

உ

சிவகுகமயம்.

பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர் அவர்கள்

இயற்றிய

பழநித் தலபுராணம்.

இஃது,

ஆரணி நகர சமஸ்தான வித்துவானும்,

அத்துவித சித்தாந்த மதோத் தாரணரும்

மாயாவாத தும்ச கோளரியும் ஆகிய

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி

நா - கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

பொழிப்புரையுடன்.

சென்னைக் குயப்பேட்டை

பி - நா - சிதம்பரமுதலியாரால்

தமது

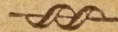
வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

இதன்விலை அணா ௰௨.

* நித்தியநாதச் சருக்கத்தை நித்தியானந்தச் சருக்கம் என்றுங் கொள்க. பின்னர்க் கிடைத்த ஏட்டுப் பிரதி யொன்றில் அவ்வாறுள்ளது. அச்சருக்க முதற் செய்யுளின் மூன்றாம் அடியில் "ஞான நித்தியானந்தனும்" என்று பாடபேதமு முளது.

இந்நூலின் உரைக்கண் காட்டப்பட்ட

உதாரண நூல்கள்.

அதர்வண வேதச் சரப உபநிடதம்.
சுவேதாச் சுவதரோப நிடதம்.
வாசுதேவ உபநிடதம்.
பாஸ்கர சங்கிதை.
காமி காகமம்.
கார ணாகமம்.
வாது ளாகமம்,
விம்பாகமம்.
சந்தான ஆகமம்.
சர்வோத்தம்.
சுவாயம்புவ ஆகமம்.
குமார தந்திரம்.
தேவாரம்.
திருவாசகம்.
திருமந்திரம்.
பெரியபுராணம்.
சிவஞானபோதம்.
சிவஞான சித்தியார்.
உண்மை விளக்கம்.
சிவப்பிரகாசம்.
செஞ்சுவிடுதூது.
தத்துவப் பிரகாசம்.
சித்தாந்த சாராவளி.
ஞானோத்தரம்.
சங்கர சங்கிதை.
சிவரகசியம்.
கந்தபுராணம்.
சூதசங்கிதை.
உபதேசகாண்டம்.
கூர்மபுராணம்.
விண்டு புராணம்.
காசிகண்டம்.
பிரமாண்ட புராணம்.
சிவராத்திரி புராணம்.
வாமன புராணம்.
பாதஞ்சலம்.
பார்க்கவ புராணம்.
காஞ்சிப் புராணம்.
தணிகைப் புராணம்.
திருமுறைகண்ட புராணம்.
திருவிளையாடற் புராணம்.
திருப்பெருந் துறைப்புராணம்.
தொல்காப்பியம்.
கூத்த நூல்.
சுத்தானந்தப் பிரகாசபரத நூல்.
சீவக சிந்தாமணி.
சிலப்பதிகாரம்.
மணிமேகலை.
வளையாபதி.
பரிபாடல்.
நாடகத்தமிழ்
இசைத்தமிழ்ப் பதினறுபடலம்.
இசை நுணுக்கம்.
புறப் பொருட்பன்னிருபடலம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.
கல்லாடம்.
திருமுருகாற்றுப்படை.
திருக்குறள்.
திவாகரம்.
பிங்கலந்தை.
நான்மணிக் கடிகை.
இலக்கணக் கொத்து.
வாதராச் சியம்.
நள வெண்பா.
இனிய நாற்பது.
நன்னூல்.
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்.
தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.
திருவருணைக் கலம்பகம்.
நைடதம்.
கதிர்காம மான்மியம்.
அருண சிந்தாமணி மறப்பு.
தமிழ்ப் பேரகராதி.
சைவசமய நெறி.
சைவபூஷண சந்திரிகை.
சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.

உரைநூல்கள் வருமாறு.

திராவிட மாபாடியம்.
தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி.
கூர்மபுராண விருத்தி யுரை.
சிவராத்திரிபுராண விருத்தி யுரை.
திருவருணைக் கலம்பக விருத்தி.
தகராலய ரகசிய விருத்தி.

இவ்வுரைக்கண் காட்டப்பட்ட நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் பெயர்கள்.

சர்வாத்ம சம்பு சிவா சாரிய சுவாமிகள்.
சிகண்டி முனிவர்.
மதிவாணனார்.
ஔவையார்.
திருச்சிற்றம்பல நாடிகள்.
அடியார்க்கு நல்லார்.
நச்சினார்க் கினியர்.
சிவஞான யோகிகள்,
இரட்டைப்புலவர்.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியர் திருவாவினன் குடி எனப் பெயர் பெற்ற பழநித் தெய்வத் தலத்திலே இற்றைக்குச் சுமார் முந்நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர்ச், சைவ சித்தாந்த மெய்ந்நெறி கடைப் பிடித்து அதன் வழி யொழுகிய துளுவவேளாளகுலத் திலே பிறந்தார். சிலர், "நல்லன புரிவைகாவூர்நாடு சீர் நாளும் வாழ்க" என இப்புராணத் திறுதிச் செய்யுளிற் றெரித்தமை கொண்டும் பிற ஏதுக்களானும் சோழநாட்டிலே யுள்ள "திருவைகாவூரிற் பிறந்தவர்" என்றுங் கூறுப. அது அத் துணைத் தெளிவன்றென்க.

இவரது தந்தையார் பெரிய கவிராயர் எனப் பெயர் பெறுவார். அவர், பழநித் தலத் திருக் கோயிலிலே அகம் படித் தொழிலினும், தேவார திருவாசகங்கள் ஆகியதிரு வருணெறித் தமிழ் வேதத்தை நியமப்படி யோதுதற்றொழி லினும் அமர்ந்திருந்தார். அவ்வாறு இருக்குங் காலத்தே தமக்குப் புத்திரப்பேறின்மை குறித்து மிக்க வருத்த முடை யராய், பழநிக் கடவுளை யுபாசித்து வந்தார். சத்தி தீர்த்தம், சண்முக தீர்த்தம், தேனு தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, சந்தியாவந்தன முடித்து, குமாரக் கடவுட்குச் செங் கழுநீர் மலர், கடப்ப மலர், வெட்சிப்பூ என்னும் இம்மலர் கள் மிக்க விருப்பின என்றுன்னி, அவற்றைத்தேடி, அவை களால், இண்டை, கண்ணி, தொடை முதலிய பலவகைப் பட்ட மாலைகளைச் சமைத்து மெய்யன்புடன் சாத்து வித் தும், அபிடேகத்திற்குப் பால்தேடிச் செய்வித்தும் தொழுது

வந்தார். சின்னாட் சென்றபின் கந்தநாதன்றன் திருவருளி னாலே பாற்கடலிடை மதியந் தோன்றினாற் போலவும், சலஞ்சலத்தினின்று வெண்டாளம் உதித்தாற் போலவும் சுபவோரையில் ஒருபுத்திரர் பிறந்தார்.

தாய் தந்தையர் அகமகிழ் பூத்து, பழநிக் குழந்தை வேற் பெருமானது திருவருளினாலே யுதித்த இவர்க்குப் பாலசுப்பிரமணியன் என நாமகரணஞ் செய்தனர். அன் புடனே வளர்த்துவருங் காலத்திலே கண்கள் ஒளி மழுங்கக் காதுஞ் செவிடாயின. அதுகண்ட தந்தை தாயார் வருந்தி அந்தோ! "கொச்சை மக்களைப் பெறுதலி னக்குடி - யெச்ச மற் றேமாந் திருத்த னன்றே" என்றபடி குழந்தை யில்லாத துயரத்தைப் பார்க்கினும் இத்துயர் சகித்தற்கு முடியாதே? ஓ! பரம கருணாநிதீ! பழநிக் குருவே! நின்னருள் இருந்த வாறு இஃதேயோ என்று முறையிட்டு, அகத்திய முனிவர்க் குக் கந்தக்கடவுள் ஞானாசாரிய வடிவங்கொண்டு ஞானோப தேசஞ் செய்தருளிய பழநியம்பதிச் சிவகிரிச் சாரற் கோயி லிலே கொடுவந்து வைத்து நோன்பு கொண்டார்.

''பழநிப் பெருமான் சங்கமவடிவங் கொண்டு தோன்றி, விபூதியினாலே அக் குழந்தையின் சரீரத்தைத் தடவிக் கடப்ப மல ரொன்றைக் கொடுத்து, இதனைக் கண்களில் ஒற்றிக் காதின் இடத்தே வைக்க என்று மறைந் தருளினார். அங் ஙனே தாய்தந்தையர் கனவினும் வழங்கி யருளினர். மூவ ருங் கனவினின்றும் விழித்துப் பார்க்க மூவரது கைகளினுங் கடப்பமலர் இருக்கவே அதிசயங்கொண்டு, தாய் தந்தை யர்கள் இருவரும் மைந்தர் கையில் கொடுத்து அவ்வாறே செய்விக்க, உடனே கண்களுங் காதுஞ் சிறந்த ஒளியும் கூர்ந்த அறிவு முற்றன. பகலிற் றானும் விண்மீன்கள் பால சுப்பிரமணியற்குக் காணப்பட்டன.

அது தொடங்கிப் பால சுப்பிர மணியர் வடமொழி தென்மொழிகள் பயில்வாராய், தந்தையாரிடத்துப் பயில்வன எவை யெவையோ அவற்றை யெல்லாங் கற்று, ஆங்காங்குள்ள நல்லிசைப் புலவருழையுஞ்சென்று பலகலைகளெல்லா வற்றையும் பயின்று, இலக்கிய இலக்கண தருக்க வேதாந்தங் களை யினிதுணர்ந்து முற்றீவினை வயத்தானே ஏகான்ம வாதம் என்னும் மாயாவாத மதத்தைக் கைக்கொண்டு, எல்லாம் பிரமமே, நித்தியப் பொருள் பரப்பிரம மொன்றே; சகசீவ பரம் என்னும் இவை கானல் நீர், கிளிஞ்சில் வெள்ளி, கட்டையிற் கள்வன், கயிற்றிற் பாம்பு, முயலின் கொம்புபோல மித்தையாகத் தோன்று கின்றன. உலகெது! நாம் யார் என்று ஆராயுங்கால் பூதமுதலாக ஒவ்வோர் தத்துவங் களையும் நானல்ல நானல்ல என்று நேதிகளைந்து சென்ற காலத்து அறிவே யெஞ்சும். அதுவேநான்; அதுவே பிரமம்; அச் சுத்த சைதன்னியமாக் கண்டு நிற்குநிலையே அத்துவிதமுத்தி யென்று, சங்கரா சாரியர் செய்த மாயாவாத பாஷியத்தைக் கைக்கொண்டு, சைவ சித்தாந்தத்தை யுணராமையால் அதனைத் துவைதம் என்றும் பிபீலிகா மார்க்கம் என்றும் நிந்தித்துத் திரிந்தார்.

முருகக் கடவுளுடைய திருவருளினாலே திருவாவடுதுறைச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் பழநித் தலதரிசனஞ் செய்வான் சென்று தரிசித்த காலை, பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர் ஆங்குச் சென்று அவருடன் வாதிக்கத் தொடங்கினர். வாதித்த காலத்துச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் விடைவிடுத்து மாயாவாதமதத்தைக்கண்டித்து இவர்வாயை யடக்கி நின்றார். பின்னர், நூலாசிரியர் அவர்கள் சங்கராசாரி மதம் மாயாவாத மதம் என்றும், அவர் கொள்கைகள் யாவும் வேதாகம விரோதமானவை யென்றும், அத்துவித மல்ல

வென்றும் இனிதுணர்ந்து, சுவாமிகள் இடத்தே சிவஞான போத முதலிய மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கனையும், சிவாகமங்களையும் நன்கு உணர்ந்து, வேதாந்தத் தெளிவான அத்துவித மதம் சைவசித்தாந்தமே யென்று தெளிந் தொழுகுவாராயினர்.

இங்ஙனம் ஒழுகி வருநாளிலே அக்கதீபிகை, சைவசித்தாந்த தரிசனம், பாஞ்சராத்திர மதசபேடிகை, வேதாந்த சித்தாந்த சமரச தீபம், மாயாவாத சகசிரதூஷணி, குகோத்கர்ஷம், கூவிளதீப மாகாத்மியம் என்னு நூல்களைச் செய்தார். தஞ்சாவூரிலே அரச சமஸ்தானத்துச் சென்று, நவராத்திரி காலத்திலே அரசன் கொலுவீற்றிருக்கும்போது சபையிலே பலயானைக் கூட்டங்களுட் செல்லும் சிங்கேறுபோற்புகுந்து, ஆங்கிருந்த கவிகளை யெல்லாம் வெறுங் கவிகளாக்கி, இராசனாலே "கவிராசன்" என்னும் பட்டமும் விருதும் அளிக்கப் பெற்று வந்தார். பின்னர்ச் சேரசமஸ்தானத்திலே அவர்களால் நன்கு மதிக்கப் பெற்று, சம்ஸ்கிருதத்தில் வல்ல பிள்ளை லோகாசாரியர் வந்து சிவாகம சிவசின்ன, சிவதாசாதி தூஷணங்கள் செய்வதுகேட்டு அவருடன்வாதித்துத் தோற்கடித்து, தேவாரதிருவாசகங்களே தமிழ்வேதம் ஆகும், பிரபந்தம் வேதம் என்பதற்கு ஒரிலேசந்தானும் ஒவ்வாது என்று "திராவிட வேத நிர்ணயம்" என்னும் கிரந்த மொன்றியற்றி நிறுவினர்.

இங்ஙனம் இருக்கும் நாளிலே சேர சமஸ்தானத்தாரும் பழநித் தலத்துள்ள பெரியோர்களும் பிற குகனடியார்களும் பழநி மான்மியங்களை விரித்து ஒருபுராணம் பாடுக என்று வேண்ட, சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருப்புகழ்களை யெல்லாம் விரிக்கும் அவாவுமுந்த, புலவர் பெருமான் கந்த புராணத்திலே கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே இருபத்து நான்

காம் அத்தியாயத்தின் மேற்கூறிய வராககிரி மான்மியத்தை யறிந்து, சுபமுகூர்த்த வேளையிலே தொடங்கி மூன்று தினத்துட் பாடிமுடித்தனர் என்று தெரிகின்றது.

கொங்கார் பழநிக் குடியார் முதுக் குறைவோ
ரெங்கார் மயிற்கடவு ளின்பழநி - மங்காத
நற்புகழைச் செய்யெனமூன் றுநாளி னல்கிட்டான்
சிற்புகழான் மெய்ப்புலவன் றேர்.

என்னும் வெண்பாவினாற் றெரிகின்றது. இவர் நூல் செய்த காலத்தை யிந்நூலிற்றானே யுரைத்த பாயிரச் செய்யுளான் உணர்க.

மலர்தலை யுரகந் தாங்கு மணிமுடிச் சகம தென்னு
நிலைபெற நிறுத்த மூவைஞ் ஞூற்றின் மேற் றிகழு மைம்பான்
றலை செறி பருவந் தன்னிற் றனிநெடுங் கதிர்வே லண்ண
லனுறு பழநி மூதூர்ப் பெருமையை நவில லுற்றேன்.

இச்செய்யுளானே யிந்நூல் செய்த காலம் சாலிவாகன சகளு ஆயிரத் தைஞ்ஞூற் றைம்பதாம் வருடத்திற் செய்து முடித்தனர் என்று தெரிகின்றது. இப்போது சாலிவாகன சகளு ஆயிரத்தெண்ணூற்றுப் பதினைந்தாம் வருடம் ஆகலால் இற்றைக்கு இருநூற் றெழுபத்தைந்து வருடங்கட்கு முன்னர்ச் செய்யப்பட்டதாகும். அக்காலத்தில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் இருந்த தாகவுங் காலத்தாலுணரப் படுகின்றது. இந்நூல் சொற்சுவை, பொருட்சுவை முதலிய எச்சுவைகளானும் மிக்கு விளங்குவது. எமக்குத் தெரிந்த வரையில் இதனை எழுதினோம்.

இங்ஙனம்;

நா-க.

சிவமயம்.

புதுச்சந்நிதிக் கந்தநாதன் துணை.

உரை வரலாறு.

ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் நாற்கவிகளிலும் வல்லவராய்,

கவியே கமகன் வாதி வாக்கி யெனப்
புவிமேற் சொல்லும் புலவர் நால்வர்.

என இலக்கண விளக்கங் கூறிய வாறு, கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி என்னும் நாற்பெரும் புலமை படைத்தவராய், சுப்பிரமணிய சுவாமித் தொண்டராய், வடமொழி தென்மொழி யென்னும் இருமொழிப் பெருங் கடல்களி னிலை கண்டு நன்குணர்ந்த கவிமேகமாய் விளங்கிய பால சுப்பிரமணியக் கவிராயர் அவர்கள் பாடியது பழநித் தலபுராணமே. அதனைக் காண்டொறும் காண்டொறும் செய்யுள் வனப்பு முப்பானுன்குட் பற்பல செறீஇ, தண்டியலங் காரத்திலே "பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை" எனக் கூறப் பட்ட காப்பிய விலக்கணங்கள் நிரம்பப் பெற்று, சொன்னோக்கு, பொருணோக்கு, தொடை நோக்கு, நடை நோக்கு முதலிய எந்நோக்கமும் இனிது வாய்ந்து காணப்படும். குமாரக் கடவுளின் பெரும்புகழ் மலிந்து தேங்கும். பழநித் தலத்தின் மான்மியங்களெல்லாம் பல்கி விளங்கும்.

இத்தகைய புராண நூலை யுரை செய்விக்க விரும்பிய சென்னை வித்தியாரத்நாகர அச்சியந்திரசாலைச் சொந்தக் காரராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ பி - நா - சிதம்பர முதலியார் அவர்கள்

உரையாசிரிய ரென்று இச் சென்னையின்க ணிருப்பாருழைச் சென்று உரைசெய்து தருக என்று கேட்க, அவர் இந்நூலின் பாமாட்சி நோக்கி, திரிசொல்லுடைமையாற் குறித்த காலத்துள் அளிக்க, எம்மா லியலா தென்றார். அது நோக்கி முதலியார் அவர்கள் பெரிதும் இன்னலுற்று உறுங் காலத்து, சென்னையம் பதிக்கண் மாட்சிமை யுற்று விளங்கு வோரும், வித்தியா விநோதச் செல்வரும், நல்லிசைப் புலவரிடத்தே பேராதர முடையவரும் ஆகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ சேஞ்சயநாயடு அவர்களுடன் யாம் அளவளாவி யிருக்குங் காலத்து, முதலியார் அவர்களும் வர, இருவருக்குந் தொன்மை நண்புற்றது. அது நோக்கிய நாயடு அவர்கள் எவரு முன்னுத நண்பு இப்போது இயைந்தமையாற் பழநிப் பெருமானே யிப்புலவசிகாமணியின் நட்பைத் தந்நூற்கு உரை செய்விப்பான் தந்தார். ஆகலால் பங்குனி உத்தரத்திற்குப் பழநிக்குப் போவதாக இருத்தலின் அதற்குள் இவ்வுரை முடித்தல் வேண்டுமென்று வேண்டியபடி யாமும் ஒப்புக் கொண்டு உரை செய்வான் புக்கேம்.

புகுந்த யாம், அச்சிட்ட மூலப் பிரதியையும் எமக்குக் கிடைத்த சில ஏட்டுப் பிரதிகளையும் வைத்து நோக்குழிப் பற்பல பேதங்களும் திருத்தங்களுங் காணப்பட்டன. அவைகளை யெல்லாம் ஒருவாறு திருத்தி யுள்ளேம். இதற்குப் பதவுரை செய்யவும், வேண்டிய விசேடவுரை யாங்காங்கு எழுதவும், எம்மனம் பிடர்பிடித் துந்தியும் அதற்குக் காலமின்மையால்விட்டுப் பொழிப்புரையும், ஆங்காங்கு வேண்டுமிடங்களில் விசேடமும் எழுதி யுள்ளாம். பதினைந்து தினத்துள் உரையும் எழுதி, பிரதிகளையும் ஒத்து நோக்கித் திருத்தமுஞ் செய்து, அச்சினும் பதிப்பித்து முடிக்கப் பட்டது. அதனை யறிந்த பற்பலரும் நூலாசிரியர் மூன்று நாளிற் புரா

ணம் பாடிய உண்மை, இவ்வுரை பதினைந்துநாட்குள் முற்றி யதனால் நன்கு புலப்படுமென்று கொண்டாடி, எல்லாம் பழநிப் பெருமானது திருவருளே என்று வியப்புற்றார். ஆகவே யிதனைப் படித்தோர், கேட்டோர், முதலிய யாவரும் குகப் பெருமானது திருவருளை யடைவர் என்பதற்குச் சந்தேக மின்று. எமக்கு உள்ளுணர்வி னின்று அரும்பொருள்களை யினிது விளக்கிய, எமது யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி யென்னும் மூதூர்க்கண் உள்ள புதுச்சந்நிதி யென்னும் பெயருடைய உபயகதிர்காமத் திருக்கோயிலில் வீற்றிருந் தருளும் சிவகுருநாதன் அருட்டுணையால் ஈது பதினைந்து தினத்துள் முற்றிடக் கண்டேம். ஆகலால் பெரியோர் செவ்வே கொள்வர் என்பது திண்ணம். இவ்வரலாறு நாந்தி யென்னும் உரிமை பற்றி யாமே யுரைத்தேம்.

நூலுரை போதகா சிரியர் மூவரு
முக்குண வசத்தான் முறைமறந் தறைவரே.

யிம்முறை யெல்லா மெவர்பகுத் தறியினு
மவத்தை வசத்தா லலைகுவர் திடனே.

அதிமதி நுட்பமோ டதிகலை கற்பினும்
விதியது வசத்தால் விதிவிலக் கயர்ப்பார்.

இவ்வழக் கறிந்தோ ரிகழுதல் வழக்கே
யிவ்வழக் கறியா ரிகழுதல் வழக்கே.

ஆரணிநகரசமஸ்தானம்
சுபகிருது பங்குனி
1903.

இங்ஙனம்
நா. கதிரைவேற்பிள்ளை,
யாழ்ப்பாணம்.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நூற் சிறப்புப் பாயிரம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

புலமையிற்சிறந்ததுளுவர்தங்குலத்தான்
புகழ்பெரியவண்கவிராயன்
சொலவருமதலைசங்கமன்பால
சுப்பிரமணியனுங்கவிஞன்
புலவருந்துதிக்கவருணிலைப்பெரியோர்
புகல்பழநிப்புராணத்தைச்
சிலமொழியறிந்துகுமரவேளருளாற்
செழுந்தமிழுரைபகர்ந்தனனே.

(இதன்பொருள்.)

புலமை வகையில் உயர்ந்து விளங்கிய துளுவ வேளாள குலத்தவன், யாவராலும் புகழப்படுகின்ற வளமுடைய பெரியகவிராயர் அவர்களது, பெயர் சொல்லவந்த புத்திரன், சங்கமத்தை மேன்மையாகக் கொண்டவன் ஆகிய, பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயன், புலவர்களாயுள்ளாரும் போற்றிக் கொள்ளுமாறு, திருவருள் நிலையினின்ற பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்ட பழநித் தலத்தின் மான்மியங்களுட் சில சொற்களையறிந்து குமாரக்கடவுளின் திருவருளினாலே, பழநிப்புராணத்தைச் செந்தமிழ்ப்பாவிற் செய்தான் என்க.

புலமைவகை கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி, சாத்துக் கவி, வெள்ளைக்கவி, பிள்ளைக்கவி என அறுவகைப்படுமென இலக்கண விளக்கத்

தார் கூறலின் அவைகளுட் சிறந்தோன் என்பார் "புலமையிற் சிறந்த" என்றார்.

இளந்திரையன் எனப் பெயரிய ஆதொண்டைச் சக்கிரவர்த்தியாற் குடியேற்றப்பட்ட வேளாளர், கொண்டை கட்டிகள் (கொண்டல்கட்டிகள், அல்லது கொண்டு கட்டிகள்) சோழிய வேளாளர், துளுவ வேளாளர் என மூவகைப்படுவர். அவருள் இந்நூலார் குலம் துளுவவேளாளகுலம் என்பதாம். துளுவ வேளாளர் ஆவார்—கன்னட தேசத்தின்கணுள்ள துளுவ நாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறினோராம். மிகுதியாக மானியம் பெற்று வசிப்போர் தொண்டைநாட்டுத் துளுவ வேளாளரே. சங்கமன் என்றது, முத்தி யுபாய மெனப்படூஉம் குரு, இலிங்கம், சங்கமம் என்னு மூன்றனுள் சங்கமத்தை யுடையானை. சங்கமம் என்பது அடியார் கூட்டத்தைச் சிவமெனக்கொண்டு ஒழுகலாம். இக்காலத்துள்ள ஓர்வகைச் சங்கமர் என எண்ணற்க. உரியவன் கவிராயன் எனவும் பாடம். இது நூலாசிரியர் தம்மைப் பிறன்போலக் கூறிய காந்திச் செய்யுள். இங்ஙனம் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய பரமாசாரிய சுவாமிகளும், சந்தான நாயன்மாரும், பதினெண்கீழ்க் கணக்குக் காரரும், பிறதொல்லாசிரியர் பலரும் உரைத்துளார். வடமொழியாரும் தாமே நூலும் பாயிரமுங் கூறுவர். "பெரும்புங் கவர் புகழ் போதாயனிசுப் பிரமணிய - னரும்புங் குருகையிற் கோதில் குலோத்துங்க னிடமாய் - விரும்பும் பொருளைத் தரும்பிர யோக விவேகந் தன்னைக் - கரும்புங் கனியு மெனப்பாடி னன்றமிழ் கற்பவர்க்கே" எனப் பிரயோக விவேகத்தாரு முரைத்த துணர்க. இஃதறியாதார் "தான்றற் புகழ்த றகுதி யன்றே" என்று மயங்கா நிற்பர். இவ்வுண்மை கொண்டே யாமும் உரைவரலாறு கூறினம். ஏனையவற்றை நூலாசிரியர் வரலாற்றிற் காண்க.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பழநித் தலபுராணம்

மூலமும் உரையும்.

பழநி என்பது முருகக் கடவுளின் படை வீட்டுத் தலம் ஆறனு ளொன்று. இதனை முற்காலத்தார் திருவாவினன்குடி யென்ப. திரு=இலக்குமியும், ஆ=பசுவும், இனன்=சூரியனும் பூசித்த தலமாகலின் அப்பெயர் பெற்றது. குடி என்பதற்குத் தலம் என்று பொருள் கூறுவதன்றி, கு=பூமியும், டி=அக்கினி யும் பூசித்த தென்று உரைப்பாரு முளர். இதற்குச் சித்தன் வாழ்வு என்றும் பண்டை யாசிரியர் கூறினர். அதனை,

> நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன்வாழ்
> வில்லந் தொறுமூன் றெரியுடைத்து - நல்லரவப்
> பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியநின்
> னாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்.

எனத் தெய்வப் புலமை ஔவையார் உரைத்ததனு முணர்க. சித்தன் என்பது முருகக் கடவுளின் ஆயிர நாமத்து ளொன்று என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர். பழம்—நீ என் னுஞ் சொற்றொடர், "அல்வழி யெல்லா மெல்லெழுத் தாகும்" என்னுந் தொல்காப்பியப் புள்ளிமயங்கியற் சூத்திர

விதியால் மகரங் கெட்டு, பழநீ எனப் புணர்ந்து, "நீடிய ளொருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்" என்ற உருபியற் சூத்திரப்படி பழநி என முடிந்தது.

பிரம புத்திர ராகிய நாரத முனிவர் சிவபெருமானிடங் கொடுத்த மாதுளங் கனியைப் பெறும்படி, உலகை வலம் வரவேண்டுமென்று சிவசுப்பிரமணியக் கடவுள் மயிலேறி வந்தாராக, அதற்குள் விநாயகப் பெருமானுர் தமது தந்தையாரை வலம்வந்து பெற்றனர். அதுகண்ட முருகவேள் சினமுற்றுத் திருக்கயிலையி னின்றும் வெளிப்போந்து, இத்தலக்க ணிருந்தார். உமாபிராட்டியார் தஞ்செல்வப் புதல்வரான குகக்கடவுளின் பிரிவுக் காற்றுதவராய், தம்நாயகரான சிவபெருமானுடன் இங்குவந்து அவரை யெடுத்தணைத்து, "பழம் நீயே, உனக்கு வேறுபழமும் வேண்டுமா" என உரைத்துப் பிணக்கினைத் தீர்த்தமையால் பழநி எனப் பெயராயிற்றென்க. இதன் விரிவெல்லாம் இப்புராணத்துப் பதின்மூன்றுவது திருவாவினன்குடிச் சருக்கத்திற் கண்டு கொள்க. இச்சரிதம் புராணங்களில் வேறுவிதமாகவுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

காப்பு.

கலிநிலைத் துறை.

வீதிவேழமாவுலாவுமாவினன்குடிவேத
மோதிவேழமாமூலமென்றுரைத்தவன்போற்று
மாதிவேழமாதொருபிடியாகவந்துதித்த
சோதிவேழமாமுகவனைத்துதித்திடல்செய்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

வேதங்களை அத்தியயனஞ் செய்கின்ற பிரமனும், கயேந்திரன் என்னும் யானை ஆதிமூலமே யென்று போற்றிய விட்டுணுவும் துதிக்கின்ற முதற்பொருளாகிய சிவபெருமான் ஆண்யானை யாகவும், உமாதேவியார் ஒரு பெண்யானை யாகவுஞ் சேர, வந்து திருவவதாரஞ் செய்தருளிய, தெருக்கடோறும் யானைகளுங் குதிரைகளும் உலாவாநிற்கும் பழநித் தலத்தின்கண் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஒளிவடிவராகிய யானைமுக விநாயகக் கடவுளைத் துதிப்பாம்.

இந்திரத் தியும்நன் என்னும் அரசன் அகத்தியரது சாபத்தினாலே யானையாகிக் காட்டிற் றிரிந்து நின்றான். தேவல முனிவர் சாபத்தினாலே ஆகா என்னுங் கந்தருவன் முதலையாகித் தடாகத்தில் இருந்தான். அப்போது கயேந்திரன் என்னும் யானை தன்பிடிகளோடுந் தடாகத்திற் சென்று நீராடி நின்றது. முதலை வந்து கௌவ, உய்யும் வழி தெரியாது வருந்திய யானை, இனிப் பரம்பொருளே யெனக்குத் துணை யென்னும் நல்லுணர்வு தோன்ற, ஆதிமூலமே ஆதிமூலமே என்று கூப்பிட்டது. அப்போது அநாதி மூலமாகிய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையானே காத்தற் றொழில் செய்யும் திருமால் வந்து சக்கரத்தால் முதலைவாயைப் பிளந்து யானையைக் காத்தனர் என்பது புராண சரிதம். ஆதலால் "வேழமா மூலமென் றுரைத்தவன்" என்றார்.

வேதமோதி - பிரமன். பிறைசூடி, வீணை தடவி என்றாற்போல நின்றது. வேழம்=ஆண்யானை. பிடி = பெண்யானை. அது "வேழக் குரித்தே விதந்துகளி றென்றல்" எனவும், "பிடியென் பெண்பெயர் யானை மேற்றே" எனவும் வரூஉந் தொல்காப்பிய விதியா னுணர்க. ஆதி=சிவன்.

சிவபெருமான் பரப்பிரணவம் ஆகவும், உமாதேவியார் அபரப் பிரணவமாகவும் இருக்கின்றார் என்னும் வேதத் துணிபுபற்றி, அப்பிரணவங்களாகிய யானைகளை ஆதியாகவும் உமையாகவுங் கூறினர். பிள்ளையாரது திருவவதாரங்களையும் பேதங்களையும் கந்த புராணம், பார்க்கவபுராணம் என்பவற்றிற் பரக்கக் காண்க. (ச)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மந்தரகிரியைச்சற்றுமனிதராலசைக்கொணாது
சுந்தரமாருதத்தைத்துரும்புகளணுகொணாது
செந்தழறன்னையீக்கள்சேர்ந்தினிமொய்க்கொணாது
கந்தனைப்போற்றுவார்மேற்காலனுமணுகொணாதே.

இ-ள். மந்தர மலையை மனுடராற் சிறிதும் அசைத்த லியலாது, அழகிய வாயுவைத் துரும்புகள் சேராவாம், சிவந்த நெருப்பை ஈக்கள் அடைந்து மொய்த்தல் ஒருகாலு மில்லை, அதுபோல, கந்தக் கடவுளைத் துதிக்கும் அடியவரிடத்து யமனும் அடைதலில்லையாம்.

சற்று என்னுந் திரிபிடைச்சொல் சிறிதென்னும் பொருட்டு. "பல்லூழிகாலம் பரனை யர்ச்சித்தால் - கல்லறிவு சற்றே நகும்" எனத் தாயுமானார் பாட்டினும் பயிறல் காண்க. ஒன்றாது என்னுஞ் சொல் ஒணாது என மரூஉவிற்று. வாயுக்கள் பலவகைப்பட்ட பெரும்பய னுடைமையால் "சுந்தரமாருதம்" என்றார். "சுரும்புக ளணுகொணாது" என்ற பாடம் தவறு. கந்தன் = சேர்க்கப்பட்டவன். அதாவது உமாதேவியாரால் ஆறுருவும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டவன். சத்துருக்க ளாகிய

கடலை வற்றச் செய்பவன், மூவுலகினும் பராக்கிரமத்துடன் தடையின்றிச் சஞ்சரிப்பவன் எனவும் பொருள் உரைத்தலுமாம். (உ)

ஒருவானமுதலாயபூதமுடனேரிரவி
மதியான்மாவே
திருவானவட்டமதாமூர்த்தமெனச்சீவகா
ருணியப்பற்றிக்
கருவீணர்கொள்கையதாங்காதுகின்றபதநொடியிற்
கண்டித்தாளுந்
திருஞானசம்பந்தத்தேசிகனார்திருவடியே
சிந்தைசேர்ப்பாம்.

இ-ள். ஒப்பற்ற ஆகாய முதலாகிய ஐம்பூதங்களுடன் சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்னும் இவைகளே அழகிய அட்டமூர்த்தமென்றுணரும்படி, உயிர்கள்மீது வைக்குங் கருணையினாலே, கருப்பத்திற் பிறந்துழலும் பயனிலிகளாகிய சமணர் புத்தர் என்பவர்களின் கோட்பாடுகளாயுள்ள வருத்துகின்ற சமயங்களை ஒருமாத்திரைப் பொழுதினுட் கண்டித்து அடக்கி யாண்டருளிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரது திருவடிகளையே (எமது) மனத்தின்கண் வைப்பாம்.

ஐம்பூதங்களாவன—ஆகாயம், வாயு, தீ, நீர், மண். ஆகாயத்திலிருந்து இடி யிடிப்பித்துப் புத்தநந்தி தலையை யிடறச் செய்தும், தம் நாவால் ஓடமேறச் செய்தும், அக்கினியிற் பதிகமிட்டு வேவாமல் எடுத்தும், வைகை நீரில் ஏட்டை யெதிரேற வியற்றியும், மண்ணைத் தம்வழிப் படுத்தியும் ஐம்பூதங்களும் தம்முருவெனக் காட்டிநின்றாராகலின் "ஒருவானமுதலாய பூதமுடன்" எனக்கூறினார். ஏனையவற்றிற்கு மிவ்வாறே யுரைத்துக் கொள்க. இவ்விரண்டு பாட்டானும் அடியார் பெருமை கூறப்பட்டது. (ங)

பிதாவணக்கம்.

வீரமுடன்கொலையுடனேவிளங்குகின்றசைவமுதன்
மதங்களெல்லாஞ்
சாரலொழித்தேயுயிர்பாற்சாந்தகுணமாதியடைந்
தறமேசெய்வோர்
காரணராங்குருவாகிக்காசினியிற்பெறலடைந்து
கடையிற்றிவ்ய
வாரணஞ்சொலுருமேவவனுக்ரகிக்குமெமதுகுரு
வடிகள்போற்றி.

இ-ள். வைரத்துடன் கொலைத் தொழிலுங் கொண்டு விளங்குஞ் சைவ முதலிய சமயங்களை யெல்லாஞ் சாருதலைச் செய்யாது, உயிர்களினிடத்துச் சாந்தகுண முதலியவற்றைக் கொண்டு தருமத்தை யியற்றுவோர், (முத்திக்குக்) காரணராகிய குருவாகிப் பூமியினிடத்துப் பெறுபொருளை யடைந்து, முடிவில் தேவத்தன்மை வாய்ந்த வேதங்களாற் சொல்லப்படுகின்ற சிவவுருவாகிய அத்துவித முத்தியைப் பொருந்தும்படி திருவருள் செய்த எமது ஆசாரிய மூர்த்திகளாந் தந்தையாரது திருப்பாதங்கள் எம்மாற் றுதிக்கப்படுவன.

வீரமாவது தம்மதத்தை வெல்லுந் தன்மை மற்றைய மதத்தார்க்கில்லை யென்னும் வீரமொழி. கொலை விளங்குஞ் சமயம் புத்தம், சமணம், உலோகாயதம் முதலியன. சைவம் என்றது அகப்புறச் சமயமாகிய சைவம். அகச் சமயமாகிய சைவங்களையும் அடக்கிக் கொள்க. இதனை யுணரார் சைவம் என்றதனைச் சைவசித்தாந்தமென மயங்குவார்.

மாதா வணக்கம்.

கருவிலுருத்தரித்தபினேகருணையுடன்றானுண்ட
விரதம்பார்த்துத்
தருவதுடன்றலைமைபெறுஞ்சிசுவாகியுற்பவிக்கத்
தவமேயாற்றி

யொருபதுதிங்களிற்பிறக்கவொருபோதிலொருவடிவாய்
வளர்த்தித்தீமை
மருவாதுவாழவெனையருள்புரிந்தவன்னைதுதி
மகிழ்ந்துகொள்வாம்.

இ-ள். சருப்பத்தில் (யான்) வடிவுகொண்ட பின்னர், அருளுடன் தான் புசித்த உணவுச் சுவையைப் பகுத்து அளித்ததன்றி, முதன்மை பெற்ற பிள்ளையாகித் தோன்றவும் தவத்தைச் செய்து, பத்துமாதத்திற் பிறக்கும்படி ஒருபொழுதில் ஒருவடிவாகி, (என்னையும் அவ்வாறு) வளர்த்து, பாவம் பொருந்தாமல் வாழும்படி யென்னை யீன்றருளிய தாயாரது தோத்திரத்தை விரும்பிச் செய்வாம். (ரு)

கடவுள் வணக்கம்.

சபாநாதர்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

பூமேவுதுளபனுளம்புரிந்துகாண்பரியபவன்
காமேவுபுலிமுனியும்பதஞ்சலியுங்கண்டுவப்ப
மாமேவுமறைதொடராப்பரஞ்சுடராமன்றினடி
தேமேவுநளினமலர்ச்சேவடிகளிறைஞ்சுவமால்.

இ-ள். பொலிவு பொருந்திய துழாய் மாலையினராய திருமாலும் மனம் விரும்பிக் காண்டற்கு மரிய பவன் என்னும் திருப்பெயரை யுடையவராய், சோலைக்கண் பொருந்தும் வியாக்கிர பாத முனிவரும் பதஞ்சலி முனிவரும் கண்டு மகிழும்படி, அழகுகொண்ட வேதங்களும் அறிதற்கரிய பரஞ்சோதிவடிவாகிய கனகசபையின்கண் நடனஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாதப் பெருமானது, தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தாமரைப் பூப்போலுஞ் செவ்விய திருவடிகளை வணங்குவாம். (க)

பிரகதிச்சுரர்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முண்டகன்காண்பரியபெருமூதண்டமுகடுதிரு
முடியாய்ச்சோதி
கொண்டசுடரொருமூன்றும்விழிகளாய்த்திசைமுழுதுங்
குலவுந்தோளா
யெண்டருமேழ்தலங்கழிந்தகழ்வுசெழுமலரடியா
யெங்குமோங்கு
மண்டர்பிரானெனும்பெரியவாவுடையநாயகன்மலர்த்தா
ளகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். பிரமதேவனாலும் அறிதற் கரிய பெரிய பழமையாகிய அண்டத்தின் உச்சியே திருமுடியாகவும், ஒளியையுடைய சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யென்னும் மூன்று சுடர்களும் மூன்று கண்களாகவும், (எட்டு முதலிய) திசைகள் யாவும் விளங்குகின்ற தோள்க ளாகவும், எண்ணப்படுகின்ற (பாதல முதலிய) ஏழுலகமுங் கடந்த கீழிடமே செழுமை யாகிய தாமரைமலர் போலுஞ் சிவந்த பாதங்க ளாகவுங் கொண்டு வியாபித்து விளங்கும் தேவர்க்கு அதிபனாகிய பெரிய ஆவுடையநாயகனது மலர் போன்ற திருவடிகளை மனத்துள் வைத்துத் தியானிப்பாம். (உ)

கைலாச நாதர்.

மன்னிநவலருமங்கமிருமூன்றுமருவுமொரு
நான்கும்வேதச்
சென்னிபுபகிடதமுமாய்த்தனிநெறிப்பொருளாகித்
திகழ்ந்துமீள

முன்னியகிலாண்டமுதலெவ்வுயிருமெப்பொருளு
முழுதுமீன்ற
கன்னியுடனிருந்ததிருக்கைலாயநாயகன்மலர்த்தாள்
கருத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். நிலைபெற்றுச் சொல்லுதற் கரியதான வேதாங்கம் ஆறும், அவற்றை யுறுப்பாகக் கொண்ட நான்கு வேதங்களும், அவற்றின் சிரமென்று சொல்லப்படும் உபநிடதமுமாகி, ஒப்பற்ற முத்திப் பொருளாகவும் விளங்கி, பின்னர் அருள் முதிர்ச்சியினாலே பூமி யண்டங்கள் முதலிய எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களையும் எவ்வகைப் பொருள்களையும் பாரமில்லாது பெற்ற கன்னியாகிய சிவசத்தியுடன் அமைதியுற்று விளங்கிய அழகிய கைலாயநாதனது தாமரைப் பூவைப் போலுந் திருவடிகளை மனத்தில் வைத்துத் தியானிப்பாம். (௨)

சிவலோக நாயகர்.

ஒளிவந்துதிகழுமனத்தாழிநிறுவியுணர்வுகயி
றொருங்கவீக்கிக்
களிவந்துகடையவெழுந்தெள்ளமுதையன்பில்விளை
கனியையுள்ளே
யளிவந்துவந்தனையாரனந்தபரவசராகி
யருந்துஞானத்
தெளிவந்தசெழுந்தேனைச்சிவலோகநாயகனைச்
சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். அறிவு பொருந்தி விளங்கும் மனம் ஆகிய தாழியை (அசையாது) நிறுத்தி, அறிவாகிய கயிற்றை யொன்றச் சேரக் கட்டி, ஆனந்த முறக் கடையத் தோன்றத் தெளிவாகிய அமிர்தமும், அன்பில் விளை

இன்ற பழமும், மனத்தின் இடத்து அன்புற்று வணங்குகின்ற அடிய வர்கள் முடிவில்லாத பரவசத்தை யுடையவராய் உண்ணுகின்ற செழுமையாகிய ஞானத்தேனும், ஆகிய சிவலோகநாயகரை மனத்தி னினைப்பாம். (ச)

பிரகன்னுயகி.

அருவுருவந்தணிந்தசச்சிதானந்தநிமலனருட்
சத்திமுத்திக்
கொருமுதல்விதொழிலைந்துமியற்றிநால்வகைத்திறனு
முயிர்க்குநல்கி
யிருவினையொத்தவரேத்தமனத்தவிசிலினிதுவீற்
றிருந்தெஞ்ஞான்றுங்
கருணைபொழிபெரியநாயகிமலர்ச்சீறடியெமது
கருத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். அருவ வடிவமும் உருவமும் இல்லாத, சத்துச் சித்து ஆனந்த மென்னும் உண்மை யறிவு இன்ப மாகிய மூன்றனையு முடைய நிருமலரான சிவபெருமானது திருவருட் சத்தியும், முத்திக்கு ஒருதலைவியும், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களையும் செய்து, ஆன்மாக்களுக்கு அவற்றால் தனு கரண புவன போகங்களாகிய நால்வகைப் பொருளையுங் கொடுத்து, நல் வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளுஞ் சமமான அதிதீவிர பக்குவ முடைய அடியவர் துதிக்க, அவரது மனமாகிய கமல ஆசனத்தின்கண் இனிமையுடன் வீற்றிருந்து, எந்நாளும் திருவருளைப்பொழிகின்ற பெரிய நாயகி யம்மையாரது தாமரை மலர்போலுஞ் சிறிய திருவடிகளை எமது மனக்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம். (ரு)

சுப்பிரமணிய கணபதி.

அணிமுனிவருருகியிடுந்தளைநெகிழ்க்கமாட்டாதிவ்
வகிலம்போற்றுங்
கனிவிரவுசிவசயிலமதலையுடனுலவுமழ
களிற்றைறவேணிப்
பணிமணிகள்வெயில்விரிப்பச்சிறுமதிவெண்ணிலவுகால்
பரப்பத்தான
மணியருவிகொழித்தசுப்ரமணியவிநாயகவரையை
வழுத்தலுற்றும்.

இ-ள். அழகிய முனிவர் உருக்கமுற்று இடுகின்ற பந்தத்தை யசைக்கமுடியாமல் இவ்வுலகத்தார் யாவராலும் துதிக்கப் படுகின்ற (பிறையாகிய) கண்ணி கலக்கப்பெற்ற சிவகிரியமரும் பழனிமலைப்பிள்ளையாருடன் சேர்ந்து விளையாடுகின்ற இளயானையும், சடாமுடியினுள்ள சர்ப்பங்களின் இரத்தினங்கள் வெயிலைப் பரப்பவும், பால சந்திரன் வெள்ளிய சந்திரிகையைக் கான்று விரிப்பவும், மதம், இரத்தினங்களை வாரிச் செல்லும் அருவிபோலக் கொழித்தோடவும் நின்ற சுப்பிரமணிய விநாயகரும் ஆகிய மலையைத் துதிப்பாம்.

தளை யென்பது அன்பாற் பிணிக்குந் தியானத்தை யென்க. "பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க" என்றார் திருவாசக முடையாரும். எவ்வகைத் தளையையு மறுத்து நீக்க வல்ல பெருமான் முனிவரா லிடப்பட்ட தளையை நீக்க வல்லமை யில்லா னென்றபடி. சுப்ரமணிய விநாயகர் என்பது அத்தல விநாயகர்க்குரிய திருநாமம். இஃதறியார் சுப்ரமணியரும் விநாயகரும் என உம்மைத் தொகையாக்கி யிடர்ப்படுவாரென்க. சுப்பிரமணியரோடு விளையாடுகின்ற கணபதி யாகலின், "சிவசயிலமதலை (புத்திரன் ஆன) சுப்பிரமணியனுடன் விளையாடும் மழ

களிற்றை'' யெனக் கூறினர். சிவமலையாகிய தானுடன் சேர்ந்து விளங்கும்மழகளிறு என விநாயகருக்கே யாக்கலுமாம். வரை-ஆகுபெயர்.()

தண்டபாணிச் சுவாமிகள்.

ஆரநூபுரவடியுமுடிமிசையொண்மீக்குடுமி
யழகுமந்தண்
சேரலவோர்கரனுமொக்கல்சேர்த்தியதோர்கரனுமெழில்
சிறக்கமென்றூர்ப்
பாரணதிபர்விபுதர்பரவுசிவகிரிவருபச்
சிமத்துவாரச்
சேர்கோனாலயத்தினின்றிலகுபரஞ்சுடரைச்
சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். சதங்கை வடமுஞ் சிலம்பு மணிந்த பாதங்களும், தலையின் மீது உள்ள அழகுமிக்க குடுமியின் வனப்பும், தண்ணளிமிக்க தண்டம் என்னும் ஆயுதந் தரித்த ஒரு திருக்கரமும், இடையிற் சேர்த்திய ஒரு திருக்கரமும் அழகுற்றிலங்க, மிருதுவாகிய மாலையைத் தரித்த பூமியிலுள்ள அரசர்களும் தேவர்களும் துதிக்கும் பழநிமலைக்கண் நன்மைவந்த மேலைச்சாரலில், சேரமகாராசனாற் புதுப்பிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலின்கண் நின்று விளங்கும் பரஞ்சோதியாகிய தண்டபாணிச் சுவாமிகளை மனத்திற் றியானிப்பாம்—எ-று.

இம் மூர்த்தத்தைக் குமார தந்திரம், கந்த மூர்த்தம் என்று கூறுகிற்கும். தணிகைப் புராணத்தாரும் ''வைவாய்க் கணிச்சிப் படையென்ன வதிவித் திமிங்கோ வணத்தண்டு - கைவாய் வலத்தி னமைத்தருளிக் கடியி லிடக்கை பதித்தருளி - யைவாய் வழங்கும் பொறிபுலனை யவித்த வுறவ ரிமை யவர்க - ளுய்வா னிறைஞ்ச வருள் வழங்குங் கந்தனுருவ முஞற்றுநரும்'' என்றுரைத்து நிறுவினர். ஆரம்-

தண்டையென்னும் அணியுமாம். அலம்=படை. அதாவது மழுப்படை போன்றகோவணத்தண்டு. "மென்காற் பாரணுதிடர்" எனக்கொண்டு மிருதுவாகிய காற்றைப் புசித்தலை யுடைய முனிவர் என்று முரைத்தலு மொன்று. வாரம்=பக்கம். (எ)

செல்வக் குமாரர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சேயிரவியொளிகவற்றுமாமணிப்பொன்முடியுஞ்
செம்முகமுங்கருணைபொழிநயனமுஞ்செவ்வாயுந்
தூயநறும்புழுகொழுகுஞ்செழுமணிப்பொற்குழையுந்
தொடைநிறைந்ததுணைத்தோளுஞ்சுடரிலைவேற்படையு
மாயுமறைநூன்மார்புங்களவநறுஞ்சாந்து
மணிபணிப்பூணாரமும்பொன்னொலியலுடையழகும்
பாயொளிக்கிண்கிணிபுனைந்தசீறடியும்படைத்த
பழநிமலைக்குமரனையாம்பணிந்திடுதல்செய்வாம்.

இ-ள். சிவந்த சூரியனது ஒளியையும் வருத்துகின்ற (வெல்கின்ற) சிறந்த இரத்தினங்கள் அழுத்திச் செய்யப்பட்ட பொற்கிரீடமும், செவ்விய திருமுகங்களும், அருளைப் பொழிகின்ற திருக்கண்களும், சிவந்த வாயும், சுத்தமாகிய நல்ல புழுகு சிந்துகின்ற செழிய இரத்தினங்கள் பதித்த பொற்குண்டலங்களும், மாலை நிறைந்த வலியபுயங்களும், ஒளி பொருந்திய இலைபோலும் வேலாயுதமும், ஆராயப் படுகின்ற வேத மாகிய உபவீதத்தை யணிந்த மார்பும், நல்ல கலவைச் சந்தனமும், அழகாகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களும், பீதாம்பரமாகிய உடையினழகும், பரந்த ஒளியை யுடைய கிண்கிணி யணிந்த சிறிய திருவடிகளும் பெற்றுள்ள பழநி மலையின்க ணெழுந்தருளி யிருக்குஞ் செல்வக் குமாரரை யாம் வணங்குவாம். (அ)

ஆறுமுக நாயனர்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆறுமணிமவுலியுங்கண்ணீராறுங்குழைகளீராறும்பால
மாறுநற்பவளவாயாறுமாறுமெழுத்தாறுமானே
னுறுமிளிர்துண்டமுந்தோளீராறுங்கரங்களீராறுஞ்சோதி
யாறுவதனமுந்தொழுவோராறுதபிறவியிளைப்பாறுவாரே.

இ-ள். மாறுபடாத ஆறெழுத்தின் பொருளாகவும் விளங்குகின்ற சண்முகக் கடவுளது, ஆறு இரத்தின கிரீடங்களையும், பன்னிரு திருக் கண்களையும், பன்னிரு குண்டலங்களையும் ஆறு நெற்றிகளையும், ஆறு நல்ல பவளம்போன்ற திருவாய்களையும், ஆறாக விளங்கும் நாசிகளையும், பன்னிரு திருப்புயங்களையும் பன்னிரு திருக்கரங்களையும் ஒளிகொண்ட அறுமுகங்களையும் வணங்குகின்றவர் ஒழியாத பிறவியினின்றும் நீங்கு வார்கள்.

ஆறெழுத்தாவது - சடக்கர மந்திரம். அது "நமக்குமாராய" என்பது ஆசிரியர் நச்சினார்க் கினியர் கருத்து. சிலர் வேறு விதமாகவுங் கூறுப. அவ்வுண்மை யெல்லாம் குருமுகமாகத் தேர்ந்தறிக. குமாரக் கடவுளுக்குப் பன்னிரு விழி யன்றி, நெற்றிக் கண் ஆறுஞ் சேர்த்துப் பதினெட்டு எனவுஞ் சிலவிடத்துக் கூறப்பட்டது." இது சொற்பின் வருநிலை யலங்காரம். (க)

தெய்வயானை யம்மையார்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பழுதிலறுதொழின்மறையோர்துதிக்கையுந்தா
னமும்படைத்துப்பருவந்தாங்கிச்
செழுமணிப்பூணிழைத்தமுலைத்துணைமருப்பும்
பூணுதலுந்திருவினோங்கிக்

கொழுமலர்க்கூதளங்தொடுத்தகண்ணியும்பூங்
கடம்புநறுங்குரவுங்தோய்ந்த
வெழிறரும்பாகனுக்குவகையுதவுதெய்வ
யானைபதமிதயஞ்சேர்ப்பாம்.

இ-ள் குற்றமற்ற ஆறு தொழில்களையுடைய பிராமணர்களால் துதிக்கப்படுதலையும் சுவர்க்கத்தையும் பெற்று, கன்னிப் பருவந் தரித்து, அழகிய இரத்தினாபரணம் புனைந்த இருதனங்களாகிய கொம்புகளும், ஆபரண மணிந்த நெற்றியும் அழகினுடன் பெற்றுயர்ந்து, கொழுவிய பூக்களும் வில்வ விலைகளுந் தொடுத்துக் கட்டிய மாலையும் பொலிவாகிய கடப்பமாலையும் வாசனை கொண்ட குராமாலையும் தோய்ந்ததனு லுண்டாகும் அழகை வாய்ந்த (முருகவேளாகிய) பாகனுக்கு மகிழ்வைத் தருகின்ற தெய்வயானை யம்மையாரது திருவடிகளை எம்மனத்தின்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம்.

யானைகளுக்குத் துதிக்கை, தானம் (மதம்) பருவம் (வயது), மருப்பு, நுதல், பாகன் இருத்தல் போலத் தெய்வயானை யென்றதற்சேற்ப இங்ஙனம் வருணித்துக் கூறினர். இதனைச் சிலேடையணி என்ப. பாகன்=பாகத்திலிருப்பவன், யானையை நடாத்துவோன். (கo)

வள்ளி யம்மையார்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்மாவிரும்புவியிலின்றெருர்புதிதென்னவுமுட்
கவன்றுவேடர்
துண்ணெனமூவிருமுகமுமேனையவும்படைகளுந்தோன்
ருமற்றேன்றிப்

பண்ணவர்கண்கவரவளர்வேங்கைகொழுகொம்பரெனப்
படர்ந்துபற்றுந்
தண்ணமலர்பொதுள்வள்ளிப்பசுங்கொடிச்செந்தளிரடிகள்
சரண்புக்கேமால்.

இ-ள். இடமகன்ற சிறந்த பெரிய பூமியில் இதுபோன்ற வியப்பு வேறில்லை யென்று (உலகர்) கூறவும், வேடர்கள் மனம் வருந்தி நடுங்கவும், ஆறு திருமுகங்களும் மற்றைய உறுப்புக்களும் ஆயுதங்களுங் காணப்படாது முளைத்து, தேவர்களது கண்களையெல்லாங் கொள்ளை கொள்ளும்படி வளர்ந்த வேங்கை மரத்தைக் கொழு கொம்பாகக் கொண்டு படர்ந்து பற்றிநிற்கும், குளிர்ந்த அழகிய பூக்கள் நெருங்கிய பசிய வள்ளிக் கொடியினது சிவந்த தளிர்போன்ற பாதங்களையே அடைக்கலமாகக் கொண்டு (யாம்) புகுந்தேம்.

வள்ளியம்மையாரைக் களவொழுக்க வழியிற் கொள்ளும்படி தினைப்புனஞ்சென்ற முருகக்கடவுள் தமதுருவைக் கரந்து வேங்கை மரமாயினர். அதுகண்ட வேடர் ஒருகாலத்து மில்லாத வேங்கை இது போது முளைத்த தெவ்வாறு என்று மன நடுக்கமும், அற்புதமுங் கொண்டுநின்றார் என்பது கந்தபுராண சரித்திரம் ஆகலின் இங்ஙனங் கூறினார். வள்ளியம்மை யாரைக் கொடி யென்றதற் கேற்பக் குமர வேளைக் கொழுகொம் பென்றார். கொழு கொம்பாவது - கொடிகள் படருதற்காக ஊன்றுங் கொம்பு. இச்சாசத்தியா ராகிய வள்ளியம்மை யார் வள்ளிக்கிழங் கெடுத்த குழியிற் றோன்றினமையால் வள்ளியம்மை யெனப்பெயர் பெற்றார். அதனை,

பாத்தி படுவள்ளிப் படுகுழியில் வந்திடலால்
வாய்த்த விவணாமம் வள்ளியெனக் கூறினரே.

எனவரூஉங் கந்தபுராணச் செய்யுளால் அறிக. இதனாற் சத்திமான் எவ்வுருக் கொள்கின்றானோ அதற்கேற்பச் சத்தியு முருக் கொள்வள் என்னும் உண்மை பெறப்படும். (கக)

தலைவன்.

முந்தநனவாதிவடிவாகிமுதலந்தமின்றி
மூலஞால
மந்தணமாருயிர்கடொறுநிறைவியாபகன்சிவமா
மலையின்மீது
கொந்தணவுங்குடுமியுங்கோவணவுடையுநூன்மார்புங்
கோலுங்கொண்டோ
ரந்தணனாய்வடுகுருவந்தரித்துநின்றானவனடிகண்
முடிமேல்வைப்பாம்.

இ-ள். முற்பட்ட சாக்கிர முதலிய வடிவங் கொண்டு முதலும் முடிவு மில்லாமல், பிரகிருதியின் வழிப்பட்ட பூமியின்க ணுள்ள அரிய உயிர்க் கூட்டங்கடோறும் நிறைந்த வியாபக முடைய சிவமாகிய மலையின்மேல், பூங்கொத்துகள் நெருங்கிய குடுமியும், கோவண ஆடையும், உபவீத மணிந்த மார்பும் தண்டுங் கொண்டு ஒருபிராமணனாகி, பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு நின்றிருந்த நாயகன் உடைய திருவடிகளை (எமது) சிரமேல் வகிப்பாம்.

சனு என்பதற்கு எதிர்மொழி நனு. நனவு - சாக்கிரம். மூலம்= பிரகிருதி; மாமாயையுமாம். மந்தணம்=இரகசியம் எனக் கொண்டு இருதயமாகிய குகையென்பாருமுளர். வடுகன் என்பது வடுகு என நின்றது. கொல்லன் என்பது கொல் என நின்றாற்போல. பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு நின்ற சரித்தைச் சிவரகசியந்துர் சம்பவகாண்டத்திற் காண்க. (கஉ)

துளங்குமறந்தெறுபிறைவாய்கறைகெழுவெங்
கொலைமழுமான்றுணைக்கைபற்றி
விளங்குமரன்குன்றிமிழத்தனிவிழிச்சேய்
செழுமலர்தூய்விரும்புவோருட்

களங்குமரந்தையுங்களைந்தகதிரிலைவேற்
கடவுள்சிவகிரியில்வைகு
மிளங்குமரனிணைமலர்க்கிண்கிணிச்சரணஞ்
சரணென்னத்தாழ்ந்திறைஞ்சுவாமால்.

இ-ள். நடுக்கத்தைத் தருகின்ற பாவங்களை யழிக்கும் பிறைபோன்ற வாயிலை யிரத்தந் தோய்ந்த வெவ்விய கொலைத் தொழில் கொண்ட மழு வாயுதத்தையும் மானையும் இருகரத்தினுந் தாங்கி விளங்காநின்ற சிவ பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் கயிலை மலையை விட்டு நீங்கிய அந்த ஒப்பில்லாத (நெற்றிக்) கண்ணை யுடைய சேயும், செழுமையாகிய பூக் களைத் தூவி விரும்பி வழிபடுவோரது மனக் களங்கத்தையும் துன்பத் தையும் நீக்கிய ஒளிபொருந்திய இலைபோலும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த கடவுளும் ஆகிய பழநி மலைக்கண் எழுந்தருளி யிருக்கும் இளைய பிள்ளையாரது இருதாமரை மலர்போன்ற கிண்கிணி யென்னும் ஆபரண மணிந்த திருவடிகளே புகலிடமெனக் கொண்டு விழுந்து வணங்கு வாம். ஆல் - அசை. (கரு)

குழந்தை வேலப்பர்.

இருவருங்காண்பரியவொருமுதல்வனுதல்கிளர்த்தவிழி
யெரியிற்றோற்றும்
பொருவருஞ்சேயெனத்தெரியாதிகலுமடல்கெழுமிடும்பன்
பொன்றவீட்டி
வெருவறமீளவுந்தடுத்தாட்கொண்டுசிவகிரிக்காவல்
விளைப்பநாளுந்
திருவருணல்கியகதிர்வேற்சேவகன்சேவடிக்கமலஞ்
சென்னிசேர்ப்பாம்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவராலு முணர்தற் கரிய முழுமுதலான சிவபெருமானது நெற்றியினின்றும் வெடித்த அக்கினிக் கண்ணில் நின்றும் அவதரித்த ஒப்பில்லாத குமாரனென்பதை யறியாமல் எதிர்த்த வலிமை பொருந்திய இடும்பன் என்பவனை வரங்களழிய வழித்து, பின்னரும் பயநீக்கும்படி (அவனைத்) தடுத்தடிமைக் கொண்டு சிவகிரி யாகிப் பழநிமலையை யென்நாளுங் காவல் செய்யுமாறு திருவருளைப்புரிந்த ஒளியையுடைய குழந்தைவேற் பெருமானது செவ்விய பாதங்களாகிய தாமரை மலரை (எமது) தலையிற் றரிப்பாம். (கச)

அரவினிழலுமிழ்மணிசீதளவயிரகோமளந்தண்
டரளராசி
விரவிநிழலருவிகொழித்திழியுமுயர்சிவகிரியில்
விளங்கிநாளு
மிரவிநிழலுழைநுழைவானெழுந்துலவவிசும்பினக
டுரிஞ்சிநீடு
குரவினிழலுறைகுழந்தைக்குமரனிருகமலபதங்
குறித்துவாழ்வாம்.

இ-ள். சர்ப்பங்களினது ஒளியைக் காலுகின்ற இரத்தினங்களும், குளிர்மையாகிய வயிரமும் கோமளமும் தண்ணிய முத்துக் கூட்டங்களும் ஒன்று கலந்து, சாய்ந்த அருவிநீரானது கொழித்துக் கொண்டிறங்கும் உயர்வாகிய சிவமலையின்கணிருந்து, நாடோறுஞ் சூரியன் தன்னிழலின்கணுழைந்து செல்லும்படி மேலோங்கி, விளங்குகின்ற அவ்வாகாயத்தின் வயிற்றைக் கிழித்து அப்பாற் சென்ற திருக்குராமரநீழலின்கணெழுந்தருளி யிருக்குங் குழந்தைவேற் பெருமானது இரு தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களைத் தியானித்து வாழ்வாம். (கரு)

திருஆவினன்குடிக் குழந்தை வேலாயுதர்.

சேவினன்வந்தனமாசாமெனனத்தெரிந்துதாழ்த்தியசெஞ்
 செவியில்ஞானந்
தூவினன்வந்தனைபுரிபுத்தேளிரருந்துயர்துமித்த
 சுடர்வேற்றோன்றல்
பூவினனவந்தனைமுனிவரிறும்பூதுற்றுவகைபெறும்
 பூமான்பூமி
ஞுவினன்வந்தனைபுரியாவினன்குடிவேளடிமலர்க
 ளகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். இடபவாகனராகிய சிவபெருமான் குருவே வந்தன மென்று சொல்லி அறிந்து சாய்த்துக் கொடுத்த திருச்செவியின்கண், ஞானோபதேசத்தை யோதி யருளினவரும், வழிபாட்டைச் செய்கின்ற தேவர்களது பெருந்துன்பத்தைக் களைந்த கதிர்வேலாயுதப் பெருமானும், பூமியின்கண் வந்த அவ்வளவு முனிவர்களும் வியப்படைந்து மகிழ்வை யடையச் செய்யும் அரசரும், இலக்குமியும் காமதேனுவும் சூரியனும் வழிபாடு செய்த திருவாவினன் குடியின்கணெழுந்தருளி யிருக்கும் கந்தசுவாமியினது திருவடிகளாகிய புட்பங்களை யெம் மனத்தின்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம். (கசு)

முத்துக் குமார சுவாமி.

தருவருவிண்ணவர்முதலோர்பரசமணிமுரசியம்பத்
 தைப்பூசத்திற்
பொருவருபொற்றேறினருள்வழங்கியிருதலைச்சூலங்
 குலிசம்பொற்பத்

திருவாதாபயமிலங்கத்தென்றிசையிலருட்கடைக்கண்
சேர்த்திமாத
ரிருவருடனாசுவீற்றிருக்குமொருதலைவனையா
மிறைஞ்சுவாமால்.

இ-ள். (சந்தானம் அரிசந்தானம் மந்தாரம் பாரிசாதம் கற்பகம் என்னும் ஐவகைத்) தருக்களும்பொருந்திய விண்ணுலகத்து வசிக்கும் தேவர்கள் முதலாயினோர் துதிக்க, மணிகளும் முரசவாத்தியங்களும் ஒலிக்க, தைமாதத்துப் பூசநட்சத்திரத்திலே ஒப்பில்லாத பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தேரின்கண் எழுந்தருளி (யாவர்க்கும்) அருளைக்கொடுத்து, இருபக்கத்துஞ் சூலமும் வச்சிராயுதமும் அழகைச்செய்ய, சிறந்த வரதம் அபயம் என்னுந் திருக்கைகளும் விளங்க, தெற்குத் திக்கினிடத்தே தமது திருவருட் கடைக்கணோக்கத்தை வைத்து (இச்சாசத்தி கிரியாசத்திகளாகிய வள்ளியம்மையார் தெய்வயானையம்மையார் என்னும்) பெண்கள் இருவரோடும் கொலுவீற்றிருக்கும் ஒரு தலைவராகிய முத்துக்குமாரசுவாமியை யாம் வணங்குவாம். (கஎ)

திருநந்தி யடிகள்.

கருநந்தியிடுமாறுமுனிவர்காஞ்சிரமுகிழ்ப்பக்
கனகமேரு
பொருநந்திமழவிடைமேற்பொன்மலர்மாமழைபொழிந்து
புலவர்போற்ற
வருநந்திவடிவமுமாலயன்பணியுங்கணங்கடொழு
வாழ்வும்பெற்ற
திருநந்தியடிகளிணையடிகண்முடிபுனைந்துவினை
தீர்துமன்றே.

இ-ள். கருவிலுற்றுப் பிறக்கும் பிறவிகெடும்படி இருடிகள் தமது கைகளைத் தலைக்கண் வைத்து அஞ்சலி செய்யவும், பொன்மயமாகிய மேருமலையை யொத்த தருமநந்தியாகிய இளமை பொருந்திய இடப வாகனத்தின்மேற் கற்பகமலரை விடாமழைபோலத் தேவர்கள் யாவருஞ் சொரிந்து துதிக்கவும் வந்து அருளுகின்ற சிவபெருமானது திருவுருவத்தையும் விட்டுணு பிரமர்களும் வணங்குஞ் சிவகணத்தவர்கள் பூசிக்கும் பெருவாழ்வையும் அடைந்த திருநந்திதேவரது இருதிருவடிகளையுஞ் சிரமேற் றரித்து வினைகளினின்றும் நீங்குவாம். (கஅ)

நவவீரர்.

பாலொளிவெண்ணீற்றினர்செம்பவளவொளிச்
சடையினர்பார்வதிதன்பாலர்
சூலொளிவாட்பலகையர்சூர்முதறடிந்த
வேற்கிறைவர்துணைவர்தூய
வாலொளியகூரெயிற்றர்வீரவாகு
வைமுதலமணியிற்றோற்றம்
போலொளிரொன்பதின்மரையும்விரைமலர்தூய்த்
தூய்ப்பணிந்துபோற்றுவாமால்.

இ-ள். பால்போலும் நிறத்தையுடைய வெள்ளிய திருநீற்றை யுடையவரும், பவளம்போலுஞ் சிவந்த நிறத்தையுடைய சடைமுடியினரும், உமையம்மையாரின் புத்திரரெனச் சொல்லப்படுவோரும், சூலம் ஒளிபொருந்திய வாள் கேடகம் என்னும் ஆயுதங்களை யுடையவரும், சூரடன்மனாகிய முதல்வனைக் கொன்ற வேலாயுதத்திற்குத் தலைவரான சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குத் தம்பிமாரா யிருப்பவரும், வெண்ணிறத்தையுடைய கூரிய பற்களை யுடையவரும் ஆகிய வீரவாகுதேவர் முதலாக வுள்ள, இரத்தினங்களின் காட்சிபோல விளங்கும் வீரர்கள் ஒன்

பதின்மரையும் வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைச் சொரிந்து சொரிந்து வணங்கித் துதிப்பாம்.

சதாசிவ மூர்த்தியின் ஆறு திருமுகங்களினின்றும் ஆறுபொறிகள் தோன்றி உலகெங்கும் பரத்தல் கண்டு இறைவி யஞ்சினள் போல ஓடாநின்றாள். அதனாலே யவள் திருவடிச் சிலம்புகளிற் பதிந்துள்ள நவரத்தினங்களும் வீழ்ந்தன. அவை யொன்பதும் ஒன்பது சத்திகளாகி, இறைவனைப் பார்த்தமாத்திரையிலே மோகமுற்றுக் கருப்பவதிகளாயினர். அவரிடத்தினின்றும் தோன்றினவரே நவவீரர் எனப்பட்டோர். அவர் பெயர் வருமாறு - வீரவாகு, வீரதீரர், வீரபுரந்தரர், வீரமார்த்தாண்டர், வீரகேசரி, வீரமாமகேசர், வீரமாமகேந்திரர், வீரராக்கதர், வீராந்தகர். தூய்த்தூய் என்னும் அடுக்குப் பன்மைப் பொருட்டு. (௧௬)

திருஞானசம்பந்த நாயனார்.

முரசதிரும்பிரமபுரமுனையெழுந்துதமிழ்முழங்க
முழக்கிவேதந்
தரைசெறிநன்மாக்களுய்யமறைவனமொரீஇக்கடம்பா
டவிசார்ந்தங்க
ணரசுநிழலெண்பெருங்குன்றமண்வெள்ளத்திரண்முருக்கி
யகிலங்காக்கும்
பரசமயகோளரியைவேதியர்சூளாமணியைப்
பணிதல்செய்வாம்.

இ-ள். முரச வாத்தியம் முழங்குஞ் சீகாழிப் பதியாகிய குகையினின்றும் எழுந்து, தமிழ்மொழி முழங்க, வேதமெனுந் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைக் கர்ச்சித்து, பூமியின்கணுள்ள நல்ல மனிதர்கள் பிழைக்கும்படி வேதாரணியத் தலத்தினின்றும் நீங்கிக் கடம்பாரணியம் எனப்படும் மதுரைநகரை யடைந்து, அவ்விடத்துக் கூன்பாண்டிய அரசனது காவலுக்குட்பட்ட எட்டுப் பெரிய மலைகளினும் இருந்து

வந்த சமணவெள்ளந் தொகுதிகளை யழித்துப் பூமியிலுள்ளாரைக் காத்தருளிய பரசமய கோளரியும், அந்தண குலசிகாமணியும் ஆகிய திருஞான சம்பந்த நாயனாரை வணங்குவாம்.

முரசு - கொடை முழவு, வெற்றி முழவு, மண முரசு என மூவகைப்படும். பிரமனாற் பூசிக்கப்படலாற் சீகாழிக்குப் பிரமபுரமென்று பெயராயிற்று. பரசமயகோளரி - புறச்சமயங்களாகிய யானைகளை யழிக்குஞ் சிங்கம். கோளரி என்றதற் கேற்பப் பிரமபுரத்தைக் குகையாகவும், தேவார வோதையைக் கர்ச்சனை யாகவும், குலச்சிறை நாயனார் மங்கையர்க் கரசியார் முதலாயினோரை மாக்களெனவும், மறைவனம், கடம்பாடவி எனவும் கூறினர். எண்பெருங்குன்று - பசுமலை, ஆனைமலை முதலாயின. "எண் பெருங் குன்று அமண் வெள்ளம்" என்பதற்கு, பெரிய மலைகளில் வசித்த எண்ணாயிரஞ் சமணவெள்ளம் என்றுரைக்கலாம். சூளா = சிகை, மணி = இரத்தினம். தலையிலணியப்படும் இரத்தினம். (௨௦)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

மலராசிநெறியரிடுங்கற்பிணைவாரிதிமிதப்ப
 மறைவல்லோர்பற்
பலராசிபகர்திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கரைசார்ந்து
 பவநோய்தீர்வான்
புலராசிநெறியொருவிச்சிவசமயநெறியினிடைப்
 போந்துஞானச்
சலராசிபடிந்ததமிழ்வாகீசர்சரணமலர்
 தலைமேற்கொள்வாம்.

இ-ள். மும்மல சம்பந்த முடைய ஒழுக்கவழியி னிற்குஞ் சமணர்களாலிடப்பட்ட கல்லானது தெப்பமாகக் கடலின்கண் மிதக்க, வேதங்

களில்வல்ல பிராமணர்கள் பற்பலர் வாழ்த்துக்களைக் கூறுநிற்கும் திருப் பாதிரிப்புலியூர்க் கரையை யடைந்து, பிறவிப் பிணியை நீக்கும்படி ஐம்புலக் கூட்ட வழியை விட்டுச் சைவசித்தாந்த மார்க்கத்திற் புகுந்து சிவஞானமாகிய கடலின் மூழ்கிய தமிழ்வல்ல வாகீசப் பெருமானது திருவடிகளாகிய தாமரைமலரைச் சிரமீது வகிப்பாம். (உக)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

முடிதடவவிருவிசும்புந்தடவவொருமலரடிபார்
முழுதுமற்றோ
ரடிதடவவளரரியுமயனுமிருவருமடியு
முடியும்பாந்தட்
கடிதடவல்லிளமுலைவாணுதற்பரவைகிரணமணிக்
கனகவாயிற்
படிதடவவிடுந்தமிழ்த்தெள்ளமிழ்தகவிநாவலன்றாள்
பணிதல்செய்வாம்.

இ-ள் திருமுடியை, பெருமை விளங்கும் ஆகாயத்தினுந் தேடவும், ஒப்பற்ற தாமரை மலர் போலும் திருவடியைப் பூமிமுழுதினும் இன்னுமோர் முறை தேடவும், வளர்கின்ற திருமாலும் பிரமனுமாகிய இருவரும் அடியையும் திருமுடியையும்,சர்ப்ப படத்தையொத்த நிதம்பமும் சூதாடு கருவியை நிகர்த்த இளமை கொண்ட தனமும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியுமுடைய பரவை நாயகியாரது ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்க ளழுத்திப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வாயிற்படியில் தேடும்படி தூதாகவிட்ட தமிழில் வல்ல தெளிந்த அமிழ்தகவியாகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது திருவடிகளை வணங்குவாம்.

முன்னோர்கால் சிவபெருமானது முடியையும் அடியையும் தேடிக் காணாத பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவரையும் இன்னு மோர் முறை பரவை வாயிற்படியைத் தேடுவிராயின் அவை நமக் கெளிதிற் புலப்படுமெனவ, இறைவனைத் தூதாகவிடுத்த சுந்தரனென்பது கருத்து. (உஉ)

வாதவூ ரடிகள்.

கரைசெறியும்வாதவூர்ப்பிறந்துகுருந்தடியின்மதிப்
பாகன்கையு
ளுரைசெறியங்குசத்தடங்கியருட்டளையோடானந்த
வொளிநீராடிக்
குரைசெறியுமுணர்வுசேவகம்பயின்றுபொதுவிலிளங்
கொம்போடாடு
மரசுநிழலடிவைகுமாணிக்கமழகளிற்றை
யகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். (வைகைநதிக்) கரையை யடுத்த திருவாதவூரிற் றோன்றி, குருந்த மரத்தடியின்கீழ் வீற்றிருந்த பிறைத் துண்ட முடைய பரமசிவனது திருக்கரத்தின்க ணுள்ள சிவஞான போதமென்னும் அங்குசத்தி லடங்கி, திருவருள் என்னும் பிணிப்புடனே சிவானந்தம் என்னும் பிரகாச முள்ள வாரிதியின் முழுகி, (சிவத்துவ)விளக்க மமைந்த தம்மறிவு செவ்விய உண்மைப் பொருளிற் கலந்து, அம்பலத்திலே (கனகசபையின்கண்) இளமைகொண்ட பூங்கொம்பு போன்ற சிவகாமி யம்மையாருடன் திருநடனஞ் செய்தருளும் நடராசப் பெருமானது குளிர்மையுடைய திருவடிக்கண் சேர்ந்திருக்கும் மாணிக்க வாசகரென்னும் இளயானையை மனத்தின்க ணிருத்தி நினைவாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை யானை யென்றதற் கியைய மதிப்பாகன், அங்குசம், தளை, நீராடல், சேவகம், நிழலடிவைகுதல் கூறப்பட்டன. மதிப்பாகன் - புத்தியுள்ள யானைப் பாகன் எனவும், சந்திரனாகிய பகுதியைத் தரித்தவன் எனவும் பொருள். அங்குசம்=தோட்டி. உரை செறி அங்குசத்து அடங்கி=சிவஞானபோத உபதேசம் காதிற் செறிந்த அப்பொழுதே உண்மைப்பொருள் பதிந்து என்னலுமாம். அங்குசத்து அடங்கி = அழகிய திருவடித் தாமரையி னடங்கி என்றலு

மொன்று. செம்மை அகம்=செவ்விய உண்மைப் பொருள். சேவகம்-யானை துயிலுமிடம். (உ௩)

சிவனடியார்.

பண்டைசரெனக்குவித்தமணலிலாப்பயம்பெய்து
 ப்ணியும்போழ்திற்
கண்டசரென்னுதுசிதைத்ததந்தைதாண்மழுவாற்
 கடிந்துசேட
முண்டசர்சூடியதுசூடிமகப்பேற்றினரு
 ளுயர்வுபூண்ட
தண்டைசர்முதலதிருத்தொண்டர்பதஞ்சார்ந்தவர்தாட்
 சார்துமன்றே.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்திற் சிவலிங்கமெனப் பாவித்துக் குவித்த மணலிலே டசுக்களின் பாலையபிடேகஞ் செய்து பூசிக்குங் காலத்தில், அதனைப் பார்த்து, சிவமேயென்று கருதாது (வெறு மணல் எனக் கருதி) அழிக்கத் தொடங்கிய தமது தந்தையின் பாதத்தை மழுவாயுதத் தாற் றுணித்து, சிவநிருமாலியத்தை யுட்கொண்டு, சிவபெருமான் றரித்த கொன்றை மாலையைத் தாமுந் தரித்து, சிவனுக்குக் குமாரரென் னும் பேற்றினோடு திருவருள் உயர்வையும் பெற்ற சண்டேசுர நாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்களுடைய பாதங்களைக் கதியாக அடைந்த அடி யார்களது திருவடிகளை யடைவேம். (உச)

குகனடியார்.

உய்வதேகருதியருச்சனைபுரிவோர்வரியைந்து
 முறைப்போர்செம்பொன்
பெய்வதேற்றேற்றபணிபுரிவிப்போர்புரிவோர்தம்
 பெருமைகேட்போர்

சைவமேசமயமெனத்தலைநிற்போர்சிவகிரியிற்
றயங்கும்வைவேற்
றெய்வமேதெய்வமெனத்தெளிந்திடுவோர்மலர்ப்பா தந்
தெரிசிப்போமால்.

இ-ள். முத்தியடைந்து உய்வதொன்றையே நினைத்து அருச்சனை செய்கின்றவரும், பஞ்சாக்கரங்களையுஞ் செபிக்கின்றவரும், சிவந்த பொன் முதலிய கொடுத்த பொருள்களை (அன்புடன்) வாங்கித் தகுந்த தகுந்த திருப்பணிகளைச் செய்விப்பவரும், அங்ஙன முள்ளாரது பெருமைகளைக் கேட்போரும், சைவசித்தாந்த சமயமே மெய்ச்சமய மெனக் கண்டு அதன்வழிநின்று ஒழுகுவோரும்; பழநித் தலக்கணுள்ள சிவமலையின்கண் விளங்கும் கூரியவேலாயுதத்தைத் தரித்த தெய்வமே முழுமுதற் றெய்வ மென்று தெளிந்து வழிபடுவோரும் ஆகிய குகனடியார்களது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் தரிசிப்போம். ஆல்-அசை.()

நனிதவநாடொறும்புரிந்துசாத்துவிககுணமடைந்து
நவைகடீர்ந்து
தனுமுழுதுமுழுத்ததிருநீற்றினொளிபழுத்தொழுகுந்
தலைமைசார்ந்து
புனிதமுறவிளங்கிவைவேற்குமரனுறைசினகரஞ்சூழ்
போந்துபோற்றி
யனுதினமேவலிற்பரிவுபுரிந்ததிருவகவடிமைக்
கடிமையாமால்.

இ-ள். மிகுந்த தவத்தைத் தினந்தோறுஞ் செய்து, சாத்துவிக குணங்களைப் பொருந்தி, குற்றங்களினின்றும் நீங்கி, தம் உடம்பு முழுதும் உத்தூளனமாகத் தரித்த விபூதியி னொளிமுதிர்ந்து காணப்படும் பெருமை கொண்டு அகத்தூய்மையும் பொருந்த நின்று, கூரிய வேலா

யுதத்தைத் தரித்த குமாரக் கடவுள் வீற்றிருந்தருளுங் கோயிலை வலம் வந்து துதித்து, நாடோறும் (அவன் உடைய) திருப்பணி செய்தலில் அன்பாக விரும்பிய திருவகப்படித் தொண்டர்க்கு (யாம்) அடிமை யாவேம்.

தவம் என்பது எண்டுச் சரியை கிரியா யோக ஞானங்களை. "ஐம் புலவேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தனை - தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட் டன்னிய மின்மையி னரன்கழ் செலுமே" என்னுஞ் சிவஞானபோத சூத்திரத்தா னுணர்க.

சாத்துவிக குணமாவன—ஞானம், தவம், மேன்மை, அருள், மோனம், வாய்மை, பொறுமை, புலனடக்கல் என்பனவாம். அதற்கு மேற்கோள்,

பிங்கலந்தை.

ஞானந் தவ மேன்மை நல்லருண் மோனம்
வாய்மை பொறைபுல னடக்கல்சாத் துவிகம்.

குற்றங்களாவன - காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்பன. அகத் தூய்மை யின்ன தென்பதை, "புண்ணிய நன்னீராடல் கடவுளர் பூசை யாற்றல்" எனவரூஉங் கூர்மபுராணச் செய்யுளாலும், "சத்தியந் தானஞ் சமந்தம மின்சொற் சாற்றுத லொருவழிப்படுதல் - புத்தியே முதல கரணமோர் நான்கு மடக்குதல் புலன்கள் போம் வழியி - னுய்த் திடாதமைத்தல்" எனவரூஉங் காசிகாண்டச் செய்யுளானு முணர்க.

அகப்படித் தொண்டாவது கண்ணி, தொடை, பிணையல், இண்டை முதலிய மாலைகள் சமைத்தல், திருவாபரணம், திருப்பரி வட்டம், கொடி, குடை, சாமரம் முதலிய மங்கலப் பொருள்களைத் தாங்குதல், அவர்முன் அலங்காரஞ் செய்தல் முதலாயின. அவற்றை,

பொங்கிய திருவி னீடும் பொற் புடைப் பணிக ளேந்தி
மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுந்

தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் றகும்பணி தலைநின் றய்த்தே
யங்கணர் கோயி லுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார்.

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளாற் றெரிக. அடிமை என்பது, தச்சு என்றாற்போல விகுதிகெட்டுநின்ற பெயர் என்பர் இலக்கணக் கோத்தார். (உ௬)

சந்தான குரவர்.

நந்தாவுள்ளொளிஞானமுதிப்பமல
விருடமிந்துநவிறற்கொண்ணா
முந்தாயபொருளிதுவென் றருளுருக்கொண்
டுயிர்மெய்பொருண்மூன் றுமேற்று
வந்தாளும்பெண்ணைநதியுடுத்தவெண்ணெய்
மெய்கண்டான்வழியிற்றோற்றுஞ்
சந்தானகுரவர்பதம்பிறவிநோய்
தவிர்க்குமருந்தெனவுட்கொள்வாம்.

இ-ள். குறையாத வுண்மைச் சிவஞானந் தோன்ற, ஆணவமல இருள் அகன்று, சொல்லுதற்கியலாத முதன்மையுடைய பதிப்பொருள் இதுவே யென்று தெளியும்படி அருளை யுருவமாகக் கொண்டு, எமது உயிர் உடல் பொருள் என்னு மூன்றனையும் ஏற்று விரும்பி யடிமைக் கொண்ட பெண்ணையாற்றினாற் சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரி லமர்ந்தருளிய மெய்கண்ட தேவப் பெருமானையும், அவனது சந்தான வழியாய்த் தோன்றிய ஆசாரியர்களான அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள் மறைஞான சம்பந்த நாயனார், உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் ஆகிய ஆசாரியர்களது திருவடிகளைப், பிறவியாகிய நோயைநீக்கும் மருந்தாக உட்கொள்வாம். (உ௭)

கடவுள் வணக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பாயிரம்.

பாயிரம் என்பது நூல் வரலாறுரைத்தல். "ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்-பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே" என்று இலக்கணத்தார் கூறலின், எவ்வகைச் சிறப்புடைய நூலாயினும் பாயிர மில்லாக்கால் அது நூலெனப்படாது. ஆகலின் இங்குப் பாயிர முரைத்தார். அதன் வரலாறுவது:—

முன்னர்க் காலத்திலே, வேதம் சிவாகமம் என்னும் இருநூல்களின் உண்மைப் பொருள்களின் சாரங்களை யெல்லாம் அடக்கி அநாதி மலமுத்தபதி யாகிய சிவபெருமான் பதினெண் புராணங்களையு மருளிச்செய்தார். அவையாவன-பிரம புராணம், பதும புராணம், விஷ்ணு புராணம், சைவ புராணம், பாகவத புராணம், பவிடிய புராணம், நாரதீய புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், ஆக்கினேய புராணம், பிரம கைவர்த்த புராணம், இலிங்கபுராணம், வராக புராணம், கந்த புராணம், வாமன புராணம், கூர்ம புராணம், மற்ச புராணம், காருட புராணம், பிரமாண்ட புராணம் என்பன வாம்.

இவற்றுள் சைவம், பவிடியம், மார்க்கண்டேயம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மற்சம், பிரமாண்டம் என்னும் பத்தும் சிவபுராணங்களாம்.

விஷ்ணு புராணம், பாகவதம், நாரதீயம், காருடம் என்னும் நான்கும் விட்டுணு புராணங்களாம். பிரமம், பதுமம் என்னும் இரண்டும் பிரமபுராணமாம். ஆக்கினேயம் என்னுமொன்று அக்கினிபுராணம் ஆகும். பிரமகைவர்த்தம் என்பது சூரியபுராணம் ஆகும்.

இப்புராணங்கள் பதினெட்டுக்கும் மூலமாக அநாதியேயிறைவன் ஓர்புராணஞ் செய்தனன். அதனையே பின்னுள்ளோர் பதினெட்டாக்கினர். முதலிற் சிவபெருமான் திருநந்தி தேவர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சனற்குமார மகாமுனிவர்க்குப் போதித்தார். அவர் வேதவியாதர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சூதமகா முனிவர்க்கு உபதேசித்தார். அவற்றுட் கந்தபுராணமே மகா விசேட முடையது. அதனிற் கூறப்படாத சரிதங்களும் பொருள்களும் உலகத்தில் இல்லை. "எந்தப் பொருளுங் கந்தத்தி லுண்டு" என்ற பழமொழியும் அதனை விளக்கும். அது ஓரிலக்கங் கிரந்த முடையது. இத்துணைச் சிறப்புக்களை யுடைய கந்தபுராணத்திலே கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே இப்பழநித் தலமான்மியம், இருபத்து நான்கு அத்தியாயத்தின் மேற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனை யாராய்ந்து செந்தமிழ் நடையிற் பாடுகவென்று பேரறிவுடையோர் பணித்தாராகலின், அவர் மொழியைத் தலைமேல் வகித்துச் சிறியேன் விருத்தப் பாக்களிற் பாடினேன். இதன்கண் சருக்கம் இருபத்து மூன்று உள்ளன. குமரனே! குருபரனே! சரவணபவனே! சண்முகனே! குகனே! என்று சொல்லும் நாமங்களைக் கேட்டவளவிலே,

அவர் பெறுதற்கரிய பேறெல்லாம் பெறுவர் என்றால் அக்கடவுளது பெரும் புகழையெல்லா மடுத்த இப்புராணத்தைக் கேட்போர், பாராயணஞ் செய்வோர், பதிப்பிப்போர், பொருள்விரிப்போர் யாவரும் எத்துணைப் பெரும்பேறுகளையும் எளிதில் அடைவர் என்பது சத்தியம்! சத்தியம்! முக்காலுஞ் சத்தியமே. இவ்வாறு சூதமுனிவரர் ஆணையிட்டுக் கூறினராயின் இப் புராணத்தையும் யாவரும் கைக்கொண் டொழுகலே மானுடப் பிறவிக்கு இன்றியமையாப் பயனாகும்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இறைவனருள்வழிநந்திபாற்றெரிந்துசனற்குமர
 னியல்வியாதற்
கறையவவன்சூதமுனிக்கருளியமூவாறுபுரா
 ணத்திற்காந்த
முறைபிறழாதுதவுகிரிப்பிரகாசகாண்டத்தின்
 மொழியுமிந்நூற்
குறைவிலத்தியாயமறுநான்குநடைபெற்றதன்மேற்
 கூறுமாதோ.

இ-ள். சிவபெருமான் அருள் வழிப்பட்ட திருநந்திதேவரிடத்துக் கேட்டுணர்ந்து, சனற்குமார முனிவர் நல்லிலக்கண முடைய வியாச முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவ்வியாத முனிவர் சூதமுனிவர்க்கு உபதேசித்த பதினெண் புராணங்களுட் காந்த புராணமானது, இயல்பு வழுவாமற் சொல்லப்பட்ட கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே கூறப்பட்ட இப்புராணக் கதைகள், குறைவில்லாத இருபத்து நான்கு அத்தியாயம் சொல்லி முடிந்ததன் பின்னர்க்கூறிநிற்கும். மாது - ஓ - அசைகள். (க)

அள்ளிலைவெள்வேற்குழகன்சிவகிரியி
லரசுவீற்றிருக்குமந்தண்
கள்ளவிழ்பூங்கழனிவளந்திகழ்பழநிக்
காதைவடமொழியையாய்ந்து
தெள்ளுதமிழாற்றருதிசிறந்தெனவத்
தலன்வைகுந்தெளிமெய்ஞ்ஞான
வுள்ளுணர்முதாக்குறைவோர்வெளிற்றறிவி
னெனைவிளித்தேயுரையென்றாரால்.

இ-ள். கூரிய தகட்டுவடிவாய வெள்ளிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக்கடவுள் சிவகிரியினிடத்து அரசு கொண்டிருக்கப் பெற்ற, அழகிய குளிர்ந்த தேன் செறிந்த பூக்க ணெருங்கிய வயல்களின் வளங்கள் விளங்கும் பழநி மான்மியத்தை, வடமொழியையும் ஆராய்ந்து தெளிந்த தமிழ் மொழியாற் செய்து சிறக்கத் தரக்கடவாய் என்று, அந்நகரின் கண் வைகுந் தெளிந்த மெய்ஞ்ஞானமாகிய உண்மை யறிவை யுடைய பெரியோர்கள், வெறுமை யறிவுடைய (கல்விகேள்விகளிற்) சிறியேனாகிய என்னை அழைத்து உரைத்தனர். (உ)

அத்திருமாநகர்வதிநுண்ணறிவுடையோர்
சிறியேன்புல்லறிவினாற்று
மித்தமிழின்குறைதீர்ப்பச்சொல்வகைசொற்
பொருணிரப்பியெடுப்பரென்றே
வைத்தமுறைச்சருக்கமிருபான்மூன்று
வரவினிதுவழங்குமாற்றான்
மெய்த்தமிழின்சுவையொழுகும்விருத்தயாப்
பதுவிளங்கவிளம்பலுற்றேன்.

இ-ள். அந்த அழகிய பழநி யென்னும் பெரிய நகரத்தில் இருக்கும் [illegible] பெரியோர், சிறியவனாகிய யான் அற்பமதி

கொண்டு செய்த இத்தமிழ் நூலிற் பொருந்திய குறைகளை நீக்கும்படி நினைத்து, சொல் வகைகளையும் சொல்லின் பொருள் வகைகளையும் நிறைத்து ஏற்றுக் கொள்வா ரென்று எண்ணியே, முறையாக வைக்கப் பட்ட சருக்கங்கள் இருபத்து மூன்று பொருந்த, உறுதிப் பயனைக் கொடுக்குந் தன்மையுடன், நிலைபெற்ற செந்தமிழ்ச் சுவை தேங்கும் விருத்தப் பாக்கள் விளங்கும்படி சொல்லத் தொடங்கினேன். (௩)

நூற் பெருமை.

குமரகுருபரசரவணோற்பவகுகாசண்
முகாவென்றோதி
லமரரறிவரியபரகதிபுவியிலெளிதினில்வந்
தடையுமென்றால்
விமலமுடனிருசெவியாலவனதுதொல்கதையமுத
மிசைந்தோர்முற்றுந்
தமலமதுவிளியநனிபெறும்பயனெல்லையையொருவர்
சாற்றற்பாற்றோ.

இ-ள். குமரனே ! குருபரனே ! சரவணோற் பவனே ! குகனே ! சண்முகனே என்று சொன்னால், தேவர்களும் அறிதற் கரிய பரமுத்தி யிப்பூமியிலேயே இலகுவாக வந்து சேருமென்றால், பரிசுத்தமுடன் இருகாதுகளினாலும் அக்கடவுளது புராண சரித்திரமாகிய அமிர்தத்தை யுண்ட பெரியோர்கள், தம்மை யநாதியே பந்தித்து நிற்கும் ஆணவமல சத்தி யெல்லாங்கெட, மிகவும் அடையும் உறுதிப் பயன்களின் அளவினை யொருவர் சொல்லும் பகுதியுடைத்தோ? (௪)

நூல் செய்த காலம்.

மலர்தலையுரகந்தாங்குமணிமுடிச்சகமதென்னு
நிலைபெறநிறுத்தமூவைஞ்ஞூற்றின்மேற்றிகழுமைம்பான்
றலைசெறிபருவந்தன்னிற்றனிநெடுங்கதிர்வேலண்ண
னலனுறுபழநிமூதூர்ப்பெருமையைநவிலலுற்றேன்.

இ-ள். பரந்த தலையையுடைய ஆதிசேடனுற் முங்கப் படுகின்ற இரத்தின மமைந்த முடிக்கணுள்ள சகம் என்று சொல்கின்ற, நிலை பெற வைத்தோதிய ஆயிரத்தைஞ்ஞூற் றைம்பது என்னும் முதன்மை யுற்ற வருடத்தில், ஒப்பற்ற நீண்ட ஒளிபொருந்திய வேலாயுதப் பெருமானது, நன்மை யுள்ள பழைய பழநித் தலத்தின் மான்மியத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

ஆதி சேடன் ஆயிரந் தலைகளை யுடையதாகலின் "மலர்தலை யுரகம்" என்றார். உர = மார்பினுல், கம் = சஞ்சரிப்பது. இந்நூல் சாலிவாகன சகவருடம் ஆயிரத்தைஞ்ஞூற் றைம்பதாம் வருடத்திற் செய்யப்பட்டது. ஆகவே இற்றைக்கு இருநூற்றெழுபத்தைந்து வருடத்திற்கு முன்னர் என்க. நலம் - நலன் எனப்போலி. (ரு)

நூற் பெயர்.

பொருந்துமுக்குணமுமந்தக்கரணமும்புலனுமுள்ளுந்
திருந்தமுற்றொருங்குணர்ந்தோர்செவிப்புலன்றேக்கவாரி
யருந்தமுதனையதொன்னூல்வழிநடாயசலமேந்தி
பெருந்தமிழ்புனைந்தவிந்நூற்பெயர்பழனிப்புராணம்.

இ-ள். அநாதியே வந்து பொருந்திய முக்குணங்களும் மனமுதலிய அந்தக் கரணங்களும் ஐம்புலன்களும் ஏனைய உட்கருவிகளுந் திருத்த முறும்படி கல்வி கேள்விகள் முற்றையும் ஒருசேர அறிந்தபெரியோர்கள் தமது செவியறிவிற்கு நிறைக்கும்படி யள்ளியெடுத்து உண்ணுகின்ற அமுதத்தை யொத்த முதனூலின் வழியே நடந்து, மலையை வில்லாக ஏந்திய சிவபெருமானுல் அநாதியே உண்டாக்கப்பட்ட பெரிய செந்தமிழால் அலங்கரித்துச் செய்யப்பட்ட இந்நூலின் பெயர் யாதெனிற் பழநிப் புராணம் எனப்படும்.

முக்குணமாவன—சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம். அந்தக்கரணமாவன—மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பனவாம். புலன்களாவன—சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம் என்னு

மைந்துமாம். உள் எனவே மெய் வாய் கண் மூக்கு, செவி என்னும் ஐம் பொறிகளும், தசவாயுக்கள் முதலியவுங் கொள்க. அசலம்=சலித்த லில்லாதது. சிவபெருமான் சம்ஸ்கிருதத்தை யருளிய காலத்தே தமிழ் மொழியையும் அருளினர் என்பது தோன்ற "அசல மேந்தி பெருந் தமிழ்" என்றார். இதனானே தமிழ் சம்ஸ்கிருதத்தி னின்றும் பிறந்த தென்பார் கூற்றும், இடையிற் சிலராலே கட்டப்பட்ட தென்பார் மத மும் மறுக்கப் பட்டன. (௬)

நூல் செய்த காரணம்.

இந்தநூலாரியத்தையீர்ந்தமிழ்த்தொடர்புசெய்ய
வந்தகாரணம்யாதென்னில்வண்டமிழ்நிலத்தில்வைகுங்
கந்தவேளடியாராயங்கலந்தருட்கடலின்மூழ்கு
மந்தவாழ்வடையலாம்பேரின்பமுமடையலாமே.

இ-ள். வட மொழிக்க ணுள்ள இந்த நூலை, தண்டமிழ்ப் பாக்க ளாலே செய்யவந்ததற்குக் காரணம் யாதென்று கேட்பின், சொற் பொருள் வளங்களையுடைய தமிழ் வழங்குந் தேயத்தின்க ணிருக்கும் கந்தக் கடவுளின் அன்பர்கூட்டங்கள் ஒருவரோ டொருவர் கலந்து பாராயணஞ் செய்து, அக்கடவுளது திருவருட் கடலிலே முழுகச்செய் யும் அந்தப் பெருவாழ்வையும் பெறலுமாகும், அத்துவித முத்தி யாகிய பேரின்பத்தையு மடையச் செய்தலு மாகும் என்னுங் காரணமே.

தமிழ் என்பதற்குத் தனித்த ழகரத்தை யுடைய மொழி யெனவும், தனிமையான மொழி யெனவும், இனிமையை யுடைய மொழி யென வும் பொருள் கூறுப. வடக்கண் வேங்கடமுந் தெற்கட் கன்னியா குமரியும் எல்லையாக வுடையது எனவும், வடக்கின்கண் வடுகும் தெற்கின் கண் கடலும் எல்லையாக வுடையது எனவும், பாண்டிநாடே யது வென வும், சோழ நாடே யதுவெனவும் பலரும் பலவாறு கூறுப. (எ)

பாயிர முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

அவையடக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வானமுட்பருகும்வீரைமலியுவர்நீரும்பூந்தண்
கானிருங்குளவிமேவிக்கவர்பசுங்கீடமும்போற்
றேனிமிர்விசாகனன்பருளங்கொளிற்சிறியேன்புன்சொற்
றூனிதுநன்காம்யானுந்தொண்டெனப்புரிவதாமே.

இ-ள். மேகங்கள் உட்கொள்ளுஞ் சமுத்திரத்தி னிறைந்த உப்பு நீரும், பொலிவாகிய குளிர்ந்த காட்டினிடத்துப் பெருமையை யுடைய குளவியானது சென்று எடுக்கின்ற பசிய புழுக்களும் போல, தேன் வண்டுக ளொலிக்கின்ற ஆட்டுக்கடா வாகனத்தராகிய கந்தக் கடவுளின் மெய்யன்பரது மனத்தில் இது கொள்ளப்படுமானால், (கல்வி கேள்விகளிற்) சிறியவ னாகிய எனது இழி மொழிகளை யுடைய இந்நூலும் யான் தொண்டுபட இயற்றுவதனாலே சிறந்த தாகும். (க)

வார்கடற்புலவுமோரார்மைநிறச்சேறுமோரார்
நீர்மலியுவருமெண்ணார்நித்திலமணிகொள்வார்போற்
சீர்தபவிருண்டதீஞ்சொற்பொருட்சுவைதிரிதறோரார்
கூர்வெயிற்படைவேள்காதைகுறித்துளங்கொள்வர்நல்லோர்.

இ-ள். நீண்ட கடலின்க ணுள்ள புலால் நாற்றத்தையும் அறிய மாட்டார், கருநிறத்தை யுடைய சேறிருத்தலையுங் கவனியார், நீரினிறைந்த உப்புத் தன்மையையும் நோக்கார், முத்துக்களையும் இரத்தினங் களையும் விரும்பி யெடுப்பார், அதுபோலப் பெரியோர்களும்,

சீரொழிய இருள் போன்ற கொடுஞ் சொற்களும், பொருள்களும், சுவைகளும் வேறுபட்டதையும் பாராதவராய், கூரிய கதிர்வேற் பெருமானது கதையைச் சொல்லுவ தென்றுணர்ந்து மேலாகக் கொள்வர்.()

புலவ்ரும்போற்றுந்தாதைக்கொருமொழிபுகன்றும்வெற்பிற்
புலவனுக்கறம்போதித்தும்பொருள்வகைவிரிவுங்கூட்டிப்
புலவருக்கருளியும்பார்புகழ்சிவகிரியில்வைகும்
புலவனுட்கொள்வான்பாடப்புக்கவென்புலமைநன்றே.

இ-ள். தேவர்களுந் துதிக்கின்ற தமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப்பொருளை யுபதேசித்தும், பொதிய மலையின்கணுள்ள அகத்திய முனிவர்க்குத் தருமநெறியைப் போதித்தும், அகப்பொருளின் வகையுரை விரிவுரைகளையுஞ் சேர்த்து ஆராய்ந்து அவற்றின் உண்மைகளைக் கடைச்சங்கப் புலவர்க்குத் தெரித்தும், பூமியிலுள்ளவர்களாலே புகழ்ப்படுகின்ற சிவகிரியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் பெரும் புலவராகிய குமாரப் பெருமானர் விரும்பும்படி பாடுதற்குப் புகுந்த எனதறிவு நன்று நன்று. (௩)

மூதுணர்வுடையோர்வேதமுதலியதெரிந்தெஞ்ஞான்று
மோதுசொல்லமுதமுண்டுதேக்குமொள்ளிலைவேற்சேய்பொற்
காதுகளென்சொனஞ்சங்கைக்குமோதுய்க்குமேயோ
யாதுசொல்லறியேனுசைதுரப்பதற்கென்செய்கேனே.

இ-ள். பேரறிவுடைய புலவர்கள் வேதமுதலாய பற்பல நூல்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து, எந்நாளு மோதிய சொற்களாகிய அமிர்தத்தையுட்கொண்டு நிறைத்த ஒள்ளிய இலைத்தொழின் முற்றிய வேலாயுதத்தையுடைய கந்தக் கடவுளினது அழகிய செவிகள், எனது சொற்களாகிய விடத்தை வெறுத்து விடுமோ, அல்லது எற்றுக் கொள்ளுமோ, ஏதுஞ் சொல்வதற்கு அறியகில்லேன்,பாடவேண்டுமென்னும் அவாப் பிடித்துச் செலுத்தலால் யான் என்செய்வேன். (பாடத்தொடங்கினன்.) (௪)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

முதலாவது,

கிரிச் சருக்கம்.

முனிவர்களாலே துதிக்கப் படுகின்ற வியாத முனிவர் மாணுக்க ராகிய சூதமுனிவர் நைமிசாரணியத்திற் சென்றார். அவ்விடத்திருந்த தவத்தினர் யாவரும் அவரைக் கண்ட அளவில் எதிர்சென்று உபசரித்து, எமக்குக் கிடைத்தற் கரிய பெருவிருந்து வந்ததென்று மனமும் முகமும் மலர்ச்சி கொண்டு, உபசார மொழிகளைச் சொல்லி, அவரையாசனத் திருத்தினர். ஏனைய உபசாரங்களையுஞ் செய்து, கல்வி கேள்விகளில் வல்ல முனிவரரே! சூலபாணியராகிய சிவபெரு மானது புகழை விரிக்கும் புராணங் கேட்பதற்கு மிக்க அவா வுள்ளேம். தேவரீர் கருணை கூர்ந்து திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டு மென்று குறை யிரந்தார். அதுகேட்ட சூதமுனிவர் கூறுவார்.

எந்தையாம் பரம னிணையடி மறவா வுளத்தீர்! புரா ணத்தை யோதுதற்கு இடம், காலம், பாத்திரம் வேண்டும். இவ்வனம் தெய்வ வனமாகலானும், இக் காலம் நல்ல கால மாகலானும், சிவனடியாராய நீங்க ளிருத்தலானும் இங்குப் புராண மோதற்குத் தகுதி வந்தது என்றார். முனிவர் ஐய கேள், முன்னர்ப் பதினெண் புராணங்களையும் உபதேசித்

தீர். அவற்றுட் சிறந்த கந்தபுராணத்திலே கிரிப் பிரகாச காண்டத்திலே மேரு முதலிய மலைகளையும் புவனங்களையுங் கூறிய பாகத்திலே, எல்லா மலைகளினும் விசேடித்த தாகித் தென்றிசையிலே வராககிரி என்று ஓர் மலையுளது. அத னிடத்தே யிருமை யின்பங்களையும் அளிக்க வல்ல ஒரு தல மிருக்கின்றது என்று சொன்னீர். அதன் பெருமைகளை யெல் லாம் விரித்துக் கூறுதிர் என்றிரந்தனர். முனிவர் பெருமான் உவகையுடையராய், குகதாசர்களே! அதனது பெருமை யாவரானும் அளவிடக் கூடாது. ஆயினுஞ் சுருங்கச் சொல் வேன். கேண்மின்.

இப் பூவுலகின்கண் மலைகள் அளவிலவாக விருந்தாலும் மேரு, ஏமகூடம் (கதிர்காமமலை) இமயம், மந்தரம், கயிலை, கந்த சைலம் என் பவற்றில் குமாரக்கடவுள் எந்நாளும் வீற் றிருப்பர். இன்னுங் கடம்புமலை, சம்புமலை, போதிமலை, ஆலி, கேதார பருப்பதம், சீபருவதம், திருக்காளத்தி, திருக் கழுக்குன்றம், திருத்தணிகை, வேங்கடம், குகனேரி, திரு வண்ணுமலை, முதுகுன்று, திருச்சையம், திருச்செங்கோடு, நாராயணகிரி, கொல்லி, ஈங்கோய்மலை, திருக்கற்குடி, திரி சிராமலை, சுவாமிமலை, குன்றக்குடி, திருப்பரங்குன்றம், பழ முதிர் சோலைமலை, திருச்செந்தூர்க் கந்தவெற்பு, பொதியகிரி, திரிகுடாசலம், வெண்ணெய்வரை, கொடுமுடிக்கிரி, கோங்கு மலை, மருதமலை, அத்திரி, பேரூர் வெள்ளியங்கிரி, காளமலை, வராககிரியென்னும் பெயர்கொண்ட மலைகளிலே குமார சுவாமி எஞ்ஞான்றும் வீற்றிருந் தருளுவர். இவற்றுள் வராக

மலை என்னும் அம்மலைக்கு வடசாரலில் விட்டுணுமலை யொன்றுளது. வாயு திக்காகிய வடமேற்குத் திசையில் ஒருகுரோச தூரத்தில் பிரமன்மலை யுளது. அதற்குக் கிழக்கே சிவபெருமானுறையுஞ் சிலம் பொன் றுளது. அம்மலை பூமியி லுள்ளாராலும் விண்ணுலகத்தாராலும் அளவிடற் கரிய பொலிவை யுற்று, சத்தி மலையோடு கூடி, குமாரக்கடவுள் நடுவே தங்குதலாற் சிவமலை யென்னுமது சிவனையே போன்று நின்றது. சிவனது சடையைப் போலவும், திருவிழி போலவும், திருமுகம் நேரவும் விளங்குவது. அச்சிவமலையிற்றான் சூரபன்மனாதி யசுரரைக் கொன்று தேவரைக் காத்த பெருமான் வீற்றிருந்தருளுகின்றார். அதன் பக்கத்திற்றான் திருவாவினன்குடித்தலம் என்னும் பழநித்தலம். அதன் பாங்கர்க் கூவிளவனம் உண்டு. கோங்குவனம் என்னுமோர் தலமும் உளது. இவற்றின் பெருமைகள் சொல்லற்கு அரியனவா யிருந்தாலுஞ் சிலவற்றை யெடுத்துக் கூறுவோம் என்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர்.

புனிதமாமுனிவர்போற்றும்பொருவருவியாதவேத
முனிபுகன்றுல்புராணமுழுதொருங்குணர்ந்தசூதன்
பனிமுதலியவருத்தும்பருவங்கட்குடையாதென்று
நனிதவம்புரிவோர்வைகுநைமிசாரணியநேர்ந்தான்.

இ-ள். பரிசுத்த முடைய பெரிய இருடியர்கள் துதிக்கும் ஒப்பில்லாத வேதத்தில் வல்ல வியாச முனிவர் சொல்லிய பழைய புராண முழுவதையும் ஒரு சேர அறிந்த சூதமுனிவர், பனிமுதலிய வருத்துகின்ற பருவ காலங்களுக்கு (தம்முடல்) வருந்த மாட்டாதென்று, மிக்க

தவத்தைச் செய்கின்ற முனிவர் இருக்கும் நைமிசாரணியத்தை யடைந்தார். (௧)

சென்றமாதவனைவேதச்சிரப்பொருளுணர்ந்துமூன்றும்
வென்றமாமுனிவர்நேர்ந்துவேணவாவுறத்தழீஇக்கொண்
டின்றுநல்விருந்துவந்ததெனமனமகிழ்வுதூங்க
நன்றுறக்கொணர்ந்தோர்பீடத்திருத்தினர்முகமனல்கி.

இ-ள். அவ்விடத்துப்போன சூதமுனிவரை, வேதாந்தப் பொருளை யறிந்து, முக்குற்றங் களையும் வெற்றி கொண்ட பெரிய முனிவர் சேர்ந்து, வேண்டும் அவாவானது மிகத் தழுவிக் கொண்டு, இற்றைத் தினம் நல்ல விருந்து வந்ததென்று மனமகிழ்ச்சி மிகுக்க, நன்மை பொருந்தக் கொண்டுவந்து ஒரு பீடத்தில் இருத்தி உபசாரங்களைச் சொல்லி. (௨)

அருக்கியமுதலநல்கியதரிளைப்பாற்றியந்தண்
முருக்கிதழ்ச்சுருக்காமீட்டுமுகநயக்கிளவிகூறிச்
சுருக்கமில்கேள்வியோய்முச்சுடரிலைப்பெருமான்றொல்சீர்
பெருக்குதொல்புராணங்கேட்கும்வேட்கையோம்பெரிதுமென்றார்.

இ-ள். அருக்கியம் முதலான உபசாரங்களை யெல்லாஞ் செய்து, வழிநடத்தலாலுண்டாகும் ஆயாசத்தையும் போக்கி, அழகிய குளிர்ந்த முருக்க மலரை யொத்த உதடுகளைக் குவித்துப் பின்னரும் உபசார மொழிகளை உரைத்து, குறைவின்றி விரிந்த கேள்வியறிவுடைய முனிவரே! மூன்று ஒளி கொண்ட இலைபோலும் வேலாயுதப் பெருமானது பழமையான சிறப்புக்களை மிகுதியா எடுத்துச் சொல்லுகின்ற பழைய புராணங் கேட்கும் விருப்பம் பெரிதும் உடையேம் என்று கூறினர் (முனிவர்.) (௩)

அவ்வுரைகேளாநன்னரருளினீராரணங்கள்
செவ்வனுகமங்களுந்தொல்புராணங்கடெளியவோதி

லெவ்வமிறேசகாலபாத்திரமிவைகள்வேண்டும்
வெவ்வியல்பில்லீர்சொல்லில்விரியுமோர்சிறிதுசொல்வாம்.

இ-ள். முனிவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் (சூதமுனிவர் சொல்வார்) நன்று சொன்னீர், வேதங்களையும், செவ்விய சிவாகமங்களை யும் பழமையாகிய புராணங்களையும் தெளிவுறும்படி சொல்லுங்கால், குற்றமில்லாத இடம், காலம், பாத்திரம் என்னு மிவைகள் வேண்டும், கொடிய குணமில்லாத முனிவர்களே! அவற்றைச் சொல்லுங் காலத்து விரிவுபடும். ஒருசிறிது எடுத்துச் சொல்வாம். (ச)

நற்பெருந்தேசநற்பூதரந்தெய்வநதிதீர்த்தங்க
ணற்பெருந்தவவனங்கணாடுநன்னகர்மடங்க
ணற்பெருங்கோயிலாதியவற்றினுநற்காலத்தி
னற்பெருந்தவத்தோர்கேட்பநவிற்றுகென்றனர்நன்னூலோர்

இ-ள். நல்ல பெரிய தேசம், சிறந்த மலைகள், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஆறு, புண்ணிய தீர்த்தங்கள், நல்ல பெருந் தவத்தைச் செய்யும் ஆரணியங்கள், நாடு, நல்ல நகரம், மடங்கள், சிறந்த பெரிய தேவாலயங்கள் முதலிய இடங்களில், சுபகாலத்திலே நற்குண முடைய பெரிய தவத்தினர் கேட்கும்படி சொல்லுக வென்றுரைத்தார் நல்ல நூலில் வல்ல புலவர்கள். (ரு)

ஆதலின்வனத்துட்டெய்வவனமிதுவன்றோநும்மைக்
காதலினிறைஞ்சுமிந்தக்காலநற்காலமன்றோ
தாதலரிதழிவேணிச்சங்கரன்றொண்டர்தம்மின்
மூதறிவினிர்நீரன்றோமொழிகுவனும்பாலென்றான்.

இ-ள். ஆதலால் காடுகளுள் இக்காடு தெய்வத் தன்மை பொருந் திய காடு ஆகும். உங்களை (புராணங் கேட்கவேண்டு மென்னும்) விருப் பத்தில் ஆழ்த்துகின்ற இக்காலமும் நல்ல காலமாகும். மகரந்தம்

பொருந்திய கொன்றைப் பூமாலையைத் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானது அடியவர்களுட் பேரறிவுடையவர் நீவிரல்லவோ, இன்னன காரணத்தால் உங்களிடத்து அதனைச் சொல்வேன் என்றார் (சூத முனிவர்.) (சு)

என்பதுமுனிவர்கேளாவெதிர்முனிவரனைநோக்கி
முன்பருளினைபுராணமுழுவதுமவற்றுட்காந்த
மின்பொலிகிரிப்ரகாசகாண்டத்தின்மேருவாதி
நன்கெழுகிரிகளுந்தானங்களுநவிற்றுமெல்லை.

இ-ள். என்ற சொன்னதை நைமிசாரணியத்து முனிவர்கள் கேட்டு, எதிரில் இருந்த முனி சிரேட்ட ராகிய சூதரைப் பார்த்து, புராணங்கள் எல்லாவற்றையும் முன்னரே எமக்கு உபதேசித் தருளினீர். அப்புராணங்களுட் காந்த புராணத்தில் ஒளி விளங்கும் கிரிப் பிரகாச காண்டத்திலே, மேருமலை முதலாகிய நன்மை வாய்ந்த மலைகளையும், தலங்களையுஞ் சொல்லுங் காலத்தில். (எ)

சிறந்தனகிரிகளுட்டென்றிசையினீர்கொண்மேக
நிறந்தருவராகவெற்பொன்றுளததனீழலின்கண்
ணுறைந்துளதின்பமுத்திதருவதோர்தலனுண்டென்றே
யறைந்தனைவகையினன்றின்றருளுதிவிரிவினென்றார்.

இ-ள். சிறப்புடைய மலைகள் யாவற்றினுஞ் சிறந்ததாக, தெற்குத் திசையிலே கருக்கொண்ட கரிய மேகத்தை யொத்த நிறத்தை யுடைய வராககிரி யொன்று இருக்கின்றது. அதனடிக்கண் இவ்வுலக வின்பங்களையும் முத்தியையும் அளிப்பதாய ஒருதலம் உளதென்று சுருங்கக் கூறினீர். இப்போது அதனை விரிவாகச் சொல்லியருள்க வென்றார். (அ)

என்றவரிசைப்பக்கேளாவிருந்தவன்சிரந்துளக்கி
நன்றிதுநன்றிதென்றேநமதுநன்கருத்துமற்றப்

பன்றிவெற்பியல்புமந்தப்பாங்கரின்பெருமையும்யா
ரொன்றறப்புகல்வார்சேடனுரைக்கவுமரியவென்றால்.

இ-ள். என்று அம்முனிவர் கூற, பெரிய தவத்தினரான சூதமுனிவர் தலையை யசைத்து, முனிவர்காள்! நீவிர் கூறிய இது நல்லது நல்லதே. நமது எண்ணமும் இதுவே. அவ் வராக மலையின் தன்மைகளையும், அதன் பக்கத்துள்ள தலத்தின் பெருமை களையும் ஒன்றும் விடாது சொல்ல வல்லவர் யாவர்? ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லுதற்கு முடியாதென்றால். (கூ)

ஆயினுமரியவற்றுளரியதைத்தெரியுமாறெந்
தாயினுமினியஞானதேசிகன்சாற்றல்வேண்டு
நீயவையறைதியென்றீர்நிமலவாக்குணர்ந்துநெஞ்சிற்
பாயிருடிமிந்துளீர்யாமறிந்தவைபகருகின்றாம்.

இ-ள். அவ்வாறு சொல்லற்குக் கூடாதானாலும், அரியவைகளுட் சிறந்த விஷயத்தை யுணரும்படி நமது தாயைப் பார்க்கினுஞ் சிறந்த ஞானகுருவே யுண்ணின்று தெரித்தல் வேண்டும். நீர் சொல்வீராக என்று கூறினீர், சுத்தமான சொற்களைக் கேட்டறிந்து மனத்தின்கட் பொருந்தும் பரந்த மல இருளை நீக்கியுள்ள முனிவர்களே, யாம் அறிந்தவற்றைச் சொல்கின்றேம். (கய)

எனமனத்தடர்ந்தொண்ஞானதேசிகனிணைப்பொற்பாத
நனைமலர்நளினமென்போதலர்த்திநாண்மலர்ப்பூங்கொன்றை
வனையும்வேணியர்க்கோர்வாய்மைபுகன்றதேசிகர்கோமானை
நினைவரமுகூர்த்தமொன்றுநினைத்துளங்குமிழ்ப்பநேர்ந்து.

இ-ள். என்றுரைத்து, மனத்தின்கணெருங்கி யுள்ள அழகிய ஞானாசாரியரது அழகிய இரு பாதங்களாகிய தேன்பொருந்திய மிருதுவான தாமரைமலர்களை விரியச் செய்து, அன்றலர்ந்த கொன்றைப்

பூமாலையைத் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானுக்கு ஒரு உண்மைப் பொருளை யுபதேசித்த பரமாசாரியராகிய பழநிப் பெருமானை நினைவிற் பொருந்தும்படி ஒருமுகூர்த்த காலந் தியானித்து, மனங் குவி யப் பெற்று. (கக)

மாமறைத்தலைவிர்கேண்மோவரையளப்பிலவுண்டேனுங்
காமர்பொற்குவட்டிலேமங்கவினிமாசலத்திற்றெய்வத்
தூமணிமந்தரத்தில்வெள்ளியங்கிரியிற்றொல்லோ
ரேமுறவைகுங்கந்தகிரியில்வேளுறையுமென்றும்.

இ-ள். பெரிய வேதங்களுக்குத் தலைமை வாய்ந்த முனிவர்களே! கேட்பீராக, (இப் பூவுலகின்கண்) மலைகள் அளவில்லாதன இருந் தாலும், அழகிய மேருமலையினும், ஏமகூடம் என்னுங் கதிரை மலை யினும், சிறந்த இமயமலையினும், தெய்வத் தன்மையுடைய சுத்தமாகிய அழகிய மந்தர மலையினும், கயிலாய மலையினும், பெரியோர் இன்ப முற்று இருக்குங் கந்தகிரியிலும் கந்தசுவாமி எக்காலத்தும் நீங்காது வீற்றிருப்பர்.

மறை - இரகசியப் பொருளை யுடையது என்டர் ஆசிரியர் நச்சி னார்க் கினியர். கேண்மோ - மோ, முன்னிலை யசை. "ஏமங் கவின்" என்பதற்கு, இன்பஞ் சிறந்துள்ள என இமாசலத்திற்கு அடையாக்கு வாரு முளர். கதிரை மலையாவது - இலங்கையிலே தென்பாகத் துள்ள திவ்விய தலம். இதுவே சூரபன் மனுதி யசுரரை யழித்தற்குக் கொண்டபாசறை யென்பது துணிபு. என்னை? மகேந்திரக் கடல் என் னும் இந்துசமுத்திரம் பக்கத்தில் இருத்தலானும், கந்த புராணத்தார் கருத்தும் அதுவே யாகலானு மென்க. (கஉ)

தண்மலர்க்கடம்புசம்புதண்சிலைப்போதிமேலை
விண்ணிவராலிநான்குமேருவின்குணபாலாதி

நண்ணுநாற்றிசையின் னீடுநாவலந்தீவின்மேவு
மண்ணலங்குமரிகண்டத்துளபலவடுக்கன்மாதோ.

இ-ள் குளிர்ந்த புட்பங்களை யுடைய கடம்புமலை, சம்புமலை குளிர்மையான போதிமலை மேலாய ஆகாயத்தை யளாவிய ஆலிமலை யென்னும் நான்கும், மேருமலையின் கிழக்குத் திசை முதலாகப் பொருந்தும். நான்கு திக்குகளினும் மிக்க சம்புத்தீவினுள்ள பெருமையிற் சிறந்த குமரி கண்டத்தினிடத்தே பலமலைக ளுள்ளன. (அவற்றையுஞ் சொல்வேம்.)

மேருவின் றென்பாகத்துள்ள வெள்ளை நாவற் பழத்தினிரதம் ஓடுகிற காரணத்தால் இத்தீவிற்கு நாவலந்தீவு எனவும், சம்புத்தீவு எனவும் பெயர் குமரிகண்டம் இந்தியா இலங்கை முதலாயின. (கஙு)

கலி நிலைத்துறை.

ஒளிவிளங்குகேதாரமென்றுரைப்பதோரோங்க
றெளிவுகொண்டசீர்ப்பருப்பதந்தேமலர்பிலிற்றி
யளிவிழைந்தவர்தொழுந்திருக்காளத்தியசலந்
தளிர்நறுமலர்ச்சோலைசூழ்தருங்கழுக்குன்றம்.

இ-ள். புகழ் விளங்கப் பெற்ற கேதாரம் என்று சொல்லப்படுவதோர் மலையுளது தெளிவு பொருந்திய சீசயிலம், தேன் பொருந்திய பூக்களைச் சொரிந்து அன்பை விரும்பிய அடியவர்கள் வணங்குந் திருக்காளத்திமலை, தளிர்களும் நல்ல புட்பங்களு முள்ள சோலைகளாற் சூழப்பட்ட திருக்கழுக்குன்றம். (கச)

கொல்சினத்தவெங்கொடுமறக்கிராதர்தஞ்செருவிற்
றொல்லைநல்லெழில்காட்டிவெள்குவர்க்கருள்சுரந்து
வல்லிருங்குவிவளமுலைவள்ளிமென்குறமான்
செல்வியோடரசிருப்பதுசெருத்தணிக்குன்றம்.

இ-ள். கொல்லுகின்ற கோபத்தை யுடைய மிக்க தீவினை வாய்ந்த வேடர்களோடு செய்த யுத்தத்தில், பழமையாகிய தமது நல்ல அழகைக் காண்பித்து, தம்மை விரும்பிப் பூசிப்பவர்க்குக் கருணை யளித்து, சூதாடுங் கருவியைப் போன்ற திரண்ட அழகிய தனங்களையுடைய குறமகளாகிய வள்ளியம்மையாராஞ் செல்வ நங்கையுடன் அரசு வீற்றிருப்பது திருத்தணிகை மலையாகும்.

செரு=யுத்தத்தினின்றும், தணி=தணிந்த இடம். அதாவது சூரபன்மன் முதலிய அசுரரோடுசெய்த யுத்தத்தினின்றும், நம்பி முதலிய வேடரோடுசெய்த போரினின்றும் வந்து தணிந்த இடமாதலால் இப்பெயர் பெற்றதென்க. செருத்தணி யென்பது, இக்காலத்துத் திருத்தணி யென வழங்கப் படுகின்றது. "வெள்வாக்சருள் சுரந்து" என்னும் பாடஞ் சிறப்பன்று. மான் செல்வி=இலக்குமியாகிய மானினது மகள் என்றலுமாம். (சரு)

தண்டுழாய்குரவணிந்துசக்கரமயிருங்கி
மண்டுபொற்கலைசெய்யகோசிகமருங்கசைத்துக்
கொண்டல்செந்நிறந்திகழ்ந்திருபுட்கொடிகொண்டு
விண்டுவேளுறைவேங்கடமிளிர்குகனேரி.

இ-ள். குளிர்ந்த துழாய் மாலையும் குரா மாலையும் அணிந்து, சக்கராயுதமும் வேலாயுதமுந் தரித்து, நெருங்கிய பீதாம்பரமும் சிவந்த வஸ்திரமும் இடையிற் சுற்றி, மேகம் போன்ற கருநிறமும், சிவந்த நிறமுங் கொண்டு, கருடன் சேவல் என்னும் இருபறவைக் கொடிகளுந் தாங்கி, விட்டுணுவும் சுப்பிரமணியக் கடவுளும் வீற்றிருக்கின்ற திருவேங்கடமலையும் குகனேரியு முள்ளன.

விட்டுணு-துழாய்மாலை, சக்கராயுதம், பீதாம்பரம், கருநிறம், கருடக்கொடியென்னும் இவற்றையும், சுப்பிர மணியப் பெருமான் - குராமாலை, வேலாயுதம், சிவப்புஆடை, செந்நிறம், கோழிக்கொடி என்னும்

இவற்றையுந் தாங்கி வீற்றிருக்கின்றனர் என்பதாம். வேங்கடம் திருப்பதி எனவும், குகனேரி சோனேரி எனவும் இக்கால வழக்கு. திருவேங்கடம் அநாதியே சுப்பிரமணியதலம் என்பது ஸ்காந்தபுராணத்தானும், பிரமாண்டபுராணத்தானும், தணிகைப் புராணத்தானும் வேங்கட சுப்பிராயன் என்னும் பெயருண்மையானும் பெறுதும். பிரமதேவரைச் சிறையில் வைத்துச், சிருட்டி செய்ய நினைத்த கந்தக் கடவுள் வேங்கடப்பதி சென்று படைத்தனர் எனப் புராணங் கூறுகின்றது. இதுபற்றியே,

'உலகக்கடந்த நெடுமுடி யண்ணலை நோக்கி உலகந் தவஞ்செய்து வீடுபெற்ற மலையாகலான்' என இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் என்னும் பண்டையாசிரியரும் உரைகூறினர்

தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியிலும், மாதவப் பெருந்தகை யாசிரியர் சிவஞான யோகிகள், "தமிழ் நாட்டிற்கு வடக்கட் பிறவெல்லையு முளவாக வேங்கடத்தை யெல்லையாகக் கூறினர், அகத்தியனார்க்குத் தமிழைச் செவியறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனாகிய அறுமுகக் கடவுள் வரைப்பு என்னு மியையு பற்றி" என்றுரைத்தமை காண்க. விட்டுணுவுந் தவஞ்செய்து அம்மலைக்கண் வசிக்கும் வரத்தைக் குமாரக் கடவுளிடம் பெற்றமையால் அவரும் அமர்வது கூறப்பட்டது.

செங்கண்மாயனுந்திசைமுகக்கடவுளுமகந்தை
பொங்கியேனமுமன்னமுமெனப்புவியகழ்ந்து
மங்கண்வானுநீஇநேடியுமடிமுடிகாணுச்
சங்கரன்றழற்பிழம்பெனத்தயங்குதொல்விலங்கல்.

இ-ள். சிவந்த கண்ணையுடைய விட்டுணுவும் நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவரும் (நாமே பிரமம் என்று ஒருவர்க்கொருவர்) அகங்காரம் மிகுந்து, பன்றியும் அன்னமும் ஆக வடிவெடுத்துப் பூமியைத் தோண்டிச் சென்றும், அழகிய இடமகன்ற ஆகாயத்தை யுருவிச்

சென்று தேடியும் அடிமுடிகள் காணப்படாத சிவபெருமான் அக்கினித் தாணு வடிவாக விளங்கிய பழைய திருவண்ணுமலையு முளது.

, இச்சரித விரிவைக் கந்தபுராணம் அடிமுடிதேடுபடலத்தும், உபதேசகாண்டம் சிவவிரத முரைத்த சருக்கத்தும், சிவராத்திரி புராணம் சிவராத்திரியுற்பவச் சருக்கத்துங் கண்டு தெளிக.

திருவருணைக் கலம்பகமும்,

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளரு மாயவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நாடோறு முணராதே
யேனத்தின் வடிவாகி யெகினத்தின் வடிவாகி
யடிதேடி யறிவலென வவனியெலா முழுதிடந்தும்
முடிதேடி வருவலென மூதண்ட மிசைப்பறந்துங்
காணரிய வொருபொருளாய்க் களங்கமற விளங்குபெருஞ்
சோணகிரி யெனநிறைந்த சுடரொளியாய் நின்றருள்வோய்,

என்று விளக்கிற்று. விட்டுணு மூர்த்தி பன்றியாக அடிதேடினர் என்பதைச் சில வைணவர் ஒப்பாது வேதப்பிரமாண மிருப்பின் உடன்படுவேம் என்னலால், அந்தப் பிரமாணங்களையுங் காட்டி யவரைய மயக்கங்களை யகற்றுவாம். பிரமர் அன்னமாகத் தேடினர் என்பதனை வாதிப்பாரின்மையின் விடப்பட்டது. அதனையும் சிவராத்திரி புராணவுரைக்கண் தெளிவாக விறவியுள்ளாம். ஆங்குக் கண்டு கொள்க.

விட்டுணு பன்றியாகிச் சிவபெருமானது பாதத்தைத்
தேடியுங் காணுர் ஆயினர் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

இருக்கு வேதம்.

, விஷ்ணுர்வை வாராகம் ரூபமாஸ்தாய, பூமின் விதாரயன் சகஸ்ரம் ஸமா ஆசன் - பாதாந் விஷ்ண பரோ பூத்வா, த்வமேவ மாதாவபி

த்வமேவப் பிதாஸி, த்வமேவப் ப்ராதாஸி, த்வமேவ ஜ்யேஷ்டோஸி, த்வமேவ சிரேஷ்டோஸி, யயேவம் மகிமாநம் வேதா த்ருஷ்டா பவதி, விக்ஞாதா பவதி, கர்த்தா பவதி, காரயதா பவதி, யயேவம் வேதா; சிவஸாயுஜ்ய மாப்நோதி, சிவஸாயுஜ்ய மாப்நோதி.

பாஸ்கர சங்கிதை யென்னும் வேதபாகம்.

ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ரஜஸா பத்த வைரௌ மத்யேதயோ த்ரஸ்ய நிஜாத வேதா: ஸ்தாணூருத்ரஸ் திஷ்டத் புரஸ்ய கோப்தா த்ரஷ்ட் வாஸ்தாணூ முபாய்ய யுத்தம் ப்றதஸ்த தூர்தூர மஸௌஸௌ திதக்ஷ: வராகோ விஷ்ணுர் நிமஜ்ஜ பூமௌ ப்ரஹ்மோத்பாத பூமேர் திவ மாசுக் ருத்ர.

அதர்வண வேதச் சரப உபநிடதம்.

யத்பாதாம் போருஹத் துவம் த்வம் மிருக்யதே விஷ்ணுநாது நாஸ்து, த்வாஸ் துத்தியம் மஹேசாநம வாங் மாந ஸகோசரம், பக்தி யாந மிர்தரே விஷ்ணௌ ப்ரசாத மகரோத் விபு:

வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்.

அருச்சுனன் றவநிலைச் சருக்கம்.

"ஓரேனந் தனைத்தேட வொளித்தருளு மிருபாதத்
தொருவ னத்தப்
போரேனந் தனைத்தேடிக் கணங்களுடன்
புறப்பட்டான்."

"புள்ளுடைக் கொடியோ ரிருவருங் காணப் புண்ணியன்" என்னும் இவற்றானும் பிறவற்றானும் கண்டமைக. (௬எ)

வெய்யசூர் முதறடிந்த செவ்வேற்கிறைதோன் றுஞ்
செய்யகண் ணுதலுறுவது திருமுதுகுன்றம்

வய்யமுய்யவண்காவிரிமலிபுனல்விளங்கச்
சய்யமாமுனிகும்பநீர்தருதிருச்சைசயம்.

இ-ள். கொடிய சூரபன்மன் முதலிய அசுரரைக் கொன்ற செவ்விய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய பழநிப் பெருமான் தோன்றிய சிவந்த அக்கினி கண்ணையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருப்பது விருத்தாசலம், பூமியிலுள்ளார் உய்யும்படி வளப்பமுடைய காவிரி யாற்றில் நிறைந்த நீர் விளங்குமாறு அகத்தியமுனிவர் தமது கமண்டல நீரை விடுத்த இடமாகிய திருச்சைசய மலையாகும். (கஅ)

தளவவாணகைச்சாம்பவியருந்தவங்காணு
விளகியோர்புறம்பசப்பநல்கிறைவனின் றதுவெம்
பளகறுத்தசெஞ்சீறடிப்பன்னிருபுயத்துக்
குழகன்வீற்றிருப்பதுதிருக்குலவுசெங்கோடு.

இ-ள். முல்லை மலர் போன்ற வெள்ளிய பற்களை யுடைய பார்வதி தேவியாரது அரிய தவத்தைக் கண்டு மனமிளகி (தமது திருவுருவில்) ஓர்பாதி பசுமை நிறமாகும்படி (அவர்க்கு இடப்பாகத்தைக்) கொடுத்த சிவபெருமான் வீற்றிருப்பதும், (எமது) வெவ்விய வினைகளை நீக்கிய சிவந்த குறுகிய திருவடிகளையும் பன்னிரு திருப்புயங்களையு முடைய குமாரப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருப்பதுமாக வுள்ளது அழகுவிளங்குந் திருச் செங்கோட்டு மலையாம். (கக)

அம்புயத்திருமார்பனாராயணகிரிதண்
கொம்பரிற்பசுந்தேன்சொரிகுளிர்பொழிற்கொல்லி
யெம்பிரானருள்விளங்குமிங்கோய்மலையென்று
மும்பர்போற்றுமாணிக்கமாமலையெனுமோங்கல்.

இ-ள். தாமரை மலரின்மேல் இருக்கின்ற இலக்குமி தங்கிய மார்பினை யுடையவிட்டுணு மூர்த்தியின் நாராயண கிரியும், மிருதுவான

கொம்பின்கண் பசிய தேனைப்பொழியும் குளிர்ந்த சோலைகளை யுடைய கொல்லி மலையும், எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருவருள் விளங்காநின்ற திருவீங்கோய் மலையும், எந்நாளுந் தேவர்கள் துதிக்கும் பெரிய மாணிக்கமலை யென்னு மலையும் உள்ளன. (௨0)

அற்றவர்க்கருள்புரிதிருக்கற்குடியடுக்கல்
செற்றமுக்குறும்பினர்தொழுஞ்சிராமலைச்சிகரி
கற்றையஞ்சடைக்கடவுடன்றுதைநற்செவியிற்
சொற்றதூமொழித்தேசிகன்சுவாமிமால்வரையால்.

இ-ள். ஆன்ம போதம் அற்றவர்க்குத் திருவருளைச் செய்யும் திருக் கற்குடி மலையும், முக்குற்றங்களையும் நீக்கிய அடியவராற் றொழப்படுந் திரிசிராமலையும், அழகிய சடைத்தொகுதியை யுடைய கடவுளாகிய தமது தந்தையான சிவபெருமானது திருச்செவியி னிடத்து, சுத்த மாகிய பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த குருபரனது பெரிய சுவாமி மலையும் உள்ளன. (௨௧)

எருக்கைவேணியனிடத்திளெண்குமரவேளிருக்கும்
வருக்கைதுன்றுகுன்றக்குடிவரைமலர்த்தருவி
னிருக்கைமன்னவனிபமகளிளமுலைமுயங்கித்
திருக்கைவேற்கிறையிருப்பதுதிருப்பரங்குன்றம்.

இ-ள். எருக்கம்பூ மாலை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமா னிடத்தில் அழகிய குமாரப் பெருமானும் இருந்தருளும், பலாமரங்கள் நெருங்கியுள்ள குன்றக்குடி மலையுளது, பூக்கள் செறிந்த ஐந்தருநீழலில் வசிக்கும் இந்திரனது குமாரியாகிய தெய்வயானை யம்மையாரது இளமை பொருந்திய தனங்களை யணைந்து, திருக்கையின்கண் தரித்த வேலாயுதத்திற்குத் தலைவர் ஆகிய சண்முகக்கடவுள் அமர்வது திருப் பரங்குன்றமாகும். (௨௨)

கண்ணொராயிரமேற்கொடுகாண்பரிதாமெம்
மண்ணருரையிலுதித்தகண்ணறிரண்டுடையோன்
விண்ணறுதகார்மேனியன்வீற்றிருப்பதுபூந்
தண்ணொறுவுமிழ்பழமுதிர்சோலைவேதண்டம்.

இ-ள். ஆயிரங் கண் கொண்டுங் காணுதற் கரிய எமது பரம சிவனது நெற்றிக் கண்களினின்றும் அவதரித்தருளிய பன்னிரு திருக்கண்களை யுடைய வேலாயுத மூர்த்தியும், ஆகாயத்தினின்றும் நீங்காத மேகம் போன்ற திருமேனியை யுடைய மாயவனும் பெருமையோடும் அமர்ந்த தலம் யாதெனில், பூவினின்றுங் குளிர்ந்த தேனைப் பொழிகின்ற பழமுதிர் சோலை மலையாகும். (௨௫)

தாதுதூற்றுபூந்துணர்பொதுளியகவிழ்தலைச்சூர்ச்
சூதமோர்நொடிகூறிடுஞ்சுடர்மணிவேலோன்
சீதவார்பொழிலுடுத்தமூதூர்த்திருச்செந்தூ
ரோதநீரலைவாயிலோர்கந்தவெற்புளதால்.

இ-ள். மகரந்தத்தை யுதிர்க்கின்ற புட்பக் கொத்துக்கள் நெருங்கிய கவிழ்ந்த தலையை யுடைய சூரபன்மனாகிய மாமரத்தை ஒருகணப் பொழுதிற் பிளந்த ஒளிபொருந்திய அழகிய வேலாயுதத்தை யேந்திய முருகக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, குளிர்மை யுடைய நீண்ட சோலைகளாற் சூழப்பட்ட பழைய ஊராகிய திரைகொண்ட நீர்நிறைந்த கடற்கரையினுள்ள திருச்செந்தூரிலும் ஒரு மலையுளது.

சூரபன்மன் போர்க்களம் விடுத்துக் கடலிடைத் தலைகவிழ் மாமரமாய் நிற்க, அதனை வேல் செலுத்தி யோர் கணத்துட் பிளந்தனர் என்பது சரித்திரம். (௨௬)

சாம்பவிக்கொருதலைவனதடிமலர்ச்சார்பின்
மேம்படும்பெருந்தவம்புரிகுறுமுனிமேவுந்

தேம்பொதிந்தசந்தனமணந்தமிழொடுந்திளைத்துப்
பூம்பொதும்பரிற்றைவருந்தென்றலம்பொதியம்.

இ-ள். உமா தேவியார்க்கு ஒருநாயகராண சிவபெருமானது "திருவடி மலர்களை யடைவது குறித்து மேம்பட்ட பெரிய தவத்தைச் செய்யும் அகத்திய முனிவர் இருக்கின்ற, இனிமை மிக்க சந்தன மணம் தமிழோடுங் கலந்து டொலிவாகிய சோலைகளிற் றடவிச் செல்லுந் தென்றற் காற்று விளங்கும் பொதிய மலையுமுண்டு.

சம்புவின் பனைவி—சாம்பவி அங்குட்ட வளவினதாகிய உருவுடையராதல் பற்றிக் குறுமுனி யென்ப. (உரு)

செருக்குறும்பலமுனிவருமமரருநேர்நின்
றிருக்குறும்பலகலைகளாலேத்திவீழ்ந்திறைஞ்சு
மருக்குறும்பலவளைத்தளிர்க்கரத்தளோர்வாமன்
றிருக்குறும்பலவுருக்கொளுந்திரிகூடாசலமே.

இ-ள். செருக்க முற்ற பல இருடியர்களுந் தேவர்களும் முன்னின்று உறுதிப்பொருளிருக்கப் பெற்ற பலகலைகளாற் றுதித்து வணங்குகின்ற, பக்கத்தில் இருக்கின்ற, பல வளையல்களைத் தரித்த தளிர்போன்ற கரத்தினை யுடைய பார்வதி தேவியாரும் ஒப்பற்ற அழகினராகிய சிவபெருமானும் அழகிய குறும்பலா வுருவங் கொண்டு விளங்குந் திரிகூடாசலமுமுளது. (உசு)

கலி விருத்தம்.

செங்கதிர்மணிமுடிச்சேரலன்றிகழ்
கொங்குநன்னாட்டிடைக்கொன்றைவார்சடைப்
புங்கவன்குமரவேளுறையும்புண்ணியத்
துங்கவெற்புளசிலசொல்லுவாமரோ.

இ-ள். சிவந்த ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்கள் குயிற்றிச் செய்த கிரீடத்தைத் தரித்த சேர ராசன் விளங்கா நின்ற நல்ல கொங்கு நாட்டிலே கொன்றை மாலையைத் தரித்த நீண்ட சடையை யுடைய சிவபெருமானும் குமாரக் கடவுளும் வீற்றிருக்கும் உயர்வுடைய புண்ணிய மலைகளு மிருக்கின்றன. அவற்றுட் சிலவற்றையுஞ் சொல்லுவாம். (உஎ)

மழைதவழ்வஞ்சியாரணியத்தும்பரும்
விழைபொருடருவதுவெண்ணைமால்வரை
தழைதருகரசையிற்றயங்குசங்கவெண்
குழையினனுறுவதுகொடுமுடிக்கிரி.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற வஞ்சி யாரணியத்திலே தேவர்களும் விரும்புகின்ற பொருளைத் தருவது பெரிய திருவெண்ணை மலையாகும். வயல்கள் பொருந்திய கரசைநகரத்தில் விளங்காநின்ற வெள்ளிய சங்கக் குண்டலத்தை யுடைய சிவபெருமான் இருப்பது கொடுமுடி மலை யாகும். (உஅ)

கைதவமிரியுமாகருதிநன்னரின்
மொய்தவம்புரிகுறுமுனிநெடுங்கிரி
வைகதிர்வேலினன்மருதமாமலை
செய்தவர்வணங்குதென்சேரியத்திரி.

இ-ள். வஞ்சனைகள் அகலும் விதத்தை நினைத்து, நன்மையுடன் நெருங்கிய தவத்தைச் செய்கின்ற அகத்திய முனிவரது நீண்ட மலையும், தரித்த ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுளது பெரிய மருதமலையும், தவஞ் செய்கின்றவர் வழிபடும் தென் சேரிக்கண் அத்திரி மலையும் உள்ளன. (உகூ)

தொல்விடைப்பாகர்பேரருளின்சூழலின்
வில்கெழுமணிமுடிவெள்ளியங்கிரி

நல்லெழினான்முகநவிரம்பூந்துழாய்
மல்லலந்தொடைப்புயல்வண்ணன்மால்வரை.

இ-ள். பெரிய இடபவாகனத்தை நடாத்துகின்ற பேரூர் நகரத்தில், ஒளி பொருந்திய அழகிய சிகரங்களை யுடைய வெள்ளியமலையும், சிறந்த அழகுடைய நான்கு முகங்களுடைய பிரமமலையும்,பொலிவாகிய வளப்பமுடைய துழாய் மாலையைத் தரித்த மேகமேனியரான திருமான் மலையும் இருக்கின்றன. (ரு0)

கோலநன்மணிமுடிகுலவிமார்பின்முந்
நூலணிந்துலகெலாநுகர்ந்துநின்றமால்
போலகல்விசும்பொரீஇப்பொலிவுகொண்டதோர்
மாலைவெள்ளருவிதாழ்வராகமாகிரி.

இ-ள். அழகு பொருந்திய சிறந்த இரத்தின கிரீடந் தரித்து, மார்பினிடத்தே உபவீதத்தை யணிந்து உலக மெல்லாவற்றையும் உண்டு நின்ற திருமால் ஆனவர் அகன்ற ஆகாயத்தை விட்டு இறங்கி வந்தாற் போன்ற பொலிவை யுடைத்தாய வரிசையான வெள்ளிய அருவி தூங்குகின்ற பெரிய வராகமலை யுளது. (ருக)

ஆயதோர்கிரியுதக்கடுத்தசாரலின்
மாயவனசலமொன்றுண்டுவாயுதிக்
கேயநாற்குரோசமென்றிசைக்குமாயிடைத்
தூயவெள்ளோதிமன்சுரும்பொன்றுண்டரோ.

இ-ள். அவ்வாறாய வராகமலைக்குத் தெற்கின்க ணுள்ள பாங்கரில் விஷ்ணுமலை யொன்றுளது. வாயு திசை யாகிய வடமேற்கில் நாற்குரோச தூரமென்று சொல்லுமிடத்தில், சுத்த மாகிய வெள்ளிய பிரமனது மலை யொன்றுளது.

மாயவன் - கருநிறத்தை யுடையவன். குரோசம் - கூப்பிடு தூரம். ஆயிடை என்பது வழியசை புணர்ந்த சொற்சீரடி. அ-இடை என்பன ஆயிடையெனப் புணர்ந்தன. "வடவேங்கடந் தென்குமரி - யாயிடைத் தமிழ் கூறுநல் லுலகத்து" எனத் தொல்காப்பியப் பாயிரச் சூத்திரத்தும் வந்தமை யுணர்க. சுரும்பு-மலையின் பரியாயப்பெயர். (௩௨)

உரைத்தகேழலங்கிரிக்குதக்கிணெண்மலர்
விரைத்தடந்தாமரைப்பொகுட்டுவேதியன்
வரைத்தலமதன்குணபாலின்மாமறைச்
சிரத்துறைசிவனுருச்சிலம்பொன்றுண்டரோ.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட வராகமலைக்குத் தெற்கின்கண் அழகிய பூவினை யுடைய வாசனை பொருந்திய பெரிய தாமரைக் கொட்டையின் மேலிருக்கின்ற பிரமனது மலைக்குக் கிழக்குத் திசையில் பெரிய வேத சிரசின்க ணிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய திருவுருவமான மலை யொன்றுளது. அரோ - அசை. (௩௩)

தொன்னெடுநாளினிற்சுருதிவேதிய
னன்னரின்வகுத்தனவிரம்யாவினுந்
தன்னிகரில்லதுசத்தியென்றொரு
மின்னிகர்வரையொடுமிளிர்ந்துமேயது.

இ-ள். பழைய முற்காலத்தில் வேதத்தில் வல்ல பிரமதேவன், நன்மையாகச் சிருட்டிசெய்த மலைகள்யாவற்றினும் தனக்கு வேறொன்று மொப்பில்லாதது, சத்தியென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு மின்னலை யொத்த மலையோடு விளங்கி யிருந்தது. (௩௪)

புவனிவிண்ணளுக்கரும்பொலிவுகொண்டுமா
தவர்புகழ்சத்தியோரிடந்தரித்தொரீஇ

நவைதவிர்குமரவேணடுவண்வைகலாற்
சிவமலைசிவனையேசிவணிநின்றது.

இ-ள். பூமியிலுள்ளவர்களாலும் ஆகாயத்திலுள்ளவர்களாலும் அளந்தறிதற் கரிய பொலிவைக் கொண்டு, பெரிய தவத்தை யுடைய முனிவராற் புகழப்படுகின்ற சத்திமலையையுந் தன்பக்கத்திற் கொண்டு, குற்றங்களை (அநாதியே) விட்டுநீங்கிய குமாரக்கடவுள் நடுவிடத்தே யிருத்தலாற் சிவமலை யென்னும் அந்தமலை சிவபெருமானையே போன்று நின்றது. (ருரு)

மஞ்சிளமதிநதிவனைந்துமாமறை
யஞ்சனுமனமுறவானமீதுறீஇ
யெஞ்சலிற்சேயொளியிலங்கலாற்சிவ
னஞ்சடைகடுப்பதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள் இன்னும் விளங்காநின்ற அச்சிவமலை எத்தன்மையதென்னில், மேகத்திற் சஞ்சரிக்கும் பாலசந்திரனையும் கங்கை யாற்றையுந் தரித்து, பெரிய வேதங்களில் வல்ல பிரமனும் அன்னத்திற் பொருந்த, ஆகாயத்தின்மேற்சென்று வளர்தலாலும், சிவந்த ஒளி விளங்கலாலும், சிவ பெருமானது அழகிய கபர்த்தமென்னுஞ் சடைமுடியையு மொத்து நிற்பதாகும்.

மஞ்சு=மேகம். அஞ்சன்=அன்னவாகன முடையவன். அஞ்சம்= அன்னம். ஹம்சம் என்னும் வடமொழி அஞ்சம் என்றாயிற்று. அனம்= அன்னம். (ருசு)

மையறுமெரியொளிமணிவிளங்கிவான்
வெய்யவனுடபதிமிளிர்கண்மேன்மரீஇத்
துய்யசெவ்வேற்கிறைதோன்றலாற்சிவன்
செய்யகண்ணனையதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். பழநித் தலத்து விளங்காநின்ற சிவமலையானது, குற்ற மற்ற அக்கினியும், ஒளி பொருந்திய மணியும் (இரத்தினங்களும்) விளங்கப் பெற்று, சிறந்தசூரியனும் சந்திரனும் விளங்குந் தன்னிடத்தில் மருவப் பெற்று, சுத்தமாகிய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளுந் தோன்ற நிற்றலினால், சிவபெருமானது சிவந்த நெற்றிக் கண்ணையும் போல்வது. சிவ—அசலம் = சிவமாகிய மலை. அசலம்=அசைதலில்லாதது.

நெற்றிக் கண் அக்கினி யாதலின் "மையறு மெரி" என்றும், கண்ணின் இடத்துக் கருமணி யிருத்தலால் "ஒளிமணி விளங்கி" என்றும், சூரியனுகிய வலக்கண்ணிற்கும், சந்திரனுகிய இடக்கண்ணிற்கும் மேலே யிருப்பது "அக்கினிக்கண்ணுதலால்" வான் வெய்யவ னுடுபதி மிளிர் கண் மேன் மரீஇ" என்றும், குமாரசுவாமி நெற்றிக்கண்ணிடத்தினின்றுந் திருவவதாரஞ் செய்தலின் "வேற்கிறை தோன்றலால்" எனவுங் கூறினர். மரீஇ=மருவி. சொல்லிசை யளபெடை. (௬௭)

குருநிறமணிவனத்தோடுகுண்டல
மருவிமுச்சுடர்நெடுங்கண்வயங்கிவா
னருணதியருவிதந்தருளலாலரன்
றிருமுகநிகர்வதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். பொன்னிறமும் இரத்தினங்களும், காடுகளுடனே சுனைகளும் போதுமானவை பொருந்தி, சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யென்னுந் திரிசுடர்களும் நீண்ட தன்னிடத்தில் விளங்கப் பெற்று, ஆகாய கங்கையாகிய அருள் பொருந்திய ஆற்றின் அருவியைக் கொடுத்து நிற்றலினால் சிவனது திருமுகத்தை நிகர்ப்பதாகும்.

குண்டு - அலம் எனக் கொள்க. அலம் போதுமான அளவு, பிரகாசமெனலுமாம். அரன்=பாசங்களையகற்றுவோன். "உயிர்க்குண்

மலமொடுக்க லாலே யுயிர்க்கு - ளுயிர்க்கு மானெனும்பே ருண்டு" என்னுஞ் சைவசமயநெறித் திருக்குறளா னுணர்க.

சிவபெருமானது திருமுகத்திற்கு உரைக்குங்கால், வெள்ளிய நிறத்தினையுடைய இரத்தினங்கள் குயிற்றப்பட்ட அழகியதோடும், குண்டலங்களும் பொருந்தி, திரிசுடர்களாகிய மூக்கண்களும் விளங்கி, ஆகாய கங்கையையும் உண்டாக்கி யருளுஞ் சிவம் என்க.

சிவபெருமானது திருக்கண்களை ஓர் திருவிளையாட்டி னிமித்தம் உமையம்மையார் திருக்கைகளால் மூட உலகமெல்லாம் இருளாயிற்று. அது கண்டு இறைவன் நெற்றியில் ஓர் திருவிழியைத் திறந்து ஒளிசெய்தான். அதனால் மிகப் பயமடைந்த இறைவி கையினை யெடுக்க, அக்கைகளின் விரல்களினின்றும் சிந்திய வியர்வைத் துளிகள் கங்கையாகப் பெருகி உலக மெங்கும் பரந்து வருதல் கண்டு, பரமன் அதனைத் தஞ் சடையிற் றிவலையாக்கிச் சூடினர். இக்காரணம் பற்றி "அருணதி யருவி தந்தருளலால்" என்றார். (நஅ)

அக்கிரியடைகுநர்க்கருள்சுரந்துவெங்
கைக்கிரியுரியினனினியகாதலன்
கொக்கிரிதரவுயிர்குடித்தவேலினன்
மைக்கிரிவண்ணமான்மருகன்வைகுமே.

இ-ள். அந்த மலையை யடைந்து பூசிப்பவர்க்கு, திருவருளைப் பெருகவளித்து, கொடிய கைம்மலையாகிய யானைத் தோலையுடைய சிவபெருமானது இனிய குமாரரும், (சூரபன்மனென) மாமரம் உலைவுறும்படி அதனுயிரைப் பருகிய வேலாயுதத்தை யுடையவரும், கருமலை போன்ற திருமேனியை யுடைய விட்டுணுவின் மருகருமாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும். (நகூ)

ஆங்கொருசார்திருவாவினன்குடிப்
பாங்கர்முற்கூறுதொல்பதிபவானிநோற்
றோங்குகூவிளவனமோதிலன்றியுங்
கோங்குநீள்வனமதொன்றுளதுகூறினேம்.

இ-ள். அச்சிவ மலைக்கு ஓர்பக்கத்திலே முற்சொல்லப்பட்ட திருவாவினன்குடி யென்னுந் தலமுளது, அதுவே பழைய திருத்தலமாகும். அதன்பக்கத்து உமாதேவியார் தவஞ்செய்துயர்ந்த கூவிளவனமும், சொல்லுமிடத்து நீண்ட கோங்கவனம் என்னுந் தலமும் உள்ளதென்பதுஞ் சொன்னேம். (௬0)

பேறுநல்கவற்றுள்பெருமையாவையுங்
கூறுதுநமக்குமேற்கோலமால்வரை
மாறில்சீர்வளம்பலவுளவகுக்கரி
தீறின்மாதவிர்சிலவிளம்புவாமரோ.

இ-ள். முடிவில்லாத தவத்தை யுடைய முனிவர்களே! பெரும்பேற்றை யளிக்கும் அத்தலங்களின் பெருமைகள் எல்லாவற்றையும் நமக்குப் பின்னர்ச் சொல்லுதும். பெருமைபொருந்திய வராகமலையினிடத்து ஒப்பில்லாத சிறப்பும் வளப்பங்களும் பலவுள்ளன. அவற்றையெல்லாஞ் சொல்லுதல் இயலாது, சிலவற்றை மாத்திரங் கூறுகின்றேம். கேட்பீராக வென்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். (௬க)

கிரிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—௭௧.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இ ர ண் டா வ து,

வராககிரிச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

மின்றிகழ்வேணியும்வென்றிவேலனு
மென்றும்வைகியவெழிலேனவெற்பையோர்
குன்றொடுசிவணியேகூறற்பாலதோ
தென்றிசையிரசதசிகரியென்பவே.

இ-ள். மின்னலைப் போல விளங்குஞ் சடையை யுடைய சிவபெருமானும் வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானும் எந்நாளும் வீற்றிருக்கின்ற வராக கிரியை, வேறோர் மலையுடனே பொருத்திச்சொல்லும் பான்மைத்தோ? தெற்குத் திசைக்கணுள்ள வெள்ளியங் கிரியென்றே புலவர் கூறுவர்.

வேணியன் வேணி எனவிகுதி விகாரப்பட்டு நின்றது. இஃதறியார் சினையாகு பெயரெனக் கொள்ப. (க)

உருவெழுதருமையினுயர்ந்துபூசுரர்
பொருள்வழிபயிற்றொறும்புனிதநல்கிவா
னிருநிலநிலைபெறவிசைவிளங்கலா
லருமறைப்பொருளொடவ்வசலமொத்ததே.

இ-ள். தனது வடிவத்தை யெழுதுதற் கியலாத தன்மையி னுயர்வுற்று, அந்தணர்கள் தன் பொருளிடத்தே பயிற்சிசெய்யுந் தோறும் பரி

சுத்தத்தைக் கொடுத்து, மேலுலகத்தும் பெரிய நிலவுலகத்தும் நிலை பெறும்படி புகழ் விளக்குதலால் அரியவேதப் பொருளுடன் அம்மலையு மொப்பாய் விளங்கியது. (௨)

செய்யசெம்பொன்னிறந்திணிந்தகன்றுநீண்
டய்யவைமுதலதந்தசைதலின்றியே
வெய்யவெம்பாந்தண்மேல்விளங்கியேய்தலால்
வய்யகநிகர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். அழகிய சிவந்த பொன்னிறத்துடன் திண்மையுற்று, பருத்து நீண்டு அழகிய யவைமுதலிய தானியங்களையும் பொருள்களையு மளித்து, அசைவின்றி, கொடிய சர்ப்பங்கள் மேல் இலங்கி யிருத்தலால் பூமியை நிகர்ப்பது அப்பெரிய வராகமலை.

ஐம்பூதங்களையும் ஒத்திருக்கிறது வராகமலையென்று கூறவந்த நூலாசிரியர் முதலிற் பிருதிவியை யொத்ததென்று கூறினர். பிருதிவி பொன்னிறமுந் திண்மையும் அகலமும் நீளமும் யவைமுதலிய தரலும் அசைவின்மையும் அட்டநாகங்களின் மீதும் இருத்தலால் மலைக்கு உவமையாயிற்று. ஐயவை - மலை நெல், தானியம். (௩)

ஏரிறுலலவன்வான்மீனினஞ்செறி
காரறலளிபுனவனங்கலந்தெழு
பேர்வளங்கொண்டுதண்டலைபிறங்கலால்
வார்புனனேர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். அழகிய தேன்கூடு, சந்திரன், நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் நெருங்கிய கரிய மணல், சிறிய தினைப்புனமுள்ள காடுகளுங் கலக்கப் பெற்று, பொருந்திய பெரிய வளங்களையு முற்று, சோலைகளையுங் கொண்டு விளங்கலால், நீண்ட நீரையொப்பதுபெரிய வராகமலையாகும்.

நீருக்கு உரைக்குமிடத்து, அழகிய இறுன்மீன், நண்டு, வாலையுடைய வேறு மீன்கூட்டங்கள், நெருங்கிய கருமணல், விரும்பத்தக்க

அன்னப் பறவைகள் என்னும் இவை சலந்திருக்கப் பெற்று, ஏழுவள்ளன் மாரை யொத்த வளங்களைக் கொண்டு குளிர்ந்த இடம் விளங்கும் நீர் என்க. இதனால் அப்பு பூதத்தை யுவமித்தார். (ச)

அறுதொழிலினரிடமாதலால்வளர்ந்
துறுமுதிரையனமுட்கோடலாலுள
மறுவிலகுறமனைவழங்கலால்வினை
தெறுமெரிபுரைவதுசிகரமால்வரை.

இ-ள். கொடுமுடிகளை யுடைய பெரிய வராகமலையானது, அற்ற தொழிலையுடைய முனிவர் வசித்தலாலும், மேலெழுந்து மிகுந்த கூல வுணவுகளை யுட்கொள்ள லானும், உள்ளே தெருக்கள் விளங்கும்படி வீடுகளைக் கொடுத்தலாலும், இருவினைகளையு மழிக்கின்ற அக்கினியையு மொப்பதாகும்.

அறு தொழிலினர்=கொலைத் தொழில் செய்யும் வேடர்; ஆறு தொழில்களையுடைய பிராமணர் முதலினோர். கூலம் ஆவன—நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொச்சை என்னும் பதினறாம்.

"நெல்லுப் புல்லு வரகுதினை சாமை
யிறுங்கு தோரை யிராகியெண் கூலம்."
எள்ளுக் கொள்ளுப் பயறுழுந் தவரை
கடலை துவரை மொச்சை யென்றுங்
குடனிவை முதிரைக் கூலத் துணவே.

கூலம் பதினெட்டுவகைத் தென்பாருமுளர். அதனை, "அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக - வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க - வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க - பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" என்றார் கந்தநூலார் ஆகிய மதிவாணர் நாடக

ஆசிரியநும். அக்கினிக்கு உரைக்கு மிடத்து, ஆறு தொழில்களை யுடைய பிராமணரிடத்து விளங்கலும், முதிரை யுணவு கொள்ளுதலும், உள்ளே மிறு விளக்கு மண்டபம் வழங்கலும் எரிக்காம் என்க. (ரு)

சேயுயர்விசும்புபார்செறுமிநிற்றலா
லாயபல்லுடற்குயிராயளித்தலா
லோய்வருதிருகுகோட்டிரலையூர்தலால்
வாயுவைநிகர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். மிகவு முயர்ந்த ஆகாயம் பூமியென்னு மிவற்றில் நெருங்கி யுயர்ந்து நிற்றலாலும், தகுந்த பல சரீரங்களுக்கும் உயிராய் நன்மையைக் கொடுத்தலாலும், ஓய்தலில்லாத முறுகிய கொம்பர்களை யுடைய மான் மேற் செல்லுதலாலும், வாயுவை யொப்பது, அவ்வராகமலை யாகும். ()

கந்தரநிரைநிரைகவினிக்கங்கைநீர்
சுந்தரமுறநனிதோன்றிவானவ
ரிந்திரன்முதலியபதங்களேய்தலா
லந்தரமனையதவ்வணிகொண்மால்வரை.

இ-ள். மேகக் கூட்டங்கள் வரிசையாக மொய்த்து, கங்கை நீரானது அழகாக மிகவு முற்பவித்து, தேவர்கள் இந்திரன் முதலினோரது பதங்கள் பொருந்துதலால் அழகிய அந்தப் பெரிய மலையானது ஆகாயத்தை நிகர்த்தது. (எ)

கொண்டல்பொற்கச்செனமருங்கிற்கொண்டது
கண்டவர்கண்கவர்காட்சித்தாயது
முண்டகன்முடியினுமுடிவின்றுதலா
லெண்டருகதிக்கொருவேணியென்பவே.

இ-ள். மேகங்களை அழகிய கச்சினைப் போல இடையிற் கொண்டுள்ளது, தரிசித்தவர்களது கண்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் தோற்றத்தை யுடையது, பிரமன் இறந்தாலும் தான் அழியாமல் நிற்பது, மதிக்கத் தகுந்த உயர்கதிக்கு ஒரு ஏணியைப் போன்றதென்று கூறுவர் புலவர்.

"என்டரு கதிர்க் கொரு கேணி யென்பவே - என்னும் பாடம் அத்துணைச் சிறப்பன்று. (அ)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

முத்தொழிலினர்பேரெழிலுருவரசு
முதலறம்புகன்றதொன்மரமுங்
கத்திகைமலர்ப்பூங்கடுக்கையுந்திருச்செங்
காட்டில்வீற்றிருந்ததாதகியு
மொத்தசிந்தையராய்ப்பதினொருகோடி
யுருத்திரர்வழிபடுமருது
மத்திநீள்வனவெண்ணாவலுங்கூட
லணிநகர்விளங்குபூங்கடம்பும்.

இ-ள். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னு மூன்று தொழில்களையுமுடைய பிரமன் விட்டுணு உருத்திரன் என்னு மும்மூர்த்திகளின் பெரிய அழகு பொருந்திய வடிவமெனப்படும் அரசமரமும், முதன்மையான சிவஞான போதத்தைப் புகலுதற் கிடமாய ஆலமரமும், மாலை போன்ற மலரையுடைய பொலிவாகிய கொன்றை மரமும், திருச்செங்காட்டிலே (சிவபெருமான்) வீற்றிருந்தருளும் ஆத்திமரமும், ஒத்த மனமுடையராய்ப் பதினொருகோடி யுருத்திரர்கள் வழிபடும் மருதமரமும், நீண்ட திருவானைக் காவிலுள்ள வெள்ளை நாவலும், அழகிய மதுரைப் பதியிலுள்ள பொலிவாகிய கடப்ப மரமும். (கு)

ஒற்றியூர்மகிழுங்கற்பிணையொருவர்க்
குதவுமூர்மருவுபாதிரியு
நற்றவர்கலையார்நயந்தகுங்குலுவு
நலங்கெழுபராய்த்துறைப்பராயுஞ்
சற்குருவெனச்சங்கரனுறைகுருந்துஞ்
சம்புவையீன்றபைங்கழையும்
பொற்குறும்பலவுஞ்சண்பகாடவியும்
பொதியமேற்சந்தனடவியும்.

இ-ள். திருவொற்றி யூர்க்கணுள்ள மகிழமரமும், கருங்கல்லைத் தெப்பமாகக் கொடுத்த திருப்பாதிரிப் புலியூர்க்க ணுள்ள பாதிரி மரமும், நல்ல தவத்தினரும் கலைஞானங்களை யுடையவரும் விரும்பிய குங்குலியமும், நன்மை பொருந்திய திருப்பராய்த் துறையின்க ணுள்ள பராய்மரமும், சற்குருவாகச் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்த குருந்த மரமும், சிவபெருமானைத் தோற்றுவித்த பசிய மூங்கிலும், அழகிய குறும்பலாவும், சண்பகக் காடும், பொதியமலைக்க ணுள்ள சந்தன வனமும். (௪௦)

மன்கருவூர்நீர்வஞ்சியுங்கரையூர்
வன்னியும்பொன்னிசூழ்நண்ணுத்
தென்பதியதனுள்வதரியும்பேரூர்ச்
சித்தமூலியுந்திகழெகினு
முன்புகாஞ்சியினிற்காஞ்சிநுண்மருங்கு
முதல்விநோற்றிருந்ததேமாவும்
பின்பவள்கன்னிகாரநீள்வனத்திற்
பெருந்தவம்புரிந்தகூவிளமும்.

இ-ள். நிலைபெற்ற கருவூர்க்கணுள்ள குணமுள்ள வஞ்சியும், திருக்கரையூரினுள்ள வன்னி மரமும், காவிரி சுற்றி யிருக்குந் தென்

பதிக்கணுள்ள இலந்தை மரமும், மேலைச் சிதம்பர மென்னுந் தலக்க ணுள்ள சித்தமூலியும் விளங்குகின்ற புளியும், முதன்மை பொருந்திய காஞ்சித் தலத்திருக்கும் காஞ்சி யணிந்த சிறிய இடையை யுடைய இறைவி தவஞ்செய்திருந்த இனிய மாமரமும், நீண்ட கோங்கவனத் திற் பெரிய தவத்தைச் செய்த வில்வமும். (கக)

மாமணிக்கதிர்வேன் முருகனதுருவா
லரிச்சினைவேங்கையும்பூந்தண்
டேமலர்த்திரடோட்செச்சையுஞ்செங்கேழ்க்
கோடலுஞ்செழுமலர்க்குரவுந்
தாமவேணியன்றனன்பினர்போலுந்
தண்ணிழற்காஞ்சியுமுதல
காமருதெய்வத்தருக்களுமகவான்
கற்பகவனங்களுநெருங்கும்.

இ-ள். சிறந்த அழகிய ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்தக் கடவுளின் உருவாகிய சுத்தமான பொன்போன்ற கொப்பர்களை யுடைய வேங்கைமரமும், பொலிவாகிய தண்ணிய வாசனை பொருந்திய புட்பங்களை யுடைய வெட்சியும், சிவந்த நிறத்தை யுடைய காந்தளும், செழிய (முருகன் திருப்புயத்தணிந்த) மலர்கள்கொண்ட குராமரமும், கொன்றை மாலையைத் தரித்த சடையை யுடைய சிவபெருமானது அன் பினர் போலும் தண்ணிய ஒளியை யுடைய காஞ்சிமரமும், இவை முத லாய அழகு பொருந்திய தெய்வத் தன்மையை யுடைய மரங்களும் இந் திரனது கற்பகச்சோலைகளும் நெருங்காநிற்கும். (கஉ)

அன்றியும்பசுங்காய்த்தாற்றிளங்கமுகு
மகருவுமரிதகிச்செறிவுந்
துன்றுமுப்புடைக்காய்த்தாழையுங்குருக்குந்
துருக்கமுமிரவெரிதருவு

மின்றவழ்சினைநெட்டாயுமாசினியும்
விளவுமாமலகமுமுருக்கும்
பொன்றரும்பலாசுமதிங்கமும்புன்கும்
புன்னையுஞ்சாதியுமதவும்.

இ-ள். இவை யல்லாமல், பசிய காய்கள் பொருந்திய குலைகளை யுடைய இளங்கமுக மரங்களும், அகில் மரங்களும், கடுக்காய் மரக் காடுகளும், நெருங்கிய மூன்று பக்கங்களை யுடைய காய்கள் நெருங்கிய தாழை மரங்களும், வடலி முதலியன வடர்ந்த தோப்புக்களும், குங் கும மரங்களும், சோதி விருக்சமும், ஒளி விளங்கிய கொம்பரை யுடைய காம்புகள்கொண்ட பலாமரமும், விளாமரங்களும் நெல்லியும் முருக்க மரங்களும் அழகு விளக்கும் பலாச விருட்சமும், அதிமதூர மும், புன்குமரங்களும் புன்னையும் சண்பகமும் அத்திமரமும். (கங)

சாலமுஞ்சிறுமாரோட்டமுந்தேருந்
தமாலமுங்கதலியுங்களவுங்
கோலமுங்காயத்திரியுமற்கடியுங்
குடசமுந்திலகமுமுனியு
மேலமுங்கோவிதாரமுமொடுவு
மிரத்தியுங்கனகமுந்தகரு
மூலமாயுளதாவரங்களுங்கொடியு
முண்டகாதிகளுமங்குளவாம்.

இ-ள். ஆச்சா மரமும் செங்கருங்காலியும் உண்ணுதற் குரிய பச் சிலை மரமும், வாழையுங் களாமரமும் அழிஞ்சிலும் கருங்காலியும் மற் கடியும் மலைமல்லிகையும் மஞ்சாடியும் அகத்திமரமும், ஏலமும், காட் டாத்தியும் ஓடு என்னு மரமும் இத்திமரமும் பொன்னும் புன்முருக் கும் வேராயுள்ள தாவரங்களும் கொடிகளும் முள்ளிச் செடி (அல்லது தாமரை) முதலியவைகளும் அம்மலைக்க ணுள்ளனவாம். (கச)

தைத்தவத்திரஞ்சத்திரந்தணித்திடு
சல்லியகரணியுந்துணியாக்
கைத்தனசந்துபுரைந்தசந்தான
கரணியுமிரணமுந்தழும்பு
மொய்த்தனநீவித்தகைமைசெய்சமான
கரணியுமுடிந்தபல்லுயிரு
மெய்த்தொகைதோறும்வந்துயிர்ப்பனபுரியு
மிரதசஞ்சீவினிமருந்தும்.

இ-ள். அத்திரங்களுஞ் சத்திரங்களுந் தைத்ததனு லுண்டாகிய புண்களை மாற்றும் மருந்தாகிய சல்லிய கரணியும், துணிபட்ட உறுப்புக்களைப் பொருத்தும் மருந்தாகிய சந்தான கரணியும், விரணங்களையுந் தழும்புகளையு முடைய உறுப்புக்களிற் றடவிச் சமஞ்செய்யு மருந்தாகிய சமனிய கரணியும், இறந்துபோன பல உயிர்களையும் உடம்புத் தொகுதிகடோறும் பொருத்தி யுயிர் பெறச் செய்யும் சுவை பொருந்திய சஞ்சிவினி மருந்தும்.

பிங்கலநிகண்டு மரப்பெயர் வகை.

சல்லிய கரணி சந்தான கரணி
சமனிய கரணி முதலி லுதித்த
மிருதசஞ் சீவினி மருந்நால் வகையே.

தைத்த வத்திரஞ் சத்திரந் தணிக்கு
மெய்த்தரு மருந்தே சல்லிய கரணி
துண்டமான வுறுப்புத் துணியிணைச்
சந்துசெய் மருந்தே சந்தான கரணி.

விரணமுந் தழும்பு நீக்கி மெய்யினைத்
தகைமைசெய் மருந்தே சமனிய கரணி
யுயிர்தரு மருந்தே மிருதசஞ் சீவினி. (கரு)

விருத்தர்நல்லிளமையாவதுமிளைஞர்
விருத்தராவதும்புரிதக்க
தருக்களும்புகலும்வல்லியுமுதிர்ந்த
சருகுகல்லெனவலிபுனலுங்
கருத்தினினினைந்தவரந்தருமரிய
மூலியுங்காயமேவலியத்
திருத்துபன்மருந்துங்குருதியந்தடமு
முதலியதிகழ்வனசெறிந்தே.

இ-ள். கிழவர் நல்ல இளமைப் பருவத்தை யடைவதும், பாலியப் பருவமுடையவர் கிழவராவதும் செய்யத் தகுந்த மரங்களும், சொல்லப் பட்ட கொடி மருந்துகளும், உதிர்ந்த சருகுகளும் கல்லென வலிபெறத் தக்க நீரும், மனத்திலே நினைந்த வரங்களைக் கொடுக்கும் அரிய மூலி களும், சரீரம் வலிமையுறும்படி திருத்துகின்ற பலமருந்துகளும் இரத் தத் தடாகங்களும், இவைபோன்றன பிற விசேடப் பொருள்களும் நெருங்கி (அம்மலையில்) விளங்குவன வாரும். (கசு)

எழுசீரடிச் சந்தவிருத்தம்.

ஆயவரைமேல்விசயைகாரியவரூர்திக
ளுசாவிவிளையாடுமொருசார்
மாயன்விழிகூரணையும்வாகனமும்வேன்முருகன்
வாகனமுமேவுமொருசார்
தூயமதிவேணியுடையாயதும்வெள்ளேறுமுறை
சூழ்செறுமேயுமொருசார்
மேயபரன்மார்பணியும்வேழமுகனூர்தியும்
விராவியளைசேருமொருசார்.

இ-ள். இவ்வாறுள்ள வராகமலையின்மேல் காளி அரிகர புத்திரர் என்னு மிவரது வாகனங்களாகிய சிங்கம் யானை யென்பன ஒன்றற் கொன்று சுகங்களை வினவி ஒருபக்கத்தில் விளையாடுவன, திருமால் அறிதுயில் புரியும் பாம்பினங்களும் முருகக்கடவுளது வாகனமாகிய மயிலினங்களும் ஓரிடத்திற் கூடியிருப்பனவாகும், சுத்தமாகிய சந்திரனைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமானது உடையாயுள்ள புலியினங்களும் வெள்ளிய எருதுகளும் தாந்தா மிருக்கின்ற இடங்கடோறும் மேய்வன ஓரிடத்துளதாம். ஆன்மாக்கடோறும் பொருந்தி யிருக்கின்ற சிவபெருமானது மார்பிற் றரிக்கப்பட்ட நாகங்களும், யானைமுக விநாயகக் கடவுளது வாகனமாகிய பெருச்சாளியினங்களும் ஒன்றோடொன்றுகலந்து ஓரிடத்தே யோரளைக்குள் வசிக்குர். (கஎ)

ஆதவனடத்திரதமேழ்புரவியூடுசெலு
மல்லததின்மீதுநடவாச்
சீதமதியோர்புடைபகற்பொழுதினுவினின
மோடுசிவணித்திகழுமான்
மீதுசெறிசோலையில்விண்மீனினநறுவொழுகு
வீயெனவிளங்கிவதியு
மாதவருநீடுகுறவாணருமகிழ்ந்தொருமை
கூரவனவாசமுயல்வார்.

இ-ள். சூரியன் செலுத்துகின்ற தேரிற் கட்டப்பட்ட குதிரைகளேழும் (அம்மலையில்) நடுவே செல்லுவ தன்றி அதன்மேற் சேறல் இல்லையாம். குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரன் பகற்காலத்தே (அம்மலையின்) ஓர்பக்கத்தே பசுக்களி னினங்களோடு ஒன்றுய்த் தோன்று நிற்கும். மேலே யுயர்ந்த சோலையில் காணப்படும் நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் தேனொழுகுகின்ற புட்பங்களைப்போல விளங்கி யிருக்கும், பெரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்களும் நீண்ட வேடர்களும் மகிழ்ச்சி கொண்டு ஒற்றுமை யதிகரிக்க வனத்தில் வாசஞ்செய்யப் பிரயத்தனிப்பார். (கஅ)

தானநிலைகாறுநறுமாமணிவராகநெடு
மாமுனிகடாம்வளர்தலாற்
கானமடவாரருகுசேர்வரரமாமகளிர்
காமர்சுனையாடவருவா
ரேனலிடியோவினிதிருனறவமோவினிதி
யாமுமுணவேண்டுமெனவே
வானமுதைவாரிவிலைகூறிபிடுவார்கவரு
வார்நுகருவார்தினமுமே.

இ-ள் நல்ல சிறந்த இரத்தினங்கள் பொருந்திய நீண்ட பெரிய வராகமலை வளர்தலினால், காட்டிலுள்ள பெண்கள் (சுவர்க்கத்தின்) அருகை யடைவார், தேவமகளிர் அழகிய சுனையின்கண் நீராடவருவார், தினைமாவோ நல்லது, கூட்டிலுள்ள தேனோ நல்லது நாமுண்ண வேண்டுமென்று, சுவர்க்கலோகத்துள்ள அமிர்தத்தை (கையில்) வாரி விலை கூறுவார். (தினைமா தேன் முதலிய வற்றை) நாடோறும் கொள்ளையிடுவார் உண்பார். (கக)

வேறுநறுமாமணியினாரமணியீர்மறு
விளங்குகுருவிந்தமணிவீர்
கூறைபுனையீர்புனைகுவீர்தழைபொன்மாளிகை
குலாவியுறையீரிதணின்மீ
தேறுவிரெனுமணிபொனுடைசிலநல்லதிரு
வீரெனவிகழ்ந்துநகைகூர்
மாறில்குறமாதரையணங்கினரியற்கையரி
தென்றிவைவகுத்துரைசெய்வார்.

இ-ள். குற்றமுள்ள குன்றிமணி தரிக்கும் குறத்திகளே, வேறாயுள்ள நல்ல சிறந்த இரத்தினமாலையை யிதோ தரியுங்கள், தழைகளைத்

தரிக்கும் நீங்கள் கூறையை யுடுப்பீராக, பரணின்மே லேறும் நீவிர் பொன்னாற் செய்த மாளிகைகளி லேறி யுலாவுவீராக என்று, இரத் தினங்களையும் பீதாம்பரங்களையும் மிகுதியாகக்கொடுத்து எம்வீட்டிற்கு வருவீராக வென்று விகழ்ச்சி செய்து குறமுறுவல்பூத்த ஒப்பில்லாத குறப்பெண்களை, தேவமகளிர் அழைத்தும் (அவர் செல்லாமையின்) இவை யிவரியற்கையாதலின் வருதல் அரிதென்று எடுத்துச் சொல்வார்.()

கொய்தினைநறுங்குரல்விழுங்கிளிவருந்தமணி
யின்குழுவைவாரிநடுவே
பெய்துகவணெச்சியொருசாரிபமருப்பனை
பிறங்குறநெருங்கநிரையே
யொய்யெனவிடிப்பர்சிறையீயலையவிப்பருழை
யின்றசையரிந்துசிறுக
நொய்யெரிமடுப்பர்நறவந்தனினனைப்பர்குற
வாணருடனேநுகருவார்.

இ-ள். முறிக்கப்படுகின்ற தினைகளின் நல்ல கதிர்களில் விழுகின்ற கிளிகள் வருந்தும்படி இரத்தினக் கற்களை வாரிக் கவணின் நடுவே யிட்டு எறிந்து, ஒருபக்கத்தே யானையின் கொம்புகள்போன்ற தனங்க ளால் (தம் நாயகர்) நெருங்க அவரைவரிசையாக விரைவி னிடிப்பார், சிறகுகளை யுடைய ஈக்கூட்டம் அலைதலை நீக்குவார், மானினது இறைச் சியை யரிந்து மிக்க நொய்தான அக்கினியிற் காய்ச்சுவார். தேனில் நனைப்பார் (தம்நாயகராய) வேடுவருடனே உண்பார் (குறமகளிர்.) ()

மன்னிறமரிக்குருதிபெய்துதினையோடலரின்
வண்டுமிழ்நறுவிரவியே
கன்னலொடுபன்னமிசைவைத்தளபடைத்தழலி
லையவிநறும்புகையிடாச்

சென்னிறவிழிக்கவிரிதழ்ப்பொருவுசெந்தலைய
சேவலொடுதூவிமயிலும்
பன்னிருபுயக்கடவுண்முன்னரின்விடுத்தெதிர்
பராவிவெறியாடல்புரிவார்.

இ-ள். ஆட்டின் மார்பிலுள்ள சிவந்த இரத்தத்தைப் பலியிட்டு, தினைமாவுடன் புட்பங்களினின்றுங் கொண்டுவந்து வண்டுகள் கக்கி வைத்த தேனையுங் கலந்து, கரகத்துடன் (தேக்கு) இலை முதலியவற்றில் வைத்துள்ள அவைகளைப் படைத்து, அக்கினியிற் சுடுகினது நல்ல புகையை யிட்டு, சிவந்த நிறமுற்ற கண்களையும் முருக்கமலரை யொத்த சிவந்த தலைச்சூட்டையு முடைய கோழிகளோடு, இறகுகளை யுடைய மயிற் பறவைகளையும், பன்னிரண்டு திருப்புயங்களை யுடைய குமாரக் கடவுளது திருமுன்னர் விடுத்து நேர்நின்று துதித்து, வெறியாட்டைச் செய்வார்கள். (உஉ)

சிறடியர்வெண்கவடிமாலையர்சிறுர்கள்சின
வெம்புலிமடங்கலுழையின்
வீறுகுருளைத்திரள்கயந்தலைபிடிப்பர்கொடி
வீக்குவர்விடுப்பர்பழகி
மாறுபுரியாதுவிளையாடுவர்களாகுளிமு
ழக்குவர்கைகால்விழிகொள்வா
ரேறுபொருவித்திரிவர்காளையருடுப்பளையெ
னப்பணியெடுப்பர்விடுவார்.

இ-ள் சிறுத்த கால்களை யுடையரும், வெள்ளிய சோகிமாலையை யணிந்தவருமான வேட்டுவச் சிறுவர்கள், கோபமுள்ள கொடிய புலி சிங்கம் மான் என்னும் இவற்றின்குட்டித் திரள்களையும் யானைக் கன்று களையும் பிடிப்பார், கொடிகளாற் கட்டுவோர், பின்னர் அவிழ்த்து விடுப்

பார், அவையோடு பழகி மாருன கொடுஞ்செய்கைகள் செய்யாதவாறு விளையாடுவார், சிறுபறையை யடிப்பார்கள், கை கால் கண் என்னுமிவற்றைக் கொள்ளுவார், இடபம் போலச் செருக்கித் திரியும் காளைப்பருவமுடைய வேடர் உடும்பினது புற்றென்று (கையை யோட்டி) பாம்புகளை யெடுப்பர், அவை பாம்பாயிருக்கக் கண்டு விடுவார்கள். (உரு)

கல்லருவியோதைபுனலாடுநர்தமோதைகரை
யேறுநர்தமோதைமுதிரைக்
கொல்லையினெழுங்கிளியினோதைகடியோதைநெடி
யோதைகவணோதைகுதலைச்
சொல்லினர்தம்மோதைதினைகொய்யுமவரோதைதுறை
தோறுமிபவோதையெதிரே
செல்லசனியோதைமுரசோதைவரையோதைமலை
வாணர்சிலையோதையுமறா.

இ-ள். அவ்வாறாக மலையினிடத்தே, கல்லென்னு மொலியோடு வீழும் அருவியின் ஒலியும், நீரின் முழுகுவார் ஒலியும், கரையி னேறுவார் தொனியும், கூலங்கள் விளையுங் கொல்லைகளி னின்றும் எழுங் கிளிகளின் குரலும், அவற்றைத் துரத்துவாரோசையும், மூங்கில்கள் (ஒன்றோடொன்று உரோஞ்சுதலா லுண்டாகுந்) சத்தமும், கவண் எறிதலா லுண்டாகுமொலியும், மழலைமொழிகளை வசனிக்குஞ் சிறார்களின் குரலும், தினைக்கதிர் கொய்வார் துழனியும், நீர்த்துறைகள் தோறும் யானைகளின் முழக்கமும், அதற்கு மாறாக இடிக்கும் இடியின் முழக்கமும், முரசவாத்தியங்களி னொலியும், மலையின் எதிரொலியும், மலைக்கண் வாழும் வேடர்களது வில்லோதையும் எந்நாளும் நீங்காவாம். (உச)

பூசலெனின்மேவலரைவென்றுசினமாறுவர்பொ
ருரிடைவிடார்தடைபடார்
நேசமுறவேயடையிலாரமுதமேயனையர்
நீடுலகுவாழ்வுமுடையார்

தேசுபொலிதேவர்சிறைமீளவடிவேல்விடுசெவ்
வேளலதுதெய்வமறியார்
வாசமலர்தூவிவழிபாடுபுரிவார்பணியின்
மீள்வர்மலைவாணர்திறனே.

இ-ள். இன்னும் அம் மலைக்கண் வாழும் வேடரது வலிமையைக் கூறுமிடத்து, போரென்று கேட்பின் உடனே பகைவரை வெற்றி கொண்டு தங்கோபத்தை நீக்குவர், அன்றிப் பொறுக்கமாட்டார், ஓய்ந்து சிலகாலந் தங்கமாட்டார், தடைப்பட்டுநில்லார், அன்பு பொருந்த (ஒருவர்) அவரை யடைவாராயின் அவர்க்கு அரிய அமிர்தம்போன்றவராவர், நீண்ட உலகவாழ்வையுஞ் செய்விக்கு நன்மையு முடையர், பிரகாசம் மிக்க தேவர்களது சிறை மீளும்படி வேலாயுதத்தை ஏவிய கந்தநாதனை யல்லாது வேறொரு தெய்வத்தை யுணரமாட்டார், அக் கடவுளை மணமுள்ள பூவைச்சொரிந்து வழிபாட்டைச் செய்வார். அதுசெய்தே தந்தொழிற்குச் செல்வார். (உரு)

அன்றுசிவனார்விழிசெனீர்சொரியவாளிகொ
டகழ்ந்துதமதங்கணணிவார்
வென்றிபுனைதிண்ணர்குலமேன்மையுடையார்திருவி
ரும்புமடமான்மகளைமுன்
மன்றல்புரியும்படிசெவ்வேண்முருகனுக்குதவு
மாமர்பரசாரல்வதிவார்
நன்றறமலாதுபுரியார்தவமலாதுமுய
லார்நலமிலாததுசொலார்.

இ-ள். அந்த நாளில் திருக்காளத்தி யப்பரது திருக்கண்ணினின்றும் இரத்தஞ் சொரிய (அதனைக் கண்டு பொறாமல்) அம்பினால் தோண்டித் தம்கண்ணை யவர்க்குச் சாத்தினவரான, அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக் களை வெற்றி கொண்ட திண்ணனார் என்னுங் கண்ணப்ப நாயனாரது

குலத்திற் பிறந்த பெருமையை யுடையவர், இலக்குமியும் விரும்பத்தக்க இளமை யுடைய மானின் மகளாகிய வள்ளியம்மையாரை முன்னர் விவாகஞ் செய்யுமாறு செந்நிற வேளாகிய முருகக் கடவுளுக்குக் கொடுத்த மாதுலரா முரிமையை யுடையவர், மேற்சாரலில் இருப்பார், நன்மை யான அறச்செய்கையைச் செய்வதன்றி வேறானவற்றைச் செய்யார், தவமல்லாது வேறொன்றற்கும் முயற்சி செய்யார், நன்மை யில்லாததை ஒருகாலும் உரைக்கமாட்டார். (உசு)

கலி நிலைத்துறை.

ஏனமால்வரையடைகுநர்யாவரேயெனினும்
வானநாடவர்வழுத்தவும்வாழ்த்தவுந்தகுவார்
ஞானவாலகில்லியர்முனிவரர்சித்தர்நாகர்
கானர்விஞ்சயர்கின்னரர்கடவுளர்தொழுவார்.

இ-ள். பெரிய வராகமலையை யடைவோர் யாவரேயாயினும், அவர் தேவலோகத்தவரால் வணங்கப்படவுந் துதிக்கப்படவுமான தகுதியை யுடையராவர், அறிவினை யுடைய வாலகில்லியர், முனிசிரேட்டர், சித்தர், சர்ப்பர், இசையை யுடைய கந்தருவர், வித்தியாதரர், கின்னரர் முதலிய கணங்களாலும் வணங்கப்படுவார்.

வாலகில்லியர் - அறுபதினாயிரம் இருடியர். வித்தியா தரர்=மாலிகாஞ்சன முதலிய வித்தையைத் தரித்தவர். (உஎ)

இயக்கர்சாரணரரக்கர்வசுக்கள்யோகீசர்
மயக்கமொன்றிலர்முதலியர்வைகுவர்தேவர்
வியக்கமாநதிக்கரையில்வெண்பளிக்கறைமீதி
னயக்கநாண்மதிச்சடையனையருச்சனைநவில்வார்.

இ-ள். இயக்கர்களும் சித்திபெற்றோரும், அரக்கர்களும் வசுக்களும் யோகீந்திரர்களும் ஒருமயக்கமு மில்லாராய் முதன்மை யுற்று இருப்பர், தேவர்கள் வியக்கும்படி பெரிய ஆற்றின் கரையில் வெள்ளிய

பளிங்கறையின் மேல் விருப்பமுற, புதிய பால சந்திரனைத் தரித்த சடா முடியை யுடைய சிவபெருமானை அருச்சனை செய்வார்கள்.

பிரமதேவன் படைக்குங் காலத்திலே கோபமும் பசியு முடைய ராயினர், அப்போது அச்சத்தைக் கொடுக்கும் மீசையுந் தாடியு முடைய ராய் விகாரவடிவினராய்ச் சிலர்தோன்றினர். அவருட் சிலர் பசிபொறுக்க லாற்றாது பிரமதேவரை (பக்ஷாம.) உண்ணுவேம் என்று பாய்ந்தனர். அவர் (யக்ஷர்) இயக்கர் எனப்பட்டார். சிலர் (ரக்ஷாம) காப்பேம் என்றார். அங்ஙனமுள்ள அவர் அரக்கர் எனப் பெயர் பெற்றார். இவ்வாறு கூர்ம புராணம், விண்டுபுராணம் என்பவற்றிற் கூறப்பட்டது. (உஅ)

அண்ணலஞ்சினகரங்களுமுளவுளவருவி
தண்ணதிக்குழாம்பலவுளவுளதடஞ்சுனைக
ணண்ணியாடுநர்க்கருணனிவழங்கிநாடோறும்
வெண்மதிச்சடைவிளக்கியகங்கைவீற்றிருக்கும்.

இ-ள். அம்மலையிற் பெருமையிற் சிறந்த கோயில்களும் பலவுள, அருவிகளும் பலவுள்ளன, குளிர்ந்த ஆற்றுக் கூட்டங்களும் பலவுள் ளன. பெரிய சுனைகளும் பலவுள, அவற்றை யடைந்து தோய்வார்க்குக் கிருபையை மிகவுங் கொடுத்து, வெள்ளிய சந்திரனுலாவுஞ் சடைக்க ணுள்ள கங்கையானது தினந்தோறும் ஆங்கு வீற்றிருக்கும். (உகூ)

இமயமீன்றவெம்பிராட்டியோர்புடையில்வீற்றிருப்பச்
சமரவேற்கிறைநனந்தலைசுடரெனத்தயங்கச்
சிமயமால்வரைக்குவடுகடொறுந்தொறுந்தினமு
மமரருக்கருள்வழங்கியாயிடைவைகுமமலன்.

இ-ள். இமயமலையரசன் பெற்ற எமது பெருமாட்டியா ராகிய உமையம்மையார் ஒருபாகத்தில் வீற்றிருப்பவும், போர்த்தொழிலில் வல்ல வேலாயுதத்திற்குத் தலைவரான கந்தக்கடவுள் நடுவே சூரியனைப்

போல விளங்கவும், சிகரங்களை யுடைய பெரிய மலைகடோறும், வந்து பூசிக்குந் தேவர்க்குக் கிருபையைப் புரிந்து அவ்விடத்து வீற்றிருந் தருளுவர். (௩0)

சூகராசலஞ்சேணெறிகாண்பினுந்துன்ப
நாகராசிகள்பீதித்திடுநவிலுதற்கெளிதோ
மோகராசிகண்முனிந்திடுமுனிவர்காளென்றான்
யோகராசிமுற்றெருருங்குணர்சூதமாமுனிவன்.

இ-ள். மோகமுதலிய தீக்குணங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்த முனிவர்களே! வராககிரியை மிக்க தூரவழியிற் கண்டாலும் துன்ப மென்னும் மலைக்கூட்டங்கள் பயப்படும். ஆகலால் அதன்பெருமை சொல்வதற் கெளிதாகுமோ என்று,யோகசாதன வியல்கள் முழுதையும் அறிந்த சூதமாமுனிவர் கூறினர். (௩க)

வராககிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கக0.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

மூன்றாவது,

மாயாத்திரிச் சருக்கம்.

பழநிப் பதிக்கணுள்ள வராகமலைக்கு மாயாத்திரி என்ற பெயர் வருதற்குக் காரண மென்ன என்று, நைமிசாரணியத்து முனிவர்கள் கேட்ப, சூதமுனிவர் கூறுகின்றார். ஐம் புலன்களையும் அறவொழித்த மாதவர்களே! முதன் முதல் மகாசங்கார காரணராகிய சிவ பெருமான் பராசத்தியின் அருளாலே சிவதத்துவ முதற் பிரகிருதி யீறாக வுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் தோற்றுவித்துக் காத்து ஒடுக்கிப் பின்னர்ப் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் இயற்றற்கு அதிகார கர்த்தாக்களைப் படைக்க வுன்னிப் பராசத்தியின் கூறும் தமது கூறுமாயுள்ள மாமாயை என்னுஞ் சத்தியைத்தோற்றுவித்தனர். அதுவே குடிலை, உத்கீதை, சுத்த வித்யை எனப் பெயர் பெறும். அதனது பலவகைப் பட்ட சத்திகளுள் ஒரு கூற்றின் சத்திபேதங்களுள் ஒன்றினின்றும் சாதாக்கிய முதிக்கும். அதனோர் கூற்றினின்றும் சதாசிவ நாயனார் தோன்றுவர். அவரினின்று மனோன்மனி சத்தி தோன்றும். அதனினின்று மகேசுரர் தோன்றுவர். அவரிலிருந்து மகேசுவரி தோன்றுவள். அச்சத்தியினின்றும் உருத்திர மூர்த்தி தோன்றுவர். அவரினின்றும் உமையம்மையார் உதிப்பர்.

ஆதியிற்பரசிவையருளாற்சிவமுதலா
யோதுபாரிறுவாயவைதோற்றிவைத்தொடுக்கிப்
பேதமின்றியெம்பிராற்கொருபிராட்டியும்பெற்ற
மாதுமாகியகுடிலையிலொருசத்திவடிவில்.

இ-ள். முற்காலத்திற் பராசத்தியின் அருளாலே சிவதத்துவமுதற் பிருதிவி யீறாகவுள்ள முட்பத்தாறு தத்துவ சமூகங்களாகிய உலகங்களை யெல்லாம் வெளிப்படுத்தி, காத்துப் பின்னர் ஒடுக்கி, ஒரு பராசத்தி யானவள் எமது பெருமானாராகிய தற்பரசிவத்திற்கு வேறுபாடின்றிப் பெற்ற குடிலையென்னும் மடமகளின் ஒருசத்தி யுருவில். (௩)

மாற்றருஞ்சதாசிவனுமாய்மகேசனுமாய்ப்பின்
ளேற்றுருத்திரக்கடவுளுங்கடவுள்பாற்றேன்றி
யேற்றமாயுறையிருவருமிதயமூடெழுதிப்
போற்றிநிற்றலுஞ்சகளையாய்முன்னரிற்போந்தாள்.

இ-ள். குடிலையின் சத்திவடிவாகிய பஞ்ச சாதாக்கியங்களுள் ஒன்றாய கர்த்திரு சாதாக்கியத்தினின்றும் சதாசிவனாகி, அதினின்றும் மகேச்ரன் றேன்றி, பின்பு அதினின்றுந் தோற்றினர் உருத்திரக் கடவுள், அவரிடத்தினின்றுந் தோன்றிய விட்டுணு பிரமன் என்னும் இருவரும் தம்மனக்கிழியி னெழுதித் துதித்து நிற்குதலும், சிவசத்தியானவள் உருவமுடையவளாய் அவர்க்குமுன் வந்தாள்.

இங்ஙனமாய நவபேதத் தோற்றங்களை யெல்லாம் சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம், உண்மை விளக்கம், சித்தாந்த சாராவளி, தத்துவப் பிரகாசம் முதலியவற்றிற் பரக்கக் காண்க. (௪)

போந்தபேதையைப்பழிச்சினர்புதுமலர்பொழிந்தார்
பாந்தளாயிரம்பணிறலைப்பணுமுடிச்சுடிகை

யேந்துபாரிடையிடம்பலவிருப்பினும்யாங்க
ளோர்ந்துனைத்தொழநல்கலாயோருருவென்றார்.

இ-ள். அவ்வாறு தோன்றிய சிவசத்தியைத் துதித்து அன்றலர்ந்த புட்பங்களைத் தூவினர், ஆதிசேடன் ஆயிரக் கணக்கான பலதலைகள் என்னும் படமுடியினுச்சியில் தாங்குகின்ற இப்பூமியி னிடத்தே பல இடங்க ளிருப்பினும் அடியேம் ஆகிய நாங்கள் உன்னை யறிந்துவணங்க ஒரு திருவுருவத்தைக் கொடுத்தருள்வாயாக என்றார். (கு)

சொற்றவாய்மொழிகேட்டதுமெமதுதொல்கலையி
லுற்றசத்திகளனந்தமுண்டோரொருபேத
மற்றவற்றினுக்களவிலைவரன்முறைவழாமை
முற்றுமைந்தொழினடக்குமெஞ்ஞான்றுமூவுலகும்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்கள் சொன்ன சொற்களைக் கேட்குதலும் (சிவசத்திசொல்வாள்) அடியவர்களே! எம்முடைய பழைய கலைகளுட் பொருந்திய சத்திகளோ அளவில்லாதன வுளவாம். ஒவ்வோர் சத்திகளின் பேதங்களுக்கோ அளவில்லை. அவை வரலாற்று முறை வழுவாமல் மூவுலகங்களையும் எக்காலத்தும் ஐந்தொழிலை நடத்துமென்க. ()

ஐந்தொழிற்கும்வித்தாயிருந்தனமவையாற்றற்
கைந்தெனும்பெயர்நும்மையும்வகுத்தனமடைவே
யைந்துசத்தியும்யாமெனவைகினமன்றி
யைந்தவித்துயர்ந்தோரகத்திருந்தனமன்றே.

இ-ள். ஐந்து தொழில்களுக்கும் நாமே காரணமா யிருந்தேம். அவ் வைந்தொழில்களையும் இயற்றுதற்கு ஐந்தாகிய மூர்த்திகளான நுங்களையும் சிருட்டித்தேம், முறையே பஞ்ச சத்திகளும் நாமென்று சொல்ல இருந்தேம், அல்லாமலும் பஞ்சப் புலன்களையும் நீக்கின ஞானிகளது உள்ளக் கோயிலினும் இருந்தனம்.

அன்று - ஏ - அசைகள் ஐந்தொழில்-படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அருளல். ஐந்துமூர்த்திகள் - பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன். ஐஞ்சத்திகளாவன - ஆதிசத்தி, பராசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி. ஐம்புலன்கள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. (எ)

நித்தமாய்த்தனுவாதிகணிகழ்த்திவெவ்வுயிருந்
துய்த்தொழிந்துமீண்டுதிப்பதற்கொன்றெனத்தோன்று
மத்தமாயைமால்வரையெனவருதுமென்றரனோ
டுய்த்துமற்றையோரிருவர்க்குந்திரோதமாயுறைந்தாள்.

இ-ள். எக்காலத்தும் உடம்பு, மனமுதலிய கருவிகள், புவனம், போகம் என்பவற்றைக் கொடுத்து, அவற்றால் ஆன்மாக்கள் தமது இருவினைப் பயன்களையும் அநுபவித்து, இறந்து, பின்னருந் தோற்றுவித்தற்குக் காரணமான மாமாயை என்னும் ஒருசத்தியாகக் காணப்படும் மாயாசத்தியானவள் யாமே பெரியமலையாக வருகின்றேமென்று சிவபெருமானுடன் பொருந்தி, பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவருக்கும் மறைவாக இருந்தாள். (அ)

ஆயகாலையிலசலமுமாகியெவ்வுயிர்க்குந்
தாயுமாயவண்மாயைமூவுலகமுந்தயங்க
மேயநின்றுதித்தசலமாய்விளங்கினன்யாரு
மேயிலானுமங்கிருந்தனனிருவருமிறைஞ்ச.

இ-ள். அவ்வாறாகிய சமயத்தில் எவ்வுயிர்களுக்கும் தாயுமாகி நிற்கும் சிவசத்தியானவள் மலையாகி மூன்றுலகமும் விளங்க, எவர்களும் பொருந்துதற்கரிய முத்தியாக இருக்கும் சிவபெருமானும் பிரமவிட்டுணுக்களாகிய இருவரும் வணங்குமாறு அதற்குப் பொருந்தநின்று ஓர் மலையாக விளங்கினர். (௯)

மூவருளொருவனென்றேமுதல்வியையிறைஞ்சிநின்றான்
மேவருபாரியாகவிரவினன்விகாரமின்றித்
தாவரவிருவரோடத்தடஞ்சிலம்புறையாய்வந்தான்
யாவனென்றறிகிற்பாமெம்மிறைவிளையாடலம்மா.

இ-ள். எமது பரமபதியாகிய சிவபெருமான், மும்மூர்த்திகளுள் தாமுமொருவர் என்று பராசத்தியை வணங்கி நின்றனர். கலக்கின்ற மனைவியாக அவளுடன் வேறுபாடின்றிச் சேர்ந்து நின்றனர், ஆதாரமாக நிற்கும் பிரமவிட்டுணுக்களென்னும் இருவருடன் அந்தப் பெரிய மலையிருக்கை யாகிவந்தனர். எத்தன்மையனென்று அறிவேம் எமது சிவபிரான் திருவிளையாடலை. (௧0)

ஆதலினுலகமூன்றுமான்றளித்தழிக்குமாயா
பூதரமெனும்பேர்முற்றும்புனைந்ததெவ்வுலகும்போற்ற
மாதவிரந்தவெற்புவராகவெற்பெனும்பேர்பெற்ற
தோதுவன்கேண்மினென்றான்சூதனென்றுரைக்குமேலோன்

இ-ள். இவ்வாறாகிய காரணத்தால் மூவுலகங்களையும் விரித்துக் காத்து அழிக்கின்ற மாயையினுருவாகலின் (மாயாபூதரம்) மாயாத்திரி எனப் பேர்பெற்றது. எந்த வுலகத்துள்ளவருந் துதிக்க, மாயாசத்தி யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற அந்தமலை வராககிரியெனப் பேர்பெற்றதற்குங் காரணஞ் சொல்வேம். கேளுங்கள் என்றார் சூதமுனிவர். (௧௧)

மாயாத்திரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௧௨௧.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணே.

நான்காவது,

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்தச் சருக்கம்.

நைமிசாரணிய முனிவரைச் சூதமுனிவரர் நோக்கிச் சொல்வார். முனிவர்காள்! வராக கிரி யென்று பெயர் வந்த தற்குக் காரணமுரைப்பேம். கேளுங்கள்! சிங்க முதலிய விலங்குகள் இருக்குங் காடுகள் நெருங்கியதாய், வியாச முனிவர் இருந்து தவஞ் செய்த திருக்குருந் துறை யென்று ஓர் தலமுண்டு. அங்கு ஒரு முனிவர் சென்று, இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணுயாமம், பிரத்தி யாகாரம், தாரணே, தியானம், சமாதி என்னும் எட்டுறுப்புக்களேயு முடைய சிவயோகம் புரிந்து, பின்னர்ப் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நின்று அரிய தவத்தைச் செய்தார். அப்போது பிரமதேவரின் வமிசத்துப் பிறந்த சுகல முனிவரின் புத்திரர்கள் பன்னிருவரும் அங்குச் சென்று அவரது வடிவத்தை யசைத்துத் தவத்திற்கு இடையூறு செய்தனர். முனிவர் அதனுல் தந்தவத்தை விட்டு விழித்து, : இக்கொடுங் தொழில் செய்தமையினுல் நீங்கள் பன்னிருவரும் மலேயில் வாழும் பன்றிகளாகப் பிறக்கக் கடவீர் என்று சாபஞ் சொன்ஞர்.

அதனைப் பெற்ற பன்னிரு முனி குமாரர்களும் மிக்க வருத்த முற்று, வித்தியாதரன் என்னும் விஞ்சையர் பதியும் அவன் மனைவியும் பன்றிவடிவாகி மாயாசலத்தி லிருத்தல் கண்டு, அப்பெண் பன்றி வயிற்றிற் குட்டிகளாகப் பிறந்திருந்தார். அந்நாளில் மதுரை மாநகரத்தில் அரசு புரிந்த பாண்டியராசன் மிருகவேட்டையாட நினைந்து, யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைச் சேனைகளுந் தன்னைச் சூழ்ந்துவர, அம்மலைச் சாரலிற் சென்றனன். சேனைகளுட் சிலர், மிருகங்களைக் கொன்று வெற்றிபெற்று நிற்பது கண்ட பன்றிகள், அச்சேனைகளை யெதிர்த்துச் சின்ன பின்னமாக்க அது கண்ட பாண்டிய ராசன், மிக்க கோபங்கொண்டு வில்லைவளைத்து; மிருகங்கள் ஒன்று மில்லை யென்னும்படி பாணங்களைச் சந்தித்துச் செலுத்திக் கொன்றான்.

அதனை இவ்வாண் பெண் பன்றிகள் இரண்டுங் கண்டு மனநொந்து மூர்க்கமும் கோபமும் முன்வந்து அலைப்ப, பிரசண்ட வாயுவோடு இருண்ட மேகக்கூட்டம் முழங்கி வந்தாற் போல, உறுமிச் சீறிச் சென்று அரசனது எஞ்சிய சேனைகளை யெல்லாம் கால்வேறு, கைவேறு, குடல் வேறு கிழியும்படி கொம்புகளாற் குத்திக் கொன்று ஆர்ப்பரித்து நின்றன. ஆண்பன்றியை யரசன் கொன்றான். அதுகண்ட பெண் பன்றி, நாயகனிறக்க நாம் ஓர் கணமேனும் உயிர் வைத்திருத்தல் தகாதென்று எதிர்த்து வர, அதனைச் சரசரன் என்னும் வேடன் கொன்றான். பெற்ற தாய் தந்தையரை யிழந்து நின்ற பன்றிக்குட்டிகள் நொந்து நொந்து தாயின்

மூலைதேடி யலைந்து வீரிடும், கதறும், சிலகுட்டிகள் வாய் பிளக்க இரங்கும். பாலில்லாமல் வயிறு காய்ந்து நாவுலர்ந்து விம்மி விம்மிச் சோர்ந்து உயிர்போகுந் தருணமா யிருக்கும் போது, சரா சரங்களாகிய உலகையும் உயிரையும் பெறாது பெற்ற உலக மாதாவாகிய உமாபிராட்டியார், சர்வஞ்ஞத் துவ பதியாகிய பரமேசுரனைத் தொழுது, சர்வ லோகபதீ, பன்றிக்குட்டிகளின் பரிதாப நிலையைப் பாராதிருத்தல் தேவரீர் திருவருட்கு அடுக்குமோ என, சிவபெருமான் இயற்கையே கருணையுடையனாகலின் முறுவல் பூத்து, அப்பன்றிக் குட்டிகளின் தீவினை கழியுங் கால நோக்கி, இதுகாறுந் தாழ்த்தேம். இனி யவற்றை யாட் கொள்ளுதும் என்று வேதாகம வடிவாகிய ஓர் பன்றியுரு வெடுத்துச் சென்று மாயாத்திரி என்னும் பழநி மலைக்கணுள்ள பன்றிக் குட்டிகட்குப் பாலையூட்டினர். தாயினும் பார்க்கக் கருணையுடைய தாய்மார்க் கெல்லாம் பரமதாயாம் பரமேசுரனது பாலை யுண்ட மாத்திரையே அக்குட்டிக ளெல்லாம் மகாதேசசுள்ள அரசிளங் குமாரரானார். தேவ துந்துபிகள் ஒலித்தன. வானவர் பூமழை பொழிந்தார். மண்ணவர் யாவரும் அதிசயித்தார். பாண்டியன் பேரற்புதங் கொண்டுநின்றான்.

இறைவன் அப்பன்னிரு குமாரர்களையும் நோக்கி நீவிர் பாண்டியனுக்கு மந்திரியாக விருப்பீராக என்று மறைந்தனர். பாண்டியராசன் அம்மலை முடியில் ஒருசிவலிங்கந் தாபித்து அருச்சித்தான். அதன்பெயர் பாண்டீசர் என்பதாம். அது தொடங்கி அத்தலம் நேத்திரபுரி எனவும் பெயர் பெற்றது.

இதுவல்லாமல் காசிப முனிவரின் வழிவந்த வராகமுனிவர் என்பார், மாயாசலத்தி லிருந்த வன்னிமர நீழலில் சிவபெருமானைக் கருதி நோற்றிட்டார். சிவபெருமான் ருேன்றி, இருஷியே! நீ விரும்பிய வற்றைச் சொல்வாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினுர். முனிவர், கொன்றை மாலை புனைந்த குழகனே! என்பிறவி தொலையச் சிவயோகத்தை யருளக் கடவாய். நின் றிருவடியையும் பின்னர் அருளுதல் வேண்டு மென்று இரந்தார். அவற்றிற் கிசைந்து, இம்மலை வராககிரி எனப் பெயர் பெறுக என்று வேண்டு வரங்களையும் அருளி அந்தர்த்தான மாயினர். சிவபெருமான் வராகமாக வந்து பால்கொடுத்த மலையாகலானும், வராக முனி தவம்புரிந்து அருள் பெற்ற மலையாகலானும் வராக கிரி யெனப் பெயர் பெற்ற தென்று சூதமுனிவர் வதரிகாச் சிரமத்து முனிவர்க்கு உரைத்தார்.

கலி நிலைத்துறை.

செருவின் றிறனுற்றியசீயம்வழங்குகானில்
வெருவின் றியோரைம்புலன்வென் றவியாதனென்போன்
பொருவின் றியருந்தவம்போற்றிவிளங்கிவைகுங்
குருவின் றுறையென்பதொன் றவ்வழியுண்டுகூறின்.

இ-ள். போரின் வலிமையில் மிக்க சிங்கங்கள் சஞ்சரிக்குங் காட்டிலே, பயமில்லாமல் பஞ்சப் புலன்களையும் வெற்றிகொண்ட வியாசமுனிவர், தமக்கு ஒருவருநிகரில்லாமல் அரிய தவத்தைக்காத்து விளங்கியிருந்த திருக்குருத்துறை என்னும் ஒருதலம் அவ்விடத்துளது. (௧)

தொன்மாநகராயிடையோர்முனிதோன்றிமோன
நன்மாமரபிற்சலியாதடையோகநாளும்
பன்மாமறையோர்ந்துணர்ந்தெண்பொருட்பான்மைநேர்ந்து
முன்மாதவமைந்தழனுப்பண்முயங்குமேல்வை.

இ-ள். பழைய பெரிய அத்திருக்குருத்துறை என்னுந் தலத்தில் ஓரிடத்து ஒரு முனிவர்வந்து மௌனநிலையாகிய நல்ல சிறந்த முறைமையோடு கலங்காதுசெய்யும் யோகத்தையும் நாடோறும் பலபெரிய வேதப்பொருள்களையும் ஆராய்ந் தறிந்தும் எண்ணத் தகுந்த மெய்ப்பொருட்பகுதியை யறிந்தும் முதன்மையை யுடைய பெரிய தவத்தைப் பஞ்சாக்கினி மத்தியிற் செய்யுங் காலத்தில். (உ)

சுகலன்சதுத்தொல்குலத்தோன்றன்முன்றொல்லையீன்ற
விகலந்தருபன்னிருமைந்தர்தீவினைகளாற்றும்
புகலொன்றுசெருக்கறப்புண்ணியமோனிமெய்யை
யிகலொன்றவசைத்திடையூறுறுமின்னல்செய்தார்.

இ-ள். பிரமதேவரது வமிசத்திற் பிறந்த சுகல முனிவர் முன்னர்க் காலத்துப் பெற்ற வெறுப்பை யுண்டாக்கும் தீவினையாரான பன்னிரு புத்திரர்களும், சொல்லப்பட்ட அநாதியே பொருந்திய அகப்பற்று நீங்கும்படி தவத்தைச் செய்யும் மௌனநிலைகொண்ட இருடியினது உடம்பை, மாறுபொருந்த அசைத்துத் தவத்திற்கு இடையூறுநேருந் துன்பங்களைச் செய்தனர். (ந)

மோனம்புரிமாமுனியோனன்மோனநீங்கி
மானந்தல்புரிந்தசிறுருருவன்மைநோக்கி
யூனம்புரியுங்களிநெஞ்சினீரோங்கல்வைகு
மேனங்களதாகுதிர்நீவிரெனச்சபித்தான்.

இ-ள். மௌன நிலைகொண்டு தவத்தைச் செய்யும் அம்முனிவர், தாங்கொண்ட சிறந்த மௌனநிலையை விட்டு நீக்கி, பெரிய கேட்டைச்

செய்த பிள்ளைகளின் கொடுமையைப் பார்த்து, சிறுமையைச் செய்யும் மதம் பொருந்திய மனத்தினை யுடையீர், நீங்கள் மலைகளில் வசிக்கும் பன்றிகளாகப் பிறக்கக்கடவீர் என்று சபித்தார். (௪)

இரங்கிவித்தியாதரனெனும்விஞ்சையர்க்கிறையுந்
தரங்கொள்கற்புடைத்தலைவியுமுன்பெறுந்தவத்தா
லுரங்கெழுந்துணைக்கேழலினுருவுகொண்டடைந்தார்
வரங்கிடந்தமாயாசலத்துறைந்துவைகினரால்.

இ-ள். விஞ்சையர்களுக்குத் தலைவனாகிய வித்தியாதரன் என்பானும் தகுதியையுடைய கற்பினைக் கொண்ட அவன்மனைவியும் (இப்பன்னிருவர்க்கும் நேர்ந்த துன்பங் கண்டு, இரக்கமுற்று, முன்னர்ச் செய்த தவப் பேற்றினாலே வலிமை பொருந்திய இருபன்றிகளின் வடிவத்தைக் கொண்டு சென்று மேன்மைதங்கிய மாயாசலம் ஆகிய அம் மலையி னீங்கா திருந்தனர். (௫)

குன்றிமாமணித்தெறுவிழிக்கோலவெங்கேழற்
பன்றியாயவரகட்டுழிப்பன்னிருசிறுருஞ்
சென்றுதித்தனர்முனிவர்சொற்றிறம்புமோமறங்கூர்
வன்றிறற்சிறுமழலையும்பறழெனவளர்ந்தார்.

இ-ள். சிறந்த குன்றிமணிபோன்ற சிவந்த கண்களையுடைய ஆண் பன்றியாகவும் பெண்பன்றி யாகவு முருவெடுத்த அவர்வயிற்றினிடத்தில் அப்பன்னிரு முனிபுத்திரர்களுஞ் சென்று தோன்றினர். நிறை மொழி மாந்தர் ஆகிய முனிவர்சொற் பிழைபடுமோ? கொலைத்தொழில் மிக்க வலிமையை யுடைய சிறுதொனிசெயும் குட்டிகளாக வளர்ந்தனர். (௬)

முதிர்பசுங்கடம்பரும்பொருட்சுருதிகண்முழக்கு
மதுரைமீனவன்வேட்டைமேன்மனம்புரிவித்துச்

சதுவிதப்பெருந்தானையுந்தலைத்தலைதயங்க
விதுவிளங்குமாயாசலச்சாரன்மேயினனால்.

இ-ள். பழமையாகிய டசிய கடம்பமரநீழலில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சொக்கநாதப் பெருமானால் அருமைவாய்ந்த பொருளையுடைய வேதங்கள் ஒலிக்கின்ற மதுரைப் பதியிலுள்ள பாண்டியன் வேட்டைத் தொழிலில் மனத்தைச் செலுத்தி, யானை தேர் குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைச் சேனைகளும் இடமிடங்க டோறும் சேர்ந்துவர, சந்திரன் விளங்காநின்ற மாயாத்திரி என்னும் மலைச்சாரலை யடைந்தான்.()

சாரலிற்சிலதானைமாவேட்டையினடந்து
போருடற்றிமாக்குலங்களைச்சயித்திடும்போழ்திற்
கார்மிடைந்தெனவல்லுழிக்கணங்கணைந்தரசன்
வீரவன்றிறற்றானையைமுருக்கிவென்றனவால்.

இ-ள். அம்மலைப் பக்கத்திலே சிலசேனைகள் மிருகவேட்டைக்குச் சென்று போர்புரிந்து மிருகக் கூட்டங்களை வெற்றிகொள்ளும்போதில், மேகங் கவிந்தாற்போல வலிய பன்றிக்கூட்டங்கள் வருத்தமுற்று அரசனது வீரமிக்க வெற்றிகொண்ட சேனைகளை யெல்லாம் அழித்து வெற்றி கொண்டன. (அ)

வெற்றிகொண்டநம்மாக்கணம்வேட்டைநன்றெனவெங்
கொற்றவன்கொடுமரங்குழைத்தடுசரங்கோத்து
முற்றும்வென்றதிரண்டுமாமோழலுங்காணப்
பெற்றவன்பறட்குழாம்விடப்பெயர்ந்தெதிர்ந்தனவால்.

இ-ள். வெற்றி கொண்ட நமது சேனைகளினதும் நம்முடையதுமான வேட்டைத் தொழில் நன்று யிருந்ததென்று, வெவ்விய பாண்டியராசன் வில்லைவளைத்துக் கொல்லும் தொழில் வாய்ந்த அம்பைச் சந்தித்து, மிருகங்கள் முழுதையும் வெற்றிகொண்டதை இரண்டு பெரிய

பன்றிகளும் கண்டு, தாம் ஈன்ற குட்டிக் கூட்டங்களை விட்டகலச் சென்று எதிர்த்தன. (கூ)

முத்தவெண்பிறைக்கோடுகொண்டடுபடைமுழுது
மத்திடுந்தயிரெனவுடைத்துயிர்தபவதைத்துத்
தத்துவாம்பரிச்சவுரியர்தலைவனைச்சருவி
மத்தமாக்கரியெனப்பொருதன துணைமாவும்.

இ-ள். இருபன்றிகளும், முத்துக்கள் தோன்றுதற் கிடமாய வெள்ளிய பிறைபோன்ற கொம்பைக் கொண்டு, எதிர்த்த அரசனது சேனைகளை எல்லாம் மத்திட்ட தயிரைப்போல உடைத்து உயிர்கள் அழியும்படி கொன்று தாவிச் செல்லும் குதிரைச் சேனையை யுடைய பாண்டியனை எதிர்த்து உன்மத்தமுடைய பெரிய யானைகள் என்று சொல்லும்படி போர்புரிந்தன. (கo)

இரண்டுமாவினதெறுழ்வலியென்சொல்கேமெமது
திரண்டதானையைச்செகுத்தனவெனவெதிர்சென்று
முரண்டருஞ்சுடர்வாளியான்முதல்வருமாவைப்
புரண்டுவீழ்தரவெய்தனன்புரவலர்பெருமான்.

இ-ள். இருபன்றிகளினுடைய பன்றிகளின் மிக்க வலிமையை யென்னென்று கூறுவேம், எமது கூட்டமாகிய சேனைகளைக் கொன்றன வென்று அவற்றிற்கு எதிரேபோய், வலிமை பொருந்திய ஒளியை யுடைய அம்புகளால் முதலில் வந்த பன்றியைப் புரண்டு வீழும்படி அரசர்க்கு அதிபனாகிய பாண்டியராசன் எய்தான். (கக)

சருவுமற்றையோர்கேழலைச்சரசரனென்னும்
பொருதடஞ்சிலைப்புளினனெய்தகன்றனன்சாப
மொருவிவிஞ்சையன்றுணைவியோடொளிர்விமானத்திற்
கருணையங்கடல்வளர்திருக்கயிலையையடைந்தான்.

இ-ள். எதிர்த்த மற்றப் பன்றியைச் சரசரன் என்னும் பெயரை யுடைய, போர்த்தொழிலையுடைய பெரிய வில்லையேந்திய வேடனெய்து சென்றான். வித்தியாதரன் தன்மனைவியுடனே சாபம் நீங்கப் பெற்று, பிரகாசிக்கின்ற விமானத்திலே யேறி, அருட்கடலாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலாய மலையை யடைந்தான். (கஉ)

இருந்தசூகரமென்பறழிடம்பிறிதின்றி
யருந்துதாய்முலைதேடிநின்றலம்வருமஞ்சும்
வருந்தும்வீரிடும்வாய்பிளந்தலறிடும்வரிக்கண்
பொருந்துறாதுயிர்போமெனும்போலிளைப்புறுமே.

இ-ள். (பன்றிகளிரண்டும் இறந்து இவ்வாறாக) மலைக்கணிருந்த அப்பன்றிகளின் இளங்குட்டிகள் துணையொன்றுமில்லாமல், தாம்பருகு கின்ற தாய்ப்பன்றியின் முலையைத் தேடிநின்று சுழலும் பயப்படும். வருத்த முறும் வீரிட்டழும், வாயைத்திறந்து கதறுகிற்கும், புள்ளிகளை யுடைய கண்கள் தூங்கப்பெறாது உயிர்செல்லுந் தன்மைபோல இளைப் படையும். (கங)

பதங்கனுத்தலமுறைத்துளம்பதைத்துடல்வெதும்பும்
விதந்துதாயணைப்பின்றியுண்மெலியுமவ்வேலைக்
கதம்பநீள்வனத்தண்ணலைக்கயற்கணாயகிபார்த்
திதங்கொடாருயிர்க்கிரங்குதனீயலதுண்டோ.

இ-ள். சூரியனது வெயிலுறைத்ததனால் மனம் பதைபதைத்துச் சரீரமுழுதும் வெதும்பும், இரங்கித் தாயின் சேர்க்கையில்லாமல் மனம் வருந்தும் (அவ்வாறு பன்றிக்குட்டிகள் வருந்துஞ்) சமயத்தில், கடம்ப வனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சொக்கநாதப் பெருமானை அங்கயற்க ணம்மையார் பார்த்து, இன்பத்தினால் அரிய ஆன்மாக்களுக்கு இரக் கஞ் செய்தற்குத் தேவரீரல்லது வேறுமொருவருளரோ? (கச)

ஆதிநாளுதித்துயர்ந்தமாயாசலச்சிகரி
மீதுதாயிழந்தனமெனக்குருளைகண்மெலித
லீதுநின்னருட்கிசையுமேயெனக்கரமுகிழ்த்த
மாதுமென்முகமிளநகைவரமுறுவலித்தான்.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்திற் றோன்றியுயர்ந்து விளங்கும் மாயாத்திரி யென்னும் மலையின்மேல் தாயை யிழந்தேமென்று அதன்குட்டிகள் வருந்துதலாகிய இச்செய்கை தேவரீரது திருவருட்குப் பொருந்துமோ? என்று கைகுவித்த உமாதேவியாரது மிருதுவான முகத்தினின்றும் (சிவபெருமான்) புன்னகை தோன்றப் பார்த்து நகைத்தனர். (௧௫)

ஆசிலருமறையோநான்கடிகளாரணமுடிவின்
றேசுபொலிமெய்ஞ்ஞானத்திரட்சியோதிருமேனி
பேசரியகருணைநதிப்பெருக்கோபேரொளிவதன
மாசிலாமணிகேழல்வடிவுகொண்டதெவ்வாறே.

இ-ள். (சிவபெருமான் நகைத்து அக்குட்டிகளுக்கு அருள் செய்யும்படி பெண்பன்றிவடிவத்தை யெடுத்தருளினர் (எவ்வாறெனில்) அதன் நான்கு கால்களும் குற்றமற்ற அரிய வேதங்களோ? அதனுடல் வேதமுடிபினுள்ள ஒளிமிக்க மெய்ஞ்ஞானத்தின் கூட்டமோ? பெரியவொளியையுடைய முகம் சொல்லுதற்கு அரிய அருள்வெள்ளப் பெருக்கோ? குற்றமற்ற இரத்தினம்போன்ற சிவபிரான் பன்றி யுருக்கொண்ட தெத்தன்மையோ யாமறிகிலேம். (௧௬)

கோச்சகக் கலிப்பா.

இன்பாலன்பாலொழுகுமிளமுலையாமளைவடிவோ
முன்பாறருதவமாயாசலம்பெறுமொய்வரமேயோ
பின்பான்பறழின்முன்பிழைத்தபெருந்தவமேயோ
வன்பாளன்கோலவடிவாகியெழுந்தருளியதே.

இ-ள். இங்ஙனஞ் சிவபெருமான் பன்றி யுருவமாகி யெழுந்தருளி யது, இன்பத்தாலும் அன்பினாலும் சிறந்து விளங்கும் இளமையாகிய தனங்களையுடைய துர்க்காதேவியின் உருவமோ? முன்னர் அழிவில்லாத் தவத்தைச் செய்த மாயாசலம் பெற்றவரமோ? அல்லது பன்றிக் குட்டிகள் செய்த பெரியதவமோ? யாதோ வறிகிலேம். (௧எ)

நொந்தழுகைநீங்கிமுகநோக்கியிளம்பறழினம்
வந்ததுதாயெனச்சென்றுமுலையுண்ணமகிழ்ந்தளித்தா
னந்தமுமாதியுமில்லோனுலுமெவ்வுயிர்க்குந்
தந்தையுந்தாயுந்துணையுந்தமருமெனச்சமைந்தோனே.

இ-ள். முடிவுமுதலும் இல்லாதவராயினும் எவ்வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும் பிதாவும் மாதாவும் உடன்பிறப்புஞ் சுற்றமுமாக விளங்கும் சிவபெருமான், பன்றியுருக்கொண்டு சென்று, நொந்து அழுதலினின்றும் நீங்கி, முகத்தைப் பார்த்து, இளங்குட்டிகள் யாவும், தம்முடையதாய் வந்ததென்று போய் முலைகுடிக்கும்படி பாலை யுவகையுடன் கொடுத்தருளினர்

சிவபெருமான் அந்தமும் ஆதியு மில்லார் என்பதனை,

பலகலை யாகம வேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
  பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே யதுதா
னிலவுமரு வுருவின்றிக் குணங்குறிக ளின்றி
  நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி
யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி
  யகண்டிதமா யானந்த வுருவா யன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
  திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே.

என்னுஞ் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தாற் றெளிக. இக்காரணக்காலே சிவபிரானும் பன்றியாயினரே, அதுபோல நந்திருமாலும்

வராகவடிவெடுத்தலிற் சிறுமை யென்னோ? எனவைணவர் கூறிமயங்குவார். அதற்கு மிதற்குமுள்ள வேறுபாடு டெரிதே. விட்டுணு பன்றியுருவெடுத்தது, தான் பரப்பிரமம் என்பதை யுண்மைப் படுத்தும் பொருட்டு, பாதந் தேடுவதற்கா எடுத்த அகங்காரவடிவம். சிவபெருமான் எடுத்தது, எவ்வெவ் வான்மாக்கட்கு எவ்வெவ்வாறு கருணைபுரிய வேண்டுமோ, அவ்வவ்வாறு கருணைபுரியும் பதியென்பதை யறித்தற் கெடுத்த அருட்கோலமாம். ஆகலால் அதனையும் இதனையும் ஒப்பிடல் நியாய விரோதமும் மாபாவமுமாகும். (௧அ)

துந்துபியார்த்தனநறும்பால்சுரந்துணநல்கியகாட்சி
யந்தரர்காண்டொறுமலர்தூயருச்சித்தாரருந்தவர்க
ளெந்தையருளிருந்தவாவெனவிழிநீரிழியநின்றார்
பைந்தமிழ்மாறனும்பாரிற்பரிந்துபரவசனானன்.

இ-ள். நல்ல பாலைப்பெருக்கி யுண்ணும்படி (பெருமான்) அளித்தருளிய காட்சியைக்கண்டு தேவதுந்துபிக ளொலித்தன, தேவர்கள் காணுந்தோறும் புட்பந்தூவி அருச்சனை செய்தார்கள், அரிய தவத்தையுடைய முனிவர்கள் எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமானது கிருபையிருந்தவாறு என்னெனக் கண்களினின்றும் நீர்சொரிய நின்றார்கள், பசிய தமிழ்வளர்க்கும் பாண்டியனும் பூமியில் அன்புற்றுப் பரவசமானான். ()

உண்டமுலையருள்வான்கொண்டிழிகேழலுருவமொரீஇ
யெண்டருமீராறுகுமரரெனவெழில்பூத்திறைஞ்சினார்
வண்டமிழ்மாறனுக்கமைச்சராய்வாழ்மினென்றருளி
யண்டர்பிரான்கதம்பவனத்தெழுந்தருளினன்விடைமேல்.

இ-ள். பால்குடித்த முலையின் அருட்சிறப்பைப் பெற்று, இழிந்த பன்றிவடிவத்தை விட்டு, மதிக்கத்தகுந்த பன்னிரு குமாரர்களென்று சொல்லும்படி யழகுமிகுத்து வணங்கி நின்றனர், வளப்பமுடைய தமி

ழிற் சிறந்த பாண்டியனுக்கு மந்திரிமாராய் வாழக்கடவிர் என்று அருள் புரிந்து, தேவர்க்கு அதிபராகிய சிவபெருமான் கடம்பவனத்திற்கு இடப வாகனத்தின்மீ திவர்ந்து சென்றருளினர். (௨0)

மைத்தலைவானுரிஞ்சுகிரிமணிமுடியில்வழுதியர்கோன்
மெய்த்தலைநின்றருச்சித்தாரொருகுறியவ்விமலனைவெம்
பைத்தலைமாசுணம்புனையும்பாண்டீசரெனப்பகர்வ
ரத்தலநேத்திரபுரியென்றறைந்திடுமார்கலிஞாலம்.

இ-ள். கருநிறமுற்ற இடத்தையுடைய ஆகாயத்தை யுரோஞ்சுகின்ற வராகமலையின் அழகிய சிகரத்திற் பாண்டியராசன் உண்மையான இடத்தில் நின்று ஒரு சிவலிங்கத்தை அருச்சனைசெய்தனன். அச்சிவலிங்கப் பெருமானை வெவ்விய படத்தலையையுடைய சர்ப்பத்தை யணிந்த பாண்டீசர் என்று சொல்வர், அந்தத் தலத்தை நேத்திரபுரி என்று கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகமானது கூறுநிற்கும். (௨௧)

இன்னுமிதுவன்றிநுமக்கியம்புதுமொன்றெழின்முனிவீர்
மன்னியகாசிபன்றாயவழித்தோன்றல்வராகமுனி
மின்னிவர்மாயாசலத்தின்மிசையொருவன்னியினீழ
றன்னின்மழவிடையோனைவணங்கியருந்தவம்புரிந்தான்.

இ-ள் இன்னும் இதுவல்லாமல் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்வேம், அழகுபொருந்திய முனிவர்களே ! நிலைபெற்ற காசிபமுனிவரது பரிசுத்தமாகிய சந்ததியான வராகமுனி என்பவர், மின்னல் விளங்குகின்ற மாயாசலத்தின்மேல் உள்ள ஒரு வன்னிமரத்தி னிழலில், இளமைபொருந்திய இடபவாகனத்தை யுடைய பரமசிவனை வழிபட்டு அரிய தவத்தைச் செய்தனர். (௨௨)

புரிகின்றதவமுனிமுன்புரிசடையோனெழுந்தருளி
விரிகின்றசதுமறையோய்விளம்புதிவேட்டதுவென்னச்

சொரிகின்றநறவிதழித்தொடையோய்சூழ்பவந்தொலைய
வரிகின்றசிவயோகமருணின்றாளடையவென்றான்.

இ-ள். தவத்தைச் செய்கின்ற வராகமுனிவர்க்கு முன்னர் முடி கிய சடையுடைய சிவபெருமான்றோன்றி, விரிந்து விளங்கும் நான்கு வேதங்களிலும் வல்லமுனிவனே ! நீ விரும்பியதைச் சொல்லக்கடவா யென்ன, தேன்பொழிகின்ற கொன்றைமாலையைத் தரித்த கடவுளே! சுற்றிய பாவங்கள் நீங்கும்படி, அவற்றை யழிக்கின்ற சிவயோகத்தை அருளுகநின் திருவடிகளைச் சேர்தற்கு என்று கூறினர் (முனிவர்) ()

இயமமுதலானசமாதியினுருவமயன்விரிவின்
மயர்வறநல்குவன்மாயாசலமிதனைவராககிரிப்
பெயர்பெறவோதுகவென்னுஞ்சொற்பெய்துவரம்பலவருளி
யுயர்மழவெள்விடைமீதெம்மிறைவனுமையொடுமறைந்தான்.

இ-ள். வராகமுனிக்கு இயமம் முதலாகிய சமாதியின் வடிவத் தைப் பிரமன் மிருதியாக மயக்கமின்றி விளங்க உபதேசிப்பான், மாயா சலம் என்னும் இம்மலையை வராககிரி என்னும் பெயர் பெறும்படி சொல்க என்னுஞ் சொல்லைத் திருவாய் மலர்ந்து, பலவரங்களையும் கொடுத்து, உயர்ந்த இளமையாகிய வெள்ளிய இடபத்தின்மேல் எமது தலைவராகிய சிவபெருமான் உமையம்மையாரோடும் மறைந்தருளினர்.

மாமுனிவன்யோகலிங்கமொன்றுவரைமிசைநிறுவிக்
கோமுனிவரொடும்வழுத்திக்கொட்புறும்வெவ்வினைப்பிறவி
போமுனிவுதரும்யோகம்பொருவறச்செய்தருமறையோர்
தாமுனிவந்தனைபுரியுந்தலைவனதுசரணடைந்தான்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய வராகமுனி யென்பவர் சிவயோக லிங்கமொன்றை மலையின்மேல்தாபித்து, தலைமைபெற்ற இருடிகணங்க ளோடுந் துதித்து, சுழற்றுகிற கொடிய வினையாலுண்டாகும் பிறவி

நீங்குகின்ற விரத்தியை யுண்டாக்கும் சிவயோகத்தை யொப்பில்லாமற் செய்து, அரிய பிராமணர்கள் உன்னி வழிபாட்டைச்செய்யுந் தலைவ ராகிய சிவபெருமானது திருவடிப்பேறாகிய முத்தியைச் சார்ந்தனர்.

சிவபெருமான் வராகவடிவெடுத்துப் பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பால் ஊட்டினமையாலும், பிரமதேவரின் வழித்தோன்றலாகிய வராகமுனி யென்பவர் தவம்புரிந்து அருட்பேறுற்று, சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து முத்திபெற்றமையாலும் மாயாத்திரி என்னும் மலை வராககிரி எனப் பெயர் பெற்றது. (உரு)

பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பால்கொடுத்தசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௧௪௬.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஐந்தாவது,

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம்.

காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு மூக் குற்றங்களையும் நீக்கிய முனிவர்களே! வராக கிரியின் பெருமைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவருதல் பெரியோர்க்கு நகையை யுண்டாக்கும். அம்மலையின் பெருமையைச் சொல்ல வல்லவர் யாவர்? முன்னோர் காலத்து மதுரைக்கணுள்ள வெள்ளியம்பலம் வரைக்கும் தேவர்களும் முனிவர்களும் நிறைந்து நிற்க, பிரம விட்டுணுக்கள் பக்கத்தே நின்று துதிக்க, தேவேந்திரன் பின்வருமாறு மதுரைச் சொக்கநாதப் பெருமானைப் பின்வருமாறு துதித்தான்.

நெற்றிக் கண்ணரே! சர்ப்ப ஆபரண முடைய கடவுளே! கால காலனே! விடை யூர்தியே! நஞ்சுண்ட திருக்கண்டரே! விட்டுணுவாகிய பன்றியின் தந்தத்தையும், கூர்மத்தின் ஓட்டையும், மற்சத்தின் கண்ணையும், நரசிங்கத்தின் தோலையும், வாமனரின் கங்காளத்தையும் இன்னும் பலவற்றையுந் தரித்த பரமபதியே! காட்டிலே வேட வடிவங் கொண்டு சென்று அருச்சுனனது வில்லா லடிபட்ட வேத முதலே! என்று பலவாறு துதித்து, அடியேங்களுக்குத் தேவரீரன்றி வேறு களைக ணுண்டோ? ஆகலால் உய்யும்வகை

பணியாய் என்றிரந்தான். அதனைத் திருநோக்கஞ் செய்த பெருமானார் புன் முறுவல் பூத்து அவ்விந்திரற்கு வேண்டு வரம் அளித்தருளினர். அப்போது அங்கயற் கண்ணியாம் மீனாட்சி யம்மையார், ஐயனே! தேவரீர் அருச்சுனனை யாட் கொள்ளற்காக வேட வடிவங் கொள்வது எப்போது என்று கேட்டனர். பரமனார் கூறும். நம் அருட் சத்தியே! அவ்வடி வங் கொள்ளுங் காலமு முண்டு. அப்போது நீ அதனைக் காணக் கடவாயென் றருளினர். நாட் கழிந்ததும் அக்காலம் வந்தது.

துரியோதனன், வீட்டுமன், சகுனி, கன்னன் முதலி னோர் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து, சகுனி உபாயத்தால் பாண்ட வரை வரவழைத்துச் சூதாடுவித்து அவரது இராச்சியம் நாடு நகர முதலிய வெல்லாவற்றையும் அபகரித்துக் கொண்டு காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டனர். பாண்டவர் காடு சென்று வராக மலை சென்று இருந்தார். அங்குத் தவம் புரிந்தமையாற் கண்ண பிரானைக் கண்டனர் வணங்கினர். சிவசின்னம் பொலிந்து விளங்குஞ் சீதர மூர்த்தி அவரை வாழ்த்தி, பாண்டு குமாரர்களே! மார்க்கண்டேயம் என்று ஒரு மலை யுளது. அங்கே தவஞ் செய்யின் சந்திர மௌலி யாகிய சிவ பெருமான் நினைத்த வரம் அருளும். நுங்கள் துன்பமும் நீங்கு மெனச் சொல்லித் துவரை போந்தார். அங்ஙனமே அருச்சுனன் றவஞ் செய்தான். அவனை யாளுதல் வேண்டிப் படப்பாம் பணிந்த பெருமான் சிகை வகுத்து, வாகைமாலை சூடி, நெற்றிக் கண்ணை மறைத்து, மழுவையும் மானையும்

பிடித்த திருக்கரத்தில் அம்பும் வில்லு மேந்தி, சோகி மாலை தரித்து, நீலநிறக் கச்சுப் பூட்டி, செருப்பைக் காலில் மாட்டி, வேடவுருவங் கொண்டு சென்றார். கருங்கயற் கண்ணியாம் உமாபிராட்டி வேடுவிச்சி யுருவங் கொண்டு, கந்தனாகிய இளங்குதலைப் பாலனையும் கையிலேந்திக் கூடையுடன் புவனங்கள் அதிசயிக்கப் பின்னர்ச் சென்றார். சிவகணர்கள் வேடகூட்டங்களாகப் போயினர். வேதங்கள் நான்கும் நாய்களாகத் தொடர்ந்தன. இவர் நிலை யுணர்ந்த யமன் பன்றியாகிச் சென்றான். சிவபெருமானாகிய கிராத மூர்த்தி வில்லை வளைத்துப் பன்றி மேலுருவிப் பாயுமாறு பாண மொன்று விரைவின் விடுத்தார்.

பன்றி யர்ச்சுனனைத் தேடியோடிச் சரண் புகுந்தது. அருச்சுனன் றவத்தை விடுத்து அடைக்கலம் புகுந்த பன்றியைக் காக்கத் தொடங்கவே வேடமூர்த்திக்கும் அருச்சுனனுக்கும் பெரும்போர் மூண்டது. அந்தப் போரில் வேடமூர்த்தி பார்த்தனை யெடுத் தெறிந்து வில்லையுந் துணிபடுத்தினார். கிரீடி பெருங் கோபமுற்றுத் தன் வில்லா லடித்தான். சர்வ லோகாதிபதியாய், சராசரப் பொருள்களெல்லாவற்றினும் வியாபித்து விளங்குவோராய் இலங்குஞ் சிவபெருமான் மீது அடிபட்டகாலத்தே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அடிபட்டன.

வேதமடி யுண்டன விரிந்தபல வாகம
 விதங்களடி யுண்டனவொரைம்
பூதமடி யுண்டன விநாழிகை முதற்புகல்செய்
 பொழுதொடு சலிப்பில் பொருளின்

பேதமடி யுண்டன பிறப்பிலி யிறப்பிலி
பிறங்கலர சன்றன் மகளார்
நாதனம லன்சமர வேடவடி வங்கொடு
நரன்கையடி யுண்ட பொழுதே.

விண்ணிலுறை வானவரில் யாரடி படாதவர்
விரிஞ்சனரி யேமு தலினோர்
மண்ணிலுறை மானவரில் யாரடி படாதவர்
மனுக்கண்முத லோர்க ளதலக்
கண்ணிலுறை நாகர்களில் யாரடி படாதவர்கள்
கட்செவி மகிபன் முதலோர்
எண்ணில்பல யோனியிலும் யாவடி படாதன
விருந்துழி யிருந்துழியரோ.

என்ற வுண்மையை மாபாரதமும் முழங்கி விளக்கிற்று. மல்யுத்தம் புரிந்து வேடமூர்த்தியா லெடுத்து மேலே யெறியப்பட்ட அருச்சுனன், கீழ் வருவதற்கு முன் பரம மாதாவாகிய கருணையந் தடங் கடற் பெருமாட்டி, அருள் வள்ளால்! தேவரீர் திருவிளை யாட்டை யினிமேற் காட்டுதலை விடுத்து அருள் புரிய வேண்டு மென்று வேண்டினள். உடனே சிவபெருமான் இடபாரூடராய்ப் பார்வதி சமேதராய்க் காட்சி கொடுத் தருளினர். அருச்சுனன் பலவாறு மெய் யன்புடன் றுதித்துத் தான் கருதிய வரங்களைக் கேட்டான்.

கண்ணுதற் பெருமான் அவைகளை யெல்லாங் கொடுத்து அருளி, அன்பனே! இத்தலத்திற்கு வடமேற் றிசையில் பிரமமலை யொன்றுளது. ஆங்குச் சென்று நீவிர் ஐவரும் வசிப்

பிராக. இந்த இடம் யாம் யுத்தஞ் செய்தமையாற் சாபவில்லி யெனப் பெயர் பெறுக. இம் முல்லைக் கொடியிடத்திற் சடக்கர மந்திரத்தை யுச்சரிப்பவர்க்கு முருகன் அருள் புரியும். இது சத்தியம். இவ்வராக மலைக்கண் ஐம்பூத வடிவு கொண்டு நூல்களுக்குக் காட்சி யளிப்பேம் என்று பெருமானுர் சகல கணர்களோடும் மறைந்தார். அருச்சுனன் சென்று துணைவர்க்கு நிகழ்ந்த வெலாங் கூறி, அவருடன் பிரமகிரிக்குப் போனுன். சிவபெருமான் பெண் பன்றியாகப் பால் அளித்தமையாலும், வராக முனி பூசித்து முத்தி பெற்றமையாலும், யமன் பன்றி வடிவங் கொண்டு அருச்சுனன் இடம் அடைக்கலம் புகுதலானும், இம் மாயாத்திரிக்கு வராக மலை யெனப் பெயர் வந்த தென்று சூதமுனிவர் கூறினர்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

காமமாதிமுக்குறும்பெறிந்தைம்புலக்
        கள்வருூர்நெறிதூர்த்துத்
தூமவொள்ளழற்கருத்திஞேன்பாற்றியே
        துய்க்கும்மாமுனிவீர்காண்
மாமலர்ச்சுரும்பிமிர்பொழில்வராகமா
        மலைப்பெருமையைமுற்றும்
யாமுரைப்பதுகேண்மினென்றிசைப்ப
        தேஞேர்க்கொருநகையாமால்.

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் முப்பகைகளையுங் கடிந்து, பஞ்சப்புலங்க ளென்னுந் திருடர் செல்லும் வழியையடைத்து, புகைகொண்ட ஒள்ளிய அக்கினிக்கு அவிமுதலியன இட்டுந் தவம்

புரிந்து, சிவானந்தத்தை யநுபவிக்கும் முனிவர்களே! சிறந்த புட்பங்கள்தோறும் வண்டுகள் வீழ்ந்தொலிக்கும் பெரிய வராகமலையின் பெருமைகளை யெல்லாம் யாஞ் சொல்வேங் கேட்பிராக என்று சொல்வதே மற்றையோர்க்கு நகையை யுண்டாக்கும். (க)

யாவரக்கிரியாற்றலைவரையறுத்
திசைப்பவர்தமிழ்க்கூடற்
றேவர்கடேவன்வெள்ளியம்பலத்
திருடகந்தெரிகாறு
பூவருஞ்சதுவேதனுமாயனும்
புலவரும்புடைபோற்றக்
காவருஞ்சதமகன்சிரங்குவித்தசெங்
கையினனெதிர்போற்றி.

இ-ள். அவ்வராக மலையின் பெருமை முழுதையும் எடுத்து அளவுபடுத்திச்சொல்ல வல்லவர் எவர்? தமிழ் வளஞ்செறிந்த மதுரையம்பதிச் சோமசுந்தரக் கடவுள் வெள்ளியம்பலத்திற் றிருநடனஞ் செய்கின்றதைத் தரிசிக்கும் நாளில், தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற பிரமனும் திருமாலும் இருபக்கத்தும் நின்று துதிப்ப, கற்பகச் சோலைக் கிறைவனாகிய இந்திரன் தலையிற் கூப்பிய கையினனாய்ப் பெருமான்முன் நின்று துதித்து. (உ)

பாலலோசனமாசுணப்பூணின
பாய்நரைவிடைப்பாக
காலகாலபார்ப்பனமடவார்வளை
கலைகவர்காபாலி

சூலபாணிநீருடிபேயாடிய
சுடலையிலெரியாட
மேலையோரமுதுண்ணவெண்பாற்கடற்
கரியவெவ்விடமுண்டாய்.

இ-ள். நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே! சர்ப்ப ஆபரணரே! பாய்கின்ற வெள்ளிய இடபத்தை வாகனமாக வுடையவரே! யமனுக்கும் யமனாக இருப்பவரே! பிராமணப் பெண்களது வளையல்களையும் ஆடை முதலியவற்றையுங் கவருங் காபாலியே! சூலமேந்திய திருக்கையரே! விபூதியை யுத்தூளனமாகத் தரித்தவரே! பேய்களாடிய சுடலையிலே அக்கினியினின் றாடுகின்றவரே! தேவர்கள் அமிர்தத்தை யுண்ணும்படி வெள்ளிய பாற்கடலினிடத்தே தோன்றிய கரிய கொடிய நஞ்சை யுண்டவரே. (ரு)

ஏனவெள்ளெயிறென்புதோலாமையோ
டெருக்குமத்தணிந்தாய்வெங்
கானவேடுருத்தரித்தனைபஞ்சவன்
கைப்பிரம்படியேற்று
யானவாறுகண்டிறைஞ்சிடேன்காண்குறு
முறுதியோருன்றொண்ட
ரூனவெம்பவந்துடைப்பவர்யாரினி
யுய்யலாம்வகைநல்காய்.

இ-ள். (விட்டுணுவாகிய) பன்றியின் கொம்பு,வாமனரின்எலும்பு, நரசிங்கத்தின் தோல், ஆமையின் ஓடு எருக்கமலர், ஊமத்தம்பூ என்னும் இவைகளை யணிந்தவரே! கொடிய வேடவுருவங்கொண்டு சென்றாய், அருச்சுனனது கைவில்லினா லடிபட்டாய், இவ்வாறான தன்மை

களை யான் கண்டு வணங்கேன், அவற்றைக் கண்டடையும் உண்மைநெறி யார் தேவரீரது தொண்டரேயாம். இழிவாகிய வெவ்விய பாவங்களை நீக்குவோர் வேறுயாருளர். ஆதலால் தேவரீர் உய்யும் வகையை எளியனேனுக்கு அருள்புரிவாய். (ச)

என்றிறைஞ்சலுந்தண்பிறைக்கண்ணியோனிள
நிலாங்கையாடி
யன்றவன்றனக்கருள்சுரந்தளித்திடும்
போதிலங்கயற்கண்ணி
கொன்றைவார்சடையாயருச்சுனனையாட்
கொள்வதுகுறிக்கொண்டு
நின்றுநீபொருங்கிராதரூபங்கொள
நிகழ்வதென்றினியென்றாள்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு இந்திரன் துதித்து வணங்குதலும் குளிர்ந்த பாலசந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் இளமையாகிய சந்திரிகை காலும் பற்கள்தோன்றப் புன்முறுவல் பூத்து, அவ்விந்திரனுக்குக் கிருபைசுரந்து திருவருள் புரியுங்காலத்தில், மீனாட்சியம்மையார் (சுவாமியைநோக்கி) நீண்ட கொன்றைமாலையைத் தரித்த திருச்சடாமுடியையுடைய பரம்பரனே! அருச்சுனனை அடிமைக் கொள்ளும்அருளை முன்னிட்டு, தேவரீர்நின்று போர்புரிந்த வேடரூபங்கொள்ள வருங்காலம் எக்காலம் எனக் கேட்டனள். (ரு)

எம்மையாளுடையான்கயற்கண்ணினா
ளெழின்மதிமுகநோக்கி
மைம்மலர்க்குழலாயினிமேல்வருங்
காலமுமுளதென்று

மம்மையெய் தும்பு போதுநீ காண்டிமா
யாசலத்தெனப் பூவை
கைம்முகிழ்த்தனள் கழிந்தன நாள்சில
காலம்வந்த துவன்றே.

இ-ள். எங்களை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் அங்கயற்கண் அம்மையாரது அழகுபொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, மலரணிந்த கரிய அளகத்தையுடைய நங்காய்! இனிமேல் அவ்வுருவை யெடுக்குங் காலமும் இருக்கின்றது

அது வருங்காலத்தில் நீ மாயாத்திரி என்னும் பழிமலையிற் பார்த்தறிவாயாக என்றருள, உமையம்மையார் கைகூப்பினள். சிலநாள் கழிந்தன. கழியவே காலமும் வந்தது. (௬)

வெந்திறற்றுரியோதனன் முதலினர்
மேவினர்விறற்பாண்டு
மைந்தரைவரும்பொருந்தியசூதில்வண்
பதியிழந்தருங்கான்புக்
கந்தநீள்வரையியக்கரங்கொடுமுடி
யதனிட்த்தடைந்தெம்பூம்
பைந்துழாய்புனைகண்ணனைக்கண்டனர்
பயிறவம்புரிந்தம்மா.

இ-ள். மிக்கவலிமையையுடைய துரியோதனன் (கன்னன்; வீட்டுமன், துரோணன், சகுனி) முதலாயினோர் கூடினார்கள். வீரமுடைய பாண்டுராசன் புத்திரர்கள் ஐவரும் பொருந்திய சூதாட்டத்தில் தமது வளப்பமுடைய நகரையிழந்து அரிய காட்டிற்புகுந்து, அந்த மாயாத் திரி மலையின்கண் ஒளிபொருந்திய உச்சியிற் சேர்ந்திருந்து செய்ததவத்

அ

திருமேல் எமது பொலிவாகிய பசிய துழாய் மாலையைத் தரித்த கண்ண பிரானைக் கண்டனர். (எ)

இறைவர்கண்டடிதொழலுங்கண்ணனுமவ
ரெழிற்றிருமுகநோக்கி
மறையுயிர்த்தமார்க்கண்டயமென்றொரு
வரையுளததன்மீதி
னறையுயிர்க்குமோர்முல்லைநன்னீழலி
னனிதவம்புரிந்தால்வெண்
பிறைமுடிப்பிரான்வரந்தருமருந்துயர்
பெயருமென்றுரைசெய்தான்.

இ-ள். பாண்டவ மன்னர்கண்டு பாதங்களை வணங்குதலும், கண்ணபிரான் அவரது அழகிய முகத்தைப் பார்த்து, வேதங்களொலிக்கும் மார்க்கண்டேயம் என்று ஒருமலை யிருக்கிறது, அதன்மீது தேனைப் பொழியு மொரு முல்லைக்கொடியுளது. அதனது நல்ல நிழற்கணிருந்து தவம்புரிந்தால் வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவபெருமான் றோன்றி வரங்கொடுப்பர். உங்கட்குற்ற பெரியதுன்பங்களும் நீங்குமென்று கூறினர். (அ)

செய்யதாமரைக்கண்ணினனகன்றபின்
றேமலர்க்கொடிமுல்லைத்
துய்யநீழலிற்றவம்புரிவிசயனைத்
தொழும்புகொள்ளுதல்வேண்டிப்
பையராமுடிப்பண்ணவன்றண்ணளிப்
பார்வையோர்புடைவைத்தான்
வையமீன்றவளுணர்ந்திளநகைவிருந்
தளித்தனன்மகிழ்நன்பால்.

இ-ள். சிவந்த தாமரைக் கண்ணராகிய கண்ணபிரான் இவ்வாறு கூறி (துவாரகாபுரிக்குச்) சென்றபின், தேன் பொருந்திய புட்பங்களையுடைய முல்லைக் கொடியினது பரிசுத்தமுள்ள நிழலிலிருந்து தவஞ்செய்த அருச்சுனனை யாட்கொள்ளத் திருவுள்ளங்கொண்டு படத்தையுடைய சர்ப்பத்தைத்தரித்த சிவபெருமான் தண்ணிய இருபாரோக்கத்தை யோர்பக்கத்து வைத்தனர். உலகமெல்லாவற்றையும் பெற்ற பரமேசுவரி யதனையறிந்து தம் நாயகரிடத்துக் குறமுறுவலாகிய விருந்தைக் கொடுத்தனள். (கூ)

வேணியோன்சிகைவகுத்தனன்வாகைமேன்
மிலைந்தனனுதல்காதில்
வாணிழற்சுடர்விழிகரந்தனன்மறைத்
தனன்மழுமானோர்
பாணியிற்சிலைபிடித்தனன்வடிக்கணை
பாணியொன்றினிற்கொண்டான்
றாணிவீக்கினன்வெரிநிடைக்கரியதோற்
கோதைகைதொகுவித்தான்.

இ-ள். சடாமுடியையுடைய பெருமானர், குடுமிவைத்தார், நெற்றிமீதும் செவிமீதும் வாகைமாலையைச் சூடினர், மிக்க ஒளியையுடைய அக்கினிக்கண்ணை யொளித்தார் மழுவாயுதத்தையும் மானையும் மறைத்தார், ஒரு திருக்கரத்தில் வில்லைத் தாங்கினர், மற்றைத் திருக்கரத்தில் கூரிய அம்பினையேந்தினர், முதுகினிடத்தே அம்புக்கூட்டைக் கட்டினர், கருநிறமுடைய தோற்போர்வையைக் கைக்கு இட்டார். (௧0)

நூலொளித்தமார்பிடைவரிக்கவடியி
னூலணிவருவித்தா
னீலமாசுணக்கச்சொரீஇநீளிறக்
கச்சரைவருவித்தான்

றேலடிக்கழறெட்டனன்சிலம்பணி
துறந்தன னுகர்காள
மேல்பரந்தெனக்கறுத்தனன்கிராதர்போல்
வீறினனிகரில்லான்.

இ-ள். ஒருவாற்றானும் ஒருபொருளுந் தமக்குச் சமானமாகப் பெறாத பரமசிவன், உபவீதத்தை மறைத்த மார்பினிடத்தே வரிகளை யுடைய சோகிகோர்த்த நால் அணிந்தார், கரியபாம்பாகிய கச்சைவிடுத்து நீலநிறமுடைய தோற்கச்சை வரும்படிசெய்தார், சிலம்புமுதலிய ஆபரணங்களை நீக்கினவராய்ச் செருப்பைக் காலில் மாட்டினர், தாம் முன்னர் உண்ட நஞ்சு உடம்பெங்கும் பரந்தாற்போலக் கருநிற முற்றார் வேடரைப்போல வேடங்கொண்டார். (௧௧)

குரும்பைமென்முலையஞ்சாயற்கொழுங்கயற்
கண்ணிதண்ணஞ்
சுரும்பிமிரளகப்பாதிசுவற்புறம்
விரிந்துதாழத்
திரும்பவோர்பாதிவாரிச்செருகிமென்
குரவஞ்சேர்த்தாள்
கருங்கயலருட்கணேற்றகாட்சியி
லிருப்பதானாள்.

இ-ள். தென்னங் குரும்பைபோன்ற மிருதுவாகிய முலையையும் அழகிய சாயலையுமுடைய செழிய அங்கயற்கணம்மையார், தண்ணிய சுரும்புகள் ஒலிக்கின்ற கூந்தல் பாதி பிடரின்பக்கத்தில் விரிந்து தூங்கவும், மற்றைப் பாதியைச் (சிப்புக்கொண்டு) சீவி, மிருதுவான குராமலரைச் சூடினாள், கரிய கயன்மீனையொத்த பெருமாட்டி யிவ்வாறு ஏற்ற கோலத்தைக் கொள்ளவிருந்தாள். (௧௨)

துய்யபைங்குழைகரந்துசங்கவெண்டோடுசேர்த்தாள்
செய்யவாய்வெள்வாயாறுடெளிபொன்மங்கலங்கழுத்துள்
வைகிடவொளித்துவேங்கைவள்ளுகிர்த்தாலிபூண்டாண்
மொய்யிளம்பாசிகுன்றிமணிவடமுலையிற்றாழ்த்தாள்.

இ-ள். சுத்தமாகிய பசிய குண்டலத்தை நீக்கி வெள்ளிய சங்கக் குண்டலத்தை யணிந்தாள், சிவந்த வாய் வெண்மையாகிய வாயாகக் கொண்டாள், தெளிந்த பொற்றாலி கழுத்துள் அடங்கும்படி செய்து புலியினது கூர்மையாகிய நகங்களாலான தாலியைத் தரித்தாள், நெருங்கிய பாசி மணிகளாலும் குன்றிமணிகளாலுஞ் செய்யப்பட்ட மாலைகளை முலையிற் சேர்த்தனள். (கரு)

மணிவளைமறைத்துச்சங்கில்வளைத்தவெண்காப்பணிந்தா
ளணிவிரலாழிவஞ்சித்தழுங்குமோதிரந்தரித்தாள்
கணியிளந்தளிர்மருங்கிற்கருந்துணியறுவைசூழ்ந்தாள்
பிணிமுகமயிலஞ்சாயல்பிறங்கவேமறைத்துவந்தாள்.

இ-ள். இரத்தின வளையல்களை மறைத்துச் சங்கினால் வளைத்துச் செய்யப்பட்ட வெள்ளைக்காப்பைத் தரித்தாள், ஆழிவிரலில்(குறிசொல்லி) வஞ்சித்து வாங்கியணியும் மோதிரம்போன்ற ஒன்றை யணிந்தாள், வேங்கைமரத்தின் இளந்தளிர்களாற் செய்யப்பட்ட கரியதுணியாம் உடையைச் சுற்றினாள், மயில்போன்ற சாயலை மறைத்து இவ்வாறுருக் கொண்டுவந்தாள். (கசு)

பாரினுக்கறங்களாற்றப்பணித்ததோவேதநன்னூற்
சீரியபொருளினீட்டந்திழைத்தபெட்டகமோபெட்பி
னோர்கெழுபிரணவத்தைவளைத்தெடுத்ததுவோகண்டற்
கூர்கெழுகூரலாற்செய்கொடுங்கையிற்கொண்டகூடை.

இ-ள். தாழையினாலும் கூர்மைபொருந்திய பிரம்பினாலுஞ்செய்து கொடுங்கையிலேகொண்ட கூடையானது, பூமிக்குத் தருமங்களைச்செய் தற்காகச் செய்ததோ? வேதங்களாகிய சிறந்த நூல்களின் பொருட்கூட் டங்களை யெல்லாஞ் சேமித்த பெட்டகமோ? விருப்பத்துடன் அழகு விளங்காநின்ற பிரணவத்தை வளைத்துக் கோலியதோ? (யாதென்று கூறவேம்) (கரு)

இன்னணங்கிராதரூபமெடுத்தனன்செருமலைக்கே
மன்னினரினநால்வேதம்வளைத்தனருமலிமான
வங்கிலையுணர்ந்துகாலனடைந்தனன்கேழலாகிக்
கன்னியுமிறையுமாயாசலங்கவின்விளங்கச்சென்றார்.

இ-ள். இவ்வாறாக வேடவடிவத்தைக் கொண்டனர். யுத்தஞ்செய் யும் மலையிடத்திற்குச் சிவகணங்களுஞ் சென்றனர். நான்குவேதங்களும் நாய்களாக வளைத்தன, அந்த நிலைமைகளைப் பார்த்து யமன் பன்றிவடி வாகச் சென்றான். உமாதேவியாரும் சிவபெருமானும் (வேட வடிவங் கொண்டு, மாயாத்திரி என்னும் மலையின் அழகு உலகம் விளங்கும்படி சென்றனர். (கசு)

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

விசயன்றவமுயலுங்கிரிமிசைமுல்லைவனத்திற்
றிசைதுன்றியகருமாவடுசரத்தோடுமுன்னடப்பத்
திசைகொண்டுதொடர்ந்தோடிவளைப்பத்திரண்ஞாளி
யசைகொண்டுநடந்தானெமையாள்கின்றகிராதன்.

இ-ள். எம்மை யாளுதலுடைய வேடமூர்த்தி யானவர், அருச் சுனன் றவஞ்செய்யும் மலையின்மீதுள்ள முல்லைவனத்தில் அத்திசை வழியாவந்த பன்றியைக் கொல்லுதற்குரிய பாணத்துடன் முன்னரே நடந்துசெல்ல, அப்பன்றி செல்லுந் திசையை யறிந்து நாய்கள் ஓடி வளைப்ப, அசைத்தலைக்கொண்டு நடந்து சென்றார். (கஎ)

கிராதன்குனிசிலைசீர்கெழுமியவாளிமெய்யுருவி
வராகஞ்சரணெனச்சென்றுழிவளைகின்றசெந்நாய்கள்
விராவுந்தொனிசெவியிற்புகவிழித்தான்றவமொழித்தான்
பராவுந்தொழின்மறந்தான்விறற்பார்த்தன்புடைபார்த்தான்.

இ-ள். வேடமூர்த்தி வளைத்த வில்லினின்றும் சிறப்பாகவந்த அம்பானது (பன்றியின்) உடலை யுருவியதனால், பன்றியானது (அர்ச்சுனனுக்கு) அடைக்கலமெனச் சென்றபோது, வளைக்கின்ற செந்நாய்கள் மொய்க்குஞ் சத்தமானது தன்செவியிற் புகாநிற்க, அர்ச்சுனன் கண்களை விழித்தான், தவத்தை விடுத்தான், சிவபெருமானைத் துதிக்கின்ற தொழிலையும் விட்டான், பக்கத்திற் பார்த்தான். (கஅ)

சாலத்தெருமந்தேதனதாணீழலடைந்த
தூலக்கருமாமீதடுதொழின்ஞாளிவிடுத்துக்
கோலுய்த்ததுவரிக்கார்முகங்குழையக்கொலைவேடன்
காலிற்கடிதடருஞ்செயல்கண்டானுள்வெகுண்டான்.

இ-ள். மிகவுஞ் சுழன்று தன்னுடைய காலின்கீழ் அடைக்கலம் புகுந்த பெரிய கரியபன்றியின்மேற் கொல்லுந் தொழிலையுடைய நாய்களை விடுத்து, வரிந்து கட்டப்பட்டவில்லை வளையவாங்கிக்கொலைத்தொழிலுடையவேடன் பின்னரும் அம்பைச் செலுத்தியதையும், அப்பன்றி தன்காலின்கீழ் விரைவாகவந்து சரண்புகுந்ததையும் அருச்சுனன் கண்டு மனத்திற் கோபங்கொண்டான். (கசு)

வேட்டாசரணெனவந்ததைவிடுவேனலன்மனத்தி
னூடாதொழியென்றுனிதுநன்றென்றுநகைத்தே
நீட்டாரணியத்தேயுடனெறிதப்பியிங்கெறியின்
பாடானதுதானேரபமூதென்றனன்மொழிவான்.

இ-ள். வேடனே! அடைக்கலமென்று வந்ததை யான் காவாது விடமாட்டேன். இனி யதனை நீ விரும்பாதே போவாய் என்று அருச்சுனன் சொன்னான், அப்போது வேடமூர்த்தி, நரனே! இது நன்றாயிருக்கிறதென்று நகைத்து, நீண்ட காட்டினிடத்தே வழிதவறியோடியிவ்வழியிற் றனுகலே வந்துசேர்ந்தது, நீ சொல்வது தவறாகும் என்று பின்னருஞ் சொல்வார். (௨௰)

பின்னுஞ்சடைமுடியாய்பிறைமுடியானடியவர்போ
லுன்னுந்தவமுடையாயிது தகுமோவுனையடைந்தா
லென்னம்பொடுவருமாவினையென்பால்விடுவதுவே
மன்னுந்தவமென்றானது மறுத்தான்கொறுகொறுத்தான்.

இ-ள். முறுகிய சடைமுடியை யுடைய நரனே! பாலசந்திரனையணிந்த தலையையுடைய சிவபெருமானது அடியவரைப்போல, நினைக்குந் தவக்கோல முடையாய், இது நிற்குத் தகுதியாமோ? உன்னைச் சரண்சேர்ந்தாலும் எனது அம்புடன்வரும் மிருகத்தை யென்னிடம் விடுவதே நிலைபெற்ற தவமாகுமென்று வேடமூர்த்தி கூறினர். அருச்சுனன் அதுகேட்டு மறுத்துக் கொறுகொறுத்தான்.

கொறுகொறுத்தான் என்னும் அடுக்குவெகுளிப் பொருளில் வந்தது: பிறை=பிறத்தலுடையது; சந்திரன். தவம் - தப் என்னுந் தாதுவினடியாகப் பிறந்த வடமொழி. (௨௧)

ஒருவேடனென்றெறுத்தாய்செருமுடிப்பேனுலகெல்லாங்
கருவேரறநின்னைப்பொருகின்றேனதுகாணென்
றிருகால்வளைத்தொருகார்முகமெடுத்தான்கணைதொடுத்தான்
குருமாமரபோனுஞ்சிலைகுழைத்தான்செருவிளைத்தான்.

இ-ள் ஒரு வேடனென்று நினைத்துக் கோபிக்கின்றாய், அருச்சுனனே! உலக மெல்லாவற்றையும் போர்புரிந்து அழிப்பேன். கரு

வேரும் இல்லாமற் போகும்படி உன்னுடன் போர்புரிவேன், அதனை நீபார்ப்பாயாகவென்று, ஒரு வில்லையெடுத்து இருகாலினும் பொருந்த வளைத்து அம்பை விடுத்தனர். குருகுலாதிபதியாகிய அருச்சுனனும் வில்லை வளைத்துப் போர்புரிவானாயினன். (உஉ)

ஓமந்திரமுதலானதொல்லுருவங்தெரிவரியோ
னமந்திரவேடன்னெனநடித்தாலறிகுவனோ
மாமந்திரமன்போடுறப்பெய்தானவைமகிழ்விற்
பூமந்திரமன்பொட்டியவாறிற்றுகள்போன்ற.

இ-ள். ஓம் என்னும் பிரணவமந்திரமுதலான பழைய வடிவங்களொன்றுந் தெரிதற்கரிய சிவபெருமான், அச்சத்தைக்கொடுக்கு முறுதியுடைய வேடனென நடித்தால் அறிவானோ? சிறந்த மந்திரங்களை அன்புடனே யுச்சரித்துப் பாணங்களைப் பொழிந்தான், அவையெல்லாம் பூவாகிய வீட்டின்கண் அன்புடனே ஒட்டிய பராகம் போன்ற தன்மைத்தாயின. (உங)

உள்வாங்குவில்வளைவுங்கணையுமிழ்கின்றதொர்விரைவும்
விள்வாயெழுநகையும்மறைகூவுந்தெறுவிறலுந்
துள்வாகுதிசிறுகும்படிபெருகுந்தொழில்விதமு
மெள்வார்சிலரிலதாயிருவருமேற்றெதிர்பொருதார்.

இ-ள். உள்ளாக வளையும் வில்வளைவும், பாணங்களைக் காலுகின்ற விரைவும், திறந்த வாயினின்றுந் தோன்றும் வெகுளிச் சிரிப்பும், போர்க்கு வருகவென அறைகூவும் வீரமும், துள்ளுகின்ற தோளுஞ் சிறுக்கும்படி பெருகாநின்ற தொழில்வகையும், இகழத்தக்கவர் ஒருவருமில்லையென்னும்படி யிருவரும் எதிர்த்தெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார். ()

முடித்தார்செருமுடிவிற்றவமுயல்வோன்வரிவில்லா
லடித்தானடியுண்டானவன்சரணாரறிவார்மற்

பிடித்தான்பிடியொடுங்கீழொடுமேலும்பெருமானுங்
கடித்தார்விசயனும்வீழ்ந்துடனெழுந்தானுமைகண்டாள்.

இ-ள். போரினை முடித்தார், முடிவுகாலத்தில் தவத்தைச் செய்வோனாகிய அருச்சுனன் வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்லினாற் சிவபிரானை அடித்தான், அடிபட்டவராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை யெவர் அறிய வல்லவர், சிவபெருமான் அருச்சுனனுடன் மற்போரைக் கொண்டார், பிடியுடனே கீழும்மேலும் ஆகப் பெருமானாரும் புரண்டனர், அர்ச்சுனனும் விழுந்தெழுந்தான். அதனை யுமையவள் பார்த்தனள். ()

சிலையாலடிபடும்வேளையிலெவர்தாமடிகொள்ளா
ரிலைமாலயன்முதலாமுயிர்யாவுந்தழும்புற்ற
மலைபார்த்தனினுடன்மீதினும்படவிம்மிதமுற்றான்
கலைசூடியுமுலகெங்குறைபதியென்பதொர்காட்டே.

இ-ள். வில்லினால் (சிவபெருமான்) அடிபட்ட சமையத்தில் யாவர் தாம் அடிபடாதவர்? ஒருவருமில்லை, விட்டுணு பிரமன் முதலா முயிர்கள் எல்லாம் தழும்புகொண்டன, போர்புரிந்த அருச்சுனனது உடலினும் அவ்வடிபட அவனும் ஆச்சரியமுற்றான், ஓர்பிறைக் கலையைத் தரித்த சிவபெருமானும் உலகமெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பதியென்பதற்கு இதுவுமோர் உதாரணமாம்.

கண்ணன் சராசந்தனாலடிக்கப்பட்டு ஓடிய காலத்தும், அசோதையினால் உரலிற் கட்டப்பட்டு அவளால் அடிக்கப்பட்ட போதும், இறைவற்கு மலராகச் சாத்தும்படி கண்ணைத் தோண்டியபோதும், வாலியால் அடிக்கப்பட்ட சமையத்தும் ஒருவருக்காயினும் அவ்வாறு நிகழாதாக, இது நிகழ்ந்தமை எங்கும் வியாபகனென்பதற் கிலக்கியம் என்பார் "கண்கூடே" என்றார். (உசு)

அண்டாதிபர்மலர் தூவிவிண்ணூர்த்தாரருமறைகள்
பண்டாயின துதிகொண்டன தருமன்பழவடிவங்
கொண்டான்மலரடிபோற்றினன்குழகன்மழவிடைமேல்
விண்டாவியெழுந்தான்விசயன்கண்டுவிழுந்தான்.

இ-ள். தேவலோகத்திலிருப்பவர் ஆகாயத்தில் மலரைச்சொரிந்து ஆரவாரித்தார், பழமையாயுள்ள அரியவேதங்கள் தோத்திரஞ்செய்தன, யமனும் பழைய உருவத்தைக்கொண்டு (சிவபெருமானது) தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்தனன், மணக்கோலத்தை யுடையவ ராகிய சிவபெருமான் இளமையாகிய இடபத்தின்மேல் ஆகாயத்திற் றுவியெழுந்தனர், அருச்சுனன் கண்டு விழுந்து வணங்கினன். (உஎ)

வாயிற்கைபுடைத்தான்முகமலரிற்கையறைந்தான்
றீயிற்புகையெழவீழ்பவர்சிவணப்பதைபதைத்தான்
றாயிற்கனிவுடையாயறிவில்லேன்றவறிழைத்தே
ணுயிற்கடைபடுவேனுய்வதுண்டோவெனநைந்தான்.

இ-ள். அருச்சுனன், வாயிலே கையா லடித்தான், முகமாகிய தாமரைமலரில் கையாலறைந்தான், நெருப்பிலே புகை யெழும்புமாறு வீழுகின்றவர் போலப் பதைபதைப்புற்றான், தாயைப் பார்க்கினும் கனி வுடையவரே, அறிவில்லாதவனாகிய யான் குற்றஞ் செய்தேன், நாயி னுங் கடையேனாகிய அடியேன் பிழைக்கும் வழியும் உண்டோவென்று வருந்தினன். (உஅ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நைவான்முகமலர்ந்துநகைநிலவுபரப்பியலா
நளினம்விண்டு
மைவாளொண்கண்ணியொடுமெதிர்ந்துமழவிடைக்காட்சி
வழங்கிமன்ன

மெய்வாய்மையுடையவில்லியா தலினல்வினேதமொன்று
விளைத்தேமஞ்ச
லுய்வாழிவேணவாவுரைத்தியென்றனன்பர்தம
துணர்வினின்றன்.

இ-ள். வருந்துகின்ற அருச்சுனன் முகமலர்ச்சி கொண்டு பற்கள் நிலவைப் பரப்புந்தன்மையாக, தாமரை மலர்போலும் வாய்திறந்து, கரிய வாள்போன்ற அங்கயற்கணம்மையாரோடும் முற்பட்டுக் காட்சி கொடுத்து, அருச்சுனனை நோக்கி, அரசனே! உண்மையுடைய வில் வீரன் நீயாகலால் ஒரு விளையாட்டைச் செய்தேம், அதனல் (சிறிதும்) பயப்படாதே, நீயுய்ந்து வாழுதி, வேண்டிய விருப்பங்களை யெல்லாம் சொல்லக்கடவாய் என்றார், அன்பரது இருதயங்கடோறும் நின்றவ ராகிய சிவபெருமானர். (உ௬)

புன்மலத்துக்கிடமொருபொருளோபல்லுயிர்க்குதவும்
பொருணீயன்றே
நின்மலர்த்தாளுணர்ந்தருச்சித்தொருபணியும்புரிந்திலே
னீயாட்கொண்டா
யென்னறிவுபோயரியவுனதறிவுமெனதறிவு
மிரண்டிலாமை
யுன்னதெனக்கலந்தன்றேவுலகொழுகுமாறொழுகி
னுமெந்தாய்.

இ-ள். எமதுதந்தையே மலத்தினுள்ள புழுக்கள் ஒருபொருளாகு மோ? பல ஆன்மாக்களுக்கும் திருவருளைக் கொடுப்பவர் தேவரீரன்றே? தேவரீருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை யறிந்து அருச்சனை செய்து ஒருதிருப்பணியையுஞ் செய்திலேன், அவ்வாருன சிறியேனையுந்

தேவரீர் அடிமைக் கொண்டீர், எனது தற்போத வுணர்ச்சி யொழிந்து, தேவரீரது அறிவு என்றும், என்னுடைய அறிவு என்றும் இரண்டறி வில்லாமல் உன்னுடைய அறிவாக வன்றோ இவ்வுலகம் இன்பத்தை யநுபவிக்கும், அவர் எத்தன்மையராய் ஒழுகினும் அவர்க்குத் தற் போத முனைப்பில்லை யென்பதாம். (௩௦)

வேண்டவிருதன்றியுநின்றொண்டருக்காட்
படவேண்டும்விரவியாண்டுங்
காண்டொறுங்காண்டொறுங்காட்சிதரல்வேண்டுங்
கன்னன்முதலியரைக்காதி
மூண்டமரிலடல்வேண்டும்பாசுபதம்
வேண்டுமமர்மூளுங்காறு
மாண்டகையேவைகவொருதலன்வேண்டும்
பவந்தொறுநீயாளல்வேண்டும்.

இ-ள். (யாவரும்) விரும்பாநிற்க வெற்றிவேண்டும். அஃதல்லா மல், தேவரீரது திருத்தொண்டருக்கு அடிமையாதல் வேண்டும், எவ் விடத்துங் கலந்துநின்று தரிசிக்குந் தோறும் தரிசிக்குந் தோறும் தேவ ரீர் பிரசன்னமாதல் வேண்டும். கன்னன் முதலாய அரசர்களை யெல் லாம் மூளுகின்ற போர்க்களத்திற் கொன்று வெற்றியடைதல் வேண் டும், அதற்குப் பாசுபத அத்திரம் அருளல் வேண்டும், ஆண்டன்மை யை யுடைய கடவுளே! போர்தொடங்கும் வரையும் அடியேம் இருத் தற்கு ஓரிடமும் வேண்டும். பிறவிகடோறும் தேவரீர் வந்தெனை யாட் கொள்ளுதலும் வேண்டும். (௩௧)

என்றுனவ்வாறுநல்கியிதற்குமாருதத்
திசையிலெழுந்தெஞ்ஞான்றும்
பொன்றுதபிரமகிரியொன்றுளதைவருநீவிர்
போகிவாழ்மி

னின்றுடல்புரிதலினலிவ்விடனுஞ்சாபவில்லி
யெனும்பேர்பெற்றுக்
குன்றுமல்விளங்குகவென்றனமலன்மீட்டுமொன்று
கூறுகின்றான்.

இ-ள். என்று (அருச்சுனன்) பிரார்த்தித்தான். மலரகிதராகிய பரமசிவன் அவ்வாறே வரங்கொடுத்து, இதற்கு வடமேற்குத்திசையில் வளர்ந்து எக்காலத்தும் அழியாதிருக்கின்ற பிரமமலை ஒன்று இருக்கின்றது நீங்கள் ஐந்துபேரும் அவ்விடஞ்சென்று இருக்கக்கடவீர்! யாம் நின்று போர்புரிதலால் இந்த இடஞ் சாபவில்லி என்னும் பெயரைப் பெற்று, குறையாது விளங்கக்கடவது என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பின்னருமொன்று கூறுகின்றார். (சுஉ)

புரிபிதனுண்மார்க்கண்டன்முதலினர்க்கும்பகவதிக்கும்
பொடிக்குநெற்றி
யெரிவிழியில்வருமுருகனருள்வழங்குமினிமேற்றண்
ணிழன்மென்முல்லை
வரிமலர்ப்பூங்கொடியிடத்தாறெழுத்தையுமுச்சரித்தவர்பான்
மஞ்ஞையூர்தி
தெரிசனநன்களித்துமுத்திவீடுதவுந்திண்ணமின்னுஞ்
செப்புவோமால்.

இ-ள். இந்நகரத்துள் மார்க்கண்டேயன் முதலாயினோர்க்கும், துர்க்காதேவிக்கும், அக்கினிக் கண்ணினின்றுந் தோன்றிய நமது குமாரன் கிருபைசெய்வான். இனிமேல் குளிர்ந்த நீழலையுடைய மிருதுவான நிறமுள்ள பூக்களைக் கொண்ட பொலிவான முல்லைக் கொடியிடத்து இருந்து (அவனது) சடக்கர மந்திரங்களையும் உச்சரித்த அன்பரிடத்து மயில்வாகனனாகிய நங்குமரன், நன்மையொடுந் தெரிசனங் கொடுத்து

மூத்திப் பேற்றையுங் கொடுப்பான். இது சத்தியம். இன்னுஞ் சொல்லுதுங் கேட்பாயாக. (ரு௩)

வரையிதன்கணைம்பூதவுருவுகொண்டந்தலத்திமையோர்
 முனிவர்மற்றோர்
பரசிவமூத்திடவுறைதுநுங்களுக்குங்காட்சிபரிந்
 தளிக்குவாமென்
றுரைசெய்துமையொடுமமலன்மறைந்துபூம்புரையிலுற்று
 ஞெழிந்தநால்வ
ரரசரும்பெற்றுபார்ந்தவிசயனும்பிரமகிரியினைச்சென்
 றடைந்தாரன்றே.

இ-ள். இம் மலையி னிடத்தே ஐம்பூத வுருக்கொண்டு அழகிய இடத்து வசிக்கும் தேவர் முனிவர் ஏனையோர் யாவருந்துதித்துவணங்க இருப்பேம், உங்களுக்குக் காட்சியை யன்புடனே கொடுப்பேம் என்று திருவாய் மலர்ந்து உமாதேவியாரோடும் சிவபெருமான் மறைந்து பொலிவாகிய குகையுட்சென்றார். இவ்வரத்தைப் பெற்ற அருச்சுனனும் மற்றைய சகோதரர் நால்வரும் பிரமகிரியை யப்போதே யடைந் திருந்தனர். பூம்புரை-ஓர்தானமு மாம். (ரு௪)

ஆதலினேனப்பறைழக்கவ்வுருக்கொண்டவிர்சடையோ
 னளித்தலானு
மாதவங்கூர்வராகமுனிசிவயோகமிழைத்துமுத்தி
 மருவலானு
மேதகுகூற்றேனமெனமுனையெழுந்துவிசயனுழை
 மேவலானு
மேதமின்மாயாசலந்தான்வராககிரியெனவழங்கிற்
 றென்றூன்சூதன்.

இ-ள். இவ்வாறு யிருத்தலால், பன்றிக் குட்டிகளுக்கு அந்த வடிவத்தைக் கொண்டு விளங்கா நின்ற சடையை யுடைய பரமசிவன் பால் கொடுத் ததனாலும், பெரிய தவத்தின் மிக்க வராகமுனிவர் சிவயோகம் செய்து முத்தி யடைதலாலும், மேன்மை மிக்க யமன் பன்றியாகப் போர்முனையி னின்றும் ஓடி யருச்சுனனிடஞ் செல்லுதலாலும் குற்ற மில்லாத மாயாத்திரி என்பதற்கு வராககிரி எனப் பெயர் பொருந்திற் றென்றார் சூதமுனிவர். (ருடு)

அருச்சுனன் றவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கஅக.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஆறாவது,

வராககிரிச் சிவத்தான சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தொன்மறைமுனிவர்சூதமுனிவனைத்தொழுதுநோக்கி
நன்மறைவியாதமாணவரினுநன்குணர்ந்தோய்ஞால
மன்மறையவர்சூழ்மேனவரையின்மால்விடையோன்வைகும்
பன்மறைபயிறானங்கள்புகலெனப்பகரலுற்றான்.

இ-ள். பழமை யாகிய வேதங்களில் வல்ல நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப் பார்த்து, சிறந்த வேதங்களைத் துறைப்படுத்திய வியாச முனிவரது மாணுக்கர் அறுவருட் சிறந்த பொருளை யறிந்த முனிவரே! பூமியின்கண் நிலைபெற்ற அந்தணர்கள் சூழாநின்ற பெரிய வராக மலையின்கண், இடபவாகன ராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற பலவேத மந்திரங்கள் ஓதப் படுகின்ற இடங்களைச் சொல்லியருள் வீராக வென்னச் சூதமுனிவரும் சொல்வா ராயினர். (க)

பண்டுதம்பணிகளாற்றாதகந்தைவெம்பரவைமூழ்கி
யண்டர்கோனகரின்மேவுதருக்களந்தணராய்க்கேழல்
விண்டொடுகுடுமிவெற்பில்விளங்குமோர்பிலத்தினுற்றுத்
துண்டவெண்பிறையோற்போற்றித்துறுகலினிணர்கடேவி.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் தம்முடைய தொழில்களைச் செய்யாமல் அகங்காரமாகிய கொடிய கடலில் முழுகி, தேவர் தலைவ னாகிய இந்திரனது நகரத்தில் இருக்கின்ற தருக்கள் பிராமண ராகி, டன்றி

மூங்கில் என்னு மிரைபோடு கூடிய சிகரத்தை யுடைய வராக மலைக் கண விளக்கும் ஒருகுலையுட் பொருந்தி, பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த பெருமானைத் துதித்து, முழைகளிற் பூங் கொத்துக்களைச் சொரிந்து. ()

மூலத்துவாயுவூர்த்தமுகமெனவுதித்தமேனற்
பாலத்திற்பிரமரந்திரத்தின்மீதுருவநிற்குங்
காலத்திற்கடவுள்காட்சியளித்தனன்கருணைபொங்கச்
சாலத்தாங்கருணைபெற்றுத்தருக்களுஞ்சார்ந்ததானம்.

இ-ள். மூலாதாரத் துள்ள பிராண வாயுவானது, மேன்முக மெனத் தோன்றிய மேலான நல்ல நெறியிலுள்ள பிரமரந் திரத்தின் மேல் உருவும் டடியான காலத்திலே, அருளானது சுரக்கச் சிவபெரு மானது மிக்க அருளை யடைந்து, அம் மரங்கள் யாவும் தத்தம் இடத்தை யடைந்தன. (ங)

பிரமரந்திரத்துதித்துப்பெருகமிழ்திழிந்ததானம்
விரவுதெள்ளருவியாகவீழ்ப்பமைத்துறுகண்மீதி
லரன்முடிவீழ்ந்துமென்பூவாயிடைவிளங்கலாற்போற்
புரவரசமருங்குன்றுபூம்புரையாயிற்றன்றே.

இ-ள். பிரமரந்திரத்தினின்றுந் தோன்றிச் சுரக்கின்ற அமிழ்த மானது இறங்கிய இடத்திற் கலந்த அழகிய அருவியாகத் தெளித்துவிழ, அம்முழையின்மீது அமரும் சிவபெருமானது திருமுடியில் இருந்து விழுந்தமிருதுவான பூ அவ்விடத்தில் விளங்குதலால், அழகிய புரவரசு (பூவரசுமரம்) இருக்கும் மலை பூம்புரை எனப்பெயர் பெற்றது. (ச)

தவந்தருபுரியுந்தானஞ்சார்குநர்விழைந்தயாவு
மூவந்துடனெய்தவன்போடளிப்பர்யோகிசர்பாசப்
பவந்தெறுமுனிவர்வைகிப்பழமறைதெரிதற்கொண்ணுச்
சிவங்களையடைந்தார்யாரேயதன்பயன்றெரிகிற்பாரே.

இ-ள். தருக்கள் தவத்தைச்செய்யும் அவ்விடத்தை யடைகின்றவர் விரும்பின எல்லாவற்றையும் மகிழ்வுடன் பெறும்படி யோகீந்திரர்கள் அன்புடன் கொடுப்பர், மும்மலங்களால் உண்டாகும் பிறவியை யறுக்கின்ற இருடிகளும் (அவ்விடத்து) இருந்து (அங்ஙனம் கொடுப்பர்) பழைய வேதங்களாலும் அறிதற்கரிய சிவபெருமானை யடைந்த அடியவரே அதனது பிரயோசனங்களை யறியவல்லவராவர். (௫)

அன்னதன்பாங்கர்விண்ணோர்க்கலைகடலமுதைவாங்கிப்
பன்னருஞ்சிறப்பினல்கும்பசுந்துழாய்ப்படலைமாயன்
முன்னரசியற்றுந்தானமொன்றுளததனைமுன்னோர்
மன்னவனென்பர்யாவர்வரைவளம்வகுத்துச்சொல்வார்.

இ-ள் அம்மலையின் பக்கத்திலே, திரைகொண்ட சமுத்திரத்திற் றோன்றிய அமிர்தத்தை யெடுத்து, தேவர்களுக்குச் சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடன் கொடுக்கும் பசிய துழாய்மாலையை யணிந்த விட்டுணுவானவர், முன்னர் அரசுசெய்யும் இடம் ஒன்று இருக்கின்றது, அதனை முன்னோர் அரசனென்று கூறுவர், அம்மலையின் வளத்தை யெடுத்துச்சொல்லவல்லவர் எவர்? (௬)

புண்ணியநதியுந்தண்ணஞ்சுனைகளும்பொலன்பூங்கொன்றைக்
கண்ணியனருள்பூந்தண்டார்கடிமலர்கடம்பமார்ப
னண்ணியகோயின்மற்றுமளப்பிலநணுகுமேனும்
வெண்ணிலாமுடியோன்றானமைந்துளவிசேடித்தோங்கும்.

இ-ள் புண்ணிய தீர்த்தங்களும், குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகிய சுனைகளும், பொன்மயமாகிய பொலிவான கொன்றைமாலையைத்தரித்த சிவபெருமானும், வட்டவடிவான பொலிவான குளிர்ந்த கடப்பமலர் மாலையையணிந்த மார்பினையுடைய குமாரக்கடவுளும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயில்களும் பிறவிசேட தானங்களும் அளவில்லாதனவாக

இருக்குமாயினும், வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாக விசேடித்து விளங்கும் ஐந்துதானங்கள் உள்ளனவாகும். (எ)

ஐம்பெருந்தலத்தினாற்றல்கேட்பினன்கறையிற்சென்னி
கம்பிதங்கொளினுட்கொள்ளிற்கதிதருங்கதிவந்தெய்தும்
வெம்பவவிருளையுள்ளவிளக்கினாலெரித்துவீட்டின்
செம்பொருளுணர்வீரையந்திரிவின்றித்தெளிந்துகேண்மின்.

இ-ள். அந்த ஐந்து பெரியதலங்களின் பெருமைகளைக் கேட்டாலும், நன்மையாகச் சொன்னாலும் தலையசைப்புக் கொண்டாலும், உயர்வையளிக்கும் முத்தியுண்டாகும், கொடிய பிறவியாகிய இருளை மனத்தகழியினுள்ள ஞான தீபத்தினாலெரித்து அழிக்கின் செவ்விய பொருளென்னும் உண்மைபொருளை யுணரவல்ல முனிவர்களே, சந்தேகம் விபரீத மில்லாமல் (யாங்கூறுவனவற்றைக்) கேட்பீராக. (அ)

சூழ்மலர்ப்பொதுள்பைங்கானிற்றோகைமேகாரமாலுங்
கேழ்கினர்மேககாரகிரகமொன்றுளதொன்றாண்டு
தாழ்வரக்குறிநிறீஇமாதவர்தினைத்துருவந்தாங்கி
வாழ்வுறவழிபாடாற்றிப்பிருதிவிவணங்கிற்றன்றே.

இ-ள். மலர்நெருங்கிய சோலைகளாற் சூழப்பட்ட பசிய அவ்வனத்தில் கலாபம்போன்ற மேகங்கள் ஆரம்போலத் தூங்குகின்ற, நிறம் விளங்குகின்ற மேககாரகிரகம் ஒன்று அவ்விடத்துளது. ஆங்கு, ஆழும்படியாகச் சிவலிங்கம் ஒன்று தாபித்து, பெரியதவத்தைச் செய்து, உருவெடுத்து, வாழும்படியாக வழிபாட்டைச்செய்து, பிருதிவிபூதமானது அருச்சனை செய்தது. (கூ)

பிருதிவிவணங்கலோடும்பிறைநறுங்கண்ணிவேய்ந்தோ
னருளினாங்குணந்திகழ்ந்தகாட்சிநன்கருளிச்சென்றான்

பொருவிறுன்மறைகணுன்கும்போற்றுமக்குறிக்கெஞ்ஞான்
மிருடுமிபிருதிவீசனெனும்பெயர்விளங்கிற்றெங்கும். [று

இ-ள். பிருதிவி பூதமானது (இங்ஙனம்) வழிபாட்டைச் செய்தலும், பிறையாகிய நல்ல கண்ணியைத் தரித்த சிவபெருமான், அருள் வடிவாகிய சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரசம் கந்தம் என்னும் ஐந்து குணங்களும் விளங்கும் வடிவை நன்மையோடுங் காட்டிச்சென்றனர், ஒப்பில்லாத பழைய நான்குவேதங்களாலுந் துதிக்கப்பட்ட அந்தச் சிவலிங்கத்திற்கு, எங்காளும் மலமாகிய இருளையழிக்கும் பிருதிவீசர் என்னும் பெயர் எவ்விடத்தும் விளங்கிற்று. (கo)

கலி விருத்தம்.

ஓதுமிதால்வாயுவின்றிசையிலும்பிரெண்
வேதகூபத்துறைவேங்கைநீழலிற்
காதலித்தப்புவோர்கடவுட்கன்னியாய்த்
தீதறநோற்றதொராறுதிங்களே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட வடமேற்றிசையில் தேவர்களும் மதிக்கின்ற வேதகூபம் என்னுந் தீர்த்தக் கரையி லிருக்கின்ற வேங்கைமரநிழலில், அப்பு பூதமானது அன்புகொண்டு ஓர் தேவகன்னிகையாகி, ஆறுமாதந் தவத்தைச் செய்தது. (கக)

தேவர்கோனுற்குணந்திகழத்தோன்றினின்
றேவறுகாட்சியும்வரனுமீந்தொரீஇ
மேவியதொருகுறியதனைமேலையோர்
யாவருமேத்துமப்புலிங்கமென்பவே.

இ-ள். தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரசமென்னும் நான்கு குணங்களும் விளங்கும்படி பிரசன்னராகி, ஒழிதலில்லாத காட்சியையும் வரத்தையுங் கொடுத்து மறைந்திருந்

நது ஒரு சிவலிங்கமாகும். அந்தலிங்கத்தைப் பெரியோர்கள் யாவரும், துதிக்கப்படுகின்ற அப்புலிங்கம் என்று கூறுவர். (கஉ)

பூவனனுழியனகந்தைபொன்றமுன்
மேவனலுருவினதடியின்மீதரோ
மாவனநீர்வழிபாடிழைத்தலாற்
சீவனவனமெனச்சிறந்ததவ்வனம்.

இ-ள். பிரமதேவரதும் திருமாலினதும் அகங்காரம் அழியும்படி, முன்னர்க்கொண்ட அக்கினி யுருவினது அடியின் இடத்து, சிறந்த அழகையுடைய அப்புவானது வழிபாட்டைச் செய்தலால், சீவனவனம் என்னும் பெயரிற் சிறப்புற்றது அந்த வனம்.

அக்கினி யுருவானதைக் கந்தபுராணத்தும், சிவராத்திரி புராணத்தும், அருணசல புராணம், அருணகிரிபுராணம் என்பவற்றும் காண்க. சீவனவனம்—சீவனம்=நீர், வனம்=காடு. நீரால் பூசிக்கப்பட்ட வனம் என்பது பொருள். (கந)

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

வாழ்தலஞோர்பகற்றென்கீழ்த்திசையிலிசைமறைபயிலு
வேழ்விதநாவெரிக்கடவுளேழ்பிரமசாரியர்போற்
பேழ்வனவெண்மதிமவுலிக்குறிநிறுவிப்பூசைமுற்றித்
தாழ்விலொருபருவமருந்தவம்புரிந்ததபோழ்தில்.

இ-ள். அவ்விலிங்கம் இருக்கும் இடத்திற்குத் தென்கிழக்குத் திக்கில், இசைபொருந்திய வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்யும் ஏழ்வித நாக்களையுடைய அக்கினித் தெய்வம் ஏழு பிரமசாரிகளைப் போல வடிவெடுத்து, பிளக்கப்பட்ட அழகினையுடைய வெள்ளிய சந்திரசேகரனது உருவாகிய சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து, பூசைசெய்து, குறைவில்லா ஒரு பருவம் வரையும் அரியதவத்தைச் செய்தது, அது காலத்தில். (கச)

மூன்றுகுணங்கெழுங்காட்சிமுதல்வழங்கப்பெற்றருளா
லான்றுவடமீன்கற்பிற்கன்னியரோரெழுவரைவேட்
டான்றபுகழ்திகழ்தலனையக்கினீச்சுரமென்பர்
வான்றொழுமக்குறியதற்குப்பெயரதுவாய்வழுத்துவார்.

இ-ள். முதல்வராகிய சிவபெருமான், சத்தம் பரிசம் ரூபம் என்னும் முக்குணங்கள் பொருந்திய காட்சியைக்கொடுக்கப்பெற்று, அவரது கிருபையிற் சிறந்து, அருந்ததியை நிகர்த்த கற்பினையுடைய ஏழுகன்னியர்களை விவாகஞ்செய்து, பெரிய கீர்த்தி விளங்கப்பெற்ற அத்தலத்தை அக்கினீச்சுரம் என்பர், சுவர்க்கலோகத்தாராலும் வணங்கப் படுகின்ற அந்தச் சிவலிங்கத்திற்கு அக்கினீச்சுரன் என்னும் பெயர் கூறித் துதிப்பர் (பெரியோர்) (கரு)

கலி நிலைத்துறை.

கூறுமத்தலந்தனக்கொருபாற்குணதிசையின்
மாறின்மாதவம்புரிந்தொலிநந்திதன்வடிவும்
பேறுஞானமும்பெற்றதெப்பிரானிடத்ததுமுன்
னீறில்வந்தனைபுரிகுருஞானவிலிங்கம்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அக்கினீச்சுரத்திற்கு ஒருபகுதியிற் கிழக்குத்திசையில், வாயுவானது குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தைச்செய்து, நந்தியினது வடிவத்தையும் பெறவேண்டியசெல்வங்களையும் சிவஞானத்தையும் எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்துப் பெற்றது. அவ்வாயு முன்னர் முடிவில்லாத வழிபாட்டைச் செய்ததலம் வாயுவீச்சரம் எனவும், இலிங்கம் குருஞான விலிங்கம் எனவுஞ் சொல்லப்படும். (சகூ)

காசின்மாமலைமிசைப்பிரகற்பதிபுரியிற்
றேசுசூழசுரர்சுரர்குருத்தேவர்களேனை
மாசிலாதன்முதலியருடன்வான்பூத
மேசின்மாதவம்பருவநான்கியற்றியபின்னர்.

மெய்ஞ்ஞானசபையைவிழைந்திசைப்பினுங்கேட்பினுமுத்தி
விளைக்குமுண்மை
யஞ்ஞானமகற்றியவைம்பூதலிங்கமான்மியமீ
தன்றியாங்க
ணெஞ்ஞாலமும்பரவுந்தக்கிணகேதாரமென்றோர்
தலனுண்டெய்தின்
மெய்ஞ்ஞானம்விளைவிக்குமடைவிக்குங்கதியதன்மான்
மியமுங்கேண்மின்.

இ-ள். (அத்தலத்துள்ள) மெய்ஞ்ஞானசபையை விரும்பிச் சொன்னாலும், அதனைக் கேட்டாலும் முத்தியை யுண்டாக்கும் இது சத்தியம். அறியாமையை நீக்கும் பஞ்சபூதலிங்கத்தின் மகிமைகளிவையல்லாமல், ஆங்கு எவ்வுலகத்தாராலும் துதிக்கப்படுகின்ற தக்ஷிணகேதாரமென்று ஒரு தலமுளது. அதனையடைந்தால் உண்மையறிவாகிய சிவஞானத்தைக் கொடுக்கும். அன்றி மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கும். அத் தக்ஷிணகேதாரத் தலத்தின் மகிமையையுங் கேட்பீராக. (உக)

வஞ்சந்தபமாதவமுஞற்றும்வராகமிரு
தனெனுமுனிவன்
புஞ்சங்கெழுபொன்முடிக்கேழற்பொருப்பில்வதிந்து
பொறிபுலன்போக்
கஞ்சலறவென்றறையுதகம்யாக்கைவலியு
மாறயின்று
நெஞ்சிலணிமாமுதலவியமாதிங்கழு
மாபயின்றான்.

இ-ள். வஞ்சனைகள் நீங்கப் பெரியதவத்தைச்செய்யும் வராகமிருதனென்னும் இருடியானவர், முழைகள் பொருந்திய பொன்மயமான சிக

ரத்தையுடைய வராகமலைக்கண் வசித்து, இந்திரியம் புலன்கள் போகும் வழிகளும் அஞ்சுதலும் ஒழியும்படியென்று, சொல்லப்பட்ட நீர்கொண்டு வலிமையுறும்படி பருகி, மனத்தின்கண் அணிமாமுதலிய சித்திகள் முதலியன நிகழும்படி செய்தார். (உஉ)

உலகுதொறுஞ்சென்றுண்டுளபல்லுயிரு
மொழுகுமாறொழுகி
யிலகுபுதுமையாவுளமற்றவையெல்லா
மேற்பனவியற்றி
யலகின்மறையுமறைபயிலந்தணருஞ்
சுரருமருந்தவரு
மலர்கடூவிவழுத்தியதொல்வடகே
தாரவரையடைந்தான்.

இ-ள். உலகங்கள் தோறும்போய், அவ்விடத்துள்ள பல உயிர்களும் தம்வயப்பட்டு ஒழுகும்படி நடப்பார், விளங்காநின்ற புதுமையாயுள்ளன வெல்லாவற்றையும்செய்து, அளவில்லாத வேதங்களும் வேதங்களை யத்தியயனஞ்செய்யும் பிராமணரும் தேவர்களும், அரிய தவத்தையுடைய இருடிகளும், புட்பங்களைச் சொரிந்து அருச்சித்த பழமையாகிய வடகேதார பருப்பதத்தைச் சேர்ந்தனர். (உ௩)

சென்றுசினவெள்விடையோனைச்சேவித்
தொருசார்மலர்த்தடக்கை
யொன்றவெடுத்துப்பணிந்துமனதுருகி
யுருவந்தருதீர்த்த
மன்றநுகர்ந்துமுன்வைகும்வராக
கிரியைமருவியிவ்வா
றென்றுமொருவாதிருவரையும்வரையா
திறைஞ்சிவருநாளில்.

இ-ள். வடகேதாரத்திற் சென்று கோபம் பொருந்திய வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி, ஓரிடத்தில் நீண்ட கைகளிற் புட்பங்களை யன்புபொருந்த எடுத்து அருச்சித்து, மனமுருகி, சிவசாரூப்பியத்தைக் கொடுக்கின்ற தீர்த்தத்தை மிகவுமுண்டு, முன்னர் இருக்கும் வராகமலையையும் தவறுமல்வந்து வணங்கி வருங்காலத்தில்.()

கோலவரையிற்குறிசிருங்கமுடியிற்
குடிலவடிவரையிற்
சீலமுனிவர்சிவயோகர்செறிவதனைக்
கண்களிவரக்கண்
டேலவவர்வைகிடன்வைகியவரோடொழுகி
யிருந்துதவஞ்
சாலவிழைப்பிற்பானுபவமுதிக்கு
மெனவத்தலைசார்ந்தே.

இ-ள். வராகமலைக்கண் சிகரத்திலுள்ள சிவலிங்கத்தையும், மாயாத்திரி என்னும் அம்மலையின் அடிக்கண் தவவொழுக்கமுடைய முனிவர்களுஞ் சிவயோகிகளும் வீற்றிருப்பதைக் கண்கள் களிப் புறும்படி பார்த்து, பொருந்தும்படி யவர் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து, அவர்களோடு கலந்து ஒழுகி, மிக்க தவத்தைச்செய்தாற் சுவானுபவந்தோன்றுமென்று அவ்விடத்தை யடைந்து. (உரு)

எழுதுமணியொண்சுடரினிருந்கெழுதா
மறையின்சிரப்பொருளை
முழுதுமுணர்ந்தோரொடுமுயல்வோனொருநாண்
முனிவர்தொடர்பொருவா
தொழுகிவரவுங்கேதாரந்தொழுது
வரவுமுளம்வலிக்கும்
வழுவையுரியோய்புரிவதியாதெனவுட்
கவன்றுவருந்துதலும்.

இ-ள். எழுதப்பட்ட அழகிய இரத்தின தீபம்போல அசையாம லிருந்து, எழுதாமறையாகிய வேதமுடிபின் பொருள் முழுவதையும் அறிந்த அந்தணரோடுகூடி யொழுகுவாரான வராகமிருசமுனிவர் ஒரு தினம், முனிவர்களது சிநேகத்தை நீங்காது கலந்து வரவும், திருக் கேதார லிங்கத்தைத் தரிசித்துவரவும் எனது மனம் இழுக்கின்றது, யானைத்தோலையுடைய கடவுளே! யான்செய்வது என்னையென்று மனம் விசாரமுற்று வருந்துதலும். (உசு)

தாதாரிதழிச்சிகழிகைதாழ்சடிலன்
விசும்புதடவுவட
கேதாரத்தினளித்தபெருங்காட்சி
கேழல்வரைமீதில்
வேதாமுதலினோர்பரசவிடையினுமை
யோடளித்தெதிர்ந்தான்
மாதாபதர்வீழ்ந்தெழுந்துபரவசராய்
விழிநீர்வாரநின்றார்.

இ-ள். மகரந்தமுள்ள கொன்றைமாலை தூங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் ஆகாய மளாவிய வடகேதாரத்திற் கொடுத்த காட்சியை, வராகமலையின்கண் பிரமன் முதலாயினோர் துதிக்க, இடபவாகனத்தில் உமாதேவியாரோடுஞ் சென்று காட்டி முன்னின்றார், பெரியமுனிவர்கள் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து பரவசமுடையராய்க் கண்களினின்றும் நீர் வரும்படி நின்றனர். (உஎ)

வாசத்துளவோன்முதலினருக்கரியை
நினதுவழித்தொழும்பி
னேசித்திடும்ன்பினர்க்கெளியையென்ப
தறிந்தேனின்றுந்தபெருந்

தேசிற்பொலிநின் னுருவுதருதீர்த்த
மளித்தாய்சருமவரித்
தூசிற்பொலிவோயெனத்தாழ்ந்துதொழுதான்
வராகமுனிவனென்போன்.

இ-ள். வராகமுனிவர் என்பார் அதனைக் கண்டு, புலித்தோலாகிய உடையிற் பொலிந்து விளங்குங் கடவுளே! வாசனைபொருந்திய துழாய் மாலையைத் தரித்த விட்டுணுமூர்த்தி முதலிய தேவர்களுக்கு அரியவரா யிருக்கின்றீர், தேவரீரது அருள்வழி நின்ற தொண்டருக்கு எளியவரா யிருக்கின்றீர் என்னும் உண்மையை யின்று அறிந்தேன். வியாபித்த பெரிய ஒளியின் மிகுந்த தேவரீரது சாரூப்பிய முத்தியை யளிக்கின்ற தீர்த்தத்தையும் கொடுத்தீர் என்று துதித்துவணங்கினர். (உஅ)

பிறைவார்சடையன்விடையிழிந்துபெறுதற்
கரியபிரணவங்கூ
றறைமீதரியசிவயோகமாற்று
முனிவரெதிர்போற்ற
மறையோலிடமேலவர்தாழவாணன்
மணிமாமுழவார்ப்ப
விறையாள்காணவராககிரிப்பெறும்பே
ரிறைவனடம்புரிந்தான்.

இ-ள். பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான், இடபவாகனத்தை விட்டு இறங்கி, அடைதற் கியலாத பிரணவ ஆகாரமான அறையின்மீது நின்று, அரிய சிவயோகத்தைச் செய்யும் இருடியர்கள் எதிர்நின்று துதிக்க, வேதங்க ளோலமிட, தேவர்கள் வணங்க, வாணசுரன் மார்ச்சனைகொண்ட அழகிய முரசத்தை முழக்க, உமாதேவியார் (இடப்பாகத்துநின்ற) தரிசிக்க வராகமலையின்கண் அமரப்பெறும் தனிமுதல்வர் திருக்கூத்தாடியருளினர். (உக)

புரியும்போழ்தின்மழவிடையோனருளாற்
புனிற்றுப்பிறைநிலவு
விரிசெஞ்சடையிற்பரந்ததிரிபதகை
யிழிந்துவெண்கூவ
லுருவந்திகழ்ந்தானிறைநடனமொழிந்தான்
வராகமிருதன்முதற்
செருமுமுனிவர்சுதரிசனவெனுமஞ்
சிறப்பித்திறைஞ்சினர்.

இ-ள். (சிவபெருமான் திருநடனத்தைச்) செய்தருளுங்காலத்தில், இளமைமிக்க இடபவாகனத்தை யுடைய பரமனது திருவருளினாலே, புதிய பிறைச்சந்திரன விரிந்த சிவந்த சடையில் நிலவைப் பரப்பிற்று. கங்காநதி சிந்தி வெள்ளிய கூவநீர் வடிவாயிற்று. அதுகண்டு இடப வூர்தியாகிய பரமசிவன் நடனத்தை விட்டனர், வராக மிருத முனிவர் முதலாய நெருங்கிய இருடிகள் சுதரிசன என்னும் பெயரைச் சொல்லினர். (கo)

நகுவெண்கூவற்சுதர்சனவெனுமந்
திகழுங்கேதாரோ
தகநீர்மூழ்கிநுகர்ந்துசதாசிவராய்
வராகமிருதன்முதற்
புகழ்தாபதருமடைந்தனரப்புனலை
யிவைவோர்யாரேனு
மகனுளறிந்துமறியாதும்புரிமா
பாவமதுதீரும்.

இ-ள். ஒளிர்கின்ற வெள்ளிய தீர்த்தத்தையுடைய சுதரிசனவென்னும் நாமம்விளங்கும் கேதாரதலத்துள்ள தீர்த்தநீரில்முழுகியும் அதனை

யுண்டும், வராகமிருத முனிவர் முதலாய இருடிகள் சதாசிவ வடிவ முற்று முத்திபடைந்தார். அத்தீர்த்தத்தை யடைவோர் யாவராயினும் மனம் அறிந்தும் அறியாதுஞ் செய்த பெரிய பாதகங்க ளெல்லாம் நீங்கும். (ருக)

பெறுதற்கரியபிரணவொண்பாரை
யதனுற்பணிமவுலி
யுறுதக்கிணகேதாரமெனும்பெயர்பெற்
றுயர்ந்துவிளங்கியது
மறுவற்றிருலிமங்கலசிருங்கமுளதொன்
றருமாமறைக்கடலின்
றுறையிற்படிவீரதனதுமான்மியமு
மக்குத்தொகுத்துரைப்பாம்.

இ-ள் அரிய பெரியவேதமாகிய சமுத்திரத்தின் றுறையிற்றோயும் முனிவர்களே! அடைதற்கரிய பிரணவமாகிய அழகிய அறை யிருந்ததலால் சர்ப்பத்தைத் தரித்த திருச்சடா முடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் தக்கிண கேதாரம் என்னும் பெயரை அவ் வராகமலை பெற்று விளங்கியது. குற்றமற்று விளங்கும் மங்கல சிருங்கம் என்னும் ஒருதலமு மிருக்கின்றது. அதனுடைய பெருமைகளையும் உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்வாம். (ருஉ)

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

துயிலாயன்றுறந்தயன்மாதவர்சுரரோடயல்போற்றக்
குயிலாயமொழியிமவான்கொம்பொருபாற்குழைந்துவரக்
கயிலாயனயிலோனேங்கரனிருபாற்கலந்துமொய்ப்ப
மயிலாயஞ்செறிகயிலைமருங்கணைந்தான்மழவிடைமேல்.

இ-ள் திருமால் நித்திரையினின்றும் நீங்கிப் பிரமதேவர் முனிவர் தேவர் என்னு மிவரோடு கூடிநின்று பக்கத்திற் றுதித்துச் செல்லவும்,

குயின்மொழிபோன்ற மொழியையுடைய இமயமலையரசன்பெற்ற பூங்கொம்புபோன்ற உமாதேவியார் ஒருபக்கத்தில் மனமுருகிச் செல்லவும், சுப்பிரமணியக் கடவுளும் விநாயகக் கடவுளும் இருபக்கத்தும் களிகொண்டு செல்லவும், மயிற்கூட்டங்கள் நிறைந்துள்ள திருக்கயிலாய மலையின் இடத்தைச் சிவபெருமான் இடபத்தின்மீதேறி யணைந்தார். (}

தளர்நடைவந்திளஞ்சிறுகாலடிவருடத்தளவநிலா
விளவரும்பேடவிழ்ந்துமணமிறைப்பவிமசலந்துளிப்பக்
களபநறும்பளிதநறைகமழவருகான்ஞிமிறு
விளரியின்பாட்டயரவிஞ்சையோர்வீணைவிரலிசைப்ப.

இ-ள். இளஞ்சிறு தென்றற் காற்றானது, தளர்ந்த நடையுடன் வந்து திருவடிகளை வருடவும், முல்லையினது வெள்ளிய இளவரும்பு இதழ்விரிந்து வாசனைவீசவும், பனித்துளி சிதறவும், கலவைச் சாந்தும் நல்ல பச்சைக்கருப்பூரமும் வாசனை வீசவும், பறக்கின்ற காலையுடைய வண்டுகள் விளரிப் பண்ணையுடைய பாட்டுக்களைப் பாடவும், கந்தருவர்கள் தத்தம் யாழ்கொண்டு விரலால் இசைசெய்து பாடவும்.

தென்றல் தளர்நடை யுடைத்தாகலின் "மந்தமாருதம்" எனப்பட்டது. இமம்=பனி. இமசலம்=குளிர்ந்தநீர். பனிநீருமாம். வண்டுகள் தேன், சுரும்பு, வண்டு ஞிமிறு என நால்வகைப்படும். அது "மங்கை நல்லவர் கண்ணுமனமும்போன் - றெங்குநாடி யிடறுஞ் சுரும்புகாள்" எனவரூஉம் சிந்தாமணிச் செய்யுளாலும், இங்ஙனமே நைடதத்தும், வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் சலிய டருவத்தும் கூறப்பட்டதுணர்க. வண்டு ஞிமிறு என்பது வண்டுகள் என்னும் பொதுப்பெயராகின்றது.

விஞ்சையர் ஆவார் - தும்புரு, நாரதர், ஆகா, ஊகூ, விசுவாவசு, அத்திர சேனன், வசிருசி, சருவாசு, சித்திரசேனன், ஊளுகன், திருதராட்டிரன், சூரியாவாசன் என்னுந் துவாதச கந்தருவர் முதலாயினோர்.

வீணைகளாவன. விபஞ்சிகை, சித்திரிகை, சித்திரகோடாவணி, இலவுலாட்சி, கூர்ம்மிகை, குச்சினகை, டரிவாதினி, கின்னரி, வல்லகி, கீசதி, இராவணசுவரம், சகள வல்லகி, ஆரவாளி, ஆநாவிதை, நைசிபம், பிரமவீணை, சாரங்கம், சரவீணை, ஆகாயவீணை, அந்தரவீணை, உருத்திர வீணை என்னும் இருபத்திரண்டும் பிறவுமாம். (ருச)

கோகிலங்காளங்குறிப்பக்குளிர்மதிவெண்குடைநிழற்றப்
பூகநறும்பொதும்பரிற்பூங்கணையுமுடல்குழைத்தவில்லு
மோகமதன்றரித்திருகைமுகிழ்த்தொருபால்விளையாட
வோகைபலர்தரவுமையோடொருதவிசின்மிசையிருந்தான்.

இ-ள். குயில்கள் எக்காளமூதவும், குளிர்மையாகிய சந்திரன் வெள்ளிய குடையாக நின்று நிழலைச்செய்ய, நல்ல கமுகஞ் சோலையில் புட்பங்களாகிய பாணங்களையும் உடல்வளைந்த (கரும்பாகிய வில்லையும், மயக்கத்தைச்செய்யும் மன்மதன் தரித்து இருகையையும் அஞ்சலிபண்ணி ஒருபக்கத்து விளையாடிநிற்பவும், இங்ஙனம் பலர் மகிழ்வுசெய்ய உமாதேவியாரோடும் ஒப்பற்ற சிங்காசனத்தின்கண் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தனர். (ருரு)

நடைபெறுபல்விலங்கொடுபன்னகவைரிமுதலபுள்ளுந்
தொடைபெறுவேணியன்மலர்த்தாடொழுதனசூழ்வந்தபணி
விடைபெறுமால்புரிந்தபெயராயிரமுமென்சீரை
யுடைபெறுமாதவர்புரையவோதுபுநின்றுருகுவான்.

இ-ள். நடத்தலைச் செய்கின்ற பலமிருகங்களுடன், கருடன் முதலாகிய பலபறவைகளும், கொன்றை மாலைதரித்த சடாமுடியினராகிய சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கின்றன, வலம்வந்தன, குற்றேவலைக் கொண்ட திருமாலானவர் யாவரானும் [illegible]

முடுத்த பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்போலச் சொல்லிநின்று மன முருகி நின்றார். (நகூ)

வருவினை சஞ்சிதவினைமாவடிவினை வாய்ந்துயிர்பருகு
பொருவினைமூவினையுமொருவினையுமாறெவ்வாவா
விருவினையொன்றுமளவுமெவ்வுயிரும்புரியும்வினைக்
கருவினையாயவனுறைந்தானஃறிணைசெய்வினை தனையே.

இ-ள். அஃறிணைப் பொருள்களாய் மிருகங்களும் பறவைகளுஞ் செய்த வினைகளுக்கு, ஆகாமியமும் சஞ்சிதமும் பெரிய (தூல) வடிவத்தையெடுத்து ஆன்மாக்கள் அநுபவிக்கும் பிராரத்துவ வினையும் ஆகிய மூவகைவினையும் ஒழியும்படிசெய்யுஞ் சிவபுண்ணியங்களும் நிகராகாவாம், நல்வினை தீவினை யென்னும் இருவினைகளும் சமமாகுமளவும் எந்த ஆன்மாக்களும் புரியும் தொழில்களுக்கெல்லாம் அரியவினையாய் அப்பெருமான் அன்றே இருந்தனன். (நஎ)

அவ்வேலையடுதிறற்சூரவுணருயிர்குடிப்பவடற்
செவ்வேலைவிடுகுழகன்றேவருயிர்பருகவெழு
மைவேலைவிடநுகர்ந்தாய்வேட்டமெனமனம்புரிந்த
திவ்வேலையருளெனமாயாசலஞ்செல்கெனச்சென்றான்.

இ-ள். அவ்வாறாகச் சிவபெருமான் திருவோலக்கம் உற்று இருக்குங்காலத்தில், கொல்லுந் தொழிலையுடைய சூரபன்மன் முதலாய அசுரரது உயிர்களை யெல்லாம் பருகும்படி, வலிமை பொருந்திய சிவந்த வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய இளமைப்பருவத்தை யுடையவர் ஆகிய முருகக்கடவுள் (சிவபெருமானை நோக்கி) தேவருடைய உயிரைப் பருகும்படி யெழுந்த கரியகடலி னெழுந்த நஞ்சினை யுண்டுகாத்த இறைவனே! இச்சமையத்தில் என்னுடைய மனம் வேட்டை யாடுதலில் விருப்புற்று நின்றது. ஆகலால் விடையருள வேண்டுமென்று கேட்ட

மாயாத்திரிக்கு (பழநிமலைக்கு) போகக்கடவாய் என்று சிவபெருமான் கூறியருள, சந்தக்கடவுளும் அவ்வாறே சென்றார். (௩அ)

பிரணவவொண்பாறைவைகிப்பெட்புறமுன்னுறைந்துமலர்ச்
சரணமிசைதாழ்முனிவர்தமைநோக்கியாதிதனி
லரணநமக்கெனவைதிந்ததிதுவென்றனதுகொண்டு
மரணமின்மாதவர்மூலத்தானமெனவழுத்துதலும்.

இ-ள். பிரணவ வடிவாகிய அழகிய மலையறையில் (கந்தப் பெருமான்) வீற்றிருந்து, விருப்பம் பொருந்தத் தாம் வருதற்கு முன்னரே வந்திருந்து, தம்மைக் கண்ட அளவில் தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களில் விழுந்து வணங்கிய முனிவர்களைத் திருநோக்கஞ் செய்து, (முனிவர்களே!) படைப்புத் தொடக்கத்தில் இத்தலம் நமக்குப்படைவீடாகிய காவலிடமாகும் என்று கூறினர். அச்சொல்லைக்கேட்டு இறத்தலில்லாத முனிவர் மூலத்தானம் இத்தலமே என்று துதித்தலும். (௩௯)

பூந்தார்வண்குரவனருள்புரிந்தொருவிப்பொருவில்புட்ப
காந்தாரத்தெழுந்தருளிக்கனல்விழிப்பேழ்வாய்மிருக
வேந்தாதிவிலங்குவணமுதலியபுள்ளினமிடைந்து
தாந்தாமாறிரிந்துபதந்தாழ்வரையணுயினன்.

இ-ள். பொலிவாகிய வளப்பமுடைய குராமாலையைத் தரித்த குழந்தைவேற்பெருமான் அம்முனிவர்க்குக் கிருபைசெய்து, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, ஒப்பில்லாத புட்பகாந்தார வனத்தின்கணெழுந்தருளி, அக்கினிசிந்தும் பெருத்த வாயையுடைய மிருகராசனாகிய சிங்கங்கள் முதலாகிய மிருகங்களையும் கருடன் முதலாய பறவைகளையும் நெருங்கிச் சென்று அவை பகைமையோடலால தாம் பகையிற்போருந்துந் திருவடியுடையராய்க் (கீழ்வரைக்கண்) வந்தார். (சo)

அணிக்கோலவரைமுனிவரமரர்தமக்கரியசெருத்
தணிக்கோலமெனவிசும்புதடவுதடஞ்சிலைமலர்த்தண்
கணிக்கோலம்புரிந்துமுதற்காட்டியசெவ்வேணீல
மணிக்கோலவள்ளிதிருமணக்கோலம்வழங்கினன்.

இ-ள். அழகிய வடிவத்தையுடைய அம்மலையின்கீழிருந்த முனிவர்க்கும் தேவர்க்கும், அறிதற்கரிய செருத்தணித் தலத்தி லெழுந்தருளுங் கோலத்தைப்போல, ஆகாயத்தை யளாவிய நீண்டவில்லையேந்திய மலர் போன்ற திருக்கரத்தை யுடைய வேட்டுவக் கோலத்தை முதலிற் காட்டிய முருகப்பெருமான், நீலரத்தினம் போன்ற வடிவத்தை யுடைய வள்ளியம்மையாரது திருமணக் கோலத்தைக் காட்டினர். (சுக)

வெள்ளியங்குன்றொருவிவள்ளிமென்கொடியிற்சிமிழ்ப்புண்டு
பள்ளியங்குன்றெனமுருகமழகளிறுபரிவுறலாற்
றுள்ளியங்குன்றருவிநெடிதுவைத்தெழுமக்குளிர்குவடு
வள்ளியங்குன்றெழிற்கெழுமங்கலசிருங்கமெனவழங்கும்.

இ-ள். கயிலைமலையை விடுத்து, வள்ளியம்மையாராகிய மிருதுவான கொடியிற் கட்டப்பட்டு, பள்ளிசெய் தருளும் அழகிய மலைபோல முருகக்கடவுளாகிய இளையானை யன்புடன் இருத்தலால், சிறந்த மலையின் அருவி துள்ளிப் பாய்ந்து ஒலிசெய்து வீழ்ந்து செல்லும் அந்தக் குளிர்மையாகிய மலையானது, வள்ளிமலையின் சிறப்புக்களைப் பொருந்தி மங்கல சிருங்கம் என்று சொல்லப்படும்.

வள்ளி மலைக்கண் நடந்த திருமணக் கோலத்தை யிங்குத் தேவர் முனிவர்க்குக் காட்டினமையால் மங்கல சிருங்கம் எனப் பெயர் பெறும்.

முல்லைவனத்தயில்வேற்கைமுருகனெழுந்தருளிமுன்னி [ங்
யெல்லையின்மாதவம்புரிமார்க்கண்டனுக்குமீர்ந்தொடைப்பை

குல்லைபுனைபகவதிக்குங்காட்சிகொடுத்தருளிநித்தந்
தொல்லையபல்லுயிர்க்குமருள்சுரந்துபூம்புரைவதிந்தான்.

இ-ள். பழநிப் பதிக்கணுள்ள திருமுல்லைவனத்தின் இடத்து, வேலாயுதத்தைத் தரித்த திருக்கரத்தையுடைய கந்தக் கடவுள் எழுந்தருளி, தம்மைநினைத்து அளவில்லாத பெரிய தவத்தைச்செய்யும் மார்க்கண்டேய முனிவர்க்கும், குளிர்ச்சிகொண்ட வெட்சிமாலையைத் தரித்த துர்க்காதேவிக்குங், காட்சிகொடுத்து அருள்புரிந்து, நாடோறும் பழமையாகிய பலஆன்மாக்களுக்கும் கிருபைசெய்து பூம்புரை என்னுந் தானத்தில் வீற்றிருந் தருளினர். (சங)

மைத்தவழ்மங்கலசிருங்கமான்மியமிதனையபோற்
கொத்திதழியோன்றானம்பலவுளவன்றியுங்கோல
வத்திரியினிற்றெய்வநதிகளுமுண்டாடினரை
முத்தியினுய்ப்பிக்குமென்றான்முற்றுமொருங்குணர்சூதன்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற மங்கல சிருங்கம் என்னுந் தானத்தின் மகிமை யிதுவாகும். அதுபோல, கொன்றைப்பூ மாலையினராகிய சிவபெருமானது தானங்கள் பல உள்ளன, அல்லாமலும் வராகமலையின்கண் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய யாறுகளும் பலவுள்ளன. அவை தம்மிற் றோய்ந்தாரை முத்தியின்கட் சேர்க்குமென்று சாத்திரங்களெல்லாவற்றையு மறிந்த சூதமுனிவர் கூறினர். (சச)

வராககிரிச் சிவத்தான சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—உஉரு.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஏழாவது,

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

கலிநிலைத் துறை.

விதியிணங்கிநான்மறைவழிவிழைவுறமுயல்வோர்
துதிபுரிந்திருகரஞ்சிரங்கொண்டுசூதனையே
மதிமிலைந்தபொன்மணிமுடிவராகமால்வரையி
னதிவருஞ்சரிதையைநவிற்றுதியெனநவிலும்.

இ-ள். ஊழானது வந்துபொருந்தி நான்குவேதங்களின் வழியே உண்மைப்பொருளை யுணர்ந்து விருப்பமுற்றுப்பெறும்படி பிரயத்தனஞ் செய்யும் முனிவர்கள் துதிசெய்து இருகைகளையுந் தலைமேற் கொண்டு, பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த அழகிய இரத்தினங்கள் நிறைந்த சிகரங்களை யுடைய வராகமலையினின்றும் நதியுற்பவித்த சரித்திரத்தைச் சொல்லி யருள்வீராகவென்று சூதமுனிவரையே கேட்குதலும், அவர் சொல்வா ராயினர். (க)

தொலைவின்மாதவர்தொழும்பெருங்கயிலையிற்றூய
கலையிலாயமூலப்பிரகிருதிகன்னிகையாய்த்
தலைவணங்கிநீடலைபெறிகடல்வலயத்தி
னிலைபுரிந்தவந்தனைக்கிடநிகழ்த்துகென்றதுவே.

இ-ள். அழிவில்லாத பெரிய தவத்தினை யுடைய முனிவர்களால் வணங்கப்படுகின்ற பெரிய கயிலாயமலையின்கண், சுத்தகலாதத்துவத்தி னின்றுந் தோன்றிய மூலப்பிரகிருதி என்னும் மாயையானது கன்னிப்

பெண்ணின் வடிவெடுத்து, தலைபொருந்த வந்தனைசெய்து, நீண்ட திரைகள்வீசுகின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட பூமியில் நிலையுடைய வழிபாடு செய்தற்கு ஓரிடத்தை யருளுதல்வேண்டுமென்று கூறிற்று. (உ)

எஞ்சுபல்லுயிருயிர்ப்பதங்கேதுவாயிருந்த
வஞ்சுளாடவியெனுங்கர்ப்பபுரியினைமருவி
விஞ்சுதேனுவினுருக்கொழீஇவிழைந்தெமைப்பூசித்
துஞ்சிடும்படியுலகெலாந்தருதியென்றுரைத்தான்.

இ-ள் மிகுந்த பலஆன்மாக்களையும் படைத்தற்கு ஏதுவாயிருந்த, பஞ்சபூத லிங்கமுள்ள முல்லைவனமென்னுங் கர்ப்பபுரியை யடைந்து, மிக்க காமதேனுவி னுருவத்தைக் கொண்டு விருப்பமுற்று எம்மைப் பூசித்து, (ஆன்மாக்கள்) உய்யும்படி உலகமெல்லாவற்றையும் தோன்றச்செய்வாயாகவென்று (சிவபெருமான்) ஆஞ்ஞாபித் தருளினார். (ந)

கண்ணுதற்பெருமானருள்கடிநகர்போகி
யுண்ணிகழ்ந்தவாபுரிந்தவக்கேழலோங்கலின்மே
ணண்ணிநோற்றனளாவெனமாவெனநணுகு
மெண்ணிறேவர்நோன்பிழைத்தனளிழைத்திடுநாளில்.

இ-ள். நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த புதுமைபொருந்திய தலத்திற்குச் சென்று, மனத்தின்கண் தோன்றியவாறுசெய்த அந்த வராகமலையின்மீது அடைந்து, பசுவென்னு மிருகம்போல உருவத்தைக் கொண்டு, அளவில்லாத தேவர்கள்செய்த தவத்தையெல்லாம் பிரகிருதி மாயையானவள் செய்தாள், அவ்வாறு செய்யுங் காலத்தில். (ச)

கலி விருத்தம்.

கொந்தார்நறவக்குளிர்பொன்னிதழிப்
பைந்தார்புனைபண்ணவனேவலினால்

விந்தார்சலம்வென்றவன்வேரிநறுஞ்
சந்தார்பொதியந்தனிலெய்தினனால்.

இ-ள். பூங்கொத்துகள் நிறைந்த தேன்பொருந்திய குளிர்மையாகிய பொன்மயமான பசிய கொன்றைப்பூமாலையையணிந்த சிவபெருமானது ஆஞ்ஞைப்படி விந்தமலையை வெற்றிகொண்டவராகிய அகத்தியமுனிவர் தேன்பொருந்திய வாசனையை யுடைய சந்தனமரங்களையுடைய பொதியமலையின்க ணடைந்தார். (ரு)

பண்பாருயிருய்ந்திடமுன்பரவை
யுண்பாலவனெண்சிகரத்துறையு
நண்பார்பொருநாநதியின்புனலைத்
திண்பாருலகஞ்செலவுய்த்தனனால்.

இ-ள். நற்குணமுடைய ஆன்மாக்கள் உய்யுங் காரணமாக முன்னர்க்காலத்திற் சமுத்திரத்தை யுண்ட பாவில்வல்ல அகத்தியமுனிவர், அப்பொதியமலையின் அழகிய சிகரத்தின்கணிருந்த, உறவினையுடைய பொருநையாற்றினீரை, திண்ணிய பெரியபூமி யுய்யும்படி செல்ல விடுத்தார். (சு)

ஒருசீருணவெற்புழிநின்றுயர்பார்
வருநீர்மையுமவ்வடிவங்கொளலாற்
பெருநீர்வருதாம்பிரவன்னியென
வருள்சேரொருபாதியடைந்ததுவே.

இ-ள். ஒப்பற்ற செம்புமலையி னின்றும் உயர்ந்த நிலத்தில் வரும் அளவும் அத்தாமிரம் ஆகிய வடிவத்தைக் கொண்டு வருதலால், மிகுந்த நீர்வருகின்ற தாம்பிரவன்னி நதியென்று, இருமைமிக்க ஒரு பாதிநீர் பெயர்பெற்றது.

சேருணம் = செப்பு. உழி - ஏழனுருபு. செம்பு மலையினின்றுந் தீப்போலும் நிறத்தை யுடைத்தாக வருதலால் தாமிரபர்ணி எனப் பெயர் பெற்றது என்க. தாமிரவன்னி என்பதற்குத் தாமிரம் போன்ற வர்ணத்தை (நிறத்தை) யுடையது எனலுமாம். (எ)

ஒருபாதியுதக்கினடந்துபிலந்
தருமோர்நெறிசார்ந்துவராககிரி
வருதேனுவுமாழையும்வைகிடமீ
தருள்கூரவெழுந்ததளக்கரினே.

இ-ள். (ஒருபாதி தாமிரவன்னி யெனச்செல்ல) மற்றைப் பாதிநீர் வடக்குத் திசைக்கண் ஓடிச்சென்று, பாதலம் அளவுஞ் செல்லும் ஓர் வழியாகச் சென்று, வராகமலைக்கண் வந்து பசுக்களும் பொன்னும் இருக்கும் அவ்விடத்தின் கண் கிருபைமிகும்படி சமுத்திரத்தைப்போலப் பெருகி நின்றது. (அ)

விண்ணந்தருகார்வரைமீதுவிராய்த்
தண்ணந்துறையைந்திணையுந்தழுவி
வண்ணந்தருபல்பொருளும்வாரிக்
கண்ணன்றுயில்பைங்கடல்கண்டதுவே.

இ-ள். ஆகாயத்தை யளாவிய தருக்கள் நிறைந்த பெரிய வராக மலையின்கண் கலந்து, குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகிய ஐந்து துறைகளையுஞ் சேர்ந்து, அழகுகொண்ட பலபொருள்களையும் அள்ளிக்கொண்டு, தாமரைக் கண்ணராகிய நாராயணர் தூங்குகின்ற பாற்கடலிற் சென்றது. (கூ)

திரையிற்செறிசித்திரநன்னதியென்
றுரையிற்புகழ்கொண்டொழுகொள்ளருவி

குரையிற்பொலியுந்திரிகூடசல
வரையிற்கலையொன்றுவழங்கியதே.

இ-ள். கடலினிடத்திற்குப் போகும் சித்திரநதி யென்று சொல்லப்படுகின்ற கீர்த்தியை யுடைமையாக்கொண்டு ஒழுகுகின்ற அழகிய அருவியாறனது, ஒலியாற் பொலிவுபெற்ற திரிகூடாசலம் என்னும் மலையில் ஒருசிறுபகுதி தங்கநின்றது. (க0)

கலையொன்றுகணந்தவழுஞ்சிகரத்
தலையொன்றருவித்திரடாழுமணி
மலையொன்றிவருந்திகழ்வைகையென
வலையொன்றுவராழியினார்த்ததுவே.

இ-ள் ஒருசிறிது பகுதி நீரானது, பாய்ந்து செல்லும் மலைமுடியினின்றும் வரும் அருவித்தொகுதியுடன் தாழ்ந்து செல்லும் இரத்தினக் கூட்டங்களும் பொருந்திவருகின்ற விளங்காநின்ற வைகை என்னும் பெயருடன், திரைகள் பொருந்திய உவர்ப்பினை யுடைய சமுத்திரத்தைப்போல ஆரவாரித்தது. (கக)

நீராழிநிலம்புகழுங்கலையொன்
றோராழியுதக்கெழல்போலொழுகிப்
பேராழிபுணர்ந்துபெருங்குடபாற்
காராழிபுகுந்துகலந்ததுவே.

இ-ள். நீர்பொருந்திய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தாராற் புகழப்படுகின்ற சமுத்திரத்தின் ஓர்கலை வடக்கேயெழுந்து செல்லுதல் போலச் சென்று, பெரிய வட்ட வடிவத்தைக் கொண்டு, பெருத்த குடகடலிற்சென்று சங்கமமாயிற்று. (கஉ)

பொற்பார்பொதியப்பொருவில்குமர
வெற்பானவைமின்மிளிருஞ்சிகரத்

தற்பால்வருநன்னதிதன்பெருமை
நற்பான்மையையாவர்நவிற்றுவரே.

இ-ள். அழகுநிறைந்த பொதியமலையும் குமரவெற்பும் ஆகிய இவற்றின் மின்னல் விளங்குஞ் சிகரத்தினின்றும், அன்புடனே யோடிவரும் நல்ல ஆற்றின் பெருமையின் நல்லபகுதியை எவர் எடுத்துக்கூற வல்லவர். (கங.)

கலி நிலைத்துறை.

ஆனமாயைவெற்படைதலாலருட்பிரகிருதி
தானமெய்தலாலந்தமான்றடம்பொழிற்கருவூர்க்
கோனவற்குநன்பாலுடனூட்டலாற்கொணர்ந்து
மாநிலத்திலம்பாநதியென்பர்நான்மரபோர்.

இ-ள். நன்மையான மாயாத்திரியைச் சேர்தலாலும், பிரகிருதியாற் பூசிக்கப்பட்ட இடம் இருத்தலாலும், அழகிய பெரிய நீண்ட சோலைகளையுடைய கருவூர்க்கணுள்ள சேரராசனுக்கு நல்லபாலுடன் கொண்டுவந்து ஊட்டலாலும், நூல்வழக்கறிந்த பெரியோர் பெரிய இப்பூமியில் அந்தஆற்றை அம்பாநதி என்று சொல்வார்கள். (கச)

மாழைநீழல்போந்தாம்பிரவதியெனவழங்கி
யேழைதேனுவினுருவுகொண்டினிதுவீற்றிருக்குஞ்
சூழல்போதலின்றுளும்பமான்பொருநையென்றொருபே
ரேழிருங்கடலுடுத்தபாரிசைப்பமேவியதே.

இ-ள். மாமரத்தினிழலிலே போகின்ற தாம்பிரவதி எனச் சொல்லப்பட்டு, உமாதேவியார் பசுவினுருக்கொண்டு நன்மையுடன் வீற்றிருக்கின்ற இடத்திற்குப் போதலால் பெரிய பொருநை என்னும் ஒரு நாமத்தை, ஏழு பெரியசமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமியிலுள்ளவர்கள் யாவரும் சொல்லும்படி பொருந்திற்று. (கரு)

மணிமுத்தாறுகாவிரிவரிவாளைபாய்பொருநை
யணிமொய்த்தோங்குமுக்கூடலினணிமணியீசன்
றிணிமொய்த்தோங்குமெண்டோட்டிரிகுலேசன்வீரேசன்
பிணிமொய்த்தேறுவந்தேறுமெம்பிரான்பிரமேசன்.

இ-ள். மணிமுத்தாநதியும் காவிரியாறும் வாளைமீன்கள் பாயும் தாமிரபர்ணி நதியும், அழகு நெருங்கி விளங்கும் முக்கூடலில் அழகிய மணி யீசரும், வலிமைநெருங்கி மிகுந்த எட்டுத் தோள்களையுடைய திரிகுலேசப் பெருமானும், வீரேசரும், விருப்பம் மிகுந்தேறுகின்ற எமது இடபாரூடேசரும், பரமேசரும். (க௬)

தாரகேசுரன்றயங்குகொங்கணேசன்வாகீச
ஞறணிந்தகாளீச்சுரனருள்விசாலேச
னேருறுங்கரசேசனேடகத்தியவீசன்
சீரிணங்கனந்தேசன்வைகிடங்கரைதிகழும்.

இ-ள். தாரகேசுரரும், விளங்கா நின்ற கொங்கணேசுரரும், நதியைத் தரித்த காளீச்சுரரும், கிருபையை யுடைய விசாலேச்சுரரும், அழகு பொருந்திய கரசேச் சுரரும், அகத்தியேச்சுரரும், சிறப்புப் பொருந்திய அனந்தேச் சுரரும், ஆகிய இம்மூர்த்திகள் வீற்றிருக்கின்ற தானங்கள் அந்நதிக் கரையின்கண் விளங்கும் (க௭)

இன்னநம்பதிமற்றுளபுடைபுடையிலங்கு
முன்னருந்துறைதொறும்பலதீர்த்தங்களோங்கு
மின்னடுங்கிடையுமைபசுவுருக்கொடுமேவு
மன்னெடுங்கொடுமுடிபசுமலையென்பர்கண்மாதோ.

இ-ள். இவ்வாறுய நமது சிவஸ்தலங்கள் மற்றைய பக்கம் பக்கங்கடோறும் விளங்கும், நினைத்தற் கரிய துறைகள் தோறும் பலதீர்த்தங்

கள் விளங்கும், மின்னல் போன்ற நடுங்கிய இடையை யுடைய உமா தேவியார் பசுவடிவத்தைக் கொண்டு இருக்கின்ற சிகரங்கள் நிலைபெற்ற நீண்ட பசுமலை யென்று கூறுவர் புலவர். (கஅ)

முன்னையானபொருநாநதியன்றிமாமோழ
னன்னெடுங்கிரிமீதுசண்முகநதியுளதா
லன்னவற்றினன்சரிதைமேலறைகுதுமன்றி
முன்னருந்திரிவேணிசங்கமமுளதுரைப்பாம்.

இ-ள் முதன்மையை யுடைய தாமிர வன்னி யல்லாமல், பெரிய பன்றியாகிய நல்ல நீண்ட மலையின்மேல் சண்முக நதி யுள்ளதாகும், அவற்றின் சரித்திரத்தைப் பின்னர்க் கூறுவாம், அல்லாமல் முன்னர்க் காலத்துள்ள திரிவேணி சங்கம தீர்த்தமும் உளது சொல்வாம். (கசு)

கலி விருத்தம்.

கீற்றிளம்பிறைமுடிக்கிரீசனைப்பரா
யேற்றவேழ்மகளிர்குற்றேவலாற்றமுன்
வேற்றடங்கட்டளிர்மேனியம்பிகை
யாற்றினடவமிமயாசலத்தினே.

இ-ள் வேலாயுதம் போன்ற நீண்ட கண்களையும் தளிர் போன்ற மேனியையும் உடைய உமாதேவியார், இமய மலையின்கண், கீறுகிய இளம்பிறையைத் தரித்த தலையை யுடைய கிரீசரைத் துதித்து, தகுந்த ஏழு பெண்களுங் குற்றேவலைச் செய்யத் தவமிருந்தாள். (உ0)

அரியமாதவந்தெரிந்தணங்கையாய்வுழி
வரிமலர்க்கொன்றையோன்வதுவையாற்றினன்
பிரிவுறதொழுகுமேழ்பேதைமார்குழீஇப்
புரிசடையோனடிபோற்றிநின்றனர்.

இ-ள். அருமை யாகிய பெரிய தவத்தை யாராய்ந்து தெரிந்து, அவ் விமயத்திலேயே நிறமுடைய கொன்றை மாலையைத் தரித்த சிவ பெருமான் திருமணஞ்செய்தருளினர். உமாதேவியாரை விட்டு நீங்காது குற்றேவல் செய்யும் பெண்கள் கூடி, முறுகிய சடையை யுடைய சிவ பெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து நின்றார். (உக)

ஆங்கவர்ச டிவிழைவ றிந்தரண் களி
ரோங்கலின் வேதகூப த்திஞெண் கரை
வேங்கைநீழலிற்றவம்புரிதிர்மென் மலர்ப்
பூங்கொடியீர்வரந்தருதும்போமென்றான்.

இ-ள். அப்பெண்களின் புதிய விருப்பத்தை யுணர்ந்து, காவலை யுடைய வராகமலையின்கணுள்ள வேதகூபத்தின் அழகிய கரைக்கண் நிற்கும் வேங்கைமரத்தின் நீழலிலே, மிருது வாகிய பூங்கொடியைப் போன்ற பெண்களே! தவஞ்செய்வீராக, அப்போது யாம்வந்து வரங் கொடுப்பேம் என்று கூறினார். (உஉ)

அருளியவாற்றினேழ்பெயருமாயிடை
மருவினர்தென் றிசைநோக்கிமம்மர்தீர்
திருமலனிருப தங்களைவினெஞ்சுநேர்ந்
துருகினரருந்தவமுளுற்றலுற்றனர்.

இ-ள். சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி ஏழு பெண் களும் அவ்விடத்தை யடைந்து தெற்குத் திசைநோக்கி யிருந்து மயக்க மில்லாத சிவபெருமானது இருதிருவடிகளையும் மனநினைவி லிருத்தி உருகி அரிய தவத்தைச் செய்வாராயினர். (உங)

கள்ளவிழ்குழலியருளங்கவற்றவென்
றள்ளிலைச்சூலினையருளின்வாளியுங்

துள்ளுசாவித்திரிப்புனலுஞ்சூதநீர்
வெள்ளமும்வெகுண்டொலிவிழைத்தவேலைபோல்.

இ-ள். தேன் பரந்த கூந்தலை யுடைய பெண்களது மனத்தைப் பயமுறுத்த வென்று, கூர்மையாகிய இலைபோலுஞ் சூலாயுதத்தை யுடைய சிவபெருமான் திருவருளினால், காயத்திரி தீர்த்தமும் பொருநையாற்று நீரும் பொங்கிச் சமுத்திரம் போலப் புரண்டன. (௨௪)

வளைத்தனநெருங்கினவளரிளம்பிறை
முளைத்தனநுதலியர்முகிழ்த்தநெஞ்சிலீண்
டிளைத்திலரெம்பிரான்றிணைமலர்ப்பதந்
திளைத்தனர்வலங்கொடுசென்றநீத்தமே.

இ-ள். அப் பிரவாகமானது ஏழு பெண்களையும் வளைத்தன, நெருங்கிச் சென்றன, கலை வளருகின்ற இளஞ் சந்திரன் முளைத்தாற் போன்ற நெற்றியை யுடைய பெண்கள் குவிந்த மனத்திற் சிறிதேனும் இளைப்பில்லாதவராய்ச் சிவபெருமானது தாமரை மலர் போன்ற இரு திருவடிகளையும் தியானித்தனர். வெள்ளமானது அவரை வலங் கொண்டு சென்றது. (௨௫)

பைந்தொடியோர்புடைவிளங்கப்பால்விடை
யுந்திநின்றிறையவனும்பரேத்தவேழ்
செந்துவர்வாயினர்திளைப்பக்காட்சியு
நந்தலில்வரங்களுநல்கியேகினன்.

இ-ள். பசிய வளையல்களை யணிந்த உமாதேவியார் ஒருபக்கத்தில் விளங்கவும், வெள்ளிய இடபவாகனத்தைச் செலுத்தி வந்து சிவ பெருமானும், தேவர்கள் துதி செய்ய, செவ்விய பவளம் போன்ற வாயினை யுடைய பெண்கள் தரிசிக்கும்படி காட்சி கொடுத்து, குறைவில்லாத வரங்களும் அளித்துச் சென்றனர். (௨௬)

ஆதலின்வைகுமப்பீசர்நாமமு
மாதரீச்சுரமெனவழங்கிற்றவ்விடத்
தோதுமாயாசலத்துடனுதித்தலாற்
றீதின்மாயாபுரிப்பெயர்சிறந்ததே.

இ-ள். இவ்வாறாகிய காரணத்தால் அப்பீசர் என்னும் பெயரும் மாதரீச்சுரம் என வழங்கப்பட்டது. அவ்விடத்திலே சொல்லப்பட்ட மாயாசலம் என்னும் மலையுடனே கூடத் தோன்றுதலால், கொடுமையில்லாத மாயாபுரி என்னும் பெயருடன் சிறந்து விளங்கிற்று. (உஎ)

மன்றலங்கோதையர்பொருட்டுவல்லுழிக்
குன்றினின்னதிகளோர்மூன்றுங்கூடிய
மின்றருதலந்திரிவேணிசங்கம
மென்றனருணர்வினரின்னுங்கேட்டிரால்.

இ-ள். வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்கள் காரணமாக, வலிய வராகமலையினிடத்துத் தோன்றிய (காளிந்தி, சரசுவதிநதி, பொருநையாறு என்னும்) மூன்று நதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து விளங்குந் தலம் திரிவேணி சங்கமம் என்று அறிவுடையோர் கூறினர். இன்னும் கேட்பீராக. (உஅ)

விளம்புமாயாபுரியதற்குமேற்றிசை
யளந்திடுமூவிருகுரோசமற்றபின்
களங்கொள்காளிந்தியுங்காமர்வாணியும்
குளிர்ந்தவான்பொருநைநன்னதியுங்கூடுமே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட மாயாபுரி என்னுந் தலத்திற்கு மேலைத் திசையில் அளக்கப்பட்ட ஆறுகுரோச முடிவின்பின் கருநிறமுடைய காளிந்தி நதியும் அழகிய சரசுவதி நதியும் குளிர்மையுற்ற சிறந்த தாமிரபர்ணி யென்னும் நல்ல ஆறும் ஒன்று சேரும். (உகூ)

மேவிடனுந்திரிவேணிசங்கம
மாவயினிருமலன்சகளனுகிமென்
பூவைவண்ணனைமலர்ப்புண்டரீகனைத்
தாவரவிருபுடைதரித்துநின்றனன்.

இ-ள். (இம்மூன்று நதியும்) ஒன்று சேரும் இடம் திரிவேணி சங்கமமாகும். அவ்விடத்தில் மலரகிதராகிய சிவபெருமான் உருவங் கொண்டு, மிருதுவான காயா மலர்போன்ற நிறத்தை யுடைய திருமாலை யும், தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும் பிரமனையும் ஆதாரமாக இருபக் கத்துந் தரித்து நின்றனர்.

திரிவேணி சங்கமம்-திரி=மூன்று, வேணி=நதி, சங்கமம்=கலப் பது. பிரமனும் விட்டுணுவும் முறையே சிவபெருமானது வலப்பக்கத் தும் இடப்பக்கத்துந் தோன்றுவர் என்க. இதற்குப் பிரமாணம்:—

கூர்ம புராணம்.

மைந்த நின்னையென் வலப்புறத் தளித்தன னறிய
பைந்து ழாய்மணி வண்ணனை யெனதிடப் பாலிற்
றந்த ளித்தன னீவிர்வெங் கரிமுகன் றழல்வேற்
கந்த னேரெனக் கருணையி னுச்சிமோந் துரைத்தான்

வாமன புராணம்.

தத: பிதாமஹோ தேவ: கேசவச்ச ஜகத் பதி:
ஆஜக் மதுஸ்த முத்திச்ய யத்ரலிங்கம் பவச்யது இத்யாதி
கைவாந்த மம்பராத் ப்ரஹ்மா விஸ்மித: புநராகத:
விஷ்ணுர் கத்வாத பாதாளாந் ஸப்தலோக பராயண:
சக்ர பாணிர் விநிஷ் க்ராந்தோ லிங்கம் நலபதே முநே
விஷ்ணு: பிதாமஹஸ் சோபௌ ஹரலிங்கம் ஸமேத்யஹி
க்ருதாஞ்ஜலி புடௌ பூத்வா ஸ்தோத்ரம் தேவஸ்ய சக்ரது:

ஏகபாதத் திரிமூர்த்தியாகச் சகளீகரித்த சிவபெருமானது திருமேனியிலே ஆயிர மம்சமாக உருத்திரமூர்த்தி தோன்றுவர். கோடியம்சமாக வலப்பக்க இடப் பக்கங்களினின்றும் பிரம விட்டுணுக்கள் தோன்றுவர் என்று, வாதுளாகமம், ஆதித்திய புராணம், இலிங்க புராணம், அதர்வசிகோப நிடதம், மாபாரதம் - அநுசானிக பருவம் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாதுளாகமம்.

கர்மே சஸ்ய ஸகஸ் ராம்சாங் மஹேசஸ்ய ஸமுத்பவ:
மஹே ஸச்ய ஸ்ஹஸ் ராம்சாத் ருத்ர தேவஸமுத் பவ:
ஏதம் மஹேச கோட்யம் சாத் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஸமுத்பவ: (கூ0)

வடிவுடைமுதலைமாப்பிரபுவென்பநீண்
முடிநெடுமுகுந்தனுமுளரிச்செம்மலுங்
கடிமலர்பொழியநன்கருளிக்கன்மிசை
யடிமலர்நிறீஇயறிவரியனாகினன்.

இ-ள். இத்தன்மையை யுடைய உருவத்தைக் கொண்ட முதற் பொருளாகிய பரமசிவனை மகாப்பிரபு என்றுகூறுவர், நீண்டகிரீடத்தை யுடைய விட்டுணுவும் தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும் பிரமனும் வாசனை யுள்ள புட்பங்களைத் தூவ, நன்மையோடும் அவர்க்கு அருள்புரிந்து, வராகமலையின்கண் தமது திருவடியை நிறுத்தி யறிதற்கரியவ ராயினர்.

அருவடிவிலனுருவம்புயச்செழுந்
திருவடியமலருட்டிளைத்துக்காண்பது
கருவடியினிலுறுஞ்சமலர்காண்பதற்
குருவடிவறிவரிதுண்மையாமரோ.

இ-ள் அருவுருவில்லாத சிவபெருமானது திருவுருவின் தாமரை மலர்போன்ற செழுமையாகிய திருவடியானது மலமற்ற விஞ்ஞானகல

ருட்கிடையிற் றரிசிப்பது, கருவினிடத்தில் இருக்கின்ற மலசம்பந்திகள் காண்பதற்கு அவ்வுருவின் றன்மை யுணர்தற்கரியது. இது சத்தியம்.()

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீதமலர்த்திரிவேணிசங்கமத்தெண்ணீர்செழும்பொற்
றகும்பிற்பெய்தேழ்
மாதர்வழிபாடிழைக்குமாதரீச்சுரநாடி
யருளவுய்ப்பின்
மேதினியெவ்விடனுமிருவிசும்புசொரிதருமாரி
வியந்தெஞ்ஞான்றுஞ்
சோதிபதச்சுவடுவைகுஞ்சூழறனைச்சோதிபதத்
தானமென்ப.

இ-ள். குளிர்மையாகிய புட்பங்களையுடைய திரிவேணி சங்கமம் என்னுந் தீர்த்தத்தின் தெளிந்த நீரை, செழிய பொன்னாலாய கும்பத்திற் கொண்டு, ஏழுபெண்களும் பூசனைசெய்த மாதரீச்சுரம் என்னுந் தலத்தை யாராய்ந்து சொல்லின், பூமி யெவ்விடத்தும் பெரிய மேகத்தாற் பொழிகின்ற மழைவியப்புற்று எந்நாளும் பதிகின்ற, சிவபெருமான் றமது அடிச்சுவட்டைப் பதித்திருக்கும் இடமாம் அதனைச் சோதி பதத்தானம் என்பர் புலவர். (ருரு)

கலி விருத்தம்.

மைத்தடம்பொழில்சூழும்வராகவெற்
புத்தரத்தினெண்மாநதிமேற்கரை
சித்தவொண்கிரியுண்டதிற்சித்தர்கண்
முத்தர்மொய்த்திருப்பார்முத்திமுன்னியே.

இ-ள். கரிய நீண்டசோலைகள் சூழ்ந்த வராகமலைக்கு வடக்கே யுள்ள பெரிய ஆற்றினது மேலைக் கரையில், அழகிய சித்தகிரி என்னும்

மலை யிருக்கின்றது. அம்மலையி னிடத்தே முத்திப்பேற்றை நினைத்துச் சித்தர்களும் சீவன் முத்தர்களும் நெருங்கியிருப்பர். (ரு௪)

அன்னநற்கிரிமீதுண்டரனரு
ளென்னுமேழ்பெருந்தீர்த்தமவற்றினுட்
பன்னிரண்டுபருவந்தொறும்பரன்
றுன்னுவேணிச்சுரநதிதோன்றுமே.

இ-ள். அவ்வாறாய சிறந்த சித்தகிரியின்மேல், சிவபெருமானது திருவருள் வடிவென்று சொல்லப்பட்ட பெரிய தீர்த்தங்கள் ஏழுள்ளன. அவற்றுள் பன்னிரு வருடத்திற் கொருமுறை, சிவபெருமானது திருச்சடைக்கணுள்ள கங்காநதி பிறக்கும். (ருரு)

தெய்வநன்புயலாயவத்தீர்த்தத்தி
னுய்யுநெஞ்சினிருதுசென்றாடினோர்
வெய்யவெம்பிணியாவும்விளிந்திடு
மொய்யெனக்கதிசேருவருண்மையே.

இ-ள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சத்ததீர்த்தங்களினுள், உய்ய வேண்டுமென்னும் மனத்துடன் சென்று இருதுக்கள் தோறும் மூழ்கினவர் உடைய மிக்க கொடிய நோய்களெல்லாம் நீங்கும், அவர் விரைவின் முத்தியை யடைவார், இது சத்தியம். (ருசு)

அறையுமக்கிரியானபொருனைக்கோர்
சிறைவலாரிதிசைச்சந்திரகிரி
யுறையுமொண்புனற்றண்ணளியுண்டது
பொறைஞர்போற்றுமப்புண்ணியதீர்த்தமே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட சித்தமலைக்கணுள்ள தாமிரவன்னி நதிக்கு ஒருபக்கத்திலே, கிழக்கு திசையில் (இந்திரதிக்கில்) சந்திரகிரி இருக்

இன்றது. நல்ல நீரினது அருள் அதன்கண் உண்டு. சசிதீர்த்தம் என்னும் அது பொறுமையையுடைய பெரியோரால் துதிக்கப்பட்டது. (௩எ)

தண்ணந்திங்களோர்சாபத்திலுற்றுடற்
கண்ணதாங்கயரோகங்கடிதலா
லெண்ணருஞ்சசிதீர்த்தமென்றெங்கணு
முண்ணலங்கொடுரைக்கவிளங்குமே.

இ-ள். குளிர்ந்த சந்திரனானவன் ஒருசாபத்திற் பொருந்தி, அதனாலுடலினிடத் துண்டாகிய கயரோகத்தை (ஆங்குவந்து பூசித்து) நீக்குதலால், மதித்தற்கரிய சந்திர தீர்த்தமென்று எவ்விடத்து முள்ளவர்களாலும், மன அன்பினாற் சொல்லித் துதிக்கும்படி விளங்காநிற்கும்.

சந்திரனுக்கு உண்டாகிய சாபமாவது—பிரமனது புத்திரனாகிய தக்கனென்பான் அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களாகிய பெண்களை யீன்று, அத்திரி முனிவரின் புத்திரனாகிய சந்திரனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான். ஒவ்வொர் தினத்தும் ஒவ்வோர் பெண்களுடன் வாழுதல் வேண்டு மென்னும் நியமத்தை விடுத்து, மிக்க அழகுடைய உரோகிணி இடத்தில் மோகங் கொண்டு, அவளுடனே மருவியிருந்து மற்றவர்களை யெண்ணமல் இருந்தான். அந்த மடந்தையர் சென்று தம்பிதாவாகிய தக்கனிடம் முறையிட்டனர். அவன் சந்திரனை வரவழைத்து நியதப்படி யிருப்பாயாக வென்று கூறினன். அவ்வாறே சிலநாள் இருந்து, பழையபடியே உரோகிணி யிடத்தையே விரும்பினன். அதனைத் தந்தைக்குப் பெண்கள் முறையிட்டு வருந்த, தக்கன் சினந்து கலைதேயக் கடவது என்று சபித்தான். அச்சாபத்தை யிங்கு வந்து பூசித்து நீக்கினான் என்பது சரித்திரம். (௩அ)

வாலவிந்துவளரவளர்ந்திடுங்
கோலமேனிகுறையிற்குறைந்திடு

மேலுமோர்புனலெவ்வந்தொலைக்குநோய்
சாலும்வெய்யபவமுந்தணிக்குமே.

இ-ள். பால சந்திரன் வளருந் தோறும் தானும் வளர்ந்து நிற்கும், அவனது கலைகள் குறையுந் தோறும் தானுங் குறையா நிற்கும், அத்தன்மைத் தாய வேறோர் தீர்த்தமும் அத்தலத் துள்ளது. (அது தன்னின் மூழ்கினவரது) துன்பங்களை யெல்லாம் நீக்கும், நோயைக் கொடுக்கின்ற கொடிய பாவங்களையும் ஒழிக்கும். (ரு௰க)

துய்யபூரணையிற்சுனைதோய்ந்திடிற்
பையுடர்கங்கைதோயும்பலனெய்து
மையமில்லையதகம்பலவுள
தெய்விகம்பலவுண்டச்சிலம்பினே.

இ-ள். சுத்த மாகிய பௌர்ணிமை திதியிலே சுனையின்கண் மூழ்கினால், துன்பங்களை நீக்குகின்ற கங்கை யாற்றின்கண் மூழ்கும் பலன் வந்து சேரும், இதற்குச் சந்தேக மில்லை. அம்மலையின்கண் பெருமருந்துகள் பல வுள்ளன வாகும், தெய்வத் தன்மைகளும் பலவுள்ளன வாகும்.

அதன்மருங்கிலென்றாழ்மடிவாடினோர்க்
குதவுஞானமதற்கொருசார்வைகுஞ்
சிதைவில்சூலசிருங்கத்தொர்வாவியற்
புதத்துறும்பல்புதுமைகணல்குமே.

இ-ள் அதற்குப் பக்கத்திலே சூரிய தீர்த்த முள்ளதாகும், தன்கண் மூழ்கினவர்க்குச் சிவஞானத்தைக் கொடுக்கும், அந்தச் சூரிய தீர்த்தத்திற்கு ஒருபக்கத்தில், அழி வில்லாத சூல சிருங்கம் என்னும் மலைக்கண், ஒரு தீர்த்தம் அதிசயமாக வுள்ளது, அது பல அற்புதங்களைக் கொடுக்கும். (சுக)

கிளைக்குமக்கிரியின்வடகீழ்த்திசை
துளக்கமின்றிருமக்குமுன்சொற்றிடு
மளக்கரும்பிரமாசலமாங்கதன்
விளக்கமுற்றபலன்யார்விளம்புவார்.

இ-ள் குவடுகள் பொருந்திய அச்சூல சிருங்கம் என்னும் மலைக்கு வடகிழக்குத் திக்கில், நடுக்கமில்லாமல் உங்களுக்கு முன்னர்ச் சொன்ன, அளவிட்டு அறிதற் கரிய பிரம மலை உள்ளது. அம்மலையின் விளக்கங் கொண்ட நன்மைகளை யெல்லாம் எவர் விளம்புவார். (சஉ)

ஆங்கணுச்சியினைங்கரன்வைகுமீ
தோங்குபல்குகையுண்டவற்றின்னடுத்
தாங்கரும்பராசத்திவதிந்திடும்
பாங்கரிற்சித்தர்பண்ணவர்நண்ணுவார்.

இ-ள். அம்மலையி னுச்சிக்கண் விநாயகக்கடவுள் வீற்றிருப்பர்; அதன்மேல் உயர்வாய பலகுகைகள் உள்ளன, அக்குகைகளின் நடுக் குகையுள் உலகங்களை யெல்லாந் தாங்குகின்ற அரிய பராசத்தி வீற்றிருப் பள், அதனிடத்தே சித்தர்களும் தேவர்களும் அடைந்து வசிப்பார் (சங)

சிற்பராபரைதீர்த்தமுமாதவர்
சொற்பராவன்னதீர்த்தமுஞ்சூழுமா
னற்பராபரையைத்தொழுநான்முகன்
சற்பராயனெனுமுருச்சார்ந்தரோ.

இ-ள். ஞான வடிவாகிய பராபரை தீர்த்தமும், பெரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் சொற்களாற் றுதிக்கின்ற அன்னதீர்த்தமும் சூழ்ந் திருக்கும், பிரம தேவர் நாகராச வடிவங் கொண்டு, சிறந்த பராசத் தியை வணங்கினர். (சச)

அன்னதீர்த்தம்படிந்தைங்கரற்பராய்ச்
சின்மயப்பரையைப்புரைதீர்த்தமு
மன்னுமானலங்கொண்டுவந்திப்பவ
ருன்னருங்கதியெய்துவருண்மையே.

இ-ள். அன்ன தீர்த்தத்திலே முழுகி, ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகக் கடவுளைத் துதித்து, ஞானமய மாகவுள்ள பராசத்தியை யொத்த பரைதீர்த்தமும் நிலைபெற்றிருக்கும், நன்மை கொண்டு பூசிப்பவர், நினைத்தற் கரிய முத்தியை யடைவர். இது சத்தியமே யாம். ()

பூரணையிற்புகர்மகமெய்துநா
ளேரணையமுன்சொற்றவியற்கையிற்
சீரணையுஞ்சிவையைவழுத்திய
பாரணையர்பரபதம்பற்றுவார்.

இ-ள். பௌர்ணிமை திதியிலே வெள்ளிக் கிழமை யிலே மகநட்சத்திரம் வந்த காலத்தில், அழகானது பொருந்த முன்னர்ச் சொல்லப் பட்ட விதியால், சிறப்புப் பொருந்திய உமாதேவியாரைப் பூசித்த தொண்டர்கள் மேலான முத்திப் பேற்றை யடைவார். (சுசு)

அரவெனச்சதுர்வேதனமர்தலாற்
பிரமவொண்கிரிப்பேர்பெற்றுயர்ந்தது
மரபினோர்புடைமற்றொருவெற்பின்மேற்
பரவுதெய்விகப்பன்மடுவுண்டரோ.

இ-ள். நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமதேவர் பாம்புருக் கொண்டு அம்மலையி னிருத்தலால் அழகிய பிரமமலை யெனப் பெயர்கொண்டு உயர்வுற்று விளங்கியது, முறைமையுடைய ஓர் பக்கத்திலே யுள்ள வேறோர் மலையின்மேல் (யாவராலும்) துதிக்கப் படுகின்ற தெய்வத் தன்மை யுடைய பலமடுக்கள் உள்ளன. (சஎ)

முற்றுகொற்றவர்முற்றுணர்கேள்வியர்
பற்றுநீத்தவர்பாங்கரிற்பற்றுவார்
மற்றதன்றென்குணக்கில்வராகமா
வெற்புதக்கினுளதரிவெற்பரோ.

இ-ள். கடந்த வெற்றியையுடைய அரசர்களும், எல்லாவற்றையும் அறிந்த கேள்வியில் வல்ல ஞானியரும், இருபற்றுக்களையும் விட்ட முனிவர்களும், பக்கங்டோறும் இருப்பார், அதற்குத் தென்கிழக்கிற் பெரிய வராக மலையுளது, அதற்கு வடக்கே நாராயணகிரி யுள்ளதாகும். (சஅ)

காசைவண்ணன்கபிலையுருவுகொண்
டோசைதீர்சத்ததீர்த்தத்தினெண்கரை
யாசைதீர்சித்தரும்பர்க்கருணல்கிப்
பூசையீசனைப்போற்றிப்புரிந்திடும்.

இ-ள். காயாம் பூவண்ணராகிய திருமால் பசுவுருக் கொண்டு, ஒலிமிக்க சத்ததீர்த்தின் அழகிய கரையின்கண் ஆசைமிக்க சித்தருக்கும் தேவருக்கும் அருளைக் கொடுத்து, சிவபெருமானைத் துதித்துப் பூசை செய்யாநிற்பர். (சகூ)

மாயன்வைகலினுற்பெருமாள்கிரி
யாயதந்தவசலத்துதக்கினிற்
சேயசத்திசிவகிரிரண்டுள
மேயவற்றைச்சொல்வாமினிமேலரோ.

இ-ள். திருமால் பசுவடிவங்கொண்டு இருத்தலினால் அம்மலைக்குப் பெருமாள் கிரி என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அந்த மலைக்கு வடக்கிற் செவ்விய சத்திகிரி, சிவ மலை யென இருமலை யுள்ளன, அவற்றின் பெருமையை யினிமேற் சொல்லுதும். (ரு0)

சூகராசலத்தொல்வளங்கூறநா
வேகரானவருக்கெளிதோவுமை

பாகராரமென்றோதப்பயன்பெறு
நாகராயனவிற்றினவிற்றுமே.

இ-ள். பன்றி மலையினது பழைய வளங்களைச் சொல்ல, ஒரு நாவுடையர்க்கு எளிதாகுமோ, உமாதேவியை ஒருபாகத்தி லுடைய சிவபெருமானது ஆரமென்று சொல்லுதற்குரிய பயனைப் பெற்ற நாகராச னாகிய ஆதிசேடன் சொன்னாலுஞ் சொல்லப்படுமோ. (ருக)

வன்றிறற்பன்றிமால்வரைச்சாரலி
னென்றுழுத்தரத்துள்ள துதென்றலங்
கன்றுலாங்கன்னிகாரவனந்தனிற்
கொன்றைநாறுங்குறிகுய்யமென்பவே.

இ-ள். வலிமை மிக்க பெரிய வராக மலையின் பக்கத்தில், பொருந்திய வடதிசைக்க ணுள்ளது, தென்றற் காற்றாகிய குழவி தவழுகின்ற கன்னிகார வனமேயாம், ஆங் குள்ள கொன்றைப் பூநாறுஞ் சிவலிங்கம் குய்யலிங்க மெனப்படும். (ருஉ)

அரியயன்றொழுமவ்விலிங்கத்தையுட்
பரிவினேத்திப்பணிந்தருச்சித்தவர்
தெரிவருங்கதிசேர்குவர்திண்ணமே
துரியமாதவிரென்றனன்சூதனே.

இ-ள். துரிய நிலையை யடைந்த முனிவர்களே, விட்டுணு பிரமன் என்னு மிருவராலும் வணங்கப்படுகின்ற அவ்விலிங்கத்தை மனத்தின் கண் அன்புடன் துதித்து வணங்கிப் பூசித்தவர், அறிதற் கரிய மேற்கதியை யடைவர், இது திண்ணம் என்றார் சூதமுனிவர். (ருஙு)

நதி யுற்பவித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—உஎஅ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

எட்டாவது,

கன்னிகார வனச் சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சுருதிவேதியர்சூதனைத்துதித்துநீர்
சூழ்புவியிருள்சீக்கும்
பரிதிபோலுளவிருள்கெடவிமைத்தசெம்
பரிதிநீபகர்காதை
பெருகுமின்சுவையமிழ்தினைக்கருணையாற்
பெட்புறவினிதூறு
மிருசெவிப்புலனுகர்வதற்குவகைபூத்
தின்னமும்விழைகின்ற.

இ-ள். வேதங்களில் வல்ல முனிவர்கள், சூதமுனிவரைத் துதித்து, நீராற் சூழப்பட்ட இப்பூமியின்கணுள்ள இருளை யழிக்கும் சூரியனைப் போல, எமது உள்ளத்தின்கணுள்ள அஞ்ஞான மாகிய இருள் அழியும் படி பிரகாசிக்கின்ற சிவந்த சூரியனாகிய நீர் சொன்ன கதைகள், சுரக்கின்ற இனிய சுவையாகிய அமிர்தத்தை அருளாலே விரும்பும்படி நன்ருக ஊறுகின்றன, அதனால் எமது செவிகளாகிய புலன்கள் அதனை யுண்ணுவதற்கு மகிழ்ச்சி சிறந்து இன்னும் கேட்க விரும்புகின்றன. (க)

புனிதமாதவபொங்கொளியிலிங்கமொன்
றுளதுபோற்றினருள்ளங்
கனியுமாறுபேரின்பமேதருமெனக்
கழறினைபவநோயிற்
றுனியுறுதியாமறியுமாறதனது
பெருமையைத்துகடீர்க்க
நனிவிழைந்துரையெனத்தொழுதார்பெற
நவிலுவானெதிர்போற்றி.

இ-ள். பரிசுத்த முடைய தவத்தை யாற்றுஞ் சூதமுனிவரே! மிகுந்த பிரகாச முடைய சிவலிங்க மொன் றிருக்கின்றது, அது தன்னை யடைந்து பூசித்தவர்களது மனங் குழையும்படி பெரிய முத்தி யின்பத்தைக் கொடுக்குமெனச் சொல்லி யருளினிர், நாங்களும் பிறவியாகிய பிணியாற் பயப்படாது அதனை யறியும்படி, அப்பெருமையை யெங்கள் குற்றத்தைப் போக்குமாறு மிகவும் விருப்புற்றுச் சொல்வீராக வென்று (முனிவர்) வணங்கினர், அதனை யவர் பெறும்படி எதிரிலிருந்து துதித்து சொல்லத் தொடங்கினர். (உ)

மருளிலிங்கநீருளம்புரியாதுமா
தவம்புரிந்துயர்ஞானத்
தெருளிலிங்குவீதெனும்பான்மறை
தெரிவருஞ்சிவரூப
வருளிலிங்கமற்றதன் றிறமறைகுத
லறநெறித்தெனவேசிற்
பொருளிலிங்கநெஞ்செழுதிமுன்பார்த்தபின்
கேண்மெனப்புகல்கின்றான்.

இ-ள். (முனிவர்களே) நீவிர் மயக்கத்தில் நுமது அறிவைவிடாது, பெரிய தவத்தைச் செய்து, சிவஞான மாகிய தெளிவில், அது இது

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

எட்டாவது,

கன்னிகார வனச் சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சுருதிவேதியர்சூதனைத்துதித்துநீர்
சூழ்புவியிருள்சீக்கும்
பரிதிபோலுளவிருள்கெடவிமைத்தசெம்
பரிதிநீபகர்காதை
பெருகுமின்சுவையமிழ்தினைக்கருணையாற்
பெட்புறவினிதூறு
மிருசெவிப்புலனுகர்வதற்குவகைபூத்
தின்னமும்விழைகின்ற.

இ-ள். வேதங்களில்வல்லமுனிவர்கள், சூதமுனிவரைத் துதித்து, நீராற் சூழப்பட்ட இப்பூமியின்க ணுள்ள இருளை யழிக்கும் சூரியனைப் போல, எமது உள்ளத்தின்க ணுள்ள அஞ்ஞான மாகிய இருள் அழியும் படி பிரகாசிக்கின்ற சிவந்த சூரியனாகிய நீர் சொன்ன கதைகள், சுரக்கின்ற இனிய சுவையாகிய அமிர்தத்தை அருளாலே விரும்பும்படி நன்றாக ஊறுகின்றன, அதனால் எமது செவிகளாகிய புலன்கள் அதனை யுண்ணுவதற்கு மகிழ்ச்சி சிறந்து இன்னும் கேட்க விரும்புகின்றன. (க)

புனிதமாதவபொங்கொளியிலிங்கமொன்
　　றுளதுபோற்றினருள்ளங்
கனியுமாறுபேரின்பமேதருமெனக்
　　கழறினைபவநோயிற்
றுனியுறுதியாமறியுமாறதனது
　　பெருமையைத்துகடீர்க்க
நனிவிழைந்துரையெனத்தொழுதார்பெற
　　நவிலுவானெதிர்போற்றி.

இ-ள். பரிசுத்த முடைய தவத்தை யாற்றுஞ் சூதமுனிவரே! மிகுந்த பிரகாச முடைய சிவலிங்க மொன் றிருக்கின்றது, அது தன்னை யடைந்து பூசித்தவர்களது மனங் குழையும்படி பெரிய முத்தி யின்பத்தைக் கொடுக்குமெனச் சொல்லி யருளினிர், நாங்களும் பிறவியாகிய பிணியாற் பயப்படாது அதனை யறியும்படி, அப்பெருமையை யெங்கள் குற்றத்தைப் போக்குமாறு மிகவும் விருப்புற்றுச் சொல்வீராக வென்று (முனிவர்) வணங்கினர், அதனை யவர் பெறும்படி எதிரிலிருந்து துதித்து சொல்லத் தொடங்கினர். (உ)

மருளிலிங்கநீருளம்புரியாதுமா
　　தவம்புரிந்துயர்ஞானத்
தெருளிலிங்கதுவீதெனும்பான்மறை
　　தெரிவருஞ்சிவரூப
வருளிலிங்கமற்றதன்றிறமறைகுத
　　லறநெறித்தெனவேசிற்
பொருளிலிங்கநெஞ்செழுதிமுன்பார்த்தபின்
　　கேண்மெனப்புகல்கின்றான்.

இ-ள். (முனிவர்களே) நீவிர் மயக்கத்தில் நமது அறிவைவிடாது, பெரிய தவத்தைச் செய்து, சிவஞான மாகிய தெளிவில், அது இது

என்று பலவகைப் பட்ட வேதங்களாலுஞ் சொல்லுதற் கரிய சிவரூப மாகிய அருளிலிங்கத்தையும், அதன் பெருமைகளையும் சொல்லுதல் தரும வழிப்பட்டதாகும் என்று, ஞானப் பொருளாகிய குறியைத் தம் மனத்தின்கணெழுதி அதனைத் தரிசித்த பின் கேளுங்களென்று சொல் வாராயினர் (சூதமுனிவர்) (ங)

அண்ணலுக்குநஞ்சருத்தலிற்பத்திநாந்
தாங்குதலறனென்று
வெண்ணருந்தவமிழைத்திருநிலத்தின்மீ
தெறிதிரைப்பாலாழி
விண்ணெடுங்கிரியுருவெடுத்தாங்கொளி
விளங்கிவேதியர்விண்ணோ
ருண்ணிகழ்த்தமாமறைப்பிழம்பெனநிமிர்ந்
தோங்குமோர்வேதண்டம்.

இ-ள். சிவபெருமானுக்கு நஞ்சினை யுண்ணக் கொடுத்தமையால், நாம் அன்பு கொண்டு அவரைச் சுமந்திருத்தலே தரும மாகும் என்று, மதித்தற் கரிய தவத்தைச் செய்து, பெரிய பூமியின் மேல், திரை யெறி கின்ற பாற்கடலானது, ஆகாய மளவு நீண்ட மலை வடிவைக் கொண்டு இருந்தாற் போல, வெள்ளொளியாற் சிறந்து, அந்தணர் தேவர் என்னு மிவரது மனத்தின்கணுள்ள பெரிய வேத சாரத்தைப் போல ஓங்கி விளங்கும் வெள்ளி மலை. (ச)

அந்தநீள்வரைச்சிகரியிலாயிரங்
கோடியாதவரொன்றாய்
வந்துதித்தனசினகரத்தரியயன்
வானவர்முதலேனோர்

முந்துறச்சிரமிசைகரமுகிழ்ப்பவெண்
முடங்குழையரிமான்சூழ்
தந்தமாமணியாசனத்திறைவியோ
டிருந்தனன்றனிநாதன்.

இ-ள். அந்த வெள்ளி மலையின் உச்சியில் ஆயிரகோடி சூரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து உதயஞ் செய்தாற் போன்ற கோயிலின்கண், விட்டுணு பிரமன் தேவர் முதலாயினோர், முதன்மை பொருந்தத் தந்தலையின் மீது கைகூப்பி யஞ்சலிக்க, வெள்ளிய பிடர் மயிரினை யுடைய சிங்கங்களாற் றாங்கப்பட்ட சிறந்த இரத்தினாசனத்தி னிடத்து, ஒரு முதல்வராகிய சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும் வீற்றிருந்தனர். (ரு)

அருளுருப்பொலிநந்தியெம்மடிகள்கைப்
பிரம்பொலியவைநாப்பண்
டெருளுநெஞ்சினன்சுரர்குருச்சென்றெதிர்
தாழ்ந்தெழுந்தனன்சென்னி
மருமலர்க்கரங்கூப்பினனிருகண்ணீர்
வாரருவியின்மூழ்கி
யுருகிநன்பரவசத்தடைந்தனன்விழித்
தொருவனதடிபோற்றி.

இ-ள். திருவரு ளுருவாற் பொலிந்து விளங்கும் எமது அடிகளாகிய திருநந்தி தேவரது கையின்க ணுள்ள பிரம்பு விளங்கும் சபையின் நடுவே, தெளிந்த மனத்தை யுடையராகிய தேவகுருவான வியாழபகவான் எதிர் சென்று (சிவபெருமானை) வணங்கி யெழுந்து, தலையின்கண் வாசனை பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற கைகளைக் குவித்து, இரு கண்களி னின்றும் நீர் அருவியைப் போலப் பொழிய அதின் மூழ்கி, மனமுருகிச் சிறந்த பரவசப் பட்டு, பின் விழித்து ஒப்பற்ற முதல்வராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை யேத்தெடுத்து. (சு)

குறிகுணங்களாயினையவையொழிந்தனை
கோதின்மாமறைச்சென்னி
யறிபழம்பொருளாயினையறிவதற்
கரியையாயினைமூல
நெறியினின்றகன்றனையுயிர்தொறுந்தொறுந்
தருப்பணநிழல்போலச்
செறியநின்றனையிறைவநின்றிருவுளச்
செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ள். குறியுங் குணங்களு மாயினீர், அவை யொழிந்தீர், குற்ற மில்லாத பெரிய வேத சிரசின்கண் அறியப்படும் பழம்பொருளானீர், பசுபாச ஞானங்களா லுணர்வதற்கு அருமை யுடையராயினீர், எல்லா வற்றிற்கும் முதற்காரண மாகநின்று, அதுவல்லவாகவும் நின்றீர், ஆன் மாக்கடோறும் கண்ணடி விம்பம்போல அதுவதுவாகக் கலந்துநின்றீர், தலைவரே ! தேவரீரது திருவருட்டன்மைகளை யாவரறிய வல்லவர். (எ)

அற்புதத்தினைமனுதிகட்கணுகொணு
வருவுருவெனநின்றாய்
முற்புரிந்தமுத்தொழிலினைதொழில்புரி
மூவராயினைமூவாய்
சொற்பொருட்டெரிவோருளந்தெரிந்தனை
சூக்குமதூலத்தோய்
சிற்பரஞ்சுடருருவநின்றிருவுளச்
செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ள் ஆச்சரிய குணமுடையரானீர், மனமுதலிய கருவிகளால் அறியப்படாத அருவவடிவும் உருவமுமாக நின்றீர், முதலிற் செய்யும் படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னும் முத்தொழில்களையு முடையீர்

அத்தொழில்களைச் செய்தற்கு மும்மூர்த்திகளாயினீர், முதிராத தன்மையரே! சொல்லும் அதன்பொருளும் அறிந்தவரது மனத்தா லறியப்பட்டவரே! அணுவிற்கு அணுவாகியும் மகத்திற்கு மகத்தாகியும் இருக்கின்றவரே! ஞானமாகிய பெரிய சோதிவடிவரே! தேவரீரது திருவருட் செயல்களை யறிவோர் யாவர். (அ)

எனத்துதித்தருட்கடைவிழியேற்றிமை
யவர்குருத்தொழுமேல்வை
மனத்துதித்தபேரன்பினளொருபுறம்
வாழ்ந்திருப்பவள்வானோர்
சினத்ததீப்பொறியுமிழ்சிறுகட்பெரி
யகிம்புரிக்கோட்டுக்
கனத்துதிக்கைமாலியானைவீழுரியினன்
கனைகழற்பதம்போற்றி.

இ-ள்: என்று இவ்வாறு துதித்துத் திருவருட் கடைக்கண் பார்வையை விரும்பித் தேவகுருவாகிய வியாழன் துதிக்குங் காலத்தில், அடியவரது மனத்தின்கண் தோன்றும் பெரிய அன்புரு வானவளும், சிவபெருமானது ஒரு பக்கத்து வாழ்ந்திருப்பவளும் ஆகிய உமாதேவி, தேவர்மீதுள்ள கோபத்தினால் அக்கினிப் பொறிகளைக் கக்கும் சிறிய கண்களையும் பெரியகிம்புரிப்பூணணிந்த கொம்பரையும், மேகம்போன்ற துதிக்கையையும் மதிமயக்கத்தையுமுடைய கயாசுரன்என்னும் யானைத் தோலையுடைய சிவபெருமானது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளைத் துதித்து. (கூ)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பாலலோசனமான்முதலியர்கடம்பருவம்
வீயினும்வீயாக்
காலகாலநால்வேதமோதுபீதகன்
கழறியவற்றுட்

டேலசுக்குமவுருவினையெனநினைத்துதித்தது
தோமாறின்
றேலவோதெனவிரண்டுமோர்தொடர்புகொண்டிருக்கு
மென்றனனெந்தை.

இ-ள். நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே! விட்டுணுமுதலிய தேவர்க ளது ஆயுள்முடிந்தாலும் அழியாத யமனுக்கும் யமனா யிருப்பவரே! நான்கு வேதங்களையு மோதியுணர்ந்த வியாழன் தோத்திரஞ் சொன்ன வற்றுள், தூலம் சூக்குமம் ஆகிய வடிவங்களை யுடையாய் எனத் தேவ ரீரைத் துதித்ததைத் தெளியமாட்டேம், மாறுபாடில்லாமல் அதனை யறியும்படி திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, (சிவ பெருமான் கூறுவார், நங்கையே!) அவ்விருவகை யுருவும் ஓர் சம்பந் தத்தைக் கொண்டிருக்கு மென்று சொன்னார். (௧0)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

துண்டவெண்பிறைநுதலிகேட்டிறைஞ்சித்
துணைவசூக்குமதூலமென்றிரண்டுங்
கொண்டதோர்தொடர்பென்றனைபிரித்துக்
குவலயத்தருச்சிப்போர்க்கருள்வாய்
விண்டெனக்கிரிமுழுவதுங்கொள்குவம்
விளங்குகோபுரஞ்சிகரமும்பலிதூ
மெண்டருந்திருப்பீடமதியாவு
மிலங்குதூலமாமிலிங்கமற்றவையே.

இ-ள். பாதிச் சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடைய உமாபிராட்டி யார் அதனைக்கேட்டு, வணங்கி, நாயகரே! சூக்குமம் தூலம் என்னும் இரண்டும், தேவரீர் கொண்டதாய ஒரு சம்பந்தமுடைய வடிவென்று

திருவாய் மலர்ந்தருளினீர், பூமியின்கணவற்றைத் தியானித்துப் பூசிப்பவர்க்குக் கிருபை செய்வீர்! ஆகாயத்தைப் போல மலைமுழுவதையும் கொள்ளுவேம், கோபுரங்களுந் தூபியும் பலியிடுகின்ற மதிக்கத் தகுந்த அழகிய பலிபீடமும் ஏனையவைகளும் ஆகிய அவையெல்லாம் விளங்காநின்ற தூல லிங்கமெனப்படும். (கக)

அவ்விலிங்கமற்றேழ்வகைத்தாகுமற்
றவற்றுண்மற்றொருகாரணமின்றிச்
செவ்விபெற்றொருசுடர்க்கிரிவடிவந்
திகழ்ந்துபாதலக்கீழின்வேரோடிப்
பௌவநீணிலத்தருட்கொழுந்துருவம்
படைத்துநாலிரண்டொன்றெனுமியல்பிற்
சைவநன்னெறித்தலைசிறந்தோன்றாய்த்
தயங்கியோங்கொளியாயதுசயம்பு.

இ-ள். அத்தூல விலிங்கம் ஏழுவகைப்படும். அவைகளுள் வேறு தமக்குக் காரணமொன்று மில்லாமல், அழகு கொண்டு ஒப்பற்ற ஒளி வடிவமுள்ள மலையாகவிளங்கிப் பாதலலோகத்திற்கும் அப்பால் வேரோடிச் சென்று, கடலாற் சூழப்பட்ட நீண்ட பூமியின்கண் திருவருட்கொழுந்து உருவைக் கொண்டு, நான்கு, இரண்டு ஒன்று என்னுந் தன்மையால் சிவசம்பந்தமுள்ள சித்தாந்த நன்மார்க்கத்தின் விளங்கப்பெற்று ஒன்றாயிலங்கி, மிக்கபிரகாசமுடையது சயம்புலிங்கம் ஆகும். ()

இலங்குமச்சிவகிரியினிலொருபோ
தேனுநீப்பரிதெனவுறைகுவம்யாம்
விலங்கலஞ்சுடர்ச்சிகரிவான்கொழுந்து
மேவருங்குறிதவிகலிங்கம்

புலன்களைந்தையுங்களைந்தொருங்குணர்ந்த
பொதியமாமுனிமுதலமாமுனிவர்
தலங்களெங்கணும்வழிபடல்புரிவான்
சாரிலிங்கமஃதாரிடலிங்கம்.

இ-ள். விளங்காநின்ற அச் சிவலிங்க சொருபத்தில் ஒருகண மேனும் நீக்கமின்றி யாம் சாந்நித்தியரா யிருப்பேம். விலகிவிட்டொளிரும் முடியானது ஆகாயத்தி னுச்சியினகாறுஞ் செல்லுஞ் சிவலிங்கம் தைவிகலிங்கமாகும், பஞ்சப் புலன்களையும் வென்று பரசிவத்தை யுள்ளவாறறிந்த அகத்தியர் முதலிய சிறந்த இருடிகள் தலங்க ளெவ்விடத்து வழிபாடுசெய்து தாபித்தது ஆரிடலிங்கமாம். (கரு)

செய்யதாமரைக்கிழவனுந்துளபத்
தெரியன்மார்பனுங்குலிசனுஞ்சுரரும்
வெய்யசொற்றயித்தியருமற்றையரும்
வேணவாவுறல்காண்வரலிங்கம்
பையமாமனுமுதலியநிருபர்
வழிபடுங்குறிமானிடலிங்க
மெய்யராகியெனோர்பெறநிறுவி
யலரிடுங்குறியதுநரலிங்கம்.

இ-ள். சிவந்த தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமனும் துழாய் மாலையைத் தரித்த திருமாலும் வச்சிராயுதத்தை யுடைய இந்திரனும் தேவர்களும், கொடுஞ்சொற்களை வசனிக்கின்ற அசுரர்களும் ஏனைய கணர்களும் விருப்பத்துடன் தாபித்தது காணலிங்கம், பூமியின்கண் சிறந்த மனுமுதலிய சிறந்த அரசர்களாலே தாபித்து வழிபடப்பட்ட இலிங்கம் மானிடலிங்கமாம், அறிவுடையவரான மற்றைய நரர்களால் நிறுத்திப் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கம் நரலிங்கமாகும். (கசு)

உயிர்பிரிந்திடுங்களேபரங்கழிய
வுண்டுதேக்குமொள்ளெரிதவழ்கானி
னியமமுற்றுயர்சினகரங்கோலி
நிறுவுமக்குறிமயானநீடிலிங்கங்
கயனெடுங்கணாயீராறுபருவங்
கழிந்தபின்பதிற்கவினிவீற்றிருப்பேம்
பயில்வுகொண்டமுன்பகர்சயம்புவினீ
பரிந்துவந்தனைபுரிந்திடுகென்றான்.

இ-ள். ஆன்மாநீங்கிய பிணங்கள் முழுவதையும் இல்லையென்னும்படி உண்டு ஏப்பமிடுகின்ற மிக்க அனல்பொருந்திய இடுகாட்டில் நியமமாகவுள்ள கோயில்செய்து, தாபிக்கின்ற இலிங்கம் நீண்டமயானலிங்கமெனப்படும், கயன்மீன்போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்ணே! பன்னிரண்டுவருடங் கழிந்தபின்பு அவ்விலிங்கத்தில் அழகுடன் வீற்றிருப்பேம், யாம் இடைவிடாது வீற்றிருக்கின்ற சுயம்பு லிங்கத்தின்கண் நீயன்புற்று வழிபாட்டைச் செய்க என்று (சிவபெருமான்) திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

இந்நூலாசிரியர் சுயம்பு லிங்கம், தைவிக லிங்கம், ஆரிட லிங்கம், காணலிங்கம், மானிட லிங்கம், நர லிங்கம், மயான இலிங்கம் என எழுவகைப்படுமென்று கூறியுளார். இவை யாகம விரோத மாகலின் இச்செய்யுள் பதிட்பித்தவரது செய்கையா னேர்ந்த பிழைபோலும். சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட சிவலிங்க விதியைக் காட்டுவாம்.

இலிங்கம் எழுவகைப்படும். அவையாவன—பரார்த்த லிங்கம், சுயம்பு லிங்கம், காணலிங்கம், தைவிகலிங்கம், ஆரிடலிங்கம், மானுடலிங்கம், கணிகலிங்கம் (க்ஷணிகலிங்கம்) என்பனவாம். அவற்றுள்,

(க) பரார்த்த லிங்கமாவது—சிவபெருமான் மகாசங்காரகாலம் வரையும் சாந்நித்தியரா யிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கப்

பெறும் இலிங்கமாம். இது தாவர லிங்கம், திரலிங்கம் எனவும் பெயர் பெறும்.

(உ) சுயம்பு லிங்கமாவது—தானே தோன்றியது.

(ங) காணலிங்க மாவது—விநாயகர், வைரவர், வீரபத்திரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய சிவகணநாதர்களாலும் கணங்களாலும் தாபிக்கப்பட்டது.

(ச) தைவிக லிங்கமாவது—விட்டுணு, பிரமன், இந்திரன்முதலிய தேவர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது.

(ரு) ஆரிட லிங்கமாவது—அகத்தியர், புலத்தியர், நாரதர், அத்திரி, வசிட்டர், விசுவாமித்திரர், காசிபர், வாமதேவர், பிருகுமுதலாய முனிவர்களாலே தாபிக்கப் பட்டது. அசுரர் இராக்கதர் முதலினோராலும் தாபிக்கப்பட்டதும் இதுவே.

(சா) மானுட லிங்கமாவது—மனுமுதலிய அரசர்களானும் அறிவுடைய கண்ணர், பாசுராமர், இராமர் முதலாயினோராலுந் தாபிக்கப்பட்டதாகும்.

(எ) கணிகலிங்கமாவது—பூசித்தவுடன் விடப்பட்ட இலிங்கம். இது மண் அரிசி, அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்ஷம், சந்தனம், கூர்ச்சம், புட்பமாலை, சருக்கரை, மா என்னும் பன்னிரு பொருள்களு ளொன்றாற் செய்யப் படுவது.

இவற்றுள் க்ஷணிகலிங்கத்தி னுயர்ந்தது மானுடலிங்கம். மானுடலிங்கத்தி னுயர்ந்தது ஆரிடலிங்கம். அதினுயர்ந்தது தைவிகலிங்கம். அதின் உயர்ந்தது காணலிங்கம். அதினு முயர்ந்தது சுயம்புலிங்கமாம். இவ்வாறு விம்பாகமம், காமிகாமகம், வாதுளாகமம், காரணகமம், சுவாயம்புவாகமம், சந்தான ஆகமம், சர்வோத்தம முதலிய சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்டன. (கரு)

நீலவாட்கணியுளங்குமிழ்த்திறைவ
நினைச்சயம்புவிலருச்சனைபுரிவா
னேலவோர்தலனருள்கெனத்தென்பா
லேனமால்வரைமூவிருகன்னற்
கோலுமுத்தரங்கொங்குநீள்வனத்திற்
குரவனுந்துளவனும்புரிகின்றதவத்தான்
மூலமாயுதித்தனமவணெய்தி
முயன்றுவந்தனைபுரியெனமொழிந்தான்.

இ-ள். கருநிறமுடைய வாளாயுதத்தை யொத்த கண்களை யுடைய உமாதேவியார் மனங்குவிந்து, இறைவனே! தேவரீரைச் சுயம்புலிங்கத்தில் அருச்சனை செய்யும்படி தகுந்த வொருதலத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, தென்றிசையிலே பெரிய வராகமலைக்கு ஆறுநாழிகை வழிகொண்ட வடக்கில் கன்னிகார வனத்திலே பிரமனும் விட்டுணுவும் முன்செய்த தவத்தினாலே மூலகாரணமாகத் தோன்றி யுள்ளேம், மாதரசே நீ யவ்விடஞ்சென்று வழிபாட்டைச் செய்வாயாக வென்றார். (கசு)

கலி நிலைத்துறை.

கேட்டாளுமைமீளவுங்கேழலனைப்போற்றிமாலுந்
தாட்டாமரைச்செல்வனுந்தாழ்ந்துதவங்களாற்றி
வேட்டாயிடையுய்ந்தாரெனக்குவிரித்துவாக்காற்
காட்டாயெனக்கார்மிடற்றெந்தைகழறுகின்றான்.

இ-ள். உமாதேவியார் கேட்டுப் பின்னரும் வராகமலைக்கணெழுந்தருளும் சிவபெருமானைத் துதித்து, விட்டுணு மூர்த்தியும், நாளத்தை யுடைய தாமரைமலரின்மீது இருக்கும் பிரமனும் வணங்கித் தவங்களைச் செய்து, என்னவத்தை விரும்பி அவ்விடத்தி லடைந்து உய்ந்தனர்.

அதனை யளியாளாகிய எனக்கு விரிவு படுத்தி, தேவரீர் திருவாக்காற் காட்டி யருளுதிர் என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் கூறுவாராயி னர். (கள)

கேளாயதுமுன்புகிரேதாயுகத்தில்வையந்
தாளாலளந்தோனுலகந்தருமாறுநாபி
நாளார்நளினத்திடைநான்முகனைப்பயந்து
மூளாரணத்துட்பொருளாகியமூலநல்கி.

இ-ள். உமையே யதனைக் கேட்பாயாக, கிருத யுகத்திலே, பூமி யைத் தனது கால்களால் அளந்த விட்டுணு உலகத்தைப் படைக்குமாறு, தனது உந்தியினுள்ள நாளமுடைய தாமரை மலரினின்றும் பிரமனைப் பெற்று, அன்பு மூளுதற்குரிய வேதத்துட்பொருளாகிய மூதற்பொருளை உபதேசித்து. (கஅ)

சார்வாய்வியாகிருதிப்பொருடானும்வீசிப்
பார்வானமுதலாயபடைத்தியெனப்படைத்தோ
னோர்வாய்மறைப்பொருள்யானெனுமுள்ளந்தோன்றிச்
சோர்வாய்க்கருத்தனகந்தையிற்றோயலுற்றான்.

இ-ள். அதற்குத் துணையாகப் பிரிக்கப்பட்ட பொருள்களின் இலக் கணங்களையும் உபதேசித்து, பூமி ஆகாய முதலியவற்றைப் படைப்பா யாக வென்றுகூறச் சிருட்டித்த பிரமன், தனிமைபொருந்திய பிரணவ வேதங்களி னுண்மைப்பொருள் நானேயென்னும் அது தன்மனத்திற் றோன்றப் பெற்றுச் சோர்வுற்று, நானே பரம்பொருளென்னும் அகங் காரத்தில் முழுகினன். (கக)

பூப்பானும்பூதம்யாவையும்பூத்தவண்ணங்
காப்பானுங்காப்பவைமுற்றுங்கடந்துநின்று

நீப்பானுமீளநிறுத்திநிறுத்துவேதங்
கோப்பானும்நானேயென்றுரங்கொட்டிநின்றான்.

(இ-ள்.) பூதமுதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கின்றவனும், படைத்தவாறு காக்கின்றவனும், காத்தவைக ளெல்லாவற்றையுந் தாண்டி நின்று அழிப்பவனும், திரும்பவு நிறுத்தி, பொருள்களை நிறுத்துகின்ற வேதத்தைப் படைக்கின்றவனும் நானேயென்று பிரமன் தன்மார்பைத் தட்டிநின்றனன். (உ0)

தண்டாமரையோன்செயருமரைக்கண்ணனோர்ந்துட்
கொண்டான்குறிப்பிற்பிறந்தார்குழைக்காதிரண்டி
ரண்டானவராயமதுகைடவரென்போ
ருண்டாய்மறையைக்கவர்ந்தேகினரோதைவேலை.

இ-ள். குளிர்ந்த தாமரை மலராசன னாகிய பிரமனது செய்கை யைத் தாமரைக்கண்ணனாகிய திருமால் அறிந்து, அவன் அகங்காரத்தை யொழிக்க நினைந்தனன், அவன் மனக்குறிப்பின்படி அத்திருமாலது குண்டலங்க ளணிந்த செவிகளி னின்றும் மது, கைடவன் என்னும் இரண்டு அசுரர்கள் தோன்றிப் பிரமனிடத்துள்ள வேதங்களைப் பிடுங் கிக்கொண்டு திரைகள் பொருந்திய சமுத்திரத்திற் சென்றனர். (உக)

தோட்டின்கமலத்தன்றுழாய்ப்புயல்சொற்றிறம்பி
வீட்டின்பொருளாரணநான்கையும்வேறுபோக்கிக்
கோட்டுந்திரநெஞ்சுடைத்தாய்ப்பிறர்கொள்ளநாளு
மீட்டும்பொருள்போக்குமகந்தையரென்னநைந்தான்.

இ-ள். இதழ்களை யுடைய தாமரை மலராசன னாகிய பிரமன், துழாய் மாலையைத்தரித்த மேகம்போன்ற கரிய விட்டுணுவின் சொல்லை மீறி, முத்திப்பொருளை யுரைக்கும் வேதங்கள் நான்கையும் தன்னினின்

றும் போகவிட்டு, உலோபமானது நிலைத்த மனமுடையராய், அந்நியர் அபகரிக்க நாடோறும் தாந்தேடிய பொருளைக் கொள்ளை கொடுக்கும் அகங்காரிகளைப் போல வருந்தினன், (உஉ)

நானேபிரமப்பொருளென்பதுநைந்துவேதன்
றானேதுதிப்பத்தளரேலெனத்தந்தவேலை
மீனேயெனத்தானவர்ச்செற்றுயர்வேதநான்கும்
வானேழ்நிலம்பண்டையினேங்கவழங்கலுற்றான்.

இ-ள். பிரமன் நானே பரப்பிரமம் என்று கொண்ட அகங்காரத்தினின்றும் நீங்கி, தானாகவே துதிக்க, விட்டுணு, பிரமனே வருந்தாதே யென்று அபயங் கொடுத்து, சமுத்திரத்துள் மீனுருவங் கொண்டு சென்று, அவ்வசுரர் இருவரையுங் கொன்று, நான்கு வேதங்களையும், ஆகாயமுதலிய ஏழுலகங்களும் முன்னர்ப்போல விளங்கும்படி கொடுத்தான். (உங)

ஆர்த்தானுவகைக்கடன்மூழ்கியறிவின்றாசு
போர்த்தான்கரியோன்செழும்பொன்முடிமீதுபோது
தூர்த்தானவனாயிரநாமமுஞ்சொல்லிச்சொல்லி
நாத்தான்றழும்பத்துதித்தானவைதீர்த்தியென்றான்.

இ-ள். பிரமன் மகிழ்ச்சி யாகிய கடலில் முழுகி யாரவாரித்தான், ஞானமாகிய வஸ்திரத்தால் தன்னை மூடினான், விட்டுணுவின் செழிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தின்மேல் புட்பங்களைத் தூவினான், அத்திருமாலின் ஆயிர நாமங்களையுஞ் சொல்லிச் சொல்லி நாத் தழும்புபடத் துதித்தான் என்னுடைய குற்றத்தை நீக்குதி யென்று வேண்டினான். (உச)

அவ்வாறுதுதித்தவனைக்கதிராழிதாங்குங்
கவ்வானவன்கையமைத்தெண்டிசைக்காவலரு

மெவ்வானுலகத்திமையோர்களும்யானுநீயு
மொவ்வாவொருவன்றனைப்போற்றிடனோதுகின்றான்.

இ-ள். அங்ஙனந் துதித்த பிரமனை, ஒளிபொருந்திய சுதரிசன மென்னுஞ் சக்கரத்தைத் தரித்த திருமால் கையாலமைத்து, அட்டதிக்குப் பாலகரும் எந்த எந்த மேலுலகவாசிகளும் யானும் நீயும் ஒப்பாகாத தனிமுதற் பொருளாகிய நம்மைத் துதித்து வழிபடும் இடத்தைக் கூறுகின்றான். (உரு)

நின்னாற்றொழுவோற்றொழுமாறுமைக்னீலமேனிப்
பன்னாகணையாய்பகர்கென்றிடும்பாலனோடு
மந்நாளடைந்தான்கருமாவரையந்தண்சார
னன்னாண்மலர்க்கோங்கவனத்தைமுன்ஞாலமுண்டோன்.

இ-ள். உன்னாலே தொழப்பட்ட சிவபெருமானை நான் வணங்கும்படி, கரிய மேனியை யுடைய படங்கொண்ட சர்ப்ப சயனரே (அவரிருக்கு மிடத்தைச்) சொல்லி யருளுதி யென்று கேட்ட புத்திரனை பிரமனுடன், முன்னர் மண்ணையுண்ட திருமால், வராகமலையின் சாரற்கு வடக்கேயுள்ள கோங்க வனத்தை யடைந்தான். (உசு)

தண்பாலின்மலர்த்தடங்கண்டதன்றண்ணாந்தீரத்
தெண்பார்வையோனைப்பணியாத்தவமாற்றுகென்று
வெண்பாற்கடற்றானவர்க்கொல்வினையிட்டமீனின்
பண்பாற்றவமாற்றினனீருட்படிந்துமாயன்.

இ-ள். குளிர்ந்த இடத்தில் மலர்கள் பொருந்திய தீர்த்தமொன்று செய்து, அதனது தண்ணென விருக்குங் கரையின்கண், எட்டுக் கண்களையுடைய பிரமனை யீண்டிருந்து தவஞ்செய்க வென்று கட்டளையிட்டு, வெள்ளிய பாற்சமுத்திரத்தில் மதுகைடவரைக் கொன்ற தொழிலைச்

செய்த மீனுக்கு ஏற்ற தன்மையால் திருமால் (அத்தடாக) நீருக்குள் மூழ்கித் தவஞ்செய்தான். (உஎ)

உழைத்தாரணமோதியைந்தாறமைத்துண்டிநீத்து
விழைத்தாரனந்தம்பதப்போதில்விழைந்துகுல்லைத்
தழைத்தார்ப்புயல்வண்ணனுந்தாமரைக்கண்ணியோனுந்
திழைத்தார்தவமெண்ணைந்துநாள்வரத்தெய்வவாண்டில்.

இ-ள். இடைவிடாது வேதங்களை யோதி, மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் பஞ்சப் பொறிகளையும், காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம், மதம் மார்ச்சரியம் என்னும் அறுபகைகளையும் உள்ளடக்கி, உணவை விட்டு, அளவில்லாத சூரியர்களைப் போன்ற ஒளியை யுடைய பாததாமரையை விரும்பி, துழாயிலை மாலைதரித்த மேக நிறத்தனாகிய திருமாலும், தாமரை மாலையை யணிந்த பிரமனும் தேவவருடத்தில் நாற்பது தினம் வரையும் தவத்தைச் செய்தனர்.

அருண சம்பந்தமான பாடல்களை யுடைமையான் வேதத்திற்கு ஆரண மெனப்பெயர் வந்ததென்ப. ஐந்து ஆறு என்பன தொகைக் குறிப்புச் சொற்களாய், பொறிகளையும் உட் பகைகளையுங் கருத நின்றன. தேவ வருடம் நாற்பது நாள் எனவே மனுட வருடம் நாற்பது ஆண்டு காறுந் தவஞ் செய்தனர் எனக்கொள்க. (உஅ)

பாதாளவித்தோங்கலினோங்கொளியாகப்பாரின்
மீதார்சிவலிங்கவுருக்கொடுமேற்குநோக்கிப்
போதார்திருப்பாற்கடல்போலும்பொய்கைவாயிற்
காதார்குழைக்காரிகைகாட்சிவழங்கினேமால்.

இ-ள். காதி லணிந்த குண்டலங்களை யுடைய உமையே, பாதலத்திினின்றும் முளைத்த மலையைப்போல, மிக்க ஒளியுடையதாக, 'பூமியின்மேல் சிவலிங்க வடிவங் கொண்டு, மேற்றிசைத் திருமுகமுற்ற,

புட்பங்க ணிறைந்த திருப்பாற் கடலை யொத்த தடாகத்தினிடத்திலே தோன்றி அவ்விருவர்க்குங் காட்சி கொடுத்தேம். (உகூ)

அஞ்சேலுருப்பாப்புருவாயபுத்தேளிர்யாங்க
ளஞ்சேஞ்சிறியோமையாள்பெரியோயையென்று
நெஞ்சேறுருவந்தனையாற்றிநிச்சநிச்சஞ்
செஞ்சேவடிபோற்றினரைப்பசித்திங்கண்முற்றும்.

இ-ள். அழகிய மீன்வடிவும் பாம்புருவுங் கொண்ட விட்டுணுவும் பிரமனும் நாங்கள் உய்ந்தேம், சிறியேங்க ளாகிய எங்களை யடிமைக் கொண்டருள்வாய் பெரிய பொருளாயிருப்பவரே யென்று, தம்மனத்தில் இம்மாண்புள்ள வடிவத்தைத் தியானித்து, நாடோறும் ஐப்பசி மாத முழுதும் செவ்விய சிவந்த எமது பாதங்களை யருச்சித்தனர். (௩0)

மழவெள்விடைவந்தெதிர்கேண்மின்வரங்களென்னக்
குழைவந்திடுதானவர்ச்சிந்தியகோதுநீங்க
பிழையுள்ளனவாற்றினுநிற்பிழயாமையெற்குப்
பழையோய்வரந்தந்தருளென்றனன்பைந்துழாய்மால்.

இ-ள். (யாம்) இளமை பொருந்திய வெள்ளிய இடபத்தின்மீது வெளிப்பட்டு எதிரில் வந்து (நீவிர் நினைத்த) வரங்களைக் கேட்பீராக வென்று கூற, பசிய துழாய் மாலையைத் தரித்த விட்டுணு, பழம் பொருளே, குண்டலமுடைய அசுரர்களைக் கொன்ற பாவம் அகலல் வேண்டும், குற்றமான செய்கைகளைச் செய்தாலும் உன்னைப் பிழையாமை வேண்டும் இவ் வரங்களைத் தந்தருள வேண்டுமென்றான். (௩க)

நானென்னுமகந்தைகழிந்துனைநாளும்போற்றத்
தானன்னரளித்தியென்றான்றமரைத்தாமமார்பன்
மீனன்னநோக்கியிருவர்க்கும்விழைந்தநல்கி
யாஎன்னிகிலையோய்விலாமேவினமவ்விலிங்கம்.

இ-ள். தாமரைப் பூமாலையைத் தரித்த பிரமன் (எம்மைக் கேட்டதாவது) நான் என்னும் அகங்காரம் விடுபட்டுத் தேவரீரைத் தினந் தோறுந் துதித்தலாகிய நன்மையைக் கொடுத்தருள வேண்டு மென்று கேட்டனன், மீன்போன்ற கண்ணையுடைய நங்கையே, அவ்விருவர்க்கும் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து, யாம் அந்த இலிங்கத்தில் ஒருகண மேனும் நீங்கா திருந்தேம். (௯௨)

ஆயும்பசுந்தார்த்துளவோனுமம்போருகத்தி
னேயுஞ்சதுர்வேதனுந்தத்தமிருக்கைசார்ந்தார்
நீயும்புரிவந்தனைமுன்னர்நிகழ்ந்தவாற்றாற்
றீயோன்கரியாகவருங்கடிசெய்துமன்றே.

இ-ள். ஆராயப்பட்ட பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலும், தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமனும் தங்கடங்கள் இருப்பிடஞ் சார்ந்தார்கள், நீயும் முன்னர்ச் செய்தபடியே யாங்குச் சென்று அருச்சனை செய்யக் கடவாய், அக்கினி சாட்சியாக உன்னை அரிய திருமணஞ் செய்வேம். (௯௩)

கரியோன்வேதியன்புரிநாட்கனிந்துசிறியோமையாள்
பெரியோனென்பதனாலும்பிரமமாதலினாலும்
வரியோடுமதர்நெடுங்கண்மடநல்லாய்குறியையரு
ளுரியோர்தொழுவர்பெரியாளுடையநாயகனென்றும்.

இ-ள். கருநிற முடைய திருமாலும் பிரமனும் பூசைசெய்த நாளில் மனங் கனிந்து சிறியேமாகிய எங்களை யாளுவாய் பெரியோனே என்று துதித்தமை யாலும், பிரமப் பொருளா யிருந்தலினாலும், வரி கொண்ட மதர்த்த நீண்ட கண்களை யுடைய பெண்ணே, அச்சிவ லிங்கத்தை அருளுக்கு உரியரான பெரியோர்கள், பெரியாளுடைய நாயகன் என்று எக்காலத்தும் தொழுவார். (௯௪)

அன்றரிவராலெனவந்தனையாற்றலானுமய
னின்றுபரவுதலானுநிகழ்கன்னிகாரவன
மென்றுமதுசபரபுரம்பிரமபுரமெனுநாம
மொன்றிவிரவியதுமூன்றுலகமெனவோதுதலும்.

இ-ள். அக்காலத்தில் விட்டுணு மீனாக இருந்து வணக்கத்தைச் செய்தலாலும், பிரமன் நின்று துதித்தலாலும், விளங்காநின்ற கன்னிகார வனம் என்னும் அத்தலம் சபரபுரம் பிரமபுரம் என்னும் பெயர் மூவுலகத்தும் பொருந்தி விளங்கினது என்று சொல்லுதலும். (ருடு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வென்றிவெங்கணிச்சிதாங்கும்விமலனைமீட்டுநோக்கி
யென்றுணைத்தலைவமுன்னரிசைப்பதோர்மாற்றங்கொண்டு
நின்றெனைவதுவைசெய்வாய்நிரப்புகபூசையென்ற
தொன்றறவுணர்த்தென்றாள்பல்லுலகமீன்றளித்தகன்னி.

இ-ள். வெற்றிபொருந்திய கொடிய மழுப்படையைத் தரித்த நிருமலராகிய பரமசிவனைப் பின்னரும் பார்த்து, எனக்கு நாயகராகவுள்ள பதியே முன்னர்ச்சொல்லிய வார்த்தையை உறுதியாகக்கொண்டு நின்று எளியேனைத் திருமணஞ் செய்தருள்வாய், பூசையை நிறைவாகச்செய்க என்றதை ஒன்றும்விடாது அறித்தருள்வீராக என்றாள் பல உலகங்களையும் பெற்றுக்காத்த கன்னிப்பருவமுடைய உமாதேவி. (ருசு)

தாழிருளோதிகேட்டிதாருகாவனத்துள்வைகி
வாழ்குநர்மறைநூற்கேள்விவழிபிறழ்ந்தாற்றினர்தா
மூழ்முறைகுறியாரன்னோரொழுக்கம்வேறொழுக்கமாகப் [ன்
போழ்துமென்றுணரும்போழ்திற்போந்தனன்பூவைவண்ண

இ-ள். தாழ்ந்த இருள்போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணேகேள், தாருகாவனத்தின்கணிருந்து வாழும் முனிவர்கள் வேதநூல் வழியை

விட்டு ஊழ்வழிகுறியாதவராய் ஒழுகினர், அவரொழுக்கத்தை நீக்குவே மென்று அறிந்த காலத்தில் திருமால் சென்றான். (௩௭)

தாமரைக்கிழவனேனோர்சார்ந்தனரவ்வனத்தி
னுமுனிக்கணத்தர்வேள்வியகம்பிரமத்தினற்றுந்
தோமுறுமொழுக்கநம்பாற்சொற்றனர்தொழுதுபோனர்
தேமலர்த்துளவோனந்தங்குறிப்பினைத்தெரிந்துநிற்ப.

இ-ள். தாமரை யாசனனாகிய பிரமனும் மற்றையரும் அத்தாருக வனத்தை யடைந்து, முனிவர் கூட்டங்கள் நாமே பிரமம் என்று யாகத் தைச் செய்யும் குற்றமான ஒழுக்கத்தை நம்மிடத்துச் சொல்லி வணங் கிச் சென்றனர், தேன்பொருந்திய புட்பங்களாலாகிய துழாய் மாலை யைத் தரித்த திருமால், நம்முடைய குறிப்பை யறிந்துநிற்க. (௩௮)

விண்டவன்பாற்புன்மூரல்விளைத்தருட்கடைக்கண்சேப்பத்
தண்டுழாய்ப்புயலுணர்ந்துதாபதர்வனத்துட்சேறல்
கொண்டதுகுறிப்பென்றங்கைகுவித்தயல்பெயர்காற்கோலம்
பண்டையையைந்திலொன்றுகொண்டகாபாலியென்ன.

இ-ள். வெளிப்பட்ட அன்பினாலே சிறுமுறுவல்செய்து திருவருட் கடைக்கண் சிவப்ப யாம் இருத்தலைக் குளிர்ந்த துழாய் மாலையை யணிந்த மேகம்போன்றதிருமால் அறிந்து, முனிவர் இருக்கும் தாருகா வனத்துட் செல்லுதலே யாங்கொண்ட கருத்தாகும் என்று தனது கையைக் குவித்துப் பக்கத்திற் செல்லும் முன்னர்த் திருவுருவம் இரு பத்தைந்தனு ளொன்றாய பிக்ஷாடனமூர்த்தியாக,

இருபத்தைந்து வடிவங்களாவன—சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாரூடர், சபாபதி, கல்யாண சுந்தரர், பிக்ஷாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், அரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசுரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாநுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்

பிரதர், கசமுகாநுக்கிரகர், சோமாக்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசீனர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்துமாம். (௩௯)

மாகநீணெறிச்செல்காலைமைந்நிறமணிநீர்வண்ணன்
மோகினிவடிவுதாங்கிமுன்புகைகுவித்துநின்று
நாகிளவடிவுமாதர்நவிலபிநயமுங்காணு
வாகமுள்ளுறுத்துக்காமந்துய்ப்பதற்கருத்திவைத்தாம்.

இ-ள். ஆகாயத்தில் நீண்ட வழியாகப் போகுங் காலத்தில், கரிய இந்திரநீல ரத்தினம்போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால், மோகினி யுருவங்கொண்டு, எமது முன்னர்க் கையைக் குவித்து நின்று, மிக்கஇளமை பொருந்திய வடிவத்தையும், பெண்கட்குச் சொல்லப்பட்ட அவிநயங்களையுங் கண்டு, உடலை யுட்சேர்த்துக் காமவின்பத்தை யநுபவிக்க ஆசைகொண்டனம்.

அவிநயம் என்பது பாவகம் அஃது இருபத்துநான்கு வகைத்து. வரலாறு—வெகுளல், ஐயமுறல், சோம்புதல், களித்தல், உவத்தல், அழுக்காறுறல், இன்பமுறல், தெய்வமுறுதல், ஞஞ்ஞையுறுதல், உடன்படல், உறங்கல், துயிலுணர்தல், சாதல், மழைபெய்யப்படுதல், பனித்தலைப்படல், வெயிற்றலைப்படல், நாணமுறல், வருத்தமுறல், கண்ணோவுறல், தலைநோவுறல், அழற்றிறம்படல், சீதமுறல், வெப்பமுறுதல், நஞ்சுண்ணுதல் என்பனவாம். இவையிற்றை "வெகுண்டோ னவிநயம் விளம்புங்காலை - மடித்தவாயு மலர்ந்தமார்பும் - துடித்தபுருவமுஞ் சுட்டியவிரலுங் - கன்றினவுள்ளமொடு கைபுடைத்திடுதலு - மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே" என வரூஉம் நாடகத் தமிழ்ச் சூத்திரங்களா னுணர்க. (௪0)

மாமலரிளைஞர்கண்மாமலரோடுசொருகுமைம்பாற்
காமர்மோகினிமென்சாயற்காண்டலுங்கலவிவேட்டு

லேம், நீவிர் கேட்கின்ற பிச்சையோ எம்மிடத்துண்டு, இதற்குச் சந்தேகமில்லை, நுமது நினைவென்ன? சிறிது காலம் எமது வீட்டிற்கு எழுந்தருளியிருந்து செல்வீராகவென்பார் (முனிவ பத்தினிமார்) (சுரு)

செய்யறங்கரந்தசெவ்வாய்ப்புண்டரஞ்சிறந்தநெற்றி
துய்யவோர்பொருளாய்த்தோன்றினீர்தொடர்மனத்தராகி
மையல்கூர்காமங்காழ்த்துநமதுகைவசத்தரானோ
மையமென்றுழல்வீர்மேவீர்வீட்டின்பமன்றேயென்பார்.

இ-ள். செய்யத்தகுந்த தருமமில்லா தொளித்த சிவந்தவாயும் முக்குறிசிறந்து விளங்கும் நெற்றியும் உடைய சுத்தமாகிய ஒரு பொருளாக வந்தீர், உம்மைத் தொடரும் மனவிருப்ப முடையராய் மயக்கம் மிகுந்த காமாசை முறுகி நுமது கைவசப்பட்டேம், பிச்சையென்று கேட்கின்றீர், எமதுவீட்டிற்கு வருவீர், வரின் இன்பமுண்டாகு மென்று கூறுவார். (சகு)

வேணவாவுடையேங்காமவெள்ளத்துட்டாழவைத்தீர்
பாணிசைநீரரானீர்சரவளைபறித்தீர்வாளா
நாணிறையாவிதூசுநலன்கலன்பலிக்கபாலத்
தோணியுட்சுமத்திச்செல்வீர்பழியுநீர்சுமந்தீரென்பார்.

இ-ள். மிக்க பேராசையுடைய எம்மைக் காமசாகரத்துள் முழுகும்படி வைத்தீர், பண்களைப் பாடுகின்ற குணத்தை யுடையரானீர். வரிசையாகவுள்ள வளையல்களைக் கவர்ந்தீர், பிரயோசன மில்லாமல் எமது நாணையும் (வெட்கத்தையும்) கற்பையும் உயிரையும் புடைவையையும் அழகு ஆபரணம் என்பவற்றையும் பிச்சையெடுக்கும் கபாலமாகிய மரக்கலத்துள் வைத்து செல்கின்றீர், நீர் பழியையுஞ் சுமந்தீர் என்று கூறுவார் (சஎ)

சேண்பலியென்பீர்கொண்டுசெல்கின்றீர்வளையோமுற்று
நாண்பலிகொள்வீர்கண்டார்க்குபலியின்றிபமாத

ருண்பலிகொள்வீரல்லீருயிர்ப்பலிகொள்வார்போலும்
வீண்பலிதேர்வீர்போகமிசைப்பலிதேரீரென்பார்.

இ-ள். தூரத்தே நின்று பிச்சையென்று கேட்கின்றீர், கலையல் கலைக்தரித்த எம்மிடத்துவந்து எமது வெட்கத்தைப் பலியாகக் கொள் கின்றீர், பார்த்தவர்கள் சிரித்தற் கிடமாய பிச்சையை யெடுக்கின்றீ ரன்றி, பெண்களாலிடப்படும் அன்னப் பிச்சையைக் கொள்ளுகின்றிலீர், உயிர்ப்பலியைக் கொள்ளுகின்றவரைப் போலப் பிரயோசனமற்ற பலி யைக் கொள்கின்றீர், எமது போகமென்னும் மேலாய பலியைக் கொள் ளக்கடவீர் என்று கூறுவார். (சஅ)

தொடர்வர்பின்றொடர்ந்துபக்கஞ்சூழ்வர்சூழ்போழ்துமோக
பிடர்பிடித்துந்தவோடிப்பிடித்துமென்றடிக்கீழ்வீழ்வ [ம்
ரிடரின்முன்பிறந்தகோலமெமக்கறிவிப்பார்போல்வார்
மடநல்லார்திறனீதாற்றுமாதவர்திறனுஞ்சொல்வாம்.

இ-ள். (இவ்வாறு கூறிய பெண்கள்) பிச்சாடன மூர்த்தியின் பின்னர்த் தொடர்ந்து செல்வார், தொடர்ந்து சென்று பக்கத்தே போவார், சூழுங் காலத்திற் காமாசை பிடர்பிடித்துத் தள்ள ஓடிச் சென்று பிடிப்போம் என்று அவரது பாதங்களினிடத்து விழுவார், துன் பத்துடன் தாம் முன்னர்ப்பிறந்த வடிவத்தை யெமக்கு அறிவிப்பவ ரைப் போன்ற உருவமுடையரா யிருக்கின்றார் என்பார் அறியாமை யுள்ள முனிவருடைய மனைவிமார்களின் தன்மை யிதுவாகும். பெரிய தவத்தைச்செய்யும் முனிவரது தன்மையையுங் கூறுவாம். (சகூ)

ஏவலிற்றலைமைசார்ந்தவீர்ந்துழாய்மவுலிப்புத்தே
ளாவயினழகுபூப்பமோகினியாயகாலை
யோவறுவேள்வித்தூமமணம்வெறுத்துறுவோர்துண்டம்
பூவளிரோதிநாணப்புதுமணமோர்ந்துயிர்ப்ப.

இ-ள். சிவபெருமானது குற்றேவல் புரிதலிற் றலைமையராக விளங்கும் குளிர்ந்த துழாய்மாலை தரித்த கிரீடத்தினராகிய திருமால், அவ்விடத்தில் பேரழகு சிறக்கும்படி மோகினி வடிவத்தைக் கொண்ட போது, ஒழிதலில்லாத யாகப்புகைமணத்தை வெறுத்து, முனிவரது நாசிகள், பொலிவாகிய மலர்செறிந்த கூந்தலையுடைய மோகினி வெட்க முற, அந்தப் புதிய மணத்தையறிந்து முகப்பன. (ரு0)

மந்தணமறைநூற்கேள்விநீத்துமாமுனிவர்கேள்வி
கொந்தலர்கோதைவண்டின்குரலின்யாழிசையுங்கோலப்
பைந்தொடிமுரல்வுஞ்செம்பொற்பருமமேகலையினார்ப்பு
மந்தளிரடியினார்சில்லரிச்சிலம்பிசையுங்கேட்ப.

இ-ள். பெரிய முனிவரது செவிகள், இரகசியப் பொருளையுடைய வேதநூலின் கேள்வியறிவை விடுத்து, பூங்கொத்துகள் செறிந்த அளகத்தை யுடைய மோகினியின்மேலுள்ள வண்டுகளினிசையையும், இனிய வீணையினிசைபோன்ற சொற்களையும், அழகிய பசிய வளையல்களினொலி யையும், சிவந்த பொன்னாலாய பருமம் என்னும் பதினெண் கோவை யணியினதும் மேகலையினதும் ஒலியையும், அழகிய தளிர் போன்ற கால்களிற் செறிந்த நுண்ணகற்கள் பெய்து செய்யப்பட்ட சிலம்புகளி னொலியையுங் கேட்பனவாகும். (ருக)

யாவராயினுந்தீதாற்றற்கிடம்பிறிதில்லாத்தாரு
காவனநலன்யாவுந்தன்காமருட்கவர்ந்துகொள்ளத்
தூவிழுதுஞ்சுருக்குந்தொழில்களுஞ்சோர்ந்துகாமத்
தீவளர்தொழிலராய்மாதவர்மனந்திறப்பச்சென்று.

இ-ள். எவராயிருப்பினுந் தீமைசெய்தற்கு இடம் வேறில்லாத தாருகாவனத்தின்க ணுள்ள அழகுகள் எல்லாவற்றையும் மோகினி தனது அழகுள்ளே யபகரித்துக் கொள்ள, சுத்தமாகிய நெய்யுஞ் சருக்

கும் யாகத்தொழில்களும் சோர்வுற்று, காமாக்கினியை வளர்க்குந் தொழிலை யுடையவராய், முனிவர் மனந்திறப்பப் போய். (௫உ)

பொருந்துபாலெகினப்பேடும்பூணுதற்பிடியும்போற்று
மருந்தவருயிரும்பின்போயடிக்கடிதொடரவெங்கும்
பருந்தலைநெடுவேலொண்கண்பரப்பிவிண்குழைவில்வீச
முருக்கிளநிலவுதட்பமுறுவலித்தோங்கிநின்று.

இ-ள். பால்போலப் பொருந்திய பெண் அன்னங்களும் பட்டந் தரித்த நெற்றியையுடைய பெண்யானையும் துதிக்கின்ற அரிய தவத்தினை யுடைய முனிவரது உயிர்களும் பின்சென்று பன்முறை தொடர்ந்து வர, எவ்விடத்தும், பருத்த நுனியை யுடைய வேலாயுதத்தைப் போன்ற அழகிய கண்பார்வையைப் பரப்பி, வளப்பமுடைய குண்டலங்கள் ஒளியைக் கால, கண்டவரை வருத்துகின்ற இளநிலாப் போலப் புன்னகைபுரிந்து அழகுடனின்று. (௫௩)

பணைத்தடியிறுகிவிம்மிப்பளபளத்திளகிச்செம்மாந்
திணைக்கவின்முடியிலண்ணாந்தெழில்சுமந்தறவோராவித்
துணைத்தவமுழுதும்வெளவித்தொழுங்கழைக்காமன்றாவுங்
கணைக்குநன்கொடைவழங்குங்கதிர்முலைத்திருவங்காட்ட.

இ-ள். அடி பருத்து, இறுக்க முற்றுப் பூரித்து, பளபளப்புக் கொண்டு, இளகி, இறுமாந்து இரண்டு அழகிய மன்மத கிரீடம்போல மேனோக்கி, அழகுக ளெல்லாவற்றையுந் தரித்து, முனிவர்களுடைய உயிர்போன்ற துணையாக வுள்ள தவங்கள் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்து, வணக்கிய கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதன் சொரியும் அம்புகளுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுக்கும் ஒளிபொருந்திய தனமானது அழகைக் காட்டவும். (௫௪)

காமர்பைங்குவளைவள்ளைகயிரவஞ்சண்பகஞ்செந்
தாமரைமலர்ந்துகோங்கமுகையிளந்தளிர்தளிர்த்துப்

பூமலர்க்கொம்புபோன்றுபுனமயிற்சாயல்வாய்ந்து
தேமலரன்னமென்னவருவதுதெரியக்கண்டார்.

இ-ள். அழகிய பசிய நீலோற்பலமலர்களும், வள்ளைக் கொடியும், ஆம்பற்பூவும், சண்பகமலரும், செந்தாமரை மலரும் பூத்து, கோங்கம் அரும்பும் இளந்தளிருந் தளிர்த்து,பொலிவாகிய பூங்கொம்பு போன்று, புனத்தின்கணுள்ள மயில்போன்ற சாயல்பொருந்தி, தேன்பொருந்திய தாமரைமலரின்க ணிருக்கும் அன்னப் பறவையைப்போல வருவதைத் தெரியக் கண்டார். (ருரு)

கண்டனர்காமமுற்றுங்கண்களின்முகந்துவாரி
யுண்டனர்யார்கொல்லோவானமரர்மாதருமுண்டேயிப்
பெண்டகையார்போலுண்டோபெருந்தவமுடையேமாகிற்
றெண்டைவாயூறலுண்டேமுயங்கலாமென்றுசொல்வார்.

இ-ள். (முனிவர்கள்) பார்த்து,காமம் முழுவதையுங் கண்களினால் மொண்டு அள்ளிப்பருகினர், இம்மடந்தை யாவளோ? சுவர்க்கலோகத்து வசிக்கும் தேவமகளிரு ளொருத்தியோ? இப் பெண்ணரசியைப் போல யார் உளர்? பெரியதவ முடையேமானால், (இப்பெண்ணினது) கோவைக் கனிபோன்ற வாயூறலைப் பருகிச் சேரலாகுமென்று சொல்வார். (ருசு)

தலைமலரைம்பால்வைத்தகண்ணியிற்றழ்லார்வெய்ய
வுலைபலிவேற்கட்பார்வைவலையிலொண்முத்தம்பூண்ட
மலைமுலையொழுக்குவாரின்மாமுனித்தலைவராய
கலைகள்கோட்பட்டவென்றால்யாவர்காமத்தைவெல்வார்.

இ-ள். தலையின்கண் மலரை ஐந்து பகுதியாக வைத்த கண்ணியி னாலும், அக்கினியிற் பொருந்திய கொடிய உலையினிறைந்த வேலாயுதத் தைப் போன்ற கண்ணோக்கமாகிய வலையினாலும், அழகிய முத்துமாலை தரித்த மலைபோலும் தனவொழுங்கின் கச்சினாலும், பெரிய இருடி

சிரேட்டர்களாகிய கலைமான்கள் அகப்பட்டனவென்னில், எவர் காமத்தை வெற்றி கொள்வர். (௫எ)

நிலம்படிவார்கைகூப்பிநிற்பர்முற்பரசுவார்போற்
சிலம்படிதாழச்சிந்தைமயக்குறுந்தீர்த்தராயும்
புலம்படியென்முன்னாற்றும்புண்ணியம்போந்தீர்காமப்
பலம்படினுய்வேமென்பார்படிற்றொழுக்கினருமானார்.

இ-ள். நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்குவார், கைகுவித்து நிற்பார், முன்னர் நின்று துதிப்பவரைப்போல, சிலம்புகளணிந்த பாதங்களை வணங்க,மனமயக்கங் கொள்ளும் திருத்தமுடையரா யிருந்தும், புலம்புகின்ற அடியேன் முன்னர்ச்செய்த புண்ணியத்தினாலே யிவ்விடம் வந்தீர், காமத்தி னுண்டாகும் பலன் உண்டாகுமாயிற் பிழைப்போமென்று கூறுவார், வஞ்ச ஒழுக்கத்தினருமாயினர் முனிவர்கள். (௫அ)

பங்கயந்தளவசோகம்பானன்மாமலருந்தூய
மங்கையர்முனிவர்மெய்யும்வைகிடந்தொறுந்தொறுந்தூ
வைங்கணைக்கிழவன்போந்தங்குரசுவீற்றிருத்தலாலப்
பொங்கெழில்வனமநங்கபுரமெனப்பொலிந்ததன்றே.

இ-ள். தாமரைமலர், முல்லை, அசோகமலர், நீலோற்பலப்பூ, மாம்பூ ஆகிய ஐங்கணைகளையுஞ் சுத்தமுடைய பெண்களும் முனிவர்களும் இருக்கும் இடங்கடோறும் இடங்கடோறும் தூவி, பஞ்சபாணங்களை யுடைய தலைவனான மன்மதன்வந்து அவ்விடத்துக் கொலுவிருத்தலால், அந்த மிக்க அழகையுடைய தாருகாவனமானது மன்மதநகரம்போலப் பொலிவுற்று விளங்கியது. (௫௯)

இம்முறைபிறழ்வித்தென்பான்மாயவனெய்துமேல்வை
மய்மர்சற்றொருவியுற்றதவர்மனத்துணர்ந்துசாபஞ்

சம்மதித்திடச்சாராமைதெரிந்துசெந்தழல்வளர்த்து
வெம்மையிற்பிறந்தயாவும்வெகுளியில்விடுத்துநின்றார்.

இ-ள். இவ்வாறு முனிவர் யாவரையும் மோகினியாகிய திருமால் முறை பிறழச்செய்து, எம்மிடத்து வருங்காலத்தில், மயக்கஞ் சிறிது நீங்கியிருந்த முனிவர் தம்மனத்தால் அறிந்து, சாபஞ் சொல்ல, அது எம்மையும் திருமாலினையும் அடையாமை யறிந்து, சிவந்த அக்கினியை வளர்த்து அபிசார வோமஞ்செய்து, கொடுமையோடுந் தோன்றிய எல்லாவற்றையும் சினத்தினால் எம்மீது விடுத்தனர். (௬0)

வரவரவேற்றும்போர்த்துமருங்கினிலசைத்துமார்த்தும்
விரவுவெம்படைகளாகநிறுத்தியுமிதித்துமாண்டும்
பரவசராயினோருட்பருவரலாற்றியும்மீச்
சுரர்முதலினர்க்குநன்னர்சுரந்தருள்புரிந்தகாலை.

இ-ள். (அம்முனிவர் விடுத்தவைக ளெல்லாம்) வரவர அவற்றை வாங்கியும் போர்த்தல் செய்தும், அரையில் அணியாக உடுத்தும், சுற்றியும் கலந்த வெவ்விய ஆயுதங்களாக நிறுத்தியும், காலால் மிதித்தும், அடிமைப்படுத்தியும் பரவச மடைந்தவரது மனத்துன்பங்களை நீக்கியும், மேலாயதேவர் முதலாயினோர்க்கு நன்மை பொங்கிக் கிருபை புரிந்த சமயத்தில். மந்திரங்களையும் அக்கினியையும் விடுத்தனர். அவற்றைச் சிவபெருமான் ஏற்றனர். புலியை விடுத்தனர், அதனை யுரித்துப் போர்த்தனர். சர்ப்பங்களை விடுத்தனர் அவற்றை ஆபரணங்களாக அணிந்தனர். மழுவாயுதம் மான் இவற்றைப் படைகளாகத் தரித்தனர். முயல்களைக்காலின்கீழடங்கமிதித்தனர். இவற்றையெல்லாம் **கூர்மபுராணம், கந்தபுராணம்,** என்பவற்றிற் பரக்கக்காண்க. (௬௧)

மோகினியுருவினின்றமுராரிநம்மூரவேற்று
ளோகையனுன்யாதுவேணவாவுரைத்தியென்ன

வேகநாயகனீயானின்றேவியென்றிரந்தானுண்மை
யாகலின்பயனுநல்கியருட்கடிபுரிதுமென்றும்.

இ-ள். மோகினி வடிவாகி நின்ற திருமால், நமது முறுவலைக் கொண்டு மனம் மகிழ்ச்சி யடைந்தான், திருமாலே உனக்கு வேண்டியது யாது கூறக்கடவாயென்று வினவ, பரமபதி, தேவரீர் எனக்குத் தனிநாயகன் அடியேன் தேவரீர்க்கு மனைவியாகும் இவ்வரத்தை யருளுதல் வேண்டுமென்று குறையிரந்தனன், அது உண்மை யாதலால் அவ்வரத்தைக் கொடுத்துத் திருவருளாலே விவாகமுஞ் செய்வேம் எனக்கூறினேம். (சுஉ)

ஆங்கதுநிகழ்ந்ததிவ்வாறந்தமாலெந்தஞான்றும்
பாங்கரின்வைகுந்தேவிநீயதுபகரினுண்மை
யீங்கிதற்கையமில்லையிறைவிநின்கலைபேதத்தொன்
றோங்குமாலெனவேதாவைத்தந்துபாரொருங்குதாங்கும்.

இ-ள். பின்னர் அதுவும் நடந்தது, இப்படி யந்தத் திருமால் எக்காலத்தும் பக்கத்தில் இருக்குந் தேவியாகிய நீயேயாம், அது சொல்லுங்காலத்தில் உண்மையாகும், இதற்குச் சந்தேகமில்லை, தலைவியே யுன்னுடைய கலைபேதங்களுள் ஒருகலை உயர்ந்த விட்டுணுவாகி, பிரமனைப் படைத்துப் பூமிமுழுதையும் ஒருங்கே காக்குமே. (சுந)

நம்பராபரையுமாதிநாரணன்றானுநீயென்
றும்பருமுணரவேநாமுணர்த்துமாமறையின்சென்னிச்
செம்பொருட்சிவம்யாம்நீயேசிவசத்தியுயிர்கட்கெல்லாந்
தம்பமாயிருப்பேமன்றிமற்றொருசார்வுமுண்டோ.

இ-ள். நமது பர அபர சத்திகளும், ஆதி சத்தியும் விண்டுச் சத்தியும் நீயேயென்று தேவர்களும் அறியும்படி தெரித்தேம், பெரிய வேத சிரசுகளாகிய உபநிடதங்களுட் சொல்லப்பட்ட உண்மைப் பொருளாகிய

சிவம் யாமேயாகும், நீயே சிவசத்தி யாகும், நாம் இருவருமே ஆன்மாக்கட் கெல்லாம் ஆதாரமாக விருப்பேம், நாமன்றி வேறோர் ஆதாரமு முண்டோ (இல்லை யென்றபடி) (கூச)

ஆருயிர்க்கிரங்கியன்றேவைந்தொழிலாற்றிமுத்தீச்
சாரலினிறுத்தறத்தோர்சிற்பொருடணைந்துமற்றோர்
சோரினாற்பிரமமென்றேதுணிபொருண்மயக்கந்தீர்வா
னேரதாத்தொழில்வினோதமிழைத்தருள் வழங்கினோமால்.

இ-ள். அரிய ஆன்மாக்கட்கு இரக்கங்கொண்டே (யாம்) படைத்தல் காத்தல் அழித்தல், மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களையுஞ் செய்து, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கிணாக்கினியம் என்னும் மூன்றக்கினிகளுமுடைய மலைப்பக்கத்தி னிறுத்திய அறத்தினை யுடைய தாருகாவனத்து முனிவர்கள் உண்மைப் பொருளை நீக்கி, வேறொரு சோர்வினாலே தாமே பிரமமென்று துணிந்த பொருள் மயக்கத்தினின்றும் நீங்கும்படி அழகாகத் தொழில் விளையாட் டொன்றைச் செய்து நமது அருளை யளித்தேம்.

சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் இயற்றுதல் ஆன்மாக்களினது மும்மலங்களையும் நீக்கி, அத்துவித முத்தியை யளிக்கும் கருணையென்பார் "ஆருயிர்க் கிரங்கி யன்றே வைந்தொழி லியற்றி" என்றார் அது,

தன்னை நேரிலாப் பரம்பொரு டனியுருக் கொண்ட
தென்ன காரண மென்றியே லைந்தொழி லியற்றி
முன்னை யாருயிர்ப் பாசங்கண் முழுவது மகற்றிப்
பின்னை வீடுபே றருளுவா னினைந்தபே ரருளே.

என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னுணர்க ஆன்மா என்னும் உண்மைப்பொருள் எதுவென்று ஆராயப் புகுந்து, "தாம் பிரமங் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண் டாங்கதுவே -நாம்பிரம மென்பவஙபா

ணண்ணுதே'' என்று திராவிட உபநிடதத்துள் ஒன்றாய நெஞ்சுவிடு தூதினும், ''பன்முகச் சமய நெறிபடைத்தவரு மியாங்களே கடவு ளென்றிடும் பாதகத்தவரும்'' என்னும் தாயுமான சுவாமிகள் பாடலினும் கூறியவாறு தாமே பிரமம் என மயங்குவார் மாயாவாதிகள் (ஏகான்மவாதிகள்) எனப் படுவாராகலின், ''இற்பொரு டணந்து மற் றோர் - சோரினுற் பிரமமென்றே துணிபொருண் மயக்கம்'' என்றார். ()

நிகழ்ந்தனமாற்றமுன்னரிணையவேநெடுந்தவத்தோர்
புகழ்ந்தகொங்கடவியிற்கூவிளநிழற்போதுகென்னறைந்
திகழ்ந்தவர்மனத்துளண்ணலிசைப்பவேதண்டநீங்கித்
திகழ்ந்தனளாயிடைப்பார்முழுவதுமீன்றதேவி.

இ-ள். முன்னர் நடந்த காரியங்கள் இவைகளே, மிக்க தவத்தை யுடைய முனிவர்களாலே புகழப்பட்ட கோங்குவனத்திலே யுள்ள வில்வ வனத்திற் போகக் கடவா யென்று, டஞ்ச இந்திரியங்களையும் வென்ற ஞானியரது இருதயத்தின்க ணிருக்கும் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள, கயிலைமலையை விட்டுநீங்கி, அவ்விடத்திற்கு உலகமெல்லா வற்றையும் பெற்ற சிவசத்தியாராகிய உமாபிராட்டியார் சென்றார். ()

கருதுதொல்வாமைசேட்டையிரவுத்திரிகாளியாதி
தெரியிருநால்வராயசிலதியரேவலாற்ற
மருமலிகன்னிகாரவனத்தினிற்பூசைசெய்தா
ளருளியவில்வநீழலருந்தவமுயல்வதானாள்.

இ-ள். நினைக்கப் படுகின்ற பழைய வாமை, சேட்டை இரௌத் திரி காளிமுதலாய ஆராயப்பட்ட எட்டுவகைச் சத்திகளாகிய தோழியர் கள் குற்றேவலைச் செய்ய, வாசனை மிக்க கன்னிகார வனத்திலே பூசை செய்தனள், (அதன் பின்னர்ச் சிவபெருமானால்) அருளப்பட்ட வில்வ நீழலின்கண் அரிய தவத்தைச் செய்யும்படி பிரயத்தனஞ்செய்தனள். ()

கோச்சகக் கலிப்பா.

தையலறம்புரிகாலந்தருதிரேதாயுகத்தி
லையனைவந்தனையாற்றியரியவரந்தரவுயர்ந்தாண்
மையிறவம்புரிந்ததுவாபரயுகத்திலாயிரவாய்ப்
பையுரகபதிபணிந்துதனதுபருவரலொழிந்தான்.

இ-ள். உமாதேவியார் தருமத்தைச் செய்யுங் காலமாகிய திரேத யுகத்தில், சிவபெருமானை வணக்கஞ் செய்து, அருமையாகிய வரங் கொடுக்க வுயர்வை யடைந்தனள், குற்றமில்லாத தவத்தைச் செய்த துவாபர யுகத்திலே ஆயிரம் வாய்களையுடைய படத்தைக் கொண்ட ஆதி சேடன் வணங்கித் தனது துன்பத்தை யொழிந்தான். (சுஅ)

ஒள்ளிலைவேற்குரிசில்கவுசலனுலாம்யுகந்தன்னிற்
கள்ளலர்தூய்வழிபாடுபுரிந்துபரகதியடைந்தான்
வள்ளல்கன்னிகாரவனப்பெருமைநினைப்பினும்வாயால்
விள்ளினும்விள்ளருங்கதியுண்டெனச்சூதன்விளம்பினான்.

இ-ள். நான்காவது யுகமாகிய கலியுகத்திலே, ஒளி பொருந்திய இலைத்தொழில் முற்றிய வேலாயுதத்தை யேந்திய கௌசலராசன், தேன்பொருந்திய பூக்களைத்தூவி வழிபாடு செய்து, முத்தியை யடைந் தனன், திருவருள் வள்ளலாகிய சிவபெருமா னெழுந்தருளி யிருக்குங் கன்னிகார வனத்தின் பெருமையை நினைத்தாலும், வாயாற் சொன் னாலும், சொல்லுதற்கரிய முத்தியுண்டாமென்றுசூதமுனிவர் கூறினர்.

கன்னிகாரவனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௩௪௭.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஒன்பதாவது,

அக்கினிச்சேடர்

அருச்சவனைச் சருக்கம்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

சூதனைமீளவுந்தொழுதுசுடர்மணிவெண்
குழைதூங்கு
காதனையங்கியும்பணியுங்கவுசலனும்
பணிந்துவினை
வேதனைதீர்ந்ததைவிரைவில்விளம்புதிதொல்
வியாதனுக்கு
நீதனயனவனிகரியானென்றார்
நெறிநின்றார்.

(இ-ள்.) சிவஞான நெற்றியினின்ற முனிவர், சூதமுனிவனைப் பின்னரும் வணங்கி, ஒளிபொருந்திய அழகிய சங்கக்குண்டலந் தூங்குகின்ற திருச்செவியை யுடைய சிவபெருமானை, அக்கினி தேவனும் ஆதிசேடனும் கவுசலராசனும் வணங்கி, தீவினையா லுண்டாகும் துன்பத்தினின்றும் நீங்கியதைச் சீக்கிரமாகச் சொல்வீராக, பழமையான வியாசமுனிவர்க்குப் புத்திரனை யொத்த முனிவராகிய நீவிர் என்றனர். (க)

அறுதொழின்மாமுனிவர்பணிசடைமவுலி
யவனன்றிச்
சிறுவிதியாற்றியமகத்திற்செறிதேவர்
முதலினரைக்
கறுவியெறுழ்வலிவீரன்கடிகாலைக்
கதழெரிநா
வுறுகையிழந்துளநாணிக்களதபுத
வரையுறைந்தான்.

இ-ள். அற்ற தொழில்களையுடைய பெரிய சிறந்த முனிவர்களாலே வணங்கப்படுகின்ற சடாமுடியையுடைய ஈசானருத்திரரல்லாத தக்கன் செய்த யாகத்திற் போயிருந்த தேவர்கள் முதலாயினோரை மிக்க வலிமையினையுடைய வீரபத்திரமூர்த்தி கோபித்துத் தண்டனைசெய்த காலத்துச் சுவாலித்து எரிகின்ற அக்கினி தேவன் தன்னுடைய நாவும் கையும் இழந்து மனம் வெட்கமுற்று வள்ளிமலையை யடைந்தான். (உ)

காய்சினவெள்விடையுடையாய்கவிரிதழ்மா
தொருபுடையாய்
நீசினவப்பட்டார்க்குநீயலது
புகலுண்டோ
சேய்சினவவாமனமுற்றிமைத்திழைத்த
தாற்பயந்த
தாய்சினவுதொழின்மீளத்தாயலது
துணையுண்டோ.

இ-ள். கொல்லுகின்ற கோபத்தினையுடைய வெள்ளிய இடப வாகனத்தையுடைய கடவுளே! முருக்கமலர் போன்ற அதரத்தினையுடைய உமாதேவியை யொரு பாகத்துடையவரே தேவரீரால் கோபிக்

கப் பட்டவர்க்கு தேவரீரல்லாமல் வேறு புகலிட முண்டோ? குழந்தைகள் மிக்க ஆசைபொருந்திய மனத்தினால் ஒரு குற்றத்தைச் செய்யின் அவற்றைப் பெற்ற தாயானவள் கோபித்துக் கொள்வாளாயின் அப்பிள்ளைகளுக்கு அத்தாயே யன்றி வேறு துணையுமுண்டோ? (இல்லையென் றபடி.) (ங)

தக்கனுழியடைந்தபெருந்தவறுபொறுத்
 தருள்கவென்றான்
மிக்கசூகரவரையில்விளங்குகன்னி
 காரவனத்
தக்கினிசெல்கெனப்போகியையொன்பான்
 றினம்பூசித்
துக்ககனல்வல்வினைதீர்ந்தொருதென்கீழ்த்
 திசைபுக்கான்.

இ-ள். தக்கனுடைய யாகத்திற் சென்றிருந்த பெரிய குற்றத்தைப் பொருத்தருள வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தான். (சிவபெருமான் அக்கினியைநோக்கி) மேம்பட்ட வராகமலையினிடத்து விளங்குகின்ற கன்னிகார வனத்தில், அக்கினியே! சென்று பூசிப்பாயாகவென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அவன் அவ்வாறுசென்று நாற்பத்தைந்து தினம் பூசித்துத் தாங்கொண்ட வலிய தீவினையினின்றும் நீங்கித் தென்கீழ்த்திசைக்குச் சென்றான். (ச)

வன்னிவழுத்தலின்வன்னிநாதனென
 வழங்கியது
தன்னிகரில்குறிவன்னிபுரமெனச்சார்ந்
 ததுவலமுட

பன்னகவேந்தருச்சித்தபான்மையிவ்வா
றெனவுளங்கூர்ந்
துன்னருமாதவர்கேண்மினென்றுனெண்
முனியுரைப்பான்.

இ-ள். கன்னிகார வனத்தின்கண் இருக்கும் தனக்கு நிகரில்லாத சிவலிங்கமானது அக்கினிதேவன் பூசித்தமையால் வன்னிநாதனென வழங்கப் பட்டது. அத்தலமும் வன்னிபுரமெனப் பெயர்பெற்றது. இனி, சர்பராசனுகிய ஆதிசேடன் பூசனைசெய்த தன்மையும் இவ்வாறென்று கூறுவேம். மனமகிழ்ச்சி கூர்ந்து, நினைத்தற்கரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! கேட்பீராகவென்று, சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். (ரு)

மகதிவீணைக்கிழவன்புணர்ப்பின்மனங்
கொதித்தெழுந்து
சிகரமேருவைமறைத்தகணபணத்தீ
விழிச்சேட
னிகலியூதைக்குடைந்துவெள்கியிரு
நிலத்தொருகா
னிகரின்மாதவந்திளைத்துநின்றுநெடு
நாட்கழித்தான்.

இ-ள். மகதியென்னும் யாழினையுடைய நாரத முனிவரது உபாயத்தால் மனஞ் சினங்கொண் டெழுந்து கொடு முடிகளையுடைய மேரு மலையை மறைத்த கூட்டமாகிய படங்களையும் அக்கினிகாலும் கண்களையு முடைய ஆதிசேடன் பகைகொண் டெதிர்த்த வாயுதேவனுக்குத் தோற்று வெட்கமுற்றுப் பெரிய பூமியினிடத்து ஒரு காலத்து ஒப்பில்லாத பெரிய தவத்தைச்செய்து அதனுல் இளைப்புற்று நின்று பலநாட் கழித்தான். (சா)

துளங்காதைந்தவித் துணவுதுறந்து தூங்
கியபணிப்பால்
விளங்கொணாரதன்மகதியாழினிசை
வருவித்துக்
களங்காணுமணிமிடற்றோன்பாடல்களை
யக்கரைந்தா
னுளங்காணுமுணர்வொடுங்கேட்டுருகினு
னுரகர்பதி.

இ-ள். மனக்கலக்க மின்றிப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கி உணவை விட்டு யோகநித்திரையிலிருந்த ஆதிசேட னிடத்து விளங்காநின்ற அழகிய நாரதமுனிவர் சென்று மகதி வீணையி னின்றும் இசையையெழுப்பிக் கருமைவிளங்கும் திருக்கண்டத்தினை யுடைய சிவபெருமானது சாமகானங்களை மனங்கரையும்படி பாடினார். ஆதிசேடன் அப்பாடல்களை யனத்தால் அறியப்படுகின்ற நல்லறிவோடும் கேட்டு மனமுருகினான். (எ)

எதிரிறைஞ்சினோன் றனைப்பார்த்திதுமுயன்ற
தெவன்கொலெனச்
சதுமறைமாமுனிகேட்பச்சதாகதியை
வெல்லவென்றான்
கதுமெனப்போகுதிகன்னிகாரவனத்
தீரமதி
நதிபுனைவேணியன்பெரியநாயகனை
வழுத்துகென்றான்.

இ-ள். எதிரில்வந்து வணங்கிய ஆதிசேடனைப் பார்த்து இந்தத் தவத்தைச் செய்வது எதற்காக என்று நான்கு வேதங்களிலும் வல்ல

நாரதமுனிவர் கேட்ப ஆதிசேடன் வாயுதேவனை வெல்லுதற்கு என்று கூறினன். (அது கேட்ட முனிவர்) சர்ப்பவேந்தே! கன்னிகார வனக் கரைக்கு விரைவாகப் போகக் கடவாய். ஆங்கு எழுந்தருளி யிருக்கும் சங்கரந்திங்களைத் தரித்த திருச்சடையை யுடைய பெரிய நாயகனைப் பூசிக் கக் கடவாயென்று கூறினர். (அ)

நாரதன்சொற்றதுகேளாநாகபதி
மேவுகன்னி
காரவனத்திறைவன்மலர்க்கமலபத
நனிவழுத்தி
யாரவருச்சனைவிதியெண்ணாறுதிவா
வாற்றுதலு
மீரமதிக்கண்ணியன்வெள்ளேற்றிலெழுந்
தருளினன்.

இ-ள். நாரதமுனிவர் சொன்னதை ஆதிசேடன் கேட்டு நன்மை பொருந்திய கன்னிகார வனத்தின்க ணிருக்கும் சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை மிகவும் வணங்கி மன ஒருமை யுடன் அருச்சனையை விதிப்படி நாற்பத்தெட்டுநாள் செய்தலும் குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் வெள்ளிய இடபவாக னத்தின்கண் எழுந்தருளினர். (கூ)

ஆயிரமாயிரங்கோடியவிர்கதிரா
தவர்நெருங்கு
மாயிரமாயிரங்கோடியாதவரில்
வீறொளியோ

னுயிரமாரணமோதுமாயிரநா
மங்களுமீ
ராயிரநாவாற்றுதித்தானுயிரமா
முடிச்சேடன்.

இ-ள். பத்துலட்ச கோடியாக விளங்கும் கிரணங்களை யுடைய சூரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்த பத்துலட்சகோடி சூரியர்களின் மிக்க ஒளியையுடைய பரமசிவனது, பலவகைப்பட்ட வேதங்கள் சொல்லுகின்ற ஆயிரந் திருநாமங்களையும், ஆயிரம் பணாமகுடங்களையுடைய ஆதிசேடன் தனது இரண்டாயிரம் நாவினாலுஞ் சொல்லித் துதித்தான். (க0)

வேட்கையாவுளகேட்டியனந்தவென
விளம்பவண்ணல்
பூட்கைவீழுரியுரிவைபுனைபுனித
நினதுமலர்த்
தாட்கையாலருச்சிப்பசசதாகதியைச்
சயிக்கவருள்
கேட்கையாமெனவிவைகளெனத்தாழ்ந்து
கிளத்தினான்.

இ-ள். சிவபெருமான் ஆதிசேடனைத் திருநோக்கஞ் செய்து அநந்தனே! உனது விருப்பங்கள் எவையுள்ளன? அவற்றைக் கேட்குதி, என்று சொல்ல, யானைத் தோலை யுடையாகப் போர்த்த பரிசுத்தரே! தேவரீரது திருவடிகளை நெறியோடு அருச்சனை செய்யவும் வாயுவை வெல்லவும், அருள்செய்தலே என்னுடைய வேண்டுகோளென்று வணங்கிச் சொன்னான். (கக)

இன்றமுதனைமையருச்சித்தெஞ்ஞான்று
மிவணிருத்தி
யின்றமுதற்பூணுகநாணுக
வெண்மயனடி

யின்றுமுதலுலவைவினக்கிரையாக
நுகர்வாயா
லின்றிவைநல்கினமென்னுக்குறியிலெழூந்
தருளினன்.

இ-ள். ஆதிசேடனே இற்றைத் தினம் முதலாக இவ்விடத்தில் அருச்சனை செய்திருப்பாயாகில், இற்றைத்தினம் முதல் எமக்கு ஆபரணமாகவும் வில்லினுணகவும் எம்மை அடையக்கடவாய். இந்த நாள் முதல் வாயுவை உனக்கு உணவாகக் கொண்டு உண்பாயாக. இவ்வரங்களை உனக்குக் கொடுத்தே மென்று சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர்.()

பணிபணியாதலினுகாபரணனெனும்
பெயர்காள
மணிமிடற்றேற்காகிவழங்கியதுகன்னி
காரவனந்
திணிநிலத்திற்புயங்கபுரமெனத்திகழ்ந்த
தருமறையீ
ரணிகொள்கவுசலன்பரனையருச்சித்த
திறனறைவாம்.

இ-ள். அரிய வேதங்களை அறிந்த முனிவர்களே ஆதிசேடன் ஆபரணமானமையால் நாகாபரணனென்று நஞ்சார்ந்த கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானுக்குப் பெயர் வழக்கத்தில் வந்தது. திண்மை யாகிய பூமியின் கண்ணுள்ள கன்னிகாரவனம் என்பதும் புயங்கபுரமென வழங்கியது. அழகினையுடைய கௌசல ராஜன் சிவபெருமானை அருச்சித்த வகையை இனிமேற் கூறுவாம். (கரு)

அக்கினி சேடர் அருச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆக் செய்யுள் ௩௬0.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பத்தாவது,

கௌசல சேரன் அருச்சவணச் சருக்கம்.

கலிநிலைத் துறை.

கொழுமலர்த்திருவுங்கலைமடந்தையுங்கொற்றந்
தழுவுமங்கையுந்திருவமுந்தருமமும்வயங்கி
யெழுநிலக்கணியாய்த்திசையெங்கணுஞ்சீர்த்தி
முழுநிலாக்கதிர்பரப்புமத்திரிகிரியெனுமூதூர்.

இ-ள். கொழுமையாகிய தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் இலக்குமி தேவியும் சரசுவதி தேவியும் தனலக்குமியும் தருமலக்குமியும் விளங்கி, ஏழுலகங்களுக்கும் ஓராபரணமாகி, திக்குகளெவ்விடத்தும் தன்புகழாகிய பூரண சந்திரிகையைப் பரப்புகின்ற அத்திரிகிரி என்னும் ஓர் பழைய ஊரொன்று உளது. (க)

கற்றவர்க்கொருதுணைகலிக்கிருநிதிக்கடவுள்
பற்றலர்க்கரிமாவடைந்தவர்க்கருட்பரவை
மற்றைநீணிலங்குளிர்ப்புறவருமதிக்குலவன்
கொற்றவெண்குடைக்கோமனங்குசத்துசவரசன்.

இ-ள் படித்த புலவர்களுக்கு ஒப்பற்ற சகோதரன், வறுமைக்கு இரண்டாகிய நிதித் தெய்வமாகும், பகைவர்க்கு ஒருசிங்கம், தன்னைச்

சரணக வந்தடைந்தவர்க்கு அருட்கடல், எல்லா நிலங்களுங் குளிர்மை யுண்டாகத் தோன்றுகின்ற சந்திர குலத்தோன், வெற்றி பொருந்திய வெண்குடையை யுடைய அரசன் அங்குசத் துசன் என்னும் நகரத்திற்கு அதிபதியானவன். (உ)

இழைத்தமாதவத்துதித்தசேயின்பமன்பூறிக்
குழைத்தநெஞ்சினன்ஞானநூற்கேள்வியன்கொண்மூத்
தழைத்தசெங்கையன்றடவுவாட்படையினன்றாளக்
கழைத்தடஞ்சிலைக்காமவேள்கவுசலனென்போன்.

இ-ள். உலகமெல்லாம் செய்த பெரிய தவத்தினாற் பிறந்தவன், இன்பமும் அன்புஞ் சுரந்து இளகிய மனத்தினை யுடையவன், ஞான நூல்களை நல்லாசிரியரிடங் கேட்டவன், மேகங்கள் குடியிருந்தாற் போன்ற சிவந்தகைகளை யுடையவன், உறையுட் சொருகப்பட்ட உடைவாளை யுடையவன், முத்துக்களை யீனும் நீண்ட கரும்பாகிய வில்லைத் தரித்த மன்மதனைப் போன்றவன், அவன்பெயர் கௌசலனென்பது ()

கரைந்தவுள்ளமுங்கலைமதிக்கண்ணியனருளில்
விரைந்தவார்வமும்பல்லுயிர்த்தொகையின்மேல்விழைவுஞ்
சுரந்தபேரருளுடைமையுங்கண்டுதொல்லுலகம்
புரந்ததந்தையுமமைச்சருமுவகையிற்பொருந்தார்.

இ-ள். இளகிக் கனிந்த மனமும் ஒருகலையை யுடைய பிறை மதியைத் தரித்த சிவபெருமானது திருவருளைப் பெறுதற்கு விரைந்து செல்லும் அன்பும், பல உயிர்க்கூட்டங்களின்மீது விருப்பும், ஊற்றெடுக்கின்ற பெரிய அருளுடைமையும் அக் கௌசல குமாரனுக்கு இருத்தல் கண்டு பழைய உலகத்தைக் காத்த தகப்பனும் மந்திரிமார்களும் மிக்க மகிழ்ச்சியை யடைந்தனர். (சு)

மணவணித்திறனுற்றிமாற்றலர்திறைவழங்கக்
கணமணிச்சுடர்மாமுடிகவிழ்த்தின்னறுதை

துணைவரைப்புயப்பூச்சுமையிறக்கினன்சுதன்ற
னிணைவரைப்புயத்தேற்றினனேற்றுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். விவாகச் சடங்கையுஞ் செய்வித்துப் பகைவர் யாவரும் திறைப்பொருள் கொடுக்கும்படி யாகவுந் தன்குமாரனுக்குப் பட்டாபிடேக விதிச்சடங்கைச் செய்து சிறந்த இரத்தின கிரீடத்தையுஞ் சூட்டினன், அதனால் தந்தையான அரசன் இருபுயங்களினுஞ் சுமந்த பூமி பாரத்தை யிறக்கினன், அப்பாரத்தைத் தன்மகனது மலைபோன்ற இரு புயங்களினும் ஏற்றினன், ஏற்றித் தான் றவஞ்செய்து இருந்தான். (ரு)

தந்தைநல்கியதிருவமுந்தனதுதொல்லுணர்வுஞ்
சிந்தையிற்றெளிந்துலகெலாந்திகிரியொன்றுருட்டி
மந்திரக்கிழவோர்புகன்மனுநெறிநடாத்தி
யைந்தருப்பணிகவுசலனரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். தன்றந்தை தனக்குக் கொடுத்த செல்வங்களையும், தனது பழைய அறிவையும் மனத்திற் றெளிந்தறிந்து, உலக முழுதினும் ஏகச் சக்கிராதிபத்தியஞ் செலுத்தி, மந்திரி மார்கள் சொல்லும் மனுதரும வழியை நடத்தி, சந்தானம், அரிச்சந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம் என்னும் ஐந்தருக்களும் வணங்குகின்ற கௌசலராசன் அரசு செய்திருந்தான் (சு)

இருந்துசில்பகலகன்றபினிருங்களிற்றுரியோன்
றிருந்துசேதிமம்பரசுவானுள்ளிடைத்தெரிந்து
வருந்துறுதுலகளிப்பிரென்றமைச்சரைவைத்துப்
பொருந்திறற்படைபொருநரோடெழுந்துபோயினனால்.

இ-ள். இவ்வாறு அரசு வீற்றிருந்து சிலநாட் சென்ற பின்னர், பெரிய யானைத்தோலைப் போர்த்த சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சேதுமுதல் இமயமலை யீறாகவுள்ள தலங்களெல்லாவற்றையும்

வழிபடவேண்டுமென்று மனத்தி னினைத்து, வருத்தப் படாமல் உலகத்தைக் காப்பீராக வென்று மந்திரிமாரைத் தன்னிடத்திற்கு நியமித்து, போர்செய்யுந் தொழிலில் வல்ல சேனைகளுடனும் அரசர்களுடனும் எழுந்து சென்றனன். (எ)

காசியும்பிறதலங்களுங்கடிமலர் தூவி
யேசிறிண்ணார்கண்மலர்புனையிடனுமேனையவும்
பாசிழைப்பரைதவம்புரிபதிமுதலனவும்
பேசருந்தழற்கிரிபழமலைமுதற்பிறவும்.

இ-ள் காசித்தலமும் பிறதலங்களுஞ் சென்று வாசனைபொருந்திய புட்பங்களைச் சொரிந்து வணங்கி, குற்றமில்லாத கண்ணப்ப நாயனார் தமது கண்ணாகிய மலரைச் சாத்திய காளத்தி மலையும் ஏனைய தலங்களும், பசிய ஆபரணங்களைத் தரித்த உமாதேவியார் தவம்புரிந்த திருக்கேதார முதலிய தலங்களும், சொல்லுதற்கரிய திருவண்ணாமலை விருத்தாசல முதலிய பிறதலங்களும். (அ)

நடித்தபொற்பொதுமுதனீர்நாட்டுளநகரும்
வடித்தமுத்தமிழ்மதுரையுங்குமரியும்பிறவுங்
கொடித்தடஞ்சிலைக்கோதைநாட்டினிலெழுபதியுங்
கடித்திகழ்ந்தமென்மலரினாற்கைகுவித்திறைஞ்சி.

இ-ள். அநவரத திருத்தாண்டவஞ் செய்தருளுங் கனகசபை முதலாகிய சோழநாட்டின்கணுள்ள தலங்களும், தெளிந்த இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும் முத்தமிழ்களும் பொருந்திய மதுரை குமரிமுதலிய தலங்களும், வெற்றிக்கொடி நாட்டிய நீண்ட வில்லை யேந்திய சேரநாட்டின்கணுள்ள ஏழுதலங்களுஞ் சென்று, வாசனை கமழும் மிருதுவான பூக்கள் கொண்டு கைகூப்பி வணங்கி. ( )

மல்லலம்புகழ்க்கொங்குநாட்டொருமலைச்சாரல்
செல்லலுந்தருமிடைந்துசிள்வீடுசில்லென்னக்

கொல்சினப்புலிவயப்புலிகுஞ்சரங்கலைமான்
பல்விலங்குறையொருவனமிருப்பதுபார்த்தான்.

இ-ள். வளப்பம் பொருந்திய கீர்த்தியை யுடைய கோங்கு தேயத்தின்கணுள்ள, ஒரு மலைப்பக்கத்திற் போதலும், மரங்கள் நெருங்கி, சிள்வண்டு சில்லென்று ஒலிக்க, கொல்லுகின்ற கோபத்தை யுடைய புலியும் சிங்கமும் யானையும் கலைமானும் முதலான பலமிருகங்க ளிருப்பிடமான ஒருகாடு இருப்பதைக் கண்டான் (கௌசலராசன்.) (கO)

பார்த்திவன்புடைத்தூதுவர்ப்பார்த்தனன்றூதர்
சீர்த்தவேத்திரர்வேட்டைமேற்செலவெனத்தெரிந்து
கூர்த்தவெங்கணைக்கொடுந்தொழிற்புளினரைவிளிக்கக்
கார்த்தடம்புயலிழிந்தெனக்கடிதின்வந்துற்றூர்.

இ-ள். கௌசலராசன் பக்கத்தினின்ற தூதுவர்களைப் பார்த்தான், தூதர்கள் அழகிய பிரம்பு தாங்கினவராய் வேட்டைத் தொழில்மீது செல்லவென்று நினைத்து, கூரிய பாணங்களை யுடைய கொடுந் தொழில் கொண்ட வேடர்களை யழைக்க, அவர், கார்காலத்துப் பெரிய மேகங்கள் இறங்கி வந்தாற்போல வந்தனர். (கக)

வெஞ்சினத்தினர்பொறித்தழல்விழியினர்நீலக்
கஞ்சுகத்தினர்கச்சினர்கழலினர்கமஞ்சூன்
மஞ்சிடித்தனவார்த்தையர்மறலியிற்கொடியர்
குஞ்சியிற்புனைவாகையர்கொடுமரக்கிராதர்.

இ-ள். வில்லை யேந்திய அவ் வேடர்கள், மிக்க கோபத்தினை யுடையவர், அக்கினிப் பொறிகளைக் கான்று சுடுகின்ற கண்களை யுடையவர், கச்சினை யுடையவர், வீரக்கழல் அணிந்தவர், நிறைந்த கருவுடைய மேகங்கள் இடித்தாற் போன்று வசனிப்பவர், யமனிலுங் கொடியவர், தலைக்குடுமியிற் சுற்றிய வாகைமாலையை யுடையவர். (கஉ)

சூரொழுக்குறத்தொழுதனர்கட்டுடியெறிந்து
வாரொழுக்கினர்மணிவலைபிணித்தனராத்தி
நாரொழுக்கியகண்ணிகணிறைத்தனர்நவிலுங்
காரொழுக்கெனத்துவைத்தனர்கலைத்தனர்விலங்கு.

இ-ள். மலைத்தெய்வத்தை யொழுங்கு பொருந்த வணங்கினர், வாயசன்ற குறிஞ்சிப் பறையை முழக்கி, வார் பூட்டினர், சிறந்த வலையைக் கட்டினர். ஆத்திப் பூவாலாகிய மாலைகளை நிறையச் சூடினர், சொல்லப்பட்ட மேகத்தின் ஓட்டம்போல நடந்து விலங்குகளைந் துரத்தினார்கள். (கங)

செந்நிறத்தவெண்ணிறத்தனகரியதீவிழிய
பின்னெடுஞ்சுருள்வாலவாளெயிற்றடும்பேழ்வாய்
முன்விழுந்ததோர்செவியநீண்முகத்தவான்குரைய
வின்னபன்ஞமலிகள்விரைந்தெழும்வனமெங்கும்.

இ-ள். சிவந்த நிறத்தை யுடையனவும், வெள்ளிய நிறத்தை யுடையனவும் கரியனவும், அக்கினிபோன்ற கண்களை யுடையனவும் பின்னர் நீண்ட சுருண்ட வால்களையும் வெள்ளிய பற்களையும் கொல்லுகின்ற பெருத்த வாய்களையும் முன்னர்த் தூங்கும் காதுகளையு முடையனவும், நீண்ட முகத்தை யுடையனவும் பெரிய குளம்புகளை யுடையனவும் ஆகிய இத்தன்மையனவான பலநாய்க்கூட்டங்கள் காடு எவ்விடத்தும் வேகங்கொண்டு எழுந்திருக்கும். (கச)

கலி விருத்தம்.

சூழ்கொலைவேடர்துவக்குவலைக்கே
வீழ்குவசிந்திவெருண்டுகைவேழம்
போழ்குவசென்னிபுடைத்தபுணீரின்
மூழ்குவமீளமுழங்குவசிங்கம்.

இ-ள். சுற்றிய கொலைத்தொழிலை யுடைய வேடர்கள் கட்டிய வலைக்குள் யானைகள் சிதறுப்பட்டுப் பயந்து விழுவன, சிங்கங்கள் அடித்த அடியினால் மண்டைபிளந்து, ஒழுகும் இரத்தத்துள் முழுகுவ, பின்னர் எழுந்து முழங்குவன. (சரு)

பெய்வனவாளிபிழைத்துவெகுண்டு
நெய்யெரிகால்விழிசீறிநெருங்கி
யொய்யெனவாவியுடம்பிடியோடு
மெய்யுயிர்போயெதிர்வீழ்வனவேங்கை.

இ-ள். புலிகள் செலுத்தப்பட்ட அம்புகளுக்குத் தப்பிக் கோபமுற்று, நெய்சேர்ந்த அக்கினி போன்ற பொறிகளைக் காலுகின்ற கண்கள் கோபித்து நெருங்கி, திடீரெனத் தாவிப் பாய்ந்து, வேடர் கையாற் செலுத்தப்பட்ட வேலாயுதத்துடன் உயிர் மாண்டு விழுவன. (சசு)

போர்புரிமள்ளர்புறத்தொலிகேளாப்
பேர்வனபொங்கர்பிடுங்குவபின்பே
சோர்பிடிநேடுவசூழ்குலமீள்வ
வீரெனவாழ்குழிவீழுவவேழம்.

இ-ள். போர்த் தொழிலைச் செய்யும் வீரரது பக்கத்தொலிகளைக் கேட்டுத் தம்மிடத்தைவிட்டுப் பெயர்வன, மரங்களைப் பிடுங்கி யெறிவன, பின்னர்ச் சோர்கின்ற பெண்யானைகளைத் தேடிச் செல்வன, தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் இனங்களைத் தேடிப் போவன, வீரென்று படுகுழியுள் விழுவன யானைகள். (சஎ)

கண்ணியிலாவிகரைந்துகழிந்தும்
பண்ணியநாண்வலையிற்பலவாயுந்
திண்ணியவாளிசிதைப்பவுலர்ந்து
மெண்ணில்விலங்கினமின்னணமெய்த.

இ-ள். வேடர்களா லிடப்பட்ட கண்ணிகளி லகப்பட்டு உயிர் வருந்தி யிறந்தும், கட்டிய கயிற்று வலையில் பல அகப்பட்டன வாகியும், வலிமையுள்ள அம்புகள் துணிக்க இறந்தும், அளவில்லாத மிருகக் கூட்டங்கள் இவ்வாறு அழிய. (கஅ)

மாய்ந்தகலைக்குலமோடிளமான்கள்
வீந்துமுயிர்த்துயிர்விம்மியுமோய
ரேய்ந்தவரோடுயிர்தோற்றமின்றரு
மேய்ந்துயிர்கொண்டிடைவாரையுமொத்த.

இ-ள். இறந்த கலைமான்களுடன் இளமையாகிய மான் கூட்டங்கள், இறந்தும், கெட்டுயிர்ப் பெறிந்தும், தம்முயி ரிரங்கியும் இளைத்தல், தம்மையணைந்த நாயகரது உயிரையிழந்த பதிவிரதைகளையும், குற்றுயிர் கொண்டு வருந்துவாரையும் போன்றது. (கக)

வேடர்கைவாளிபிழைத்துவெகுண்டு
பாடுறுநாண்வலையிற்படுமாக்க
ளோடிவினைக்குளமொல்குநர்மீள
வாடிமனைக்குண்மயங்குதல்போன்ற.

இ-ள். வேடர் கையினின்றும் விடுபட்ட அம்புகளுக்குத் தப்பிக் கோபித்துப் பக்கத்தி லிருந்த கயிற்று வலையில் அகப்படும் மிருகங்கள் எவ்வா றிருந்த தெனில், தீவினைக்குப் பயந்து ஓடி மனம் வருந்துகின்ற விரத்தர் திரும்பவும் வாட்டங் கொண்டு சமுசாரத்துள் வந்து மயங்குதல் போலும். (உ0)

நூலுறுநாண்வலைநூறியமாவிற்
கோலியவாளிகுனிப்பமெய்சோர்வ
ஞாலம்வெறுத்தகல்வோர்நனிகன்மத்
தாலலர்வாளியிடுந்தொழில்போலும்.

இ-ள். நூலினாற் கட்டப்பட்ட கயிற்று வலையை யறுத்து வெளி வந்த மிருகங்களில், (வில்லிற்) சந்தித்து விடுத்த அம்புகள் சென்று தைக்க, அநனுல் உடல் சோர்ந்து விழுந் தன்மை, உலகவாழ்வை வெறுத்துச் செல்லும் ஞானியர்கள் மிகுந்த கன்மத்தினுல், மன்மதனது புட்பபாணங்களால் வருத்தப்படுந் தன்மைபோலும். (உக)

சிந்தவராகமுறுஞ்சினமூரி
வந்தவராகமருண்டுவெகுண்டு
நொந்தவராகவெதிர்த்துயிர்நூறு
மந்தவராகவநந்தமுலர்ந்த.

இ-ள். கடலினிடத்துள்ள அந்தச்செவ்வனல்போலுங் கோபத்தையுடைய வலிமைகொண்டு வந்தபன்றிகள், அரசனது சேனைகளைக்கண்டு மயங்கிக் கோபித்து, பகைவரால் வருத்தப் பட்டவரைப் போல எதிர்த்துப் போர்புரிந்து, உயிரை விடுகின்ற வாழ்நாள் முடிந்தார்போல அளவில்லாதன இறந்தன. (உஉ)

வெருவுவவெழுவனவிழுவனமுயல்கள்
வருவனபிரிவனமருள்வனமரைக
ளுருள்வனதிரிவனவுழல்வனவுளியந்
துருவுவவிரிகரிதுடியடிபிடிகள்.

இ-ள். முயல்கள் பயப்படுவன, மேலெழுந்து துள்ளுவன, கீழே விழுவன, மரைகள் ஒன்றோடொன்று கூடி வருவன, பிரிந்து செல்வன மருண்டோடுவன, கரடிகள் உருளுவன, எங்கணுந் திரிவன, உழலுவன, பரந்த யானைகளும் பெண்யானைகளும் உடுக்கைபோன்ற கால்களையுடைய யானைக் கன்றுகளும் ஓடிச் செல்வன. (உந)

செருவிடைசருவுவசிலசிலமிருகங்
குருதிகள்சொரிவனகுரைகடல்புடைமே

லெருவைகள்விரிவனவிரைவனகுருகு
பொருநர்கணிரைநிரைபுரிவனபொழுதில்.

இ-ள். யுத்தமுனையில் எதிர்த்தன சில மிருகங்கள், இரத்தத்தைப் பொழிவன சில மிருகங்கள், ஒலிக்கின்ற அவ்விரத்தக் கடலின்மேல் பருந்துகள் வந்து விழுந்து பரவியிருக்கும், பறவைகள் ஒலிப்பன, போர் செய்வார் வரிசை வரிசையாக நின்று யுத்தத்தைச் செய்யுங் காலத்தில். (உச)

நீர்மலிவேணியனீடருளோவைந்
தார்மலிவேந்துதவப்பயனோதண்
கார்மலிசாரலெழுந்ததுகாசி
லோமலிகின்றபொன்னின்வடிவோர்மான்.

இ-ள். நீர் நிறைந்த திருச்சடா முடியை யுடைய சிவபெருமானது திருவருளோ, பசிய மாலை விளங்கிய கௌசலராசனுடைய தவத்தின் பிரயோசனமோ, மகிழ்ச்சி பெருகுதற் கிடமான குற்றமில்லாத பொன் னிறமான வடிவத்தை யுடைய ஒரு மானனது குளிர்ந்த மலைச்சார லின்கணின்றும் தோன்றிற்று. (உரு)

கண்டனர்பின்புதொடர்ந்துகவன்றே
பெண்டகர்போலவணின்றுபெயர்ந்தா
ரெண்டிசைகாவலவீண்டொரிறும்பூ
துண்டதுகேளெனவொண்கைகுவித்தார்.

இ-ள். அரசனது சேனைகள் அந்த மானைப் பார்த்து, அதன்பின்னர்த் தொடர்ந்து சென்று, அது அகப்படாமையால் வருந்தி, பேடிகள் போல அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பினவராய் மன்னனிடம் வந்து, எட்டுத் திக்குகளுக்கும் காவலாயிருக்கும் மகிபதியே! இவ்விடத்து ஓர் ஆச்சரியம் இருக்கின்றது. அதனை (தயைகூர்ந்து) கேட்குதி என்று அழகிய தமது கையைக்குவித்து நின்றனர். (உசு)

செம்பொனிறஞ்சுதைசேர்நுதல்சென்னிக்
கொம்புமெய்ந்நான்குமுழந்திகழ்கோலம்
ஐம்பொறிமான்வெருள்பார்வையதிங்கே
வம்பவிழ்பொங்கரின்வந்ததையென்றார்.

இ-ள். சிவந்த பொன்னிறமும், வெண்ணிறமுடைய நெற்றியும், சிரத்தின்கணுள்ள கொம்பர்களும், நான்கு முழங்களை யுடைய வடிவமும், பசிய புள்ளிகளும், வெருண்டநோக்கமும் உடைய ஓர்மான் வாசனைபரந்த வனத்தின்கண் வந்தது ஐயனே! என்று கூறினர். (உஎ)

வேட்டமிழைப்பவர்மாற்றம்விழைந்தே
சேட்டெழின்மார்பிறைசென்றதுகண்டான்
வாட்டமினவ்வியைவௌவுதுமென்னக்
கோட்டுவில்வாளிகைக்கொண்டுதொடர்ந்தான்.

இ-ள். வேட்டை யாடுதலைச் செய்பவரது சொற்களை விரும்பிக் கேட்டு, பெருமை பொருந்திய அழகினைக் கொண்ட மார்பினை யுடைய கௌசல ராசனும் போய் அதனைப் பார்த்தான், வாடுதலில்லாத அந்த மானைக் கவர்வேமென்று வளைத்த வில்லையும் அம்பையும் கையிற் கொண்டு தொடர்ந்தனன். (உஅ)

காவதநாலஃதோர்கணமாகப்
போவதுவானகமோபுவியோகால்
பாவுவதோவுழைபார்மனனேவு
மேவதுபோமுனமேழ்வரைதாவும்.

இ-ள். இந்த மானானது நான்கு காததூரவழியை ஒரு கணத்திற் குள்ளாகத் தாண்டிச் செல்கின்றது, ஆகாயத்திலோ பூமியிலோ இதன் கால்கள் பரவிச் செல்வது, பூமியின்கண் மனோ வேகமாகச் செல்கின்

றது, நமது அம்பு செல்வதற்குமுன்னர் ஏழ்மலைகளையுந் தாண்டிச் செல்லு கின்றது. (உகூ)

நெஞ்சநினைக்குமுனீணிலவேந்தன்
வெஞ்சமர்வில்லுமிழ்வெங்கணைசேண்போ
மெஞ்சலிசாயகமேகுடனேகு
மஞ்சினுமாருதவைப்பினுமோர்மான்.

இ-ள். மனம் நினைத்தற்றொழிலைச் செய்தற்குமுன் நீண்டபூமிக்கு அதிபனாகிய கௌசல ராசனது, கொடிய யுத்தத்தில் வல்ல வில்லினின்றும் விடப்படும் வெவ்விய அம்புகள் ஆகாயத்திற்றாவும், அவ்வாறாய பாணங்கள் போதற்கு முன்னரே, ஒப்பற்ற மானனது மேகமண்டலத்தினுந் தாவிச் செல்லும். (௩0)

கேழ்கிளராசைகெழீஇயசரங்கள்
சூழ்கருமாவரைதோய்ந்ததுகாணு
னேழ்நிலவேந்தெழில்வில்லிடமேந்தி
வாழ்கன்னிகாரவனத்துளடைந்தான்.

இ-ள் நிறம் விளங்குகின்ற திக்குகடோறும் மருவிய பாணங்கள் சுற்றிய வராகமலையிற் சென்றழுந்தியதை அறியாதவனாய், சப்ததீவுகளுக்கும் அரசனாகிய கௌசலமன்னன், அழகுடைய வில்லைத் தன்னிடந் தரித்துக் கொண்டு, மான் இருந்த கன்னிகார வனத்துள்ளே சென்றான் (௩க)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பல்வகைமம்மராற்றும்பைம்பொன்சாரங்குஞ்செம்மல்
செல்கெழுகன்னிகாரவனத்திடைச்சேர்ந்தகாலைத்
தொல்லையவினைப்பயன்களளவைதுய்க்குமேல்வை
வல்லையின்மயக்கநல்குமாயையிற்பேரயிற்றன்றே.

இ-ள். பலவகைப் பட்ட மயக்கங்களைச் செய்த பசிய பொன் போன்ற மானானது, பெருமையிற் சிறந்த மேகங்கள் நிறைந்த கன்னிகார வனத்தைச் சேர்ந்தபோதில், பழைய வினைகளது பிரயோசனங்களின் அளவை அறுவித் தொழிக்கு மிடத்து, விரைவில் மயக்கத்தைக் கொடுக்கும் மாயை யொழிவதுபோலக் காணப்படாதாயிற்று. (௩௨)

அவ்வனத்தொருசாரந்தணீணிழனின்றுபொன்மா
னெவ்வனத்தகன்றுபோயிற்றினிப்புரிவதியாதென்னாக்
கௌவனப்பகழிமன்னன்கவலுறுங்காற்கானோக்கி
மௌவனக்கிராதரும்போர்மன்னரும்வந்துபுக்கார்.

இ-ள். அக்காட்டி னொருபக்கத்துள்ள அழகிய குளிர்ந்த சோலையினின்றும் வெளிப்பட்ட பொன்மான் ஆனது, எக்காட்டி னிடத்துச் சென்று ஒளித்ததோ? இனி யாம் செய்வது என்னை யென்று, கௌவுகின்ற கூரிய அம்பினை யுடைய அரசன் துன்பமுறுங் காலத்தில், அக்காட்டை நோக்கி, குறிஞ்சிப்பூச் சூடிய வேடர்களும் யுத்தத்தில் வல்ல அரசர்களும் வந்து புகுந்தனர். (௩௩)

மள்ளரைநோக்கிநீவிர்வருதிரால்வாவிகூவல்
வெள்ளம்யாண்டுளதென்றற்குவிரைவினிற்போகிநேடிப்
பள்ளநீர்தசும்பிற்பெய்தார்பரிசனமீண்டுமுண்ணக் [யோன்
கொள்ளுநீர்கொணர்வான்போலக்கடலினிற்குளித்தான்வெய்

இ-ள். வீரர்களைப் பார்த்து நீங்கள் தடாகம், கிணறு என்பவற்றின் நீர் எவ்விடத் திருக்கின்றது தேடிக்கொண்டு வருவீராக என்று கேட்ட அரசனுக்கு (அந்நீர் கொண்டு வருமாறு) சென்று தேடி, நீர் நிலைக்கணுள்ள சலத்தைக் கும்பத்தின் மொண்டு வந்தார், பின்னரும் சேனைகளும் பருகுதற்கு வேண்டும் நீரைக் கொண்டுவரத் தான் செல்பவனைப் போல மேலைச்சமுத்திரத்திற் சூரியன் குளித்தான். (௩௪)

தீப்புனல்கொணர்ந்தார்தம்மைச்செம்மலுமம்மெலோதிக்
காம்புநல்லிளமென்றேளிகணவனைத்தொழினல்லாதி
யாம்புனலருந்தேமுண்மினெம்பொழிவழாதுநீவிர்
தாம்புனலென்றனுண்டாரேவலிற்றடையொன்றில்லார்.

இ-ள். இனிய நீர் கொண்டு வந்தவரை யரசன் பார்த்து, அழகிய மிருதுவான கூந்தலையும், சிறந்த மூங்கில்போன்ற தோள்களையு முடைய உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமானைப் பூசித்தல்லாமல், யாம் நீரும் உண்ணமாட்டேம், நீங்கள் எமது சொற்றவறாது கொண்டுவந்த நீரை யுண்ணக் கடவீர் என்று கூறினன், குற்றேவல் செய்வோர் தடையொன்று மின்றிப் பருகினர். (௩௫)

காடுறுவேட்டமீதிற்கவலுறுமவலங்கொண்டு
தோடிதழியினுற்போற்றுநியமமுந்தொலைந்ததென்று
வாடுறுமரசனுள்ளத்திளைப்பினைமாற்றுவான்போ
னீடிணர்விரித்துவெய்யோனீர்முகந்தெதிர்வந்துற்றான்.

இ-ள். காட்டிற் செல்லும் வேட்டைத் தொழிலில் மனத் துன்பங் கொண்டு விரும்பி, அதனுற் கொன்றைப்பூ மாலையைத் தரித்த சிவபெருமானைத் துதிக்கும் நியமமுங் கேடுற்றதென்று, வருந்துகின்ற அரசனுடைய ஆயாசத்தை நீக்குவானைப் போல, மிக்க பூங்கொத்துக் களை விரித்து, நீரை மொண்டு கொண்டு சூரியனும் எதிரில் வந்துதித்தான். (௩௬)

அற்றைநாட்கடிகையைந்தொன்றுற்றுவகடன்களாற்றிப்
பொற்றடம்புயக்கோமானும்போவதற்குளம்வாராமை
மற்றதிசயம்பிறந்தகருத்தொடுமனத்தன்பூறி
யொற்றினர்க்கூவிக்கோயிலுளதெனிற்பார்மினென்றான்.

இ-ள். அந்தத் தினத்தில் விடிய ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னரே அரசனெழுந்து தான் செய்யவேண்டிய நித்திய கடன்களை யெல்லாஞ் செய்து, இலச்குமி குடியிருக்கப் பெற்ற விசாலித்த கௌசல ராசனும் அக்கோங்க வனத்தை விட்டுப் போதற்கு மனம் வாராது, அந்த அதிசயந் தோன்றிய மனத்தினால் அன்பு மிகுந்து, தூதுவரை யழைத்து இவ்விடத்திற் கோயில் இருக்குமாயிற் பார்த்து வருவீராக என்றான் ()

அங்கவரகன்றானண்ணலகத்தினுள்விழித்திருந்தா
னுங்குலத்தோன்றனுட்டநுதலியைவழுத்தக்கோங்கந்
தங்கியவனத்தடைந்தானென்றுமார்த்தாண்டன்மேல்பாற்
றிங்களுக்குவகைசொல்லச்செல்லலைப்போலச்சென்றான்.

இ-ள். அந்தத் தூதர்கள் பார்த்தற்குச் சென்றார்கள், பெருமையிற் சிறந்த கௌசலராசன் றன் கூடாரக்கண் மனம் விழிப்புற்றிருந்தான், நமது குலத்திற் றோன்றிய அரசன் நெற்றிக் கண்ணை யுடைய பரமசிவனை வணங்குதற்காகக் கோங்கமரங்க ணிறைந்த வனத்தின்கண் வந்தனன் என்று, சூரியனானவன் சந்திரனுக்கு மகிழ்ச்சிச் செய்தி சொல்ல மேற்குத்திசைக்குச் செல்வது போல அஸ்தமித்தான். (௩அ)

ஆலயநேடிக்காணார்மீண்டிறைக்கறையும்போழ்திற்
சோலையங்கன்னிகாரவனத்தினந்தோன்றற்காணக்
காலையிற்பெயர்ந்தான்வெய்யோன்யாமினிக்காண்டுமென்னு
மாலையில்வருதல்போலத்தோன்றினன்மதியப்புத்தேள்.

இ-ள். ஆலயத்தைத் தேடித்தேடிக் காணாதவராய்த் தூதுவர் திரும்பிச் சென்று, அரசனுக்கு அறிவிக்குங் காலத்தில், சோலைகளினழகு வாய்ந்த கன்னிகார வனத்தி லிருக்கும் நமது வழித்தோன்றலைப் பார்க்கும் பொருட்டுப் பகற்காலத்திற் சூரியன் போயினன், யாம் மாலைக் காலத்திற் போய்ப் பார்த்து வருவே மென்று வருதல் போலச் சந்திரன் தோன்றினன். (௩கூ)

மின்னவிர்செக்கர்வானில்விளங்குவெண்பிறையையெந்தை
பொன்னவிர்சடையிற்றேற்றும்பிறையெனப்போற்றிவைகு
மன்னவற்கன்றுகாட்சிமழுவலான்வழங்குகின்ற
னன்னதுகாணப்புக்கான்போன்றுதித்தருக்கன்போந்தான்.

இ-ள். மின்னல் விளங்குஞ் சிவந்த வானத்தில் விளங்காநின்ற வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை, எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானது பொன்போல விளங்குகின்ற திருச்சடையிற் காணப்படுகின்ற பிறையென்று துதித்திருக்கும் சௌசல ராசனுக்கு அற்றைத்தினம் கோடரிதரித்த பரமர் காட்சி கொடுத்தருள்வர். அதனை யானுங் காண்பேனென்று வந்தவனைப் போலச் சூரியனும் உதயஞ் செய்தான். (சாO)

முத்தினமாயகாலைமுத்தினன்கவிகைநீழற்
றத்தினமாலோன்வைகுஞ்சூழலிற்றாமரைப்பூங்
கத்திகைமார்பனாதிசைவமாமறையோன்கஞ்ச
னத்தினன்போதினார்க்குநாண்மலர்கொய்யச்சென்றான்.

இ-ள். மூன்றுநாட் கழிந்தபின்பு, முத்துக்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட குடையானது நிழலைச் செய்ய, சூரியனுஞ் சந்திரனுங் குடிகொண்ட சோலைக்கண், தாமரைப்பூ மாலையையுடைய ஓர் ஆதிசைவப் பிராமணர், தாமரை மலரை யுடைய பிரமனும் விட்டுணுவும் பூசித்த சிவபெருமானுக்காக அன்றலர்ந்த புதிய புட்பங்களைக் கொய்யும்படி சென்றார். (சாக)

கண்டனன்பணிந்தான்செம்மல்வினையினன்கலைநூன்மார்பன்
விண்டனனாரும்பேருமடைந்ததும்விரைத்தார்வேந்தன்
பண்டருமறைவலாளன்பார்த்தனன்பணிகளாற்றற் [ன்
கண்டார்கோனருளிற்போந்தவனாயனென்றகனுட்கொண்டா

இ-ள். அரசனானவன் ஆதிசைவப் பிராமணரைப் பார்த்து வணங்கினான், மான்றோல் கட்டிய உபவீத மணிந்த மார்பினை யுடைய ஆதிசைவர் நீயாவன் என வினவினர், வாசனை பொருந்திய மாலையைத் தரித்த அரசன் தன்னுடைய ஊரையும் பேரையும், தான் வந்த காரணத்தையும் எடுத்துக் கூறினான், பழமை யாகிய அரிய வேதங்களில் வல்ல பிராமணர் மனத்தில் ஆராய்ந்து, திருப்பணிகளைச் செய்தற்காகத் தேவாதிபரான சிவபெருமானது திருவருளால் வந்த அரசனாகு மென்று தம்மனத்து ணினைத்தார். (சஉ)

மன்னவகன்னிகாரவனமிதுஞானபூமி
பன்னருமிலிங்கமாகிப்பரப்பிரமந்தானேங்கிற்
றந்நிலைக்கண்ணென்றுன்முன்னிகழ்ந்தனயாவுங்கூறிச்
சந்நிதிதிகழ்பாலோடைதனிற்படிவித்தான்றக்கோன்.

இ-ள். அரசனே கன்னிகார வனம் என்று சொல்லப்படும் இத்தலம் ஞானபூமி யெனப்படும். சொல்லுதற் கரிய இலிங்க வடிவாகிப் பரப்பிரமமாகிய சிவம் வளர்ந்து நின்றது, அந்தத் தானத்தி லாகுமென்று, முன்னர் நடந்தவைக ளெல்லாவற்றையுஞ் சொல்லி, அக்கோயிற் சந்நிதியின் பக்கத்தில் விளங்குந் தீர்த்தத்தில் அரசனை முழுகுவித்தார் ஆதிசைவப் பிராமணர். (சங)

ஞானநோக்கருளிஞானவாய்மையுநவிற்றுவேத
ஞானதேசிகனேன்ஞானநகுமணிக்கோயில்புக்கு
ஞானநற்குறியைஞானநாட்டமோடருச்சித்தோதி
ஞானவாரிதிபடிந்தமூழ்கிநானுருவிநின்றான்.

இ-ள். ஞானப் பார்வையைக் கொடுத்து, ஞானத்தின் உண்மை யிலக்கணங்களையுஞ் சொல்லிய ஞான குருவாகிய ஆதிசைவப் பிராமண

ரால் கௌசலராசன் சின்மயம் விளங்கும் ஒளியைக் கொண்ட அழகிய சோயிலுட் புகுந்து ஞான வடிவாகிய லிங்கத்தை ஞானக் கண்ணுடன் அருச்சனை செய்து, துதித்து ஞானசாகரத்துள் தோய்ந்து அமிழ்ந்தி நான் என்னும் அகங்காரத்தினின்றும் நீங்கி நின்றான். (சச)

மெய்ம்மயிர்பொடிக்கவுள்ளம்விதிர்விதிர்விதிர்த்திரண்டு
கைம்மலருச்சிகூப்பிக்கண்கணீரருவிதாழ்த்தி
நெய்ம்மலிநெடுவேலண்ணனினைப்பறநினைந்துநின்றான்
மைம்மலிமிடற்றோனேற்றில்வந்தெதிர்காட்சிதந்தான்.

இ-ள். நெய் நிறைந்த நீண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த கௌசல ராசன், தேகம் உரோமப் புளகிதங் கொள்ள, நடுநடுங்கி, இரண்டு கரங்களாகிய தாமரை மலர்களையுந் தலையிற் குவித்து, கண்களினின் றும் ஆனந்தபாஷ்பம் அருவி போலச் சொரிந்து, தற்போத நினைப்பின் றித் தியானித்து நின்றனன், கருமைநிறைந்த திருக்கண்டத்தையுடைய பரமசிவன் இடபவாகனத்தி லாரோகணித்து வந்து காட்சி கொடுத் தனர். (சரு)

காட்சியிற்கலந்துமூலமாமனுக்கழறிநெஞ்சு
ளாட்சியிற்சீருருத்ரமாயிரநாமத்தானு
மாட்சியிற்றுதித்தான்வேட்டவரம்பலவழங்கிவள்ள
னீட்சிநன்னெறியிலானனெறிநின்றார்நெஞ்சுளானான்.

இ-ள். அருள் ஞானத்திற் கலந்து நின்று, பெரிய சிவமூல மந் திரத்தைச் செபித்து, மனத்தி னுள்ள அன்பினாலே, சிறப்புப் பொருந் திய உருத்திர மந்திரத்தாலும் ஆயிரநாமத்தினாலும் முறைப்படி அர சன் றுதித்தான், அருள் வள்ளன்மையால் விரும்பிய பலவரங்களைக் கொடுத்து நீட்சியையுடைய சிவலிங்கத்தி லந்தர்த்தான மாயினர், நன் மார்க்கத்தினின்ற தொண்டரது இருதய கமலத்தினீங்காது நிற்பவரான சிவபெருமான். (சசு)

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

வெள்ளைமால்விடையுகைத்தோன்மிளிர்குறிமறைந்ததற்பி
னுள்ளார்வங்கெழுமொள்ளிலைவேலோனேங்கலருள்
வள்ளைவார்குழையன்னைவைகிடம்யாண்டுளதுமன்னோ
தெள்ளுநான்மறைமுனிவவருள்கெனச்சேவடிதாழ்ந்தான்.

இ-ள். வெண்ணிறமுடைய பெரிய இடபத்தைக்கொடியாகவுடைய சிவபெருமான், விளங்காநின்ற சிவலிங்கத்தின்கண் மறைந்ததன் பின்பு, மன அன்பு மிக்க அழகிய இலைத்தொழின் முற்றிய வேலாயுதத்தையுடைய அரசன், உயர்ந்த இச்சோலையுள் வள்ளைக் கொடிபோலும் நீண்ட காதுகளையுடைய உமையம்மையாராகிய எமது தாயார் எழுந்தருளி யிருக்குமிடம் எவ்விடத்துளது, தெளிந்த நான்கு வேதங்களில் வல்ல முனிவரே அருள்வீராக வென; பிராமணரது செவ்விய பாதங்களை வணங்கினான். (சஎ)

பூபதிகேள்பவானியும்பொன்னியும்பொருந்துநன்னாவிற்
றூபதர்கோன்றுருவாசன்றமனியவிண்ணவர்வைகு
மாபயனன்கறைத்தேவலிழைப்பவாய்மறைநெறியின்
மாபரனைவழிபாடுபுரிந்துவைகுநான்றொருநாள்.

இ-ள். உமை யம்மையாரதும் இலக்குமி தேவியினதும் அருள் பொருந்திய நல்ல நாவினையுடைய அரசனே கேட்பாயாக, முனிவர்க்குத் தலைவராகிய துருவாசமுனிவர், பொன்மயமாகிய தேவர்கள் வசிக்கும் சுவர்க்க லோகத்துள்ள காமதேனுவின் பஞ்ச கவ்வியத்தையும் நன்மையோடு வருவித்துப் பெற்று, அக்காமதேனு தாமிட்ட குற்றேவல்களைச் செய்ய, ஆராய்ந்த வேதவிதிப்படி, மேலான பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானை வழிபாடுசெய்து இருக்கின்ற நாளில் ஒருநாள். (சஅ)

காலமறிந்தடைவதொருகடிகைபிரிந்தடைந்ததென்னுச்
சீலமுனிவரன்சினவித்தேனுவேசிவபூசைக்
கேவலிடையூறிழைத்தாயேலாதுன்பணிபாவங்
கோலினையென்முன்வாராதேகுதிநீகொடியையென்றான்.

இ-ள். பூசா காலத்தை யறிந்து அக்காலத்தில் வரும் காமதேனு, ஒருநாழிகை தாமதித்து வந்ததென்று, ஞான வொழுக்கத்தை யுடைய துருவாச முனிவர் கோபித்து, காமதேனுவே! சிவபூசைக்கே கொடிய இடையூற்றைச் செய்தாய், இனி உன்னுடைய தொழில் தகாது, பாவத்தைச் சுமந்தாய், நீ கொடுமையை யுடையை, ஆதலால் என்முன் வாராது போகக்கடவா யென்றார். (சகூ)

அம்மாற்றமதுகேளாவழுங்கிநெடிதுயிர்த்திதனுக்
கெம்மாற்றமிசைப்பதெனவிடைந்தறியாமையினிழைத்த
வெம்மாற்றுமுனிவமுனிவொழிந்தளியேன்வாழ்வுறவோர்
செம்மாற்றமருள்கெனச்செஞ்சேவடிதாழ்ந்ததுதேனு.

இ-ள். காமதேனு, முனிவர் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு இரங்கிப் பெருமூச்சு விட்டு, இதற்கு என்னமொழி கூறுவது என்று வருந்தி, அறியாமற் செய்த குற்றத்தை நீக்கும் முனிவரே! தேவரீர் கொண்ட கோபத்தை விடுத்து, எளியேனாகிய நான் உய்யும்படி ஒரு செவ்விய சொல்லைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று, துருவாசமுனிவரது சிவந்த பாதங்களை வணங்கிற்று. (ருo)

எனவரைநீழல்வைகுமேர்கொள்கன்னிகாரவனந்
தானடைதியெனச்சார்ந்துதபனதிசையொருதடங்கண்
டானதவமுயன்றமலனருளொடுவிண்ணடைந்ததந்தத்
தேனிமிர்பூந்தடந்தேனுதீர்த்தமெனச்சிறந்துளதால்.

இ-ள். வராகமலையினடிக்க ணிருக்கும் அழகு பொருந்திய கன்னிகார வனத்தை அடைந்து பூசிப்பாயாக வென்றுகூற, காமதேனு வந்து கிழக்குத் திசையில் ஒருதடாகம் உண்டாக்கி, நன்மையான தவத்தை முயன்று செய்து, சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை யடைந்தது, அந்தத் தேனிறைந்த புட்பங்களை யுடைய தடாகம் தேனுதீர்த்த மென்று பெயர் வழங்கிற்று. (௫௧)

தீர்த்தமதன்றென்கரையிற்செறியலர்க்கூவிளவனத்திற்
பார்த்திபமாதெனவுலகம்பரித்தபார்ப்பதியரிய
மாத்தவநாளும்பயின்றுவைகினளதுகொண்டு
கோத்தமறைதிருக்காமக்கோட்டமெனக்கூறியவே.

இ-ள். அந்தத் தேனுதீர்த்தத்திற்குத் தெற்குக் கரையில், பொருந்திய பூக்களையுடைய வில்வ வனத்தில், அரசப் பெண் போல உலகத்தைத் தாங்கும் பார்வதி தேவியார் அரிய பெரிய தவத்தை நாடோறும் செய்தனர், அதனால் அதனைக் கூட்டமாகிய வேதங்கள் திருக்காமக் கோட்டம் எனச் சொல்லின. (௫௨)

இதுகுய்யமியாவருமெய்துதற்கரியதென்றோனை
விதுவின்றொல்குலவேந்தன்போற்றிமிளிர்விமலைபதப்
பதுமங்காண்பதற்கொன்றுபகர்கெனத்தாழ்ந்தனன்கமல
மதுமென்றார்மறைமுனிவன்வருந்தலையென்றருள்வழங்கி.

இ-ள். இது இரகசியமாகும். எவர்களும் அடைதற் கரியது என்று கூறிய ஆதிசைவப் பிராமணரை, பழமை யாகிய சந்திர குலத் தோன்றலாகிய கௌசலசேர மன்னவன் துதித்து, விளங்காநின்ற உமையம்மையாரின் பாதங்களாகிய தாமரை மலரை அடியேன் றரிசிப்பதற்கு ஒருபாயம் உபதேசித் தருளவேண்டு மென்று வணங்கினன். தேன்பொருந்திய தாமரைப்பூ மாலையையுடைய ஆதிசைவப் பிராமணர் வருந்தாதே யென்று கிருபை புரிந்து. (௫௩)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சாலுமகாகோடமேசத்திகாமஞ்
சக்கரமேபுவனையாகாசஞ்சத்தி
கோலியகாமஞ்சகளம்புவனைசத்தி
கோடமாதங்கோடசக்கரமேபுவனை
வேலுடைச்செவ்வேள்விளம்பவிளங்காநின்ற
வித்தியாமந்திரமாமிவற்றைத்தேனு
வாலியதீர்த்தக்கரையிற்செபிக்கிலுன்பான்
மாதொருமண்டலஞ்செல்கால்வந்துவரந்தருமே.

இ-ள். பொருந்திய மகாகோஷமே சத்திகாமம், சக்கரம் புவனையாகும், ஆகாயம் சத்தியாகும், கொள்ளப்பட்ட காமம் சகள மாகும் புவனை சத்தி கோடம் மாதங்கோடம் புவனேசுவரி சக்கரம், வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்தசுவாமி சொல்லும்படி விளங்காநின்ற வித்தியா மந்திரமாகும், இவற்றைச் சுத்தமாகிய தேனு தீர்த்தத்தின் கரையினிடத் திருந்து செபிக்கில் உன்னிடத்து உமையம்மையார் ஒருநாற்பது நாளைக்குள் தோன்றி நீநினைத்த வரத்தைக் கொடுப்பார். (௫௪)

நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

ஆயமறையோனுரையேற்றுயிடையவ்வாறிழைப்பத்
தாயுழுதுபார்ப்பனத்தியுருவுகொண்டுதண்டேன்றிப்
போயிறைமுன்யாரையுன்னிப்புரிகின்றுய்தவமென்று
ளேயுலகமீன்றளித்தவிறைவிதனைநோக்கியென்றுன்.

இ-ள். அவ்வாறுய ஆதிசைவப் பிராமணர் சொன்ன வார்த்தைகளை யேற்றுக் கொண்டு அவ்விட மடைந்து அவ்வாறு செய்ய, உலக மாதா ஆகிய உமையம்மையார் கிழப் பிராமணப் பெண் வடிவங்

கொண்டு, தண்டினை யூன்றிக் கொண்டு அரசன்முற் சென்று, யாரை நினைத்து இத்தவத்தைச் செய்கின்றாய் என்று கேட்டனர். உலகத்தைப் பெற்ற பரமேசுவரியை நினைத்துச் செய்கின்றேனென்று அரசன் சொன்னான். (௫௫)

நன்றுவரவுங்கேள்விநலனுமாதவத்திறனுந்
தன்றுணைக்கேள்வனைத்தழுவத்தவம்புரிகின்றாளன்பா
லின்றுவெளிவரவரியளளியுடையையாயினிமேன்
மன்றலணிகாண்டியெனமறைந்தாண்மாமறையுணின்றாள்.

இ-ள். அரசனே! உன்னுடைய வருகையும், கேள்வி யறிவும் பெரிய தவவகையும் நன்றா யிருக்கின்றன, அந்த அம்மை யானவள் தனது நாயகனைச் சேரும்படி தவத்தைச் செய்கின்றாள், உன்னிடத்து இற்றைத்தினம் வெளிவருதற்கு அரியள், அன்புடையவனே இனிமேல் திருமணக் கோலத்தைக் காண்பாயாகவென்று மறைந்தனள், யாரெனில் பெரிய வேதப்பொருளாய் நின்றவராகிய பார்வதி தேவியார். (௫௬)

அன்னையெழுந்தருளினளென்றானந்தபரவசமுந்
தன்னுணர்வுங்கமலப்பொற்றாரைவிழிநீர்தாழ
வென்னையுமாண்டனண்ஞமலிக்கினித்தவிசுமிடுவளென்றே
முன்னிமணங்காணமொழிந்தான்மாதவமுயன்றான்.

இ-ள். அரசனானவன் எமது அன்னையார் எழுந்தருளினர் என்று ஆனந்த பரவசமும், தன்னையறியு மறிவுபெற்றுத், தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த கண்களி னின்றும் நீர்சொரிய, என்னையும் அடிமைக் கொண்டனள், நாய்க்கு இனி ஆசனமும் இடுவாளென்று, பெரிய தவத்தை முயர்சி கொண்டு முற்பட்ட திருமணக்கோலத்தைத் தரிசிக்க இச்சிப்பேன் என்று அரசன் தவத்தைச் செய்தான். (௫எ)

சில்பகல்செல்காலமகதித்தியாழ்முனியேழ்வர்
கொல்புலத்தாபதர்கோங்குவனங்குறுகிக்குழகனடி
தொல்பவந்தீரத்தொழுதார்தமிற்சிலர்காய்மலர்கொய்
வில்வவனந்தனிற்றேனுதீர்த்தமிளிர்கரையடைந்தார்.

இ-ள். சிலநாட் செல்லுங் காலத்தில், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய மகதி என்னும் வீணை யுடைய நாரதமுனிவர் முதலாய ஏழுபேரான, புலங்களை வெற்றி கொண்ட முனிவர்கள் கோங்கு வனத்தை யடைந்து, சிவபெருமானது திருப்பாதங்களை, பழைய பிறவிகள் நீங்க வணங்கினர், அவருட் சிலர் காயும் மலரும் கொய்யும் படியாக வில்வ வனத்தின்க ணுள்ள தேனுதீர்த்தத்தில் விளங்கும் கரை யடைந்தனர். ()

கைக்கமலர்கொய்வார்கன்னியர்பலர்வைகிடங்களுஞ்செங்
கைக்கதிர்வேற்குரிசிறவம்புரிந்ததுங்கண்டதிசயித்தார்
தெக்கணநோக்கினரமுதசீதளவொண்ணிலவொருங்கு
புக்கெனவோங்கொளிவிளங்குபொலிவுகண்டுவெருவினர்.

இ-ள். கைக்கு அழகிய புட்பங்களைக் கொய்யும் முனிவர்கள், கன்னியர்கள் பலர் இருக்கும் இடங்களையும், சிவந்த கையின்கண் ஒளி பொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்த சுவாமி தவத்தைச்செய்ததையும் பார்த்து அதிசயித்தனர், தென்றிசையைப் பார்த்தனர், அங்கே அமிர்த மாகிய குளிர்ந்த அழகிய நிலாக்கூட்டம் ஒருங்கு சேர்ந்தாற்போல், மிக்க ஒளிவிளங்கும் அழகைக் கண்டு பயந்தார். (நிகூ)

தருணமணிநிலவுமிழுந்தபன்ரளவிலகோடி
பெருகொளிவாலுழைமடங்கற்பிடரினருமறைமுடிவி
னெருகுடிலைவடிவினெளியொழுகுவிமானத்தினிடைக்
கருணைதிருவுருவுகொண்டுகன்னிமுயல்வதுகண்டார்.

இ-ள். சிவந்த அழகிய ஒளியைக் காலுகின்ற சூரியர் அளவில்லாத கோடியரின் மிக்க ஒளியைக் கொண்டு வெள்ளிய பிடரிமயிரை யுடைய சிங்கத்தின் முதுகில் உபயிடத ஆசனத்தில் ஒப்பற்ற பிரணவ வடிவத்தின் ஒளி விளங்குகின்ற விமானத்தினிடத்திலே அருளே உருவமாகக் கொண்டு கன்னிப் பருவத்தையுடைய உமாதேவியார் தோன்றுவதைக் கண்டார்கள். (௬0)

அஞ்சினுர்நோற்றிருந்தாரன்னையெனச்சேணிடைநின்
றுஞ்சிநாமுய்ந்தோமென்றிறைஞ்சியேயுவகைகொண்டு
பிஞ்சுநாண்மதிவேணிப்பெருமான்வைகிடம்போகி
விஞ்சைநாரதன்முதலோருளங்குளிரவிரும்பினுர்.

இ-ள். தவஞ் செய்திருந்தவர்கள் உலகமாதா வந்தாளென்று பயமுற்றுத் தூரத்தில் நின்று யாம் உய்ந்தோம் உய்ந்தோமென்று வணங்கி மகிழ்ச்சி கொண்டு இளஞ் சந்திரனைத் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று இசையில் வல்ல நாரதமுனிவர் முதலாயினோர் மனங் குளிர விருப்ப முற்றுர். (௬௧)

முழுத்தலங்கூவிளவனத்தின்முதல்விமுயல்வதுகேளாச்
செழுத்தவம்பெற்றனமென்றேதிசைநோக்கிநறுமலர்தூய்
வழுத்தினர்பின்மழவிடையோன்பரிந்துமணக்கோலமனத்
தழுத்துவமிஞ்ஞான்றெனநின்றுர்க்குணர்த்தினனமலன்.

இ-ள் மேன்மை பொருந்திய தலமாகிய கூவிளவனத்திலே பார்வதி தேவியார் பிரசன்ன மாயதைக் கேட்டு அழகிய தவத்தின் பிரயோசனத்தை யடைந்தோ மென்று திக்குநோக்கி வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைத் தூவித் துதித்தனர். பின்பு இளமை பொருந்திய இடபவாகனராகிய சிவபெருமான் அன்பு கூர்ந்து திருமணக் கோலத்தை இவருடைய மனத்திற் பதிப்பே மென்று அங்கு நின்றுர்க்கு அறிவித்தனர்.

உம்பர்பரசிடும்பெரியாவுடையநாயகனுவந்து
செம்பவளவாய்மலர்ந்தவகைதெரிந்துநோற்றிருந்தார்
விம்பவிதழமுதமென்சொல்வேல்விழிக்கோல்வளையுமையை
வம்பவிழ்சேயிதழியண்ணன்மணம்புரிந்தவாறுரைப்பாம்.

இ-ள். தேவர்களாற் றுதிக்கப் படுகின்ற பெரியாவுடைய நாயக ரென்னுந் திருநாமத்தை யுடைய சிவபெருமான் மனமகிழ்ந்து (திருமணக்கோலம் இந்நாளிற் காட்டுவே மென்று) சிவந்த பவளம் போறை திருவாய் மலர்ந்த விதத்தை யுணர்ந்து தவஞ் செய்திருந்தார்கள். இனி கோவைக் கனி போன்ற அதரத்தையும், அமிர்தம் போலும் மிருதுவான சொற்களையும், வேற்படையை யொத்த கண்களையும் அழகிய வளையல் களையு முடைய உமாதேவியாரை, வாசனை பரந்த சிவந்த கொன்றை மாலையைத் தரித்த சிவபெருமான் திருமணஞ் செய்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுவாம். (௬௩)

கௌசல சேரன் அருச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௩உ௩.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினொன்றாவது,

திருமணச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

வான்றரைமுதலவீன்றாட்குமாலயன்
றோன்றவுந்தோன்றிடாத்தோன்றலார்க்குமின்
றேன்றவாறெழின்மணமென்றெழுந்துதொன்
மூன்றுலகமுமணமுரசமார்த்தவே.

இ-ள். ஆகாயம் பூமி முதலாகிய சராசரப் பொருள்களைப் பெற்ற உமா தேவியார்க்கும், விஷ்ணு பிரமர் முதலாயினோர் பிறக்கவுந் தாமொரு காலும் பிறக்காத சிவபெருமானுக்கும் இற்றைத்தினம் தக்கபடி அழகிய விவாகம் நடக்குமென்று மணமுரசானது திரிலோகத்திலு மெழுந்து குமுறியது. (க)

கரம்பயின்மழுவினோன்வனத்திற்காஞ்சன
புரம்பயில்புலவரும்பிறரும்போந்தனர்
சரம்பயில்விழியுமைதவஞ்செய்கானிடை
யரம்பையர்முதலினோரடைதன்மேவினர்.

இ-ள் கரத்தினிடத்திலே பொருந்திய மழுவாயுதத்தை யுடைய சிவபெருமானது கூவிள வனத்திலே பொன்னுலகத்தி லிருக்கின்ற தேவர்களும் ஏனையரும் வந்தார்கள். அம்பினை யொத்த கண்களையுடைய பார்வதி தேவியார் தவஞ் செய்த கன்னிகார வனத்தின் இடத்தில் தேவஸ்திரீகள் முதலாய பெண்களும் வருவாராயினர். (உ)

மருந்துவானவருணவாரிவெய்யநஞ்
சருந்தினேன்வனங்கயிலாயமேயது
கருந்தடங்கண்ணிநட்கருதிமாதவ
மிருந்தகாந்தாரமிடிமையமேயது.

இ-ள். திருப்பாற் கடலிற் றோன்றிய அமிர்தத்தை தேவர்க ளுண்ண, கொடிய நஞ்சைத் தாம் உண்டு காத்த சிவபெருமான் எழுந் தருளி யிருக்கின்ற அவ்வனம் கைலாயத்தை யொத்தது. கரிய நீண்ட கண்களையுடைய பார்வதி தேவியாரை நினைத்து முனிவர்கள் தவமிருந்த காந்தாரவனம் நீண்ட இமய மலையை யொத்தது (௩)

மரகதனளகையென்றயிர்ப்பவானவன்
விரவுபொன்னுலகெனமயங்கிவெள்குறச்
சுரர்புரிமயன்புரிதொழில்வனப்பிநு
லரியயன்குயிற்றமற்றழகுவேண்டுமோ.

இ-ள். குபேரன் தனது அளகாபுரி யென்று சந்தேகங் கொள்ள வும் இந்திரன் தானிருக்கின்ற பொன்னுலகோ வென்று மயங்கி வெட்க முறவும் தேவர்களும் விசுவகர்மாவும் செய்கின்ற தொழிற் சித்திரங்களி னல் விஷ்ணுவும் பிரமரும் அலங்கரிக்க வேறும் ஓரழகுவேண்டுமோ?()

பைந்தருவைந்துநீள்பந்தராய்மலர்க்
கொந்தவிழிணர்களாற்குளிர்நிறைத்தன
சந்தனமணமுறைத்திளகுந்தண்டமிழ்
மந்தமாருதமளாய்வந்துலாயது.

இ-ள். பசிய சந்தானம் அரிசந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம் கற் பகம் எனும் ஐந்தருக்களும் நீண்டபந்தராகி மலர்க் கொத்துகள் பரந்த குலைகளால் குளிர்மை நிறைத்தன. சந்தனமரங்கள் வாசனைவீசிச் செந்தமி ழொடு கலந்து சிறுதென்றற் காற்றான து வந்துலாவிற்று. (௫)

வாயுவுமல்கிடுதொழிலின்வாய்ந்தவத்
தோயதண்டுளிசுரவூர்திசிந்திடத்
தீயுமென்குய்ப்புகைசெறிவித்தும்பரி
னேயவெங்கணுஞ்சுடரேற்றிநின்றதே.

இ-ள். வாயுதேவனும் நிறைந்து வீசுந் தொழிலினால் இந்திர வாகன மாகிய மேகங்கள் நீரைப் பருகிக் குளிர்ந்த மழைத் துளிகளைச் சிதறு நிற்க, அக்கினியும் மிருதுவான தாளிதப் புகைகளை நிறைவித்து ஆகாயம் எவ்விடத்தும் தன்சுவாலையை விட்டு நின்றது. (சு)

மாசுணவேந்தினம்வனவனந்தொறும்
வீசுறுநறுமணிவிளக்கஞ்செய்தன
பூசுறுகலவைபூணணிநிறைத்தன
காசிறெள்ளமுதபொற்கலசமேந்தின.

இ-ள். சர்ப்பங்களுக்குத் தலைமையான நாகக் கூட்டங்கள் அழகிய காடுகள் தோறும் வீசுகின்ற நல்ல இரத்தினங்களாகிய விளக்குகளை உண்டாக்கின. பூசுகின்ற கலவைச் சாந்துகளையும் தரிக்கின்ற ஆபரணங்களையும் நிறைத்தன, குற்றமில்லாத தெளிந்த அமுதத்தைப் பொற்கும்பங்கள் தோறும் ஏந்தி நின்றன. (எ)

தேனுவினினம்பணிவேட்டுச்சென்றன
வானுறையிருநிதிமருங்கிலோங்கின
மீனுறுமுவாமதுவிழிந்தவீரைக
ளானவையைந்துமற்றடைதன்மேயின.

இ-ள். காமதேனுவின் கூட்டங்கள் ஏவல்களை விரும்பிச் சென்றன. சுவர்க்கலோகத் திருக்கின்ற சங்கநிதி பதுமநிதி யென்னும் இருநிதிகளும் பக்கத்தில் உயர்வுற்று விளங்கின. மீன்கள் பொருந்திய உப்

புக்கடலும் சுராக் கடலும் ஆகிய இருசமுத்திரங்களும் நீங்கலாக மற்றைய ஐந்து சமுத்திரங்களும் அவ்விடம் வந்து நின்றன. (அ)

விண்ணுளார்பாதலமிடைந்துளார்புவிக்
கண்ணுளார்காட்சியிற்கண்ணுளாரெனப்
பண்ணுளாரணத்தினுட்பயின்றபான்மொழிப்
பெண்ணுளார்வம்பிரான்பெருக்கினனரோ.

இ-ள். மேலுலகத்தி லிருப்பவரும் பாதலத்தில் நெருங்கி யிருப்பவரும் பூமியின்கண் இருப்பவர்களும் திருமணக் கோலந் தரிசித்தற்கு வந்தனரென்று சொல்ல, இசையுள்ள வேதத்தினுட் பொருந்திய பால்போலுஞ் சொற்களை யுடைய உமாதேவியாரி னிடத்துச் சிவபெருமான் விருப்பத்தை மிகவுங் கொண்டனர். (௯)

திப்பியலிங்கமுட்டிகழ்ந்துபோந்துசெந்
துப்புவார்சடைமுதற்மூன்றத்தோன்றினன்
மைப்பிறழ்கண்ணியைவதுவையாற்றுவான்
மெய்ப்பெருந்தவிசின்மேல்வீற்றிருந்தனன்.

இ-ள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சிவலிங்கத்தினிடத்தும் விளங்கித் தோன்றிச் சிவந்த பவளத்தை யொத்த நீண்ட சடை முதலாகிய உறுப்புக்கள் காணும்படி தோன்றினர். அங்ஙனந்தோன்றிக் கருமையையுடைய பிறழ்தலைக்கொண்ட அங்கயற்கண்ணியாரைத் திருமணஞ் செய்யும்படி உண்மையாகிய பெரிய ஆசனத்தின்கண் வீற்றிருந்தனர். (௧0)

திருவுளச்செயலைவச்சிரவணன்றெரிந்
துரியகண்புடைத்தவமுனன்றநீர்மையா
லருளுருவாயினும்வதுவைக்காவன
பொருவில்பூணணிமுதற்புனைந்துபோற்றினன்.

இ-ள். சிவ பெருமானது திருவுளச் செய்கையைக் குபேரன் தெரிந்து சிறந்த பூமிமுதலிய இடங்களினுள்ளார் தவத்தைச் செய்த தன்மையினால், திருவருளே வடிவாயிருந்தாலுந் திருமணஞ் செய்தற் காக உள்ள ஒப்பில்லாத ஆபரண முதலாயினவற்றைச் சாத்தித் துதித்து நின்றான். (கக)

இந்துகாந்தத்திடையிரவிகாந்தமொன்
றுந்தியாங்கொருமழவிடையுகைத்தனன்
றந்தமினிரைநிரைசாரதக்குறள்
கொந்தவிழ்மாலைவெண்குடைநிழற்றவே.

இ-ள். சந்திரக்காந்தக் கல்லினிடத்துச் சூரியகாந்தக் கல்லொன்று ஏறியிருந்தாப் போல ஒரு இளமை பொருந்திய இடபவாகனத்தின் மேல் ஏறைச் செலுத்தினர். குறள் வடிவுள்ள பூதக் கூட்டங்கள் தங்கள் தங்களுள்ளே வரிசை வரிசையாக நின்று பூங்கொத்துகள் பரந்த மாலைகட்டப்பட்ட வெள்ளிய குடையைப்பிடித்து நிழலைச் செய்யவும்.()

வீசணிசாமரைமிளரத்தூயவெண்
டூசணிகதலிகைதுவன்றிச்சூழ்தரக்
காசணியடைப்பைகாளாஞ்சிமற்றுள
தேசணிபரிசனமிடைந்துசென்றவே.

இ-ள். இரட்டுகின்ற அழகிய சாமரங்கள் விளங்கவும் சுத்தமாகிய வெண்ணிறமுள்ள வஸ்திரத்தாற் கட்டப்பட்ட குடிகள் நெருங்கிச் சூழவும் இரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்ட வெற்றிலைப்பைகளையும் காளாஞ்சிகளையும் மற்றுள்ளவற்றையும் பிரகாசமுள்ள சேனைகள் கொண்டு செல்லவும். (சரு)

பண்டைமநான்மறைப்பரியுஞானமே
கொண்டிரண்டாயிரக்கோட்டுவேபூமுந்

தண்டுழாய்மால்விடைதனிப்பதாகையு
மெண்டிசைப்பெருங்களிற்றினமுமீண்டின.

இ-ள். பழமையாகிய நான்கு வேதங்களாகிய குதிரைகளும், ஞான வுருவங் கொண்டு இரண்டாயிரங் கொம்பர்களை யுடைய அயிராவணம் என்னும் யானையும் தண்ணிய துழாய்மாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவாகிய இடபமும், ஒப்பற்ற இடபக் கொடியும் எட்டுத் திசைகளினுமுள்ள பெரிய யானைகளும் நெருங்கின.

பரி=பரிப்பது. (பரித்தல்=சுமத்தல்.) இரண்டாயிரங் கொம்புள்ள யானை ஐராவணமென்பதனை "வான்கோடிரண்டாயிரம்" என வரூஉம் அமுதாம்பிகையம்மை பிள்ளைத்தமிழ்ச் செய்யுளானு மறிக. வேழம்=ஆண் யானை. வேழக்குரித்தே விதந்து களிறென்றல், என்றார் ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியனாரும்.

மால்=பெருமை. அது பண்பாகு பெயராய் உடையான்மே னின்றது. விஷ்ணு விடையான சரித்திரமாவது-தாரகாக்ஷன் கமலாக்ஷன், வித்துன்மாலி என்னும் மூவரசுரர் இமையவர்க் கிடுக்கண் செய்வாராயினர். அவர் இறைவனிடஞ் சென்று முறையிட, பெருமான் ஆயிரந்தேவ வருடம் திருக்கண்களை விழித்திருந்தார். திருமால் புத்த வடிவங் கொண்டு நாரதர் சீடராக உடன்வர அசுரரிடஞ்சார்ந்து அவரை மயக்கிப் புத்தராக்கி இறைவருக் கறிவித்தார். இறைவர் பூலகமாகிய ஒரு நெடுந் தேர்மீது இவருவான் சென்றகாலை, தேர் வடிவாய்நின்ற தேவர் முதலாயினோர் எம்மைக் கொண்டன்றோ இறைவன் பகைகடக்க உன்னினான் என்று இறுமாந்தாராக, அன்னதை யறிந்த ஆலகண்டப் பெருமான் தந் திருவடியை வைத்த காலத்து அச்சு முறிந்து தேர் முதலியன குலைந்தன. அதுகண்ட திருமால் வெள்ளேறாகி யெளியேனை யூர்ந்தருள வேண்டு மென்றிரப்ப அடியார் வேண்டுவன வேண்டியாங் கருளும் விமலமூர்த்தி அதன்மேல் ஆரோகணித்தருளினார். இடபமானேன் எளியனேனும் இறைவனைச் சுமக்கும் எறும்வலி படைத்தே னென்று

இறுமாப்ப, எம் பரமனுதன் தன்னியல் காட்ட, ஏறு இரு விழிகளும் பிதுங்கித் தன்னிடங்க டோறும் இரத்தம் இருங்கடல்போ லொழுக இளைத்து எந்தையே எந்தையே என்றிரங்கி யிரங்கி இடிபோல் இரு நிலத்திற் புரண்டு இறந்ததுபோற் கிடந்தது. இவ்வாறு கந்தபுராணம் உபதேச காண்டம் முதலியன முழங்கா னின்றன. இன்னும் திருவரு ணெறித் தமிழ் வேதப் பிரமாணமுங் காட்டி நிறுத்துவாம்.

திருவாசகம்.

தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலு
மச்சு முறிந்த தென்றுந்தீ பற
வழிந்தன முப்புர முந்தீ பற.

கடகரியும் பரிமாவுந் தேருமுகந் தேறாதே
யிடப முகந் தேறிய வாறெனக் கறிய வியம்பேடி
தட மதில்க ளவை மூன்றுந் தழலெரித்த வந்நாளி
லிடப மதாய்த் தாங்கினான் றிருமால்காண் சாழலோ. (௧௪)

புங்கவர்பதினொருபுங்கவங்களு
மெங்களீசானன்வெள்ளேறுந்தாமரைச்
செங்கணனெண்கணனூர்தியுஞ்செழுந்
துங்கவெள்விடைவலஞ்சூழ்ந்துபோதவே.

இ-ள். ஏகாதச ருத்திரர்களுடைய இடப வாகனங்களும், எமது ஈசானருத்திரரது வெள்ளிய இடபவூர்தியும் தாமரை மலர் போலுஞ் சிவந்த கண்ணையுடைய விட்டுணுவினதும் பிரமனதும் வாகனங்களும் அழகிய உயர்வாய வெண்ணிறமுடைய (சிவபெருமானது) இடபவாக னத்தை வலம்வந்து போகவும். (௧௫)

உரவியபுரத்தவன்றவளவும்பலு
மிரவிகளிரதமாறிரண்டும்பூண்டபைம்

புரவியினீட்டமும்புரந்தரன்படாம்
விரவியநான்மருப்பிபமுமேவர.

இ-ள். வலிய உருவத்தையுடைய மாசாத்தரது வெள்ளையானையும், பன்னிரு சூரியர்களுடைய பன்னிரு தேர்களும், அவற்றிற் கட்டப்பட்ட பச்சிய குதிரைக் கூட்டங்களும், இந்திரனது முகபடாம் போர்த்த நாலு கொம்பர்களை யுடைய ஐராவத யானையும் வரவும். (கசு)

தட்பகலாமதிதனதனித்திலப்
புட்பகவிமானமும்புலவரேனையர்
விட்பகல்கெடமிளிர்விமானபுஞ்சமு
மெட்பகவிடம்பிறிதின்றியெய்தவே.

இ-ள். குளிர்மையாகிய சந்திரிகை யுடைய சந்திரனதும் குபேரனதும் முத்துவிமானமும் புட்பகவிமானமும், ஏனைய தேவர்களது, விரிந்த சூரியனது ஒளியுங் கெடும்படி விளங்கும் விமானக் கூடுகளும், எள்ளீன் பிளவிடமும் வேறில்லை யென்னும்படி வரவும். (கஎ)

நாரதர்மகதியாழ்நரம்புதைவரச்
சீரதரேழிசைதெளிப்பவிஞ்சையர்
காரதாரவுசேகரக்குறுஞ்சடைச்
சாரதர்வெள்ளமுந்தழங்கிச்சாரவே.

இ-ள். நாரத முனிவர் மகதி வீணையின் நரம்புகளைத் தடவிப்பாடவும், வித்தியாதரர்கள் சிறப்பாகிய வழியை யுடைய எழு இசைகளையும் தெளிக்கவும், பெரிய சர்ப்பங்களை யணிந்த குறிய முடியையுடைய பூத வெள்ளங்கள் ஒலிசெய்துவரவும். (கஅ)

நனிதவரெழுவர்தாபதர்நலங்கெழு
புனிதர்புள்ளடியர்கிம்புருடர்சித்தர்கள்

பனிதரவிம்மியபவளவாயருட்
கனிதரவுருகியவிரதர்கைதொழ.

இ-ள். மிக்க தவத்தை யுடைய ஏழு முனிவர்களும், நன்மை பொருந்திய பரிசுத்தரான கருடர்களும் கிம்புருடர்களும் சித்தர்களும் உடல் நடுங்க விம்மலுற்ற பவளம்போலும் வாயினையுடையராய், மனங் கனிந்துருகும் விரதத்தினை யுடையவராய்க் கைகூப்பி வணங்கவும். (கசு)

அங்கமாமறையொலியருணந்தீசர்கைத்
துங்கவேத்திரவொலிதொண்டரார்ப்பொலி
சங்கொலிமுழவொலிதழங்கவாக்கியம்
பொங்கொலிபுணர்ப்பவாய்புதைத்தொலிப்பவே.

இ-ள். சிட்சை வியாகரண முதலிய அங்கங்களை யுடைய சிறந்த வேத முழக்கமும் கிருபை யுடைய திருநந்தி தேவரது கையின்கணுள்ள உயர்வாய பிரம்பி னொலியும், அடியவர்கள் ஆரவாரிக்கும் ஒலியும், சங்கு முழக்கமும் முரச வாத்தியத்தின் ஆரவாரமும் சத்திக்க, ஒருவரோ டொருவர் பேசும் ஒலியும் அவையோடு கூட எவ்விடத்தையும் மூடி யொலிக்கும். (உ0)

சிலைமலிவாணுதன்மணத்தின்செய்கையுங்
கலைமலிகவுசலன்கருத்துமுற்றவே
கொலைமலிமழுவலங்கொண்டவெம்பிரா
னிலைமலிகூவிளவனஞ்சென்றெய்தினன்.

இ-ள். வில் பொருந்திய ஒளிகொண்ட நெற்றியை யுடைய உமை யம்மையாரின் திருமணக் காட்சியும், நூலறிவு மிகவுள்ள கௌசல ராசனது எண்ணம் நிறைவேறவும், கொலைத் தொழின் மிக்க மழுவா யுதத்தை வலக்கரத்திற் றரித்த சிவபிரான், இலைகள் நிறைந்த வில்வ வனத்தை யடைந்தனர். (உக)

மதிநுதலணங்குகுற்றேவன்மங்கையர்
புதுநறுஞ்சுண்ணமும்பூவுந்தூவினர்
துதிவரமங்கலச்சுடர்கைசுற்றின
ரெதிரெதிர்புகுந்துபல்லாண்டிசைத்தனர்.

இ-ள். அர்த்த சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியை யுடைய உமையம்மையாரது குற்றேவலைச் செய்யும் பெண்கள், புதிய வாசனைகொண்ட சுண்ணச் சாந்தையும் புட்பங்களையுஞ் சிந்தினர், துதிகள்பாட மங்கல தீபங்களைக் கையா லெடுத்து ஆலத்தி சுற்றினர், முன்னர் முன்னராகச் சென்று பல்லாண்டு பாடினர். (உஉ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தொல்விடையிழிந்துவிண்ணந்தொடுமணிமண்டபத்தின்
மல்லல்வாலுழைமடங்கலாசனத்திருந்தான்வள்ளல்
செல்கெழுபூவைவண்ணன்றிருமணப்பந்தரின்கீ
ழொல்லையிலேவலாற்றற்குரியரையுஞற்றிநின்றான்.

இ-ள். அருள் வள்ளலாராய சிவபெருமான் பழைய இடபத்தினின்றும் இறங்கி, ஆகாயத்தை யளாவிய அழகிய மண்டபத்தின்கணுள்ள, வலிய வெண்மையான உரோமத்தை யுடைய சிங்காசனத்தின்கணிருந்தனர். மேகத்தைப் போன்ற திருமேனியை யுடைய விட்டுணு திருமணப் பந்தரின் இடத்து விரைவிற் குற்றேவல் செய்தற்கு உரியாரைச் செலுத்தி நின்றனர். (உங)

சேயரிபரந்தபுன்கட்சிலதியர்விரைவிற்போடு
மாயிரும்புவனமுற்றும்வயிறுவாய்த்துயிர்த்தகன்னித்
தாயருந்தவங்கனிந்ததையல்சீறடியிற்றாழ்ந்து
தூயலர்தூயினர்சோபனஞ்சொல்லித்தொழுதுநின்றார்.

இ-ள். செவ்வரி பரந்த சிறிய நோக்குடைய ஏவற் றோழியர்கள் விரைவிற் சென்று, கரிய பெரிய பூமி முழுவதையும் தன்னிடத் தடக்கித் தோற்றுவிக்கும் கன்னிப் பருவ முடைய மாதாவும் அரிய தவத்தின் முதிர்ந்தவருமான உமையம்மையாரது, சிறியபாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, சுத்தமாகிய புட்பங்களைச் சொரிந்தார், மங்களவாழ்த்துக்களைக் கூறி வணங்கி நின்றனர். (உ௪)

கொண்டவோகையிலெருத்தங்கோட்டுவாண்முகமுஞ்செவ்வாய்
விண்டபுன்னகைமுகிழ்ப்பும்வேட்கையுங்கருணை தாங்கு
கெண்டையங்கண் ணுமுள்ளேகிடந்தபேரன்புந்தன்பா
லண்டர்கோன்போந்தகேள்வியார்வமுந்தோன் றநின்றாள்.

இ-ள். பார்வதி தேவியார், தாம் கொண்ட பெரு மகிழ்வினாலே பிடரைவளைத்த ஒள்ளிய முகமும், சிவந்த வாய் திறக்கப் பெற்ற குறுநகைத் தோற்றமும், விருப்பும் அருளைத் தரித்த கயல் மீன் போலுங் கண்களும், மனத்துட் பதிந்த பெரிய அன்பும், தன்னிடத்துத் தேவர்க்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் தேடி வந்தனர் என்னும் ஆசையும் கண்டார் யாவருக்கும் தோன்றும்படி நின்றார். (உ௫)

அன்னையாடுவரீராட்டினாரணிவனவணிந்தார்
துன்னலர்மாலைமற்றுஞ்சூடுவசூட்டினார்செம்
பொன்னிறமாதர்மாதுபூசுவபூசினார்பைங்
கன்னலிற்கனிமென்சொல்லாள்கமழ்வனகமழச்செய்தார்.

இ-ள். (தோழியர்) பசிய கரும்பினும் மிருதுவான கனிந்த சொற்களையுடைய பார்வதிதேவியார் ஆகிய எமது தாயார்க்கு அபிடேகிப்பனவற்றை யபிடேகித்தார், அணிவனவற்றை யணிந்தனர், நெருங்கிய பூக்களாற் கட்டப்பட்ட மாலைகள் முதலியன சூட்டினார், பூசுவனவற்றைப் பூசினார், வாசனைப் பொருள்களை நாறச் செய்தனர். (உ௬)

மாககன்னியருந்தெய்வவரையரமகளிர்தாமு
நாககன்னியரும்வீணைநரம்புளர்நங்கைமாரும்
போககன்னியருமேனைப்புனங்கெழுமணங்களும்
யோககன்னிகையைச்சூழவலம்புரியொண்சங்கொத்தாள்.

இ-ள். தேவப் பெண்களும் தெய்வத் தன்மை கொண்ட மலையரமகளிரும், நாகமாதர்களும், கந்தருவப் பெண்களும், போகபூமியின்கணுள்ள பெண்களும், மற்றைய திணைப்புனத்தி லுள்ள தெய்வமகளிரும், தவஞ் செய்த உமை யம்மையாரைச் சுற்றியிருத்தலால் வலம்புரியைப் போன்றிருந்தனர் அம்மையார். (உஎ)

இரதிமேனகையரம்பைதிலோத்தமையிந்திராணி
யருமுருப்பசிபணித்தவரிசையிற்பணிகளாற்றத்
திருமகள்கலைமடந்தையிருபுடைசெங்கைநல்கப்
பரையொருகுமரியாகிப்பயப்பயவடிபெயர்த்தாள்.

இ-ள். இரதி, மேனகை, அரம்பை, திலோத்தமை, இந்திராணி, அரிய ஊர்வசி, கட்டளையிட்ட முறைமையின்படி ஏவல்களைச் செய்யவும், இலக்குமி தேவியும் சரசுவதிதேவியும் முறையே வலப்பக்க இடப்பக்கங்களி னின்று கரங்கொடுக்கவும், பராசத்தியானவர் ஒரு கன்னிப் பெண்ணாய் நின்று மெல்ல மெல்ல அடிபெயர்த்து வைத்தனர். (உஅ)

நொய்யபஞ்சிடச்சிவந்துபரிவுற்றுநொந்தயாமேல்
வெய்யகன்மிதிக்கலாற்றேமென்றுநீர்வெருவலையன்
கையதுபடும்பேறென்னக்கருதுகவென்றுபையச்
செய்யதாட்கறைதலேபோற்சிலம்பொலிபுலம்புமாதோ.

இ-ள். நுண்ணிதாகிய பஞ்சை யூட்டுதலாற் சிவப்புற்று வருத்தங் கொண்டு துன்பப்பட்ட யாங்கள், இனிமேற் கொடிய கல்லின்மேல் மிதித்தற்குச் சகிக்கமாட்டேம் என்று நீவிர் அஞ்சற்க, அங்ஙனம் நடங்

தால் சிவபெருமானது திருக்கரம் தீண்டும் பெரும்பேறு உண்டாகு மென்று நினைக்கக் கடவீர் என, மெதுவாகச் சிவந்த திருப்பாதங்களுக் குச் சொல்வதுபோல, சிலம்புகளின் சத்தஞ் சத்திக்கும். (உசு)

பொற்றசும்பிணைமென்கொங்கைப்பொறைசுமந்தொழிந்துமாழ்குஞ்
சிற்றிடையிருந்துபாதுகாத்தனம்விரைவிற்சென்மி [ட்ப
ஞெற்றைவெண்குழையோன்பாற்செல்லுகளதாட்கமலங்கே
மற்றவைபுகலுமாபோன்மணிக்கலையொலிப்பமன்னோ.

இ-ள் பொன்னாலாகிய கலசம்போன்ற இரண்டு மிருதுவாகிய தனங்கள் ஆகிய பாரத்தைச் சுமந்து, அதனாற் றேய்ந்துவருந்தும் சிறிய இடையின்மீது இருந்து யாங்கள் பாதுகாத்தேம், சீக்கிரம் செல்வீராக என்று, வெள்ளிய சங்கக் குண்டலத்தை யுடைய சிவபெருமானை நோக் கிச் செல்லும் இரு திருவடிகளாகிய தாமரை மலர்கள் கேட்கும்படி தாம் எடுத்துச் சொல்லுமாறு போல அழகிய மேகலை முதலிய ஆபா ணங்கள் ஒலிக்கா நிற்கும்.

பெண்கள் இடையிலே தரிப்பன காஞ்சி, மேகலை, கலாபம், பரு மம், விரிசிகை எனப் பலவகைப் படலான் எண்டுப் பன்மையாற் கூறி னர். அவற்றுட் காஞ்சி - எண்கோவை மணி. மேகலை யாவது - ஏழு கோவை மணியாகும். கலாபம் பதினறு கோவை மணி, பருமம்-பதி னெட்டுக் கோவை மணி. விரிசிகை யென்பது பரு முத்தக் கோவை முப்பத்திரண்டாற் செய்யப் பட்டது. இது நீலநிறங் கொண்ட பூத் தொழிலை யுடைய நீலச்சாத ருடையின்மீது தரிப்பது. மேற்கோள் வருமாறு:—

சிலப்பதிகாரம் - கடலாடுகாதை.

பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
நிறங் கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடீஇ. என்றதனாற் காண்க.

"குறங்கு செறியொடு கோய்யலங்கார - நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர் மையி னுடீஇப் - பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்- அறிந்த தமை

வர வல்குற் கணிந்தாள்'' என்னுஞ் சங்கநூல் கொண்டு வேறுறுப்பின் அணியெனக் கோடலு மொன்று. (௩௦)

தூயகைதீண்டினமெம்மான்கைதொடவினிப் பெறுதுமென்
வாய்திறந்தறைதல்போலவரிவளைமுரலத்தூது [று
போயிறைசெவ்விநோக்கிமீள்குவானெழுதலேபோ
லாயிசையோதியோதியெழுந்தெழுந்தளிகளாட.

இ-ள். சுத்த மாகிய (இறைவியின்) திருக்கரத்தைத் தீண்டினேம், இனி எமது இறைவனது திருக்கரங்களையுந் தொடப் பெறுவே மென்று வாய்திறந்து சொல்லுதல் போல வரிவளைகள் சத்திக்க, தூதாகச் சென்று பெருமானாரது காலநிலையை யுணர்ந்து, திரும்பும்படி புறப் படுந் தன்மைபோல ஆராயப்பட்ட காமரப் பண்ணைப் பாடிப் பாடி யெழுந்து வண்டுகள் ஆடவும்.

வரிவளை எனவே, மாணிக்கவளை, முத்தவளை, சூடகம், பரியகம், வெள்ளி வளை, பவளப் பல்வளை, நவரத்தின வளை, சங்க வளை, என்னும் இவைகள் கொள்ளப்படும்.

வளையாபதி.

புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கி
லெரியவிர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம்
பரியகம் வால்வளை பாத்தில் பவழ
மரிமயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்.

என்றதனுற் காண்க. (௩௧)

நீற்றினன்சீர்த்திதோய்ந்தாய்காண்குதுநின்முனென்னுச்
சாற்றுதல்போலவொண்கண்குழைமுகந்தடவிமீள
வேற்றிமையவர்கைகூப்பவெய்திநமிறையையுள்ளே
போற்றினள்பண்டுபோலோர்புடையில்வீற்றிருந்தாளன்னை.

இ-ள். விபூதியை யணிந்த எம்மிறைவனது புகழெல்லாம் பொருந்தியோய், நினது முன்னழகைப் பார்ப்பே மென்று சொல்லு தல் போல, (தேவியாரது) ஒள்ளிய திருக்கண்கள் (சிவ பெருமானது) குண்டலம் பொருந்திய திருமுகத்தைத்தடவி மீண்டுவர, பார்வதி தேவி யார் ஏனைய தேவ கூட்டங்கள் எல்லாம் கைகூப்பி வணங்கத் திருமணச் சாலையை யடைந்து, நமது தலைவராகிய சிவபெருமானைத் தம் மனத்தி னுள்ளே துதித்தனர், முன்னர்ப் போல அவரின் ஓர் பக்கத்தில் வீற் றிருந்தனர் பராசத்தி யம்மையார். (௬௨)

அங்கியுந்தூமமுஞ்சேயலரியும்புயலும்போலும்
பைங்குவளையுஞ்சிவந்துபசுந்தொளிர்மணிகளுஞ்சூழ்
கொங்கவிழ்தருவும்பைம்பூங்கொடியுமோருழிக்கண்டாங்கு
திங்களங்கண்ணியோனுந்தேவியுமுடனிருந்தார்.

இ-ள். அக்கினியும் புகையும் சிவந்த சூரியனும் மேகமும் போலவும், பசிய குவளை மலரும் சிவந்து பசுமை கொண்டு விளங்கும் இரத்தினங் களும், சூழ்ந்த வாசனை பரந்த மரமும் பூங்கொடியும் ஓரிடத்திற் காணப் பட்டாற் போலவும், பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமானும் பர மேசுவரியும் ஓரிடத்தில் வீற்றிருந்தனர். (௬௩)

உறையிருவோருமோவ்வாவுவகையங்கடலினுப்பண்
முறையெழிலமுதுகண்களான்முகந்துண்டார்முற்று
மறைகழற்பிரானுமெங்களம்மையும்புரிவிநோத
மறைகளுமுணராவினும்யாவர்மற்றுணரவல்லார்.

இ-ள். பரமேசுரனும் பார்வதியும் ஒருங்கு இருந்த மகிழ்ச்சியாகிய கடலின் நடுவே முறையாக எழுந்த அமிர்தத்தைத் தமது கண்களினால் மொண்டு ஆங்கு நின்றவர் யாவரும் பருகினர், ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலை யணிந்த சிவபெருமானும் எமது இறைவியும் செய்யும் திருவிளையாடல்

களை வேதங்களும் இன்னும் அறியமாட்டா, அவ்வாருயின் எவர்தாம் அறிய வல்லவர். (௩௪)

தாமரைக்கிழவன்வேதச்சடங்குசெந்தழலினூற்றக்
காமர்பூங்கொடிசெங்கைப்பூங்காந்தளுங்கடுக்கைமார்பன்
மாமலர்த்தடங்கைச்செந்தாமரையையுமடுக்கிமாயன்
பூமலர்ச்சிரகநீர்பெய்தடிமலர்போற்றிநின்றான்.

இ-ள். பிரம தேவர் வேத விதிப்படி திருமணச் சடங்கைச் செவ்விய அக்கினி கொண்டு செய்ய, அழகிய பூங்கொடி போன்ற உமாதேவியாரது சிவந்த திருக்கரமாகிய காந்தள் மலரையும், கொன்றை மாலையணிந்த மார்பினை யுடைய சிவபெருமானது, சிறந்த பரந்த நீண்ட திருக்கர மாகிய தாமரை மலரையு மொன்று சேர்த்து, திருமால், பொலிவாகிய புட்பங்களை யுடைய கரகத்தின்க ணுள்ள நீரைவார்த்துத், தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களைத் துதித்து நின்றார். (௩௫)

அறுசந்த விருத்தம்.

வான்முழவைந்துமதிர்ந்தனவால்வளைபொங்கிமுழங்கின
நான்மறையங்கநவின்றனநாண்மலரன்பர்கைசிந்தின
மோனிகள்சிந்தைகனிந்தனமூவுலகுங்களிகொண்டன
வானுயரந்தணனம்பிகையாமிவர்மன்றல்சிறந்தது.

இ-ள். தேவ துந்துபிகள் ஐந்து மொலித்தன, வெள்ளிய சங்குகள் மிக்கு முழங்கின, நான்கு வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் ஒலித்தன, அன்பருடைய திருக்கைகள் அன்றலர்ந்த புட்பங்கள் சொரிந்தன, மோன நிலையை யுடைய முனிவர்களுடைய மனங்கள் கனிவுற்றன. திரிலோகமுங் களிப்புக் கொண்டன. மேலான உயர்வை யுடைய பிராமணத் தெய்வமாகிய சிவபெருமானதும் பார்வதி தேவியாரதும் திருமணஞ் சிறப்புற்றது. (௩௬)

எம்பெருமானையுமன்றலிலெம்பெருமாட்டியையுந்தொழ
நம்பெருமாதவநன்றிதுநன்றிதுநாமநவின்றெதிர்
வம்பலர்மாரிவழங்கினர்மந்திரமோதிவணங்கின
ரும்பருமாதவரும்பிறரும்பெறுமோகைமலிந்ததது.

இ-ள். தேவர்களும் முனிவர்களும் பிறரும் இத்திருமணக் காலத்திலே, எமது பெருமானையும் பெருமாட்டி யாரையும் வணங்க, நாங்கள் செய்த பெரியதவம் நல்லது நல்லது என்று. சகத்திர நாமங்களை எதிரிற் சொல்லி வாசனை பரந்த புட்பமழையைப் பொழிந்தார், மந்திரங்களைச் சொல்லி வணங்கினர், யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சி பொங்கிற்று.()

நன்னெடுமாலனும்வேதனுநாரதருந்தவரேழவருங்
கன்னியருந்தவமீள்பெருங்கௌசலகோமகனுந்தொழ
மன்னியகாட்சிவழங்கினன்மால்வடிவாகியமாதுமை
முன்னியவாறுமுயன்றனண்மூலமுமீறுமிலாதவள்.

இ-ள். நல்ல நீண்ட வடிவத்தை யுடைய திருமாலும் பிரமனும் நாரத முனிவரும் மற்றைய சப்த முனிவரும், கன்னிப் பெண்களும், தவத்தின் மிக்க பெருமையை யுடைய கௌசல சேரராசனும் தரிசித்து வணங்கும்படி நிலைபெற்ற திருமணக் கோலத்தைக் காட்டி யருளினர் திருமாலி னுருவாகிய உமாபிராட்டியார் முதலும் முடிவும் இல்லாதவ ரானமையால், நினைத்ததைச் செய்தற்குத் தொடங்கினள். (௩௮)

என்னுடையன்னையுமெந்தையுமின்னணநன்னரின்மாமண
மன்னினர்பால்வழிபாடுகளாற்றிவரம்பெறுமன்னவன்
கன்னவிலுந்திரடோளினன்கௌசலன்மாசில்வளம்பெற [ன்
முன்னகர்கண்டதுகேண்மெனமூதுணர்சூதன்மொழிந்தன

இ-ள். என்னுடைய தாயாகிய பார்வதி தேவியாரும் தந்தையாராகிய பரமேசுரனும் இவ்வாறு நன்மையாகப் பெரிய திருமணத்திற் பொருந்தினர், அவர்களிடத்து வழிபாடுகள் செய்து வரம்பெற்ற மன்னவனாகிய கல்லை யுவமானமாகச் சொல்லப்படுகின்ற திரண்ட புயங்களையுடைய கௌசலசேரராசன், குற்றமில்லாத செல்வத்தைப் பெறும்படி முன்னர் நகரஞ் செய்தது கேட்பீராகவென்று பழம்பொருளை யறிந்த சூதமுனிவர் கூறத் தொடங்கினர். (௯௯)

திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௪௯௨.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பன்னிரண்டாவது,

நகர்செய் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

அந்தநீரெமையாளுடையாண்மணப்
பந்தரிற்றுளவோன்முதற்பண்ணவர்
தந்தமக்கருணல்கிமண்டாங்குகோன்
சிந்தையார்வந்தெரிந்துகண்சேர்த்தினான்.

இ-ள். அந்தக் காலத்தில் எம்மை யடிமையாக வுடைய உமா பிராட்டியாரது திருமணப் பந்தரிலே விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் யாவர்க்கும் கிருபையைப் புரிந்து, பூமியைத் தாங்குகின்ற கௌசல சேர ராசனது மனவிருப்பத்தை யறிந்து அவன்மீது திருக்கண் வைத் தருளினார். (சிவபெருமான்) (க)

ஆயகாலையரசனெம்மண்ணறன்
சேயதாமரைச்சீரடிதாழ்ந்தெழீஇத்
தூயநான்மறைசூடித்துதிப்பநின்
னேயம்யாதறையென்றனனேரில்லான்.

இ-ள். அவ்வாறாகிய சமையத்திலே கௌசல சேர மன்னவன் எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது சிவந்த தாமரை மலர்போலும் சிறந்த பாதங்களை வணங்கி யெழுந்து, பரிசுத்தமுடைய நான்கு வேதங் களைக் கொண்டு துதிக்க, ஒப்பில்லாதவராகிய சிவபெருமான் அரசனை நோக்கி நின்விருப் பென்ன கூறுதி யென் றருளினார். (உ)

சீர்மணஞ்செய்சிவபுரமீதிந்தப்
பார்வரும்பல்லுயிருட்பணிந்துய்ம்மா
ரோர்வளம்பதியாற்றவுவந்தருள்
கூர்கெனப்புரிகென்றனன்கோதிலான்.

இ-ள். திருமணஞ் செய்த சிவபுர மாகிய இந்தத் தலத்திலே, பூமியின்கணுள்ள பல ஆன்மாக்களும் வணங்கி யுய்யும்படி, ஒருவளப்பத்தையுடைய நகரத்தைச் செய்வதற்குத் தேவரீர் மகிழ் சிறந் தருள்க என்று பிரார்த்தித்தான், அதற்குச் சிவபெருமானும் அவ்வாறு செய்க என்றருளினர். (௩)

காட்சியும்வரனும்பெற்றகாவல
னாட்சிறந்துநகரங்குயிற்றுவா
னாட்சியாந்தன்னளிநகர்க்கோலையுஞ்
சூட்சியொற்றுந்துணைவரப்போக்கினான்.

இ-ள். திருமணக் கோல தரிசனமும் வரமும் பெற்ற கௌசல சேரன், சுபமுகூர்த்தங் கொண்டு ஓர் நகரத்தைச் செய்யும்படி, தனது ஆளுகைக் குட்பட்ட அன்புடைய நகரத்திற்குத் திருமுகமும், உபாயத்தில் வல்ல ஒற்றனொருவனையுந் துணையாகச் செலுத்தினான்.

வரம் - வரன் எனப் போலியாய் நின்றது. காவலன் - காத்தலில் வல்லவன். நகரீ என்னும் வடமொழி நகரம் எனத் திரிந்து நின்றது. மலைபோன்ற மாடமாளிகைகளையும் செய்குன்றுகளையு முடையது எனத் தாதுப் பொருள் கொள்க. ஓலை=திருமுகம். கடிதம். (௪)

ஒற்றுடன்சென்மடங்கலையுள்ளுணர்ந்
துற்றதோதத்துணைவரொண்மாநிதி
முற்றுந்தானைமுதலகண்டொய்யெனக்
கொற்றவற்பணிந்தொன்றெனக்கூடினார்.

இ-ள். தூதுவரோடு அடைந்த அத் திருமுகத்தின் கருத்தை யறிந்து, தக்க சூழ்ச்சிகளைச் சொல்கின்ற மந்திரி மார்களும், மேலான சிறந்த திரவியங்கள் முழுவதும் சேனைகள் முதலாயினவும், அரச னிடம் சென்று விரைவிற் கண்டு அரசனைப் பணிந்து ஒருங்கு சேர்ந் தார். (௫)

தேரும்யானையுமாவுந்திறற்படை
யோருந்தேர்ச்சித்துணைவருமொக்கலும்
பாருமுய்யும்படிமன்னன்வல்வினை
யீருமெந்தைகுற்றேவலனாயினான்.

இ-ள். இரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் வலிய சேனை களும் மந்திரிமார்களும் சுற்றத்தார்களும் உலகத்தவர்களும், உய்யு மாறு கௌசலராசன் வலிய தீவினையைப் போக்குகின்ற எமது பரசிவ னது குற்றேவற்காரனானான்.

உலகத்தார் யாவரும் உய்யும்படி இந்நகரத்தைப் புரிவித்தலால் கௌசலசேர மன்னன் சிவபெருமானது ஏவலாளாக நின்றான் என் பது கருத்து. பார்=பார்க்கப் படுவது, பருமையை யுடையது, பூமி. மன்னன்=பெருமையை யுடையவன். (௬)

கூறுமோர்திசைக்கைந்துகுரோசங்கொண்
டூறினன்குதிசையுமியம்பிடின்
மாறில்புண்ணியமாத்தலமாயிடை
யூறில்பல்கலையொண்மதித்தோன்றலே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு திசைகளுக்கும் ஐவ்வைந்துகுரோச தூரம் கொண்டு, முடிவில்லாத நான்கு திக்குகளினுள்ள இடங்களா யுள்ளன சொல்லு மிடத்துக் குற்ற மில்லாத பெரிய புண்ணிய தல மாகும். அவ்விடத்துப் பிழையில்லாத பலகலைகளை யெல்லாம் கற்றுணர்ந்த அறிவினையுடைய சந்திர குலத் தோன்றலாகிய கௌசல ராசனானவன்.

ஒவ்வோர் திசைக்கும் ஐந்து குரோசமாக நான்கு திசைகளுக்கும் இருபது குரோச தூரம் புண்ணியதலமாகும். குரோசம்-கூப்பிடுதூரம்.

கன்னிகாரவனமுங்கனங்குழை
மன்னும்வில்வவனமுமற்றேனையும்
பொன்னினீணகர்போலப்புரிவித்தான்
றன்னதன்புதழைத்துவிளங்கவே.

இ-ள். (சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற) கன்னிகார வனத்தையும், உமாதேவியார் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற வில்வ வனத்தையும் மற்றைய இடங்களையும் நீண்ட சுவர்க்க லோகம் போலச் செய்தான், தன்னுடைய அன்பு மிகுந்து விளங்கும்படி. (அ)

நகரமெஙகணுமந்தணனன்குறப்
புகரினூறுபொருவில்கிராமமு
நிகரில்வேள்விகளாற்றிடநீண்மறைப்
பகரவீரறுபள்ளியுங்கண்டனன்.

இ-ள். நகரங்களெவ்விடத்தும் ஆதிசைவப் பிராமணர் நன்மை பொருந்த, குற்ற மில்லாத உயர்வுடைய நூறு கிராமங்களையும், ஒப்பில்லாத யாகங்கள் செய்தற்காகவும் நீண்ட வேதங்கள் அத்தியயனஞ் செய்தற்காகவும், பன்னிரு ஊரும் செய்தார். (௯)

நன்னரிற்றிருநாலிருமங்கலம்
பொன்னகர்க்கிணைபொற்பக்குயிற்றியே
தன்னிகர்த்தகுறியைத்தலந்தொறு
மன்னுவித்தடிபோற்றினன்மன்னவன்.

இ-ள். நன்மையுடன் அழகிய எட்டு மங்கலங்களை, சுவர்க்கலோகத்திற்குச் சமான மாகும்படி செய்து, தனக்குத்தானே யொப்பாயுள்ள

சிவலிங்கத்தை எட்டு மங்கலங்க டோறும் நிலைபெறத் தாபித்துத் திருவடிகளைப் பூசித்துத் துதித்தான் அரசன். (௧௦)

ஆங்கவற்றுளளிமுரன்றுய்பிழி
தேங்கமழ்ந்துண்டுதேக்கும்பொன்னுண்மலர்க்
கோங்குநீள்வனத்தின்குணபாற்றிசைப்
பாங்கர்வைகுமோர்பண்புடைத்தொண்கிரி.

இ-ள். அவற்றுள், வண்டுகளொலித்து, தேன்மணம் வீசி, மதுவுண்டு தேக்கிய அழகிய அன்றலர்ந்த புட்பங்களையுடைய நீண்ட கோங்க வனத்தின் கீழ்த்திசையின் பக்கத்தில் ஓர் அழகிய மலையுண்டு. (௧௧)

போதவிழ்ந்தபெண்ணைப்பொலன்றார்ப்புய
ஞதரங்கொண்டருச்சித்திறைஞ்சலாற்
றுதுகுந்தண்மலர்த்தடஞ்சோலைசூழ்
கோதைமங்கலமென்பர்சொற்கூறினர்.

இ-ள். விரிந்த பனம்பூவாற் செய்யப்பட்ட பொன்மயமான மாலையை யணிந்த மார்பினை யுடைய கௌசல சேரன் அருச்சித்து வணங்குதலால், மகரந்தம் பொழியும் குளிர்ந்த மலர்களை யுடைய சோலைகளாற் சூழப்பட்ட கோதை மங்கல மென்பர் சொற்பொருளுணர்ந்த பெரியோர்கள். (௧௨)

தொக்ககேழற்சுரும்பினுதக்கினீர்
நக்கசாமநதிக்குணதீர்த்தத்தின்
மிக்கநீள்குறிவெவ்வெரிபோற்றலா
லக்கினேயனென்றோதுபவாய்ந்தவர்.

இ-ள். தொகுதி கொண்ட வராக மலைக்கு வடக்கே, நீர் மிக்கு விளங்கும் சாமநதி யென்னுஞ் சிறந்த தீர்த்தக் கரையின்கண் மிருந்து

விளங்கும் நீண்ட சிவலிங்கமானது வெப்ப முடைய அக்கினி தேவனாற் பூசிக்கப்படுதலால் ஆக்கினேய லிங்கம் என்று கூறுவர் உண்மைப் பொருள் கொண்டவர்.

மருந்துகளும், மணி, பொன், சந்தனம், தேன் முதலிய வளங்களும் தொக்க தன்மையால் "தொக்க கேழற் சுரும்பு" என்றார். குறி என்பது உபசார மொழி. (௧௩)

மாதவந்தனின்மாமறையோர்குழீஇ
யோதலின்புற்றொருங்குணர்ந்தோதலிற்
போதலர்ந்துபொதுவயல்சூழ்சதுர்
வேதமங்கலமென்பர்சொன்மேதையோர்.

இ-ள். பெரிய தவத்தினை யுடைய சிறந்த அந்தணர் ஒருங்கு சேர்ந்து, ஓதுதலில் விருப்புக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் அறிந்து அத்தியயனஞ் செய்தலால், புட்பங்கள் மலர்ந்து வயல்கள் சூழும் சதுர் வேத மங்கலம் என்று கூறுவர் பொருளை யறிந்த புலவர். (௧௪)

பௌவநேர்நன்னதிக்குடபால்வைகு
மெவ்வமில்குறியெல்லவர்வந்தனை
செவ்விதிற்புரியச்சிறந்தோங்குவ
தவ்வியத்தசோதிப்பெயரானரோ.

இ-ள். கடலை நிகர்த்த நல்ல பொருநை நதிக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் குற்ற மில்லாத சிவலிங்க மானது, சூரியர்கள் வந்து பூசனையை அன்புடனே செய்தமையால், அவ்வியத்த சோதிலிங்கம் என்னும் பெயரினால் விளங்கும். (௧௫)

விரவிமங்கலமேருவலங்கொளும்
புரவிமங்கலத்தோர்போற்றவவ்விடன்

பரவிமங்கலம்பாடகராடல்கூ
ரிரவிமங்கலமென்றுவிளங்குமே.

இ-ள். பனி கலந்து விளங்கும் மேருமலையைச் சுற்றி யோடுங் குதிரை கட்டப்பட்ட மங்கல வடிவான இரதத்தை யுடைய சூரியர்கள் துதித்தலால் அந்த இடம், பாடகர் மங்கலமாகப் பாடி யாடலைச்செய்து துதிக்கின்ற இரவிமங்கலம் என்று கூறுவர் அறிவுடையோர். (கசு)

விமலைவில்வவனத்ததின்மேற்றிசை
கமழும்பானதிதீர்த்தத்திற்காமர்தெள்
ளமுதலிங்கமதுவைகுமவ்விட
னமுதமங்கலமென்பரறிஞரே.

இ-ள். திருமலையாகிய உமாபிராட்டி யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கூவிள வனத்திற்கு மேற்குத் திசையில், வாசனை வீசுகின்ற பால்நதி தீர்த்தத்தின் கரையில் அழகிய தெளிந்த அமுதலிங்கம் இருக்கும். அத னால் அவ்விடத்தை அமுத மங்கலம் என்பர் புலவர். (கஎ)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

மங்கலஞ்சூழ்தலினட்டமங்கலக்கேத்திரமென்னுஞ்
சங்கரனேவலிற்றனிவெண்குடைநிருபன்றருதலினாற்
கங்கைபுணர்காசிநிகர்கௌசலமாபுரமென்றும்
பொங்குபெரும்பெயர்புனைந்துபொலிந்ததுபுண்ணியநகரம்.

இ-ள். அந்தப் புண்ணியத் தலமானது எட்டு மங்கலவூர்கள் நிறை தலின் அட்டமங்கல க்ஷேத்திரம் எனப்படும். சிவபெருமானது ஆஞ் ஞைப்படி ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையை யுடைய கௌசல சேர மன்னவன் செய்தலால், கங்காநதி பொருந்திய காசியை நிகர்த்த கௌசல மாபுரம் எனவும் மேலான பெரிய பெயரைத் தரித்து விளங் கிற்று. (கஅ)

பையணைமால்கிரிபிரமகிரிசிவபூதரஞ்சத்தி
சையமுயரியகருமாவரையெனுந்தென்கயிலாயந்
துய்யபரையேர்நதிசண்முகநதிசூழ்தருந்தொடர்பாந்
செய்யகவுசலபுரமேசிவபுரமென்பதுதிண்ணம்.

இ-ள். சர்ப்ப சயனத்தை யுடைய நாராயண மலையும், பிரம மலையும் சிவமலையும் சத்தி மலையும், உயர்வாய வராக கிரியும் தக்கிண கயிலாயமும், சுத்தமாகிய சத்தி தீர்த்தமும் சண்முக நதியும் ஆகிய இவைகள் சூழ்ந்திருக்கும் இயைபினால் அழகிய கௌசல புரமானது சிவபுரமென்பது சத்திய மாகும்.

பை - ஆகு பெயர். பை=படம். பூதரம்—பூ=பூமியை, தரம்=தரிப்பது. வரை - கீறு. அது உவமை யாகுபெயராய்க் கணுவுக்கு ஆகி, அது சினையாகு பெயராய் மூங்கிலுக் காகி, அது தாணியாகு பெயராய் மூங்கில் உண்டாதற்கு இடமாகிய மலைக்காதலின் மும்மடி யாகுபெயர். சிலர் நான்மடியாகு பெயரென்ப. (கக)

கதிர்மணிமாளிகைநெருங்காமரெயிலுடுத்தோங்கு
பதியுமாபதிதிருவிழாப்பொலியும்படைகுடிசூழ்
மதியமைச்சுமுதலியமாண்புறமகவுக்கரசுநல்கி
யதிர்கழற்காலரசரெமையாளுடையான்கழலடைந்தார்.

இ-ள். அந்நகரத்தில் ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்கள் குயிற்றிச் செய்யப்பட்ட மாளிகைகள் நிறைந்து விளங்கும், அழகிய மதில்கள் சூழ்ந்து தோன்றும், உமாதேவியாரின் நாயகரான சிவபெருமானது திருவிழாக்கள் பொலிந்து விளங்கும், படை குடி கூழ் அமைச்சர் முதலிய அரசமாட்சிகள்பொருந்த ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்தகாலையுடைய சேரராசர்கள் தமது மைந்தர்க்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்து எம்மை அடிமைக் கொண்ட சிவபெருமானது திருவடிப்பேறாகிய அத்துவித முத்தியை யடைந்தனர்.

உமா என்னும் வடமொழிக்கு, உ=வேண்டாம், மா=அம்மா என்று உறப்புப் பொருள் கூறுவர். மலையரசன் மகளாகத் தோன்றிய இறைவி ஐயந்தாம் வயதில் அரனைத் திருமணஞ் செய்யவுன்னித் தவஞ் செய்ய முயற்சி கொண்ட போது, தந்தையான மலையரசன், நின்னுடல் பொறாது. ஆதலால் "அம்மையே தவஞ்செய்ய வேண்டாம்" என்று தடுத்தமையால் வந்த பெயர். அன்றி உ-ம்-அ-என்னும் வியட்டிப் பிரணவங்கள் சேர்ந்து உமா என்று இருத்தலிற் பிரணவமாகவும், பிரணவ வடிவாகவும், பிரணவப் பொருளாகவும் இருப்பவள் உமை யென்று கூறுதலு மொன்று.

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு.

என்னுந் திருக்குறட் செய்யுளுமது கூறிற்று. இறை மாட்சி என்னும் அதிகாரத்தான் அவ்வியல் எல்லா முணர்க. முதலிய என்றமையானே நட்பு, அரண் என்பவும்,

ஐம்பெருங்குழுவுள் அமைச்சரோடு கூறப்பட்ட, புரோகிதர், சேனபதியர், தூதர், சாரணர் என்பவரும்,

எண்வகைத் துணைவர் ஆகிய கரணத் தியல்வோர், கரும விதிகாரர், சுற்றத்தார், கடைகாப்பாளர், நகர மாக்கள், படைத்தலைவர், இவுளி மறவர், யானைவீரர் என்பாரும்,

ஐவகை யுறுதிச் சுற்றமாகிய நட்பாளர், அந்தணாளர், படைத் தொழிலாளர், மருத்துவக் கலைஞர், நிமித்திகப் புலவர் என்பாரும் கொள்க. (உ0)

மறைபயின்மா தவிர்வில்வவனஞ்சிவமாமலைநாப்ப
ணிறைவனறுமுகன் றிருவாவினன்குடியென்றொருதலமற்

றறையினுங்கேட்பினுமுத்தியடைவிக்குமதனுற்றல்
சிறிதறிந்தவாறுசொல்கேமென்றனன்செந்நெறிச்சூதன்.

இ-ள். வேதங்களை யத்தியயனஞ் செய்கின்ற முனிவர்களே! வில்வ வனம் பெரிய சிவமலை என்பவற்றிற்கு நடுவே, எமது கடவுளாகிய அறுமுகப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவாவினன்குடி என்று ஒருதலமுளது. அது, தன்கண் வசிப்பினும் தன்பெயரைக் கேட்பினும் முத்தி கூடச் செய்யும், அக்காரணத்தினல் அதன் பெருமை முழுதுஞ் சொல்லுதல் கூடாது, ஒருசிறிது அறிந்தவாறு கூறுகின்றேமென்றார், செப்பமான வழியிற் செல்லுஞ் சூதமுனிவர்.

மறை=மறைந்த பொருளை யுடையது என்டர் ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர். இறைவ னறுமுகன் - இருபெய ரொட்டு. ஆதிசத்திமுதலிய ஐஞ்சத்திகளோடு குடிலை யெனுஞ் சத்தி யொன்று கூட்டி ஆறு சத்திகளே முகமெனக் கூறுவாரும், அறு குணங்களே முகமெனச் சொல்வாரும், சிவபெருமானது ஐம்முகங்களுடன் தேவி திருமுகமொன்றுங் கூட்டி யவையாமென்பாரும், அகர உகர மகரங்களோடு நாதம், விந்து, சத்தி என்னும் ஆறுஞ் சேர்த்து முகமென்பாருட், ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்னும் ஐம் முகங்களுடன் அதோமுக மொன்றுஞ் சேர்ந்து முகமா மென்பாரும் ஆகப் பலரும் பலவாறு கூறுப. (உக)

நகர்செய் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் சஅ௩.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணே.

பதின்மூன்ருவது,

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தேனிமிர்போதக்குரவன்றெரிவரும்போதக்குரவன்
ருனுதவவாரணத்தான்றழுவுதெய்வவாரணத்தா
ஞனகரவச்சிரத்தாஞறுயவச்சிரத்தான்
வானபரங்குன்றத்தான்வளர்ந்தபரங்குன்றத்தான்.

இ-ள். வண்டுகளொலிக்கின்ற புட்பங்களாலாய குராமாலையை யுடையவன், யாவர்க்குந் தெரிதற்கரிய ஞானத்தெளிவை யுடைய ஆசாரியன், தன்னுற் சொல்லப்பட்ட அந்த மறைகளையுடையவன், தேவியாகப் புணர்ந்த தெய்வயானை யம்மையாரை யுடையவன், திருக்கரத்திற் பொருந்திய வச்சிராயுதத்தை யுடையவன், ஆறு தலைகளை யுடையவன் ஆகாயமுங் கீழாகிக் குறையும்படி அத்துணை வளர்ந்த திருப் பரங்குன்றத்தை யுடையவன். (க)

நாகவிர்கோலங்கையானவைதவிர்கோலங்கையான்
வேகமுடனூறாரான்விரிபொழிலினூறாரான்
மோகமொழிவாயினன்மோனமொழிவாயினன்
மாகமலைவாய்க்கரையான்மருவுமலைவாய்க்கரையான்.

இ-ள். இளமை விளங்குந் திருவுருவத்தை வெறுக்காதவன், குற்றத்தை நீக்குகின்ற கோவணத் தண்டினை யுடையவன், கோப முற்று அசுரர் புரங்களை யழித்தவன் (அல்லது வேகத்துடன் இடை யூறும்

தன்னிடத்தில் ஊரப் பெறுதவன்) விரிந்த சோலைகளை யுடைய நூறு ஊர்களை யுடையவன், மோக நீங்கிய இடத்தி லிருப்பவன், மௌன நிலை யாகிய ஞான மொழிகளை யுபதேசிக்குந் திரு வாயினை யுடையவன், தேவகிரியி னிடத்துள்ள தலத்தில் வசிப்பவன், சமுத்திரக் கரையிற் பொருந்திய திருச் செந்தூரில் வாழ்பவன். (உ)

வன்பணநாகரவரையான்மதலைசூகரவரையா
னின்பமயில்வாகனத்தானேற்றுமயில்வாகனத்தா
னன்பருளமலைவேலானணிகொள்சிவமலைவேலா
னன்கெழுமாவினன்குடியானலங்கெழுமாவினன்குடியான்.

இ-ள். வலிய இளமை பொருந்திய படங்களை யுடைய சர்ப்பங்களை யரையிற் றரித்த சிவனது குமாரன், வராக மலையை யுடையவன், இன்பத்தை யுடைய மயில்போலுஞ் சாயலை யுடைய இலக்குமி குடியிருக்கும் மார்பினை யுடைய விட்டுணுவும் அன்ன வாகனராகிய பிரமதேவரும் துதிக்கின்ற மயில் வாகனத்தை யுடையவன், அன்பரது உளத்தில் மலைவைப் பொருத்தாதவன், அழகு கொண்ட சிவமலையின் கண் வீற்றிருக்கும் வேலாயுதன், நன்மை பொருந்திய இடபவாகனத்தை யுடைய சிவனது குடியிற் றோன்றினன், வளங்கள் விளங்குந் திருவாவினன் குடியி லெழுந்தருளி யிருப்பவன். (௩)

சீலர்தமக்கறமறைந்தான்சேய்படிறர்க்கறமறைந்தான்
மாலவனின்பமருமகன்மறைவரரன்பமருமகன்
கோலமலர்க்கதம்பத்தான்குழைவினர்மிக்கதம்பத்தா
னூலவரினேரகத்தானுவலவருமேரகத்தான்.

இ-ள். தவ வொழுக்க முடையவர்க்குத் தருமத்தை யுபதேசித்த சிவனது குமாரன், வஞ்ச வொழுக்க முடையார்க்கு மிகவும் மறைந்திருப்பவன், விட்டுணு வினது இன்ப மருகனு யிருப்பவன், வேதங்களைத் திருவாய் மலர்ந்த சிவனது செல்வப் புதல்வன், அழகிய பூக்களை யுடைய

கடப்பமாலையினன், குழைந்த மேலான மனமென்னும் தம்பத்திற் பிணிக்கப்படுவோன், நூலின் பொருளை யுணர்ந்த ஞானியரது அழகிய உளக்குகையில் வசிப்பவன், சொல்லுதற் குரிய திருவேரகத்தின்கண் வீற்றிருப்பவன். (௪)

மெல்லியலாள்பழநிமலைவிமலைசேய்பழநிமலை
செல்வியர்மேகாரவனஞ்சிறந்தகன்னிகாரவன
மல்லல்வளநாட்டினன்வைகாவூர்நாட்டினன்
கொல்சினவேலாடலான்குன்றுதொறுமாடலான்.

இ-ள். மிருதுவான சாயலை யுடைய பழமையாகிய மலரகிதை யான பார்வதி தேவியாரின் புத்திரன், பழநிமலை மேகாரவனம் என்னும் வில்வவனம் கனனிகார வனம், வளப்பம் பொருந்திய இந்நாடுகளை யுடையவன், திருவைகாவூர்த் தலத்தில் வீற்றிருப்பவன், கொல்லுந் தொழில் வாய்ந்த வேலாயுதத்தைத் தரித்த வீரன், குன்றுதோறுந் திருவிளையாடல் செய்பவன். (௫)

வெவ்வியவாசகத்துறையான்வேதவாசகத்துறையான்
மைவணமாறனனத்தான்வாழ்த்திடுமாறனனத்தான்
பௌவமாவினைக்கொன்றான்பவமுறுமாவினைக்கொன்றான்
றெவ்வர்புரமலைக்குமரன்சேய்சோலைமலைக்குமரன்.

இ-ள். கொடிய குற்றங்களையுடைய மனத்தின்க ணிருக்காதவன் வேதச் சொற்களாகிய துறைகளை யுடையவன், மேகம் போன்ற நிறத் தினையுடைய விட்டுணுவும் அன்னவாகனத்தை யுடைய பிரமனுந் துதிக் கின்ற ஆறு திருமுகங்களை யுடையவன், கடலின்கண் மாமரமாகநின்ற சூரபன்மனைக் கொன்றவன், பிறவியைச் செய்யும் தீவினைக்கு இசைய யாதவன், பகைவரது திரிபுரங்களையும் எரித்தழித்த சிவனது குமாரன், பழமுதிர் சோலைமலை என்னுந் தலத்தில் வீற்றிருப்பவன்.

வெவ்விய ஆசு அகத்து உறையான் எனவும், மை வண்ணம் மால் தான் அனந்தான் எனவும், பவம் உறும் மா வினைக்கு ஒன்றுன் எனவும், தெவ்வர் புரம் அலைக்கும் அரன் சேய் எனவும் பிரித்துக் கொள்க.

கடலினிடத்தே சூரபன்மன் மாமரமாக நிற்க, அதனை வேல்விடுத்துப் பிளந்தழித்தார். அது பின்வருஞ் செய்யுள்களானும், கந்தபுராணஞ் சூரபன்மன் வதைப் படலந்தானும் உணர்க.

திருமுருகாற்றுப் படை.

சூரா மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார் முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்கு
சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்.

கல்லாடம்.

உயிர்புகுஞ் சட்டக முழிதொறு முழிதொறும்
பழவினை புகுந்த பாடகம் போல
முதிர்புயல் குளிறு மெழுமலை புக்க
கட்டுடைச் சூருடல் காமங் கொண்டு
பற்றியுட் புகுந்து பசுங்கடல் கண்டு
மாவொடுங் கொன்ற மணிநெடுந் திருவேற்
சேவலங் கொடியோன்.

இங்ஙனமே "பாயிரும் பணிக்கடல்" என்னும் பரிபாடல் ஐந்தாஞ் செய்யுள் உரைத்தது முணர்க. (சு)

வாரிசூடுஞ்சரவணத்தான்மருகவேள்சரவணத்தான்
சூர்தபமுன்பொருமயிலான்சுரேசர்விருப்பொருமயிலான்

சீருணர்வுதருமடிகள்தேவரோதருமடிக
ளார்வமுறப்பணிவாரேயமரர்சிறப்பணிவாரே.

இ-ள். கடலை வற்றச் செய்த பாணத்தை யுடைய அழகினனாகிய திருமாலின் மருகனான வேள் ஆக வுள்ளவன், சரவண வாவியிற் றிருவவதாரஞ் செய்தவன், சூரபன்மன் அழியும்படி முன்னர்ப் போர்புரிந்த வேலாயுதத்தை யுடையவன், தேவர்களுக்குத் தலைவரா யுள்ளார் ஆன இந்திர பிரம விட்டுணுக்களால் விரும்பப் படுகின்ற ஒப்பற்ற மயில் வாகனத்தை யுடையவன், சிறந்த சிவஞானத்தை யுபதேசிக்கின்ற பெரியோன், தேவர்களாலும் எடுத்துச் சொல்லுதற் கரிய மூதன்மையை யுடையவன், இன்னன பெருமைவாய்ந்த கந்தக்கடவுளை அன்பு பொருந்தப் பணிகின்றவரே தேவர்களுடைய சிறப்புக்களைக் கொள்ளுவார். ()

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மீட்டுமுனிவர்மகிழ்தூங்கிவீரைவேலைபுரண்டனநீர்
நாட்டமுடையராகவுளங்குமிழ்த்துநவிலுந்தொறுஞ்சரிதை
வேட்டகருத்துப்புலநெறிபில்விழாமைநிறுத்திச்சிவகரணத்
தோட்டிமுகூர்த்தமொன்றுறங்கிவிழித்தார்சூதனுடனுரைப்பார்.

இ-ள். பின்னரும் நைமிசாரணியத்துமுனிவர்கள் உவகை மிகுந்து, சமுத்திரம் புரண்ட நீர்போ லெழுந்த கருத்துடையவராய், மனம் பொங்கி, சூதமுனிவர் சொல்லுந் தோறும் விரும்பிய மனத்தை ஐம்புல வழியில் விழாது நிறுத்தி, சிவச்செயல்களாகவேநிறுத்தி ஒருமுகூர்த்த காலம் யோகநித்திரை கொண்டு எழுந்தவரான அவர் சூதமுனிவரோடு கூறுவார். (அ)

வேதமுனிவர்வழுத்துமறைவியாதமுனிபாலொருங்குணர்ந்த
சூதமுனிவபுணர்த்துந்துகடூர்சரிதையுபதேச

மாதலுணர்ந்தோம்வழியின்கணுதவிமாறிக்களிக்குநர்யா
ரேதமகலத்தெருட்டுதனின்கடனென்றுரென்றலுமுனிவன்.

இ-ள். வேதத்தை, முனிவர்களால் துதிக்கப் படுகின்ற வியாச முனிவரிடத்து ஒருசேரக் கேட்டுணர்ந்த சூதமுனிவரே! தேவரீர் அருளிச் செய்த குற்ற மில்லாத சரித்திரம் உபதேசப் பொருளாவதை யறிந்தேம், அவ்வுதவிக்காகப் பிரதி யுபகாரஞ் செய்து களிப் படைவோர் யாவர், எம்மிடத்துள்ள குற்றங்க ணீங்கத் தெளிவித்தல் தேவரீரது கடமையாகும் என்று சொல்லுதலும் சூதமுனிவர் கூறுவார். (கூ)

பகர்ந்தசரிதையுபதேசமென்றீரன்றேபரிந்தொருகா[ருண்மை
லுகந்துதிருவாவினன்குடியென்றுரைத்தோர் முத்தியடைவ
யகந்தையிதுவன்றுமதுபொருட்டடியேனறையப்பெற்றனனீ
மூகர்துகொளப்பெற்றீரெளிதோவென்றனதனைமொழிகின்றான். [ர்

இ-ள். (முனிவர்களே) நீவிர் யாங்கூறிய சரித்திரத்தை யுபதேசமென்று கூறினீர், அன்பு கொண்டு ஒருதரம் மகிழ்வுடன் திருவாவினன்குடி என்று சொன்னவர் முத்தி யடைவார்கள் இது சத்தியம், இது அகங்காரத்தாற் சொல்வது அன்று, அது காரணமாக அடியேனாகிய யான்சொல்ல வந்தனன், நீங்கள் அதனுண்மையை எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றீர், அது யாவர்க்கும் எளியதோ வென்று கூறிய சூதமுனிவர் பின்னரும் அதனைச் சொல்வாராயினர். (௧0)

சூழ்கிரேதாயுகந்தோன்றுநாளிற்சூகராசலத்திற்
சூழ்வெள்ளருவிமனுச்சிருங்கமுடிமேற்றுளவத்தடமௌவி
வாழ்நஞ்சிவயோகீசரைநேர்ந்தமலன்சரணமலர்ப்போதில்
வீழ்வண்டெனச்சென்றடைமாறுவிஞவும்விடையுமிகவிருந்தான்.

இ-ள். வந்த கிருதயுகந் தோன்றுங் காலத்திலே, வராக மலையின் கல்லைச் சுற்றிய வெண்மையாகிய அருவிபாயும் மந்திர சிருங்கத்தின் உச்சி

யின்மேல், துழாய் மாலை தரித்த நீண்ட கிரீடத்தை யுடைய திருமால், ஆங்கிருந்த நமது சிவயோகத் தலைவர்களை யடுத்து, மலரகித ராகிய சிவ பெருமான் திருவடிகளாகிய தாமரைப்பூவில், வீழ்ந்துண்ணும் வண்டு போலப் போயடையுஞ் சாதனங்களைக் கேட்டும் விடுத்தும் இருந்தனர். ()

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இருக்குமேல்வைநிலமகளுமெறிவெண்
டிரைப்பாற்கடற்பிறந்த
முருக்கினிதழ்வாய்ச்செழுந்திருவுமு
குந்தன்முளரிப்பதம்போற்றிப்
பெருக்குந்துதிகொண்டருகுசென்றார்
பிறிதொன்றுரையான்முகநோக்கான்
குருக்குப்பணிவேணியன்றொண்டர்
கூறுங்கூற்றுக்கெதிர்கூறும்.

இ-ள். இங்ஙனம் இருக்குங் காலத்திற் பூமிதேவியும், திரையெறி கின்ற வெள்ளிய திருப்பாற் கடலிற் பிறந்த முருக்கமலர் போலுஞ் சிவந்த அதரங்களையுடைய வாயினளாகிய இலக்குமிதேவியும், திருமாலது தாமரை மலரடியை வணங்கி, மிக்க துதியைச் செய்துகொண்டு பக்கத் திற் போயினர், அவர்களைக் கண்ட திருமால் வேறொன்றனையுங் கூறா தவராய், அவர் முகத்தையும் பாராதவராய், வெள்ளையாகிய சர்ப்பத் தைத் தரித்த சிவ பெருமானது அடியவர் யாதுஞ் சொன்னாலும் அவைக் கெல்லாம் எதிர் சொல்வாராயினர். (சஉ)

நின்றுவருந்திநெடிதுயிர்த்து
நீங்கியொருசாரகறலுமக்
குன்றிலுறைபுண்டரீகனெனும்
பாகவதன்கைகுவித்தெதிர்ந்து

கன்றியிதயங்கவன்றனையீர்
வருவதெவன்கொல்கழறுகென்று
னன்றுநிகழ்ந்தவாமுழுது
மறைந்தாரவனுமகந்தெரிந்தான்.

இ-ள். பூதேவி சிரீதேவி என்னும் இருவரும் அங்குநின்று வருத்த முற்றுப் பெருமூச்சு விட்டு, அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்கி ஒருபக்கஞ் செல்லுதலும், அம்மலையின்க ணிருக்கும் புண்டரீகர் என்னும் பாகவதர் அவர்களைக் கண்டு கைகுவித்து எதிர்கொண்டு சென்று, தான் மனம் வருந்தி, தாய் மார்களே! இவ்விடம் வந்தது என்ன காரணம் சொல்வீராக வென்று வினவினன், அவ்விடத்து நடந்தவைகளை யெல்லாம் சொன்னர். புண்டரீகரும் அவற்றுண்மை கண்டார். (௧௩)

அனையீரோதற்கரியபரம்
பரன்சேவடிகளகந்திழைக்கு
நினைவோர்வழியினெழுகியலந்
நேரநீவிரடைதலினற்
புனையீர்ந்துளவோனீத்தலனென்
றுரைத்தபுண்டரீகனைப்பார்த்
தினையதறியாமையினிழைத்தே
மினிமேல்யாதுபுரிவதென்றார்.

இ-ள். தாய்மார்களே! சொல்லுதற் கரிய பரம்பொருளாகிய சிவ பெருமானது சிவந்த திருவடிகளை மனத்தினிறுவும் சிவயோகியரின் வழி யில் நடக்கும் அந்தக் காலத்தில், நீவிர் சேர்ந்தமையால், குளிர்மை யாகிய துழாய்மாலைதரித்த திருமால் உங்களை வெறுத்தனர், என்று சொல்லிய புண்டரீக முனிவரைப் பார்த்து, இவ்வாருய குற்றத்தை அறி யாமையாற் செய்தேம், இனிமேல் யாம்செய்யுங் காரியம் என்னென்று கேட்டனர் (பூதேவி சிரீதேவி என்னு மிருவரும்.) (௧௪)

மாதர்மலர்ச்சேவடிபாக
வதன்ருழ்ந்தனையீர்வடகீழ்ப்பாற்
சித்தமலிதீம்புனற்சித்த
தீர்த்தக்கரையிற்கூவிளஞ்சூழ்
போதுவனத்தென்கீழ்ப்பாலா
மலகவனத்திற்புரிதிர்தவந்
தாதுமலிதண்டுளவனுமைச்
சாருமெனச்சாற்றினனகன்ருன்.

இ-ள். பூதேவி சீதேவி என்பாரின் செவ்விய பாதங்களைப் புண்டரீக முனிவர் வணங்கி, தாய்மார்களே! வடகிழக்குத் திசைக்க ணுள்ள குளிர்மை மிக்க இனிய நீரை யுடைய சித்ததீர்த்தக் கரையினிடத்தும், வில்வ வனத்திற்குத் தென்கிழக்கி னுள்ள நெல்லிவனத்துந் தவத்தைச் செய்யக் கடவிர், மகரந்த நிறைந்த குளிர்ந்த துழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணு மூர்த்தி நுங்களைச் சார்வார் எனச் சொல்லிப் போனார். (சரு)

விண்டவுரையுட்கொண்டுசித்த
தீர்த்தக்கரையின்மேதினிமான்
பண்டைமகிழ்நனடைமாறு
பயிறற்கரியதவம்பயின்று
ளண்டர்முனிவர்தொழுங்குழகன்
மாழைதாராமலகவனங்
கண்டுபுரிந்தாளருந்தவஞ்செங்
கமலத்தவிசினரசிருந்தாள்.

இ-ள். புண்டரீக முனிவர் சொல்லிய வார்த்தைகளை யெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு, பூமிதேவி சித்ததீர்த்தக் கரையின்கண் பழமைப்படி தன் நாயகன் சேரும்படி செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்தாள், செந்தாம

ரைப் பூவின்கண் இருக்கும் இலக்குமி தேவியும், தேவர்கள் முனிவர்களால் வணங்கப் படுகின்ற சிவபெருமானது பழைய தலமாகிய நெல்லி வனத்தைக் கண்டு தவத்தைச் செய்தனள். (௧௬)

வருதிரேதாயுகந்தனிற்கோ
சிகன்போர்வலியும்வன்படையுஞ்
செருவிலுடையப்பொருதுமனஞ்
செருக்குங்காமதேனுவைமா
லொருவுவசிட்டன்முகநோக்கி
யகந்தையுடையாருலகிலுய்மா
றரிதுநீயுந்தவம்புரிந்தா
லடைவைதுறக்கமெனவறைந்தான்.

இ-ள். வந்த திரேத யுகத்திலே விசுவாமித்திர முனிவரது போர் வலிமையும், வலிய சேனைகளும் போரி லழியச் செய்து அதனால் மனத்தில் அகங்காரங்கொண்ட காம தேனுவை, மயக்கம் நீங்கிய வசிட்ட முனிவர் முகம் பார்த்து, அகங்கார முடையவர் உலகில் உய்யுந் தன்மையில்லை. ஆதலால் தவஞ்செய்தாற் றான் நீயுஞ் சுவர்க்க லோகத்தை யடைவாய் என்று கூறினர். (௧எ)

மாற்றமதுகேட்டுளம்வெருவி
மறைவல்லோய்நின்பணிவிடைநீத்
தாற்றுவேன்யாண்டருந்தவமென்
றலுநின்கலையிலொன்றதுகொண்
டேற்றபணிநீபுரிதிகலை
யாவுமுருவுகொடுகேழ
ரேற்றுகிரிகூவிளவனத்தின்
வடபான்மடுவினிடைத்தோன்றி.

இ-ள். அவ்வார்த்தைகளைக் காமதேனு கேட்டு, மனம் அஞ்சி, வேதங்களில் வல்ல முனிவரே! தேவரீரது குற்றேவலை விட்டு எங்குச் சென்று அரிய தவத்தைச் செய்வேன் என்று கூறுதலும், காமதேனுவே! நினது கலையி லொன்று கொண்டு எனக்குத் தகுந்த பணிகளைச் செய்வாயாக, மற்றைய கலைகளைக் கொண்டு வராகமலையின்க ணுள்ள கூவிள வனத்திற்கு வடதிசைக்க ணுள்ள தீர்த்தத்தி னிடத்தே தோன்றி. (கஅ)

அறிவோடலர்மான்றவம்புரியா
மலகவனஞ்சென்றரியதவ
முறுதிவரநின்றிழைத்திடுங்காற்
றோன்றுமூன்றாம்யுகந்தன்னின்
மறுவிலருமாதவம்புரியும்
போழ்தில்வரதன்வழங்குமருள்
பெறுவைநீயுமெனுமாற்றங்
கேட்டுப்பிறழாதடைந்ததுவே.

இ-ள். நல்லறி வுடனே தாமரை மலரின்மே லிருக்கும் இலக்குமி தேவி தவத்தைச் செய்கின்ற நெல்லிவனத்தை யடைந்து, அரிய தவத்தை நிலைவரும்படி நின்று செய்து வருங் காலத்தில், மூன்றாம் யுகத்திலே, குற்றமில்லாத அரிய பெரிய தவத்தைச் செய்யுங் காலத்தில், சிவபெருமான் கொடுக்கின்ற திருவருளைப் பெறுவாய் என்ற சொற்களைக் கேட்டுத் தவறாமல் அங்குச் சென்றது (காமதேனு) (ககூ)

புரிசில்காலங்கழிதலுமுன்
புகன்றவாற்றான்யுகந்தோன்றக்
கரியமணிவண்ணனுந்தண்ணங்
கமலத்தோனுங்கடவுளரும்

விரிநீருலகவிருள்பருகி
மிளிரும்பரிதிவானவனுந்
தெரிமெல்லிழைபங்கினன்மலர்த்தாள்
பணியவெள்ளிச்சிலம்படைந்தார்.

இ-ள். தவஞ் செய்து சிலகாலம் நீங்குதலும், முன்னர் வசிட்ட முனிவர் சொற்றபடி மூன்றுவது யுகமாகிய துவாபரயுகம் பிறக்க, இந்திர நீலரத்தினம்போன்ற திருமாலும், தாமரைமலராசனராகிய பிரமதேவரும் தேவர்களும் டரந்த நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்திலுள்ள இருளையுண்டு விளங்கும் சூரியதேவனும், ஆராய்ந்த மிருதுவான ஆபரணத்தை யுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானது மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கும்படி கயிலைமலையை யடைந்தனர்.

கடவுட்கயிலைதனையடைந்தோர்
குழுவிற்கதிரோன்முகநோக்கி
யிடனெங்கணுநின்றுதவஞ்சென்
றிலதேன்மெலியாதிருக்குமோ
மிடையுமுயிர்களெனமகதி
வீணைக்கிழவன்விதந்துரைப்ப
வடலுந்தணவாவகந்தையுங்கொண்
டலரியடிகளடிபணிந்தான்.

இ-ள். தெய்வத் தன்மை யுடைய கயிலை மலை யடைந்த தேவகூட்டங்களுள், சூரியனது முகத்தைப் பார்த்து,நீ எவ்விடத்தும் நின்று வெயில் செய்த லில்லையேல், நெருங்கிய உயிர்களெல்லாம் அழியாதிருக்குமோ? என்று இவ்வாறு மகதி வீணைக்குரிய நாரதமுனிவர் வியந்து கூற, வீரமும் நீங்காத அகங்காரமுங் கொண்டு சூரியனானவன் நாரத முனிவரது பாதங்களை வணங்கினான். (உக)

எந்தையுணர்ந்துவலந்திகழ்கண்
ணிமைத்துவிழித்தானதுபோழ்தில்
வந்தரவிகாலமளவில்
சென்றனவந்தனையாக
நந்தவுலகமெலிவதுபா
ரென்றுனிரவிநடுநடுங்கிப்
பந்தவினையேனகந்தையெவ்வா
றொழிப்பேனென்றுபணிந்திரந்தான்.

இ-ள். எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமான் அதனையறிந்து வலப் பக்கத்தில் விளங்காநின்ற கண்ணை யிமைத்துத் திறந்தார். அச்சமயத் திற் சூரியனுடைய காலம் அளவில்லாதன சென்றன, சூரியனே! இவ் வாறு வந்தாயாக, அதனால் ஒளிகுறைய உலகத்துயிர்கள் வருந்துவது பார்த்தாயோ என்று கேட்டனர், சூரியன் நடுநடுங்கி, பாசபந்தத்தால் தீவினைசெய்த நாயேனது அகங்காரத்தை யெப்படி நீக்குவேனென்று வணங்கிக் குறை யிரந்தான். (உஉ)

கோங்குவனத்தென்குணபாலா
மலகவனத்திற்கோகநதந்
தாங்குமலர்ப்பொன்சுரபிதவந்
திளைக்குந்தானத்தந்தணனு
யாங்குவிரதம்புரிதருதும்
வரனென்றமலனருளியவா
றேங்குமிரவியகந்தைதப
முயன்றான்மழுங்குமொளிவீற.

இ-ள். கோங்கவனத்திலே தென்கிழக்குத் திசையின்கணுள்ள நெல்லிவனத்தின்கண், செந்தாமரை மலரின்மேலிருக்கின்ற இலக்குமி

தேவியும் காமதேனுவும் தவஞ்செய்யும் இடத்தில் பிராமணனாகவிருந்து தவத்தைச் செய்குதி, யாம் வந்து வரங் கொடுப்பே மென்று சிவபெருமான் கூறியவாறு, உயர்ந்த சூரியனானவன் அகங்காரத்தை நீக்குதற்கு மழுங்கிய கிரணங்கள் சுவாலிக்கத் தவத்தைச் செய்ய முயன்றனன். ()

நாறுமலர்பெய் தரிய தவ
நவைதீர் தரநாடொறுமியற்றிப்
பேறுபெறுவானிவனுணர்வு
பிறழாதுழலும்பெற்றியினு
லீறின்முனிவரிருவிசும்பி
னிமையோரிறைஞ்சுமெழின்மூதூர்
வீறுதிருவாவினன்குடியென்
றுலகமூன்றும்விளங்கியதால்.

இ-ள். வாசனை வீசுகின்ற புட்பங்களைத் தூவி, குற்ற மில்லாத அரியதவத்தை நாடோறுஞ் செய்து, பெரும் பேற்றை யடையும்படி இச்சூரியன் றன் நல்லறிவு கெடாது செய்யுந் தன்மையினால், அழிவில்லாத இருடியர்களும், பெரிய ஆகாயத்தி னுள்ள தேவர்களும் வணங்குகின்ற பழமையாகிய பழநியானது, பெருமைமிக்க திருவாவினன்குடி என்று திரிலோகத்தும் விளங்கியது. (௨௪)

எந்தஞான்றும்பரசிவனெவ்
வுயிருமீன்றாளுடனிருக்கு
மெந்தஞான்றுமொருதனிவே
லிறைவனரசுவீற்றிருக்கு
மெந்தஞான்றும்பொறிபுலன்போக்
கெறிந்தோரிருக்கையாயிருக்கு
மெந்தஞான்றுமடைகுநர்பே
ரின்பமிசையநுகர்விக்கும்.

இ-ள். எந்த நாளும் பரசிவப் பெருமான் உமாதேவியாரோடும் கூடிவீற்றிருந் தருளுவர், எந்தக் காலத்தும் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்திற் குத் தலைவராகிய சண்முகக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருப்பர், எந்தக்காலத் தும் ஐம்பொறிகள் டஞ்சப் புலன்கள் என்னும் விடயங்களை யில்லாமற் செய்த முனிவர் வாசமாக விளங்கும், எந்தக் காலத்துந் தன்னை யடைந் தவர்களைப் பேரின்பமாகிய அத்துவித முத்தியை யடையும்படி செய்யும்.

மூவர்பெயராநிலையின்மூ
, தூரின்முருக்கின்றழ்ச்சூட்டுச்
சேவலிமையாக்கருங்கணிறை
செறிபைந்தோகைச்சென்னியினெண்
டேவிமயிற்சூர்முதறடிந்த
சுடர்வேற்குமுகன்றெல்லையினன்
காவிவிரிபூங்கயிலையினின்
றடைந்தவாறுகழறுவாம்.

இ-ள். பிரமன் விட்டுணு உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும் அகலாதிருக்கும் நிலைமையை யுடைய பழசிப் பதியின்கண் (திருவாவி னன் குடியில்,) முருக்க யலர்போன்ற தலைச்சூட்டை யுடைய சேவலைக் கொடியாக் கொண்டு, இமையாத கரிய கண்களை யுடைய பசிய மயில் வாகனத்தின்மீது இருந்து, அழகிய கலாபத்தையுடைய மயில்வடிவான சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக் கொன்ற ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக்கடவு ளானவர், முன்னர்க் காலத்திலே நல்ல சோலைகள் பரந்த பொலிவாகிய கயிலை மலையினின்றும் வந்தருளிய சரித்திரத்தை யுங் கூறுவாம்.

மும்மூர்த்திகளும் நீங்காது பூசித்திருக்கும் திருவாவினன் குடி யில், மயிலில் நின்று மயில்வாகனமான சூரபன்மனைக் கொன்ற சுப்பிர

மணியப் பெருமான் கயிலையினின்றும் வந்தமர்ந்த சரித்திரத்தைக் கூறுவாம் என்பது கருத்து. இது கவிக் கூற்று.

மும்மூர்த்திகள் அகலாது பூசித்த சரித்திரமாவது - சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மன் முதலிய அசுரரைக் கொன்று திருப்பரங்குன்றத்து வந்து வீற்றிருக்க, பிரமன் முதலினோர் இந்திரன் குமரியாராம் தெய்வயானை யம்மையாரை யங்ஙன்றிக்காக விவாகஞ் செய்விப்பான் கருதி வேண்ட, இறைவனு மதற்கிசைந்து திருமணஞ் செய்திருந்தான். ஒருநாள் பிரமன், விட்டுணு முதலினோர் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் பேரவையத்து, குகப் பெருமான் அவரை நோக்கி, "அளியீர்! எமக்கு எல்லாந் தந்தது இவ்வேல் என்ன" அங்கிருந்த பிரமன் "இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னால் வந்ததன்றோ" என்றானாக, "நங்கையில் வேலுக்கு நீ கொடுப்ப தொரு சத்தியுண்டா" என்று குழந்தை வேற் பெருமான் கோபித்து "இங்ஙனங் கூறிய நீ மண்ணிடை வேடனாப்போதி" என்று சபித்தார். அவ்வாறு பிரமன் சேறலாலே, படைத்தற்றொழில் இல்லையாயிற்று. அது இல்லையாகவே விட்டுணுவின் காத்தற்றொழிலும், உருத்திரனது அழித்தற்றொழிலும் இல்லையாயின. அதுகண்ட விட்டுணு உருத்திரர் பிரமனுடன் பழநிசென்று பூசித்து வேலாயுதப் பெருமானிடம் முந்திய வரம்வேண்டலின் "மூவர் பெயரா நிலையின் மூதூர்" என்றார்.

பந்துப்பாட்டு - முதலாவது ஆற்றுப்படை.

கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமை யமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு

நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாழ் பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர் புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி லூழி
நான்முக வொருவர் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றோன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்.

என்றதனு லறிக. இனி, "மூவர் பெயரா நிலையின்" என்றதற்கு, திரு (இலக்குமி) ஆ=(காம தேனு) இனன் (சூரியன்) என்னும் மூவரும் அகலாது பூசித்தலால் என்று கூறுவர் ஒருசாரார்.

சூரபன்மனே சேவலும் மயிலும் ஆகவந்தான் என்று அறியப்படலான், ஈண்டு அவனுடன் போர் செய்யும் போது சேவற்கொடியோடும் மயில் வாகனத்துடனும் சென்று பொருதார் என்று இந்நூலார் கூறியது பொருந்துமாறு எங்ஙன் எனில், சூரபன்மன் போர்செய்யுங் காலத்தில் அக்கினிதேவன் சேவலங்கொடியாகவும், இந்திரன் மயில் வாகனமாகவும் நின்றார். சூரபன்மன் பின்னர் இருகூறுக்கப் பட்டுச் சேவலும் மயிலுமாகவர, அவற்றை யேற்று, அக்கினியையும் இந்திரனையு முன்னுருவினமரச் செய்தன ரென்று கந்தபுராணம் கூறிற்றாகலின் முரணன்றென்க. குழகன் = மணக் கோலத்தை யுடையவன், இளமைப் பருவத்தை யுடையவன். கழறுவாம் - தனித்தன்மைப் பன்மை. (௨௬)

கலிநிலைத் துறை.

சுருதிவண்டிமிராயிரந்தோட்டிதழ்க்கமலப்
பொருவினுன்முகக்கடவுளையடைந்துபுத்தேளி
ரிருக்கநாரதன்மகதியாழொண்கையிலேந்தி
விரலுளாழ்ந்தனன்யாவரும்வியப்பவேதுதிப்பான்.

இ-ள். இசையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற ஆயிரம் இதழ்களையுடைய தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் ஒப்பில்லாத நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவரை யடைந்து, தேவர்கள் யாவரும் இருக்க, நாரத முனிவர் மகதி யாழைத் தமது அழகிய கையிலேந்தி விரலினால் தடவி யன்பிலாழ்ந்து எவரும் வியக்கும்படி துதிப்பாராயினர் (உள)

முண்டகச்சதுமறையவன்முடிமுறைதுளக்கி
வண்டிருக்கையிலிருந்தமாதுளங்கனியொன்றைப்
பண்டிநல்கினன்பரமனுக்கென்றனன்பதுமத்
தண்டர்கோனுநங்கருத்துமற்றேயெனவறைந்தான்.

இ-ள். தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரம தேவர் தலைகளை முறையே அசைத்து, தனது அழகிய கையின்கணிருந்த மாதுளம் பழமொன்றை முன்னர்க் காலத்திற் கொடுத்தனர். நாரதர் அதனை யேற்று இது சிவபெருமானுக் காகும் என்று கூறினர். பிரமதேவரும் அதுவே நம்முடைய கருத்து மாகும் என்று சொன்னார். (உஅ)

மகதியாழ்முனிவிடைகொண்டுகனிவலகயிலைப்
பகவன்முன்புவைத்திறைஞ்சினனெடுத்ததைப்பரம
னிகல்கடந்தவைவேற்படைச்சேயினையானைப்
புகர்முகத்தனைநோக்கினன்புன்னகைமுகிழ்த்தான்.

இ-ள். மகதி வீணையில் வல்ல நாரதமுனிவர் அங்கு நின்றும் விடைபெற்றுச் சென்று அம்மாதுளம் பழத்தை வல்ல கயிலையின்கணெழுந்

தருளி யிருக்கும் சிவபெருமான் முன்னர் வைத்து வணங்கினர், அப் பழத்தைப் பரசிவப் பெருமான் எடுத்து, பகைவரை யழித்து வெற்றி கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக் கடவுளையும், யானை முகத்தை யுடைய விநாயகக் கடவுளையும் திருநோக்கஞ் செய்து குறுமுறுவல் செய்தருளினர்.

முனி=இறைவனை மனனஞ் செய்பவன், மௌன நிலையை யுடையவன், இனித் தமிழ் மொழியாக் கொண்டு, அகப்பற்றுப் புறப் பற்றுக்களை வெறுத்தவன் என்னலுமாம். வல்ல என்பது வல எனத் தொகுத்தலாய் நின்றது.

பகவன் - பகம் என்னுந் தாதுவி னடியாகப் பிறந்த வடமொழி. பகம்=ஆறு. அறுகுணங்களை யுடையவன் பகவன் என்க. அறு குணங்களாவன - ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ் திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்பன. இவ்வாறு குணங்களுஞ் சிவ பெருமானுக் கன்றி யேனைத் தேவர்க்கில்லை யென்பது வேதத்தின் உட்கிடையாகும். மாம்பழத்தை நாரதர் கொடுத்தா ரெனச் சிலர் கூறுப. ஈண்டு மாதுளம் பழம் கொடுத்தா ரெனக் கூறியதும் முரணன் றென்க. (உ௯)

யாவ ராயினுமிக்கனிவிழைந்துளோர்கணத்திற்
பூவலங்கொடுவருதிரேலவர்க்கெனப்புகலத்
தூவியம்பசுந்தோகைமாமஞ்ஞைமேற்றோன்றித்
தேவர்சேனைகாவலன்கிரியிழிந்துபார்சேர்ந்தான்.

இ-ள். எவர்களா யிருந்தாலும் இந்தப் பழத்தை விரும்பினவர்கள் ஒரு கணத்திற் பூமியை வலம் வருவாராயின் அவர்க்கே இப்பழங் கிடைக்கும் என்று சொல்ல, தேவ சேனாபதி யாகிய குமாரக் கடவுள் கலாப முடைய பசிய அழகிய மயில் வாகனத்தின் மீது ஏறிக் கைலை மலையை விட்டுப் பூமியை யடைந்தார். (௩0)

ஆயகாலையிலைங்கரனுயிர்முதலீன்ற
தாயையெங்குமாந்தந்தையைவலங்கொண்டுதாழ்ந்து
சேயதாமரைச்சீரடித்துணைகளிற்றீந்தேன்
பாயுமாமலர்மாரிதூய்ப்பரவியொன்றுரைத்தான்.

இ-ள். அவ்வாறாகிய சமையத்தில் விநாயகக் கடவுள் உயிர் முதலாகிய சராசரப் பொருள்களைப் பெற்ற மாதாவையும் எவ்விடத்தும் வியாபித்திருக்கின்ற பிதாவையும் பிரதக்ஷிணம்வந்து வணங்கி, சிவந்த தாமரைபோன்ற அழகிய இருபாதங்களினும் இனிய தேன் பாய்கின்ற புஷ்ப மழையைச் சொரிந்து துதித்து ஒன்று கூறுவாராயினர். (௩க)

அண்டாண்டமுமப்பிரமாண்டமுமப்பாற்
பண்டைநான்மறைச்சிரசின்மேற்படரொளிபரப்பும்
விண்டிடற்கரிதாம்வியாபகமுமாயுயிரா
யுண்டொரொண்பொருளென்பதுநீயலதுண்டோ.

இ-ள். அண்டங்களும் வெளியண்டங்களும் பிரமாண்டமும் அதற்கு அப்புறத்துள்ள பழைய நான்கு வேதங்களின் முடிவிலே கூறப்பட்ட பரந்திருக்கின்ற பரவெளியும் சொல்லுதற்கரிதாய இவ்விடங்களில் வியாபித்தும் உயிராகியும் ஒரு பொருள் உண்டென்று சொல்வது தேவரீரல்லாமல் வேறொன்றுண்டோ. (௩உ)

என்றலுங்கரத்திருந்தசெங்கனியையீர்ந்தளவோன்
றன்றடங்கணிற்பாப்புருச்சாபரீக்கிபபூங்
கொன்றையஞ்சடையொற்றைவெண்கோட்டுமால்யானைக்
கன்றினங்கையில்வழங்கினன்களங்கனிமிடற்றோன்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு விநாயகக் கடவுள் கூறுதலும் களாப்பழத்தை யொத்த திருக்கண்டத்தை உடையராகிய சிவபெருமான் குளிர்ந்த துழாய் மாலையைத் தரித்த விஷ்ணு மூர்த்தியினுடைய பாம்

புருவத்தை தம்முடைய நீண்ட திருக்கண் ணோக்கத்தால் நீக்கிய, பொலிவாகிய கொன்றைப்பூ மாலையைத் தரித்த சடையையும் வெள்ளிய ஒற்றைக் கொம்பையும் பெருமையையும் உடைய யானைக் கன்று ஆகிய விநாயகர் கடவுளின் உள்ளங் கையில் தம்முடைய கையிலிருந்த மாதுளங் கனியைக் கொடுத்தனர்.

பாம்பு என்பது பாப்பு என வன்றொடராயிற்று. அதனை "மென்றொடர் மொழியுட் சில வேற்றுமையிற் - றம்மின வன்றொடராகா மன்னே" என்ற நன்னூல் விதியால் அமைத்துக்கொள்க. விட்டுணுவின் பாம்புருவச் சாபம் நீக்கியதாவது:—

கைலை மலைக்கண் கறைமிடற் றிறைவனும் கௌரி தேவியும் ஓர் திருவிளையாடல் காரணமாகச் சூது விளையாடினர். வெற்றி தோல்வி அறிந்து சொல்வதற்காகத் திருமாலை நியமித்தார். ஒருமுறை இறைவன் வென்றான் இறைவி தோற்றாள். மறுமுறை இறைவி வெல்ல எந்தை தோற்றான். திருமாலைக் கேட்கச் சிவ பெருமானே வென்றனரென்று பொய்கூறினர். அதுகேட்ட உமாதேவியார் சிறிது சினமுற்று, கண்ணிருந்தும் பொய் கூறினமையால் குருட்டுப்பாம்பாகி உழலக் கடவாய் என்று சபித்தார். அங்ஙனந் திருமால் குருட்டுப் பாப்பாகி அளவிறந்த காலம் வருந்தா நிற்கையில், ஐங்கரக்கடவுள் கயமுகாசுரனைக் கொன்று வரும் வழியிற் பாம்பை நோக்கவே அச்சாபந் தீர்ந்ததென்று சிவரகசியத்தும், **கந்த புராணம்** அகத்தன் சாபநீங்கு படலத்துங் கூறப்பட்டுளது. (௩௩)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சூருளங்கிழியவென்றவேன்முருக
 னிறைபுகன்றபடிசூழ்வலன்
பாரிடம்புரியவிரைதலுங்குழுமு
 பாரிடம்புடைபரந்தன

வீரவாகுமுதலியதொல்வீரர்கண
மிசைந்தொருங்குமருங்குறச்
சாரதத்தலைவரனிகம்வெள்ளம்வளை
தரநனந்தலைபெயர்ந்தனர்.

இ-ள் சூரபன்மனது மார்பு கிழியும்படி வெற்றி கொண்ட வேலாயுதத்தை யுடைய முருகக் கடவுள் சிவபெருமான் கூறியபடி பூமியைச் சுற்றி வலம் வரவேண்டு மென்று விரைந் தெழுதலும் கூட்டமாகிய பூதங்கள் பக்கத்திற் பரந்தன, வீரவாகு முதலிய பழைய வீரர்கள்கூடி யொரு பக்கத்திற் பொருந்த, பூதத் தலைவர்கள் சேனைவெள்ளம் பக்கத் திலவர நடுவே சென்றார்கள். (௩௪)

ஆரநீள்கவிகைநீழல்வானில
வளிப்பமொய்த்துமிளிர்பிச்சநீ
டாரின்வீசணிமகோததிக்குளசை
சாமரைத்திரைகள்வீசிடச்
சீருறுங்கவிரலர்ந்தசெந்தலைய
சேவலந்துவசமீதெழக்
காரிநீடுமுதுகூடுபீலிதிகழ்
கதலிகைக்கொடியுரிஞ்சவே.

இ-ள். மாலைகள் கட்டப்பட்ட நீண்ட குடைகள் நிழலாகிய வெள்ளிய நிலவைச் செய்யவும், நெருங்கி விளங்கும் பீலிக் குடையாகிய நீண்ட ஒழுங்காக வீசும் அழகிய சமுத்திரத்துள், அசைகின்ற சாமரைக் கூட்டங்களாகிய திரைகள் வீசவும், சிறப்புற்ற முருக்க மரத்தின் பூவைப் போன்ற சிவந்த சூட்டுத் தலையை யுடைய சேவற் கொடியானது மேலே எழுந்து, சனிமண்டலத்தின் முதுகினிடத்தே மயிற் பீலி விளங்கும் துகிற்கொடி யுரோஞ்சவும் (௩௫)

தெண்டிரைக்கடலினுன்மறைச்சுருதி
திசைதொறுந்தொறுமொலிப்பவே
வண்டுபாண்முரலவிண்டவேரிமலர்
கொண்டுவானவர்வழுத்தவே
பண்டைவிஞ்சையர்நரம்புளாழ்ந்திசை
ததும்பவீணைமுறைபாடவே
தொண்டர்கண்டுதுளிதூங்கவீங்கருள்
சுரந்துநெஞ்சொடுமிறைஞ்சவே.

இ-ள். தெளிந்த திரைகளை யுடைய கடலைப்போல நான்கு வேதங்களின் இசைகள் திக்குகள் தோறும் ஒலிக்கவும், வண்டுகள் பண்ணைப் பாடவும், அலர்ந்த வாசனைகொண்ட புட்பங்களைக் கொண்டு தேவர்கள் துதிக்கவும், பழமை யாகிய வித்தியாதரர்கள் நரம்புகளை உள்ளிற் கரணஞ் செய்து இசை பொங்கும்படி வீணைகளைக் கிரமமாகப் பாடவும், அடியவர்கண்டு உவகை யதிகரிக்கவும், மிக்க அருள்பெருகி மனத்தினின்று வணங்கவும்.

கடலின்-இன் - உவமவுருபு. சுருதி=இசைகள். தொறும் தொறும் என்னும் அடுக்கு மிகுதிப் பொருட்டு. தொறும் - இடப்பன்மைப் பொருளில் வரும் இடைச்சொல்.

வீணையை முறையே பாடுதலாவது—

சித்திரப் படத்து ளிருந்து கோட்டிலே மாலை கட்டப்பட்டு, மணமகளிர் கோலம் போல அழகுற்று, பத்தர், கோடு ஆணி, நரம்பு என்னும் யாழுறுப்புக்களைக் குறைவறப் பெற்று விளங்கும் குற்ற நீங்கிய யாழை எடுத்து, மாதங்கி என்னுந் தெய்வத்தைத் தொழுது, பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும் போக்கு என்னும் எட்டுக் கலைத் தொழில்களானும் இசையெழுப்பி, பண் டாகுபாட்டிற் குற்றந் தீர்ந்து, மெல்லிய விரல்கள்

டாடுகின்ற வண்டுக் கூட்டங்களைப் போல நரம்புகளின்மீது படர, வார்தல் வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் இசைக் கரண வுறுப்புக்கள் எட்டினாலும் நன்கு பாடல் பொருந்தப் பாடுவதாம்.

சொல்லப்பட்ட எட்டுக் கலைத் தொழிலுள்,

(க) பண்ணலாவது - பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை, பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரை யறிந்து இறுக்குதல்.

(உ) பரிவட்டணையாவது - அவ்வாறு கட்டியிறுக்கிய நரம்புகளை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ் செய்து தடவிப் பார்த்தல்.

(௩) ஆராய்தல் ஆவது ஏற்ற இறக்க வகைகளால் இசையை யறிதல்.

(௪) தைவரல் ஆவது - அநுசுருதி யேற்றுதல்.

(௫) செலவு ஆவது,

மகரத்தி னொற்றாற் சுருதி விரவும்
பசருங் குறினெடில் பாரித்து - நிகரிலாத்
தென்னா தெனாவென்று பாடுவரே லாளத்தி
மன்னுவிச் சொல்லின் வகை.

குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து
நின்றூர்ந்த மந்தாந் தவ்வொடு - நன்றாக,
நீளத்தா லேழு நிதானத்தா னின்றியங்க
வாளத்தி யாமென் றறி.

என இசைநுணுக்க நூலுடையார் கூறியவாறு ஆளத்தியிலே நிரம்பப் பாடுதல்.

(௬) விளையாட்டு ஆவது பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதல்.

(எ) கையூழ் ஆவது, வண்ணத்திற்செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாம்.

(அ) குறும்போகீகாவது - குடகச் செலவும் துள்ளற் செலவும் பாடுதல்.

இசைக் கரண மெட்டனுள்.

(க) வார்தல் ஆவது - சுட்டு விரலாற் றொழில் செய்தல்.

(உ) வடித்தல் ஆவது - சுட்டு விரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பினை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்.

(௩) உந்தல் ஆவது - நரம்புகளைத் தெறித்து வலிவிற் பட்டதும் மெலிவிற் பட்டதும் நிரல்பட்டது முணர்தல்.

(௪) உறழ்தல் ஆவது - ஒன்றிடை யிட்டும் இரண்டிடை யிட்டும் நரம்புகளைத் தெறித்தல்.

(௫) உருட்டல் ஆவது இடக்கைச் சுட்டுவிரல் உருட்டலும் வலக்கைச் சுட்டுவிரல் உருட்டலும் சுட்டொடு பெருவிரற்கூட்டியுருட்டலும், இரு பெரு விரலும் இயைந்துடன் உருட்டலு மெனுமிவை. பிறவற்றைச் சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், இசைநுணுக்கம் முதலிய பரந்த நூல்களுட் காண்க.

இசைத்தமிழ்ப் பதினாறுபடலம் - கரண வியல்.

வலக்கைப் பெருவிரல் குரல் கொளச் சிறுவிரல்
விலக்கின் றிளிவழி கேட்டு மிணைவழி
யாராய்ந் திணைகொள முடிப்பது
விளைப்பருமரபிற் பண்ணலாகும்.

எனவருவனவற்றாற் கலைத்தொழில் காண்க.

ஏனைய இசைக் கரணங்களை,

தெருட்ட லென்பது செப்புங் காலை
யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற

வொன்றன் பாட்டுமடை யொன்ற நோக்கின்
வல்லோ ராய்ந்த நூலே யாயினும்
வல்லோர் பயிற்றுங் கட்டுரை யாயினும்
பாட்டொழிந் துலகினி னொழிந்த செய்கையும்
வேட்டது கொண்டு விதியுற நாடி

என வருவனவற்றாற் காண்க. (௩௬)

பானுகன்பிரணவவலம்புரி
பதாதிவாரியின்முழங்கவே
ஞானவானர்குடமுழவுநான்முகமு
மொத்துநள்ளிடைபுரப்பவே
வானதுந்துமிவிண்ணசனியேற்றெதிர்
மலைந்துபேரொலிவழங்கவே
யேனைமொந்தைதுடிபதலைகல்லவட
மிரலைபேரியுமிரங்கவே.

இ-ள். பானுகம்பனது பிரணவ வடிவான வலம்புரிச் சங்கு சேனா சமுத்திரத்தில் முழங்கவும், அறிவினை யுடைய தேவர்களது குடாமுழா வும் மத்தளமும் ஒன்று சேர்ந்து நடுவிடத்தே யொலிக்கவும் தேவ துந் துமிகள் இடியேற்றைப் போல எதிர்த்துப் பெரிய ஒலியைச் செய்யவும், மற்றைய ஒருகட்பறையும், உடுக்கையும், வாயகன்ற பறையும், கல்ல வடமும், கொம்பு முரசமுதலியவும் ஒலிக்கவும். (௩௭)

மின்னிவர்ந்தகதிர்வேலன்வந்தனன்
விசாகனறுமுகன்வந்தன
னன்னையம்பிகைகுமாரன்வந்தன
னலங்கலன்குரவன்வந்தன

னென்னையாளுடையகுழகன்வந்தனனெ
னிறைவன்வந்தனனெனுமணிச்
சின்னமுன்புபணிமாறமஞ்ஞைமிசை
சென்றனன்குணதிசைக்கணே.

இ-ள். மின்னலினும் மேற்பட்ட ஒளியை யுடைய வேலாயுதப் பெருமான் வந்தனர், விசாக நட்சத்திரத்திற் றோன்றினவரும், ஆறு முகங்களை யுடைய கடவுளும் வந்தனர், பரம மாதாவாகிய உமாதேவி யின் புத்திரர் வந்தார், குராமாலையையுடைய கடவுள்வந்தனர், என்னை யடிமையாகவுடைய குழகப் பெருமான் வந்தனர், என்னுடைய கடவுள் வந்தனர் என்று, இரத்தின சின்னங்கள் முன்னரே ஊதிச்செல்லக் கந்தப்பெருமான் மயில்வாகனத்தின்மீது கிழக்குத்திசையிற் சென்றார்.

சீதவெண்டிரைவழங்குதெள்ளமுது
கொள்ளைகொண்டுநுகர்தேவரு
மோதுமண்டர்களுமாரணங்கினரு
முள்ளுவந்துதுதிகொள்ளவே
போதுகொண்டடிபணிந்துவெண்பக
டிவர்ந்துவிண்கெழுபுரந்தர
னுதரங்கொடயல்பெயரவேன்முருக
னங்கியந்திசையடைந்தனன்.

இ-ள். குளிர்மையாகிய வெள்ளிய அலைகள் பயிலும் பாற்கடல் கொடுத்த தெளிந்த அமிர்தத்தைக் கொள்ளை கொண்டு பருகிய தேவரும் சொல்லப்பட்ட அண்டங்களி லுள்ளவர்களும் அரிய தேவப்பெண்களும், மனமகிழ்ந்து துதியைக் கொள்ளவும், மலர்கள் கொண்டு திருப்பாதங் களை வணங்கி வெள்ளை யானையின்மீது ஏறி, ஆகாயத்தில் இருக்கும் இந்திரனுனவன், அன்புற்றுப் பக்கத்தே செல்லவும், வேலாயுதத்தை

யுடைய முருகக் கடவுள் அக்கினி திசையாகிய தென் கீழ்த்திசையை யடைந்தார். (௩௯)

அவிசொரிந்தெரிவளர்த்தருந்தவ
மிழைத்தரும்பொருடிளைக்குமஞ்
செவிகவர்ந்தசதுமாமறைத்தலை
சிறந்ததாபதர்சிரங்கரங்
குவியவந்தடிவணங்கவங்கிதிரி
கோட்டுமேழகநடாத்தவே
கவின்விளங்கியசிகண்டியூர்கருணை
வாரிதென்றிசைகலந்தனன்.

இ-ள் பலிகளை யிட்டு, யாகாக்கினியை வளர்த்து அரிய தவத்தைச் செய்து அரிய பொருள்களை நிறைத்துத் தங் காதுகளினாலே கிரகித்த நான்கு வேத வொழுக்கத்திற் சிறந்த முனிவர்கள் தமது தலையிலே கைகள் குவியும்படி வந்து பாதங்களை வணங்க, அக்கினி தேவன் முறுகிய கொம்பினை யுடைய ஆட்டுக்கடா வாகனத்தைச் செலுத்த, அழகு விளங்கிய மயில் வாகனத்தைச் செலுத்துகின்ற அருட் கடலாகிய குமாரக்கடவுள் தெற்குத் திசையடைந்தார். (௪0)

அம்பரத்தகடுரிஞ்சுசென்னியெரி
குஞ்சிபிஞ்சனமெய்யாரழற்
செம்பொறிச்சிதறுகட்படைத்தொகை
செறித்தகைப்படர்நெருக்கெனும்
பைம்பனிக்கடனடுச்சமன்பரவி
வெஞ்சினப்படர்மருப்பிடை
வெம்பகட்டுமிசைபோதமேதகுதென்
மேலைமாதிரம்விராயினன்.

இ-ள். ஆகாயத்தின் வயிற்றை உரிஞ்சுகின்ற தலையும் அக்கினி போன்ற குலைந்த தலை மயிரும் அழலுகின்ற தேகமும் சிவந்த நெருப்புப் பொறி சிந்துகின்ற கண்களையுமுடைய சேனைக் கூட்டங்களும் நெருங்கிய கைகளையுடைய யமபடரும் ஆகிய நெருக்கமான பசிய சமுத்திரத்தின் நடுவிலே யமனுனவன் நின்று துதித்து, மிக்க கோபத்தையுடைய பரந்த கொம்புள்ள கொடிய எருமைக் கடாவின் மேற் செல்ல, மேன்மை பொருந்திய தென்மேற்குத் திசையை அடைந்தார். (௬௧)

கங்குல்வெண்பிறைசெவ்வானணிந்துநடை
வந்தியங்குதல்கடுப்பவே
வெங்கண்வாளவுணரெயிறுசெஞ்சிகை
விளங்கவேலையின்வளைந்தெழப்
பொங்குபோர்நிருதிபோற்றிவீறுநர
வாகனத்தின்மிசைபோதரப்
பங்கயன்பொருண்மயங்கவென்றவ
னகன்றுபச்சிமமடைந்தனன்.

இ-ள். இராக் காலத்தில் தோன்றும் வெள்ளிய பிறைச் சந்திரனுனது செக்கர் வானத்தைத் தரித்து நடை கொண்டு வந்தாற் போலக் கொடிய கண்களையுடைய வாளாயுதத்தைத் தரித்த அசுரர்கள் வக்கிர தந்தங்களும் சிவந்த குடுமியும் விளங்கும்படி சமுத்திரத்தைப்போற் சுற்றிவர, மிக்க போரில் வல்ல நிருதியானவன் குமாரக்கடவுளைத் துதித்துப் பெருமை பொருந்திய மனுஷ வாகனத்தின, மீது வரவும் பிரமதேவர் உண்மைப் பொருள் தெரியாது மயங்க வெற்றி கொண்டவரான குகப் பெருமான் அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்கி மேற்குத் திசையடைந்தார்.()

வந்துவந்தனைபுரிந்துமூழ்குநர்
மலங்கடிந்தருள்புரிந்திடுஞ்
சிந்துதெண்டிரையிரங்குகங்கைமுத
லளவிறெய்வநதிமொய்கொள

வந்தநீர்வருணனடிவணங்கியடன்
மகரமீவரவலங்கல்வேற்
கந்தன்விண்டொழுசிகண்டியம்பரி
கடாவிவாயுதிசைமேவினன்.

இ-ள். அடைந்து வழி பாடு செய்து தம்மிடத்துத் தோய்கின்றவரது மலத்தை நீக்கி அவர்க்கு அருளைப் புரிகின்ற சிந்து நதி தெளிந்த திரைகளை யுடைய கங்கா நதி முதலான அளவில்லாத தெய்வத் தன்மையுடைய ஆறுகள் நெருங்கிவரும்படிவந்த, நீர் வடிவத்தை யுடைய வருண தேவன் கந்தக் கடவுளினது திருப் பாதங்களைப் பணிந்து வலிமை பொருந்திய மகரமீன் மீது வர, மாலையைத் தரித்த வேலாயுதத்தை யுடைய கந்த சுவாமி யானவர் மேலுலகத் தவரால் தொழப் படுகின்ற மயில் வாகனத்தைச் செலுத்தி வாயுதிசையாகிய வடமேற் றிக்கிற் சார்ந்தார். (சரு)

விரிதலைப்புவனமுழுதுமொக்கவிர
வியவொலிக்கடவுளெதிர்கொளா
முருகுயிர்த்தநறுமலரிறைத்துமுறை
பரவிமொய்த்தபரிசனரொடே
கருநிறத்திருகுபுரிமருப்பிரலை
கடிதினுய்த்தருகுதொடரவே
யருள்படைத்தவிழியளகைபெற்றதவ
மயில்படைத்தகரனருளினன்.

இ-ள். பரந்த இடத்தை யுடைய பூமி முழுவதினும் ஒருபடித்தாய்க் கலந்து நிற்கின்ற வாயுதேவன் எதிர் கொண்டு வாசனை வீசுகின்ற நல்ல புஷ்பங்களைத் தூவி முறையே துதித்து நெருங்கிய சேனைகளோடு கரு நிறத்தை யுடைய மாறுபட்ட முறுகிய கொம்பினைக் கொண்ட கலை

மான் வாகனத்தை விரைவிற் செலுத்திப் பக்கத்திற் றொடரும்படி செல்ல, வேலாயுதம் விளங்குங் கையராகிய குமாரக் கடவுள் அளகாபுரிசெய்த தவத்தினால் அங் குள்ளவர் தரிசிக்கும்படி தம் திருஉருவைக் காட்டி யருளினர். (சச)

கானவிஞ்சையரியக்கர்கிம்புருடர்
கருடர்காந்தருவர்முதலினோர்
வானநாடரசுரேசரேனையர்
கலாவவச்சிரவணன்றொழீ
மீனுலாமணிவிளங்குபுட்பக
விமானமீதுவரமேலையோர்
சேனைகாவலன்வடாதுபாலொடு
செறிந்தகீழ்த்திசையுறைந்தனன்.

இ-ள். கீதத்தில் வல்ல வித்தியாதரர்களும் கின்னரர்களும் கிம்புருடர்களும் கருடர்களும் கந்தர்வர்களும் இவர் முதலாயினோரும் தேவர்களும் அசுராதிபர்களும் மற்றையோரும் கலந்து வரக் குபேரனனவன் வணங்கி விண்மீன் போன்ற இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட புட்பகவிமானத்தின்மேல்வர, தேவ சேனாபதி யாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுள் வடக்குத் திசையையடைந்தார். (சரு)

சீருருத்திரர்வசுக்கண்மாமுனிவர்
தீர்த்தர்பூத்திரணிரப்பவே
மேருவாதிகிரிபுவனமெண்களிறு
விண்டுவாதிபுடைமண்டவே
சாரதத்தலைசிறந்துளோரொடு
மீசனஞ்சலிதிருத்தவே
கார்மயிற்பரிநடாவியோய்வினோர்
கணந்தனிற்கயிலைமேவினன்.

இ-ள். சிறப்பினை யுடைய உருத்திரர்களும் அட்ட வசுக்களும் பெரிய முனிவர்களும் சாரணர்களும் புஷ்பத் தொகுதிகளைச் சொரிய, மேருமலை முதலாகிய மலைகளும் புவனங்களும் எட்டுத் திக்குகளினு முள்ளயானை களும் குலாசலங்களும் பக்கத்தில் வந்து நெருங்க, பூத கணத் தலைவர்களோடும் ஈசானருத்திரர் அஞ்சலி செய்துவர நீலநிறம் பொருந்திய மயில் வாகனத்தைச் செலுத்தி ஒரு கண நேரத்துட் கந்த சுவாமியானவர் கயிலாயமலையை யடைந்தார்.

உருத்திரராவார்—ஆயிரகோடி உருத்திரர், நூறுகோடி உருத்திரர், பதினொரு கோடி உருத்திரர், ஏகாதச ருத்திரரெனப் பலவகைப் படுவர்.

அட்டவசுக்களாவார்—அனலன், அனிலன், ஆபற் சைவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன், எனுமிவர்களாம்.

சாரணராவார்—தலசாரணர், சலசாரணர், பலசாரணர், புட்ப சாரணர், தந்துசாரணர். சதுரங்குல சாரணர், சங்கசாரணர், ஆகாய சாரணர் எனுமிவர். (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

தந்தைமலர்க்கைச்செழுங்கனிதன் றமையன்றளிர்க்கைதனிற்காணச்
சிந்தைதெளிந்தாண்டொருவியுயர்தேவகிரிச்சேதிமம்வைகி
யந்தவரைச்சாரலினெடுநாளாற்றுமரியதவமுனிவர்
தந்தநெறிவந்தனைபுரியத்தாமேபெறுநல்வரநல்கி.

இ-ள். தந்தை யாருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரத்தி லிருந்த செழுமையான மாதுளம்பழம் தமது தமையனுடைய தளிர் போன்ற கையினிடத்திற் காணப்பட மனந் தெளிவுற்று அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்கி உயர்ந்த தேவகிரியின் கண்ணுள்ள சேதிமத் தலத்திற் சென்று வீற்றிருந்து அந்தமலையின் சாரலில் நீண்ட நாளாகத் தவத்தைச்

செய்கின்ற முனிவர்கள் சிவாகம விதிப்படி பூசைபுரிய அவற்றையேற்று நல்ல வரங்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து. (சஎ)

பாயும்விடை யூர்பகவனுக்குந்தனக்கும்பழையபதியென்றோ
வாயதிருவாவினனிவரையளித்துமென்றோவேனவரை
யேயசாரலுறுந்தவமோயாதோயாவரறிகிற்பார்
சேயதிருவாவினன்குடியிற்சென்றான் குன்றுதொறுநின்றான்.

இ-ள். தாவிச் செல்லும் இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபெருமானுக்குந் தமக்கும் பழமையாக வுள்ள தலமென்று கொண்டோ? பூசித்த இலக்குமி தேவி காம தேனு சூரியன் என்னும் இவரைக் காப்பமென்று நினைத்தோ? வராக மலையிற் பொருந்திய சாரலானது செய்த தவமோ? யாதோ எவரறிய வல்லவர்? மலைகடோறும் தங்கியருளும் குமாரக்கடவுள் செப்பமான திருவாவினன் குடியிற் சென்றனர் (சஅ)

போற்றியரியதவம்புரிசெம்பொறியாவினனின்னோர்தமக்குத்
தோற்றவரியகாட்சிநனிவழங்கிவடிவேற்சுடர்நிதியா
னூற்றினிமிர்ந்தநறும்புனலொண்டீர்த்தமொன்றுவருவித்தா
னாற்றலுறநின்றிருபயனும்பெறுமாறுடினானன்றே.

இ-ள். தம்மைத் துதித்து அரிய தவத்தைச் செய்த சிவந்த இலக்குமி தேவிக்கும், காமதேனுவுக்கும், சூரியனுக்கும் மற்றையோருக்குந் தோற்றுதற் கரிய தமது உருவை மிகுதியு மளித்து, கூரிய வேலாயுதமாகிய ஒளிபொருந்திய நிதியினாலே குமாரக் கடவுள், பெருக்கின் மேம்பட்ட நல்ல நீர்நிறைந்த அழகிய தீர்த்தமொன்றை யுண்டாக்கினர், வலிமை பொருந்தநின்று இம்மை மறுமைப் பிரயோசனங்களும் அடையும்படி மூழ்கினார்கள்.

இலக்குமி, காமதேனு, சூரியன் என்னும் இவர் பூசித்தமையால் திருவாவினன் குடியெனப் பெயர் பெற்றதென்க. திரு=இலக்குமி

தேவி, ஆ=காமதேனு, இனன்=சூரியன். கு=பூமி, டி=அக்கினிதேவ னும் பூசித்ததெனவு முரைப்ப. (சகூ)

ஒருகன்னலினுன்மறைக்கிழவனுவணமுயர்த்தோனுருவுகொ
மிருவருணரவரியவடிவெடுக்குமகேசனெனவைகு [ள்ளு
மருவுமுருவுமருவுருவும்வாமத்தொழிலாற்றிடுமீளப் [டுமால்
பொருவிலுருவுகொளும்விளையாட்டொன்றோ பலவும்புரிந்தி

இ-ள். ஒரு கணததுள் பிரமன் வடிவையும் கருடக் கொடியை யுடைய விட்டுணு வடிவையும் கொள்வார், அவ்விருவரு மறிதற் கரிய உருத்திர வடிவையுங் கொள்வார், அவர்க்கு மேற்பட்ட மகேசுர மூர்த்தி யாகவும் இருப்பார், அருவமும் உருவமும் அருவுருவமும் கொண்டு அழகிய பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்வர், பின்னரும் ஒப்பில்லாத வடி வங்களைக் கொள்வார், அவரது திருவிளையாட்டு ஒன்றுகுமோ, பலவற் றையுஞ் செய்வார். (ருO)

எண்டிசைக்களிப்போருடல்பணிப்பநோக்குமிசைக்குமுடன்கருணை
கொண்டுசிறுபுன்னகைநகைக்குமிதுவேகைலைக்குவடென்னு
மண்டர்தொழவீற்றிருக்குமெங்களடிகள்செயலீதந்நகரிற்
றெண்டையிதழம்பிகையோடுந்தோன்றலடைந்தவாபுகல்வாம்.

இ-ள். எட்டுத் திக்குகளையுங் காக்கின்ற திக்குப்பாலகரது சரீரம் நடுங்கப் பார்ப்பார், பேசுவார், உடனே அருள்கொண்டு குறுமுறுவல் செய்வார், இம்மலையே கயிலை மலையென்று சொல்வார், தேவர்கள் வணங்க வீற்றிருப்பார், எமது குமாரக்கடவுளின் செயல் இதுவாகும், அத்தலத்திற் கோவைக் கனிபோன்ற அதரத்தை யுடைய உமையம்மை யாருடன் சிவபெருமான் அடைந்த வரலாற்றைச் சொல்வாம். (ருக)

எமதுமுருகனேபிரியுமென்னுவிரங்கியிமயமக
ளுமைபங்குலவமூவிடத்தந்தரதுந்துமிகளுமொலிப்ப

வமரரிறைஞ்சப்பூதகணநெருங்கவயன்மால்புடைவணங்கக்
குமரனுறையாவினன்குடியிற்குடிகொண்டானங்குடிவாழ்வே

இ-ள். நமது குடிக்கு வாழ்வாகிய சிவ பெருமான், எம்முடைய முருகனை பிரிந்து செல்வான் என்று இரங்கி இமயமலை யரசன் புத்திரியாராகிய உமாதேவியார் பாகத்திலே விளங்க, மூவுலகத்தி னிடத்தும் தேவதுந்துபிகள் ஒலிக்கவும், தேவர்கள் வணங்கவும், பூத கூட்டங்கள் நெருங்கவும், பிரம விட்டுணுக்கள் பக்கத்திலே நின்று வணங்கவும், குமாரக் கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவாவினன் குடியில் வந்தருளினர். (௫௨)

செஞ்செவ்வேற்சேய்சினகரத்திற்சிவபிரான்வெள்விடையிழிந்
வஞ்சிலுமையோடெழுந்தருளுமளவிலளக்கரோடளக்க [து
ரெஞ்சலறவேற்பனபோல்வந்தெதிர்ந்துகலந்ததொகுதியிடை
விஞ்சுவிறன்மொய்ம்பினனந்தியடியர்கரவேத்திரமொலிப்ப.

இ-ள். சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக் கடவுளது கோயிலின்கண், சிவபெருமான் வெள்ளிய இடப வாகனத்தி னின்றும் இறங்கி, அழகிய சிலவடிவு போன்ற கூந்தலை யுடைய உமாதேவியாருடன் போகுங் காலத்தில், சமுத்திரத்துடன் சமுத்திரம் கலப்பது போல வந்து எதிர்த்துக் கலந்த கூட்டத்தி னிடத்தில், மிக்க திறலை யுடைய வீரவாகு தேவரதும், நந்தி தேவரதும் கைப்பிரம்பி னொலி யொலிக்கவும், (௫௩)

இன்னவாயவவையினிடையிகல்செவ்வேலோன்றந்தையையு
மன்னையையுந்தாழ்ந்தனனெனமையாளமலனிருகையாலெடுத்துத்
தன்னதகன்மார்புறப்புல்லித்தழுவியுச்சிமோந்துமணிப் [த்து
பொன்னந்தவிசிலினிதிருந்து புடைவீற்றிருந்தாள்கரங்கொடு

இ-ள். இவ்வாறாய சபையி னிடத்திற் பிணக்குற்ற சிவந்த வேலாயுதப் பெருமான் தமது தந்தையாரையும், தாயாரையும் வணங்கினர்,

எம்மை யடிமைக் கொளும் நிருமலராகிய சிவபெருமான் றமது இரு கைகளாலு மெடுத்து, தம்முடைய அகன்றமார்பிற் பொருந்தத் தழுவி, உச்சி மோந்து, இரத்தினங்க ளழுத்திப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆசனத்திலே பக்கத்திலே வீற்றிருந்த உமை யம்மையாரது திருக்கரத்திற் கொடுத்து. (ருச)

ஷை சந்த விருத்தம்.

முருகவருகவருளுததிமுத்தேவருகமுராரிதிரு
மருகவருகவெமதுகுலமகவேவருகமுலைநறும்பால்
பருகவருகவெனவெடுத்துப்பருவங்கூறிமடியினில்வைத்
திருகையான்மீளவுமிறைவனெடுப்பவளித்தாளுலகீன்றாள்.

இ-ள் முருகனே யெம்மிடத்து வருக, அருட்கடலில் விளைந்த முத்தே வருக, திருமாலின் அழகியமருகனே வரக்கடவாய் எம்முடைய செல்வப் புதல்வனே வருக, தனத்திற் றேன்றும் நல்ல பாலையுண்ண வரக்கடவாய், என எடுத்து வருகைப் பருவஞ் சொல்லி, மடியில் வைத்து இருக்க, இரண்டுகையினால் எடுத்துப் பின்னரும் சிவபெருமான் எடுக்கக் கொடுத்தனள், உலகங்களை யெல்லாம் பெற்ற பெருமாட்டியாராகிய உமாதேவியார். (ருரு)

ஈசனுருகிமடியினில்வைத்தென்றுமிளையோயறிவுடையை
தேசுதருநம்வாணுதற்கண்மணிநீசிறுவனோபெரியை
வாசநறுமென்கனியுமொருகனியோமதுரமொழிவாயாற்
பேசவரியமறைஞானப்பிள்ளைபழநீயெனப்புகன்றார்.

இ-ள். சிவபெருமான் உருகி, தமது மடியில் வைத்து எக்காலத்தும் இளமைப் பருவத்தை யுடையவனே, அறிவை யுடையாய், ஒளிகொண்ட நமது உமையின் கண்மணி யாகும், நீ சிறுபிள்ளையோ, பெரியவன் ஆயிருக்கின்றாய்,வாசனைபொருந்திய நல்லமிருதுவான மாதுளம் பழமும் ஒருபழமாகுமோ? இனிய சொற்களை வசனிக்கின்ற திருவாயி

ஞலே, சொல்லற்கரிய வேதத்திற் கூறப்பட்ட ஞானக்குழந்தை யாகும் பழம்நீ யென்று சொன்னர். (௫௬)

கலிநிலைத் துறை.

இவ்வாறுமாற்றமிசைத்தோதுபிதாவையின்சொன்
மைவாட்கண்ணனைதனையுந்துதிவாய்மையின்வழூத்திச்
சைவாகமத்தின்வழிபாடுபுரிந்தேதாழ்ந்து
மொய்வாசம்வீசுமலர்தூவிமுயன்றுநின்ருன்.

இ-ள் இங்ஙனம் சொற்களை வகுத்துக் கூறிய பிதாவாகிய சிவபெருமானையும், இனிய சொற்களையும் அஞ்சனந் தோய்ந்த வாளாயுதத்தைப் போன்ற விழிகளையு முடைய உமையினையும், துதிச் சொற்களாகக் கூறித் தோத்திரித்து, சிவாகம விதிப்படி பூசைபுரிந்து வணங்கி, நெருங்கியவாசனைவீசும் புட்பங்களைச்சொரிந்து வழிபாட்டு முயற்சிகொண்டு நின்ருர்.

நின்ருனைநம்பன்வருகென்றுநெஞ்சுமுங்கப்புல்லி
மின்ருவுசீயப்பிடாரதன்மீதுநாப்ப
ணென்ருயமைத்துப்புரிபூசனையுண்மைநன்று
நன்ருயவீதுமவையாவுநவிற்றுகென்ருன்.

இ-ள் நின்ற குமாரக் கடவுளைச் சிவபெருமான் இங்கு வருக என்று குழையும்படி தழுவி, ஒளிநிலைத்த சிங்கப்பிடரியின் நடுவிடத்து, ஒருசேர வைத்து, நீசெய்த பூசனை யுண்மையானது, நல்லது, நன்மையானவற்றைக் கொடுப்பேம், அவைகளெல்லாவற்றையுஞ் சொல்வாயாகவென்ருர். (௫௭)

மூவாதமுன்னைப்பொருளாகியமுக்கண்மூர்த்தி
யோவாமையெஞ்ஞான்றுநின்ளேடிவண்வைகலானு
மாவாதவன்போன்றுயர்திரவடையினீண்டுத்
தாவாதியாருங்கதிசாரவுந்தந்திடென்ருன்.

இ-ள். முதிராத முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாகிய திரிநேத்திரங்களை யுடைய தந்தையே! இடைவிடாமல் தேவரீரோடு எந்நாளும் யான் இவ்விடத்தி லிருத்தலால், இலக்குமி காமதேனு சூரியன் என்னு மிவர்போன்று உயர்வுநீங்க வந்து சேரினும், இவ்விடம்வந்தார் யாவரும் குறையாமல் நற்கதியை யடையவும் வேண்டும். அவ்வரத்தைத் தந்தருள வேண்டு மென்று கூறினர். (ருகூ)

பூமேவுவாரிப்புரிமீதுபொருவில்வேலோய்
யாமேவுமூதூரிமையோர்களிறைஞ்சிவாழ்த்தத்
தாமேவுமாமுதலாயவர்தாழ்வுநீங்கி
நீமேவுஞான்றுநிலைத்துய்த்தனர்நீக்கல்யாதே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத வேலாயுதத்தை யுடையாய்! பூமியின்கணிருப்பவர், இந்தத் தலத்தின்மேல் யாங்களிருவரும் இருக்கு மூர் என்று பூசிப்பாராயின் அவர் தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க, எம்மைக் கண்டு முத்தியடைவர். இலக்குமி முதலானோர் தமது குறைவுநீங்கி, நீ இங்கே வந்தநாள் முதலாக நிலைபெற்றுப் பிழைத்தனர், அதனை நீக்குதல் கூடுமோ? (சுO)

வந்தித்துநம்மைக்குகநீமலர்தூவுமூதூர்
சந்தித்தபேர்கள்கதிசார்குவர்தக்கதன்றே
பந்தித்தவெய்யகொடும்பாதகரேனுநின்னைச்
சிந்திக்கின்முத்தியளிப்பேமதுதிண்ணமாதோ.

இ-ள். குகனே! நீ எம்மை வழிபட்டுப் பூச்சொரிந்து அர்ச்சித்த பழமையாகிய இவ்வூரை யடைந்தவர்கள் முத்தியை யடைவார்கள், ஆதலால் இது தகுதியை யுடையது, மலத்தாற் பந்திக்கப்பட்ட மிக்க கொடிய பாதகர் ஆயினும் உன்னை நினைத்தால், உடனேயவர் முத்தியைக் கொடுப்பேம் அது உறுதி. (சுக)

தனிநெடுவேலிற்றோட்ட சரவணத்தீர்த்தமூழ்கும்
புனிதர்நங்கயிலைவைகும்பொருவினற்கணங்களாவர்
கனியநின்னாமங்கூறிக்கார்த்திகைத்திங்கண்முற்று
மினியவங்கீரிற்றோய்ந்தோரெம்முருப்பெறுவர்திண்ணம்.

இ-ள் நீ ஒப்பற்ற நீண்ட வேலாயுதத்தினாற் றோண்டிய சரவண தீர்த்தத்தின் முழுகும் பரிசுத்தர்கள், நமது கயிலைமலையின்க ணிருக்கும் சிவகணங்களாவார், கனிந்துருகுதற் கேதுவாய (அல்லது பழத் தன்மையை யுடைய, பழத்தை விரும்பிய) உனது பெயரைச்சொல்லிக் கார்த்திகைமாதம் முழுவதும் இனிய உஷத்காலத்தில் நீரில் முழுகினோர் எமது வடிவைப் பெறுவர் இது சத்தியம். (கூ௨)

சிற்றிலைப்பசுங்காய்நெல்லிவனத்திடைத்திறம்புசிந்தை
வெற்றறிவுடையரேனும்விருச்சிகத்திங்கடன்னி
னற்றவம்புரிவோர்க்கேவலாற்றிநன்கியற்றினாலும்
பொற்றருவிசும்பில்வைகும்புலோமசைபோகந்துய்ப்பார்.

இ-ள். சிறிய இலைகளையும் பசிய காயையு முடைய நெல்லிவனத்தின்கண் மாறுபட்ட மனத்தை யுடைய வெறுமையான அறிவுடையரா யிருப்பினும், கார்த்திகை மாதத்தில் நல்ல தவத்தைச் செய்வோர்க்குக் குற்றேவல் புரிந்து, நன்மையைச் செய்தாலும், கற்பக தருப் பொருந்திய சுவர்க்க லோகத்தில் இந்திராணியினது போகத்தை யநுபவிப்பார்.

அம்மதியினினற்பூசையாற்றியோராறெழுத்துந்
தம்மறிவொடுந்திளைப்போர்தாபதர்க்கடிசினல்கிச்
செம்மையினிலைத்துநெல்லிவனத்தினிற்செறியுந்தக்கோர்
மும்மையுமுணர்ந்துமூலமலமொரீஇமுத்தராவார்.

இ-ள். அந்தக் கார்த்திகை மாதத்தில் நல்ல பூசையைச் செய்து சடக்கர மந்திரத்தைத் தமது நல்லுணர்வோடுஞ் செபிப்பவரும், முனி

வர்க்கு உணவுகொடுத்துச் செப்பமுடனே அவ்விடத்தில் நிலைத்திருந்து நெல்லி வனத்தில் வசிக்கும் பெரியோரும் திரிகால சம்பவங்களையும் அறிந்து மூல மலமெனப் படும் ஆணவமலத்தி னின்றும் நீங்கி முத்தி யடைவார். (கூச)

ஆடுறுநெல்லிநீழலயினியிட்டயின்ருேரன்றூர்
தோடமதொருவித்தெள்ளாரமுதுணுஞ்சுரேசராவார்
பீடுறுசிராத்தஞ்செய்தோர்பித்தர்கண்மணிபுனைந்து
நாடுறச்செபித்தோர்யாருநம்முலகடைவர்மன்னே.

இ-ள். ஆடுகின்ற நெல்லிமர நிழலி னிடத்தே உணவைக் கொடுத்துந் தாமும் உண்டவர் தம்மிடத்துள்ள குற்றங்க ளெல்லாம் நீங்கப் பெற்றுத் தெளிந்த அமிர்தத்தை யுண்ணுகின்ற இந்திரராவார்கள், பெருமை பொருந்திய சிரார்த்தத்தைச் செய்தவர்களும் பரமசிவத்தினது உருத்திராக்க மணியைத் தரித்து மனமடங்கச் செபித்தோர்களும் ஆகிய யாவரும் நமது சிவலோகத்தை யடைவர். (கூரு)

விருச்சிகமதியில்வெள்ளிபூரணையதுமேமேவி
லர்ச்சனைமுதலமுன்னரறைந்தனயாவுமாற்றி
யெரிச்சிகைவளர்ப்போர்க்கூட்டியெழிற்சினகரம்புக்கன்று
குருச்சுடர்த்தீபநல்கிற்குரைகழலடைவர்திண்ணம்.

இ-ள். கார்த்திகை மாதத்திலே வெள்ளிக் கிழமையில் பூரணைத் திதிவரின், அருச்சனை முதலாய முன்னர்ச் சொல்லப்பட்ட யாவுஞ் செய்து, யாகாக்கினியைக் கொழுந் தெழும்புமாறு வளர்ப்பவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து, அழகு பொருந்திய கோயிலிற் புகுந்து அற்றைத் தினம் நிறமுள்ள ஒளியையுடைய தீபங்கொடுக்கின், நமது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த பாதத்தை யடைவது உண்மை யாகும். (கூசு)

ஈண்டொருகணம்வதிந்தோரெண்டிசையிறைவரேனை
மாண்டருமயன்மால்வைகும்வாழ்க்கையிற்கழித்துநந்தஞ்
சேண்டருபுரியில்வாழ்வோரென்றிடிற்றினமுமேவிப்
பூண்டறம்புரிவோர்பெற்றியாமன்றிப்புகல்வார்யாரே.

இ-ள். இப்பழநிப் பதியின்கண் ஒருகணப் போது இருப்பவர் எட்டுத்திக்குப் பாலகராகவும், ஏனைய மாட்சிமை யுற்ற பிரமன், விட்டுணு முதலினோர் இருக்கும் வாழ்வில் இருந்து, பின்னர் அவற்றினின்றும் நீங்கி நமது அதிதூரத்துள்ள சிவலோகத்தை யடைந்து வாழ்வாராயின், எப்போது மிருந்து தருமத்தைச் செய்வோரது தன்மையை யாமன்றி வேறு யார் எடுத்துச் சொல்ல வல்லவர். (௬எ)

கந்தநிற்பூசையோர்நாட்கடிநகரதனிலாற்றி
னிந்தமாஞாலமாதிபுவனங்கடொறுமெஞ்ஞான்றும்
வந்தனைபுரியிலுண்டாம்பலனெய்துமனுவொன்றிங்ஙன்
சிந்தனைபுரியிலோரேழ்கோடியுஞ்சித்தியாமால்.

இ-ள். கந்தனே! உன்னுடைய பூசையை ஒருதினம் இந்தக் காவல் பொருந்திய பழநித்தலத்திற் செய்வார்களாயின், இந்தப் பெரிய பூமிமுதலாகப் புவனங்கடோறும், எந்நாளும் வணக்கஞ் செய்யும் பலனுண்டாகும், ஒருமந்திரத்தை யிவ்விடத்துச் செபிக்கின், ஏழுகோடி மந்திரங்களுஞ் சித்தியாகும். (௬அ)

தெள்ளருவிகடாழ்கேழற்சிலம்புதென்கயிலையிந்த
வெள்ளியபதியொவ்வாதுசிவபுரியுறையும்யாமே
வெள்ளிலைவடிவேற்சேயிம்மெயினர்கணங்களீட்டம்
பள்ளநீர்முழுதும்பாகீரதிமயிற்பரிவல்லோயே.

இ-ள். மயில்வாகனத்தை நடத்தும் மைந்தனே! தெளிந்த அருவிகள் தாக்குகின்ற வராகமலை தென்கயிலாயமாகும், சிவலோகமும் இந்.

தப் பழநிப் பதிக்கு நிகராது, நாமே வெள்ளிய இலைத்தொழின் முற்றிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரனுகும், இவ்விடத்தி லிருப்பவர் யாவரும் சிவகணக் கூட்டங்களாவர், கிடங்குகளினுள்ள நீர்கள் எல்லாம் கங்காதீர்த்த மாகும். (சுகூ)

புள்வரைபொடித்தவைவேற்பொறிமயிற்குழகன்கேட்ப
வெள்வளைத்தோளிபங்கன்விளம்பிவேண்டியவரங்கள்
வள்ளிதழ்க்கமலைகாமதேனுவிண்மணிக்குநல்கிக்
கள்ளலர்செறியும்வில்வவனந்தனிற்கலந்தான்மன்னே.

இ-ள். கிரவுஞ்ச மலையைப் பொடிபடச் செய்த கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் கேட்கும்படி வெள்ளிய வளையல்களைத்தரித்த தோள்களையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் கூறி, அழகிய இதழ்களை யுடைய இலக்குமிக்கும் காமதேனுவுக்கும் சூரியனுக்கும் வேண்டிய வரங்கள் கொடுத்து, தேன் பொருந்திய புட்பங்கள் நெருங்கிய வில்வவாரணியத்திற் கலந்தனர். (எo)

ஓதைநீராடைநங்கையுறுதவமுணர்ந்துவேட்டு
மாதவன்புராரிவாக்கான்மலர்மகள்வதுவையாற்றிக்
கோதில்கூவிளவனத்திற்குடதிசைப்பரத்துவாசன்
போதுமாச்சிரமத்தோங்குமகிழின்கீழ்ப்பொருந்தினுல்.

இ-ள். விட்டுணு, ஒளிபொருந்திய நீரையுடைய சமுத்திரத்தை ஆடையாகக் கொண்ட பூமிதேவியின் பெரியதவத்தை யறிந்து விவாகஞ் செய்து, சிவபெருமானது கட்டளைப்படி பின்னரும் இலக்குமி தேவியையும் விவாகஞ் செய்து, குற்ற மில்லாத வில்வவனத்தின் மேற்றிசையில், பரத்துவாச முனிவர் சஞ்சரித்திருக்கும் ஆச்சிரமத்தின்கண் உயர்ந்து விளங்கும் மகிழமரத்தின்கீழ்த் தங்கியிருந்தனர். (எக)

இன்னறும்பாற்சேதாமீளவுமிறைவனைச்செவ்வேளைப்
பன்னருப்பூசைமுற்றியடைந்ததுவசிட்டன்பாங்கர்
மின்னிரொளிவிளங்கும்வெயிலுமிழ்பரிதிப்புத்தேண்
மன்னியதிருவிசும்பில்வந்துவந்தருச்சித்தம்மா.

இ-ள் இனிய பாலையுடைய காமதேனு வானது பின்னரும் சிவ பெருமானையும் சத்தக்கடவுளையும் சொல்லுதற்கரிய பூசைசெய்து வசிட்டரிடத்தை யடைந்தது, வெயிலைக் காலுகின்ற சூரியதேவன் நிலைபெற்ற அழகிய ஆகாயத்தின்கண் வந்து வந்து அருச்சனை செய்து, மின்னலைப் போன்று (இடையறாது) விளங்கும் ஒளியைப் பெற்றனன். (எ௨)

பழநி என்ற பெயர் வந்த காரண முணர்த்துகின்றார்.

கூறுடையாளுங்குன்றுக்குணப்பெருங்குன்றுஞானப்
பேறுடைப்பழநீயென்னப்பெயரதுமருவியெங்க
ளாறுமாமுகவன்வைகுநகரமுமன்றுதொட்டு
வீறுதொல்பழநீயென்றேவிளம்பினவுலகமூன்றும்.

இ-ள் உமாதேவியாரும், குறையாத பெரிய குணமலையாகிய சிவ பெருமானும், ஞானம் என்னும் பேற்றினை யுடைய பழம்நீ என்று குமாரக் கடவுட்குச் சொல்ல, அப் பெயரைப் பொருந்தி, அற்றை நாட் டொடங்கி, எமது கடவுளாகிய பெருமை பொருந்திய அறுமுகக் கடவுள் வீற்றிருந் தருளுகின்ற திருவாவினன் குடியும், பெருமை மிக்க பழநித் தலம் என்று திரிலோகமுங் கூறின

உமாதேவியார், பிருங்கிமுனி தம்மை வணங்காது விட்டதன் காரணம் நோக்கித் தவங்கிடந்து இடப்பாதிபெற்று விளங்கலாற் "கூறுடையாள்" என்றார். குணப் பெருங் குன்று என உருவக மாகச் சிவபெருமானைக் கூறினர். கருநிற வேளாகிய மன்மதனை விலக்கற்கு "செவ்வேள்" எனப் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணங் கொடுத் தோதப் பட்

டது. இங்ஙனங் கூறுவனவற்றை அந்நிய யோகவியவச்சேதம் என்பர் வடநூலார். சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும் பழநீ என்று உரைத்தருளலால் அத்தலம் திருவாவினன்குடியென்ற பெயரினாலே வழங்கப்படாது இக்காலத்தும் பழநி என வழங்கப்படுத லுணர்க. இதனிலக்கண மெல்லாம் உரைத் தொடக்கத்து உரைத்துள்ளாம்.

"உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே" என்பது தொல்காப்பிய விதியாகலான், உலக மென்பதை யுயர்ந்தோர் என வுரைத்துக்கொள்க. மூன்றுவன. பூமி - அந்தரம், பாதலம். (எங)

தளிரியலிமயமீன்றதனையைதன்றனயன்பைம்பூங்
கிளிமறைபயில்குறிஞ்சிக்கிழவன்வீற்றிருந்துவானோர்க்
களிபுரிநகரிலாதியுகந்தனிலகங்குழைந்து
தெளிபிரமேந்திரன்சென்றடைந்ததுசிறிதுசொல்வாம்.

இ-ள். தளிர்போன்ற சாயலை யுடைய இமயமகளாகிய உமாதேவியாரது புதல்வரும், பசிய பொலிவான கிளிகள் வேதங்களைப் பயிலுகின்ற குறிஞ்சிநிலத் தலைவருமாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் வீற்றிருந்து தேவர்களுக்குத் திருவருள் செய்கின்ற பழநிப் பதியில், முதலாவது யுகமாகிய கிருத யுகத்தில், மனங் குழைந்து, தெளிவுடைய பிரமேந்திரன் சென்று பூசித்தது சிறிது கூறுவாம். (எச)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—ருடுள.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினொன்காவது,

பிரமேந்திரச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்

பொங்கிராநீர்மணமாமலப்புன்மைதன்
பங்கிராவானமெய்ஞ்ஞானவாட்பற்றிமேற்
சங்கிராமன்சதுமாமறைத்தாபத
னங்கிராவென்னவோரையிருந்தானரோ.

இ-ள். மிக்க இருட் டன்மையை யுடைய அநாதியே ஆன்மாவைப் பந்தித்த ஆணவ மலத்தின் சிறுமைப் பகுதியைக் குறைக்கின்ற மெய்ஞ்ஞான வாளைக் கரத்தில் தரித்து, சந்திரனைப் போலப் பிரகாசிப்பவரும் பெரிய நான்கு வேதங்களில் வல்ல முனிவரும் ஆகிய அங்கிரா ரிஷியை யொத்த ஒரு முனிவரிருந்தார். (க)

தோன்றுநால்வேதமுஞ்சொற்றவாறுற்றதோர்
மூன்றுநன்காற்றியேமுற்றினன்முற்றவே
தான்றனைத்தேர்ந்தனன்சந்நியாசத்தின
னேன்றநாமம்பிரமேந்திரனென்பவே.

இ-ள். சிவபெருமானுடைய நான்கு முகத்தினின்றுந் தோன்றிய நான்கு வேதமும் சொல்லியபடி நன்மை பொருந்தியதாய மூன்றக்கினிகளையும் நன்கு செய்து முடித்தார் அவ்வாறு முடித்ததனால் தாம் ஆன்

மாவின் உண்மையை அறிந்தனர், சந்நியாச ஆச்சிரமத்தில் அவர்க்குப் பொருந்திய பெயர் பிரமேந்திரர் என்று கூறுவர் புலவர். (உ)

அன்னவன்செய்யகற்றோய்ந்ததூசாடையோன்
சொன்னவேய்த்தண்டினோன்றாங்குகுண்டிகையினேன்
பன்னுநுண்சகுனனின்பாலின்வெண்பல்லினேன்
றன்னேரின்மையோன்றன்மையார்சொல்வரே.

இ-ள். அம் முனிவர் சிறந்த காவிக் கல்லாற் றோய்க்கப்பட்ட வத்திரத்தை உடுத்தவர் நூலிற் சொல்லப்பட்ட மூங்கிற் றண்டினை யுடையவர் தூங்குகின்ற கமண்டலத்தை யுடையவர், சொல்லப்பட்ட நுட்பமான சகுன சாத்திரத்தில் வல்லவர், இனிய பாலைப்போன்ற வெள்ளிய பற்களை யுடையவர், தமக்கு வேறொருவரும் ஒப்பில்லாத அவரது தன்மையை யாவர் கூறவல்லவர். சகுனம்=கிழங்குணவுமாம். (௩)

ஒத்தமாணுக்கருமோர்த்தநோன்போர்களு
மொய்த்துமாடேகமூவாண்டுபூவலனுநீஇ
யத்தனுள்பொருநைகாவேரிமுத்தாறுசூழ்
கொத்துலாஞ்சோலைமுக்கூடல்வந்தெய்தினான்.

இ-ள். தமக்கு இயைந்தவராயுள்ள மாணுக்கர்களும் ஆராய்ச்சியுடைய முனிவர்களும் நெருங்கித் தம் பக்கத்தில்வர, மூன்று வருடம் பூவலம் செய்து சிவ் பெருமானு லாளப்பட்ட பொருநை நதி காவிரி நதி முத்தாநதி யென்னு மிவைகளாற் சூழப் பட்ட பூங் கொத்துகள் விளங்கும் சோலைகளை யுடைய திரு முக்கூடற் பதியை யடைந்தார். (௪)

செய்யமாமணியிலிங்கேசனைச்சிந்தைதேர்ந்
தொய்யெனச்சையமால்வரையிலோர்மண்டல
மெய்திமுத்தாறுதாழ்சேரவெற்பெய்திமீண்
டையன்முக்கூடல்சென்றண்ணலைப்போற்றினான்.

இ-ள். அழகிய பெரிய இரத்தின லிங்கேசப் பெருமானை மனத்தி லாராய்ந்து அறிந்து விரைவாகச் சையமென்னும் பெரிய மலையின்மே லேறி நாற்பது நாள் வரைக்கும் இருந்து, முத்தாநதி வீழுகின்ற சோ மலையை யடைந்து திரும்பி, சிவ பெருமா னெழுந்தருளி யிருக்கின்ற முக்கூடல் பதியிற் போய்ச் சிவ பெருமானைத் துதித்தார். (௫)

காலகாலன்கருவூருமூர்காவிரி
யேலநெடுங்கரையூருமற்றேனவுங்
கோலமாவூறுநீர்க்கோலமாண்பொருநையின்
மூலமுஞ்சென்றுகைகூப்பினான்முனிவனே.

இ-ள். யமனுக்கும் யமனாக விருக்கின்ற சிவபெருமா னெழுந் தருளி யிருக்கும் திருக் கருவூரையும், காவிரியினது நீண்ட கரையிற் பொருந்திய திருக் கரை யூரையும், ஏனைய வற்றையும் அழகு பொருந் திய நீர்க் கோலத்தையும் மாட்சிமைப் பட்ட பொருநைத் துறையையும் அடைந்து முனிவர் கைகூப்பி வணங்கினார். (௬)

ஆதிதாள்கோங்கநீளடவிசென்றேத்தினன்
மாதினைக்கூவிளாடவியில்வந்தனைசெய்தான்
கோதில்சீராவினன்குடியில்வந்தலர்கடூஉய்க்
காதலித்தறுமுகக்கடவுளைப்போற்றினான்.

இ-ள். நீண்ட சோங்க வனத்திற் சென்று முதல்வராகிய சிவ பெருமானது திருவடிகளைத் துதித்தார், வில்வ வனத்திற் போய் உமா தேவியாரை வணக்கஞ் செய்தார், குற்ற மில்லாத சிறப்பினை யுடைய திருவாவினன் குடியென்னும் பழநித் தலத்தில் வந்து மலர்களைத் தூவி அன்புடனே சண்முகக் கடவுளை துதித்தார். (௭)

வைகியோருழியுடன்வந்தமாணாக்கர்தா
முய்குவாராவினன்குடியினான்காதையு

மெய்குழைந்தேனவெற்பாற்றலும்வெண்டிரை
மொய்கொளாண்பொருநையின்சரிதையுமொழிசெய்தே.

இ-ள். அவ்விடத்து ஒரு தானத் திருந்து தம்முடனே கூட-வந்த மாணுக்கர்கள் உய்யும்படியாகப் பழநித் தலத்தின் பெருமை பொருந்திய சரித்திரத்தையும் உடல் குழைந்து வராக மலையின் வலிமையையும் வெள்ளிய அலைகள் நெருங்கப் பெற்ற அழகிய தாமிர பர்ணியின் சரித்திரத்தையுஞ் சொல்லி. (அ)

மைந்தர்காண்முத்திவீடருளுமிம்மாநகர்
தந்தைதாழ்செவியின்மந்தணமொழிப்பொருடருங்
கந்தர்தாளடையலாமெனமனுக்கழறியே
யைந்துமோர்நெறிநிறீஇயரியநோன்பாற்றினன்.

இ-ள். புத்திரர்களே! இந்தச் சிறப்புற்ற தலமானது முத்திவீட்டைக் கொடுக்கும், பிதாவாகிய சிவபெருமானது தாழ்த்திய செவியினிடத்திலே பிரணவ மந்திரத்தின் உண்மைப் பொருளை யுபதேசித்த கந்தசுவாமியினது திருவடிகளை யடைதல் கூடுமென்றுகூறி மந்திரத்தை யுச்சரித்து, ஐம்பொறிகளையும் ஒருவழிப்படுத்தி அரிய தவத்தைச் செய்தார். (கூ)

சில்பகல்சேறலுஞ்சிற்றுயிர்த்தன்மையிற்
பில்குறுந்தத்துவப்பேதம்யாவையுமொரீஇத்
தொல்குணந்தோன்றிடத்தோன்றும்வெள்வேலினன்
மல்வளங்குலவுதாள்வனசவண்டாயினன்.

இ-ள். சிலநாட்செல்லுதலும் சிறிய அறிவினையுடைய பசுத்தன்மையில் வருத்துகின்ற தத்துவ வேறுபாடுக ளெல்லாவற்றையும் விடுத்து, பழைய சிவஞானங் கைகூட, பிரகாசிக்கின்ற வேலாயுதத்தைத் தரித்து

குகப்பெருமானது நிலைபெற்ற பேரானந்தச் செல்வம் இருக்கின்ற திருவடித் தாமரையில் விழுந்த வண்டுபோலாயினர்.

சிற்றுயிர்த் தன்மை யென்றது, ஆன்மபோதத்தை. தத்துவபேதங்களென்றது, ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும் வித்தியாதத்துவ மேழும், சிவதத்துவ மைந்துமாகிய முப்பத்தாறு தத்துவ சமூகங்களையாம்.

அவற்றை விடுதலாவது—தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவசுத்தி முதலியன கொண்டு ஒவ்வோர் தத்துவங்களையும் சடமெனக்கண்டு நேதி களைந்து உண்மைப் பொருளை அறிதலாம். ஒரீஇ—சொல்லிசையளபெடை. தொல்குண மென்றது-ஆன்மா கேவல நிலையிற்கிடந்த சிவத்துவ நிலையை யென்க. அது,

> அநாதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்
> தனது மலத்தாற் றடைப்பட்ட வாறே
> தனது மலமூர் தடைப்பட்டு நின்றுழி
> யநாதி சிவ ரூபமாகிய தன்றே

என்னுந் திருமந்திரச் செய்யுளான் உணரப்படும்.

திருவடிகளைத் தாமரை மலரென்பதற்கேற்ப அவற்றின் வியாபகத்தடங்கிநின்று பேரின்பத்தை அநுபவிக்கும் பிரமேந்திர முனிவரை வண்டாக உருவகித்தார். குமாரக் கடவுளின் திருவடியினடைதலே அத்துவித முத்தியென்பதைப் பின்வரும்பிரமாணத்தால் உய்த்துணர்ந்து கொள்க.

திருநாவுக்கரசு நாயனர் தேவாரம்.

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ-வீசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச்சென் றங்-கிறுமாந்திருப்பன்கொலோ.

> ஆதலாலாவினன்குடியையாரணமுதற்
> கோதிலாமுத்திநற்றலனெனக்கூறுமான்

மாதவத்தலைவிர்காள்கேண்மினோர்மாதவன்
காதைசொல்லுதுமெனக்கழறினான்சூதனே.

இ-ள். பெரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்களே ! இவ்வாறாய காரணத்தால் திருவாவினன் குடியை வேத முதலாகவுள்ள உண்மை நூல்கள், குற்ற மில்லாத நல்ல முத்தித் தலமென்று சொல்லாநிற்கும், அதற்கு உதாரணமாக ஒரு புண்வனது சரித்திர மொன்றைச்சொல்லுகின்றேம், கேட்பீராக என்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். (௧௧)

பிரமேந்திரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௫௯௮.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினைந்தாவது,

நித்தியநாதச் சருக்கம்.

வஞ்சி விருத்தம்.

ஆனதோரிரண்டாம்யுகத்
தூனமில்சிவயோகரின்
ஞானநித்தியநாயகன்
றூனலத்தொர் தன்மையோன்.

இ-ள். நிகழ்ந்ததான இரண்டாவது யுகமான திரேதயுகத்திலே குற்றமில்லாத சிவயோகஞ் செய்பவர்களுள் நித்திய ஞானத்தையுடைய தலைவராகிய சிவபெருமானது நன்மையாகிய அருளைப் பெற்றவரான நித்திய நாதமுனிவர் இருந்தார். (க)

மூன்றுகாலமுமுன்னினே
னூன்றுமோர்பவமுண்டதிற்
றோன்றும்வீடெனச்சூழ்வினோர்ந்
தான்றுமாதவமாற்றியே.

இ-ள். இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலத்தையும் நினைத்தவராய் எமக்கு வரத்தகுந்த பிறவி யொன்றிருக்கின்றது அப் பிறவியில் முத்தி யின்பம் உண்டாகும் என்று ஆலோசித்தறிந்து பெருத்த தவத்தைச் செய்து. (உ)

விளரிவண்டுமிழற்றுதார
னளனியற்றிடுநற்றவம்

வளருருக்கொடுவந்ததென்
றுளம்வியப்பவுதித்தனன்.

இ-ள் வண்டுகள் விளரிப் பண்ணைப் பாடுகின்ற மாலையையுடைய ளமகாராசனென்பவன் செய்த நல்லதவமே ஒருருவ மெடுத்து வந்த தென்று கண்டோர்சொல்ல, மனம் அற்புதத்தைக் கொள்ளும்படியாக அவனுக்குக் குழந்தையாகத் தோன்றினர். (ந)

இராசராசனெனும்பெயர்
விராவிவெண்குடைவேந்தர்கள்
பராவிவீறுபணுடவித்
தராதலந்தனிதாங்கினுன்.

இ-ள் இராசராச னென்கின்ற பெயரை அக்குழந்தை யானது கொண்டு வெண்கொற்றக் குடையினையுடைய அரசர்கள் துதிக்கும்படி பெரிய ஆதிசேடனுடைய படக்கூட்டங்களி னிடத்தில் இருக்கின்ற பூமியைப் பொதுவின்றிப் பரிபாலனஞ் செய்தார்.

இராசராச னென்று வருதற்கு விதி பிரயோக விவேகத்திற் காண்க. இவ்வாறு சீவகசிந்தாமணியாரும் கூறுவர். பணுடவி வடனூன் முடிபு. அடவி யென்பது, பன்மைப்பொருள்பட நின்றது. தராதலம்— இதன்கண் தலமென்பது ஏழனுருபு. தனி தாங்கினுனெனவே ஏகசக்கி ராதிபதியாய் அரசியற்றினு னென்பது பெறப்படும். (ச)

எண்ணருந்தவனெங்கணும்
பெண்ணிடங்கொள்பிரான்கழற்
கண்ணிடங்களிகொண்டுகண்
டண்ணல்கோங்கிலடைந்தனன்.

இ-ள். மதித்தற்கரிய தவத்தினையுடைய இராசராச னென்பவன் எவ்விடத்துஞ் சென்று உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய சிவ

பெருமானது திருவடிகளைத் தனது கண்களினாலே களிப்புடன் தரிசித்துப் பெருமையிற் சிறந்த கோங்கவனத்தை யடைந்தனன். (௫)

ஆயநாட்டிடையங்கணன்
கோயிலுள்ளனகொய்ம்மலர்
தூயினன்பரைதொல்பெய
ரேயும்யாற்றருகெய்தினன்.

இ-ள். அந்தக் கோங்கவனத்திலே அழகியநெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலா யுள்ளனவற்றை யெல்லாம் தரிசித்துக் கொய்யப்பட்ட புஷ்பங்களைச் சொரிந்து வணங்கினன். பழைய பரமேஸ்வரியின் பெயரைக்கொண்ட சத்தி தீர்த்தக்கரையை யடைந்தான்.

நிகரிறன்பெயர்நீட்டுவார்
நகரநன்கினியற்றிவெம்
புகர்கடிந்துயிர்போற்புவி
திகிரியொன்றுசெலுத்தினன்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத தன்பெயரினால் மிகவும் நீண்ட கோயிலொன்றை நன்குசெய்து கொடிய குற்றங்களைக் கடிந்து தன்னுயிர்போல மன்னுயிர்களையும் பார்த்து, பூமியினிடத்திலே ஆஞ்ஞையா சக்கரத்தைச் செலுத்தினன்.

குற்றமாவன—காமம், வெகுளி, மயக்க மென்பன. இனி, ஆணவம், கன்மம், மாயை யென்னும் மும்மலங்களினது குற்றமென்பாருமுளர். (௭)

எறறம்பொருளின்பம்வீ
டுறிலாமையுணர்ந்தன
றுசூடியினடியலால்
வேறுசிந்தைவிருப்பிலான்.

இ-ள். மிகுந்த தருமம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்னும் உறுதிப் பொருள்களை யடையும்வழியைத் மேற்கொண்டு கங்காநதியைத் தரித்த சிவபெருமானது திருப்பாதங்களை யல்லாமல் தன் மனத்தின் கண் வேறொன்றனையும் விரும்பாதவனாயினன்.

அறம் = (பெரியோர்களால்) இவைசெய்க, இவை தவிர்கவென்று வரை அறுக்கப் பட்டது. இனி, பாவத்தை அறுப்பதென்னலுமொன்று. அறமொன்றே ஏனையபொருளின்பம் வீடுகளைக் கொடுத்தலால் "எறற" வெனக் கூறினர் அதற்குப் பிரமாணம் வருமாறு—

கந்தபுராணம் - காசிபனுபதேசப்படலம்.

தருமமே போற்றிடி னன்பு சார்ந்திடு
மருளெனுங் குழவியு மணையு மாங்கவை
வருவழித் தவமெனு மாட்சி யெய்துமேற்
றெருளுறு மவ்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்.

காஞ்சிப்புராணம் - புராண வரலாற்றுப் படலம்.

அறமே மறங்கண் முழுதழிக்கு மறமே சடவுளுல கேற்றும்
அறமே சிவனுக் கொருவடிவ மாகுஞ் சிவனை வழிபடுவோர்க்
கறமே யெல்லாப் பெரும்பயனு மளிக்கும் யார்க்கு மெவ்விடத்தும்
அறமே யச்சந் தவிர்ப்பதென வறைந்தான் சரிதா தபமுனிவன்.

பொருள், அறத்திற்கும் இன்பத்திற்குந் துணையாக நிற்றலால் நடுவில் வைக்கப்பட்டது. அறம், பொருள், இன்பம்,வீடு என்ற நான்கு உறுதிப் பொருள்களுள், வீடு என்பது மனத்துக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத நிலைமையையுடைய தாகலானும், துறவற மாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதே யல்லது, இலக்கண வகையாற் கூறப் படாமையால் நூல்களால் உரைக்கப்படுவன அஃதொழிந்தவே யாகலானும் இறுதிக்கட் கூறினர். அறம் மூன்றையும், பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் இரண்

டனையும், இன்பம் வீடு என்னும் ஒன்றனையும் கொடுத்தலால் முறையின் வைக்கப் பட்டது. (அ)

மூலஞானமுளைத்துமுக்
காலமுங்கரைகண்டுதன்
சீலமேன்மைதெரிந்துநீர்
வேலைஞாலம்வெறுத்தனன்.

இ-ள். முதன்மையாகிய சிவஞானந் தோன்றி மூன்று கால சம்பவங்களையும் அறிந்து, தன்னுடைய நன்னெறியும் மேன்மையும் அறிந்து, நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகவாழ்வை வெறுத்தான். (௯)

ஆவினன்குடியன்றுபோய்
மேவினன்கதிர்வேலர்தாட்
பூவினாருள்பூண்டற
மோவிலாமையுஞற்றினன்.

இ-ள். அப்போது திருவாவினன் குடியிற் சென்று, அங்கெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒளியை யுடைய வேலாயுதக் கடவுளினது திருவடிகளாகிய தாமரைப் பூவினது அரிய திருவருளைத் தரித்து, தருமம் கெடாமற் செய்து வந்தனன். (௧0)

தேன்றயங்கியசெச்சைவே
ளான்றதேசிகனாகிமுன்
பேன்றயோகமிழைப்பவே
தோன்றலானெதிர்தோன்றினன்.

இ-ள். பின்னர் அரசனானவன், முற்பிறவியிற் செய்த சிவயோகத்தைச் செய்ய, தேன் விளங்கிய வெட்சி மாலையை யணிந்த குமாரக் கடவுளானவர், பெரிய ஞானசாரியராகி அரசனுக்கு முன்னர்த் தோன்றினர். (௧௧)

கண்டுபன்னிருகண்ணுடை
யண்டர்கோனிவனெனத்
தண்டுபோற்படிதாழ்ந்தெழீஇ
விண்டுகண்ணினீர்வீழ்த்தினன்.

இ-ள். தரிசித்து, பன்னிரு திருக்கண்களையுடைய தேவசேனாபதி சுவாமி இவராகுமென்று அரசனானவன் தெளிந்து, தண்டு போலப் பூமியில் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து, கண்களினின்றும் நீரைவிழுத்தித் துதிக்கத் தொடங்கினான். (௧௨)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கூதளமென்றார்புனைதோட்குழகபசுந்துளவோனும்
வேதனுங்காண்பரிய தந்தைதனக்கினியமிழற்றுமிளங்
காதலனுந்தேசிகனுங்கடவுணீயொருவனன்றோ
பேதையன்றோநின்சீர்பேசுதுமென்றெழுந்துணிவே.

இ-ள். வில்வமாகிய மிருதுவான மாலையை யணிந்த புயங்களையுடைய குமாரக் கடவுளே! பசிய துழாய் மாலையையுடைய விட்டுணுவும், பிரமனும் காணுதற் கரிய பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கு இனிய பொருளை யுபதேசித்த இளங்குமாரனும், குருவாகிய கடவுளுந் தேவரீ ரொருவரன்றோ? அங்ஙனமுள்ள தேவரீரது புகழ்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வேனென்று எழுந்துணிந்தது அறியாமையன்றோ?

முருகக் கடவுளினது இயல்களையெல்லாம் அறிதலும் சொல்லுதலும் கூடாதென்பது வேதாகமங்களின் கருத்தாகும். அதற்கு மேற்கோள் வருமாறு—

தணிகைப்புராணம் - பிரமன் சிருட்டிபெறுபடலம்.

வானாதி பூத முதலான யாவும் உருவித் தளித்தி யவைமற்
றானாத வாவி தொழிலிற் கிளர்ப்ப வடைவிற் புணர்த்தி யவையா

பூஞதி பூனி னுயிராதி யெண்ணி னுயிநக்கு ணின்ற வுணர்வுந்
தாஞதி நின்னை யருளாகி நின்ற தவரன்றி யாவ ரறிவார்.

கலங்காத நின்மெய் யருளிற் புகாத கலதிக் குணத்திழுதையேன்,
விலங்கோ டிணைந்து மதியாத குற்றம் விரவாமை யன்று கயிலை, நிலங்
காதி விட்டி யருள் செய்யும் வைப்பு நிமிர்பூ ரணக்கிரியெனுந், தலங்
கோடி நின்னை யருளாகி நின்ற தவரன்றி யாவரறிவார். (கரு)

பிறங்கியபல்லுயிர்க்குயிராயுறைவைபிறழாமையென்று [ற
மறங்கெழுசெங்கதிர்வேலோயருட்புணையொன்றுடைமையா
கறங்கெனச்சூழ்தருபிறந்தைக்கடலிலடுத்தடுத்தாங்
கிறங்குதலென்கடன்கரையினேற்றுதனின்கடனமால்.

இ-ள். மாறுபடாமல் எக்காலத்தும் கொலைத்தொழில் பொருந்திய சிவந்த ஒளியை யுடைய வேலாயுதப்பெருமானே! இவ்வுலகத்து விளங்காநின்ற பலவுயிர்களுக்கும் பரமான்மாவாக விருந்தருள்வீர், அன்றியுந் திருவருளாகிய தெப்பமொன்று உடையீர் ஆகலால், காற்றாடியைப் போலச் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்ற துன்பமொலிக்கின்ற பிறவியாகிய சமுத்திரத்திற் சேர்ந்து சேர்ந்து இறங்கி வீழல் எனது கடனாகும், அச்சமுத்திரத்தி னின்றுங் கரையேற்றுதல் தேவரீரது முறையாகும். (கசு)

இந்தவாறிசைக்குமருசிலையிகல்வேற்கிறையீண்டு
வந்தவாறறைதியெனவணங்கிவினைவலிபவநோய்
தந்தவாறின்றிதுமேற்சாராதுனருளடையு
மந்தவாறடியேனுக்கருள்கசிவயோகமென்றான்.

இ-ள். இப்படி அரசன் சொல்ல, எதிரிற் றோன்றிய மலையைப் பொடிபடுத்திய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமாரக் கடவுள், அரசனே! நீ யிவ்விடத்திற்கு வந்த காரியத்தைச் சொல்லென்று வினவ,

அரசன் பணிந்து, இருவினைகளின் வலியானது பிறவியாகிய நோயைத் தந்தது, இத்தன்மையை யுடைய பிறவி யடையாது தேவரீரது திருவரு ளடையும்படி யடியேனுக்குச் சிவயோகத்தை யருள்புரிகவென்று குறை யிரந்தான். (௬௫)

என்றலுங்கவிழ்தலைச்சூர்மாவினின்னுயிரைவாட்டுக்
குன்றமுங்கொன்றவைவேற்குழகன்கோமகனைநோக்கி
வென்றனைப்புலனோரைந்தும்வென்றனையருளின்ஞான
முன்றனக்குணர்த்துவாமென்றுரைத்தருட்கடைக்கண்சேர்த்தி.

இ-ள். என்று சொல்லுதலும் கவிழ்ந்த தலையையுடைய சூரபன்மா வாகிய மாமரத்தினது இனிய உயிரைக்கொன்று, கிரவுஞ்சமலையையும் பொடிபடுத்திய கூரியவேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்கடவுள் அரசனைப் பார்த்து, மற்றையோர்களை வெற்றிகொண்ட வலிய ஐம்புலன்களையும் வென்றனை, ஆதலாற் சிவஞானத்தை யுனக்கு அறிவிப்பேம் மென்று சொல்லித் திருவருட் கடைக்கண்ணை வைத்து. (௬௬)

மூவகையான்மாதத்துவத்தின்முத்திறனுமுற்று
மேவனுருபமாதிவிகற்பமும்விளக்கிமேலோ
னேவுருவடிவுகாண்டலுணர்த்தியொண்பிரமனாதி
யாவுமோதரியயோகத்திருத்தலிதென்றுநல்கி.

இ-ள் மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களி னியல்களையும் மூவகைப் பட்ட தத்துவங்களி னியல்களையும் நிறைந்து விளங்கும் அனுபக்கம் சம்புபக்கம் என்னும் வேறுபாடுகளையும் உணர்த்தி, மேலவராகிய பர சிவத்தின் வடிவைக் காணுதலும் தெரித்து, அழகிய பிரமன் முதலாய எவருஞ் சொல்லுதற்கரிய சிவயோகத்தி லிருத்தல் இத்தன்மை யாகு மென்று உபதேசித்து. (௬௭)

ஆனந்தவுருவத்துள்ளேயனுதினம்விடாதுதூங்கி
நானர்திமொன்றுமின்றிநவிலருஞ்சிவானுபூதி

தானந்தலின்றிச்சோதிதயங்குறவூமன்கண்ட
வூனந்துகனவையொத்தலிவைசிவயோகமாமே.

இ-ள். இன்பமாகிய வடிவத்துள்ளே நாடோறும் இடைவிடாது அறிதுயில் புரிந்து, நான் என்னும் அகங்காரங் குறைந்து ஒருபற்று மில்லாமல், சொல்லுதற் கரிய சிவாநுபூதியிற் குறைவில்லாமல் ஒளி வடிவு பொருந்த, ஊமையானவன் கண்ட சொப்பனத்தைப் போல இருத்தல் சிவயோகமாகும் (௰அ)

நீணிலம்புரக்கப்பூண்டமணிமுடிநிருபனித்த
மாணுறுசிவயோகத்தையியற்றிநல்வழிவீட்டின்பம்
வேணவாவுறத்துய்ப்பாயென்றருளிமேனடுவுகீழுந் [தான்
தாணுவாய்த்தயங்கும்வேற்சேய் தனதுபொற்கோயில்சார்ந்

இ-ள். நீண்ட பூமியைக் காக்கும்படி தரித்த அழகிய கிரீடத்தை யுடைய அரசன் நாடோறும் மாட்சிமைப்பட்ட சிவயோகத்தைச்செய்து, நல்வழியில் முத்தியின்பத்தை வேண்டிய விருப்பத்தைப் பொருந்த அநுபவிப்பாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்து, மேல், நடு, கீழ் என்னு மூன திடத்துஞ் சோதித் தம்பமாகி விளங்கும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமா ரக்கடவுள் தமது அழகிய கோயிலையடைந்தனர். (௧௯)

சேய்கழறியவாறுற்றிச்சிவகதியடைதலாலுண்
காய்கனிவதியூர்யோகவனமெனக்கவினியோங்கிற்
றுய்கதிர்வேலோன்காட்சியளிப்பவேதுவாபரத்தோர்
நாய்கன்வீடெய்துமாறுகேண்மெனநவிலலுற்றான்.

இ-ள். சுப்பிரமணியக் கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறு சிவ யோகத்தைச் செய்து சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைதலால், உண்ணப் படுகின்ற காய் கனி முதலியன இருக்கும் அவ்வூரானது யோகவனம் என்னும் பெயருற்று உயர் வுடைத்தாயது. ஆராய்ந்த ஒளிகொண்ட

வேலாயுதத்தைத் தரித்த குகப்பெருமான் காட்சி கொடுத்தருள, துவாபர யுகத்தில் ஒரு வணிகன் முத்தியடைந்த விதத்தையுங் கேட்பீராக வென்று (சூதமுனிவர்) சொல்லத் தொடங்கினர்.

சேய்=செந்நிற முடையவன்; குமாரக் கடவுள். மூன்றாம் பாதமாகிய யோகமார்க்கத்தைச் சகமார்க்க மென்ப. அதனை யநுட்டித்தவர் சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைதலால் "சிவகதி யடைதலால்" என்றார்.

சிவஞான சித்தியார்.

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ்
சலிப்பற்று முச்சதுர முதலா தாரங்க
ளகமார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங்
கணைந்துபோய் மேலேறி யலர்மதி மண்டலத்தின்
முகமார்க்க வமுதுடல முட்டத் தேக்கி
முழுச்சோதி நினைந்திருந்தன் முதலாக வினைக
ளுகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்று
முழத்தலுழந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர். (௨0)

நித்திய நாதச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்-௫அஅ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதிநூருவது,

சுவணதத்தச் சருக்கம்.

அஃதாவது கோங்கவன மென்னும் யோகாரணியத்தில் இருந்த சுவணதத்தன் என்னும் செட்டிமுத்தியடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறும் பகுதி யென்பது பொருள்.

சுவணம்=பொன், தத்தன்=வைசியன். அந்தணனுக்குச் சர்மன் என்பதும், அரசருக்கு வர்மன் என்பதும், வைசியருக்குக் குப்தன் என்பதும், வேளாளர்க்குத் தாசன் என்பதும் சாதிச் சிறப்புப் பெயர் என்க. குப்தன் என்னும் வடமொழி தத்தன் என்றாயிற்று. ஸ்வர்ணம் என்னும் ஆரியம் சுவணம் எனத் திரிந்து நின்றதென்க. சருக்கம்= படைப்பு. அது ஈண்டுச் சங்கேதத்தாற் பகுதியெனப் பொருள்படும்.

கலி நிலைத்துறை.

அந்தநாட்டிடைவணிகர்தொல்குலத்துளோனளிசூழ்
கொந்தவிழ்ந்ததார்ப்புயன்சொன்னதத்தனுமவன்றன்
சிந்தையன்புடைக்காதலியருந்ததிசிவணி
வந்தமாநனிமகேசையுமனையறம்புரிவார்.

இ-ள். அந்த நாட்டினிடத்திலே பழைய வணிகர்குலத்திலே பிறந்தவன், வண்டுகள் சூழ்ந்த பூக்கொத்துக்கள் விரிந்த மாலையை யணிந்த தோளை யுடையவன், சுவண தத்தன் என்னும் பெயருடையவன். அவனும் அவனது மனத்தில் அன்பினை யுடைய மனைவியான அருந்

தியை நிகர்த்து ஒழுகின்ற மகேசை என்பாளும் இல்லறத்தை நடாத்தி வருவாராயினர்.

வணிகர்=வாணிகத் தொழிலுடையவர். "வைசியன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை" என்பது தொல்காப்பிய விதி. வைசியர் இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடியர் என மூவகைப் படுவர் என்று சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்துள்ள சிலர், வைசியர்—பூவைசியர், கோவைசியர், தனவைசியர் என மூவகைப் படுவர் என்றும், அவருட் பூவைசியர் வேளாளர் என்றுங் கூறி யிடர்ப் படுவர். பிங்கலந்தையில் அங்ஙனே புதுச்சூத்திரஞ் செய்து நுழைத்தும் சூடாமணியினும் அவ்வாறே சேர்த்தும் உள்ளார். அவை யெலாம் வாதராச்சிய நியாய சாரேய மகா பரசாந் கண்டிக்கப்பட்டொழிக் கப் பட்டன. கோவைசியர் இடையராகலின் அதுவும் பொருந்தா தென்க. ஸ்வர்ணம் என்பது சுவர்ணம் என்றாகி, அது சொன்னம் என்றாயிற்று. (௧)

நறைமுறுக்குடைந்தாறுபாய்நாறிதழ்க்கொன்றை
பிறைமிலைச்சுகோடீரனைப்பிணைநெடுந்தடங்கட்
பொறைமலர்க்குழற்பூந்திருமார்பனைப்போற்று
முறைநெறித்தலைநிலைப்புறுமுயற்சியின்மிக்கார்.

இ-ள். தேனானது கட்டவிழ்ந்து ஆறு போலப் பாய்கின்ற, வாசனை வீசும் பூக்களை யுடைய கொன்றை யினையும் பிறைச் சந்திரனையுந் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவ பெருமானையும், பெண்மான் போன்ற நீண்ட பெரிய விழிகளையும், பூக்களைச் சூடிய அளக பாரத்தையு முடைய அழகிய இலக்குமியைத் தரித்த திருமார்பினையுடைய விட்டுணு மூர்த்தியையுந் துதிக்கின்ற வழியினிடத்தே நிலைந்தலைக் கொண்ட தொழிலில் மேம் பட்டவ ராயினர். (௨)

செல்லொழுக்கெனத்தருநிதியொழுக்கமுந்தெய்வச்
சொல்லொழுக்கமுமுறைமையுந்துலைநிகர்முல்லை

நல்லொழுக்கமுநாடொறுநாடொறுஞ்சிறந்த
வில்லொழுக்கினர்மைந்தரில்லாமையைநினைந்தார்.

(இ-ள்). மேகத்தின் ஒழுக்கத்தைப் போலப் பிரதியுபகாரங் கருதாது கொடுக்கும் செல்வமும், சிவபெருமானாலே திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட வேத வொழுக்கமும், தராசினை யொத்த நன்மையாகிய கற்பொழுக்கமும், நாடோறும் நாடோறும் வளரப்பெற்ற அவ்வில்லொழுக்கத்தை யுடைய இருவரும் தமக்குப் புத்திர ரில்லாமையை நினைத்தார்கள். (ங)

மற்றுமற்றுள தவநதிபடிந்துமாநிலத்தின்
மற்றுமற்றுள தலங்களில்வணங்கியும்வனத்தின்
மற்றுமற்றுள நோன்புகளாற்றியும்வருந்தி
மற்றுமற்றுள புரிந்துமோர்மகவின்றிமெலிந்தார்.

இ-ள். வேறு வேறு தலங்களிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களிற் றோய்ந்தும், பெரிய பூமிக்கணுள்ள புண்ணிய தலங்களிலே பணிந்தும், வனத்திலே சென்று பலவகைப் பட்டுள்ள தவங்களைச் செய்து வருந்தியும், இன்னும் வேறு வேறு என்ன உள்ளனவோ அவைகளெல்லாவற்றையுஞ் செய்தும் ஒரு புத்திரனின்றி வருந்தினர். (ச)

மைந்தருள்ளவர்நோற்குமாதவங்களேதவங்கண்
மைந்தருள்ளவர்பெறுகின்றவரங்களேவரங்கண்
மைந்தருள்ளவரில்லறவாழ்க்கையேவாழ்க்கை
மைந்தருள்ளவரிருமையும்வருபயனுகர்வார்.

இ-ள். புத்திரருள்ளவர்கள் அநுட்டிக்கும் பெரிய தவங்களே தவங்களெனப்படும், புத்திரருள்ளவர்கள் பெறுகின்ற மேன்மைகளே மேன்மைகளெனப்படும், புத்திரனைப் பெற்றவர்களது இல்லற வாழ்க்

கையே இல்லறமெனப்படும். புத்திரனைப் பெற்றவர்களே இம்மையிலும் மறுமையிலும் வருகின்ற பிரயோசனத்தை யனுபவிப்பார்கள்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல நன் மக்கட் பேறு.

எனத் திருக்குறளினும்

பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமற்
றென்னுடைய ரேனு முடையரோ-வின்னடிசில்
புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ் செய்யவாய்
மக்களையிங் கில்லா தவர்.

என நளவெண்பாவினும், கூறியவாறு மக்களை யில்லாத வாழ்வு வாழ்வெனப்படாது என்றார். மைந்தர்-தாய்தந்தையர்க்குப் பலமாகஇருப்பவர் மைந்து=வலிமை. (௫)

உரியவாழ்வினுக்கழகுமாண்புடைமனைவாழ்தல்
பரிவுகூர்மனைக்கழகுகற்புடைமைபாரித்த
லரியகற்பினுக்கழகுதொல்லறத்தொடுமொழுகல்
புரியறத்தினுக்கழகுநற்புதல்வரைப்பெறுதல்.

இ-ள். சிறந்த வாழ்வினுக்கு அழகாக வுள்ளது மாட்சிமையுடைய இல்லறத்து வாழுதல், அன்புமிக்க மனையாளுக்கு அழகாக வுள்ளது கற்புடைமையைத் தாங்குதல், அருமை யாகிய கற்பினுக்கு அழகாகவுள்ளது பழைய இல்லறத்தோடும் பொருந்தி நடத்தல், அவ்வாறு நடத்தும் இல்லறத்தினுக்கு அழகாகவுள்ளது நல்ல புத்திரரைப் பெறுதலாகும். ()

என்றுசண்முகநதிக்கரைகுணதிசையெய்தி
மன்றல்வாழ்பரத்துவாசன்றனிருக்கையில்வைகிப்

பொன்றயங்குதோளிலக்குமிநாரணற்போற்றி
யன்றுசித்திரைத்திங்களிலரியநோன்பிழைத்தார்.

இ-ள். என்றிவ்வாறு நினைத்து, சண்முக நதிக்கரைக்குக் கீழ்த் திசையை யடைந்து, புதிய வாசனை தங்கும் பரத்துவாச ஆச்சிரமத்தி னிருந்து, அழகு விளங்கா நின்ற தோள்களை யுடைய இலச்சுமியையும் விட்டுணுவையுந் துதித்து, அந்தத் தினமாகவுள்ள சித்திரை மாதத்தில் அரிய தவத்தைச் செய்தனர். (எ)

அறந்தவாதிழைப்புறவளித்துழாய்ப்புயலணைந்து
சிறந்துளீர்மகப்பேறுமக்கிலைதரித்திடினும்
பிறந்துவீந்துபோமாயினும்பெறத்தருகென்றார்
மறங்கடந்தவண்டிகிரியான்வழங்கினன்மறைந்தான்.

இ-ள். தவத்தை (சுவண குத்தனும் மனைவியான மகேசை என்பா ரும்) தவறாது செய்யாநிற்க, வண்டுகள் வீழும் துழாய் மாலையை யுடைய மேகம் போன்ற திருமால் தோன்றி, அன்பிற் சிறந்தவர்களே, புத்திரப் பேறு உமக்கு இல்லையாகும், தரித்தாலும் பிறந்து இறந்து விடும் என்றார். அவ்வாறாயினும் யாம் பெறும்படி தரக் கடவீர் என்று பிரார்த்தித்தார், பகைகளைக் கடந்த சுதரிசன சக்கரத்தை யுடைய திரு மால் அவ்வாறே கொடுத்துச் சென்றனர். (அ)

மாலிடம்பரிவலம்புரிவளையினைநோக்கிப்
பால்வளாய்தவம்பயில்வணிகர்க்கொருமகவா
யேலவாவறப்பருவமோரைந்தெய்திமீள்கென்று
னீலமேனியன்பணித்திடும்பணியினின்றதுவே.

இ-ள். அவ்வாறு சென்ற திருமால் தமதிடத்திற்றரித்த வலம்புரிச் சங்காகிய பாஞ்ச சன்னியத்தை நோக்கி, வெண்ணிற முடைய சங்கே, தவத்தைச் செய்த சுவண குத்தன் என்னும் வைசியனுக்கு ஒருகுழந்தை

யாகச் சென்று, அவனது அவா நீங்கும்படி ஐந்து வயதுவரையு மிருந்து நம்மிடம் வருக என்றனர், சங்கும் திருமால் கூறிய கட்டளைக்கு இசைந்து நின்றது. (௯)

மன்னலந்திகழ்நேமியோன்வரந்தரவாங்கி
யின்னலங்கடலொரீஇக்கரையேறிவைகிடுநாட்
பொன்னலங்கெழுவணிகர்கோன்புணர்முலைத்துணைவி
கன்னலஞ்சொலாள்வயிற்றினிற்கருப்பமுற்றதுவே.

இ-ள். பெரிய நன்மை விளங்கா நின்ற சக்கரத்தை யுடைய திருமால் வரத்தைக் கொடுக்கப் பெற்று, துன்ப சாகரத்தினின்றும் நீங்கிக் கரையேறி யிருக்குங் காலத்தில், பொன்னினது நன்மைகள் பொருந்திய சுவண குத்த னென்னும் வைசியத் தலைவனது நெருங்கிய தனங்களை யுடைய மகேசையென்னும் மனைவியான, கருப்பஞ் சாற்றை யொத்த அழகிய சொற்களை யுடையாளிடத்து வயிற்றில், கருப்பம் பொருந்தியது.

தோற்றுமோர்மதிக்கோர்மதிசுவைமுதறிரிந்து
வேற்றுருத்தழீஇயாவுநோய்மருங்கினில்வீங்கி
யீற்றுளைந்துசூற்சலஞ்சலமுத்தமீன்றென்ன
வாற்றமிலொருசிறுவனைவயிறுவாய்த்துயிர்த்தாள்.

இ-ள் தோற்றிய ஒருமாதத்திற்கொருமாதம் உணவு முதலாயின வேறுபட்டு, வேறுவடிவங் கொண்டு, கருப்பவாதனையானது வயிற்றி லதிகப்பட்டு, பிரசவ வேதனை யுற்று, கருவுற்ற சலஞ்சலம் என்னுஞ் சங்கு முத்தை யீன்றாற்போல, சோர்வில்லாத ஒரு புத்திரனைத் தன் வயிற்றினின்றும் பெற்றனள். (௧௧)

உதித்தவோரைபிலந்தணர்க்கொண்ணிதிக்குப்பை
விதித்தவாறுவேணவாவுறவீசிநெய்யாடி

மதித்தவொக்கலுக்கறுசுவைவழங்கினன்றேவர்
பதித்தலந்தொறும்விழவணிநடப்பவேபணித்தான்.

இ-ள். புத்திரன் பிறந்த அச்சுப முகூர்த்தத்திலே பிராமணர்க்கு அழகிய திரவியக் குவியல்களை வேதாகமங்களில் விதித்தவாறே, வேண்டு மளவுங் கொடுத்து, நெய் வழங்கி, தன்னை மதித்திருக்குஞ் சுற்றத்தார் களுக்கு அறுசுவை யுணவுகளைக் கொடுத்தனர், தேவாலயங்க டோறும் அழகிய திருவிழா நடக்கும்படி கட்டளை யிட்டான். (கஉ)

அயனுமாயனுமிளிர்சடைப்பிரானுமாறிரண்டு
நயனநாயகனெனத்திருநாமமுநவிற்றி
வயவைவேலினேய்மகவினைக்காத்தியென்றிறைஞ்சி
நியமமுற்றலர்பெய்துநித்தலுஞ்சென்றுநேர்வார்.

இ-ள். பிரமனும் விட்டுணுவும் உருத்திர மூர்த்தியும், பன்னிரு கண்களையுடைய குழந்தைவேலன் என நாமகரணஞ் செய்து, வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடையோய், இக்குழந்தையைக் காத்தருள் வாயாகஎன்றுவணங்கி, நியமத்துடன் பூக்களைத்தூவி நாடோறும் ஆலயஞ்சென்று மீள்வர் (கங)

நாடொறுந்திதிமதிதொறுநவிலுறுமயன
நீடுறும்பருவந்தொறுநிகழ்வனபுரிந்து
சூடுறும்பணிமுதலனசூட்டியேவளர்ப்பச்
சேடுறுஞ்சிலதிங்களிற்சிறந்துசேய்வளர்ந்தான்.

இ-ள். தினங்களிலும் திதி, மாதம், சொல்லப்பட்ட அயனம் (ஆண்டிற்பாதி) நீண்ட வருடம் என்னும் இக்காலங்க டோறுஞ் செய் வனவற்றைச் செய்து, தரிக்கத் தகுந்த ஆபரணங்கள் முதலாயினவற் றையுந் தரித்து வளர்க்க, பெருமைபொருந்திய சிலமாதத்துட் சிறப் புற்று அப்புத்திரன் வளர்ந்தான். (கச)

பன்னருஞ்சிறுமதலைகேட்டுருகியும்பாலன்
றுன்னுறும்விளையாட்டினுட்சூழுதல்கண்டும்
பின்னருஞ்சிலபுரிவதுநோக்கியும்பிதாவு
மன்னையுங்களியடைந்திடப்பருவமைந்தடைந்தான்.

இ-ள். சொல்லுதற்கரிய இளங்குதலைச் சொற்களைக் கேட்டு உருக்க முற்றும், அப் புத்திரன் பொருந்தும் விளையாட்டின் ஆடல் கண்டும், பினபுஞ் சில செய்கைகளைச் செய்வது பார்த்தும், தன்னைப் பெற்ற தந்தையுந் தாயும் சந்தோஷங்கொள்ள ஐந்து வயதடைந்தான். (கரு)

பூந்தடத்தொடும்வாவியும்பொருந்திரையாறுந்
தேந்தண்மாமலர்ச்சோலையுஞ்சேதிமம்யாவும்
வேந்தராதியர்சிறாருடன்போய்விளையாடி
வாய்ந்தகேளிருஞ்சூழ்கொளவளர்கின்றநாளில்.

இ-ள். பொலிவாகிய குளிர்ந்த தடாகத்தும், வாவிகளிலும் மோதுகின்ற அலைகளை யுடைய நதியினும், தேன் பொருந்திய பெரிய பூக்களை யுடைய சோலைகளினும் செய்குன்றுகளினும், அரசகுமாரர் முதலாயினோருடன் சென்று விளையாடி உரிமையாகவுள்ள சுற்றத்தார் விரும்பிச் சூழ வளர்ந்தனன். அவ்வாறு வளர்கின்ற காலத்தில். (கசு)

ஒருபகற்சிறுமைமந்தரோடுயர்வில்வவனத்தி
னருகுதேனுமாதீர்த்தத்தினூடுறுமேல்வை
கருதுமூதுணர்வுதிப்பவக்கான்முளைவளையாய்த்
திருமுயங்குமால்செங்கையிற்சேர்ந்ததுவன்றே.

இ-ள். ஒருநாள், சிறுடருவத்தை யுடைய பிள்ளைகளுடன் உயர்வாய வில்வ வனத்தின் பக்கத்தில் உள்ள பெரிய காமதேனு தீர்த்தத்தினிடத்தில் நீர் விளையாடும் காலத்தில், நினைக்கப் படுகின்ற பழைய பேரறிவு தோன்ற அக் குழந்தை சங்காகி, இலக்குமியைச் சேர்ந்திருக்கும் விட்டுணுவினது சிவந்த கையி னடைந்தது. (கஎ)

ஆயதாய்வுற்றார்மகனறலாழ்ந்தனனென்னுப்
போயறைந்திடப்பயந்தவர்வேரறப்பூவிற்
சாயுநீண்மரம்போல்விழுந்தயர்ந்துகண்டருநீர்
பாயும்யாற்றினுந்துயர்ப்பெருங்கடலினும்படிந்தார்.

இ-ள். அவ்வாறாய தன்மையை யறியாதவர் அக்குழந்தை நீரினுள் முழுகினனென்று நினைத்து, வணிகனிடஞ் சென்று தெரிக்க, அவனும் மனைவியும், வேரறுந்து போகப் பூமியில் விழும் நீண்ட மரம்போல விழுந்து சோர்ந்து, கண்ணினின்றும் பொழிந்த நீராகிய நதியினும் துயரமாகிய சமுத்திரத்தினிடத்தும் முழுகினர். (௧அ)

வீழ்ந்துவீழ்ந்தடிக்கடியெழுந்துமின்வாளாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினராயினர்பொய்கைவாய்ப்புகுந்து
சூழ்ந்தகேளொடும்புனலிடைத்துருவியுங்காணு
ராழ்ந்துபூழ்தியின்மாழ்கிவாய்விண்டரற்றினரால்.

இ-ள். அடிக்கடி யெழுந்து விழுந்து விழுந்து ஒளிபொருந்திய வாளாயுதத்தாற் பிளக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவரான தாய்தந்தையர்கள் தேனுதீர்த்தக் கரைக்குச்சென்று தம்மைச் சுற்றிவந்த சுற்றத்தார்களுடன் நீரிடத்தே தேடியுங் காணாதவராய், நிலத்தில் விழுந்து புரண்டு மயங்கி யிரங்கினர். (௧௯)

கோச்சகக் கலிப்பா.

தாவியோடிச்சிறுவர்தம்பால்விளையாடி
மேவியோடியொர்கன்னல்வருமுன்விளிந்தாயோ
பாவியேநோற்றபயனிதுவோபாலாநீ
ராவியோகூற்றேநின்னுவியள்ளியுண்டதுவே.

இ-ள். பாய்ந்து ஓடிச்சென்று சிறுவரிடத்து விளையாடி, நாம் வீடுசென்று ஒருநாழிகைக்குள் வருதற்குமுன்னராக, நீ இறந்தனையோ

ஹே குழந்தாய் பாவியேமாகிய யாம்செய்த தவம் இதுவோ? உனது உயிரை யுண்டது நீர்த்தடாகமோ யமனோ? யாதோ அறிகிலேம். (உ0)

பேராயெமைநின்பிராயத்தாராயமினிச்
சாராய்சிறிதுந்தனிபிரியாயிப்போதெம்
மாராவமுதேயென்றூர்வத்தழைக்கினுநீ
வாராயெங்குற்றாய்மகவேமகவேயோ.

இ-ள். எம்மை விட்டுப் பிரியாதே, உன்னுடைய பருவத்தினரான சிறுவர் கூட்டங்களைச் சாராதே, சிறிதும் தனியே செல்லாதே, இப்போது எம்முடைய தெவிட்டாத அமிர்தமே யென்று அன்புடன் அழைத்தாலும் நீ வாராது எங்குச் சென்றனை, புத்திரனே! புத்திரனே. (உக)

பொன்னையிழந்தாலும்புவியிலோர்கோலோச்சு
மன்னையிழந்தாலும்வணிகர்குலமரபு
தன்னையிழந்தாலுந்தமியேந்தவத்தீன்ற
வுன்னையிழந்துமற்றுய்யேமுய்யேமே.

இ-ள். திரவியத்தை யிழந்தாலும் பூமியின்கண் ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தும் அரசனை யிழந்தாலும், வைசிய குலமரபினை யிழந்தாலும், தனித்தவராகிய யாங்கள் தவத்தினாற் பெற்ற உன்னை யிழந்து பிழைத்திருக்க மாட்டேம், பிழைத்திருக்க மாட்டேம். (உஉ)

பூணாடுமார்புமழலைவாய்ப்புன்னகையும்
வாணாடுகோலமுகமும்வடிக்குழையுந்
தாணாடுகிண்கிணியுந்தண்டோட்சிறுதொடியுங்
காணாமலாவிகழிவையோகண்மணியே.

இ-ள். ஆபரணங்க ளசைகின்ற மார்பமும், குதலைச் சொற்களை வசனிக்கின்ற வாயினின்றுந் தோன்றுங் குறுநகையும், ஒளி கொண்ட

அழகிய முகமும், தேய்க்கப்பட்ட குண்டலமும், பாதங்களிற் சூழ்ந்துள்ள கிண்கிணியும் தண்ணிய புயத்தி லணியப்பட்ட வளையும் ஆகிய இவைகளை யாங்கள் காணுமல் எமது கண்மணியே இறப்பாயோ? ()

ஈன்றேம்பெரிதுவகையெய்தினேம்யாவருநிற்
சான்றோனெனச்சொற்றருமுன்றனிபிரிந்தா
யூன்றேயுயிர்தாங்கியுய்யேமுனைநேடி
வான்றேய்நிலையின்வருகின்றேமழகளிறே.

இ-ள். (தவஞ் செய்து) பெற்றேம், மிகவுஞ் சந்தோஷத்தை யடைந்தேம், எவர்களும் நின்னைப் பெரியோன் என்று கூறுஞ் சொல்லைச் சொல்லுதற்கு முன்னர்த் தனியே எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தாய், தசை பொருந்திய உயிரைத் தாங்கிப் பிழைத்திருக்க மாட்டேம். உன்னைத் தேடி ஆகாயத்தில் விளங்கும் சுவர்க்க லோகத்திற்கு வருகின்றேம். இளமைபொருந்திய யானை போன்றவனே:

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றே னெனக்கேட்ட தாய்.

எனத் திருக்குறள் கூறுமாகலின் "ஈன்றேம் பெரிதுவகை யெய்தினேம் யாவருநிற் - சான்றோ னெனச்சொற் றருமுன் றனி பிரிந்தாய்" என்றார். "மழகளிறே" என்றது உருவகம். (உச)

வெங்நிரயவீரைநடுவீழாதுமீமிசைச்செம்
பொன்னுலகிலேற்றுவதுபுத்திரனென்றோர்ந்துணர்ந்து
பன்னெடுநாளேற்றுப்பயந்தேமுனைநீங்கி
யின்னுயிர்கொண்டாறியிருப்பேமோமழகளிறே.

இ-ள். கொடிய நரகமெனனுஞ் சமுத்திரத்தின் நடுவே விழாமல் மேலிடத்துள்ள சிவந்த பொன்மயமான சுவர்க்கலோகத்தி லேற்றுவது புத்திரனென்று அறிந்து, பல நீண்ட நாளாகத் தவஞ்செய்து பெற்

றேம், அவ்வாறாய உன்னை விட்டுப் பிரிந்து, இனிய உயிரைக் கொண்டு ஆறியிருப்பேமோ, இளைய யானைக்கன்றை யொத்தவனே. (உ௫)

என்றின்னனவுள்ளிரங்கியிருவோரும்
பொன்றும்பொருளேபொருளாய்ப்பொருண்முழுதும்
வென்றியயலோர்க்கும்வேதியரோடாதுலர்க்கு
முந்தியிடையினின்றுமுகந்துமுகந்துநல்கி.

இ-ள். என்று இவ்வாறாயவற்றை மனத்தின்கணினைந்து இரக்கமுற்றுப் புலம்பித் தாய் தந்தை யென்னும் இருவோரும் இறக்குந் துணிபே தமக்கு உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு, தம்மிடத்து இருந்த பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், அயலி லுள்ளவர்க்கும் பிராமணர்களுடன் வறியவர்களுக்கும் மூற்பட்டு இடத்தி லிருந்து மொண்டு மொண்டு கொடுத்து. (உ௬)

கேளுங்குடியுமழுங்கியமக்கேள்வனுடன்
வாளுண்கண்ணாளும்வருந்திமகவாசைபற்றி
பாளுங்கதிர்வேலடிகளையுள்ளாதரித்து
மூளுங்கொழுந்தழலின்மூழ்கமனமூளுங்கால்.

இ-ள். சுற்றத்தாரும் ஏனைய மக்களும் வருந்திப் புலம்ப, வாளாயுதத்தையும் வெற்றி கொண்ட கண்ணை யுடையவளாகிய மகேசை யென்னாளும் வருத்தமுற்றுப் புத்திரசோகங் கொண்டு, தங்களை யாளாநின்ற கதிர்வேற் பெருமானை மனத்தின்கண் ஆதரவு செய்து, தன் நாயகனுடன் மூண்ட கொழுமையாகிய அக்கினியின் இடத்து முழுகும்படி மனத்தில் நினைக்குங் காலத்தில். (உ௭)

பட்டவிழ்பூஞ்சிறுகுஞ்சிமாலையுட்வாணுதனுட்டி
விட்டமணிச்சுட்டியும்வில்வீசுமணிப்பூங்குழையும்

கட்டெழின்மென்கொடிமூக்குங் கருணைபொழிவிழிநோக்கு
சிட்டர்தொழுங்கனிவாயுமிளநகையுஞ்செவ்விதர. [௫

இ-ள். தேன் பரந்த பொலிவாகிய சிறிய குடுமியிற் றரித்த மாலையும், வெள்ளிய நெற்றியிற் றரித்த இரத்தினச் சுட்டியும், ஒளி வீசுகின்ற பொலிவாகிய இரத்தினக் குண்டலமும், மிக்க அழகினை யுடைய மிருதுவான கொடிபோன்ற நாசியும், அருளைப்பொழிகின்ற கண்களின் பார்வையும், பெரியோர்களால் வணங்கப் படுகின்ற கோவைப் பழம் போன்ற வாயும், இளமுறுவலும் அழகைச் செய்ய. (உஅ)

வேணித்தண்பிறையைமுறித்திணக்கியிழைத்தெனமிளிரு
மாணிப்பொற்புலியுகிரினைம்படையுமழகெறிப்பத்
தூணொப்பித்தன்றோளும்பசுந்தொடியுஞ்சுடரமணி
மாணிக்கச்சிறுவிரலின்மணியாழிவெயில்விரிப்ப.

இ-ள். சடாமுடியின்கண் தரித்த குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனை, ஒடித்து இணக்கி வைத்தாற் போன்று விளங்குகின்ற, மாற்றுயர்ந்த பொன்னாற்செய்யப்பட்ட புலிநகத்தோடுகூடிய பஞ்சாயுத மணியும் அழகைச் செய்ய, தூணை யொப்பனை செய்தாற் போன்ற தோளும் பசிய வளைபல்களும் ஒளியைச் செய்ய, அழகிய மாணிக்க ரத்தினம்போலுஞ் சிறுவிரலின்கண் இரத்தினமோதிரம் ஒளியை வீச. (உகூ)

சீதமணிவிளிம்புடைக்கோசிகமுமரைஞாணணியுங்
கீதமுரைபரிக்குரற்கிண்கிணிமிழற்றுஞ்சீறடியு
மேதகமுன்விளிந்தோன்மீண்டனனென்றிருவோருங்
காதலிப்பமுன்னுதித்தான்கடவுணுதற்கண்ணுதித்தான்.

இ-ள். குளிர்மையாகிய இரத்தினவிளிம்பினை யுடைய பட்டுடையும், அரைஞாண் ஆபரணமும், கீதத்தைச் செய்கின்ற கனைக்குங் குரலினையுடைய சதங்கைகள் ஒலிக்கின்ற சிறிய பாதங்களும், மேலான தகுதியைக் கொண்ட முன்னர் இறந்த பாலகன் திரும்பவும் வந்தன

மென்று, சுவணருத்தனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவரும் விருப்புறும்படி, சிவபெருமானது அக்கினிக்கண்ணினின்றுந் தோன்றிய குமாரக் கடவுள் அவர்க்குமுன் தோன்றினர். (௩0)

கண்டனர்கண்களிகூரக்கான்முளையென்றெடுத்தணைத்துக்
கொண்டனரெங்குற்றுயெங்குலக்குன்றேயெமையீர்த்துச்
சண்டனிரயக்குழியிற்றாழ்த்தாதெய்தினையெனவாய்
விண்டனர்யாருணர்வார்செவ்வேள்விளையாடலைமன்னே.

இ-ள். (வணிகனும் மனைவியு மாகிய இருவருப்) கண்டார்கள், கண்கள் ஆனந்தங் கொள்ளும்படி, தமது புத்திரனென்று எடுத்தணைத்துக்கொண்டு, எமது குலமலையே எவ்விடத்து அடைந்தனை, யமன் எங்களை யிழுத்து, நரகக் குழியில் தாழச்செய்ய விடாது வந்துவிட்டனை, என்று வாயாற் சொன்னார், கந்தக் கடவுளின் திருவிளையாடலை யாவரறிவார். (௩௧)

எடுத்தணைக்குமதுபோழ்தினிருவரையுமுலகறியத்
தடுத்தடிமைகொளவேண்டிச்சண்முகமாய்ப்பன்னிருகை
தொடுத்தபடைகளுங்கருணைசுரந்தநயனமுந்தோகை
மடுத்தமயிலுந்தோன்றநின்றனன்வானவர்கோமான்.

இ-ள். எடுத்து அணைத்த அந்தச் சமயத்தில், சுவண ருத்தன் அவன் மனைவியென்னும் இருவரையும் உலகம் அறியும்படி தடுத்தாட்கொள்ள விரும்பி, ஆறு திரு முகங்களும், பன்னிரு திருக்கரங்களும், அவற்றிற் பொருந்திய ஆயுதங்களும் அருளூறிய திருக்கண்களும், கலாபம் பொருந்திய மயில்வாகனமுந் தோன்றும்படி தேவர்கட்குத் தலைவராகிய சிவசுப்பிரமணியப் பெருமான் நின்றனர். (௩௨)

பெய்தார்பூமாரிவிண்ணோர்பேரியியங்கினவிசும்பிற்
கைதலைகூப்பினரறவோர்கண்டுளிதேக்கினர்தொண்ட

ரெய்தரியதனிக்காட்சியிடைப்பட்டாரிருவருந்தாம்
பைதலொழிந்துளம்வெருவிப்பணிதலும்வேற்கிறைபகரும்.

இ-ள். தேவர்கள் பூமழையைப் பெய்தனர், தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன, முனிவர்கள் ஆகாயத்தைநோக்கிக் கைகளைத் தலையிற் குவித்தார்கள், அடியவர்கள் யாவரும் கண்ணினின்றும் நீர்த்துளியை நிறைத்தார், அடைதற்கரிய ஒப்பற்ற காட்சியினிடத்துப் பரவசப் பட்டனர், சுவணகுத்தனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவரும், துன்பம் நீங்கி மனம் அச்சமுற்று வணங்குதலும், வேலாயுதத்தையுடைய தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருளுவார். (௩௩)

முன்னீர்மாதவ்நெடுநாண்முயறலுமுந்நீருறங்கு
மைந்நீர்மேனியன்றோன்றிமகப்பெறின்மற்றில்லையென்றான்
பின்னீர்பெற்றிறந்தாலுமகப்பேறலருள்கவென்றே
சொன்னீராதலின்மகவாய்த்தோன்றியதொண்கரச்சங்கம்.

இ-ள் முன்னர் நீங்கள் பெரியதவத்தை நெடுநாளாகச் செய்தலும் திருப்பாற்கடலி னிடத்தே துயிலுகின்ற கார்மேகம்போலும் மேனியையுடைய கோவிந்தன் பிரசன்னனுப், புத்திரப்பேறு உங்களுக்கு இல்லையென்றான், பின்னர் நீங்கள் பெற்றுச் செத்தாலும் புத்திரப் பேற்றைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டீர், அதனால் அவன்து கையினுள்ள பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கானது குழந்தையாகத் தோன்றியது.

பாற்கடல் கடையுங்காலத்தில் ஆலாலந் தோன்றிற்று. அதுகண்ட தேவர்களும் அசுரர்களுமோடினர். மாயவன் யாம் காக்கின்றோமென்று நஞ்சிற்கு முன்னர்ச் செல்லுதலும் அதன்வேகம் பட்ட வளவிலே பவளவண்ணமாயிருந்த இவர் தேகம் நீலநிற மாயிற்றாகலின் "மைந்நீர் மேனிய" னென்றார்?

சிவபெருமானாற் கொடுக்கப்பட்ட சங்காதலின் ஒண்கரச் சங்கமென்றார் அது.

செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வுதைத்தனையே
சங்காழி முகுந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே.

என்னுந் திருவருணைக் கலம்பகச் செய்யுளாற் பெறுதும். (௩௪)

ஏவலினைம்பருவம்வைகியடைந்ததுமீண்டதுபுரிமால்
யாவதும்யாமளியுடையீராதலினிவ்வாறுநும்பாற்
றுவறவாற்றினமென்னுச்சாற்றிவரம்பலநல்கித்
தேவதேவன்றிருவாவினன்புரிச்சேதிமஞ்சென்றான்.

இ-ள். சங்கானது விட்டுணுவின் ஏவலாலே ஐந்து வயதுவரைக்கு மிருந்து பின்னர்ச் சென்றது, அன்பினையுடையீர் யாம் அதுநோக்கி நும்மிடத்து இங்ஙனம் குற்றமறக் குழந்தையாய் வந்தேம் என்று கந்தக் கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பலவரங்களையுங் கொடுத்துப் பழநிப் பதியிலுள்ள திருக்கோயிலை யடைந்தனர். (௩௫)

அருபெரிநாயகனுமுல்லையணங்குமாவினன்குடியிற்
றெருட்டருசில்பகல்வைகித்தேமலர்த்தாடிளைத்தடைந்தார்
மருடுமிமாதவமுயன்றுவசுமந்தன்கலியுகத்தி
லிருவினையொத்தடைந்தவாகேண்மெனமாமுனியிசைத்தான்

இ-ள் திருவருளை யுணர்ந்த சுவணகுத்தனென்பானும் கற்பினையுடைய அவன் மனைவியும் அப்பழநிப் பதியினிடத்தே சிலநாளிருந்து தேன்பொருந்திய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை யடைந்தனர், அதுநிற்க, முனிவர்களே! கலியுகத்தில் வசுமந்தனென்பவன் மயக்கத்தை நீக்குகின்ற பெரியதவத்தைச் செய்து நல்வினை தீவினையென்னு மிருவினைகளுந் துலைபோலொன்றுபட்டு முத்தியடைந்த சரித்திரத்தைக் கேட்பீராகவென்று சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். ()

சுவணகுத்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௬௨௪.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினேழாவது,

வசுமந்தச் சருக்கம்.

கலிநிலைத் துறை.

அங்கிவளர்ப்போர்முதலியமூவர்க்கருளேவல்
வெங்கலிதீரப்புவிதருவேளாண்டொழின்மிக்கோன்
சங்கரிபாகன்சிறுபிறைவேணித்தலைவாழ்வின்
மங்கைதொல்குலவன்மண்மகள்புதல்வன்வசுமந்தன்.

இ-ள். அக்கினியை வளர்க்கின்ற அந்தணர் முதலிய முக்குலத்தாருக்கும் அருளுடனே ஏவல் புரிதலினும், கொடிய துன்பமானது நீங்கப்பூமியிற் பொருந்திய வேளாண்மைத் தொழிலிலும் மிகுந்தவன், உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானது பால சந்திரனைத் தரித்த சடாமுடியின்கண் வாழ்தலையுடைய கங்கையினது பழைய குலத்திற் றோன்றினவன், பூமி தேவியின் புத்திரன் அவன்பெயர் வசுமந்தனாகும்.

பிராமண ரிருவகைப் படுவர். அவருள் அநாதி சதாசிவப் பெருமானது ஐம் முகத்தி னின்றும் தோன்றிய பஞ்ச விருடிகள் கோத்திரத்து உதித்த அந்தணரே உயர்ந்தவ ராவார். அவரே ஆதி சைவப் பிராமண ரென்றழைக்கப்படுவர் மற்றையோர். பிரமனது முகத்தினின்றுந் தோற்றியவராம் அவர் பலவகைப் படுவர். ஈண்டு அங் கிவளர்ப் போரென்றது ஆதி சைவப் பிராமணரை என்க.

வேளாளர் மூன்றாங் குலமாகிய வைசியரென இக்காலத்துள்ளார் சிலர் மயங்கி இடர்ப் படுகின்றாராதலின் அது வேதாகமாதி உண்மை

நூல்களுக்கும் பண்டையாசிரியராய் உள்ளிட்டாரெல்லாருக்கும் விரோதமாகலின் அது அன்றென மறுத்து நூலின் றுணிபும் தொல்லாசிரியரின் கருத்தையும் விளக்குவான் மூவர்க்கரு ளேவலென்றும், மங்கை தொல்குலன், மண்மகள் புதல்வன் என்றும் வலியுறுத்தினு ராயிற்று. இதனுனே வேளாளர் நான்காம் வருணத்தரென்பது வெள்ளிடை மலைபோற் றெள்ளிதின் உணரக் கிடக்கின்றது. இவற்றின் விரிவெல்லாம் வருணசிந்தாமணி மறுப்பிற் பரக்கக் காண்க.

வேளாளர்க்கு ஏவல் புரிதல் பயிரிடுத லென்னு மிருதொழிலோடு, ஓதல், ஈதல், வாணிகம், பசுகாத்தல், என்னும் நான்கும் கூட்டி அறுதொழிலுரித் தென்பர் உச்சிமேற் புலவர் கொளும் நச்சினூர்க் கினியரும். அதனை "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பன பாக்கமும்" என்னுந் தொல்காப்பியத்து வாகைத்திணைச் சூத்திரத்தானறிக.

ஏவல் புரிதல் உழுவித் துண்போர் உழுதுண்போர், என்னு மிருவகை வேளாளருள் உழுதுண்போர்க் குரியதாக விதிக்கப்பட் டுள்ளது. உழுவித் துண்போர் அரசரிடத்து ஏனுதி, காவிதி, வேளிர், காவலர் என்னும் சிறப்புப் பட்டங்கள் பெற்றும் மந்திரித்துவம் பூண்டும் சேனுபதிகளாக நின்றும் ஒழுகுவரென்க. (௧)

அறநெறிபிறழானுசில்குலத்தோனன்பினும்
பொறையுடையாளன்மேவியவீதோர்புரந்தன்னி
லுறைசிவயோகாதிபர்பணியோர்போதினுமோவா
னறியனகனிமூலாதிகடினநன்வாரினுய்ப்பான்.

இ-ள். தருமமார்க்கத்தி னின்றும் வேறுபடான், குற்றமில்லாத கோத்திரத்தை யுடையவன், அன்பைத்தருகின்ற பொறுமைக் குணத்தை யுடையவன், நன்மை பொருந்திய பழநிப் பதியின்கண் வசிக்கும் சிவயோகத்தில் வல்ல அடியார்களது ஏவலினின்றும் ஒரு கணமும் நீங்

கான், நன்மையுள்ளன வாகிய பழம் கிழங்கு முதலியவைகளை நாடோறும் நன்மையுடன் கொடுப்பான். (௨)

பாவடியானைத்தாரகனுயிருண்படையொள்வேற்
றேவர்கடேவன்கதையமுதுண்டான்செவிவாயான்
மேவினனோர்பாலானவரைப்பான்மிளிர்நெல்லிக்
காவிலடைந்தான்ருபதர்குழுவைக்கண்ணுற்றான்.

இ-ள். பருத்த கால்களை யுடைய யானைபோன்ற தாரகாசுரனது உயிரையுண்ட படைக்கலமாகிய அழகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த தேவர்கட்கு அதிபனாகிய கந்தக்கடவுளின் சரித்திரத்தைத் தனது செவிகளே வாயாகக் கொண்டு பருகினவன், இங்ஙனமிருப்போனாகிய வசுமந்தன் ஒருநாள் வராகமலைக்கு ஒரு பக்கத்திலுள்ள விளங்காநின்ற நெல்லிவனத்தை யடைந்து முனிவர் கூட்டத்தைப் பார்த்தான்

தாரகன் என்றது காசிப முனிவர்க்கும் மாயை யென்பாட்குந் தோன்றிய, சூரபன்மனது துணைவனன்று. ஈண்டுங் கூறப்பட்ட தாரகன் திரிபுரத்தசுரர்களின் றந்தையா யுள்ளவன். அவனொடு பொருது கொன்ற சரிதத்தைக் கூர்மபுராணம் திரிபுரதகன அத்தியாயக்கண் காண்க. இவனைக் கொன்றமையால் எந்தை கந்தவேள் தாரகாந்தகன் எனப் பெயர்பெற்றார், எனக் குமாரதந்திரங் கூறிற்று. (௩)

மொய்த்தவர்புரியுந்தவநெறிகாணுமுகிணெஞ்சம்
வைத்தலர்தூவாவந்தனைபுரியாவழிநின்றா
னத்தவரிவனேதீவிரதானன்கருளானு
ளெத்தகருத்தன்புடையினனென்றேகையரானார்.

இ-ள். நெருங்கிய முனிவர்கள்செய்யுந் தவநெறியைக்கண்டு அருள் அரும்பிய மனங் குவிந்து புட்பங்களைச் சொரிந்து வணக்கஞ் செய்து ஒருவழிப் பட்டு நின்றான், அதுகண்ட அம்முனிவர்கள் இவன் தீவிர

தரா யிருக்கின்றான். நன்மையான அருள்வடிவானான். ஒத்தமனத்தை யுடையவ னாயினன் என்று மகிழ்ச்சி கொண்டார். (௪)

வாவசுமந்தாபூவினள்கோவிண்மணிவானோர்
தாவிறவங்கூர்தலனிதுமுத்தித்தலனுமான்
மூவிருதிருமாமுகவனெவர்க்கும்முதனானென்
றேவரும்வம்மின்பணியுமினுய்ம்மின்னெனநின்றான்.

இ-ள். வசுமந்தனே இங்கே வரக்கடவாய், இலக்குமி தேவியும் காமதேனுவும் சூரியனும் ஏனைய தேவர்களும் குற்றமில்லாத தவத்தைச் செய்த தலமிதுவாகும். இதுவே முத்தித் தலமுமாம். அழகிய ஆறு திருமுகங்களை யுடைய குமாரக் கடவுள் எல்லார்க்கும் முதற் பொருளா யுள்ளவன் நானே, ஆதலால் யாவர்களும் வாருங்கள் வணங்குங்கள் உய்ந்துபோதிர் என்று நின்றனர். (௫)

வீறுவைகாசிவிசாகப்பூரணைவிரவுங்கா
லாறுமுகச்செவ்வேண்மயின்மேல்வந்தருணல்குங்
காறுமிழைக்குதிமாதவமென்றுகரைந்தார்பாற்
கூறருமேவல்குயிற்றினன்வேளாண்குலதீபன்.

இ-ள். பெருமை பொருந்திய வைகாசி மாதத்திலே விசாக நட்சத்திரமும் பௌர்ணிமைத் திதியும் வருங்காலத்தில் கந்தக் கடவுள் மயில் வாகனத்தின்மீது இவர்ந்து காட்சி கொடுத்தருளுவர். அந்நாள் வரையும் பெரியதவத்தை செய்யக் கடவாய் என்று கூறினர் அப்பாற் சொல் லுதற்கரிய அத்தவத்தை வேளாளகுலதீபமாகிய வசுமந்தன் செய்தான்.

சொற்றிடுநாளிற்கார்மயின்மீதிற்சுடர்வேலோ
னுற்றிடுவில்வக்காடதினுட்பாலொளிர்நேமி
பற்றிடுசெங்கைப்புயல்பதிகோயிற்குணபானுற்
கற்றிடுவோரெண்சண்முகதீர்த்தக்கரைசார்ந்தான்.

இ-ள். முனிவர் சொன்னநாளிலே நீலநிறம் பொருந்திய மயில் வாகனத்தின்மீது ஒளிகொண்ட வேலாயுதத்தை யுடைய குமரவேள் வில்வவனத்தின் பக்கத்திற் பிரகாசிக்கின்ற சக்கராயுதத்தைத் தரித்த சிவந்த கையையுடைய திருமால் இருக்கின்ற கோயிலின் கீழ்ப்பக்கத்தில் நூல்பயின்றறிந்த பெரியோர்களால் எண்ணப்படும் சண்முக தீர்த்தக் கரையை யடைந்தார். (எ)

இரவிவிண்ணிரதப்புரவிகளொருசாரிடைசாய
வரநதிமீமேலுயரியமணிமண்டபநாப்ப
ணுரகனுமரியுங்கண்டதிசயமுற்றுளம்வெள்க
வரவுமிழ்மணியினிமைப்புறுமணியாதனமுற்றான்.

இ-ள். சூரியனுடைய ஆகாயத்திற் செல்லுந் தேர்களிற் கட்டப் பட்ட குதிரைகள் ஒருபக்கத்தில் இடையிற் சாய்ந்து நிற்குமாறு, ஆகாய கங்கைக்கு மேலும் உயர்ந்துள்ள அரிய இரத்தின மண்டபத்தினடுவே, ஆதிசேடனும் சூரியனுங் கண்டு வியந்து மனம் வெட்கமுறும்படி, சர்ப் பங்களால் உமிழப்பட்ட இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினா சனத்தை யடைந்திருந்தார்.

சூரியனது குதிரையைப் பற்றிச் சொல்லுங் காலத்துச் சிலர் சப் தாசுவம் என்னும் பெயரை யுடைய குதிரை யென்றும், சிலர் ஏழ்வகை நிறங்களையுடைய குதிரை யென்னும் கூறுவார். ஏழு குதிரைகள் உள வென்னுந் துணிபோதுவான் "இரவி விண்ணிரதப் புரவிகள்" எனப் பன்மைப் பால் கொடுத்து ஓதினர். இதனைக் கூர்மபுராணவிருத்தி யுரைகீகண் நன்கு வலியுறுத்தினம். ஆங்குக் கண்டு தெளிக. (அ)

கவிரிதழரமங்கையர்புடைகவரிக்கால்சாய்ப்பப்
பவமறுதொண்டர்திரண்டயல்வீசணிபணிமாற
வவிர்சுடர்மணிவிண்ணவர்தருமலர்தண்ணலர்தூவப்
புவனவரோதையர்பணிவிடைவேட்டுப்புடைபோற்ற.

இ-ள். முருக்க மலர்போன்ற உதடுகளை யுடைய தேவப்பெண்கள் பக்கத்தில் ஆலவட்ட மிரட்டவும், பாவமற்ற அடியவர் ஒருங்கு சேர்ந்து பக்கத்திற் சாமரம் வீசவும், விளங்காநின்ற ஒளியை யுடைய இரத்தினங்களை யணிந்த தேவர்கள் கற்பக தருவினது அலர்ந்த குளிர்மையாகிய புட்பங்களைச் சொரியவும், புவனத்தி லுள்ளவர்கள் தமது மனைவியருடன் வந்து குற்றேவல் கேட்டுப் பக்கத்திற் றுதித்து நிற்கவும். (௯)

விசிமணிமுழவத்தொனிகளைகடல்விள்வாய்மூடக்
கசிதருகுரல்யாழ்முனிவரர்முறைகானம்பாட
வசியிடுவாளுண்கண்ணியரசதியின்வழியாடப்
பொசிநறவூறும்பூமலையங்கால்புடைபோத.

இ-ள். வாரினாற் கட்டப்பட்ட அழகிய முரசினொலியானது ஒலிக்கின்ற சமுத்திரத்தின் திறந்த வாயைமூடவும், கசிவைக் கொடுக்கின்ற குரலினைக் கொண்ட யாழிசையில் வல்ல முனிவர்கள் முறையே பாட்டுக்களைப் பாடவும், கூர்மை பொருந்தி வாளாயுதத்தையும் வென்ற கண்களை யுடைய பெண்கள் யுவதியராக நின்று நடனஞ் செய்யவும், பொசிகின்ற தேன் சுரக்கும் பூமலையானது, அழகியபாதங்களின் கீழே யுயர்ந்து விளங்கவும் (௧0)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மழகதிரிரவியளவில்பலகோடிமேற்செலு
மாமையுமழுங்க
வழகுவீற்றிருந்துமணிகிடந்திமைக்குமணிகெழு
மவுலியுமாலோன்
குழையுடற்கலைகளெண்ணிரண்டோரிலொன்பதுண்
டென்றுகாமணத்தின்
விழையிறும்பூதுவிழைப்பவானுதன்மேல்விளங்குபுண்
டரமும்வில்வீச.

இ-ள். இளங்கிரணங்களை யுடைய சூரியர்கள் அளவில்லாத பல கோடியின்மேற் கூடிய ஒளியுங் குறைய, அழகானது வீற்றிருந்து இரத்தினங்கள் இருந்து பிரகாசிக்கின்ற வரிசையாக விளங்கும் முடிகளும், சந்திரனது குறைந்த உடலினுள்ள பதினாறு கலைகளுள் ஆராயுமிடத்து ஒன்பது கலைகள் தாமுளவென்று மனத்தின்கண் வியப்பை யுண்டாக்கும்படி ஒளிகொண்ட நெற்றியின்மீது விளங்குகின்ற முக்குறிகளும் ஒளியை யெறிக்க. (௧௧)

மின்றிருநுதலிற்புண்டரநிலவுவெள்ளமும்
விழியருணதியு
மொன்றெனக்கலவாதிடைவரம்பிட்டாங்கொளிர்புரு
குடிவடிவோங்க
முன்றனித்தனியாய்க்கட்கடைக்களிகண்முழுவது
மொருங்கிமைத்திருப்ப
நின்றிமைக்கோடுகடந்தலையெறியுநீள்விழி
யருட்கடனீட.

இ-ள் ஒளிர்கின்ற அழகிய நெற்றியின்கண் முக்குறிகளாகிய சந்திரிகைப் பிரவாகமும், கண்களினின்றெழுகும் ஆறும், ஒன்றாகிக் கலவாதிருக்கும்படி இடையில் வரம்பிட்டாற்போல, பிரகாசிக்கின்ற புருவ வடிவும் விளங்க, முன்னர்த் தனித்தனியாகக் கடைக்கண்ணினின்றும் ஆனந்த வருவிகள் ஒன்றுசேர்ந்து காணப்படவும், நிலைபெற்று இமையாகிய கரையினிடத்தைக் கடந்து திரை வீசுகின்ற நீண்ட கண்களினின்றும் அருட்சமுத்திரஞ் சுரக்கவும். (௧௨)

வாண்முகவனப்புக்கொழுந்துவிட்டாங்குமணிச்சிரந்
துண்டங்கள்வாய்ப்பத்
தாணுவுக்கொருஞ்சாற்சாற்றுசேயிதழ்மாதுளையிதழ்
தனித்தனிதயங்கப்

பூணிளமுலைத்தாய்புகட்டுபாறேக்கிப்பொசிந்தன
புன்னகைபொடிப்பத்
தோண்மிசைசெவிதாழ்சுருட்குழைதுயலச்சூழ்முக
மாறுமேதோன்ற.

இ-ள். ஒளிகொண்ட முகத்தின் அழகானது கொழுந்துவிட்டாற் போல, அழகிய தலைகளும் மூக்குகளும் பொருந்தவும், சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளின் உண்மையை யுபதேசித்த சிவந்த உதடுகள் மாதுளம் பூவினிதழ்கள்போல வேறுவேறு விளங்கவும், ஆபரணங்களை யணிந்த இளமை பொருந்திய முலைகளி னின்றுந் தாயாராகிய உமா பிராட்டியார் ஊட்டிய பாலை யுண்டு பொசிந்தாற்போன்ற குறுமுறுவல் பூப்பவும், திருப்புயங்களி னிடத்துக் காதுகளிற் றூங்குகின்ற சுருளினை யுடைய குண்டலங்கள் தூங்கவும், ஒளிசூழ்ந்த ஆறுமுகங்கள் தோன்றவும். (௧௩)

மாலைவெள்ளருவிநறுமணிகொழித்தமணிமுடி
வடகிரிசிவணப்
பாலொளிநூலுமதாணிமாவணியும்பகட்டெழின்
மார்பமுந்தயங்க
நீலமுங்கடம்புங்குரவமும்வெண்கூதிளமு
நிறைமணமுயிர்ப்பக்
கோலவாள்வயிரக்குலவினந்தோளுங்கோமள
வலயமுங்குலவ.

இ-ள். தூங்குகின்ற வெள்ளிய அருவிகள் கொழித்த நல்ல இரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்ட அழகிய கிரீடங்கள் மேருமலையை யொத்து விளங்கவும், பால்போன்ற நிறத்தை யுடைய பூணூலும் மார்பி னணியாகிய சிறந்த ஆபரணமும், பெரிய அழகை யுடைய மார்பும் விளங்க

வும், குவளைமாலையும் கடப்பமாலையும் குராமாலையும், வெள்ளிய வில்வமும் நிறைந்த வாசனையை வீசவும், அழகிய ஒளிபொருந்திய வயிரத்தினங்கள் போன்ற சிறந்த இளந் தோள்களும் முத்து மாலைகளும் விளங்கவும். (சச)

மாமுதறடிந்தவேலுமொள்வாளும்பலகையும்
வயிரவாட்படையுங்
காமர்பொற்கதையுமிருதலைச்சூலுங்கதழெரித்
திகிரிவான்படையுந்
தோமில்கார்முகமும்வாளியும்வரதாபயமும்வா
ரணச்சுடர்க்கொடியுந்
தாமரைமுகிழ்ப்பமலர்ந்தபன்னிருகைத்தலங்களு
நலங்கிளர்ந்தோங்க.

இ-ள். மாமரமாகிய சூரபன்மனைக்கொன்ற வேலாயுதமும், ஒளிபொருந்திய வாளாயுதமும், கேடகமும் வைரமுற்ற வாளாயுதமும், அழகிய பொன்மயமான தண்டும், இருதலையையுடைய சூலப்படையும், சினக்கதுவும் எரிகாலும் பெரிய சக்கராயுதமும், குற்றமில்லாத வில்லும் அம்பும் வரதமும் அபயமும் ஒளிகொண்ட கோழிக் கொடியும் தரித்த தாமரை மலருங் குவியும்படி விரிந்து விளங்கும் பன்னிரண்டு திருக்கைகளும் நன்மை மிக்கு விளங்கவும். (சரு)

பன்னிறமணியினுதரபந்தனமும்பரவொளிப்
பசும்பொனிற்குயிற்று
மின்னிவர்கலிங்கமருங்கினும்விளங்கவிண்ணவர்
மவுலியில்வேதச்

சென்னியிற்கிடந்தசேவடிப்போதுந்திரண்மணிச்
சில்லரிச்சிலம்பும்
பொன்னிறங்கெழுபூஞ்சதங்கையுந்திகழப்பொலிந்தனன்
காட்சியிற்சிறந்தே.

இ-ள். பலநிறங்களை யுடைய இரத்தினங்கள் குயிற்றிய ஒட்டியாணமும், பரந்த கிரணத்தையுடைய பசிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மின்னல்போன்ற பட்டாடை யரையில் துலங்கவும், தேவர்களது முடியினும் வேத சிரசினும் கிடந்த செவ்விய திருவடி மலர்களும், திரண்ட மணிகள் பெய்யப்பட்ட சிறு நுண் கற்களையுடைய சிலம்புகளும், பொன்னினது நிறம்கொண்ட பொலிவாகிய சதங்கைகளும் விளங்கத் தோற்றத்திற் பொலிந்து வீற்றிருந்தனர் குழந்தை வேலாயுதனார். (௧௬)

அப்பெருங்காட்சியளிப்பவானேருமருமறைத்
தாபதக்குழுவு
மெய்ப்பெருந்தன்மையோருமைம்புலனுமெறிவசு
மந்தனும்போற்றி
மைப்பெருங்கடலின்மாட்டியமதுகைமணிநெடுஞ்
சுடரிலைவேலோன்
மெய்ப்பெருவரங்கணல்கிடவேண்டிமீளவும்
விச்சையினின்றே.

இ-ள். அத்துணைச் சிறப்புடைய காட்சியைச் சிவசுப்பிரமணியப் பெருமான் கொடுத்தருள, தேவர்களும் அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர் கூட்டங்களும், உண்மைப் பொருளை யுணர்ந்த ஞானியரும் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அறவெறிந்த வசுமந்த னென்பானும் துதித்து, கரிய பெரிய சமுத்திரத்தில் சுவற விட்ட வலியுடைய அழகிய நீண்ட வொளிகொண்ட இலைத்தொழில்

முற்றிய வேலாயுதக் கடவுள், உண்மையான பெரிய வரங்கள் அளிக்கப் பெற்று, பின்னரும் விருப்பத்துடனின்று. (௧௭)

கண்முகமிருமூன்றினையொருமூன்றுகவினியோ
னருளுருவாய
சண்முகதீர்த்தங்குடைந்துநின்றாடிச்சரவண
பவனெனுமெழுத்தாற்
பண்முகமறையின்பாற்படுநாமம்பாடியு
மாடியும்பணிந்து
மொண்முகமலர்ந்துகைம்மலர்முகிழ்ப்பவுளங்குதிர்
குதிர்ப்பவேநின்றார்.

இ-ள். கண்களும் முகமும் பதினெட்டாகப் படைத்த சுப்பிரமணியப் பெருமானாரது திருவருள் வடிவான சண்முகதீர்த்தத்திற் றோய்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடி நின்று சரவணபவன் என்னும் சடக்கர மந்திரத்துடன் தேவுருவாகவுள்ள வேதங்களி னிடத்துள்ள ஆயிரநாமங்களையும் சொல்லித் துதித்தும் பாடியும் வணங்கியும் அழகிய முகமலர்ச்சி கொண்டு கையாகியபுட்பங்கள் தலையிற்குவிய மனம் நடுநடுங்க நின்றார்.

நின்றவர்மீளவொன்றிதிரைக்கடல்சூழ்நீணில
முழுதொருங்களிக்கு
மன்றலந்துழாய்மாலாவதுநீயேயெனத்துதி
வழுத்தினர்முன்ன
ரன்றுவெண்சங்கும்பதுமமுங்கதையுமவிர்சுடு
ராழியுந்தோன்ற
முன்றிகழ்ந்தனன்யாருணர்வர்வேன்முருகனுடலை
முழுத்தவமுனிவீர்.

இ-ள். நின்றதொண்டர்கள் முதலாயினோர் பின்னர், ஒழுங்காகிய திரைகளை யுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட நீண்ட நிலமுழுவதையும் காக்கின்ற வாசனை பொருந்திய துழாய்மாலையைத் தரித்த திருமாலாவதுந் தேவரீரே யென்று தோத்திரத்தைச் சொன்னார், அவர்க்கு முன்னர் அப்போது குமாரக் கடவுளானவர் வெள்ளிய சங்கும் உந்தித் தாமரையும் தண்டாயுதமும் விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சுதரிசன சக்கரமுந் தோன்ற முன்விளங்கினர், மிக்க தவத்தையுடைய முனிவர்களே! கதிரைவேற் பெருமானது திருவிளையாடலை யாவருணரவல்லவர் (௧௯)

கலி விருத்தம்

பண்டையினாறுமுகந்தோன்றப்பன்னிரு
திண்டிறற்புயன்றுடிளைத்துச்சூகர
விண்டுவைநோக்கினனுய்யமேதினி
யொண்டிரைநதிகளாறுதித்தெழுந்தவே.

இ-ள். பழமையாகிய ஆறு திருமுகங்கள் தோன்றவும், மிக்க வலிமையை யுடைய பன்னிரு திருப்புயங்களையும் அருளிற் கொண்டு; வராகமலையைத் திருநோக்கஞ் செய்தார், உலகமெலாம் உய்யும்படி அழகிய திரைகளை யுடைய ஆறு நதிகள் தோன்றி யெழுந்தன. (௨௦)

உதித்தவந்நதியுமுந்தியொன்றெனக்
கதித்தெழுசண்முகதீர்த்தங்கைக்கொளீ
விதித்தபாலோடையின்மேவியாம்பிர
வதிப்புனலடைந்துகாவிரிமரீஇப்தே.

இ-ள். தோன்றிய அந்நதிகள் ஆறும் ஒருநதியென்று சொல்லும்படி மேற்பட்டெழுந்து சண்முகதீர்த்தத்தைக் கைக்கொண்டு, தோயும்படி விதிக்கப்பட்ட தேனு தீர்த்தத்திற் சென்று, சூததீர்த்தத்தை யடைந்து காவிரியாற்றைக் கலந்தது. (௨௧)

பொருவின்மாதவர்வசுமந்தன்போற்றநன்
கருளியாறுறுவந்தடிபணிந்திடப்
பெருவரநல்கிவெண்பிறைமுடிப்பிரான்
குருபரனாவினன்குடியிலெய்தினன்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத முனிவர்களும் வசுமந்தன் என்னும் வேளாள முனிவனும் துதிக்க அவர்க்கு நன்மையுடன் அருள் செய்து, ஆறு நதிகளும் வந்து பாதங்களைப் பணிய, பெருத்த வரங்களைக் கொடுத்து, வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த முடியை யுடைய சிவபெருமானுக் குருவாய் விளங்கும் அறுமுகப் பெருமான் திருவாவினன் குடியை யடைந்தனர். (௨௨)

வேலுடைக்கடவுடன்காட்சிமிக்கமுக்
காலமுமுணர்வசுமந்தன்காசுதீர்
நூலுணர்முனிவரைநோக்கிமுன்பியான்
வாலியகாசிபமரபிலாயவன்.

இ-ள். வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்தக் கடவுளின் திருக்கோலத்தைத் தரிசித்தலில், மிக்க திரிகால சம்பவங்களையு முணர்ந்த வசுமந்தன் என்பான், குற்ற நீங்கிய வேத சிவாகமங்களாகிய உண்மை நூல்களை யுணர்ந்த இருடிகளைப் பார்த்து, (அறவீர் எனது முன் வரலாற்றைக் கூறுவன் கேட்பீராக) நான் முன்னர்ப் பரிசுத்தமுடைய காசிப கோத்திரத்திற் பிறந்தேன். (௨௩)

அறுதொழிலாற்றுவேனன்றிமற்றொரு
சிறுதொழிலாற்றிடேன்றீமையாற்கதி
பெறுதொழினீத்தொருகன்னல்பின்னவ
ருறுதொழில்கோட்டினனுற்றலுற்றனன்.

இ-ள். ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் ஆறு தொழில்களையுஞ் செய்வேனன்றி, வேறொரு சிறுமை

கொண்ட தொழில்களைச் செய்யேன், முன்னர்ச் செய்த தீவினையினாலே முத்தியை யடைதற் கேதுவாய அத் தொழில்களை விடுத்து, பின்பு ஒரு கடிகைப் பொழுது நான்காங் குலத்தாராய வேளாளர்க்குரிய தொழில்களைக் கொண்டு நான் செய்தேன். (உச)

இக்குலமாய்தலினெய்தினனென்றவ
மக்குலமிழைத்தலினடைந்துநும்மையைங்
கைக்குலக்களிற்றினுக்கிளையகாளையை
மைக்குலவினைதபவழுத்திவாழ்ந்தனன்.

இ-ள். அப்பிறவி முடிய, இவ் வேளாளகுலத்தில் வந்து பிறந்தேன் என்னுடைய தவத்தை, அந்தக் குலத்தார் செய்தலால் மீண்டும் பெற்று நுங்களையும், ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய சிறந்த யானையாகிய விநாயகக் கடவுளுக்கு இளைய களிறு போன்ற விசாக மூர்த்தியையும், இருள் போலச் செறிந்த வினைகளெல்லாம் ஒழியத் துதித்து வாழ்ந்தேன். (உரு)

கதியுமெய்துவனினிக்காண்மினென்றுவண்
பதியினில்யோகமோர்பருவமுற்றிவே
ளதிர்கழலடிமலரடைந்தனன்மறைத்
துதிமுனிவீரெனச்சூதன்சொல்லினான்.

இ-ள். இனிமேல் முத்தியையும் அடைவேன், அதனைக் காண்பீராகவென்று, வளப்ப முடைய அத்தலத்திலே ஒருவருடம் சிவயோகத்தைச்செய்து கந்தக் கடவுளின் ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளை யடைந்தனன், வேதங்களாகிய தோத்திரங்களைச் சொல்லுகின்ற முனிவர்களே! இதனை யறிவீராக வென்று சூதமுனிவர் கூறினர். (உசு)

வசுமந்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்-கூருo.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினெட்டாவது,

சண்முகநதிச் சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

புண்ணியசாந்தமேனிச்சூதனைமுனிவர்போற்றி
யண்ணரும்பிறவித்தீயையறிவெனும்புனலுய்த்தாற்றுந்
தண்ணளியுடையையன்றேசண்முகநதியினுற்ற
வுண்மையைவிரிவினெங்கட்குரையெனவுறையலுற்றான்.

இ-ள். தருமவடிவினராய திருநீற்றினொளிகொண்ட மேனியையுடைய சூதமுனிவரை நைமிசாரணிய விருடிகள் துதித்து, அடைதற்கரிய பிறவியாகிய நெருப்பை அறிவென்கின்ற நீரைச்செலுத்தித் தணிக்கும் கிருபையை யுடையீரன்றோ, சண்முக தீர்த்தத்தின் பெருமையினுண்மையை விரிவுடன் அடியேங்கட்கு எடுத்து வருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதமுனிவருஞ் சொல்வாராயினர். (க)

சுழித்தசண்முகதீர்த்தத்தின்கரையில்வேற்சுதனிஞ்ஞாலஞ்
செழித்திடமேவிச்சூகராசலச்சிகரிநோக்கு
முழுத்தவெண்டிங்களன்னமூவிருமுகங்கடோறுங்
கொழுத்தபேரருளாறுபாநதியெனக்குலவிற்றன்றே.

இ-ள். சுழித்தலையுடைய சண்முகதீர்த்தத்தின் கரையிலே வேலாயுதப் பெருமான், இப்பூமி யுய்யும்படி வீற்றிருந்து, வராகமலையின் கொடுமுடியைப் பார்த்தருளிய பூரணசந்திரனைப் போன்ற ஆறு திரு

முகங்கடோறும் பெரிய திருவருள்மிக்க ஆறுநதிகள் தோன்றி நதியாக விளங்கிற்று. (௨)

சத்தியோசாதமாதிமுகங்களிற்கொன்றைசாமஞ்
சுத்தமாயார்த்தஞானநதியிவைதோன்றிமூல
வத்திரந்தனிற்பைந்தோகைமாநதிதோன்றிக்கங்கை
யொத்தசண்முகதீர்த்தத்திற்கூடியொன்றாயதன்றே.

இ-ள். சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம் என்னும் ஐந்து முகங்களினின்றும் முறையே கொன்றைநதி சாமதீர்த்தம், சுத்தநதி, மாயார்த்தம், ஞானநதி என்னும் ஐந்து நதிகளும் தோன்றியும், மூலமுகத்தினின்றும் பசிய மயூரநதி யுற்பவித்தும் கங்காநதியையொத்த சண்முகதீர்த்தத்திற்சேர்ந்து ஒன்றாய்க் கலந்தது.

நாடிவந்திறைஞ்சும்யாற்றைநகுமணிவேற்சேய்நோக்கி
நீடுலகீரேழுள்ளுநிகழறுபான்மீதாறுங்
கோடிமேலுள தீர்த்தங்களுருவுகொண்டும்பர்கூடி
யாடுமன்றியும்யாரேனுமாடினோர்வீடுசேர்வார்.

இ-ள். நாடிவந்து வணங்கிய சண்முக தீர்த்தத்தைக் கதிர்வேற் பெருமான் பார்த்து, நீண்ட பதினான்கு உலகத்தினுள்ளு மிருக்கின்ற அறுபத்தாறு கோடி யென்னும் எண்ணுக்கு மேலாகவுள்ள தீர்த்தங்களின் வடிவுகொண்டு மேலேசேர்ந்து விளங்கும், அல்லாமலும் யாவராயினும் அந்நதியினிடத்துத் தோய்ந்தோர் முத்தியை யடைவார். (௪)

அருளினிவ்வாறுவேண்டும்வரங்களுமளித்துச்சென்றான்
முருகனதருளினாற்சண்முகநதியாகிக்கோங்கந்
தருவனஞ்செறிபாலோடைசார்ந்துசங்கரன்றாள்போற்றிப்
பெருகுபாலாறாய்ச்சூதநதியினிற்பேர்ந்ததன்றே.

இ-ள். கிருபையுடன் இவ்வாறு வேண்டிய வரங்களை யெல்லாங் கொடுத்துச் சென்றனர். சண்முகக் கடவுளின் றிருவருளினாலே அவை சண்முக நதியெனப் பேர்பெற்று, தருக்கள் பொருந்திய கோங்க வனத்தின்கணுள்ள தேனுதீர்த்தத்தை யடைந்து, ஆங்கு வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து, பெருகுத லுடைய பாலாறு ஆகிச் சூதநதியிற் சென்று சேர்ந்தது. (௫)

மனமொழிமெய்களானுமன் றியும்புரிந்தபாவந்
தினையளவேனுநில்லாவேகிநிந்தினமொன்றூடிற்
புனலிடைதோய்ந்தக்கால்யாண்டுத்திசைபோயிற்றங்க
ணனிசராசரமுமுத்திவீட்டினையுறுந்திண்ணம்.

இ-ள். ஒருநாள் அதிற்றோய்ந்தால் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலுஞ் செய்தபாவங்கள் தினையளவு தானும் நிற்கமாட்டா, அகலும் இந்த வழியாகச் சென்ற அக்நதியினிடத்தே மிக்க சராசரங்கள் ஓர்வருடம் தோயின் முத்திவீட்டை யடைதல் சத்தியம். (௬)

ஆதலினண்டுவைகியந்நதிகுடைந்துமாந்தித்
தாதலர்நீபன்றாட்டாமரைதொழுந்தக்கோர்பெற்றி
யோதுதலரிதுசத்திவடிவமொன்றாகநன்னீர்
சீதநுண்மணலினீட்டந்திகழ்சிவலிங்கமாமே.

இ-ள். ஆதலால் அவ்விடத்திருந்து அந்தநதீர்த்தத்திற் குளித்தும் பருகியும், மகரந்தம் பொருந்திய கடப்ப மலர்மாலையை யுடைய கந்தசுவாமியின் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்குகின்ற அடியாரது பெருமைகளை எடுத்துச் சொல்லுதல் மிக அரியதாகும், நல்ல நீரானது சிவசத்தி வடிவமாக விளங்க, அதன்கணுள்ள குளிர்ந்த நுண்ணிய மணல்களின் தொகுதி விளங்காநின்ற சிவலிங்க மாகும். (௭)

முரிதிரைமுழக்கருச்சண்முகநதிக்கரையின்மொய்த்த
வரிமலர்ப்பொதும்பரும்பர்முனிவர்பைங்கொடிகள்வானத்
தரிவையர்கிளியும்புள்ளுமறைவனமறைகளென்றால்
விரிவினன்னதியினுற்றல்யாவர்வாய்விள்ளுகிற்பார்.

இ-ள். மடங்கும் திரைகளின் ஒலி நீங்கப் பெறுத சண்முக தீர்த்தத்தின் கரையினிடத்தே சூழ்ந்திருக்கின்ற தேன் பொருந்திய புட்பங்களை யுடைய சோலைத்தருக்கள் எல்லாம் தேவர் முனிவர் ஆகும், பசிய கொடிகள் தேவப் பெண்களாகும், கிளிகளும் நாகணவாய் முதலிய பறவைகளும் கூறுவன வேதங்களாகும், என்றால் அந்நதியின் பெருமையை யாவர் வாயாற் சொல்ல வல்லவர். (அ)

அண்ணலம்பதிகட்டீமிலாவினன்குடியுமாடுந்
தண்ணமர்நதிகடம்மிற்சண்முகநதியும்போற்று
மெண்ணரும்தேவர்தம்மின்முருகனுமேற்றமென்று
நண்ணிநின்றுடியுள்ளேநவின்றருச்சிப்போர்முத்தர்.

இ-ள். பெருமையிற் சிறந்த குகதலங்களுள் திருவாவினன்குடி யென்னும் பழநிப்பதியும், ஆடுகின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆறுகளுள் சண்முக தீர்த்தமும், துதிக்கப் படுகின்ற தேவர்களுள் முருகவேளும் உயர்வுடையன வாகுமென்று, அத்தலத்தை யடைந்து தீர்த்தத்திலாடி மனத்திற் றியானித்து அருச்சனை செய்பவர் சீவன்முத்த ராவர். (௯)

தென்பரங்குன்றங்குன்றச்சீரலைவாய்தென்னாவி
னன்குடியேரகஞ்சூழ்குன்றுதொறுடனுளு
மென்பழமுதிர்தண்சோலைமலையிவையாறுமேனுட்
டன்பழம்பதிகளாகவைகினன்றனிவேற்செம்மல்.

இ-ள். அழகிய திருப்பரங் குன்றம், அழியாத திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்) தென்றிசைக்கணுள்ள திருவாவினன்குடி, திருவே

ரகம் குன்றுதொருடல், நாடோறும் மிருதுவான பழமுதிர் சோலை மலை என்னும் இவ்வாறு தலங்களுமே தமது பழமையான திருத்தலங்களாகக் கொண்டு, முன்னர்க் காலத்தில் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

இவ்வாறு தலங்களுந் திருப்படைவீட்டுத் தலங்கள் எனப்படும். இவற்றை முறையே ஆதாரதலங்கள் எனவுங் கூறுப. எங்ஙனமெனில்,

க - திருப்பரங் குன்றம் - மூலாதாரத் தலம் எனவும்,
உ - திருச்செந்தூர் - சுவாதிட்டானத் தலம் எனவும்,
௩ - திருவாவினன் குடி - மணிபூரகத் தலம் எனவும்,
௪ - திருவேரகம் - அநாகதத் தலம் எனவும்,
௫ - பழமுதிர் சோலை - விசுத்தித் தலம் எனவும்
௬ - குன்றுதொருடல் - ஆக்கினைத் தலம் எனவுங் கூறுப.

இவ்வாதாரங்கட்கு மேலான துவாதசாந்தத் தலம் யாதெனில், இலங்கையிலே இந்து சமுத்திரம் என்னும் மகேந்திரக் கடலுக்கு வடக்கே இருக்கும் கதிர்காமம் என்னுந் தலமேயாகும். இது சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன் முதலிய அசுரரைக் கொல்வதற்குக் குகப்பெருமானுர் பாடிவீடாகக் கொண்ட தலம் என்பது கந்தபுராணத்தின் கருத்து. ஏமகூடத்தலம் என்று சிவரகசியங் கூறுகிறது. அக் கதிர்காமத்தின் பெருமைகளை யெல்லாம் விரித்துரைத்துக் கதிர்காம மான்மியம் ஒன்று செய்துள்ளாம். அதிற் றெற்றெனக் காண்க. (௧0)

திலநெய்போலுயிர்கடோறுஞ்செறிகதிர்வடிவேற்செம்மன்
மலர்தலையுலகின்மேய தலந்தொறும்வைகுமேனுந்
தலனிவையாறுநீங்கான்றலத்துளாவினன்குடிப்பாற்
பலர்புகழ்சிவாசலத்திற்பரஞ்சுடர்வடிவினேங்கும்.

இ-ள். எள்ளினுளெண்ணெய்போல ஆன்மாக்கடோறும் வியாபித்திருக்கின்ற ஒளியுள்ள கூரிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குகப்பெரு

மான், பரந்தஇடத்தையுடைய நிலவுலகத்தின்கணுள்ள தலங்கடோறும் வீற்றிருப்பர் ஆயினும், இத் திருப்படைவீட்டுத் தலம் ஆறனையும் நீங்கி யுறையார், அவ்வாறு தலத்துள்ளும் இத் திருவாவினன் குடி யென்னும் பழநிப்பதிக்கண் உள்ள, பலரும் புகழுகின்ற சிவகிரியின் கண் மேலான சோதிவடிவாய் ஒரு கணமேனும் நீங்காது எழுந்தருளி யிருப்பர்.

குகப் பெருமான் ஆன்மாக்களின், புண்டரிகவீடு, தகராலயம் உள்ளக் குகை என்னும் பெயர் கொண்ட இருதய கமலத்தில் வீற்றிருந் தருளலாற் குகன் எனப்பட்டார் அதனிய லெல்லாம் நகராலய ரகசிய விருந்தியுரையின் உரைத்தாம்.

எங்ஙனம் உயிர்கடோறும் வியாபித் திருப்பாரெனில் எள்ளினுள் எண்ணெய் இருப்பது போல வென்க.

சாமவேதம்-வாசுதேவ உபநிடதம்

தைலந் திலேஷு காஷ்டேஷு வஹ்நி: க்ஷீரே க்ருதம் ததா !
கந்த புஷ்பேஷு பூமேஷு ததாத்மா வஸ்திதோக்யகம் !
ப்ரஹ்ம ரந்திரே ப்ருவோர் மத்யே ஹிருதயே சித்ரவிம் ஹரிம். !

யசுர்வேதம் - சுவேதாச்சுவத ரோபநிடதம்.

திலேஷு தைலம் ததி நீவசர்ப்பிரா பச்ரோத ஸ்வரணீஷு சாக்நி: !
ஏவ மாத் மாத் மநிஜாயதே ஸௌஸத்யேநைநம் தபஸாயோநுபச்யதி!

மாதவப்பெருந்தகைச் சிவஞான போகிகள் திருவாக்கு.

பண்ணிசைவெம் பரிதிமதி திலதயிலந் தீயிரும்பு பாணியுப்பு
விண்ணனில முடனுயிர்நீர் நிழலுச்சிப் பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்
கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிரிவரிய வத்துவிதக் கலவி காட்டித்
தண்ணளிவைத் தெனையாண்ட துறைசைசமச்சிவாயகுருசரணம்போற்றி.

உயிர்=(உடற்கு) உய்தலைக் கொடுப்பது, சீவிப்பது, உயிர்ப்பது எனவும் பொருள் கூறுப. தொறும் - இடப்பன்மைப் பொருளில் வந்

தது. செம்மல்=பெருமையிற் சிறந்தவன். தலம் - தலன் எனப்போலி. சிவாசலம் - வடநூன் முடிபு. (௧௧)

நிலையுருத்தரித்தநீத்தநீணிலமுதன் மற்றெல்லாந்
தலையுருத்தரிப்பவேண்டிச் சத்தியுஞ்சிவமுமாகி
மலையுருத்தரித்தவந்தத்தலமையார்வகுப்பதென்னாக்
கலையுருத்தரித்தசூதமுனிவரன்கழறலுற்றான்.

இ-ள் நிலைமையான வடிவத்தைக் கொண்டுள்ள சண்முக தீர்த்த மானது, நீண்ட பூமி முதலாகிய உலகத் துள்ளவர்கள் யாவரும், முதன்மை பெற்ற திருவருள் வடிவாக வேண்டு மென்று விரும்பிச் சத்தியாகியுஞ் சிவமாகியும் மலைவடிவத்தைக் கொண்ட அந்தப் பழநித் தலத்தின் பெருமையை யார் கூறுவர் என்று, கலையினியல்களைக் கொண்ட சூதமுனிவர் சொல்வா ராயினர் (௧௨)

சண்முக நதிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௬௬௨.

உ
சிவமயம்.
வேலுமயிலுந்துணை.

பத்தொன்பதாவது,

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

கலிநிலைத் துறை.

தவமலைப்பெருஞ்சூதனைநோக்கிமாதவத்தோர்
பவமலைப்பெருங்குவடுபட்டுருவவேல்விடுத்தா
னவமலைப்பெருங்கிரிகளினலங்கெழுசத்தி
சிவமலைப்பெருங்காதைசெப்பெனத்தெரித்திடுவான்.

இ-ள். நைமிசாரணியத்து வசித்த முனிவர்கள், தவக்குன்றாகிய பெருமையையுடைய சூதமுனிவரைப் பார்த்து, பாவமென்கின்ற வருத்தஞ்செய்யும் பெரிய கிரவுஞ்ச மலையுருவும்படி வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய குகக்கடவுளது, ஒன்பது பெருமலைகளுள், சத்திகிரி சிவகிரி என்னும் இருமலைகளின் சரித்திரத்தையுங் கூறியருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். (க)

நவிலின்மாதவிர்நலங்கெழுபுராணமுன்னவில்கா
லவிர்சடைப்பிரானரும்பிளநகையவளுருவங்
கவினியோங்கிடுமவைகதைநீபிறர்க்கோத
றவிர்திகுய்யமாகுய்யமென்றனன்பராசரன்சேய்.

இ-ள். பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! பராசர முனிவரது புத்திரராகிய வியாசமுனிவர் முன்னர்க் காலத்து நன்மை மிக்க பதினெண் புராணங்களையும் எனக்கு உபதேசித்த காலத்தில், விளங்கா

நின்ற சடையை யுடைய சிவபெருமானதும், அரும்பிய குறுமுறுவலை யுடைய சிவசத்தியினதும் வடிவத்தைப் பெற்று அழகுற்று விளங்கும் இம் மலைகளின் மான்மியத்தை நீ பிறர்க்குச் சொல்லுதலை யொழிப்பாயாக, அது மிகவும் இரகசியம் இரகசியம் ஆகும் என்று கூறினர். (௨)

உபத்துநீபிறர்க்குரைத்திடேலென்றதைபெண்ணி
யத்திரிக்குவடிகடொழச்சேணெறியணுகு
முத்திநல்குமென்றிடினவைமான்மியமுற்றும்
வைத்தகேள்வியர்பயனையார்வரையறுத்திசைப்பார்.

இ-ள். தேவரீர் உபதேசித்து, இதனை நீ பிறர்க்குச் சொல்லாதேயென்றதை நினைத்து, அந்த மலைகளை வணங்க, வான்வழிச் செல்லும் பேரின்ப முத்தி நைகூடு மென்று கூறினால், அம்மலைகளின் மான்மிய முழுவதும் தங்காதி னிறைந்த கேள்வியை யுடையவரது பெரும்பயனை யாவர் வரையறுத்துங் கூற வல்லவர். (௩)

உரைத்தமாதலனவிரண்டோங்கலுஞ்சேணிற்
கருத்துறுதுகாண்பினும்வலஞ்சூழினுங்காதை
யருத்தமோதிடாதிசைப்பினுங்கேட்பினுமவையி
லிருப்பினுங்கதியடைவிக்குமிஃதுண்மையுண்மை.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட பழசிப் பதியிலே விளங்குகின்ற சிவகிரி சத்திகிரி என்னும் இருமலைகளையும் தூரத்தி லிருந்து கருத்தின்றிக் கண்டாலும் பிரதக்ஷிணம் செய்தாலும், அவற்றின் சரித்திரத்தைப் பொருள் விரிக்காது சொன்னாலும், அவற்றைக் கேட்டாலும், அம்மலைகளில் வசித்தாலும், முத்தியிற் சேர்க்கும், இது சத்தியம். சத்தியம். (௪)

உனக்குணர்த்தினமெனப்பெருங்குரவனன்றுரைப்ப
மனத்துணர்ந்துமீளவுஞ்செழுமலர்ப்பதம்வழுத்திக்

கனத்தபேரருட்கடவுளின்றிருவுளக்கிடையை
யினைத்தெனச்சிறியேன்றெரிதற்கெளிதன்றே.

இ-ள். சூதமுனிவே! உனக்கே யிதனைக் கூறினேம், என்று பேராசிரியராகிய வியாசமுனிவர் கூற, யான அதனை மனத்திற் றெளிந்து, பின்னரும் அவரது செழுமையாகிய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து, மிக்க பெரிய திருவருளை யுடைய தெய்வத்தின் உட்கருத்தை இத்தன்மைத் தென்று சிறியவனாகிய யான் அறிதற்கு எளி தன்று. (ரு)

என்பதையுன்னிக்கருத்தென்புகலென்னவிக்காதை
மன்பதைக்குளோர்கீடம்யானுய்ந்திடவுரைத்தா
யன்புருத்தரித்தோய்பிறர்க்கறைந்திடேனென்றேன்
பின்புதண்ணருள்புரிந்தொன்றுபேசலுற்றனனால்

இ-ள். என்ற விதனை நினைத்துத் தேவரீரது கருத்தென்னை? சொல் வீராக வென்று வியாசமுனிவரை யான் கேட்ப, இந்தச் சரித்திரத்தை, மக்கட் கூட்டத்துள் ஒரு புழுப்போன்றவனாய யான் உய்யும்படி சொற் றனர், அன்பே வடிவமாகக் கொண்டவரே இக்கதையைப் பிறர்க்குச் சொல்லமாட்டேன் என்று உரைத்தேன், அதன் பின்னர்த் தண்ணிய அருள் கொண்டு ஒன்று சொல்லத் தொடங்கினேன். (சு)

நோற்றுயர்ந்தநோன்மையர்க்கிது நுவலுகின்றனனாற்
சீற்றவைம்புலச்செந்நெறிச்செம்பொருளுணர்ந்த
வாற்றநுண்ணறிவுடையநும்பாலறைகுதலே
யேற்றமென்றுளத்தெழுதியவாறிசைக்கின்றேன்.

இ-ள் தவஞ்செய்து உயர்வுற்ற முனிவர்க்கு இது சொல்லுவே னென்று கூறினேன், வியாசமுனிவர் அதற் கிசைந்தமையால், ஐம்புலங் களையும் வெறுத்துச் செவ்விய ஞான வழியின்கணின்று உண்மைப்

பொருளை யறிந்த, மிக்க நுட்பமான அறிவை யுடைய நும்மிடத்துச் சொல்வதே உயர்வாகு மென்று, மனத்தி னினைத்தவாறு கூறுகின்றேன். (௭)

வெய்யசூர்ப்பகைகழிவுறக்கடவுளர்விரும்பி
லுய்யவெம்பிரானுதற்கண்ணிலுதித்தறுகூறாய்ச்
செய்யகாலனுங்கினர்புகுத்திடத்திருநீர்த்
தையலுய்த்திடச்சரவணப்பூந்தடஞ்சார்ந்து.

இ-ள். கொடிய சூரபன்மனாகிய பகைவன் அழியவும், தேவலோகத்தி லிருக்கின்ற விண்ணவர் உய்யவும், எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணினின்றுந் தோன்றி, ஆறு கூறாகி, வரம்பெற்ற வாயுதேவனும் அக்கினிதேவனும் தாங்கிச் சென்று கங்கையில் விட, அழகிய கங்கையானவள் பொலிவாகிய சரவண வாவியில் விட ஆங்குச் சேர்ந்து.

சிவபெருமானை நீக்கி, விட்டுணுவையே முதல்வராகவைத்துத் தக்கன் என்பான் செய்த யாகத்திற்குச் சென்று அவனுடன்கூடி விலாப் புடைக்க அவிப்பாக முண்ட மகாபாதகத்தினாலே விட்டுணு முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் அசுரராற் றுன்பப்பட நேர்ந்தது. அஃதுணர்ந்த அசுரகுரு, அசுரேந்திர னென்பானது புத்திரியாகிய சுரசை யென்னும் இயற்பெயரை யுடைய மாயை யென்பாளைக் காசிய முனியிடம் அனுப்ப, இருடியனார் மயங்கி அவளுடன் சேர்ந்து சூரபன்மன், சிங்கமுகன் தாரகன், அசமுகி முதலிய எண்ணிலாரைப் பலவடிவுற்றுப் பயந்தனர். அவர்கள் மாயை யென்பாள் போதனையின் மயங்கிச், சிவபெருமானை நோக்கிப் பலகாலம் வீரமகம் புரிந்து ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் நூற்றெட்டுயுகம் அரசாண்டார். விட்டுணு பிரமன் இந்திரன், தேவர் முதலாய யாவரும் சூரபன்மனேவிய சிறுதொழில்களை யெல்லாஞ் செய்து வருவாராயினர். இந்திராணியின் மோகங்கொண்ட

சூரபன்மன் வானுலகுசென்று அவட்கொடு வருகென்றான். அதுகேட்ட இந்திரனும் மனைவியும் வேற்றுருக் கொண்டு சண்பையிற் சார்ந்து பூசிக்க, தேவர்கள் துன்பத்திற் காற்றாது இந்திரனிடம் வந்து முறையிட்டார். இந்திரன் வருந்தித் தன்றுணைவாட்கு அரிகர புத்திரனைக் காவல் வைத்துக் கயிலை செல்லா நின்றான்.

அதுகாலை அசமுகி யென்பாள், துன்முகி யென்னுந் தோழியுடன் காடு சென்றாள். அயிராணியைக் கண்டதிசயித்து அண்ணனார்க் கிம் மங்கையன்றோ ஏடாவள்ளாள் என்று கரதலம்பற்றியீர்க்க, இந்திராணி யோலமிட்டாள். வீரமாகாளர் ஓடிவந்து அசமுகி கையைத் துணித்துப் பின்னுஞ் செய்ய, சூரபன்மன் தேவரை யெல்லாம் பற்றுவித்துப் பல பல தண்டஞ் செய்வித்தும் அமிர்தமுண்டாராகலின அவருயிரகலாமை கண்டு சிறைசெய்வித்தான். அதனை மீட்டற்காகவே சிவபெருமானது ஆறு திருமுகங்களினின்றும் ஆறு பொறிகளாகத் தோன்றி யுலகத்துப் பரவ, அவற்றை வாயுதேவனும் அக்கினி தேவனும் வரபலத்தினாலே சுமந்து கங்கையுட் புகுத்த, அவளுந் தாங்க முடியாது சரவணவாவியுட் புகுத்தினள். ஆங்கு ஆறு திருப்பொறிகளும் ஆறு குழந்தை வடிவாகத் தோன்றின.

கந்தபுராணம் - திருவவதாரப் படலம்.

அருவமு முருவு மாகி யநாதியாய்ப் பலவா யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி யாகிக்
கருணைகூர் முகங்க ளாறுங் கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே
யொருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தன னுலக முய்ய

சூர்ப்பகை - சூராகிய பகை என விரிதலின் இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கடவுளர் - மனத்துக்கும் கடந்தவர் இது உபசார மென்க. ஆறு கண்களினின்றும் ஆறு திருப் பொறிகளாகத் தோன்றினவாகலின "அறு கூறாய்" என்றார். "அறு வேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி" எனத் திருமுருகாற்றுப் படையும் உரைத்தது.

இக்ஙனமே, "பாயிரும் பனிக்கடல்" என்னும் பரிபாடல் ஐந்தாவது செய்யுளுங் கூறுமாறுணர்க. "தூய்யகங்கை வெண்டிரைக்கையிற் ருங் கியத் தூநீர்" எனவும் பாடம். சரவணம்—சரம்=நாணற்புல், வனம்= நீர். நாணற்புல் செறிந்த நீரை யுடையது. இத்தடாகம் இமயமலையின் அருகிலுள்ள தென்றறிக. (அ)

வான்றயங்கறுமீன்முலைப்பாலுண்டுவளர்ந்து
தேன்றளிர்க்கையாற்றிரிபுரைதிரட்டவோர்வடிவாய்
மூன்றிரண்டுமுந்நான்குமாமுகம்மொய்ம்புவயங்கத்
தோன்றினன்கயிலையிற்சிவன்சிவைதந்தவோர்தொல்லோன்.

இ-ள். ஆகாயத்தில் விளங்காநின்ற கார்த்திகைப் பெண்கள் அறு வரதும் முலைப்பாலுண்டு வளர்ந்து, இனிமையாகிய தளிர் போன்ற திருக்கரங்களால் உமையம்மையார் திரட்டி யொன்றுக்க ஒருருவாகி, ஆறு திருமுகங்களும் பன்னிரு திரு புயங்களும் விளங்கத் தோன்றினர், யாவரெனில், கயிலை மலையின்கண் உள்ள சிவபெருமானும் உமாதேவி யாரும் பெற்ற பழமையினராகிய அறுமுகக் கடவுள்.

சரவண வாவியில் அறுகுழந்தைகளாக இறைவ னிருந்தது திருமால் முதலிய தேவர்கள் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரைய போற் றும்படி யனுப்பினர். அவர் ஒவ்வோர் குழந்தைகளை யெடுக்க, இறை யவன் அழுவார்போல் அழுது, பாலையுண்டபா லுண்டு திருவிளை யாடல் செய்திருந்தனன். இறைவியாகிய சங்கரி சிவபெருமானுடன் சென்று ஆறு குழவிகளையுந் தன்கரத்தாற் சேர்த்தணைக்க ஆறும் ஒரு வடிவாயின. அவ்வாறு சேர்க்கப் பட்டமையாற் கந்தன் எனப் பெயர் பெற்றான். ஸ்கந்த்=கலத்தல், சேர்தல்.

கந்த புராணம் - சரவணப் படலம்.

எந்தை சத்திக ளுயிரெலா மொருங்குற மெல்லை
முந்து போல வொன் றுகியே கூடிய முறைபோ

லந்த மில்ல தோர் மூவிரு வடிவு மொன் றாகிக்
கந்த னென்றுபேர் பெற்றனன் கவுரிதன் புதல்வன்.

கார்த்திகைப் பெண்களாற் போற்றப் பட்டமையாற் கார்த்திகேயன் எனவு, கங்கையால் விடப்பட் டமையாற் காங்கேயன் எனவும், சரவண வாவியி லுதித்தமையாற் சரவணோற்பவன், சரவணபவன், எனவும் பெயர் பெற்றார்.

சிவபெருமானிடஞ் சென்று போற்றிய திருமால் முதலியோர் நின்னைப்போல நின்வயின் ஓர் குமரனைத் தந்தருள்க வென்று வேண்டினார் எனவும், அங்ஙனே யிறைவன் ஐந்து முகத்தோடு அதோ முகமுஞ் சேர்த்து ஆறு திருமுகங்கொண்டு ஆறு திருப் பொறிகளை வெளிப் படுத்தினர் எனவும், அதனால் இறைவியார் சினந்து நம்வயினுதிக்காது தடுத்தமையால் எம்மைப் போலவே தேவர் மாதருங் கருப்பெறா ராக வெனச் சபித்தா ளெனவும் கந்தபுராணம், சங்கர சங்கிதை, சிவரகசியங் கூறுமாக, இந்நூலார் "சிவன் சிவை தந்தவோர் தோன்றலோன்" என்ற தென்னை யெனின், சிவபெருமான் சதாசிவ வடிவங் கொள்ளுதற்குக் காரணம், சத்தியாகலின் அவ்வாறு உரைத்தா ரென்பாரும், இஃது உபசாரமா மென்பாரு முளர்.

மதுரை யாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர், பத்துப்பாட்டின் உரைக்கண்.

"இறைவன் உமையை வதுவை செய்து கொண்ட நாளிலே இந்திரன் சென்று, நீ * தவிரவேண்டு மென்று வேண்டிக்கொள்ள, அவனும் அதற் குடம்பட்டுத் தப்பானாகித் தவிர்ந்து, கருப்பத்தை இந்திரன் கையிற் கொடுப்ப, அதனை யிருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத் தரித்த லரிதாகையினாலே, இறைவன் கூறிய முத்தீக்கட் பெய்து, அதனைத் தம் மனைவியர் கையிற் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக் கொண்டு விழுங்கிச் சூன் முதிர்ந்து, சரவணப் பொய்கையிற் பதுமப் பாயலிலே டயர்தாராக, ஆறுகூறாகி வளர்கின்ற

காலத்து, இந்திரன் முனிருடிகளுக்குக் கொடுத்த நிலையை மறந்து, ஆண்டுவந்து வச்சிரத்தா னெறிய, அவ்வாறு வடிவு மொன்றாய், அவ னுடனே பொருது, அவனைக் கெடுத்துப்பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லு தற்கு அவ்வடிவ மாறுகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மண்டிச் சென்ற தென்று புராணங் கூறிற்று" என்று உரைத்தபடி இந்நூலாசிரியருங் கூறினாரெனலுமாம். (௯)

அந்தமில்பல்விளையாட்டயர்ந்தறுமுகக்கடவுள்
சிந்தைதேர்கயிலைக்கிரிஞாங்கரிற்சிவன்சீர்
தந்தசத்திபுத்தேளிர்தம்பலபெயர்தயங்கி
வந்தபன்முடிக்கந்தமால்வரையில்வைகினனால்.

இ-ள். அளவில்லாத பல திருவிளையாடல்களைச் செய்து, சண் முகக் கடவுளானவர், மனத்தினாலாயப்பட்ட கயிலைமலையின் பக்கத் தில் சிவனதும் சிறப்புடைய சத்திகள் தேவர்களதும் பலபெயர் களைக்கொண்டு விளங்கும் பலசிகரங்களை யுடைய பெரிய கந்தமலையின் கண் வீற்றிருந் தருளினர். (௧0)

இமைமறந்தகணிமையவர்நினைவுளந்திரியா
தமைவில்வந்தனைபுரிந்தனைவருந்தொழுங்காலஞ்
சிமயமால்வரைச்சின்கமொருவிவெள்விடையோ
னுமைவிளங்குபூங்கயிலையின்சிகரியிலுயர்ந்தான்.

இ-ள். இமைத்த லில்லாத கண்களை யுடைய தேவர்கள், நினைத் தலை யுடைய மனம் வேறுபடாது, அமைவோடு கூடிய வணக்கத்தை யாவருஞ் செய்யுங் காலத்தில், கொடு முடிகளையுடைய பெரிய கந்த மலைக்கணுள்ள கோயிலினின்றும் நீங்கி, வெள்ளிய இடப வாகனத்தை யுடைய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் வீற்றிருக்கின்றபொலிவாகிய கயிலைமலையி னுச்சியில் உயர்வுடனிருந்தனர். (௧௧)

உறைந்துநாரதனுற்றுமொள்ளெரிப்பிறந்தடற்று
மறந்தருந்தகரிவர்ந்துவானவர்க்கருள்சுரந்து
சிறந்ததாதைபொற்சினகரச்செழுமணிவாயி
லறந்தவாதபேராலயத்தரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். அங்ஙன மிருந்து நாரத முனிவர் செய்த ஒளிபொருந்திய அக்கினியினின்றுந் தோன்றி, உயிர்களை வருத்திய கொலைத் தொழிலைக் கொண்ட ஆட்டுவாகனத்தின்கணேறி, தேவர்க்குக்கிருபைபுரிந்து சிறப்புடைய தந்தையார் வீற்றிருக்கின்ற அழகிய கோயிலின் முன்வாயிலில், தருமம் விட்டுநீங்காத பெரிய ஆலயத்தின்கண் வீற்றிருந்தனர். (௧௨)

ஒருபகற்பரம்பரனையும்பரும்பிறரு
முருகுயிர்த்தசெந்தாமரைக்கிழவனுமுயன்று
பருவிமாமலர்த்தாடொழவிடைகொண்டுமலர்ந்து
பொருவிலோகைநெஞ்சுடையராய்வருகின்றபோழ்தில்.

இ-ள். ஒருநாள், சிவபெருமானைத் தேவர்களும் பிறரும், வாசனை வீசுகின்ற சிவந்த தாமரை மலராசனராகிய பிரமதேவரும், முயற்சி கொண்டு அடைந்து பெருமை யமைந்த மலர்போலுந் திருவடிகளை வணங்குதற்காக நந்திதேவரிட முத்தரவு பெற்று முகமலர்ச்சி யுடையராய் ஒப்பில்லாத மனவுவகை யுற்றுவருகின்ற காலத்தில். (௧௩)

வானவர்க்கொருமுதல்வனுமன்னுயிர்த்தொகைக
ளானவைக்கொருதந்தையுமாரணமனைத்தும்
யானெனும்பெருஞ்செருக்குமுற்றிதயத்துவைத்த
நானமுகன்றனையறுமுகனகைபுரிந்தழைத்தான்.

இ-ள். தேவர்களுக்கு ஒருதலைவரும், நிலைபெற்ற உயிர்க்கூட்டங்களுக்கு ஒரு பிதாவும், வேதங்கள் முழுவதினும் சொல்லப்பட்ட பரம்பொருள் யானே யென்னும் அகங்காரமுழுதையுந் தன்மனத்தில் வைத்

தலரு மாகிய பிரமதேவனைக் கந்தக்கடவுள் முறுவல் பூத்து அழைத்தனர். (௧௪)

கூம்புகைக்கமலங்களைக்குளத்திடைகாட்டி
மேம்படத்திருமுன்புகுப்வேதவேதியனைக்
காம்படுஞ்சிறுதோளிசேய்கடைக்கணுலிருத்தித்
தேம்பொதிந்தசெம்பவளவாய்திறந்தொன்றுகேட்டான்.

இ-ள். விந்தைகைகளாகிய தாமரை மலர்களை நெற்றியிலே காண்பித்து, மேம்பாட்டுடன் தமது திருமுன்னர்த் தோன்றிய பிரமனை, மூங்கிலையும் வென்ற சிறிய தோள்களையுடைய உமாபுத்திரர் கடைக்கண்ணு லிருக்கச் செய்து, தேன் பொதிந்த சிவந்த பவளம் போன்ற வாயைத்திறந்து ஒன்று கேட்பாராயினர் (௧௫)

நீயிழைப்பதியாதெனநிருமலனருளான்
மாயிரும்புவிமுழுவதும்வருக்குவதென்று
ஞையெவ்வுழித்தடலினின்றுற்றுவையென்னச்
சேயுரைப்பவேதாமறைச்செந்நெறித்தென்றான்.

இ-ள். பிரமனே நீ செய்யுந் தொழில் யாதென்று பகவன் கேட்க, மலரகிதராகிய சிவபெருமானது திருவருளினாலே கரிய பெரிய பூமி முழுவதையும் படைப்பதாகும் என்று கூறினன், அவ்வாறாய நீ எவ்விடத்தி லிருந்து எந்தப் பலத்தினால் படைப்புத் தொழிலைச் செய்வாயென்று குமாரக்கடவுள் கேட்ப, பிரமன் வேதத்தின் செவ்விய வழியினாலாகு மென்று கூறினன். (௧௬)

நல்லதாய்மறைவல்லையேனவிற்றெனவகத்தி
னெல்லெனத்தெரிந்தோமெனமுதலெடுத்துரைப்ப
நில்லிதன்பொருணிகழ்த்திமற்றனநிகழ்த்தென்றான்
புல்லெனக்கவலித்தயன்றுளங்கிவாய்புலர்ந்தான்.

இ-ள். கல்லது, ஆராயும் வேதத்தில் வல்லவனாயின் அதனைச் சொல்க என்று சண்முகப் பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள, பிரமன் றன்மனத்தின்கண் விரைவாகத் தெரிந்துகொண்டு "ஓம்" என்று முதல் வாக்கியத்தை யெடுத்துச் சொல்ல, பிரமனே நிற்கக்கடவாய், இந்தப் பிரணவத்தின் பொருளை முதற் கூறி, அப்பால் மற்றவற்றைச்சொல்வாயாக என்றனர், திடீரென்று கவலைகொண்டு பிரமன் நடுக்கமுற்று வாயுலரப் பெற்றான். (கஎ)

மூலநாமெனுமான்மகன்மொழியுமாறெளிதோ
மூலகாரணனுதல்விழிமூவிருசுடராய்
மூலமாய்வருமூவிருமுகனன்றியந்த
மூலமாமனுப்பொருளையார்முழுதொருங்குணர்ந்தார்.

இ-ள். பரம்பொருள் நானேயென்று அகங்கரித்த திருமாலின் புத்திரன் சொல்வது எளிதோ? மூலகாரணராகிய சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணினின்றும் ஆறு திருப் பொறிகளாகி, அநாதி மூலப் பொருளாய் வந்த அறுமுகக் கடவுளல்லாது அந்தப் பிரணவத்தி னுண்மைப் பொருளை முழுதாக அறிந்தவர் வேறு யாவருளர். (கஅ)

பெற்றிவெண்குடிலைப்பொருளென்னெனப்பிறிதொன்று
சொற்றிலாதிருந்திலன்பொருட்சோர்வுகொண்டிசைத்துக்
கற்றிலேனெனக்கற்றுணராமையிற்கற்றோர்க்
குற்றதோதிடாதில்பொருளுரைத்தவனொத்தான்.

இ-ள். பரவெளியாகிய பிரணவப் பொருள் யாதென்று கேட்க, வேறொன்றுஞ் சொல்லா திருந்தானல்லன், பொருளைத் தவறாகச் சொல்லி, யானறிந்தே னல்லேனென்று, படித்து உணராமையினால் படித்தோர்க்கு உண்மையான பொருளைச் சொல்லாமல், இல்லாதபொருளைச் சொன்ன மூடனைப் போன்றான். (கக)

பிரணவங்கடைப்பிடித்திலையுணர்ந்திலையந்தக்
கரணசித்திகைவரத்தவமுயன்றிலைகடல்சூழ்
தரணியாதியதந்தவெவ்வாறுசாற்றிடினோர்
திரணநீசிவன்றொண்டருக்கென்றுசெவ்வேவற்சேய்.

இ-ள். பிரணவப் பொருளை யுறுதியாகக் கொண்டாயல்லை, அறிந்தாயல்லை, மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக் கரணங்களுக்குஞ் சித்தி வரும்படியாகத் தவஞ் செய்தாயல்லை, சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமி முதலாயவற்றைச் சிருட்டித்த தெப்படி, சொல்லுமிடத்துச் சிவனடியாருக்கு நீ ஒரு துரும்பு போல்வாய் என்று சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக் கடவுள் கூறிச் சினந்து. (௨0)

பொன்னினன்முடிகுருதிகொப்பளிக்கவேபுடைத்துத்
தன்னிருஞ்சிலம்படியினல்வீழ்வுறத்தள்ளிக்
கன்னிவந்ததோட்கணங்களைநோக்கலிற்கடிதிற்
றுன்னியன்னவரயன்றனைச்சூழ்ந்துகைப்பற்றி.

இ-ள். பிரமனது நான்கு தலைகளும் இரத்தங் கொப்பளிக்கும்படி குட்டித் தமது பெரிய சிலம்புகள் தரித்த பாதத்தினால் விழும்படி தள்ளி, கல்லினுமுயர்ந்த தோள்களை யுடைய கணங்களைப் பார்த்ததனால், விரைவாக அவர்போய் பிரமனைச் சுற்றிக் கைபாற் பிடித்து. (௨௧)

செல்லிவர்ந்தகந்தாசலச்சிவசிருங்கத்தில்
வல்லிபிற்பிணித்திட்டபினந்தமால்வரைசென்
றெல்லிருஞ்சுடர்வேலினேனினிதுவீற்றிருந்து
பல்லுயிர்த்தொகைநல்கினன்பங்கயன்வெள்க.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற கந்த மலையின்கணுள்ள சிவசிருங்கத்திலே, விலங்கிற் பூட்டிய பினனர், அந்தப் பெரிய மலைசென்று, ஒளிகொண்ட பெரிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக் கடவுள் இனிமை

புடன் வீற்றிருந்து, பிரமனும் வெட்க முறும்படி பல உயிர்க் கூட்டங் களை யெல்லாம் படைத்தனர். (உஉ)

காலமூழ்ந்சிலகழிதரக்கார்முகில்வண்ணன்
மேலைவானவர் தழீஇயினர்வெள்ளிபஞ்சிலம்பிற்
சூலபாணியைத்தொழுதயன்றுயருழந்ததுவு
ஞாலநாரிசெய்பயந்ததுநடந்ததுநவின்றார்.

இ-ள். சிலகாலஞ் செல்ல, கரிய மேகம்போன்ற திருமால் முத லிய தேவர்கள் கூடி, திருக் கயிலை மலையிற் சென்று சிவபெருமானை வணங்கி, பிரமன் துன்பத்தை யநுபவிக்கின்றதையும் பூமி முதலாய வற்றை உமாபுத்திரர் சிருட்டிக்கின்றதையும் இன்னும் நடந்த காரியங் களையுங் கூறினர். (உ௩)

ஆதிநந்தியைநோக்கியந்தணன்சிறைவிடப்போ
யோதிவாவெனச்சென்றுரைத்தனன்வெகுண்டுமைசேய்
போதிஞேனுடனிருத்தியோபோதியோகயிலைக்
கேதியம்பெனவெருக்கொடுமீண்டிறைக்கிசைத்தான்.

இ-ள். அவற்றைக் கேட்ட சிவபெருமான் முதன்மையான திரு நந்திதேவரைப் பார்த்து, பிரமனது சிறையை விடும்படி சொல்லி வருவா யாக வென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர், அதனை நந்திதேவர் போய்க் கூறினர், சரவணபவ மூர்த்தி கோபித்து, பிரமனுடன் கூடச் சிறை யிருக்கின்றாயோ, அல்லது கயிலைமலைக்குப் போகின்றாயோ? உன் னெண்ணம் யாது சொல்வாயாக வென்று கேட்ட, பயமுற்று அங்கு நின்று மீண்டு கயிலைக்குவந்து சிவபெருமானுக்குத் தெரிவித்தனர். ()

நன்றெனச்சிறுமுறுவலித்திகல்விடைநடாத்திச்
சென்றிழிந்துகந்தாசலச்சினகரம்புகச்சே

யன்றிறைஞ்சிநின்றரிபணையிருத்தியர்ச்சனைகூர்ந்
தின்றெழுந்தருளற்கெவனிமித்தமென்றிசைத்தான்.

இ-ள். நல்ல தென்று சிறமுறுவல் கொண்டு வலிய இடபத்தைச் செலுத்திச், சென்று இறங்கி, கந்தமலையின்க ணுள்ள கோயிலின்கண் செல்ல, குமாரக்கடவுள் அப்போது வணங்கி நின்று, சிங்காசனத்தி லிருக்கச் செய்து, அருச்சனை செய்து, இப்போது இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்குக் காரணம் யாதென்று கூறினார். (உ௫)

அயன்றனைச்சிறைவிடுகெனவையநீயிவனை
வியந்துகொண்டதெனகந்தையென்குடிலையென்பொருட்கு
மயங்கிநின்றுமற்றொன்றினைவழங்கினோன்ஞாலம்
பயந்ததெந்தவாறுவனகப்பறிப்பதேயறனும்.

இ-ள். குமாரனே! பிரமனைச் சிறை விடுவாயாக வென்று கூற, ஐயனே! நீ இப்பிரமனை வியந்து கொள்வ தென்னை? அவனது அகங் கார மென்ன? பிரணவத்தினது உண்மைப் பொருட்கு மயக்கங் கொண்டு நின்று வேறோர் பொருளைச் சொன்ன தெப்படியாகும்? அவ னது அகங்காரத்தைப் பிடுங்குவதே தருமமாகும் (உ௬)

சிறைவிடேனெனத்திருகுவெஞ்சினங்கொளீஇநிகழ்த்த
நறைவிடாமலர்க்கொன்றையோனவிற்றுநம்மாற்ற
முறைவிடாதொழுகென்றனன்முருகவேளுணர்ந்து
மறைவிடாமலரயன்சிறைமாற்றிமுன்னுய்த்தான்.

இ-ள். சிறையை விடமாட்டே னென்று மாறுபட்ட கொடிய கோபங்கொண்டு சொல்ல, தேனொழியாத கொன்றை மாலையைத் தரித்த சிவபெருமான் கூறுவார், நம்முடைய சொல்லின் முறை தவறாது நடக் கக் கடவாய் என்று கூறினர், முருகக் கடவுளறிந்து, வேதவொழுக்கம்

நீங்காத தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரமனது சிறையை விடுத்து முன்னர்க் கொண்டு வருவித்தார். (உஎ)

வந்துதாழ்ந்தெமையாளுடைவள்ளலேதண்டங்
கந்தவேளெனைப்புரிந்திடறகந்தையுங்களைந்தா
னுய்ந்தனனென்னுச்சதுமுகனுரைத்தலுமொருவன்
முந்தைநின்றொழிலாற்றெனமொழிந்தருள்புரிந்தான்.

இ-ள். பிரமனானவன் வந்து வணங்கி, எம்மை யடிமையாக வுடைய வள்ளலே! கந்தக் கடவுளானவர் தண்டனையை யெனக்குச் செய்து, முற்றுள்ளிய அகங்காரத்தையும் நீக்கினர், பிழைத்தன னென்று பிரமன் கூறுதலும், ஒப்பற்றவராகிய சிவபெருமான் நின்னுடைய தொழிலைச் செய்கவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினுர். (உஅ)

அருகுநின்றபேரொளிதிரண்டருளுருவாய
முருகன்வாண்முகநோக்கினன்முறுவலித்திறைவ
னிருகையாலெடுத்தணைத்துமார்பிறுகிடப்புல்லி
யொருகவான்மிசையிருத்தினனுச்சிமோந்துயிர்த்தான்.

இ-ள். பெருஞ்சோதி வடிவானது திரண்டு ஒரு அருள் வடிவுற்ற முருகக்கடவுளது ஒளி பொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, சிவபெருமானவர் நன்மையான திருமுறுவல் பூத்து இரு திருக் கரங்களாலு மெடுத்துச் சேர்த்து மார்பு இறுகும்படி தழுவி, ஒப்பற்ற தமது தொடையின் மீது இருத்தி உச்சிமோந்தார். (உகூ)

ஐயநீகுடிலைப்பொருள்வினவியந்தணனைப்
பொய்யெனச்சிறைமடுத்தனையுனக்கதுவருமேற்
செய்யவாய்திறந்தறையெனச்சபையிடைச்செப்பக்
குய்யமோவெளிப்படைகொலோகூறெனத்தொழுதான்.

இ-ள். ஐயனே நீ பிரணவப் பொருளைப் பிரமனிடங் கேட்டு அவன் சொன்னபொருள் பொய்யென்று சிறைச்சாலையில் வைத்தாய், உனக்கு அப்பொருள் வருமாயின் சிவந்த வாயைத்திறந்து கூறுதியென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள, குமாரக் கடவுள், தந்தையே! அது இரகசியமோ வெளிப்படையோ சொல்வீராக வென்று வணங்கினார். (௩0)

எனத்திருச்செவிதாழ்த்தினன்றந்தைசேயிசைத்தா
னுனக்குதித்தவாறுரையெனவுலகெலாமீன்ற
வனைக்குணர்த்துஞான்றடியனுமுணர்ந்தனனென்றான்
மனத்துணர்ந்தனன்மறுத்தெதிர்மொழிந்திலன்வள்ளல்.

இ-ள். என் றிவ்வாறுகூறச் சிவபெருமான், அழகிய தமது திருச்செவியைத் தாழ்த்தினின்றார், குமாரக் கடவுளும் அப்பொருளை யுரைத்தார், குமாரனே உனக்கு இதுவந்த வழியைத் தெரிப்பாயாக வென்று சிவபெருமான் கூற, உலக மெல்லாவற்றையும் பெற்ற தாயாராகிய பிராட்டியார்க்கு உபதேசித்த காலத்தில் அடியேனு முணர்ந்தேனென்று கூறினர், அருள் வள்ளலாகிய சிவபெருமான் அதனை மனத்து அறிந்து மறுத்து எதிர் மொழியொன்றுங் கூறாராயினர். (௩க)

எவர்க்குமோர்முதலெவனவனீயெனவியப்பித்
துவர்ச்சடாடவித்தொன்மையோன்சுரரயன்றுளவோன்
றவத்தர்சூழ்தரக்கயிலையந்தடங்கிரிசார்ந்தான்
கவர்த்தபன்முடிச்சிலம்புசெய்காணிகொண்டிருந்தான்.

இ-ள். பவளம் போன்ற சடைக்காட்டினை யுடைய பழம் பொருளாகிய சிவபெருமான், எவர்களுக்கும் ஒப்பற்ற முதற்பொருள் எந்தப் பொருளோ அந்தப் பொருள் நீயாகுமென்று கூறி, தேவர்களும் பிரமனும் விட்டுணுவும் முனிவர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, பெருமை பொருந்திய திருக்கைலாயமலையை யடைந்தார். கிளைகொண்ட பல சிக

ரங்களை யுடைய கந்தமலையைக் குமாரக்கடவுள் காணியாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தனர். (௩௨)

கும்பமாமுனிவிழைந்தமாமனுக்களுங்குடிலைச்
செம்பொருட்டுணிபுந்திசைமுகன்சிறையிருந்த
பைம்பொனீள்சிவகிரிசிகரத்தின்பான்மையும்பாங்க
ரம்பைபேர்பெறுசிருங்கத்திறற்றலுமருளி.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் விரும்பிய மகா மந்திரங்களையும் பிரணவத்தின் உண்மைப்பொருட் டுணிவையும் பிரமதேவன் சிறையிலிருந்த பசிய பொன்மயமான நீண்ட சிவமலையின் பெருமையையும் பக்கத்தில் உள்ள அம்மையாரின் திருநாமத்தைக் கொண்ட சத்திகிரியின் வலிமையையும் உபதேசித்து. (௩௩)

இமயவால்வரைச்சிகரியிலருந்தவமிழைக்கு
மமுதவல்லிசுந்தரிக்கருள்வழங்கிமீண்டடைந்து
சிமயவெள்ளியஞ்சிலம்பிடைச்சிவன்சிவைநாப்பண்
குமரவேளமுதாசனர்குழாந்தொழவைகி.

இ-ள். வெள்ளிய இமயமலையி னுச்சியில் அரிய தவத்தைச் செய்த அமுதவல்லி சுந்தரவல்லி என்னும் இருவருக்குங் கிருபைபுரிந்து மீண்டு வந்து சிகரங்களையுடைய கைலாயமலையினிடத்திற் சிவபெருமானுக்கும் உமாதேவியாருக்கும் நடுவே தேவகூட்டங்கள் வணங்கும்படி குமாரக் கடவுள் வீற்றிருந்து. (௩௪)

தந்தையீன்றவள்பணித்திடத்தாரகற்காய்ந்து
புந்திமாலுறமயக்குறும்புள்வரைபொடித்துச்
செந்தில்வைகிநீர்க்கடலொரீஇமகேந்திரஞ்செறுத்து
வெந்திறற்றைத்தியர்தமைவேரொடுங்களைந்து.

இ-ள் பிதாவாகிய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் ஆஞ்ஞாபிக்கத் தாரகாசுரனைக் கொன்று, மனம் மயங்கும்படியாக மாயையினைச்

செய்கின்ற கிரவுஞ்சமலையைப் பொடிபடுத்தி திருச்செந்தூரின்கண் எழுந்தருளி நீர்பொருந்திய சமுத்திரத்தைக் கடந்து மகேந்திரபுரியை யடுத்து, மிக்க பலத்தையுடைய அசுரர்களை வேரோடும் அழித்து. (௩௫)

மட்டற்கன்மாமுகத்தவுணனைவாட்டிவண்டிரைநீர்க்
கிடங்குவீழ்நட்சூரிருண்மாவுருக்கீண்டு
குடங்கையிற்பொறிவாரணக்கொடியென்றுதாங்கி
யிடங்கொளுஞ்சிறைக்கார்மயிலூர்தியென்றேறி.

இ-ள். சிங்கமுகாசுரனை வதைத்து வளப்பம் பொருந்திய திரைகளை யுடைய சமுத்திரத்தில் விழுந்த வைரபலத்தை யுடைய சூரபன்மனாகிய இருளைச் செய்த மாமர வடிவத்தைக் கிழித்து உள்ளங்கையினிடத்திலே புள்ளிகளை யுடைய கோழிக் கொடியைத் தரித்துப் பரந்த சிறகுகளை யுடைய கரிய மயிலை வாகனமாகவேறிச் செலுத்தி. (௩௬)

தேவர்வெஞ்சிறைதீர்த்தொரீஇத்தென்பரங்குன்றின்
மேவுதெய்வவாரணந்தனைமிளிர்மணம்புரிந்து
யாவரும்புகழ்வலாரியைவிண்குடியேற்றிப்
பாவைபங்கர்பாற்கயிலையிற்பண்டுபோலிருந்தான்.

இ-ள். தேவர்களுடைய கொடிய சிறையைநீக்கி, திருப்பரங்குன்றினிடத்திற் பொருந்திய தெய்வயானை யம்மையாரைத் திருமணஞ்செய்து. எவர்களாலும் புகழப்படுகின்ற இந்திரனைச் சுவர்க்கலோகத்திற் குடியாக வைத்துச் சிவபெருமானிடத்திலே கைலாய மலையின்கண் பழமைபோல வீற்றிருந்தார். (௩௭)

நிகழ்பலகாலந்தன்னிலொருபகனிலவுவேணிப்
பகவனையிறைஞ்சவெள்ளிச்சிலம்புறைபவர்கடம்மிற்
புகல்குறுமுனியையங்கிராமுனிபுரிதருக்கத்
திகழ்வனவிகழ்ந்துஞ்சாலக்குறியையீயென்றுஞ்சொன்னான்.

இ-ள். இவ்வாறு காலங்கள் செல்ல ஒருநாள், சந்திரன் பொருந்திய சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானை வணங்கும்பட்டி கைலாய மலையின்கண் இருக்கின்றவர்களுக்குள் அங்கிரா முனிவர் சொல்லப்பட்ட அகத்திய முனிவரோடு செய்த வாதத்தில் அவரைப் பலவாறிகழ்ந்தும் நீ மிகவும் குள்ளனென்றுஞ் சொன்னார். (ருஅ)

அறிவின்மாகுறியைபென்றுவங்கிராமுனியைச்சீறி
யுறுவர்தந்தொழிலினீத்தோருழிவைகியொருவற்கூட்டிக்
குறுமுனிநோக்கும்போழ்திற்குழகன்மாவிடையிற்றோன்றிப்
பெறுவதியாதுநீமுன்னோதெனவுண்டேயென்றான்.

இ-ள். அதுகேட்ட அகத்திய முனிவர், அறிவிலே நீ மிகவுங் குறியவன் என்று அங்கிரா முனிவரைக் கோபித்து முனிவர்களுடைய தொழில்களை செய்யாது விட்டு நீங்கி, ஓரிடத்தி லிருந்து ஒப்பற்ற சிவபெருமானை நினைத்துத் தவஞ்செய்யும் போதில், யனைக கோலத்தை யுடையராகிய அவர் வெள்ளிய இடபத்தின் மீதேறி நீ பெறவேண்டிய தியாது அதனை முன்னர்ச் சொல்லக் கடவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, பெறுவது உண்டென்று அகத்தியர் கூறுவார். (ருகூ)

எம்பெருமானேநீயுமெம்பெருமாட்டிதானு
மும்பராலிறைஞ்சிரண்டுகிரியெனவொருங்குநிற்ற
னம்பயாண்டுளவோநாயேன்வழுத்திடநவிற்றுகென்றான்
கும்பமாமுனிவோன்கூப்பக்குள்ர்மதிமிலைந்தோன்கூறும்.

இ-ள். எமது அடிகளே தேவரீரும் எமது தாயாராகிய உமாபிராட்டியாரும் தேவர்களால் வணங்கப் படுகின்ற இரண்டு மலையாக ஒன்று சேர்ந்து நிற்றல், நம்பரே! எவ்விடத்துள்ளதோ அதனைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும். புழுத்த நாயினுங் கடையேனாகிய யான் பூசித்தற்கு அனுமதி செய்யவும் வேண்டும் என்று கும்பத்திற் பிறந்த

அகத்திய முனிவர் கைகூப்பிக் கேட்கக் குளிர்ந்த சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் கூறுவார். (சo)

எரிவிழித்தோற்றுஞ்சேய்வீற்றிருப்பதோர்கந்தவெற்பிற்
றெரிகொடுமுடிகடம்மிற்சிவஞ்சத்தியெனும்பேர்பெற்ற,
வரியநன்முடியிரண்டாயமர்குவமுமையும்யாமும்
புரிதிவந்தனையெஞ்ஞான்றும்புரிவர்வான்முதலோர்பூசை.

இ-ள். முனிவனே நமது அக்கினிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய குமாரன் வீற்றிருப்பதாகிய கந்தமலையினிடத்திற் காணப்படுகின்ற கொடுமுடிகளுள் சிவம், சத்தி என்னும் பெயரைப் பெற்ற அருமையான நல்ல சிகரங்கள் இரண்டாக யாமும் உமையும் இருப்போம். அவ்விரண்டனையும் தேவர் முதலாயினோர் வழிபாடும் வணக்கமும் எந்தக் காலத்துஞ் செய்வார்கள். (சக)

குடிலைமுன்புனக்குச்செவ்வேள்கூறினன்யாமின்றோது
முடிகளின்பெருமைசொற்றுமெனவருள்வழங்கிமுன்னோன்
வடுவிழிமயிலினோடுமறைந்தனன்போற்றிபந்தப்
படிமுடியிரண்டுங்கண்டான்பாய்திரைப்பரவையுண்டான்.

இ-ள். நமது குமாரன் முன்னர்க் காலத்தில் உனக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தான் யாம் இப்போது சொல்லப்பட்ட சிவகிரி, சத்திகிரி என்னும் இருமலைகளின் பெருமைகளையுங் கூறினோமென்று, மாவடுவையொத்த கண்களையுடைய உமாபிராட்டியாரோடும் முன்னோராகிய சிவபெருமான் மறைந்தருளினர். தாவுகின்ற திரைகளையுடைய சமுத்திரத்தை யுண்டவராகிய அகத்தியமுனிவர் அவ்விருவரையுந் துதித்துச் சிவபெருமான் கூறியபடி அந்தக் கொடுமுடிகள் இரண்டனையும் பார்த்தார். (சஉ)

போற்றினன்றாழ்ந்தெழுந்தான்சூழ்ந்தனன்பூந்தண்மாரி
தூற்றினன்குடந்தம்பட்டுத்துதித்தனன்றகுமெழுத்துச்
சாற்றினனருவிபாரிற்றாழ்வதுகடுப்பக்கண்ணீ
ரூற்றினன்சிவமுஞ்சத்திருவமுமாழ்நவங்கண்டான்.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் (அக் கொடுமுடிகள் இரண்டனையும்) கண்டு துதித்தார் விழுந்து வணங்கி எழுந்து வலம் வந்தார். குளிர்ந்த புட்பமாலையைப் பொழிந்தனர். கைகூப்பித் துதித்தனர். தக்கபஞ்சாக்கரத்தை உச்சரித்தார். மலையருவியானது பூமியின்கண் விழுவதுபோல, கண்ணினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பத்தைச் சொரிந்தார். சிவ ரூபத்தையும் சத்தி வடிவையுங் கண்டார்.

"போற்றினன்" முதலாயவற்றை எச்சமாக்கிப் பொருள்கோடலுமாம். குடந்தம் என்பது வழிபடுதல், வணக்கம் பண்ணுதல் என்னும் பொருட்டு. குட என்பது தட வென்பதுபோல வளைவை யுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல் லாதலின் அதனடியாகப் பிறந்த பெயருமாம் என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறினர். அதனை:—

"சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பியை துரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழு மலர் சிதறி"
என்னும் பத்துப்பாட்டுச் செய்யுளிற் காண்க.

இங்ஙன மன்றி, குடந்த மாவது— "நால் விரன் முடக்கிப் பெருவிர னிறுத்தி - நெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாகும்" என்றலுமொன்று. கூர்மபுராணத்தார் இம்மொழியைப் பன்முறை யெடுத்து ஆங்காங் குரைத்துளார்.

வடமொழி அமர நிகண்டுள் அந்நூலார் "குடம்" என்னும் மொழியை அம்மொழியாகக்கொண்டு உரைத்தலின் வடவியற் சொல்லுமாம். ஆயினும் அஃதாண்டுத் தமிழ் மொழிக்கட்போலப் பெருவரவினதாக வழங்கப்படாது அருகி வழங்கு மாறு காண்டு மாகலானும், கடம், படம், கடாகாயம் என்றித் தொடக்கத்தனவா வழங்குவதன்றிக் குடம், படம் குடாகாயம் என வழங்கலின்மையானும் அதனை வடசொல்லென வைத்து முடிபு கூறாது, தமிழ்ச் சொல்லெனக் கொண்டு அவ்வாறு உரைப்பார் ஆசிரியர் பலரு மென்க. குடம் பொது வெழுத்தானுய சொல்லாகலின், இருமொழிக்கண்ணும் அங்ஙனம் வெவ்வேறு பொருள் குறிக்கு மொழியாகுமென வைத்துக் கொள்க. உலகம், காலம் என்னுஞ் சொற்கள் போல.

குடம் என்னு மொழியை, ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள், தாம் அருளிச் செய்த திராவிடமா பாடியத்திலே,

அரவுதன் றோலுரிவு மக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும் - பரவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
தடாதுள்ளம் போமாறது.

என்னுஞ் சிவஞான போத வெண்பா வுரைக்கண், இங்ஙனங் கிளந்ததன்றி, "குடாகாயம்" வடநூன்முடிபெனக்கோடலு மொன்று. எனவும் உரைத்தமை, தெற்றெனக் காண்க.   (௬௩)

முடிதொறுங்கவினுந்தெய்வத்தாமரைமுகமுமூரல்
விடுசிறுநிலவுங்கண்ணுங்கருணையங்கடலுமெண்சீ
ரடிமலர்ச்சதங்கையுந்தாரகலமுநூலுந்தோளும்
வடிசுடர்வேலுங்கொண்டோர்மதலைநின்றுலவக்கண்டான்.

இ-ள். முடிகளினிடந்தோறும் அழகைச் செய்கின்ற தெய்வத் தன்மையை யுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருமுகங்களும், பற்கள்

காலுகின்ற இளநிலவும், விழிகளும், அவற்றினின்றும் பொழிகின்ற அருள் வெள்ளமும் எண்ணத் தகுந்த சிறப்பினை யுடைய பாதங்களாகிய தாமரை மலர்களிற் றரித்துள்ள சதங்கைகளும், மாலை தரித்த மார்பும், உடலீதமும் புடங்களும் கூர்மைபொருந்திய கதிர்வேலுங் கொண்டு ஒரு பிள்ளை யுலாவுவதைப் பார்த்தார். (சச)

சித்தருமியக்கரும்பூதேசருந்தேவரும்யாழ்
வித்தியாதாரும்வேதபோதரும்வேள்வியோரு
முத்தரும்யோகர்தாமுமுனிவரும்பிறருங்கூடித்
தத்தமினெருங்கியாற்றுந்தவங்களுமருங்கிற்கண்டான்.

இ-ள் நவசித்தர்களும் இயக்கரும் பூதத் தலைவர்களும், தேவர்களும், வீணையில் வல்ல வித்தியா தரர்களும், வேதத்தை யெடுத்துப் போதிப்பவரும், யாகத்தைச் செய்வோரும், சீவன் முத்தர்களும், சிவ யோகிகளும் இருடிகளும் பிறருஞ் சேர்ந்து தங்கடங்களுள் நெருங்கி யிருந்து செய்யுந் தவங்களையும் பக்கத்திற் கண்டார்(அகத்திய முனிவர்.)

காண்டொறுங்காண்டொறும்வேறதிசயங்களிப்பிற்கண்டான்
பூண்டபேரன்புபொங்கிப்புறம்பொசிந்தொழுகப்பூசை
வேண்டியவேணவாவோடிழைத்தலும்விடையின்மேலோன்
சேண்டிகழிமயவல்லிசேயெதிர்திகழக்கண்டான்.

இ-ள். காணுந் தோறும் காணுந் தோறும் வேறுவேறுவுள்ள அதிசயங்களைக் களிப்போடும் பார்த்தனர், கொண்ட பெரிய அன்பானது சுரந்து புறத்திற் றதும்பி யொழுக, பூசையை மிக்க அன்புடன் செய்தலும், சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்மீது உமாதேவியாரும் கந்த சுவாமியி னெதிரே தோன்றக் கண்டனர். (சரு)

ஆடினன்மலர்க்கைகொட்டியருமறைச்சாமகானம்
பாடினன்பழிச்சியோர்பாற்பான்மொழிப்பாவைதோன்ற

நீடினனீலநாப்பணிலவநேர்ந்தெனவெள்ளேற்றி
னேடிலகிதழியோயானிழைத்ததொன்றுண்டேயென்றான்.

இ-ள். கூத்தாடினர், பூப்போலுங் கையை யடித்து அரிய வேதங் களிலுள்ள சாம கீதத்தைப் பாடினர், அவ்வாறு செய்து துதித்து, ஒரு பக்கத்திற் பால்போலும் இனிய சொற்களை யுடைய உமாதேவியார் விளங்க, வேளாகிய சூரியன் நடுவே தோன்ற வெள்ளிய இடபவாகனத் தின்மேல் எழுந்தருளி வருதற்கு, இதழ்களையுடைய கொன்றைப் பூமா லையையுடைய கடவுளே யான்செய்த தவமு முண்டோ வென்றார்:(௪எ)

உருகியின்னனநின்றேத்துமுனிவனையொருவனோக்கி
யரியவபுரியும்பூசைக்ககமலர்ந்தனன்வரங்க
டருகுதுமறைதியென்னத்தருகவிக்குவடிரண்டும்
பொருவிறென்றிசையிலுய்த்துப்பூசனைபுரிகவென்றான்.

இ-ள். மனமுருகி இவ்வாறாய புகழைச்சொல்லித் துதித்துநிற்கும் அகத்திய முனிவரை, ஒப்பற்ற சிவபெருமான் பார்த்து, அருமையான வனே நீசெய்தபூசைக்கு மனமகிழ்ச்சி கொண்டேம், வரங்கள் கொடுப் பேம் சொல்லக் கடவா யென்றுகூற, ஐயனே! இச் சிகரங்கள் இரண் டும், ஒப்பில்லாத தென்றிசையிற் சேர்த்துப் பூசைசெய்யும் வரத்தைத் தருள்க வென்று கூறினர். (௪அ)

சந்தனங்கோடியென்னுமறைந்தனன்றலைவனெங்கள்
கந்தவேளுணர்த்துமுண்மையுணர்ந்ததாபதன்விண்காறு
மூந்துறவளரநீட்டுங்கரங்களின்முடியிரண்டும்
வந்தனவென்றாலாற்றுந்தவங்களில்வலியதுண்டோ.

இ-ள். முனிவனே அவ்வாறே வரத்தைக் கொடுத்தேம் என்று தலைவராகிய சிவபெருமான் மறைந்தனர், எமது கடவுளாகிய குமாரக்

கடவுள் போதித்த உண்மைப் பொருளை நன்கறிந்த அகத்திய முனிவர் ஆகாயமளவாக வளரநீட்டிய கைகளினிடத்து அச் சிகரங்கள் இரண்டும் வந்து சேர்ந்தன வென்றால் தவத்தைப் பார்க்கினும் வலியதொன்று இருக்கின்றதோ. (௪௯)

தாங்கியசெங்கைக்குத்தண்ணந்தாமரைப்போதும்பானற்
றேங்கமழ்போதும்போன்றவன்றிச்சீர்சிறந்தசெங்கே
ழோங்குமாமணியினீலவொளிமணியினிற்குயிற்றி
யாங்கமைத்தாடுவானேந்தம்மனைத்துணைகள்போன்ற.

இ-ள். அங்ஙனம் (சிகரங்கள் இரண்டும்) தரித்த சிவந்த கைகளுக்கு குளிர்ந்த அழகிய தாமரைப் புட்பமும், வாசனை கமழுகின்ற குவளைமலரும் போன்றன, அன்றியும் விளையாடுகின்ற குமாரக்கடவுள் சிறப்பின் மிக்க சிவந்த நிறத்தை யுடைய மாணிக்கரத்தினத்தினாலும், இந்திரநீல ரத்தினத்தினாலும் செய்து கரத்திற் பொருத்திவைத்து ஆடுதற்காக ஏந்திய இரண்டு அம்மனைகள் போன்றன. (௫௦)

சால்புறுசத்தியீதுதலைமைசார்சிவமீதார்வ
மேலுறுபோகமீதுவிழைத்திடுபுத்தியாமீ,
தேல்புறத்தொழுமினுய்ம்மினென்றறிவிப்பான்போற்சீர்
கோலியகுவடிரண்டுங்குடங்கையிற்கொண்டான்கும்பன்.

இ-ள். மேன்மை மிக்க சத்தி யிதுவாகும், முதன்மை வாய்ந்த சிவம் இதுவாகும், அன்பு மிகுந்த போகத்தான மிதுவாகும், அதனை யுண்டாக்கும் புத்தி யிதுவாகும், அவற்றைப் பொருந்தும்படி இதனை வணங்குங்கள், வணங்கி யுய்யுங்கள் என்று அறிவிப்பவரைப் போலச் சிறப்புமிக்க இருமலைகளையும் அகத்திய முனிவர் தமது உள்ளங்கையிற் கொண்டனர். (௫௧)

வாரியுண்டுமிழ்ந்துவிந்தமடக்கிவில்வலன்வாதாபி
யாருயிர்வாட்டினாலஞ்சமன்செய்ததன்றிபம்பை
கார்மணிமிடற்றோனுமவரைகளுங்கையுளேந்திப்
பார்விசும்பினினின்றான்யார்குறுமுனிபான்மைசொல்வார்.

இ-ள். கடலைப் பருகியுமிழ்ந்தும், பெரிய விந்தமலையை யடக்கியும் வில்வலன் வாதாபி என்னு மவரது அரிய உயிரை வாட்டியும் பூமியைச் சமப்படுத்தியும் செய்ததல்லாமல், சிவசத்தியினது சிவபெருமானதும் பெயர்களை யுடைய மலைகளையுங் கையினிடத்துத் தரித்து, பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் நின்றவர் யாவர், ஆகலால் அகத்திய முனிவரின் றன்மையைச் சொல்ல வல்லவர் எவர். (௫௨)

மாதவர்வழுத்தக்கந்தவரையினின்றருவிதாழுஞ்
சீதமூர்கேதாரச்செந்நெறியிடைப்படர்ந்துவேதத்
தேவதேவன்கூர்பூர்ச்சவனங்கெழீஇயீசானத்திற்
பூதரநிறுவியன்னோன்பூசனைபுரிந்தான்மன்னோ.

இ-ள். பெரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் துதிக்கக் கந்தமலையினின்று அருவி தூங்குகின்ற குளிர்மைமிக்க திருக்கேதாரத்தலத்தின் செவ்விய வழியாகச் சென்று வேதத்திற் கூறப்பட்ட தேவதேவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பூர்ச்சவனத்தில் அடைந்து வடகிழக்குத் திசையில் மலையைநிறுவி அகத்தியமுனிவர் பூசை செய்தார். (௫௩)

அரனருணெறிகொலோமேல்வருவதையதனுளாய்ந்தோ
தெரிவருந்தவனிரண்டுசிருங்கமுமிருப்பநீங்கி
வருதிரிபதகைவைகும்வாரணாசியைவணங்கி
விரவினன்பொதியம்புக்கான்வீரையைமடுத்தமேலோன்.

இ-ள். சிவபெருமான் அருளிச் செய்த நல்வழியோ, மேலே வருகின்றதை ஆராய்ந்தோ, அறிதற்கரிய பெருமையினை யுடைய முனிவர், இரண்டு சிகரமும் அப்பூர்ச்ச வனத்தி லிருக்குமாறு வைத்து அவ்விடத்தை விட்டுநீங்கி, பாய்கின்ற கங்கையாறு பொருந்திய காசித்தலத்தை வழிபட்டு, கடலையுண்ட முனிவர் பொதியமலையை யடைந்தார். (௫௪)

கண்ணுதல்கவுரிநாமங்கவினியசிகரமேனு
மண்ணிடைப்போந்துசத்திமலைசிவமலையெனும்பேர்
நண்ணினவவைகளாவினன்குடியடைந்தவாறு
புண்ணியமுனிவர்கேண்மோவென்றனன்பொருவில்சூதன்.

இ-ள். சிவபெருமான் உமாதேவியார் என்னு மிருவரது பெயரைக் கொண்ட சிகரங்களா யிருந்தாலும், பூமியி னிடத்தே வந்து சத்திமலை சிவமலை யென்னும் பெயரை யடைந்த வவைகள் இரண்டும் திருவாவினன் குடியடைந்த சரித்திரத்தைப் புண்ணியத்தை யுடைய முனிவர்களே கேட்பீராக வென்றார் ஒப்பில்லாத சூதமுனிவர். (௫௫)

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௭௯௭.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபதாவது,

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நெடும்பெருங்கடலினப்பணிணகர்புரிந்துவைகுங்
கொடுந்தொழிற்சூரனுதிகொலைகணியவுணர்க்கென்று
மடும்படைத்தொழில்பயிற்றுமடற்பெருங்குரவர்கோமா
னிடும்பனென்பவன்கொல்சீயத்தெறுழ்வலிதடந்தோள்வீரன்.

இ-ள். நெடிய பெரிய சமுத்திரத்தி னடுவிலே பெரிய நகரஞ் செய்து இருந்த கொடுந் தொழிலை யுடைய சூரபன்மன் முதலிய மறத் தொழிலை விரும்பிய அசுரர்களுக்கு எப்போதும் ஆயுத வித்தையைப் பழக்குகின்ற வலிய பெருமை கொண்ட குருவா யுள்ளவனுகிய இடும்ப னென்பவன், கொல்லுகின்ற சிங்கத்தின் மிக்க வலிமையையுடைய வீர னுமேனுன். (க)

தயித்தியனென்னுநீதிதிறம்பிடான்சரவணச்சே
யயிற்படைக்கடல்வெஞ்சூரனுயிர்விருந்தளிக்குநாளி
னுயிர்த்துளங்கவன்றுமாழ்கியொருவித்தன்மனைவியோடும்
பயிற்சியினுருமற்றென்றுபயின்றுகான்படர்வதானுன்.

இ-ள். அசுர நீதிகளிற் சிறிதுங் குறைவுபடாதவன், குமாரக் கட வுள், தமதுவேலாயுதத்திற்கு வலிமையுடைய கொடிய சூரனுயிரை விருந்

தாகக் கொடுத்த நாளிலே, பெருமூச்சு விட்டு மனம் வருந்தி அவ் விடத்தை விட்டு நீங்கித் தன்மனைவியோடும் பழக்கத்தினல் வேறோர் உருவத்தைக் கொண்டு காட்டிற் செல்வானாயினன். (உ)

அடவிகடொறுந்தண்சோலைபசலங்கடொறுங்கார்வேலைப்
புடவிகடொறுந்திரிந்துபுல்லெனநிழலினீங்கா
மடவியோடருந்தவங்களாற்றிபுமலயவெற்பி
னிடவியசாரலின்கணிருந்தவருடனிருந்தான்.

இ-ள். காடுகள் தோறும் சோலைகள் தோறும் மலைகள் தோறும் கரிய சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமியிடங்கடோறும் திரிந்து, நிழலைப்போல நீங்காது வருகின்ற தன்மனைவியோடு அரியதவங்களைச் செய்தும், பொதிய மலையின்கண் பரந்த சாரலின்கண் பெரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்களோடும் இருந்தனன். (௩)

காலையின்முனிவர்மொய்ப்பக்கலசமாமுனிவன்பண்டை
வாலியகிரியிரண்டுங்கொணர்துமென்றெழுந்துவானங்
கோலியகுறும்பலாவாய்க்குழகன்வாழ்குற்றாலத்தோர்
பாலணைந்திடலுங்கண்டான்பணிந்தனனிடும்பனென்போன்.

இ-ள். அது சமையத்தில், முனிவர் கூட்டங்கள் சூழ, அகத்திய முனிவர் பழமையாகிய பரிசுத்தமான மலைகள் இரண்டையும் கொண்டு வருவே மென்று எழுந்து, ஆகாய மளாவிய குறும்பலா வுருவத்தைக் கொண்டுசிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றாலத் தலத்தி னோரிடத்தை யடைதலும் இடும்பாசுர னென்பான் கண்டு வணங்கினன்.

தனதுதொல்வடிவந்தோன்றத்தாழ்ந்தவன்றன்னைநோக்காக்
கனல்விழிநிருதிபாரடைந்ததென்கழறுகென்னப்
பனவவெஞ்சூரனாதிபடிறுடைத்தகுவர்க்கெல்லாந்
தினமடுபடைபயிற்றுந்தீமையேனிடும்பனென்பேர்.

இ-ள் தன்னுடைய பழைய வருத் தோன்றும்படி வணங்கிய அவனைநோக்கி, அக்கினி போன்ற சிவந்த கண்களை யுடைய கிருதியே நீ இப்பூமியினிடத்தே வந்ததற்குக் காரணம் யாது கூறுவாயாகவென்ன, முனிவரே! கொடிய சூரபன்மன் முதலிய அசுரர்கள் யாவருக்கும் நாடோறும் கொலைத் தொழில் கொண்ட அத்திர சத்திர வித்தைகளைப் பழக்குவேன், எனது பெயர் இடும்பன் ஆகும். (௫)

இயன்முனிவரனேசூரன்சேயிரணியன்போரேற்று
வயமிகுமொய்ம்புக்காற்றுதுடைந்துதற்பயந்தமற்றோர்க்
குயர்கடன்புரிவானுள்ளத்துணர்ந்துகார்க்கடலுட்புக்கான்
செயலொழிந்தகன்றியாமுஞ்செறியிருட்கானம்புக்கேம்.

இ-ள். இலக்கணத்தைச் செய்தருளிய முனிசிரேட்டரே! சூரபன்மனது புத்திரனாகிய இரணிய னென்பவன், போர்செய்து, வீரவாகுதேவருக்கு முன்னிற்க முடியாமல் தோற்று, தன்னைப் பெற்றவர்களுக்கு உயர்ந்த பிதிரர் கடன்களைச் செய்ய நினைத்துக் கரிய கடலுட் புகுந்து ஒளித்தான், செய்யுந் தொழில் யாதுமின்றி யாங்களும் இருள் நெருங்கிய காட்டினுட் சென்றேம். (௬)

தேனலர்கடம்பன்செங்கைப்படைகளாற்செருவில்வீந்து
வானகம்புக்கார்யாரையரிமுகன்முதலமற்றோ
ரானவெஞ்சூரனூர்திகொடியெனவடையலுற்று
னைவிவ்வினையேன்வாழவிருந்தனனிறந்திலேனால்.

இ-ள். தேன் பரந்த கடப்ப மலர் மாலையை யுடைய குமாரசுவாமியின் சிவந்த திருக்கரத்துள்ள ஆயுதங்களினால், தாரகன், சிங்கமுகன் முதலிய அசுரர்கள் யாவரும் மேலுலகத்தை யடைந்தனர், தலைவனான சூரபன்மன் கோழிக் கொடியாகவும் மயில் வாகன மாகவும் சேர்ந்தான், மிக்க தீவினையை யுடையே னாகிய யான், இறக்காமல் வாழற்கு இருந்தனன். (எ)

காக்குநாயகனென்றுன்பாலடைந்தனன்கருணையங்க
ணோக்கினுற்பணித்தயாவுங்குயிற்றுவனுவலிரென்ற
வாக்கினனுளமுந்தூயனென்பதைமுனிமனத்தாற்
றாக்கினனினதுவெய்யதுயரெலாந்துடைத்துமென்றே.

இ-ள். அடியேனைக்காக்கின்ற தலைவர் தேவரீரே யென்று அடைக்கலம் புகுந்தனன், தேவரீர் திருவருட்கண் பார்வையால் ஏவிய யாவற்றையும் செய்வேன், சொல்வீராக என்ற இடும்பாசுரன் மனமும் பரிசுத்த முடைய னென்பதை அகத்திய முனிவர் தமது மனத்தில் ஆராய்ந்து, உன்னுடைய கொடிய துன்ப மெல்லா வற்றையும் போக்குவேமென்று. (அ)

உத்தரதிசையிற்பூர்ச்சவனமடைந்தும்பர்போற்றுஞ்
சத்தியுஞ்சிவமுமுற்றதடவரைக்குவடிரண்டு
மித்தலைக்கொணர்ந்துவல்லைவருதியேலிருமைகூற
வைத்தனபோகமுத்திவருமென்றான்மலயமேலோன்.

இ-ள். வடதிசையிலுள்ள பூர்ச்ச வனத்தை யடைந்து, தேவர்கள் துதிக்கின்ற சத்தியுஞ் சிவமும் பொருந்திய பெரிய மலைச் சிகரங்கள் இரண்டையும் இவ்விடத்துக் கொண்டு வருதியேல், இம்மை மறுமையிற் சொல்லட்பட்ட போகம் முத்தி யென்பன வருமென்று சொன்னார் அகத்தியமுனிவர். (கூ)

உரைத்ததுகேளாவோகையுளங்கொளாவிடும்பன்றாழ்ந்து
திரைக்கடல்குடித்தவண்மைச்செழுந்தவக்குருவேசத்தி
வரைப்பெருமையுஞ்சிவாசலத்தின்மான்மியமுநன்காய்
விரித்தறியாறுநாயேற்கருள்கெனவினவலோடும்.

இ-ள். அகத்தியமுனிவர் சொன்னதைக் கேட்டு மனமகிழ்ச்சி கொண்டு, இடும்பாசுர னனவன் வணங்கி, திரை பொருந்திய சமுத்

திரத்தைக் குடித்த வளப்பத்தை யுடைய செழிய தவத்தைக்கொண்ட குருவே, சத்தி மலையின் பெருமையும் சிவகிரியின் மான்மியங்களையும் நன்றாக விரித்து அடிபேன் அறியும்படி நாய்போன்றவனாகிய எளியேனுக்கு அருள்புரிய வேண்டுமென்று வினவுதலும். (௧௦)

உமிழ்மணியருவிதாழுமுயர்பெறுங்கந்தவெற்புச்
சிமயவொண்சிகரஞ்சத்திகிரிசிவகிரியெனச்சே
யமுதுறுவாக்காற்சொற்றவாறுமன்றியும்வேதண்டங்
கமழ்பொழிற்சாரல்வைகுங்காய்புலமாவர்தம்மில்.

இ-ள் ஒளியைக் காலுகின்ற இரத்தினங்களைக் கொழித்தோடும் அருவி பாய்கின்ற உயர்ச்சியுள்ள கந்தமலையி னுச்சிக்கணுள்ள இரு குவடுகள் சத்திகிரியும் சிவகிரியு மாகுமென்று கந்தசுவாமி யானவர் தமது அமுதம் போன்ற திருவாக்கினாற் சொன்னவற்றையும், மணங் கமழும் வெள்ளிமலைச் சாரலின்க ணிருந்த முனிவர் கூட்டங்களுள். ()

இருக்குமங்கிராமுனிக்குந்தனக்குநூனிமித்தமென்ற
தருக்கமுநிகழ்ந்தவாறுந்தணந்துநோன்பிழைத்தவாறு [கண்
முருக்கிதழ்ப்பவளச்செவ்வாய் முருந்துவெண்முறுவலொண்
மருக்கமழோதிவாமன்மகிழ்ந்தருள்புரிந்தவாறும்.

இ-ள் இருந்த அங்கிரா முனிவர்க்கும் தமக்கும் சாத்திரவாராய்ச்சி காரணமாக நடந்த தருக்கத்தையும், அதிற் சொன்னவற்றையும், தாம் அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்கித் தவஞ்செய்த வரலாற்றையும், முருக்க மலர்போன்ற சிவந்த வாயினையும் இறகினடி முட்போலும் வெள்ளிய பற்களையும், அழகிய விழிகளையும் வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையும் உடைய உமாதேவியாரின் நாயகர் உவகை கொண்டு அருள் புரிந்த வரலாற்றையும். (௧௨)

அருண்மொழிவழங்குகந்தகிரியடைந்தம்பையண்ண
லுருகெழுகுவடிரண்டுகாண்டொறுமிறும்பூதுள்ளம்

பெருகியவாறும்பூசைபெட்புறவிழைத்தவாறுங்
கருமணிமிடற்றோன்வேற்சேய்கவுரியோடெதிர்ந்தவாறும்.

இ-ள். அருள் செறிந்த பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த இடமாகிய கந்தமலையைச் சேர்ந்து, சத்தி, சிவம் என்னும் பெயரையும் உருவத்தையு முடைய சிகரங்கள் இரண்டனையும் காணுந் தோறும் மனத்தின்கண் வியப்புத் தோன்றிய தன்மையினையும், பூசையைத் தாம் விரும்பிச் செய்ததையும், நீலகண்டராகிய பரசிவப் பெருமான் குமாரக் கடவுள் உமையம்மையார் என்னு மிவருடன் தோன்றிய வரலாற்றையும். (௧௩)

அக்குவடிரண்டுங்கேட்பவண்ணலன்றளித்தவாறு
மக்குவடிரண்டுந்தாங்கியாயிடையகன்றவாறு
மக்குவடிரண்டும்பூர்ச்சவனத்துழியமைத்தவாறு
மக்குவடிரண்டுநீங்கிமலயத்தினடைந்தவாறும்.

இ-ள். அந்தச் சிகரங்கள் இரண்டனையுந் தாங்கேட்ப, சிவபெருமானருள்செய்த வரலாற்றையும், அச் சிகரங்கள் இரண்டனையுங் கையிற்றூங்கிக் கொண்டு அவ்விடத்தி னின்றுந் தாம் நீங்கிய வரலாற்றையும், அவைகள் இரண்டையும் பூர்ச்சவனத்தில் வைத்ததையும், அவற்றை விட்டு நீங்கிப் பொதியமலைக்கு வந்த வரலாற்றையும். (௧௪)

போரிடையிகல்வெங்கோபப்பொருங்களிறிரியவென்ற
வார்கழலிடும்பனென்னும்வாலுழைமடங்கல்கேட்பக்
காருவராழியுள்ளங்கையினேருளுந்தமிழ்ந்து
நீரெனவடக்கியுண்ணுங்குறுமுனிநனிநிகழ்த்தி.

இ-ள். போர்க்களத்தி னிடத்து வெவ்விய கோபத்தை யுடைய பகைவர்களாகிய யானைகள் பயந்தோடும்படி வெற்றி கொண்ட, நீண்ட வீரக்கழலை யுடைய இடும்ப னென்னும் சிங்கமானது கேட்கும்படி,

கரிய உவர்ப்பினை யுடைய சமுத்திரத்தை யுள்ளங்கையில் ஒரு உழுந்தள வாக்கி யடக்கி யுண்ட அகத்திய முனிவர் மிகவும் விரித்துங் கூறி (இனி, பூர்ச்சவனத்திலுள்ள அம் மலைகளிரண்டனையும் கொண்டு வருதற்கு அகத்தியமுனிவர் போகுமார்க்கங்களையுங் கூறுகின்றார்.) (சரு)

அத்தலையருவிக்குன்றின்வடாதுபாலருவிநீந்தேன்
கொத்தலைத்தெறியுஞ்சந்தக்குறடுகொல்யானைக்கோடும்
பைத்தலைமணியும்வாரிப்பாய்புனல்யாறுட்பாய்ந்து
தத்தலையெறிதண்சாரற்சதுமுகவரையுட்சார்ந்து.

இ-ள். அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கிப் பொதியமலையின் வடக்குப் பக்கத்திலுள்ள, அருவியானது ஊனிய தேனையும் கிளைகள் நெருங்கிய சந்தனக் கட்டைகளையும், கொல்லுந் தொழிலை யுடைய யானைக் கொம்புகளையும், பசியதலைகளையுடைய நாகரத்தினங்களையும், அள்ளிக்கொண்டு பாய்கின்ற நீரையுடைய நதியுள்ளே கலக்கும் தாவுகின்ற திரைகளைக் கொண்ட தண்ணிய சாரலையுடைய பிரமமலையை யடைந்து. (கசு)

சிலம்பதன்சாரற்சித்தநதியின்பாற்செறுநர்த்தேய்த்த
வலம்படுதடக்கைவேல்கவிரலர்மலர்ந்தசென்னித்
தலன்கெழுகுருதிச்சூட்டுவாரணமுயர்த்தோன்றண்டைப்
பொலன்புனைகனைகழற்காப்புதுமலர்தூவிப்போற்றி.

இ-ள். அம்மலையின் சாரலில் சித்தநதியின் பக்கத்தில், பகைவரை யழித்த வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தையும் முருக்க மலர்போலுஞ் சூட்டைக் கொண்ட சேவற்கொடியையு முடைய குமாரக் கடவுளினது, பொன்னுலாய தண்டைகளையும் வீரக்கழலையு மணிந்த திருவடிகளைக் காவிலுள்ள அன்றலர்ந்த புட்பங்களைச் சொரிந்து துதித்து.(கஎ)

ஒருவியவ்வுழிவழிக்கொண்டுலவையந்திசையிலுள்ளம்
வெருவியபசுவினின்னலதனுயிர்வாங்கவேங்கை

சருவியவைரஞ்சாபந்தணித்துவிண்ணளிக்குமேரு
பொருவியபசுமலைக்கண்ணடைந்திறும்பூதும்பார்த்து.

இ-ள். அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வழிநடந்து, வாயு திசையாகிய வடமேற்குத் திசையில், மனம் பயமுற்ற பசுவினது உயிரை வாங்கும்படி புலியானது தாக்கிய கோடத்தையும் சாபத்தையு நீக்கிச் சுவர்க்கத்தைக்கொடுத்த, மேருமலையை யொத்தபசுமலையை யடைந்து அங்குள்ள அதிசயங்களையும் பார்த்து. (கஅ)

நீங்கிவெள்ளருவிவள்வாய்முழவமாஞிமிறினீட்டந்
தூங்குதெள்ளிசைமிழற்றத்தோகைகூத்தயருந்தொல்சீர்
தாங்குவல்லுளிவரைத்தென்றலைய்தாச்சார்ந்துதீந்தேன்
றேங்குதண்மலர்ப்பைங்கானந்திகழ்குடநாடுஞ்சேர்ந்து.

இ-ள். அப்பசு மலையை விட்டு நீங்கி, வெள்ளிய அருவியானது வாரால் கட்டப்பட்ட முரசவாத்தியமாக, கரிய வண்டுக் கூட்டங்கள் நீண்ட தெளிவாகிய இசையை யொலிக்க, மயில்கள் நடனத்தைச் செய்கின்ற பழமை யாகிய சிறப்புக்களையுடைய வராக மலையின் அழகிய இடத்தை யடைந்து, இனிய தேன் நிறைந்த குளிர்ந்த பூவையுடைய பசிய சோலைகள் சூழ்ந்த குடக நாட்டையடைந்து. (கக)

பனிநெடுங்கிரியினுப்பண்மணமுள்ளிப்படர்ந்தஞான்றிற்
றனிமுதல்பணிப்பத்தென்பால்சமன்செய்யச்சாருநந்தம்
புனிதநீர்க்கரகஞ்சாய்த்தீம்புனலொழுகருவிக்குன்றி
னனிவளங்கெழுதண்சாரற்குறியின்கணடந்துசென்று.

இ-ள். நீண்ட இமய மலையின் நடுவே உமையை மணஞ் செய்யும்படி இறைவன் சென்ற நாளிலே, வடபுலந் தாழ்ந்து தென்புல முயர அதனைச் சமஞ் செய்யும்படி எம்மை யேவ, யாம்வரும் போது கொங்கு மலையிற் றங்கினேமாக, ஆங்கு விநாயகக் கடவுள் இந்திரனுக்

காகக் காக வுரு வெடுத்து வந்து நமது கமண்டல நீரைக் கவிழ்ப்ப அது பாய்ந்த குடகமலையின் மிக்க வளப்பம் பொருந்திய சாரல் வழியாக நடந்து சென்று. (உ0)

பொய்ப்பொருடிளைப்போரின்னற்புணர்த்துறுவெந்நிரயத்துள்ளு
மெய்ப்பொருடிளைப்போரோகைவியப்புறுசுவர்க்கத்துள்ளு
மொய்ப்பனபோகமொப்புநிறுத்தருளுதிக்குமின்பந்
துய்ப்பவரிருக்குமூதூர்ச் சுப்பிரமணியமெய்தி.

இ-ள். பொய்ப்பொருளில் முழுகினவரைத் துன்பத்துட் சேர்க்கின்ற கொடியநரகத்தினுள்ளும், மெய்ப்பொருளில் நிற்பவரை மகிழ்ச்சி கொண்டு வியப்பைத் தருகின்ற சுவர்க்கலோகத்தினுள்ளுஞ் செலுத்துகின்ற தீவினை நல்வினை யென்னும் இருவினைகளுஞ் சமப்பட்டு, தோன்றுகின்ற பேரின்பத்தை யநுபவிக்கும் சிவஞானிகள் வாழுஞ் சுப்பிரமணியம் என்னுந் தலத்தை இடும்பனே நீ அடைந்து. (உக)

கடிநறுங்கமலப்பூத்துக்கருநெய்தலலர்ந்தவள்ளிக்
கொடிபடர்தருவையோர்பாற்குஞ்சரந்தழுவுமாறு
முடியுடைவைரக்குன்றைமுடிவிலாமுக்கட்கன்னல்
வடிவுறவுயிர்த்தமுத்தைமனங்குவித்திறைஞ்சிவாழ்த்தி.

இ-ள். (இடும்பனே நீ) வாசனை பொருந்திய நல்ல தாமரை மலர்ந்து, கருங் குவளை இருந்த வள்ளிக் கொடியானது படர்கின்ற கற்பக தருவும், ஒருபக்கத்தில் தேவயானை தழுவும் ஆறு சிகரங்களையுடைய வைரமலையும், அழிவில்லாத மூன்று கண்களையுடைய கருப்பு போன்ற சிவபெருமான் அழகு பொருந்தப் பெற்ற முத்தும் ஆகிய சுப்பிர மணியப் பெருமானை மனத்தை யொருமைப் படுத்திக் கைகூப்பி வணங்கித் துதித்து. (உஉ)

அங்கதுவகன்றவிண்டேர்கடவெயின்மூன்றும்வெவப்
பொங்கழலூரிற்புகமூரற்புரிந்தனும்பயங்கரஞ்சூழ்
பங்குமெற்றவர்தபீந்தட்டானுமோர்வடிவுதாங்கித்
தங்குசங்கரநாராயணர்த்தனைத்தழுவி நீங்கி.

இ-ள் அந்தச் சுப்பிரமணிய தலத்தை விட்டு நீங்கி, ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்த திரிபுரங்களும் வெந்தழியும்படி மிக்க அக்கினியைக் கான்ற குறுமுறுவலை யுடைய சங்கரனும், சர்ப்ப சயனத்தை யுடைய திருமாலும் ஒரு வடிவுகொண்டு வீற்றிருக்கின்ற சங்கரநாராயணர் கோயிலைச் சார்ந்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி. (௨௩)

வெள்ளைவெண்கமலப்போதில்வீற்றிருப்பவளைச்செங்கேழ்
வள்ளையைப்பொருட்டிலும்பர்வாழ்ந்திருப்பவளையோங்க
லொள்ளிறைமகளையொண்கண்மகேசையையுதவினளைப்
புள்ளலர்சொரிந்துகொல்லாபுரியினையொருவிப்போகி.

இ-ள். வெண் தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற சரசுவதியையும், கிண்ணம் போன்ற செந்தாமரைப் பூவில் இருக்கும் இலக்குமி தேவியையும் மலையரசன் மகளாகிய பார்வதி தேவியாரையும், அழகிய கண்களை யுடைய மகேசுவரியையும் பெற்ற பராசத்தியை விரிந்த பூக்களைத் தூவி வழிபட்டுக் கொல்லாபுரி யென்னும் அத்தலத்தைவிட்டு நீங்கி. (௨௪)

வருடைசென்றுழக்குங்கோற்றேனுடைந்துவார்ந்தொழுகுதீந்தேன் [னித்
பெருகுதண்கிரியுந்திங்கண்மருப்பையொண் பிணையென்றுன்
திருச்சகோட்டிமலைபாயும்பிறங்கலுஞ்சீயஞ்செல்லி [ற்பும்
னுருகெழுகரிவெண்கோட்டின் குருத்துடைத்துண்ணும்வெ

இ-ள். (இடபனே கீ.) ஆடுகள்சென்று உழக்கியதனாற் கொம்பி னுள்ள தேன்கூடானது உடைந்து ஒழுகுகின்ற இனிய தேனானது பெருகுகின்ற குளிர்ந்த மலையையும், பிறையின் சிருங்கத்தை அழகிய

பெண்மானென்று நினைத்து முருகிய கொம்பர்களை யுடைய கலைமான் பாய்கின்ற மலையையும், சிங்கங்கள் தேகத்தின் வடிவைக் கொண்ட யானைகளினது வெள்ளிய தந்தங்கள் பொருந்திய அடியைத் தகர்த்துத் தின்னும் மலையையும். (௨௫)

நஞ்சுமுற்றெயிற்றுப்பாந்தள்வழங்குகல்லளையுஞாங்கர் [ந்து
வெஞ்சினப்பேழ்வாய்வேங்கை மிடைபெருந்தொறையும்வீழ்
குஞ்சரப்பிடியோடாடுங்குழுந்சுனைவரையுந்தீப்பார்
நெஞ்சினுட்கிடந்தவன்பாற்பதுக்கைநீணெறியுநீந்தி.

இ-ள். (நெடும்பனை நீ விடமிக்க பற்களையுடைய பாம்புகள் சஞ்சரிக்குங் கல்லளைகளும், பக்கத்திலே மிக்க கோபத்தையுடைய பெருத்த வாயைக் கொண்ட புலிகள் நெருங்கி யிருக்கும் சிறு மலைகளும், ஆண் யானைகள் பெண்யானைகளோடு விளையாடுகின்ற சிறியசுனைகள் பொருந்திய மலைகளும், கொடியவர்களுடைய மனத்தைப் போலப் பருக்கைக் கற்க ணிறைந்த வலிய பாலைநிலமுங் கடந்து. (௨௬)

சிதடியினொலிவழங்குமடவியும்பகர்ந்தசென்று
விதநெறிதவழ்ந்து தூமமுயிர்ப்பவெம்புலிங்கஞ்சிந்துங்
கதழெரிவனமுமக்களுயிர்ப்பலிகவர்வெஞ்சூலி
சுதரிசனங்கைக்கொண்டான்றன்சூழலும்யாறுமூழ்கி.

இ-ள். சிச்சிலி ஒலிசெய்யும் வனங்களையும் சொல்லப்பட்ட பல வகை வழிகளையும் தாண்டிச் சென்று, புகைகள் மேலெழ வெவ்விய அக்கினிப் பொறிகள் சிந்துகின்ற நெருங்கிய நெருப்புக் காடுகளும், நர பலியை யுண்ணுகின்ற வெவ்விய சூலாயுதத்தைத் தரித்த காளி தேவியும் சக்கராயுதத்தைத் தரித்த விட்டுணுவும் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களையுந் தாண்டிச் சென்று நதியினிடத்துந் தோய்ந்து. (௨௭)

காரகிற்குலமுஞ்சாந்தக்குறடுங்காய்கனற்கண்வேழக்
கூர்மருப்பினமுந்தேறற்கொழுங்கழைத்தரியும்வேர
லோர்மணிக்குலையும்பொன்னும்வாரன்றிபெம்மருங்குஞ்சிந்தி
வார்சிலைக்கணையின்செல்லமுன்செல்லுமணிநீர்யாறும்.

இ-ள். கரிய அகிற் றிரட்சியையும், சந்தனக் கட்டையையும், வருத்துகின்ற கோபத்தையுடைய கண்களைக் கொண்ட கூரிய கொம்பினையுடைய யானைக் கூட்டங்களையும், தேன் பொருந்திய கொழுமையான மூங்கிலரிசியையும், அம்மூங்கிலின் அழகிய முத்துக் கூட்டங்களையும் பொன்னையும் சொரிந்து எப்பக்கத்துஞ் சிதறி, நீண்ட வில்லினின்றும் விடப்படும் அம்புகள் பின்செல்லத், தாம் அவற்றிற்கு முற்பட்டுச் செல்லும் மணிமுத்தாநதியும். (உஅ)

மடுக்களுமதனிற்றண்டாமரைகளும்வனசப்போதி
னடுத்திகழ்பொகுட்டுமன்னநாட்டமந்நாட்டினிஞ்சி
யுடுத்தவன்பதிகளந்தப்பதிச்சினகரமுமோங்கு
மடுத்துநீர்படிந்தடைந்துவணங்கியவ்விடங்கணீங்கி.

இ-ள். தடாகங்களும், தடாகங்களிற் பொருந்திய குளிர்ந்த தாமரை மலர்களும், அத்தாமரை மலர்களி னுள்ளி னுள்ள பூங்கொட்டையும் போன்ற அந்நாட்டையும், அதன்கண் மதிலாற் சூழப்பட்ட நகரங்களையும், அந்நகரங்களினுள்ள கோயில்களையும் உயர்ந்த நதியினது பரிசுத்தமான நீரையும் அடுத்து வணங்கியும் தோய்ந்தும் அவ்விடங்களையெல்லாம் விட்டு நீங்கி. (உகூ)

அடைந்தவர்கதியைச்சார்வதலதுசார்தராதுநாளுந்
தடைந்தொல்காசியெய்திச்சதமகன்முதலோர்வேலை
கடைந்ததெள்ளமுதங்கைப்பச்சுவைதருகங்கைநன்னீர்
குடைந்தகிலேசர்தாள்கைகுவித்தறுதிங்கள்வைகி.

இ-ள். (இடும்பனே நீ) தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் முத்தியை யடைவதல்லாமல் அடையாதவர் அம்முத்தியைச் சாராது தடைபட்டு நிற்றற் கேதுவாய் பெருமையை யுடைய காசிப்பதியை யடைந்து, இந்திரன் முதலாயினோர் பாற்கடலைக் கடைந்தெடுத்த தெளிந்த அமிர்தமும் கசக்கும்படி அத்துணை யினிமைப் பண்பை யளிக்கின்ற கங்கையினது சிறந்த நீரிற் றோய்ந்து, விசுவநாதப் பெருமானது திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்கி, ஆறுமாதம் அத்தலத்தின்கண் வசித்து. (௩0)

விழுத்தகுகடவுட்காசிவியனகர் துறந்துமேலை
முழுத்தவரிருக்கைமிக்கமுரண்வரைக்குலமும்வென்றி
பழுத்தவில்மிலேச்சர்வாழ்க்கைப்பதிகளுமளறுபாய்ந்து
சுழித்தலையெறிபுங்கண்டல்சூரல்பம்மியகான்யாறும்.

இ-ள். சிறந்த தகுதியான செய்வத்தன்மையை யுடைய காசி என்னும் பெரிய நகரத்தை விட்டு நீங்கி, மேன்மையான தவமார்க்கத்திலொழுகும் முனிவர்களுடைய ஆச்சிரமங்கள் மிகுந்துள்ள வலிய மலைக் கூட்டங்களையும், வெற்றிமிக்க வில்லினைத் தரித்த மிலேச்சர்கள் இருக்கின்ற நகரங்களையும், சேறுகொண்டு சுழித்துத் திரைகள் எறிகின்ற தாழைகளும் பிரம்புகளும் பரந்துள்ள கான்யாறுகளையும். (௩௧)

தெற்றியபிறழ்பற்பேழ்வாயலகையுஞ்செறிபுன்குஞ்சி
வற்றியநரம்பின்யாக்கைமண்ணையுங்குழிகட்பேயுஞ்
சுற்றியகுடர்செந்நீர்வெண்ணிணந்தசைவழும்புதோண்மேற்
பற்றியகடியுந்துய்த்தபழுவமுங்கழியச்சென்று.

இ-ள். தெறித்த மாறுபட்ட வக்கிரதந்தப் பற்களையும் திறந்த வாயினையும் உடைய அலகைக் கூட்டங்களும், செருங்கிய குறுத்த மயிரினையும், உலர்ந்தநரம்போடுகூடிய உடம்பினையுமுடைய பிரேதங்களும், ஆழ்ந்த கண்களை யுடைய பேய்களும் ஒன்றோடொன்று சுற்றிய குடர் இரத்தம் வெள்ளிய நிணம் சதை வழும்பு என்னு மிவைகள் கைகளிற்

படிந்துள்ள வேதாளங்களும் (அல்லது பிணந் தின்னும் பேய்களும்) நெருங்கியுள்ள வனங்களுங் கழியுமாறு சென்று. (௩௨)

முடங்குளைபரிமானேறுமுடைப்புலிபுழைக்கையாளி
கடங்கவிழ்கவுண்மாவ்யானைகரியகோட்டிரலைநவ்வி
தடங்கெழுமேகழற்பன்றிசல்லியங்கடமாப்பல்ல
மடங்கலில்விலங்குநீங்காவடவியங்கடறுநீங்கி.

இ-ள். மடங்கிய பிடரி மயிரினை யுடைய சிங்கேறுகளும் புலால் நாற்ற முடைய புலிகளும் உட்டுளை பொருந்திய கைகளை யுடைய யாளிகளும், மதம் பாய்கின்ற கதுப்பினை யுடைய மதமயக்கங் கொண்ட யானைகளும், பெரிய கொம்பர்களை யுடைய ஆண்மான்களும் பெண் மான்களும், பெருமை மிக்க பன்றிகளும், காடிகளும் கடமைகளும் முட்பன்றிகளும் அடங்குத லில்லாத இன்னன மிருகங்களும் பிரியாது உறையும் காட்டுவழிகளையுங் கடந்து சென்று. (௩௩)

பேர்தாலின்றிப்பெய்யும்பெரும்பனிக்குடைந்துசார
லார்தருவிலங்கும்புள்ளும்பிறவுமாங்கணைந்துகாயக்
கூர்தருபுயங்கமீன்றகொழுமணிசுடர்த்தீயென்று
சார்தரும்பொழிற்கேதாரத்தடங்கிரியடைந்துதாழ்ந்து.

இ-ள். நீங்குத லின்றி (இடைவிடாது) பெய்யும் பெரிய பனிக்கு வருந்தி, மலைச்சாரலின்க ணுள்ள மிருகங்களும் பறவைகளும் ஏனையவும் அவ்விடத்தடைந்து குளிர்காயும்படி, மிகவும் நிறைந்த பாம்புகள் கக்கிய அழகிய இரத்தினங்களை ஒளிகொண்ட நெருப்பென்று வருகின்ற பெரிய திருக்கேதாரமலையைச் சார்ந்து வணங்கி. (௩௪)

தணந்ததன்வடகீழ்ப்பாலிற்றயங்கியவொருகான்மாக்கட்
கணந்திகழ்புலமுமேனைக்கல்கெழுகடறுந்தள்ளி

மணந்திசைதிகழும்பூர்ச்சவனங்கெழுமிலிங்கம்வந்தித் [றே
துணர்ந்துதொல்கிரியிரண்டுங் கொணர்ந்திவணுறுத்தியென்

இ-ள் (இடும்பனே நீ) கடந்து செல்லும் அவ்விடத்திற்கு வடகிழக்குத் திசையில் ஒற்றைக் காலையுடைய மனிதகூட்டங்கள் இருக்கின்ற இடத்தையும் மற்றைய மலைகள் செறிந்த வனங்களையும் விட்டு நீங்கி, வாசனை வீசி இசைவிளங்காநிற்கும் பூர்ச்ச வனத்தில் உள்ள இலிங்கத்தை வணங்கி, அம்மலைகள் இரண்டும் இருக்கு மிடத்தை யறிந்து, அப் பழைய மலைகள் இரண்டனையும் கொண்டு வந்து இவ் விடத்தி லிருத்தக் கடவாய் என்று. (௩௫)

சென்னெறியுணர்த்திமற்றுமற்றுளசிலநவிற்றிப்
புன்னெறிமாற்றுமூலமனுநெறிபுகுத்திக்காதி
லிந்நெறிவழாமனிற்றியெனச்சொலிவிடுத்தானென்று
நன்னெறியினைச்சேர்ந்தார்தமக்கொருநவையுமுண்டோ.

இ-ள். போகும் மார்க்கங்கள் பலவற்றையும் அறிவித்து, இன்னும் என்னென்ன அறிவிக்க வேண்டுமோ அவற்றையு மறிவித்து, பாவ வழிகளை நீக்குகின்ற பிரணவ மந்திரத்தை அவனது செவியில் உபதேசித்து இந்நன்னிலைதவறாது இருப்பாயாகவென்று சொல்லி அகத்திய முனிவர் இடும்பனை யனுப்பினர், எக்காலத்துஞ் சன்மார்க்கத்தினைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒரு துன்பமுண்டாகுமோ? (௩௬)

கலி விருத்தம்.

சாற்றுமறைகொண்டுசதுபாமுகவரைக்க
ணேற்றமுறுவசித்தநதியின்கரையுதக்கின்
றேற்றுகுகனைத்தொழுதுதொல்பசுவரைச்சென்
றுற்றலொடுசையகிரியொய்யெனவடைந்தே.

இ-ள். இடும்பனானவன், அகத்திய முனிவர் கூறிய இரகசியப் பொருளை யெல்லாம் மனத்திற் கொண்டு பிரகாசிக்கனுள்ள மேன்மை பொருந்திய சித்தாநதியின் கரைக்கு வடக்கின்கண் விளங்காநின்ற சுப்பிரமணியப் பெருமானை வணங்கி, பழமையாகிய பசுமலையை யகன்று, வலிமையுடன் சையமலையை விரைவி னடைந்து. (கஎ)

தண்ணடைகண்டகற்றுளதணந்துதனிவேற்கை
யண்ணலுறைசுப்பிரமணியம்பரவிப்போகிப்
புண்ணியர்தவம்புரிகொல்லாபுரியொரீஇமுக்
கண்ணன்மணிவண்ணனுறைகாமர்பதிபோகி.

இ-ள். குளிர்ந்த சோலைகளா யுள்ளனவற்றைக் கடந்து சென்று, ஒப்பில்லாத வேலாயுதத்தைத் தரித்த கைகளை யுடைய குகப்பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற சுப்பிரமணியம் என்னுந் தலத்தைத் துதித்துச்சென்று, தருமவழியினிற்பவர் தவத்தைச் செய்கின்ற கொல்லா புரியையும் விட்டு நீங்கி, உருத்திர மூர்த்தியும் விட்டுணுவும் ஒரு வடிவாயிருக்கின்ற சங்கர நாராயணர் கோயில் என்னும் அழகிய தலத்தையுந் துதித்துச் சென்று.

தண்ணடை=குளிர்மையாகிய நடைகளை யுடையது என விரிதலின் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. நல்ல ஒளி வடிவாயிருத்தலிற் சுப்பிரமணியம் என்று பெயராயிற்று. ஒரீஇ-சொல்லிசை யளபெடை. சிவபெருமானும் நாராயண மூர்த்தியும் பாதியுருவாயிருத்தலால் சங்கர நாராயணரெனப் பட்டார். இம்மூர்த்தத்தை அரியர்த்தர் என்று ஆகமங்கள் கூறுகிற்கும். (கஅ)

கல்லருவியங்கிரிகளுங்கரைகொல்யாறுஞ்
செல்வனமும்வேறுபலதேயமுதல்யாவும்
வல்விரைவினெய்திமறைவாணர்புகழ்காசித்
தொல்பதியிலீசர்முடிசூடுநதியாடி.

இ-ள். கல்லென்று ஒலிக்கின்ற அருவிகளையுடைய அழகிய மலைகளும், கரையைமோதுகின்ற நதிகளும் செல்லுதற்குரிய காடுகளும் வேறு பலதேசங்களும் தீவை முதலான இடங்களெல்லாவற்றையும் மிக்க விரைவி னடைந்து, வேதங்களை யுணர்ந்த ப்ராமணர்கள் புகழுகின்ற பழமையாகிய காசிப்பதியை யடைந்து சிவபெருமான் திருமுடியிற் றரித்த கங்கையில் தோய்ந்து (௫௯)

அங்கணாறுதிங்களாகிலேசனைவணங்கி
வெங்கடறுமேனவும்விராவிவிரைவிற்போய்த்
தங்குபனிமூழ்கியகேதாரநெறிபோகிப்
புங்கவரினம்பரவுபூர்ச்சவனமேவி.

இ-ள். அவ்விடத்தில் ஆறுமாதம் விசுவநாதப் பெருமானைத் தரிசித்து வழிபட்டு, கொடிய வனங்களெல்லாந் தாண்டி விரைவிற் சென்று, நிலைத்த பனியினால் மூடப்பட்ட திருக்கேதார வழி சென்று, தேவ கூட்டங்கள் துதிக்கின்ற பூர்ச்சவனத்தை யடைந்து. (௬0)

கோமுனிமுனோதியதுணர்ந்துகுறியங்க
ணாமுறவிருந்ததலனெய்தியெதிர்போற்றி
மாமலர்கடூவினன்மனம்புனிதனானான்
ருமுனிவர்போற்றுசிவசத்திமலைகண்டான்.

இ-ள். தலைமைபெற்ற அகத்திய முனிவர் முன்னர்ச் சொன்னதனை யறிந்து சிவலிங்கம் இன்பம் பொருந்த இருந்த தலத்தை யடைந்து எதிரிற் றுதித்து, அழகிய புட்பங்களைச் சொரிந்து மனம் பரிசுத்த முடையனானான், முனிவர்கள் துதிக்கும் சிவமலை சத்தி மலைகளைக் கண்டான். (இடும்பன்) (௬௧)

தண்டெனவிழுந்தனனெழுந்துதவமிக்கோன்
றெண்டெனவலித்தருள்சுரந்திடுதலாலே

கண்டனமிவ்வாறுபிறர்கண்டிலர்கொல்யாஞ்செய்
பண்டைவினைநல்வினையல்லாதுபயனுமோ.

இ-ள் தண்டத்தைப் போல விழுந்து வணங்கினவனாய் எழுந்து தவத்தின் மிக்க அகத்திய முனிவரது அடிமையாகு மென்று மனம் பிடித்திழுத்துச் செலுத்தியருள் பெருகலாலே இவ்வாறு சிவபெருமானைத் தரிசித்தேம், ஏனையோர் தரிசித் திருக்கமாட்டார், நாம் செய்த பழவினை நல்லவினை யல்லாது தீவினை யாகுமோ? (ஆகாது என்றபடி)

என்றனனிடும்பிபணியாவதுமிழைப்ப
மன்றன்மலராய்ந்துமுறைவழிபரிந்தான்
றென்றல்வரையோன்மொழிவழாதுதெளிவோடாண்
டொன்றுபதமைந்தையுமுளத்தெழுதிவைத்தே.

இ-ள். என்று இவ்வாறு இடும்பன் என்பான் சொல்லி, தன்மனைவியாகிய இடும்பியென்பவள் எல்லாப் பணிகளையுஞ் செய்ய, வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைக் கொய்து முறையே வணக்கஞ் செய்தான், தென்றற் காற்றானது தோன்றும் பொதியமலையில் வசிக்கும் அகத்தியரது சொற்றவறாது மனத் தெளிவுடனே ஒருவருடம் வரையும் பஞ்சாக்கரத்தைத் தன்னுள்ளத்திற் பதித்து வைத்து. (சஈ)

ஆங்கவனருந்தவமுஞற்றிடுமவ்வேளை
யோங்குபுயதண்டமெனவொண்பிரமதண்டுந்
தாங்குதிசைசூழுரகர்தாம்பினமுமாகப்
பாங்கரினடைந்திடுதல்பார்த்ததிசயித்தான்.

இ-ள். அவ்விடும்பன் ஆனவன் அரிய தவத்தைச் செய்யுங் காலத்தில், மிக்க புயதண்டமென்று சொல்லும்படி அழகிய பிரமதண்டும், சுமக்கப்படுகின்ற திக்குகடோறுமுள்ள பாம்புகள் கயிற்றுக் கூட்டங்களும் ஆக, பக்கத்தில் வருதலைப் பார்த்து ஆச்சரிய முற்றான்.

பிரமதண்டு புயதண்டமாகவும் அட்ட நாகங்கள் கயிறுகவும் வருதலைக் கண்டு இடும்பன் ஆச்சரியமுற்றான் என்பது கருத்து.

புயதண்டாவது சுமை சுமப்போர் தோளில் வைக்கும் தண்டு. அதனைக் காவுதடியென்பர். (௪௪)

கொண்டலினெழுந்து கைகுவித்திருகுவட்டின்
மண்டுரகராசியுறிவாய்ப்புறவிசைத்துத்
தண்டொடுபிணித்தெழுதடங்கடலைவாரி
யுண்டவனுரைத்தமனுவுண்டதையுணர்ந்தான்.

இ-ள். மேகத்தைப்போல இடும்பனென்பவன் எழுந்து கையை யஞ்சலித்து, இருமலைகளினும் நெருங்கிய பாம்புக் கூட்டங்களை உறிபோலப் பொருந்தும்படி பிணைத்து, புயதண்டத்துடன் கட்டி, சத்த சமுத்திரங்களையு முள்ளியுண்ட அகத்திய முனிவர் கூறிய மூலமந்திரத்தை மனத்தின்கணுச்சரித்தான் (௪௫)

மண்ணினிடைசானுவுறவூன்றிவருதண்டந்
திண்ணியபுயத்துமிசைசேர்த்திமலயத்துப்
புண்ணியன்வழங்குபுரைதீருருவநெஞ்சு
ளெண்ணினனெழுந்தனனெழுந்தகிரிரண்டும்.

இ-ள். பூமியினிடத்து முழந்தாள் பொருந்த வூன்றி, வந்த பிரமதண்டத்தை வலிய தன்றோளின்மேல் வைத்து அகத்திய முனிவர் உபதேசித்த திருவுருவத்தை மனத்துள் நினைத்து எழுந்தனன், மலைகள் இரண்டும் மேல் எழுந்தன. (௪௬)

அன்னதுணைமால்வரைகளன்பிணனிகாவின்
மன்னிடுமிடும்பன்மணிநீலமொருதட்டுந்
தன்னிகரின்மாமணியொர்தட்டினுநிறைத்து
நன்னரினிறுக்குமொருநாய்கனைநிகர்த்தான்.

இ-ள். அவ்வாறாய பெரிய இருமலைகளையும் அன்புடன் மிக்க சுமையிற் கொண்ட இடும்பனானவன் இந்திர நீலரத்தினத்தை யொரு தட்டிலும் தனக்கு ஒப்பிலாத மாணிக்கரத்தினத்தை யொரு தட்டிலுமாக நிறைத்து, நன்மையுடன் சிறக்கின்ற வைசியனை யொத்தனன். (௪௭)

தேவர்திகழ்தென்றிசைதிளைத்ததவமோசீர்
மேவுமுனிவாய்மைவிளைவோவிறலிடும்ப
னாவலின்முனாற்றுதவனோவணிகொள்காசிக்
காவடியர்போல்விரைவுகொண்டதர்கடந்தான்.

இ-ள். தேவர்கள் விளங்குகின்ற தெற்குத் திசையானது செய்த தவமோ, சிறப்பு மிக்க அகத்திய முனிவர் சொன்ன உண்மையின் பயனோ? வீரத்தை யுடைய இடும்பனானவன் விருப்புடன் முன்னர்ச் செய்த தவத்தின் பிரயோசனமோ, அழகைக் கொண்ட காசிக் காவடியர்போல விரைவின் அம்மலைகள் இரண்டனையுஞ் சுமந்துகொண்டு வழிகளைத் தாண்டினான். (௪௮)

வந்தநெறிகண்டிலன்மயங்கிநெடுவிந்த
மந்தநெறிசென்றுமலிகார்ச்சுனமடைந்து
சிந்தைதெளிதிண்ணனார்புரிதென்கயிலைபோகி
யுர்தருவிதாழ்கனலினொண்கிரியுறைந்தே.

இ-ள். வந்தவழி தெரியாதவனாய் மயங்கி நீண்ட விந்த மலைவழியாகச் சென்று மல்லிகார்ச்சுனத்தைச் சேர்ந்து, மனத் தெளிவுற்ற கண்ணப்ப நாயனார் வழிபட்ட சீகாளத்தி சென்று, மணிமுதலியவற்றை யெறிகின்ற அருவி தங்குகின்ற திருவண்ணாமலையை யடைந்து. (௪௯)

முத்தநதிநீடுமுதுகுன்றநெறியேறி
நத்திலகுபொன்னிநதிநன்கரைகடந்து
புத்தமுதபானர்புகழ்புட்பகிரியுற்றான்
மத்தனெனநின்றுளமயங்கிவழிகாணான்.

இ-ள் யணிமுந்த நதிபொருந்திய நீண்ட விருத்தாசல வழி சென்று, சங்குகள் விளங்குகின்ற காவிரி நதியினது நல்ல கரையைக் கடந்து சென்று, புதிய அமிர்தத்தை யுண்ட தேவர்களாற் புகழப் படுகிற புட்பமலையை யடைந்தான், அங்கு உன்மத்தனைப் போல நின்று மனையங்கி வழிதெரியாதவனுப். (ருo)

ஆவயினமுக்கலுழையள்ளிலைவெள்வேலோன்
காவலனெனக்கரியகச்சையிடைவீக்கித்
தூவடியின்மீதுதொடுதோல்கழல்புனைந்தே
சேவயில்லைவவாளிவிலெடுத்தெதிர்புகுந்தான்.

இ-ள். அவ்விடத்தில் உள்ள மலையின்கணெழுந்தருளியிருக்கின்ற கூரிய இலைத்தொழிலை மூர்றிய வெள்ளிய வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக் கடவுள், அரசனென்று சொல்லும் படி கருநிறம் பொருந்திய வாரினை யிடையிற் கட்டி, பரிசுத்தமாகிய பாதங்களின்மேல் செருப்பையும் வீரக் கழலையுந் தரித்து, செலுத்துகின்ற வேல, கூரிய அம்பு வில்லென்னு மிவற்றை யெடுத்துக் கொண்டு எதிரிற் சென்றார். (ருக)

புகுந்தனனெவன்கொலெழில்பூத்தவன்விறற்போர்
மிகுந்தவனிருங்கழன்மிலைந்தவன்வில்வல்லோன்
முகுந்தன்மருகன்பொருவினெண்முருகனென்றுண்
ணெகிழ்ந்துகுலமியாதுதனிநின்றதுரையென்றான்.

இ-ள். இமேபன் கண்டு, இவ்விடத்து வந்தவன் யாவன், அழகுடையவனாக இருக்கின்றான், வெற்றி பொருந்திய போர்த்தொழிலில் மிகுந்தோன், பெரிய வீரக்கழலை யணிந்தவன், வில்லில் வல்லவனாயிருக்கின்றான், திருமாலின் மருகனாகிய முருகக் கடவுளை நிகர்த்தவனாயிருக்கின்றானென்று மன நெகிழ்ச்சி கொண்டு உன்னுடைய குலம் என்ன: தனியே வந்ததற்குக் காரணம் என்ன சொல்வாயாக வென்று கேட்டனன். (ருஉ)

யானுலகமாளுமிறைவன்றனயனின்னடைக்
கான்மிருகவேட்டைகருதிக்கவிபுகுந்தே
னீநிருதனோவரைகடாவியெதிர்நின்றாய்
மேனதெவனோதெனவினாவினன்வெள்வேலோன்.

இ-ள். நான் இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசனது குமாரனாகும், இவ்விடத்திற் காட்டிலே மிருகவேட்டை யாடும்படி நினைத்துத் தனியே வந்தனன், நீ, அரக்கனோ மலைகளை யெடுத்துக் கொண்டு எதிரில் வந்து நின்றாய், வந்தது யாது சொல்வாயாக வென்று, வேலாயுதப் பெருமான் வினவினர். (௫௩)

வீரைநுகர்மாமுனிவிடுத்தபணிவெஃகி
வாரையிவைகொண்டுமலயம்புகுதுகின்றேன்
றுரையறியாதுதடுமாறியிவண்வந்தேன்
பாரையினிதாளிறைபயந்தவிறலோயே.

இ-ள். கடலையுண்ட அகத்திய முனிவர் அனுப்பிய ஏவலைவிரும்பி, மலைகளைக் கொண்டு பொதியமலைக்குச் செல்கின்றேன், வழிதெரியாது தடுமாறி யிவ்விடத்தில் வந்தேன், பூமியை நன்றாக அரசாளுகின்ற அரசனது குமாரனே! (வரை-வாரைஎன நீண்டது.) (௫௪)

மைவழிபுமேனியன்வழங்குமொழிகேளாச்
செவ்வழிபயின்றளிசெறிந்திமிர்கடம்ப
னிவ்வழியினெய்தியெழிலனவரைவைகி
யவ்வழியணைந்துமலயத்தடைதியென்றான்.

இ-ள். செவ்வழி என்னும் பண்ணைப் பழகி வண்டுகள் பாடலைச் செய்கின்ற கடப்ப மலர்மாலையினராகிய கந்தக் கடவுள், கருமை தேங்கிய சரீரத்தை யுடைய இடும்பன் சொன்ன வார்த்தைகளைக்கேட்டு, இவ்

வழியாகச் சென்று அழகிய வராகமலையை யடைந்திருந்து, அந்த வழியாகப் போய்ப் பொதிய மலையை யடைவாயாக வென்றார். (௫௫)

ஏலினனிவன்கருணைவள்ளலெனவெண்ணி
மேவினன்விரைந்தனன்விசும்பினுபர்மேகழன்
மாவினசலத்துவடபாலருகுராமோ
டாவினன்வலம்புரியுநகரடைந்தான்.

இ-ள். செல்லுதற் குரிய வழியை யறிவித்தான் ஆதலால் கிருபைக் குணமுடைய வள்ளலாகு மிவன் என்று நினைத்து, அவ்விடத்தை விட்டு விரைந்து சென்று ஆகாயத்தி னுயர்ந்த வராகமலைக்கு வடபக்கத்தி லுள்ள, இலக்குமியுடன் காமதேனு, சூரியன் என்னும் இவர் பூசித்த திருவாவினன்குடி யென்னும் நகரத்தை யடைந்தான். (௫௬)

தாளுடறளர்ந்துதவனம்பசியுழற்றத்
தோள்வலிதொலைந்தவனையொத்ததுயரெய்தி
நீளிணைவரைச்சுமைநிலத்தினிடைவைத்தா
னாளுடையவேலர்செயலாரறிவரம்மா.

இ-ள். காலுஞ் சரீரமும் தளர்ச்சி கொண்டு, தாகமும் பசியும் வருத்த, புயவலிமை குறைந்தவன் நிகர்த்த துன்பத்தை யடைந்து, நீண்ட இருமலைகளினது சுமையை நிலத்தினிடத்து வைத்தனன், எம்மை யடிமையாக வுடைய வேலாயுதக் கடவுளின் செய்கையை யாவ ரறிவார். (௫௭)

ஆவதுணரானருகடைந்துதவவாம
தேவனுறைகானிடைசெறிந்தவணிருந்தா
னேவலினிடும்பிதருமின்கனிகிழங்கு
மேவுமசனம்பிறவும்வேண்டுவநுகர்ந்தான்.

இ-ள் மேற்செய்வதை யறியாதவனாய், பக்கத்திலுள்ள காட்டை யடைந்து, வாமதேவமுனிவர் இருக்கின்ற ஆச்சிரமத்தி னிடத்தி லிருந் தனை, குபேரவலைச் செய்யப் இடு பியிறைம் தெடுக்கப்பட்ட இனிய பழம் கிழங்கு பொருந்திய உணவாயுள்ளன பிறவும் ஆகிய விரும்பி யனவற்றைப் புசித்தான். (ருஅ)

நித்தனுமைமெற்பிலொருசார்நெடுநிலத்தில்
கைத்துணையினூலுவளகங்கடிதுகொட்டித்
துய்த்தனனுறுர்புனறுெளிக்கடல்வெறப்ப
வத்திருவரைத்துணையடுத்தனனெடுத்தான்.

இ-ள் சிவமலை சக்திகிரி என்னும் மலைகளின் பக்கத்தி லுள்ள நீண்ட நிலத்தில், தனது இருகைகளாலும் பள்ளத்தை விரைவாகத் தோண்டி, ஒலிபொருந்திய சமுத்திரமும் வற்றிப்போக, நல்ல நீரை யுண்டனன், அதன்பின் அந்த அழகிய மலைகள் இரண்டையும் அடுத்து மேலெடுத்தான். (ருகூ)

கலிநிலைத்துறை.

தோண்முரிந்தனநெரிந்தனசுவற்புறஞ்சானு
தாண்முரிந்தனவெரிந்தனதடங்கண்கள்பிதுங்கிப்
பாண்முரிந்துநம்மதிதிறன்முரிந்ததென்னென்று
நாண்முரிந்திடர்நின்றுளநடுங்கினனிடும்பன்.

இ-ள். புயங்கள் முரிந்தன பிடரின் பக்கம் நெரிந்தன, முழந் தாளும் காலும் முரிந்தன, நீண்ட விழிகள் பிதுங்கி யெரிந்தன, பெருமைகெட்டு நமது வலிமையுங் கெட்டது காரண யாதென்று, பல நாள் நீங்கித் துன்பங் கொண்டு மனநடுக்க முற்றான் இடும்பன். (கூ0)

அரிமனைச்சிவனுக்குநீடருந்தவனடிமைக்
...ியழியெ...ுடன்றுதவுடற்கிரமும்

பிரியநம்முடைவலிகளும்பெயர்தரவீண்டித்
திரியுமாறெவனெனவுளம்புழுங்கினன்சீறி.

இ-ள். விட்டுணுவை மனைவியாக வுடைய சிவபெருமானுக்கு அடியவரான மிக்க தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவரது அடிமைக்கு உரியவனென்னுந் தொழிலும், அற்றைத் தினம் உபதேசித்த மந்திரமும் பிரிந்து போகவும், நம்முடைய வலிமைகளும் நீங்கவும், இவ்விடத்தில் வேறுபட்ட தெவ்வாறென்று கோபித்து மனம் புழுக்க மடைந்தான்.

"அரியினைச் சிவனுக்கு நீடருந்தவனடிமை" எனவும் பாடம். அதற்கு விட்டுணுவைச் சிவனுக்குச்செய்த மிக்க தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவற்கு அடிமை என்க. அதனை மேற்கூறுதும், அரி=பகைவர்களை யழிப்பவன விட்டுணு, சிவன்=சுகரூபமுடையவன். மந்திரம் - மந்=நினைப்பவனை; திர=காப்பது.

திருமால் சிவபெருமானுக்கு மாயா சத்தி யென்னும் ஆண்சத்தியாகலின் மனையாம். என்னை? காளி தேவி கோபச் சத்தியும், துர்க்கை அழித்தற் சத்தியும், உமாதேவியார் இன்பச் சத்தியும், திருமால் ஆண் சத்தியும் என்று புராணங் கூறலால் "அரிமனைச் சிவன்" என்றார். இதற்கு மேற்கோள் வருமாறு—

கந்தபுராணம் - மாசாத்தாப் படலம்.

நால்வ கைப்பட நண்ணிய சத்தியுண்
மாலுமொன் றுதலின மற்றது காட்டுவா
னால கண்டத்த னச்சுத னச்சுறுங்
கோல மெய்திக் குறுகின னவ்விடை.

சிவபெருமானுக்குத் திருமால் சத்தியாகலி னன்றே, தாருகவனத்திற்குச் சென்ற காலத்து விட்டுணு மோகினி வடிவுற்றுச் சென்றதும், அமுதமளித்த காலத்து மோகினி வடிவாகியிருக்க அரன் சேர்ந்து ஐய

னுரைப் பெற்றதூ , ஊழிக் காலத்தில் இறைவன் பேருருக் கொண்டு மாயனைச் சேர்ந்து பிரமனை யீன்றதும் எனக. இதுபற்றியே,

திருவரு ணெறித் தமிழ் வேதமும்,

எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற லில்லை
கரியலாற் போர்வை யில்லை காண்டகு சோதி யார்க்குப்
பிரிவிலா வமரர் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் றேத்தும்
அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற னார்க்கே. எனவும்,

கூர்ம புராணமும்,

உள்ளக் கமல வட்டவணைக் கடவு டக்கன் முகநோக்கி
வெள்ள வீசன் றனை மறந்து நெடுமா லீச னெனு மவர்க
ளுள்ளி லொருவர் திருநெடுமா லுமைபோ லீச னுபர்சத்தி
வெள்ளை யறிவின் மாயோனை வெகுளி லீசன் வெகுளுமால்.

இரட்டைப் புலவர் பாடலும்,

வருக்கைத் தடம்பொழி லாமாதை யையர்க்கு மாசொன் றில்லா
முருக் கொத்த மேனி யழகிய நாதர்க்கு மூச்சரவத்
திருகைக் கமல வரனார்க் கரிதிருத் தேவி யன்றே
லரிக்குப பொருளுரை யீர்கெடு வீர்நும் மறிவின்மையே.

எனவுகூறின. (சுக)

கொறுகொறுத்துளஞ்சிவகிரிக்குவட்டின்மேலேறி
யுறுகணொங்கணும்பரப்பலுமங்கொருசாரின்
மறுவறுங்குராவடியினொர்மழலையங்கனிவாய்ச்
சிறுகுழந்தைநின்றிடுவதுதெரிதரத்தெரிந்தான்.

இ-ள். மனங் கொறு கொறுத்து, சிவகிரிச் சிகரத்தின்மேலேறி, தனது பெரிய கண்களை யெவ்விடத்துஞ் செலுத்தலும், அவ்விடத்தி னொருபக்கத்தில், குற்ற மற்ற குராமரத்தின்கீழே குதலைச் சொற்களை

வசனிக்கின்ற கோவைப் பழம்போன்ற வாயினையுடைய சிறிய குழந்தை நிற்பது தெரியக் கண்டான். (கூஉ)

எற்றைஞான் றுமில்லா ததின் றிஃதிறும்பூதொன்
றுற்றதொண்சிறுபிள்ளையன் றியக்கனேவும்பர்
மற்றையோர் தமிலொருவனேமந்திரங்குடிலங்
கற்றவன்கொலோவிவன்வலிகாண்டுமென் றடைந்தான்.

இ-ள். எக்காலத்தும் இல்லாத ஒருவியப்பு இற்றைத்தினங் காணப் பட்டது ஆச்சரியம், இவன் சிறுபிள்ளை யன்று, இயக்கர்களு ளொரு வனோ, அல்லது தேவர்களுள் ஒருவனோ? மந்திரம், மாயை என்னு மிவற்றைப் பயின்றவனோ? இவனது வலிமையை அறிவேமென்று போயினன். (கூ௩)

பிடர்கிடந்தபுன் குஞ்சியும்பெருகியகருணைக்
கடலலம்புகண்களுங்கவினொழுகியமுகமும்
வடிவுநூலுமார்புங்கையொண்கோலும்வயங்க
நெடியகோவணவுடையுடனின்றதுகண்டான்.

இ-ள் பிடரிலே தூக்குங் குடுமியும், சுரந்த அருட்கடல் ததும்பு கின்ற விழிகளும், அழகு ஒழுகுகின்ற திருமுகங்களும், சிறந்த உபவீதமும், மார்பும், கையினிடத்து அழகிய தண்டாயுதமும் விளங்க, நீண்ட கோவண வுடையுடனும் நின்றதைப் பார்த்தான். (கூச)

உருகினன்பெயர்த்தொன்றும்விண்டுரைத்திலனன்பு
பெருகிநின்றுழிப்பிறைமதிக்கண்ணியோன் றருசேய்
முருகனின்றிவன் றிறலினைமுருக்கியபின்னர்
மருவுநன்கருளுறுத்தமானல்கினன்மாதோ.

இ-ள். பிறைமதியாகிய கொழுந்தைத்தரித்த சிவபெருமான்பெற்ற குமாரக்கடவுள், மனமுருகி, மீண்டொன்றுஞ் சொல்லாதவனுப், அன்பு

சுரந்து இடும்பனிற்பதைப் பார்த்து இவன் வலிமையைக் கெடுத்த பின்பு நன்மைபொருந்திய தமது அருளைச் செய்வேமென்று மாயையைச் செய்தனர். (சுரு)

குறுமுனிப்பிரான்பணித்தகுற்றேவலுக்கிடையூ
றுறுமிடத்திலென்னுயிரினைவிடுத்துமாற்றுமென்
றறுதியிட்டிடும்பாசுரன்சேயைநேர்ந்தியார்நீ
நெறிபிழைத்தனையோதனிநின்றதென்னென்றான்.

இ-ள். (இங்ஙனம் குகக்கடவுளின் மாயையிற்சிமிழ்ப்புற்ற) இடும்பாசுரன், அகத்திய முனிவர் கட்டளை யிட்ட குற்றேவலுக்கு இடையூறு வருமிடத்தில் எனது உயிரைவிட்டு அப்பாவத்தை நீக்குவேமென்று தீர்மானித்து, குமாரக்கடவுளை யடைந்து, நீ யாவன்? வழிதவறி வந்தனையோ? தனியே நிற்பதற்குக் காரணம் யாது என்று கேட்டான். ()

என்றதற்கெதிரிசைத்திலனகைத்தனனெங்கோன்
வன்றிறற்றயித்தியன்மனங்கொதித்திளமைந்தா
நின்றுபுன்னகைவிளைப்பதற்கேதுவென்னிகழ்த்தாய்
குன்றுவிட்டுநீபோதியான்கொலைத்தொழிற்றகுவன்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு கேட்டதற்கு எமது தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் மாறுத்தரங் கூறினாரல்லர், நகைத்துநின்றார், மிக்க வீரத்தையுடைய இடும்பாசுரன், மனங் கொதித்து, இளஞ் சிறுவனே! இவ்விடத்திற் றனிநின்று புன்முறுவல் செய்வதற்குக் காரணம் யாது சொல்லக் கடவாய், இம்மலையை விட்டுச் செல்வாய், யான் கொலைத் தொழிலைச் செய்யும் அசுரனென்பதை அறிதியென்றான். (சுஎ)

தருவனீகொணர்ந்திட்டவிச்சயிலநம்மிருக்கை
யிகலுனக்குளதேற்கொடுபோகெனவிசைப்ப

நகைபுரிந்தனனன்றிதுநன்றிதுசிறுவ
புகரிலாயொருபொய்மையும்புகன்றிடாப்பெரியை.

இ-ள். அசுரனே! நீ கொண்டுவந்த இம்மலைகள் நம்முடைய இருப்பிடமாகும், வலிமை நினக்கிருந்தாற் கொண்டு செல்லுதியென்று (குமாரக்கடவுள்) சொல்ல, இடும்பன சிரித்து இது நன்று. இதுநன்று, சிறுவனே நீ குற்றமில்லாதவன், ஒரு பொய் வார்த்தையுஞ் சொல்லாத பெரியவனுவை. (சுஅ)

மஞ்சவஞ்சனைவல்லைநீயென்றுளமதித்தே
னஞ்சிலேன்றிருமாயனையரனென்னவகுத்த
விஞ்சையன்றனக்கடிமையான்வெய்யவன்முன்ன
ருஞ்சுநிற்றியோவென்றன னுருமெனவுருத்தான்.

இ-ள். மைந்தனே! நீ வஞ்சனையிற் பெரியவன் என்று என்மனத்தில் மதித்தேன், அதனுல் யான் பயப்படேன், இலக்குமியை யுடைய விட்டுணுவைச் சிவலிங்கப் பெருமானுகச் செய்த வித்தையில் வல்ல அகத்திய முனிவர்க்கு அடியவன் யானுகும், கொடியவனுகிய என்முன்னர் உய்ந்து நிற்பாயோ வென்று இடியைப் போலக் கோபித்தான்.

மைந்தன் - மஞ்சன் எனவும், உய்ந்து - உஞ்சு எனவும் எதுகை நோக்கிப் போலியாய் நின்றன. வல்லை - வல்லமை யுடையை. அரன் - பாசத்தை யழிப்பவன். அதனை "உயிர்க்குண் மலமொடுக்க லாலே யுயிர்க்கு - ளுயிர்க்கு மரனெனும்பே ருண்டு" என்ற சைவசமய நெறித் திருக்குறளா னுணர்க.

விட்டுணுவைச் சிவலிங்கப் பெருமானுகச்செய்த சரித்திர மாவது- அகத்திய முனிவர் விந்த மலையின் ஆற்றலை யடக்கும்படி வரும்வழியில் கிரவுஞ்சமலைக்குச் சாபஞ்சொல்லி, வில்வலன் வாதாவி யென்னும் அசுரரைக் கொன்று, கொங்குநாடு அடைந்து தமது கமண்டலநீரை விநா

யகக் கடவுள் கவிழ்க்க, பின்னர் அவரருள் பெற்று அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்கித் திருக்குற்றாலஞ் சார்ந்தார். ஆங்குத் திருச்சத்தி முற்றம் என்று ஒருதல முளது. பிராமணர்களோ விபூதியை நீக்கிக், கோபிச் சந்தனத்தையே உண்மைக் குறியென நம்பியிட்டு முன்னர்ச் செய்த பவத்தினாலே சிவனையும் அடியாரையும் வெறுத்துத் திருமாலினையே கடவுளாக் கொண்டிருந்தனர். விபூதி ருத்திராக்கங்களை யணிந்த சிவனடியாராம் அகத்திய முனிவரைக் கண்டு, பகைவரைப் போல நிந்தித்து முகநோக்காரா யிருந்த தன்மையை யறிந்து, முனிவரர் மாயவன் உடைய ஆலய வீதிவழியாகச் சென்றார். அங்கே யுள்ள குரூர வைணவர்கள் பார்த்து மிக்ககோபங்கொண்டு முனிவரை மறித்து, நீ கோபிச் சந்தனம் துளசிமணி யாகிய விட்டுணுவின் முத்திரைகளை விடுத்து, விபூதி ருத்திராக்க மாகிய பிச்சனடையாளங்களைத் தரித்துள்ளாய். ஆகலால் இவ்வீதிக்கண் வாராதகலுதி. வருவையே லுயிரை வாங்குவே மென்று இடிபோல ஒன்றுசேர்ந்து கூறினர். அகத்திய முனிவர் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வைணவரது குறும்பினை நீக்கி யுண்மை யுணர்த்தத் திருவுளங் கொண்டு * கோபிச்சந்தனம் துளசிமணி யிவைதரித்துப் பாகவத வுருவைத் தாங்கி, கோவிந்த! கோவிந்த என்று கூவிச் சென்றார் வைணவர் கேட்டுப் பித்தனடியனைக் கண்ட குற்றம் நீங்க, பெருமாளின் குருசனைத் தரிசிக்கப் பெற்றே மென்று மன

---

* முன்னர்க் காலத்து வைணவர்க்குத் திருமண் தாரணம் இல்லை. உடையவர் என்னும் இராமாநுசர் காலத்திற்றான் மண் ஏற்பட்டது என்றறிக அதன் பின்னர்த் தான் வடகலை நாமம், தென்கலை நாமம், ஸ்ரீ சூர்ணம் எனனுங் குங்கும நாமம், அரித்திரா சூர்ணம் என்னும் மஞ்சணமம், சுவேத மிருத்து என்னும் வெள்ளை நாமம் ஏற்பட்டதென்க. இவைகளுள் ஒன்றுவது வேதத்திற் கூறப்பட்டில. இவை நவீன மென்பதை ''சைவபூஷண சந்திரிகை'' என்னும் நூலிற் றெளிவாகக் காட்டி யுள்ளாம். ஆங்குக கண்டுணர்க.

மகிழ்ச்சி கொண்டு முன்வந்து உபசரிப்ப, முனிவர் நாரணனைப் பூசிக்க வந்தே மென்ன, வைணவர் பூசைத் திரவியங் கொண்டு வந்தனர். அகத்தியர் பூசை செய்யச் சென்று,

அறுகு மதி நதி புனையுஞ் செஞ்சடையெம்
பெருமானை யகத்துட் கொண்டு
சிறுகு முரு வுடைய முனி நாரணனர்
திருமுடிமேற் செங்கை யோச்சிக்
குறுகுகுறு கெனவிருத்தி யொள்ளரக்கிற்
புனைபாவைக் கோல மீது
மறுகுதழ லுற்றெனக் குழைவித்தோர்
சிவலிங்க வடிவஞ் செய்தான்.

என்ற கந்தபுராணத் திருவிருத்தப்படி, நாரணன் முடியில் தம் கையை வைத்துக் குறுகு குறுகு என்று அரக்கிற் செய்யப்பட்ட கோலம் போலச் சிவலிங்கப் பெருமானாகச் செய்தார். அவ்வாறு ஆக்கியது மன்றிச் சிவபெருமானது மந்திரங்களைச் சொல்லியு மருச்சித்தார். வைணவர்கள் இவன் பெரிய மாயஞ் செய்தான். இவனைப் பிடித்து வதையுங்கள் என்று வளைந்தார். முனிவர் கோபத்தியை விட அதற்காற்றாது எவ்விடத்துஞ் சிதறி யோடினர். இவ்வாறு நாரண னுருவத்தைச் சிவமாக்கிய பெருவன்மை யுடையார் அகத்திய முனிவர் என்பார் "திருமாயனை யரனென வகுத்த விஞ்சையன்" என்றார். (௬௬)

பிசைந்தகையினனெயிறுமென்றுறப்புகப்பேழ்வா
யசைந்தசென்னியனனலுமிழ்தீக்கணனடுபோர்க்
கிசைந்தநெஞ்சினன்குமரனென்றறிவனேவெழுந்து
பசைந்தபூங்குரவடியினின்முடிவுறப்பாய்ந்தான்.

இ-ள். ஒன்றோடொன்று பிசையப்பட்ட கையினை யுடையவனும், கடிக்கும் பற்களை யுடையவனும், மிகவும் பெருத்த வாயையும்,

அசைகின்ற தலையையும் உடையனும், அக்கினிப் பொறியைச் சிந்துகின்ற கண்களை யுடையவனாகியும், கொல்லுகின்ற போர் செய்தற்குச் சம்மதித்த மனத்தனாகியும் (இடும்பனானவன்) எழுந்து, குமாரக் கடவுளென்று அறிவானோ, பசிய புட்பங்களை யுடைய குராமரத்தடியிலே அழியும்படி பாய்ந்தான். (எ0)

நிலமதிர்ந்திடவதிர்ந்தறநெருங்கியகாலை
வலமிகுஞ்சுடர்வேல்கொலோகோல்கொலோமற்றைச்
சிலதடிந்தனவோதெரிந்திலன்றிறலிடும்ப
னலறிவீழ்ந்தனனசனிபோலிழந்தனனாவி.

இ-ள் பூமி யசையும்படி ஆர்ப்பரித்து மிகச் சமீபமாக நெருங்கிய காலத்து வெற்றிமிக்க ஒளிபொருந்திய வேலாயுதமோ, தண்டாயுதமோ? மற்றையன வைவையோ கொன்றதை யறியேம், வலிமை யுள்ள இடும்பன் அலறி இடிபோல விழுந்தனன், விழுந்து உயிரை விட்டான் (எக)

இருந்தநாகமுந்தண்டமுமெழுந்தனவிருநீ
ரருந்துமாமுனிக்குற்றவாறறைந்தனதத்தம்
பொருந்திருக்கையிற்புகுந்தனபொன்றுதானவன்பாற்
றிருந்துவேளருள்புரிந்தவர்செப்புகின்றனமால்.

இ-ள். அவ்விடத்து இருந்த பாம்புகளும் பிரமதண்டமுமெழுந்து சென்று, பெரிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் குடித்த அகத்திய முனிவர்க்கு நிகழ்ந்தவைகளைச் சொல்லித் தாங்கள் தாங்களிருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்றன, இறந்த இடும்பாசுரனிடத்தில் திருத்த முடைய குமாரக் கடவுள் திருவருள் செய்த வரலாற்றைச் சொல்கின்றேம் என்றார் சூதமுனிவர். (எஉ)

உலம்பெருந்தடந்தோளிடும்பாசுரனுயிர்பூஞ்
சிலம்பில்வீழொலிவாமதேவெனுஞ்செழுந்தவத்தோ

னிலம்புகுந்தநீள்வனத்திடைநிலைத்தபேரிடும்பி
புலம்புமாறுகேட்டெழுந்தனள்பொருக்கெனப்போந்தாள்

இ-ள். திரண்ட கல்லினை யொத்த பெரிய புயங்களை யுடைய இடும்பாசுரன் தனது உயிரானது நீங்க, பொலிவாகிய மலையின் மேல் விழுந்த ஒலியை, வாமதேவர் என்னு முனிவரது ஆச்சிரம மிருந்த நீண்ட காட்டினிடத்து நிலைபெற்றிருந்த இடும்பி யென்பாள் தன் செவிப் புலத்தாலறிந்து புலம்பும்படி யெழுந்து விரைவிற் சென்றாள். (எங)

ஒலியெழுந்தவந்நெறியிடைப்படர்ந்தனளோடிச்
சலிலவேணிபூதரத்தினோர்தாரையிற்சார்ந்து
வலிதொலைந்துகாதலன்றனிமாய்ந்ததுகாணுப்
பொலிவழிந்துயிர்போயினளெனப்புலர்ந்தனளால்.

இ-ள். ஒலிமிக்க அந்த வழியி னிடமாகச் சென்று ஓடி, சிவகிரியி னொரு பக்கத்திற்போய், வலிமை யழிந்து, தனது நாயகனாகிய இடும்பன் தனியே இறந்திருத்தலைப் பார்த்துப் பொலிவுகெட்டு உயிர் நீங்கப் பெற்றாள்போல வாடினாள். (எச)

நெடிதுயிர்த்துவேரற்றதோர்நீள்பெருங்கரிய
கொடிசரிந்துகீழ்விழுந்தெனக்குழைந்தனள்கொழுங்கண்
வடிவுமாறநீர்வெள்ளத்துளாழ்ந்தனண்மலர்க்கைத்
தொடிமுரிந்திடப்புடைத்தனடுணைமுலைவருந்த.

இ-ள். பெருமூச்சு விட்டு, வேரறுந்த ஒரு பெரிய கொடியானது சரிந்து கீழே விழுந்தாற்போல விழுந்தாள், கொழுமை யாகிய தனது கண்கள் உருவ மாற நீர் வெள்ளத்துள் முழுகினள், மலர்போலுங் கைகளினால் வளையல்கள் முரியவும், இருதனங்கள் வருந்தவும் (மார்பி னிடத்திலே) அடித்தாள். (எரு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மாற்றலர்மாக்கரிகள்வென்றவயப்புலியேமலயமா
முனிவழாமை
யேற்றபணிபுரியுமுனக்கித்தனையோபலித்தபய
னிகல்வெங்கானி
லாற்றுமருந்தவமுடையையடியேனுக்கொருதுணையா
ரந்தோவந்தோ
கூற்றுவனுமுயிர்பருகக்குறுகினனேநின்வலுவுங்
குறுகிற்றேயோ.

இ-ள். பகைவராகிய பெரிய யானைகளை யெல்லாம் வென்ற சிங்கமே, அகத்திய முனிவரது சொற்றவறாது குற்றேவலைச் செய்த வுனக்கு விளைந்த பிரயோசன மிவ்வளவோ? மாறுபட்ட கொடிய காட்டினிடத்திற் செய்த அரிய தவத்தை யுடையவனே! அடியவளாகிய எனக்கு இனித் துணையாகவுள்ளவர் யாவர், ஐயோ! ஐயோ! யமனும் உன்னுடைய உயிரை யுண்ணும்படி அடைந்தனனே, உன்னுடைய வலிமையும் அழிந்ததோ. (எசு)

யாரிதுசெய்தாரவுணர்குரவனெனவிறைஞ்சிடுவ
ரிகலொன்றுற்றார்
தார்கெழுபன்னிருதோட்சேய்சார்பினின்றுய்தருமத்தின்
றலைமைநீங்காய்
சூர்முதலோர்விளிந்தநாட்பறந்தலையினீயுமுயிர்
துறந்தால்யானுஞ்
சீர்விரவுதகுவியரோடிறந்தவரோடிருந்துனையுஞ்
சேர்ந்திடேனே.

இ-ள். எவர் இச் செய்கையைச் செய்தார், அசுரர்களோ தம்முடைய குருவென்று நின்னை வணங்குவாரன்றி மாறுபா டொன்றுஞ் செய்யமாட்டார், மாலையைத் தரித்த பன்னிரு திருப்புயங்களை யுடைய கந்தக் கடவுளின் அடிமைத் தன்மையி னின்றனையே, அறவழியி னின்றுஞ் சிறிது மகலாய், சூரபன்மன் முதலாயினோர் இறந்த காலத்தில் யுத்தகளத்தில் நீயும் உயிரை விடுவாயாயின், நானுஞ் சிறப்பு மிகுந்த பதுமகோமளை முதலிய அசுரப் பெண்களுடன் இறந்து அவருடனிருந்து உன்னையுஞ் சேர்ந்திருப்பே னன்றே. (எஎ)

தானவர்கோன்பயந்தபடைத்தொழிலினுற்றலையாய
துணர்ந்துதூது
வானவர்கோன்பயில்வதற்குவிடுத்தனனோமறுதுபுகுந்
தனையோவல்லாற்
கோனகரிலவுணர்குடிபுகுந்ததுகண்டடைந்தனையோ
கொடியைபோலும்
யானெளியளொருதமியள்பிரிந்திரேனெனவறிந்து
மிதுசெய்தாயே.

இ-ள். அசுரர் தலைவனாகிய சூரபன்மன் பெற்ற ஆயுத வித்தைத் தொழிலினாலே தலைமையா யிருப்பதை யறிந்து, இந்திரனானவன் தானும் அவ்வித்தையைப் பழகுவதற்குத் தூது விட்டு அழைத்தானோ, அதனை மறுக்கமுடியாமற் சென்றனையோ, அது வல்லாமல் சுவர்க்க லோகத்தில் அசுரர்கள் குடியேறியதை யறிந்து நீயுமங்குச் சென்றனையோ, நீ கொடுமையை யுடையை போலும், ஏனெனில், அன்புடையா ளாகிய யான் ஒரு தனித்தவளாய்ப் பிரிந் திருக்கமாட்டே னென்பதை யறிந்திருந்து மிச் செய்கையைச் செய்தனையே. (எஅ)

உன்னினைவெவ்வாறேயோயாம்போதுமுழியிவளு
முழன்றுவாடிப்
பின்னுலையத்தகுமோபெண்பிறப்பன்றேவறிவுபெறும்
பேதைத்தன்றே
பன்னிடிலென்றகன்றனையேபங்கயத்தோனுலகினிடைப்
படர்ந்தாயேனு
மன்னுயிர்நீயுடல்யானின்பிரிவெங்கேயங்கோடி
வருகின்றேனல்.

இ-ள். உன்னுடைய எண்ணம் எவ்வாறிருந்ததோ யானறிகிலேன், நாம் போவேம், போகும்போது இவளும் வருந்தி வாட்டமுற்றுப் பின்னர் வருந்தத் தகுமோ பெண் பிறப்பல்லவோ, அதனால் அறிவுஞ்சொல்லு மிடத்து வெறுமையான மூடத்தன்மையே யென்றே என்னை விட்டு நீங்கினாய், நீ பிரமனது உலகத்தை யடைந்தா யானாலும், நிலை பெற்ற உயிர் நீ, யான் நினது உடலாகும், ஆதலால் நீ பிரிந்து சென்ற விட மெங்கே, அங்கு யானும் ஓடி வருகின்றேன். (எகூ)

இவ்வாறுபுலம்புமிவள்செவியில்விசும்பெழுமுழவ
மிரங்கல்கேளா
வவ்வாறுளதிசயமுற்றயலகன்றுளதுபோழ்தி
னமரர்போற்றச்
செவ்வானமேனியும்வேற்செங்கையுந்தோன்றத்தோன்றுஞ்
சேயைக்காணுச்
சைவாகமத்தெளிவேதடுத்தாளவந்தனையோ
வென்றுதாழ்ந்தாள்.

இ-ள். இங்ஙனம் இரங்குகின்ற இடும்பி யென்பவள் காதினிடத் தே ஆகாயத்தி னின்றும் தோன்றும் முரசவாத்தியத்தி னொலியைக்

கேட்டு, அதற்குள் மனத்தி லதிசயங் கொண்டு, பக்கத்திற் சென்றாள், அதுகாலத்தில், தேவர்கள் துதிக்க, செக்கர் வானம் போன்ற திரு மேனியும், வேலாயுதத்தைத் தரித்த சிவந்த கையும் விளங்க, வெளிப் பட்ட கந்தக் கடவுளைக் கண்டு, சைவாக ங்களின் தெளிவுப் பொருளா யிருப்பவரே, அடியேனைத் தடுத் தடிமைக்கொள்ள எழுந்தருளினையோ என்று வணங்கினாள்

வைணவ ஆகமம், புத்தாகமம் முதலியனவும் உளவாகலின், அவற்றை நீக்கற்குச் சைவம் என்னும் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசே டணம் வைத்துக் கூறினர். சைவாகமங்கள் இருபத் தெட்டாகும். அவையாவன—

காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக் குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிர பேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திர ஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தா னம், சர்வோத்தமம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என்பனவாம் இவற்றின் பிரிவுகளும், கிரந்த எண்களும், கேட்டவர் பெயர்களும்,.

காமிகாகமம் - தந்திராவதாரப் படலத்தில்

காமிகம் ப்ரண வாக்யஸ்ய பரார்த்தக் கிரந்தம் ஸங்கியா !
ப்ரணவாத் திரிகலஃ ப்ராப்தஃ த்ரிகலாச்ச ததோ ஹரஃ !!
திரயச் சைவோப பேதாஸ்ஸியுர் வக்திராரம் பைரவோத்தரம் !
நார சிங் கஞ்ச விப் ரேந்திராஃ கத்யதே காமிகத்ரயம் !!

என வரூஉம் சுலோகங்களால் அறிக. இவ் வாகமங்கள் இருபத் தெட்டும் உபதே சித்த காரணத்தினாற் சிவபேதம் எனவும், உருத்திர பேதம் எனவும் இருவகைப்படும். அன்றியும், இவை சிவ பெருமானுக்கு அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டன. எங்ஙன மெனில்,

க.	காமிகம்	இருதிருவடிகள்	ஆகவும்,
உ.	யோகசம்	கணைக்கால்கள்	,,
ங.	சிந்தியம்	திருவடி விரல்கள்	,,
ச.	காரணம்	கெண்டைக் கால்கள்	,,
ரு.	அசிதம்	முழங்கால்கள்	,,
சா.	தீப்தம்	தொடைகள்	,,
எ.	சூக்குமம்	குகியத் தானம்	,,
அ.	சகச்சிரம்	திருவரை	,,
கூ.	அஞ்சுமான்	திருமுதுகு	,,
கO.	சுப்பிரபேதம்	திருவுந்தி	,,
கக.	விசயம்	வயிறு	,,
கஉ.	நிச்சுவாசம்	இருதயம்	,,
கங.	சுவாயம்புவம்	இருதனங்கள்	,,
கச.	அனலம் (ஆக்கினேயம்)	திருக்கண்கள்	,,
கரு.	வீரம்	திருக்கண்டம்	,,
கசா.	இரௌரவம்	செவிகள்	,,
கஎ.	மகுடம்	கிரீடம்	,,
கஅ.	விமலம்	திருக்கரங்கள்	,,
ககூ.	சந்திரஞானம்	மார்பு	,,
உO.	விம்பம்	திருமுகம்	,,
உக.	புரோற்கீதம்	திருநா	,,
உஉ.	இலளிதம்	கபோலங்கள்	,,
உங.	சித்தம்	நெற்றி	,,
உச.	சந்தானம்	குண்டலம்	,,

உரு.	சர்வோத்தம்	உபவீதம்	ஆகவும்,
உசு.	பாரமேசுரம்	ஆரம்	,,
		இரத்தினுபரணங்கள்	,,
உஎ.	கிரணம்	இருபத்திரண்டு	
	காலோத்தரம்	நாடிகள்	
		பிராணவாயு	,,

உஅ. வாதுளம் நைவேத்தியம் ஆகவுஞ் சொல்லப்பட்டன. அதற்கு மேற்கோள் வருமாறு:—

காமிக ஆகமம் - தந்திராவதாரப் படலம்.

காமிகம் பாத யுக்மம் ஸியாத் யோகஜம் குல்ப டேவச !
சிந்தியம் பாதாங் குலிஃ ப்ரோக்தஃ காரணம் ஜம்பிகா பவேத் !! (கூங)
அஜிதம் ஜானு தேசம் ஸியாத் தீப்த மூருப்ர தேசகம் !
சூக்ஷமந்து குஹ்ய மேவம் ஸியாத் சகஸ்ரம் கடிதேசகம் !! (கூச)
அம்சுமாந் ஸியாந் ப்ருஷ்ட தலம் சுப்ரபேதந்து நாபிகம்
விஜயம் குக்ஷிதேசம் ஸியாந் நிச்வாசம் ஹ்ருதம் பவேத் !! (கூரு)
ஸ்வாயம்புவஸ் தநௌ த்வௌது அநலம் நேத்ர மேவச !
வீரம் கண்ட ப்ரதேசஸ்து ரௌரவம் ச்ரோத்திர மேவச !! (கூசு)
மகுடம் மாகுடம் தந்த்ர மங்க பிரத் யங்க மேவச !
பாகூது விமலம் ப்ரோக்தம் சந்த்ரஜ் ஞான முரஸ்த தலம் !! (கூஎ)
பிம்ப தந்திரம் சுவதனம் புரோத்கீதம் ஜிக்வசஜ் ஞிதம் !
லலிதம் ஸியாத் கபோலந்து சித்தாந்த்வை லலாடகம் !! (கூஅ)

எனவரூஉஞ் சுலோகங்களால் அறிக. (அ0)

விண்ணவர் தஞ்சிறைமீட்கப்போந்தனையோசூரனுடல்
வீட்டிச்சேவ
றண்ணமயிலெனவுவந்துதம்பியரைவாட்டிவெள்ளிச்
சயிலநல்கிப்

பண்ணவராகப்பிறரைமுருக்கிமைந்தர்பழிதிறைப்பின்
முனிந்துமீள
மண்ணிலருள்புரிதாதைபோற்கருணைதரவன்றோ
வந்ததெந்தாய்.

இ-ள் தேவர்களுடைய சிறை மீட்கும்படி வந்தனையோ, அன்று, பின்னர் வந்த தெற்றுக்கு எனில், சூரபன்மனுடைய சரீரத்தை அழித்துச் சேவலாகவும், குளிர்ந்த அழகிய மயிலாகவும் விரும்பிக் கொண்டு, அவனது துணைவர்களாகிய சிங்கமுகன் தாரகன் என்பவரைக் கொன்று, அவர்க்குக் கயிலை மலையை யாட்சியாகக் கொடுத்து, அவர்களுடைய சேனைகளையும் தேவராகும்படி கொன்று, புத்திரர்கள் குற்றஞ் செய்தாற் கோபித்து, பின்னரும் பூமியின்கண் அருளைச் செய்கின்ற தந்தையைப்போல அருளைக் கொடுத்தற்காகவன்றோ எமது தந்தைபோல்வாய் நீ யெழுந் தருளியது. (அக)

இன்றுதடுத்தாண்டனையென்கொண்கனையென்றாலுமிரு
நிலத்தில்வானி
லுன்றனடிச்சேரியரிற்றமியளுமோர்தொழும்பியன்றோ
வும்பர்கோவே
மின்றவழுமங்கலியப்பிச்சையிடவேண்டுமென
விழிநீர்சிந்தி
முன்றொழுதாடனக்குவிழிக்கடையளித்தான்முடிந்தானு
மெழுந்தான்மன்னோ.

இ-ள். இற்றைத் தினத்தில் தடுத்து எனது நாயகனை அடிமைக் கொண்டாய் என்றாலும், பெரிய பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் உள்ள தேவரீரது அடிக்குடிலாருள் தனித்தவளாகிய யானும் அடியவளன்றோ, தேவ நாயகனே! ஒளிவிளங்கிய திருமங்கலியப் பிச்சை கொடுத்தருள

வேண்டுமென்று கண்களினின்றும் நீரைப் பொழிந்து நின்றனள், அவளுக்குக் குமாரப் பெருமான் தமது திருக்கடைக்கண் செய்தருளினர் இறந்த இடும்பனு முயிர்பெற்று எழுந்தான். (அஉ)

கண்படைகூர்ந்துணர்ந்தெழுந்தாங்கெழுந்தனனைம்புலநெறி
கடந்ததூய
பண்படையுஞானநெறியடைந்தபரவசனாகிப்
படர்விண்ணோரு
மொண்படையானீன்றமலரோனுமிறைஞ்சிடுங்குரவி
னுவந்துவைகுந்
திண்படைவேற்குழகனெதிர்தேமலர்தூய்த்துதிபலவுஞ்
செப்பலுற்றான்.

இ-ள் நித்திரை செய்தெழுந்தவனைப்போல இடும்பனுமெழுந்து, ஐம்புலவழி முதலாய தீயவைகளை வென்ற பரிசுத்தமாகிய குணத்தை யடைந்த ஞான மார்க்கத்தை யடைந்த பரவச முடையனாய், கூடவந்த தேவர்களும், அழகிய ஐந்தாயுதங்களையுடைய விட்டுணுவும், அவர்பெற்ற பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற, குராமரத்து நிழலின்கண் மகிழ்வு கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கும், திண்ணிய வேற்படையைத் தரித்த குமாரக் கடவுளின் முன்னர்த் தேன்பொருந்திய புடபங்களைத் தூவிப் பலதுதிகளையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர் (அகூ)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வானந்துதேவர்தெரிதந்தவேதமறையின்கணீறில்பொருளாய்
நானந்துயோகரிதயங்களாயநளினந்தவாதவொளிநீ
யூனந்தியோனிதொறுநின்றுலாவியுழல்கின்றதீயவினையே
னீனன்பொலாதகொடியன்கணுடலெளிதோநினுடலிறையே.

இ-ள் ஆகாயத்தில் வளர்கின்ற தேவர்கள் அறிந்த வேத உபநிட தங்களின் முடிந்த அழியாத சித்தாந்தப் பொருளாகி, நான் என்னும் அகங்காரங்கெட்ட சிவயோகிகளது மனமென்கின்ற தாமரை மலர்களை விட்டுநீங்காத சோதி வடிவாகிய தேவரீர் ஆசும் நசைவளர்ந்த யோனி கள் தோறும் பொருந்தி வருந்துகின்ற கொடியவினையை யுடையவனும், இழிந்தோனும், பொல்லாத கொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓரணுவையாயினும் அறித லெளியதோ? (அச)

மழையூடுநீடுவரையூடுவேதவழியூடுகானல்வனமூ
டழலூடுகூடுதவவாணர்தேடவறியாதஞானவொளிநீ
பழியூடுகாமவழியூடுபேசுபடிறூடுநீடுநரகூ
டிழிபாவியாவிகழிதீயனுடலெளிதோநினுடலிறையே.

இ-ள் மழையினிடத்தும் நீண்ட மலைகளினிடத்தும் வேதமார்க் கத்தினிடத்தும், கழிகரைச் சோலையினிடத்தும், அக்கினிமத்தியினும் சஞ்சரிக்கின்ற தவத்தையுடைய முனிவர்களுந்தேடியும் அறியாத ஞானப் பிழம்பாயிருப்பவர் தேவரே யாகும், பழியினிடத்தும் காமவழியினிடத் தும் பேசுகின்ற வஞ்சகத்துள் மிக்க நரகத்தினிடத்தும், இறங்கி நிற்கும் பாவியும், உயிர்விடுகின்ற கொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீ ரது திருவிளையாட்டுள் ஓர் இலேசந் தானும் அறிதல் எளியதோ?(அரு)

பூதங்கடந்துகரணங்கடந்துபொறியுங்கடந்துகடவா
நாதங்கடந்துவெளியூடுநின்றுநடனங்கடந்தவொளிநீ
வேதங்கடந்தவிமையோருமியாருமிரணங்கிடந்துமெலிய
வேதங்கடந்தகொடியேன்கணுடலெளிதோநினுடலிறையே.

இ-ள் பூதங்களைக் கடந்தும், அந்தக் கரணங்களைக் கடந்தும் ஐந்து இந்திரியங்களையுந் தாண்டி அப்பாற் சென்றும், முடிவான நாத தத்துவத்தையுங் கடந்தும், பரவெளியின்கணின்று திருநடனத்தைச்

செய்கின்ற பரஞ்சோதி தேவரீராகும், வேதத் துதிகளைச் சொல்லித் துதிக்கும் தேவர்களும் மற்றையோரும் புண்பட்டுவெருந்த, சிறுமையையுடைய குற்றங்களைச்செய்த கொடியவனாகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓர் இலேசந்தானும் கண்டுணர வெளியதோ.

பூதமாவன - பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்.

கரணமாவன - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன. இவற்றுள் சித்தத்தைப் புத்தியுள் அடக்கி மூன்றென்று சர்வாத்மசம்புசிவாசாரிய சுவாமிகளும், இந்நான்கனோடு தொழில் வேறுபாடு பற்றி உள்ளம் என்னும் ஒன்றனைச்சேர்த்து ஐந்தென்று திருச்சிற்றம்பல நாடிகள் முதலாயினோருங் கூறுப. அவை யாய்வுழி யொன்றற் கொன்று முரணு மென்க.

பொறி எனப் பொதுவிற் கூறினமையால், ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம் என்னும் இரண்டுங் கொள்க.

ஞானேந்திரியமாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன.

இவற்றை முறையே துவக்கு, சிங்குவை, சட்சு, ஆக்கிராணம், சுரோத்திரம் என்பர் வடநூலார்.

கன்மேந்திரியமாவன - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்னும் ஐந்துமாம்.

நாதத்துவமாவது முப்பத்தாறுந் தத்துவமாகிய சிவதத்துவத்தை அதனியலைச் சிவஞான சித்தியார் முதலிய சித்தாந்த நூல்களிற் காண்க.

"இமையோர்க்கு விரணங்கிடத்தல்" எதனால் எனின், தாம் குமாரக்கடவுளை யுணராமையால் என்க.

பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல
வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல வினை யன்றி நின்ற பிறிதல்ல
வென்று பெருநூல்
வேதங் கிடந்து தடுமாறும் வஞ்ச வெளியென்ப
கூடன் மறுகிற்
பாதங்க ளோவ வளையிற் றனிநி பகர்வாரை
யாயுமவரே.

என்ற திருவிளையாடற் புராணக் கருத்து மிதுவே. (அசு)

ஒன்றன் றிரண்டுபொருளன் றுமூன் றினுருவன் றுநான்குகரண
மன்றைந் துபூதமறையங்கமா றுபொழிலேழெண்யோகமுடனீண்
மின்றங்குஞானவடிவென்பதன் றுவெளியன் றுமேலையொளியன் [யே
றென்றென் றுநின்றபொருணீகணுடலெளிதோ நினுடலிறை

இ-ள். ஒன்று மல்ல, இரண்டு மல்ல, மூன்று பொருளு மல்லா மல், நான்கு கரணங்களு மல்ல, ஐந்து பூதங்கள், ஆறு அங்கங்கள், ஏழு உலகங்கள், எண்வகை யோகங்கள் என்னு மிவற்றுடன் நீண்ட ஒளிகொண்ட அறிவுருவு மல்ல, பரவெளியுமன்று, பரவொளியு மன்று, என்று என்று எண்ணக்கிடந்தபரம்பொருள் தேவரீரேயாகும், நுமது திருவிளையாடலுள் ஓர் சிறிது தானும் யான் கண்டுணர வெளியதோ.

எளிதோ என்றதன்க ணுள்ள ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு. அருமை யென்ற வாறு. இரண்டு பொருள் - சத்தி, சிவம். மூன்றுரு என்றதற்கு—அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்னலு மொன்று.

வேதாங்கம் ஆறு — சிக்ஷை, வியாகரணம், கற்பம், நிருத்தம், சோதிடம், சந்தோவிசிதி என்பன.

ஏழுபொழில் - கீழேழுலகம், மேலேழுலகம். நாவலந் தீவு முதலிய எழுவகைத் தீவென்று உரைத்தல் அத்துணைச் சிறப்பன்று.

எண்வகை யோகம் - இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்பன. இவற்றின் விதியெல்லாம் சூத சங்கிதை யினும், பாதஞ் சலத்தும் சிவாகமங் களினுந் தெற்றெனக் காண்க.

வெளி - சுத்தமாயை ஒளி - மாயாதீதச் சோதி வடிவு. இச்செய் யுட்கண் ஒன்று முதல் எட்டுவரையும் கூறினமையான் மாலையணியும் முரணணியும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இங்ஙனமே உள்ள வேறோர் பாடலுந் தருகின்றாம்.

கூர்மபுராணம் - விசுவரூப அத்தியாயம்.

இதுவன்று நின்ற திதுவன்று நின்ற தென வோத
லன்றி மறையு
மிதுவென் றுரைக்க முடியாது நின்ற வெரிதும்மு
வெய்ய மழுவோய்
பதியாகு நின்னை யடைகின்ற தூய பசுமாயை
தீர வருள்வாய்
முதலீற தின்றி யுறை வோய் நின் மாயை யெவரே கொன்
முற்று மறிவார். (அஎ)

அறிவாலறிந்தவறிவுங்கடந்தவறிவாலறிந்தவறிவிற்
பிறியாதிருந்துதுயில்வோர்முகந்துபிரியாதருந்துநறைநீ
பொறிவாயிலைந்துநெறியோடுமுன்றுபுலையூனருந்துமவனோ
வெறியாதபுன்கணுடையேனுநாடலெளிதோநினுடலிறையே.

இ-ள். பசுஞான பாசஞானங்களா லுணர்ந்த தற்போத வறிவை யுங் கடந்த பதிஞானமாகிய உண்மை யறிவினால் உணர்ந்த அருளறிவி னிடத்து நீங்கா திருந்து நிட்டை கூடுகின்ற சிவஞானிகள் மொண்டு இடைவிடாது பருகும் ஆனந்தத் தேனாயிருப்பவர் தேவரீரே யாகும். பொறியின் பாற்படும் ஐந்து இந்திரியங்களின் வழியிற் சென்று வருந்தி,

இழிந்த தசையை யுண்ணுகின்ற வனும், துன்பங்களை நீக்காத இழிவை யுடையவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓரிறையளவைத்தானும் கண்டுணர்தல் எளிதோ.

இறை - என்றது சிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது. "பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க - நெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார்" என்று திருக்குறள் இருத்தலால், "பொறிவாயிலைந்து நெறியோடுழன்று" என்றார். ஐந்து நெறியாவன - காண்டல், உண்டல், உறுதல், உயிர்த்தல், கேட்டல் என்னும் பஞ்சப் புலன்களுமாம்.

பாச ஞானத் தாலும், பசுஞானத்தாலும் குகப் பெருமானை யறிதல் கூடாதென்பதற்கு மேற்கோள்.

சிவப்பிரகாசம் - பந்தாஞ் சூத்திரம்.

பாசமா ஞானத் தாலும் படர்பசு ஞானத் தாலும்
மீசனை யறிய வொண்ணு திறையருள் ஞான நண்ணித்
தேசுறு மதனுன் முன்னைச் சிற்றறி வொழிந்து சேர்ந்து
நேசமோ டுயர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை.

பாச ஞானம், பசு ஞானம் இத்தகைய வென்பதை, "வேத சாத்திர மிருதி புராண கலைஞானம்" என வரூஉம் சிவஞானசித்தியார்ச் செய்யுளா னறிக. (அஅ)

கோச்சகக் கலிப்பா.

ஞானகுண னுடனிவ்வாறேத்திநவின் றிடுமெல்லை
யீனவினைதொலைந்தோய்கேள்யாதுமீகுதுமெனச்சேய்
தானவிலயாதுபெறுவதுதமியேன்றணவாதுன்
பானவிரமிசையேவல்பணித்திடலேபணியென்றான்.

இ-ள். ஞான குணத்துடனே இடும்பன் இவ்வாறு துதிக்குங் காலத்தில், குற்றமுள்ள வினைகளெல்லாங் கழியப் பெற்ற இடும்பனே

கேட்பாய், எது கேட்பினுங் கொடுப்பே மென்று குமாரக் கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருள, சுவாமீ! எளியேன் எதனைப் பெறுவது, 'தனித்தவனாகிய'யான் நீங்காது தேவரீரது மலையி னிடத்தி லிருந்து குற்றேவல் செய்யுமாறு விதிப்பதே வரமாகு மென்றான். (அக)

சொற்றவரநல்கியெழுந்தருளினன்சூர்ப்பகைதொலைத்தோன்
மற்றவனப்படிநின்றுமறைமுனிபாற்குறுகுதலும்
பெற்றபெரும்பேறுடையையடைந்தனையோவெனப்பேசிக்
கற்றிகழ்கொலாசலமார்க்கண்டசிருங்கத்தணைந்தான்.

இ-ள். சூரபன்மனாகிய பகைவனை யழித்த கடவுள், இடும்பன் சொன்ன வரங்களைக் கொடுத்தருளி மறைந்தருளினர் இடும்பன் அந்த விடத்தினின்றும் அகத்திய முனிவரை யடைதலும், பெறுதற் கரிய பெரும் பேற்றைப் பெற்ற இடும்பனே, வந்தனையோ வென்று சொல்லி, கல்லைப் போல விளங்காநின்ற மார்க்கண்டேய மலையையடைந்தனர். ()

அங்கண்மலரிருமூன்றீராறுவதனங்களுடை
யெங்கணிருமலனையாயிரநாமத்தருச்சித்துப்
பைங்கணிலவியசத்திசிவகிரியின்பாற்சேர்ந்து
செங்கணகுவிடையோனைத்தேவியைவிண்மிசைகின்றே.

இ-ள். அழகிய மலர் போன்ற கண்கள் பன்னிரண்டும், திருமுகங்கள் ஆறும் கொண்டெழுந் தருளிய எமது கடவுளாகிய குகப்பெருமானைச் சகத்திர நாமத்தால் அருச்சனை செய்து, பசுமையாகிய ஒளி விளங்கின சத்திகிரி சிவகிரி என்னு மலைகளை யடைந்து, சிவந்த கண்களையுடைய இடப வாகனராகிய சிவபெருமானையும் உமாதேவியாரையும் ஆகாயத்தின் மீதுகின்று. (கூக)

சுத்தநதிப்புனல்கொடுதூமலர்கொடுசீருருத்திரங்கொண்
டொத்தகருத்தொடுபூசையுஞற்றியபின்குறுமுனிவன்

பத்திகெழசுரனைப்பார்த்தயில்வேலோன்பணித்தபணி
யத்திரியிற்புரிமுத்தியடைவையெனவருள்புரிந்தான்.

இ-ள் சுத்த முடைய யாற்று நீர் கொண்டும், சிறந்த புட்பங்கள் கொண்டும், சிறப்பாகிய உருத்திரமந்திரங் கொண்டும், ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் அகத்திய முனிவர் பூசையைச் செய்த பின்பு, அன்பு விளங்காநின்ற இடும்பாசுரனைப் பார்த்து, கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் ஏவிய ஏவலை அம்மலையின்க ணிருந்து செய்வாய், அத னால் முத்தி யடைவா யென்று கூறினர். (கூஉ)

ஆயமொழிபிறழாமையவுணர்கோன்சிவகிரியிற்
சேயருளும்பணிநின்றுனினிவாமதேவனென்னுந்
தூயமுனிவரன்வனத்திற்றுருவாசன்சிறுவரைமுன்
காயுமுனியடைந்ததுவுநிகழ்ந்ததுவுங்கழறுவாம்.

இ-ள். அவ்வாறான சொற்களினின்றுந் தவறாது அசுரர்குருவாகிய இடும்பன், சிவமலையினிடத்திலே யிருந்து கந்தசுவாமி யேவிய திருப் பணிகளைச் செய்து நின்றான், இனிமேல், பரிசுத்த முடைய வாமதேவ முனிவரது வனத்திலே துருவாசர், விசுவாமித்திரரது குமாரர்களைக் கொன்ற வசிட்டமுனிவர் வந்ததுவும், அங்கு நடந்த சரித்திரத்தையுஞ் சொல்வாம். (கூஙு)

மலைகள் பழநி யடைந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்-அகO.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்தொன்றாவது,

அகத்தியச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

பரிதிவிண்டொடிசிவகிரியின்பாங்கரி
னிருதியந்திசையினீடிய துநீற்றொளி
வருதிருமேனியின்வாமதேவனென்
றொருதவமுனிவரனுறையுளாயது.

இ-ள். சூரியன் சஞ்சரித்தற் கிடமாய ஆகாயத்தை யளாவிய சிவ கிரியின் பக்கத்திலே, நிருதி திசை யாகிய தென்மேற்குத் திசையிலுள் ளது, திருநீற்றி னொளி விளங்குகின்ற திருமேனியை யுடைய வாம தேவன் என்னும் பெயரை யுடைய ஒரு முனிவரது இருப்பிடமாக வுள்ளது. (க)

மறைபயிலோதையும்வாசநீர்த்தடந்
துறைதொறுமாடுநர்சும்மையுஞ்சிறு
பிறையணிமௌலியெம்பிரான்பெருந்துதி
யறைகுநரறவுமறாததவ்வனம்.

இ-ள். வேதங்களை யத்தியயனஞ் செய்யும் ஒலியும், மணங்கமழும் நீரையுடைய விசாலமான துறைகடோறும் நீராடுவாரது சத்தமும், சிறிய பிறைச்சந்திரனையணிந்த திருமுடியையுடைய எமது சிவபெருமா

னது பெரிய துதிகளைச் சொல்கின்றவரது ஒலியும் நீங்காதது அந்த வனமாகும். (உ)

தரித்தகுண்டிகையினர்பிடித்ததண்டினர்
விரித்தபுன்சடையினர்முடித்தவேள்விய
ரிரித்தவைம்பொறியினரில்லறத்தினைத்
திரித்தவருமறைதெளிந்தசிந்தையர்.

இ-ள். கமண்டலத்தைத் தரித்தவர், ஏந்திய யோக தண்டத்தை யுடையவர், பரந்த சடையை யுடையவர், நிறை வேற்றிய யாகத்தை யுடையவர், ஐந்து இந்திரியங்களையும் வென்றவர், இல்லறத்தை விட்டு நீங்கியவர், அரிய வேதங்களை ஆராய்ந்து தெளிந்த மனத்தை யுடையவர். (ங)

செய்யநற்றாசினர்செறிந்தசீரியர்
துய்யவெண்பல்லினர்முதலதூமறை
யையருங்வியாதனுதியருங்யாவரு
மொய்யறம்புரிந்தருண்முகிழ்ப்பவைகுவார்.

இ-ள். சிவந்த வத்திரத்தை யுடையவர், மிக்க சிறப்பை யுடையவர், சுத்தமாகிய வெள்ளைப் பற்களை யுடையவர், இவர் முதலாய பரிசுத்தமுள்ள வேதத்தில் வல்ல அந்தணர்களும், வியாசர் முதலாயினோரும் எல்லாரும் மிக்கதருமத்தை நடாத்தி அருள்கூடும்படி இருப்பாராயினர். (ச)

அப்பெருவனத்திடையறவின்மாணவர்
துப்புரவினர்மனந்துகளில்கேள்விய
ரொப்பின்மாமுனிவரரொருங்குசூழ்வர
முப்பொருளுணர்குறுமுனிவன்மேவினன்.

இ-ள். அந்தப் பெரிய வனத்தினிடத்து மிக்க இனிமையை யுடைய மாணுக்கர்களான, நல்லொழுக்கத்தை யுடையவரும், மனக்களங்கமில்

லாத கேள்வி யறிவினை யுடையவரும் ஆன ஒப்பில்லாத இருடியர்கள் சேர்ந்து தம்மைச் சூழ்ந்துவர, பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருள்களையும் அறிந்த அகத்திய முனிவர் வந்தனர்.

அகத்தியரது மாணாக்கர் பன்னிருவர் - அவர் பெயர் வருமாறு—செம்பூட் சேஎய், வையாபிகர், அதங் கோட்டாசிரியர், அவிநயனார், காக்கை பாடினியார், தொல்காப்பியனார், துராலிங்கர், வாய்ப்பியர், பனம்பாரனார், கழாரம்பர், நற்றத்தர், வாமனர் இவருட் சிறந்த முதன் மாணாக்கர் திரண தூமாக்கினி முனிவர் என்னும் தொல்காப்பியனாரே. அதுவருஞ் செய்யுள்களா லினிது விளங்கும்.

பன்னிரு படலம்.

வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்
தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்கு விளக் காகென
வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக
ழானாப் புலமை யகத்திய னென்னு
மருந்தவ முனிவ னாக்கிய முதனூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்
நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியன்.

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை.

மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
றன்பாற் றென்றமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல் காப்பியன் முதற்
பன்னிரு புலவரும்.

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்.

கூறிய குன்றினு முதனூல் கூட்டித்
தோமின் றுணர்த றொல்காப் பியன்ற
னாணையின் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே.

மேற் சொல்லிய மாணுக்க ரன்றிச் சிகண்டி யென்னும் ஒரு மாணுக்கருளர் என்றும், அவர் சயந்த குமாரன் காரண மாக இசை நுணுக்கம் என்னும் இசைநூலைச் செய்தாரென்றும் அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்துளார். அது வருமாறு.

"இனித் தேவ விருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்ட மாணுக்கர் பன்னிருவருட் சிகண்டி யென்னும் அருந்தவமுனி, இடைச் சங்கத்து அநாகுல னென்னும் தெய்வப் பாண்டியன் றேரோடு விசும்பு செல்வோன் றிலோத்தமை யென்னுந் தெய்வமகளைக் கண்டு, தேரிற் கூடின விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் சரியாகிற்கத் தோன்றினமையிற் சாரகுமார னென அப் பெயர்பெற்ற குமரன் இசையறிதற் குச் செய்த இசைநுணுக்கமும்" என்பதாம்.

"பலகலை யாகம வேதம் யாவையினுங் கருத்துப் பதி பசு பாசம் தெரித்தல்" எனச் சிவப்பிரகாசமும், "சான்றவ ராய்ந்திடத் தக்க வாம் பொருண் மூன்றுள" எனக் கந்த புராணமும் உரைத்ததனுல் முப்பொருள் கண்டு கொள்க. இயற்றமிழ், இசைத் மிழ், நாடகத்தமிழ் என்று கூறுவாரு முளர் அது பொருந்தாமை யறிக. (௫)

வருவதையுணர்ந்தெதிர்புகுந்துவாமதே
வொருமுனிபுரிவனவுஞற்றியுள்ளுவந்
தரியதோர்தவிசில்வைத்தருக்கியம்முதற்
பெருநலனல்கியோர்முகமன்பேசினன்.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் வருவதை யறிந்து வாமதேவ முனிவர் எதிரேசென்று, செய்ய வேண்டியன வற்றைச் செய்து, மன மகிழ்ச்சி யுற்று, அருமையாகிய ஆசனத்தில் இருத்தி, அருக்கியம் முதலாகிய மிக்க உபசாரங்களைச் செய்து, முகமன் வார்த்தைகளையுஞ் சொற்றார்.()

இந்தமாநிலத்திடையிறையுமன்னையும்
வந்துருவாயதோர்வரையிரண்டையுங்

தந்தனை குகனையும் பணியத் தந்தனை
யுய்ந்தனம்யாருமென் றுரைக்குமேல்வையே.

இ-ள். இந்தப் பெரிய பூமியினிடத்தில், சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும் வந்துவடிவான யவைகள் இரண்டையும் எங்கட்கு அளித்தருளினீர், சுப்பிரமணியக் கடவுளையும் வணங்கும்படி செய்தருளினீர், யாங்களெல்லவரும் உய்ந்தேமென்று கூறும் சமயத்தில். (எ)

வரன்முறையேழிசைமகதிவீணைமேல்
விரலுளமுனிவரனெழுந்துவேணியஞ்
சிரமிசையிருகரமுகிழ்ப்பச்சேர்த்தியுள்
ளுரனுறுமாதவிரொன்றுகேண்மினே.

இ-ள். வரலாற்று முறைப்படி ஏழு இசைகளையு முடைய மகதி யாழின் மீது விரல் வைத்துள்ள முனிசிரேட்டராகிய நாரதர் எழுந்து சடையை யுடைய தமது தலையின்மேல் இருகைகளுங் குவியும்படி வைத்து, உண்மை யறிவுடைய இருடிகளே (யான் சொல்லும்) ஒரு வார்த்தையைக் கேட்பீராக.

இசை தோன்று மிடத்து, ச ரி க ம ப த நி எழுத்தொலி தோன்றும். இவ்வேழு எழுத்துக்களையும் மாத்திரைப் படுத்தித் தொழில் செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழு இசையும் பிறக்கும். ஏழிசையாவன—சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் என்பன இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும். மேற்கோள்—

இசை நுணுக்கம்.

சரிக மபதநி யென் றேழெழுத்தாற் றானம்
வரிபரந்த கண்ணினுய் வைத்துத் - தெரி வரிய
வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்
சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை.

இனி குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்றுங் கூறுப. இவை வீணையில் ஏழ்சுரம் பெனப்படும். இவற்றிற்கு ஓசையுவமை - மயில், இடபம், ஆடு, கொக்கு, குயில், குதிரை, யானை. சுவையுவமை—பால், தேன், கிழான், நெய், ஏலம், வாழைக்கனி, மாதுளம்பழம். வாசனை யுவமை—மௌவல், முல்லை, கடம்பு, வஞ்சி, நெய்தல், பொன்னுவிரை, புன்னை. ஏனைய வியல்களை யெல்லாம் தமிழ்ப் பேரகராதிக்க ணுரைத் தள்ளாம். (அ)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தெய்வமுனிவீர்நீவிர் நும்மிற்சிறந்தோன்
யாவன்வைதிகமா
சைவநெறிபிற்றவமுயன்றோன்யாவன்
வருசத்திநிபாதங்
கைவந்தவன்யாவன்வேதச்சிரமுங்
கடந்துகாண்பரிய
மெய்வந்துடையோன்யாவனருளுருவம்
விளங்கவிளங்கினோன்.

இ-ள். தெய்வத் தன்மையை யுடைய முனிவர்கள் நீவிராகும், நுங்களுக்குட் சிறந்த முனிவன் யாவன? வைதிக சைவ நெறி நின்று தவத்தைச் செய்தவன் எவன்? இருவினை யொப்பு வந்த காலத்தில் சத்திநிபாதங் கைகூடப் பெற்றோன் எவன்? உபநிடதமும் அறிதற் கரிய உண்மைப் பொருளை யடைந்தவன் எவன்? அருள்வடிவம் விளங்க இலங்குகின்றவன் யாவன்?

இருடிகள் தேவ விருடி, பிரம விருடி, இராச முனி, வைசிய முனி, சூத்திர விருடி என ஐவகைப் படலான் "தெய்வமுனிவீர்" என்று விளித்தார். வைதிகம்=வேத சம்பந்தம். இது வடமொழித்

தத்திதாந்தபதம். சைவ=சிவசம்பந்தம் ஈண்டுச் சித்தாந்த நெறியைக் குறித்தது சத்திநிபாதம்—சத்தி=சிவசத்தி, நிபாதம்=பதிதல்." (க)

அவ்வனெம்மிறைவன்முழுதுலகுமவனே
யகண்டபூரணமா
யுவமமிலாதாய்விகாரமுரையிறந்தபொருளா
யுறைந்தநொரு
சிவமுமவனேயென்றுதுதியவன்பாற்செல்
கதமியேற்குப்
பவமில்கதிவந்தடைகவெனப்பகர்ந்தான்பசும்
பொன்னுலகடைந்தான்.

இ-ள். அங்ஙன முள்ளவனே நம்முதல்வனுகும், அவனே கண்டிக்கப்படாத நிறை வுடைத்தாய், ஒப்பில்லாத தாகி, விகாரம், வாக்கு என்னும் இவை கடந்த உண்மைப் பொருளாகி, விளங்குகின்ற தனிப் பொருளாகிய சிவமும் அவனே யாகும் என்றுகூறி, நான் சொலலுந் துதிகளும் அவனிடத் தடைக. தனித்தவனுகிய எனக்குப் பிறப்பில்லாத முத்தி வந்து பொருந்துக என்று சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்தார். (கo)

மறைந்தகாலைத்தாபதரும்வாமதேவ
முனிவரனுஞ்
சிறந்துளோன்றென்பொதியவரைச்செல்வனவன்பா
ஞரதனின்
றறைந்தபாற்றமடையுமெனுமவ்விலகந்தை
யுடன்வேத
நிறைந்தகேள்வியாதமுனிவெகுண்டோர்மாற்ற
நிகழ்த்தினனுல்.

இ-ள். இங்ஙனம் நாரதமுனிவர் மறைந்த சமையத்தில், ஏனைய முனிவர்களும் வாமதேவ முனிவரும், முனிவர் கூட்டங்களுட் சிறப்

புடையோன் அகத்திய முனிவரே யாகும். அவரிடத்தே நாரத முனிவர் இப்போது கூறியசொற்கள் சென்றடையும் என்று சொல்லும் போது, வேத வுணர்ச்சி நிறைந்த வியாசமுனிவர் கோபித்து ஒருவார்த்தை சொல்வாராயினர். (கக)

என்னை நீவிரிது புகன் றீரிருநீருலகிற்
குறுமுனிவன்
றன்னிடத்திற்றுதிசார் தலெவண்கொலிஃதோர்
தடுமாற்றஞ்
சொன்னதலது முகமனுரைசொற்றீர்சொல்லிற்
கலைவாணி
யன்னையுழிச்சென்றடைந்திடுமற்றவளே வீடு
மளித்திடுமால்.

இ-ள். முனிவர்களே நீவிர் யாதுரைத்தீர், பெரிய கடலாற் சூழப் பட்ட நிலவுலகில், அகத்திய முனிவனிடத்து மாத்திரம் துதியடைத லெவ்வாறு, இது முறை பிறழ்ந்த உரையன்றி உபசார வார்த்தையு மாகும், சொல்லுமிடத்துக் கலைகளுக்கெல்லாந் தலைவியாகிய சரசுவதி யாந் தாயினிடத்தே துதிகள் அடையும், அவளே முத்தியையும் கொடுப் பாள். (கஉ)

என்னுவிசைப்பமலய முனியெதிர்ந்தவாணி
யிடத்தோதும்
பன்னுன்மறையும்பிறகலையுமுயிரின்பொருட்டுப்
பரமசிவன்
றென்றொகுத்தவரலவற்றோர் துகளுண்டோகற்
றனைமுனிவா
நன்னுவழுவமனவயிரநவின்றாய்நவிரன்
றேவெனலும்.

இ-ள். என்றிவ்வாறு வியாத முனிவர் உரைக்க, அகத்திய முனிவர் கூறுவார், முனிவனே! நீ கூறிய சரசுவதியினிடத்து, சொல்லப் பட்ட நான்கு வேதங்களும் பிறசாத்திரங்களும் ஆன்மாக்களாகிய நமது காரணமாகப் பரமசிவன், முன்னர்க் காலத்திற் றொகுத்துச் செய்த அந்நூல்களுள் ஓரணுவளவாவது உண்டோ? நீ கற்றுள்ளாயன்றோ? நல்ல நாவானது வழுப்பட மனவைரத்தைக் கூறினை, அங்ஙன முரைத்தல் குற்றமன்றோ? (௪௩)

நொய்தானும்யான்கற்றதென்னுனுவலும்வடநூன்
மொழியவற்றை
யைதாயுணர்ந்துநீயுமுயர்ந்தனையல்லாலுண்
டோவெனத்தன்
கைதானெடுத்துவியாதமுனிகழறக்கலச
மாமுனிவன்
வெய்தாய்மோனமடைந்தவையைநீங்கியகன்றான்
வெகுளியினால்.

இ-ள். நானடித்தது அற்பமாகும், ஆயினும் என்னாற் சொல்லப் பட்ட வடமொழிக்கணுள்ள நூல்களை அழகாக நீயும் அறிந்து உயர்ந் தனை யல்லாது வேறு யாதேனு முண்டோ? என்று தன்னுடைய கையை யெடுத்து வியாச முனிவர் சொல்ல, அகத்திய முனிவர் விரைவில் மௌனங் கொண்டு அச்சபையை விட்டு நீங்கிக் கோபத்துடன் சென் றார். (௪௪)

வாமதேவன்முதலியமாமுனிவர்மலய
மாமுனிவன்
காமனுயிர்வவ்வியநுதற்கட்கடவுளுருவம்
வியாதமுனி

தோமில்காசைமணிவண்ண னுருவமென்றுற்
சொல்வதெவன்
யாமெல்லாமேல்வருவதனையறிதுமெனவீற்
றிருந்தனரால்.

இ-ள் வாமதேவர் முதலாய இருடிகள் அகத்திய முனிவரோ, மன்மதனுயிரைக் கவர்ந்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமா னுருவமாகும், வியாச முனிவரோ, குற்றமில்லாத காயாம்பூ வண்ணராகிய திருமாலின் வடிவமாகும் என்றால் யாம் சொல்வது என்ன இருக்கின்றது, நாங்கள் யாவரும் இனிமேல் நடப்பதை யறிவே மென்று வாளாவிருந்தனர். (கரு)

சந்தவரைக்கோமுனிவரன்றுய்த்தலைவானரந்தாக்
குபுவுழக்க
வந்தவருக்கையுடைந்துநறுஞ்சுளைத்தேன்பசும்பொன்
றசும்பொழுகிச்
சிந்திமிளிர்ந்துகிடப்பதெனத்திகழுஞ்சிவமா
மலையொருசா
ரிந்துமுடியோன்வரந்தரநோற்றிருந்தானிருந்தா
ரணிவியப்ப.

இ-ள். சந்தனசல முனிவராகிய அகத்தியர் சிறிய தலையை யுடைய குரங்குகள் பாய்ந்து உழக்குதலினால், பொருந்திய பலாப்பழங்கள்பிளப்புற்று நல்ல சுளைகளின்தேன் பசிய பொற்குடத்தினின்றும் மது ஒழுகிச் சிதறிப் பரந்து கிடப்பதுபோல விளங்காநின்ற சிவகிரியின் ஒரு பக்கத்தே, சந்திரசேகரக் கடவுள் வரமளிக்குமாறு இந்நிலவுலகம் வியக்கும்படி தவஞ் செய்திருந்தனர். (கசு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கடவருந்தவங்களாற்றிக்கந்தர்தம்மருங்கினோற்குந் [த்
குடமுனியெதிர்வெள்ளேற்றிற்குழகன்மாதுடன்சென்றுள்ள
தொடர்புசொல்கெனவியாதமுனிவரன்சொற்றவாறு [ன்
முடனிகழ்ந்ததுவும்போற்றியுரைப்பமீண்டிறைவன்சொல்வா

இ-ள். செய்தற் கரிய தவத்தைச்செய்து மலையின் பக்கத்தே வசிக்கும் அகத்திய முனிவர்க்கு முன்னர் வெள்ளிய இடபவாகனத்தின்கண் சிவபெருமான் உமையம்மையாருடன் தோன்றி, முனிவ! நினது மனத்தி லுள்ளதைச் சொல்வாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, வியாசமுனிவர் சொல்லிய வரலாற்றையும், உடனே நடந்த வரலாற்றையும், துதித்துச் சொல்ல, பின்னர் இறைவன் கூறும். (௧௭)

கோதிலோய்வடாதுபான்முக்குரோசமற்றகல்காற்றண்ணம்
போதினீள்வனமும்பானுதீர்த்தமும்பொலிவினோங்கு
மூதெயிலுடுத்ததுர்க்காபுரியெனுமூதூர்தன்னிற்
போதுகென்றகன்றானண்ணன்முனியுமப்புரியிற்போனான்.

இ-ள். குற்ற மில்லாத முனிவனே வடக்குப் பக்கத்தில் மூன்று குரோசதூரஞ் செல்லுங் காலத்தில், குளிர்ச்சி பொருந்திய புட்பவனமும் பானுதீர்த்தமும் பொலிவுடனேவிளங்கும், பழமையாகிய மதிலாற் சூழப்பட்ட தூர்க்காபுரி என்னும் பெரிய ஊரிற் போகக்கடவாய் என்று மறைந்தருளினர், அவ்வாறு அகத்தியமுனிவரும் அத்தலத்திற்குச் சென்றனர். (௧௮)

அணிநகரதனின்மூலவிலிங்கமுள்ளதுமாயோனும்
பணியெனவயனும்போற்றிப்பணிவதெஞ்ஞான்றுமன்றி
மணிமலிவனசமாலைமுற்கவன்மனைவியாசிற்
பிணிமுகமயிலஞ்சாயலிந்திரைபிணைவேற்கண்ணாள்:

இ-ள். அழகிய நகரத்தில் மூலவிலிங்கம் ஒன்றுள்ளது. விட்டுணுவும் பிரமனும் அடிமையென்று துதித்து எப்போதும் வணங்கப் பெறுவது, அஃதல்லாமல், அழகுநிறைந்த தாமரை மலர்மாலையை யுடைய மூர்த்தவன் என்னும் பிராமணன் உளன், அவனது மனைவி மயில்போன்ற சாயலையும், வேலாயுதம் போன்ற கண்களையு முடைய இந்திரை யென்பவளாகும். (௧௯)

நன்மகவின்றிவேறுநகிலமொன்றினைவளர்த்துப்
பின்மகவுயிர்த்திரண்டும்பிள்ளைகளாகப்போற்றுந்
தன்மகிழ்வினளோர்ஞான்றுதண்புனற்ககன்றகாலை
யின்மனையிடத்துவெய்யநாகமொன்றெய்திற்றன்றே.

இ-ள். நல்ல குழந்தைகளில்லாமையாற் கீரிப்பிள்ளை யொன்றை வளர்த்து, பின்பு பிள்ளை யொன்றைப் பெற்று, அதனோடு இரண்டனையும் பிள்ளைகளாக வளர்க்கின்ற மகிழ்ச்சியை யுடையவள், ஒருநாள் குளிர்ந்த நீர்மொள்ளச் சென்ற காலத்தில், இனிய வீட்டினிடத்துக் கொடிய நாகப்பாம்பு ஒன்று வந்தது. (௨௦)

வருவதையுயிர்செகுத்துவளர்த்தவளெதிர்செல்கீரிக்
குருதிவாய்காணுமாழ்கிக்கொன்றதுமகவையென்னு
வருவிகணிரந்தபைம்பொற்றசும்பினாலதனைமாய்த்து
வெருவியிற்புக்காளாங்குவிளைந்தனவினையங்கண்டாள்.

இ-ள். வருகின்ற அச்சர்ப்பத்தைக் கொன்று, தன்னை வளர்த்த பார்ப்பினிக்கு எதிரே சென்ற கீரியினது இரத்த மொழுகிய வாயைக் கண்டு, எனது குழந்தையைக் கொன்றதென்று நினைத்து, அருவி நீர் நிறைந்த அழகிய குடத்தினால் அதனைக் கொன்று, அச்சங் கொண்டு தன் வீட்டிற்குச் சென்றாள் அங்கே நடந்த காரியங்களை யெல்லாம் பார்த்தாள். (௨௧)

உளங்கனன்றுயிர்ப்புவீங்கியோவெனவரற்றியுள்ளந்
துளங்கினடோரா தாற்றுந்தொலைவில்பா தகந்தீர்மாறென்
றுளங்கெழுகேள்வன்காண்முன்மாள்வதென்றெழுந்துதீய
களங்கவல்விடங்கைக்கொண்டாள்கந்தனைமனத்துட்கொண்டாள்.

இ-ள் மனம் எரிந்து பெருமூச்சு அதிகப்பட்டு, ஓ என்று அழுது மனநடுக்கங் கொண்டவளாய், அறியாது செய்த இவ்வழிபாத பாதகம் நீங்காதென்று மன மொருமைப்பட்ட தனதுகணவன் பார்த்தற்கு முன்னர் இறப்பதே கடனென்று எழுந்து, கொடிய கரிய நஞ்சைக் கையிற் கொண்டனள், பழிசிப் பெருமானாகிய கந்தக்கடவுளை மனத்திற் கொண்டவளாகிய இந்திரை என்னும் பார்ப்பனத்தி யானவள். (௨௨)

பெரும்பெருமானேவெய்யேன்பெண்ணறிவிருந்தவாற்றல்
வரும்பழியொழித்தியென்னுவல்விடம்வாயிற்பெய்காற்
கரும்புறழ்மொழியினுரோடெதிர்ந்துநங்கந்தவேளு
மரும்பிளநகைமென்சொல்லாயஞ்சலென்றபயநல்கி.

இ-ள். பெரிய பெருமானே, கொடியவளாகிய யான் பெண்ணறிவு உடையளாக இருந்தமையால், வந்த பழியை நீக்கி யருளுதியென்று வலிய நஞ்சை வாயிலிட்ட காலத்து, கரும்பு போன்ற சொற்களை யுடைய வள்ளியம்மையார் தெய்வயானை யம்மையார் என்னும் இருவருடன் எமது கந்தக்கடவுள் தோன்றி, முல்லை யரும்பு போன்ற பற்களையும் மிருதுவாகிய சொற்களையு முடையமாதே அஞ்சற்கவென்று அபயங் கொடுத்தருளி.

சிலப்பதிகாரம் பதினைந்தாவது அடைக்கலக் காதையில்,
"பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறி தாக
வெள்ளிய மனையோ ளிணைந்து பின்செல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யாளன்"

என்னுஞ் செய்யுளில் ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் வேறு விதமாக உரைத்துளார். இன்னும் இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாம் சுப்பிரமணிய பராக்கிரமத்திற் கூறியுள்ளாம். அதிற் கண்டு தெளிக. (உ௩)

பைந்தொடிமுற்பவத்திற்பயந்தனென்னைகீரி
வந்தநன்மகளென்றுதுவதைத்தலின்மனதெண்ணாது
சிந்தினையுயிரையன்றிமுந்துதீவிடப்பைந்நாகம்
வெந்திறலிரவிதோன்றலனுவிரன்வெய்யகோமான்.

இ-ள். பசிய வளையலை யணிந்த கோதாய், கீரிப்பிள்ளை யுன்னை முற்பிறப்பிற் பெற்ற தாயாகும், தனக்குப் பெறுபேறாகத் தோன்றிய புத்திரியென்று எண்ணாது நின்னைக் கொன்றாள், அவளே யிப்போது கீரியாயினள், ஆதலால் நீயும் மனத்திற் சிறிதும் யோசனை யின்றிக் கொன்றனை, அஃதல்லாமல், கொடிய விஷத்தை யுடைய சர்ப்பம் மிக்க வீரத்தையுடைய சூரியசேனன் புத்திரனாகும். அவன்பெயர் அனுவிரன் எனப் படுவான். (உச)

தாதையைக்கொல்வான்சீறித்தனதுயிர்தனைத்தலாற்றன்
போதமிலுகமென்னவிழிந்ததிவ்விரண்டுப்போந்து
மாதவத்துயிர்துறந்தபெற்றியால்வானஞ்சேர்ந்த
நீதுயர்தவிர்தியென்றுநிகழ்த்திமாவரங்கணல்கி.

இ-ள். அனுவிரன் என்னும் அவன், தன் றந்தையைக் கொல்லும்படி கோபித்தெழுந்து தன்னுயிரை விடுதலால் தன்னுணர்ச்சி யில்லா நாகமெனப் பிறந்தான். கீரி, பாம்பு என்னும் இரண்டும் உன்னிடத்து வந்து பெரியதவத்தினாலே யிறந்தமையாற் சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்தன, ஆதலால் நீ துன்பத்தை விடக்கடவாய் என்று வழிபாடுஞ் சொல்லிப் பெரியவரங்களையு முதவி. (உரு)

குறியினுண்மறைந்தானண்ணல்கோதிலிந்திரையுமீன்ற
சிறுவனுநதிவேட்டுன்னுங்கேள்வியிற்றிருவினோங்கி
யுறுவன்போகமுற்றுந்துய்த்துயர்விசும்பிலுற்றா
ரறைநகிலேசநாமமடைந்ததுகுறிக்குமன்றே.

இ-ள். கந்தக்கடவுள் சிவலிங்கத்துள் மறைந்தருளினர், குற்றமில்லாத இந்திரை என்னும் பிராமணத்தியும், அவள்பெற்ற புதல்வனும் சண்முகதீர்த்தத்துள் முழுகிப் பூசித்து, மதிக்கப் படுகின்ற கேள்வியறிவினும் செல்வத்தினும் உயர்ந்து (யாத்திரை சென்று இலங்கையினுள்ள கதிர்காமத் தலத்தினும் நகுல கிரியினும் பூசித்த கணவனையும் பெற்ற) அநுபவிக்க வேண்டிய போகங்க ளெல்லாவற்றையும் அநுபவித்து, உயர்வான மேலுலகத்தை யடைந்தனர், அவர்கள் பூசித்த இலிங்கத்திற்கும் நகுலேசன் என்னுந் திருநாமம் உண்டாயிற்று. (உசு)

தகவிலிவ்விலிங்கபூசைசுரபியினுருவுதாங்கிச்
சகமகள்போற்றிஞாலந்தரித்துயர்ந்தனள்பிலத்தோர்
புகழ்பணிகுசிகன்சாபந்தபப்போற்றும்பூசை
மகிழ்வினுகேசநாமமகிதலம்விளங்கிற்றன்றே.

இ-ள். குற்றமில்லாத இவ்விலிங்க பூசையைக் காமதேனுவினுருவத்தைக் கொண்டு பூமிதேவியானவள் செய்து, பூமியைபெற்று உயர்வடைந்தாள், பாதலவாசியாயுள்ள புகழப்படுகின்ற ஒரு சர்ப்பமானது விசுவாமித்திர சாபந்நீங்கப்பெற்று, துதித்துப் பூசித்ததனால், நாகேச என்னும் பெயரும் இப்பூமியில் விளங்கிற்று. (உஎ)

தொல்பவந்துடைக்குமந்தச்சுடரொளியிலிங்கந்தன்னை
வில்வலனுயிர்மாய்த்தாயிரதமாமுனிவனேந்து
வல்வலந்தணந்தவாறுவகுத்தலும்பிரமமாக
நல்லெழில்விளங்குகாட்டுநல்கிநாகேசன்மன்னோ.

இ-ள். டழைய பாவங்களை யெல்லாம் அழிக்கின்ற அந்த ஒளியை யுடைய இலிங்கத்தை, வில்வலன் என்பவனது உயிரைக் கொன்ற டரிசுத்தமாகிய தவத்தை யுடைய அகத்திய முனிவர், ஐந்திரவு கழியுங் காறும் பூசித்தலும் நாகேசடபெருமான் பிரமமாக நல்ல அழகு விளங்கும் காட்சியைக் கொடுத்து. (உஅ)

தென்றிசைவிளங்குமாறுமுனிவரன்செவியின்மூல
நின்றதோர்மாயாபீசநிகழ்த்தியின்றமிழீதெல்லா
மொன்றறவேற்சேய்நின்பாலுணர்த்துவன்சிவாசலத்தை
மன்றநீயடைதிபின்னுங்கேட்டியோர்மாற்றமென்று.

இ-ள். தெற்குத் திசையானது நன்மை யுற்று விளங்கும்படி, அகத்திய முனிவரது காதினிடத்து, மூலயந்திரத்தையும் அதற்கு முன்னர் நிற்கின்ற மாயாபீச மந்திரத்தையும் உபதேசித்து, இனிய தமிழ் மொழி யிதுவே யாகும், அதனை யொன்றும் விடாது, நமது குமாரன் உனக்கு உபதேசிப்பான் நீ சிவகிரியை விருப்புடன் அடைதி, பின்னரும் ஒருமொழி கேட்பாயாக. (உகூ)

உதக்கினிலாதிகேசவம்பராசராச்சிராமங்
கதித்துளம்புரிதிபூசையாண்டெனக்கரந்தானண்ணான்
மதித்தமிழ்மனுவழங்குநெறியினன்மழுவல்லோற்கு
நதித்திருமுடிவாகீசனெனும்பெயர்நடந்ததன்றே.

இ-ள். வடக்குத் திசைக்க ணுள்ள ஆதிகேசவம், பராசர ஆச்சிரமம் என்னு மிவைகளை யடைந்து ஒருவருடங்காறும் பூசை செய்க என்று நாகேசப் பெருமான் மறைந் தருளினர், அறிவை விளக்கும் தமிழ் மந்திரத்தைப் பெற்ற பெருமையினால், சிவபெருமானுக்குக் கங்கையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய வாகீசர் என்னும் திருநாமம் வழங்கிற்று. ()

கலிநிலைத் துறை.

ஆதிகேசவத்தனுகியான்பொருநையந்துறைவாய்ப்
போதிநீழலிற்குறிநிறீஇப்பூசனைபுரிகாற்
சோதிவிண்டுபாகத்தருள்சுரந்திடத்தொழுது
தீதின்மாமுனிசென்றனன்பராசராச்சிரமம்.

இ-ள். ஆதிகேசவம் என்னுந் தலத்தை யடைந்த அகத்தியமுனிவர் தாமிரவன்னியாற்றுத் துறையினிடத்து, அரசநீழலில், சிவலிங்கந் தாபித்துப் பூசனை செய்தபோது, விட்டுணுவை யொருபாகத்திலுடைய ஒளிவடிவராகிய சிவபெருமான் கிருபைசெய்ய, வணங்கிக் குற்றமில் லாத அகத்திய முனிவர் பராசர ஆச்சிரமத்தை யடைந்தார். (ருக)

அந்தநீள்வனத்தருட்குறியுருவுகொண்டமலன்
வந்தவாறுசொல்வாங்கங்கைமாநதிக்கரையிற்
பந்தமில்பராசரன்முதல்யுகத்திலெம்பரனைச்
சிந்தைசெய்தனன்பருவமீரிரண்டுசென்றதன்பின்.

இ-ள். அந்த நீண்ட பராசர ஆச்சிரமத்தில், திருவருட் சிவலிங்க வடிவுகொண்டு வந்தமர்ந்த வரற்றையும் கூறுவாம், பெரிய கங்கையாற் றங் கரையில், பாசபந்த மில்லாத பராசர முனிவர் முதல் யுகத்தில் எமது கடவுளை மனத்திற் றியானித்தனர், நான்கு வருடஞ் சென்றதன் பின்பு. (ருஉ)

அகிலநாயகனிச்சைபெற்றகன்றுகோங்கதனின்
மகிழ்வுகொண்டோர்மாலதிவனத்தெய்திமால்விடையோ
னிகரில்பெட்டகங்குண்டிகைதண்டுநின்மலமாந்
தகுதிகொண்டதோர்தானத்திலமைத்துமாதவத்தோன்.

இ-ள். விசுவ நாதப் பெருமானது மகிழ்வை யடைந்து நீங்கி, கோங்கவனத்தின் கணுள்ள உவகை பிறத்தற் கேதுவாக வுள்ள முல்லைப்

வனத்தை யடைந்து, திருமாலாகிய இடபத்தை யுடைய சிவலிங்கம் இருந்த பெட்டகத்தையும் கமண்டலத்தையும் தண்டினையும், பரிசுத்த மாகிய ஓரிடத்தில் வைத்து, அதன் பின்னர்ப் பராசரமுனிவர். (ருரு)

கடன்களாற்றிவந்தனைபுரிவான்வருங்காலை
யிடங்கொடான்முன்பமைத்தனவிலிங்கமுங்கிணறும்
படர்ந்துவானுறாஉம்பலாசமுமாயினகாணுத்
தடங்கொடாமரையெனமுகமலர்ந்ததிசயித்தான்.

இ-ள். நித்திய கடன்களைச் செய்து வணக்கஞ் செய்யும்படி வருதற்கு முன்னர், தாம் அவ்விடத்தில் வைத்த பெட்டகம், கமண்டலம், தண்டு என்பன மூன்றும் இலிங்கமும் கிணறும், பரந்து ஆகாயத்தில் வளர்ந்த பலாச மரமும் ஆயின, அவற்றைக் கண்டு தடாகத்தில் உள்ள தாமரை மலரைப் போல முக மலர்ந்து அதிசயங் கொண்டார். (ருசு)

மொய்த்தமானவர்தமைமுகநோக்கிமாமுனிவன்
வைத்தநற்குறிமூலமாய்வளர்ந்ததேனையவு
முய்த்ததானத்திலின்னணமுதித்தனவோதி
யித்தலஞ்சிவபுண்ணியத்தலமெனவிசைத்தான்.

இ-ள். வந்து நெருங்கிய மனிதர்களைப் பார்த்துப் பராசர முனிவர் கூறுவார், இவ்விடத்தில் வைத்த நல்ல பெட்டகம் மூல லிங்க மாகி வளர்ந்தது மற்றைய தண்டு கமண்டலங்களும் அவற்றை வைத்த இடத்திலேயே பலாசமரமும் கிணறு மாயின என்று நிகழ்ந்த வற்றைச் சொல்லி, இந்தத் தலஞ் சிவபுண்ணியத் தலமென்று கூறினர். (ருரு)

மற்றையோர்பராசரனெதிர்வணங்கிமாசில்லா
துற்றகாரணமுயிர்களுய்ந்திடும்பொருட்டன்றே
முற்றுணர்ந்தமாமுனிவரிற்பெரியைமுனேற்றுப்
பெற்றபேறுநின்பெருமையும்யார்பிரித்துரைப்பார்.

இ-ள். அங்கு நின்ற மனிதர்கள் பராசர முனிவர் முன் விழுந்து வணங்கி, குற்ற மில்லாமல் இங்கே யவை யுண்டானதன் காரணம் ஆன்மாக்க ளுய்ந்திடுங் காரண மன்றோ? முழுவதையு மறிந்த முனிவர்களுள் பெரியவர் நீரானதே, தேவரீர் முன்னர்த் தவஞ் செய்து அடைந்த பேற்றினையும் பெருமையையும் யாவர் வகுத்துச் சொல்ல வல்லவர். ()

என்றமைந்தரோடிருந்தவனிருந்தவமிழைத்துக்
கொன்றைவார்சடைக்குழகனைவந்தனைகுயிற்றி
யொன்றிவைகலாற்பராசராச்சிரமமென்றுலக
மன்றுரைக்கவேவிளங்கியதவ்வனமன்றே.

இ-ள். என்று சொல்லப்பட்ட பராசர முனிவர் தமது புத்திரர்களோடு இருந்து தவத்தைச் செய்து, கொன்றை மாலையைத் தரித்த நீண்ட சடையை யுடைய சிவபெருமானை வணக்கஞ் செய்து, ஒருமைப்பாட்டுடன் இருத்தலால் பராசர ஆச்சிரமம் என்று அற்றைநாட்டொடங்கி யுலகஞ் சொல்லும்படி அவ்வனம் விளங்கினது. (௩எ)

பொங்குதீம்புனற்கூபத்திற்பொறிப்பிடர்புயங்கந்
திங்களைக்கதிரவியைத்தீண்டிடும்போழ்தில்
வெங்கணுளினிற்றிங்களில்வெய்யவன்றினத்தி
லங்கணீர்குடைந்தாடினோர்கயிலையையடைவார்.

இ-ள் மிக்க இனிய நீரை யுடைய அக்கிணற்றினில், புள்ளிகளைக் கொண்ட பிடரை யுடைய இராகு கேதுக்கள், சந்திரனையும் ஒளியை யுடைய சூரியனையும் பரிசிக்கின்ற கிரகண காலத்திலும், மங்கல வாரத்திலும் சோமவாரத்திலும் ஆதி வாரத்தும் முழுகினோர் திருக்கயிலையை யடைவார்கள். (௩அ)

கோமகன்பழிதுடைப்பவானவர்தொழுங்குரவன்
வீமலர்கொடர்ச்சனைபுரிந்தனனறுமீன்சேய்

தேமலர்பொழிந்தருச்சனை திருத்தலாற்கேச
நாமமேயதுபராசரர்நவிலுநாயகர்க்கே.

இ-ள். இந்திரனது பழியை நீக்குதற்காகத் தேவர்களால் வணங்கப் படுகின்ற விபாழப் புத்தேள், புட்பங்களைக் கொண்டு அருச்சனை செய்தார், கார்த்திகேயக் கடவுளைத் தேன்பொருந்திய மலர்கள்கொண்டு அருச்சித்தலால், ஆதிகேசம் என்னும் பெயரைக் கொண்டது. அவ் விலிங்கத்திற்கே பராசர லிங்கம் எனவும் சொல்லப்படும். (கூசு)

அக்கணிந்தவக்குறியினிலசலமாமுனிவ
னெக்குநெக்குருகியாற்றியப்பூசனைநிகழ்விற்
செக்கர்மேனியிற்றிழைத்துநீற்றொளிநிலாவிரிக்குந்
தொக்ககாட்சியிற்றுவக்குண்டுதுவள்கின்றகாலை.

இ-ள். உருத்திராக்கத்தை யணிந்த அகத்திய முனிவர், அந்தச் சிவலிங்கத்தில் மனம் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந் துருகிச் செய்த அப் பூசைக் காலத்தில், செக்கர் வானம் போன்ற திருமேனியிற் பூசப்பட்டு விபூதியின் ஒளி பரந்து காணப்படும் காட்சியிலே கட்டுப்பட்டுத் தியானித்திருக்கும் காலத்தில். (ச0)

நளிரிளம்பிறைக்கண்ணியனவிலுமாமுனிவ
தெளிசெழுந்தமிழாற்றிகழ்மந்திரசித்தி
யுளதுநின்றனக்காகுமாவெனக்குறியுற்று
னளிகொடென்மலையரசனன்சிவாசலமடைந்தான்.

இ-ள். குளிர்ந்த இளமை யாகிய பிறைக்கொழுந்தைத் தரித்த சிவபெருமான் தோன்றிக் கூறுவார், சிறந்த முனிவனே, தெளிந்த இனிய தமிழினாலே விளங்கும் மந்திரசித்தி யிருக்கின்றது, அது நினக்குக் கைகூடுமாக என்று சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர், பெருமையைக் கொண்ட பொதிய மலைக்கு முதல்வ ராகிய அகத்தியர் அதன் பின்னர்ச் சிவகிரியை யடைந்தனர். (சக)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சாரலிற்றிருவாவினன்குடியினிற்
சார்தமிழ்முனிமேவி
யாரேவோர்பதுமாதனத்திருந்தெழுத்தா
றையுமனவேட்டிற்
நீரமாமதிநுதியெழுத்தாணிகொண்
டவைதிகழ்வுறத்தீட்டிப்
பாரணங்கொளாவுளங்கொண்டகண்கொண்டு
பார்த்திருந்திடுமேல்லை.

இ-ள். சாரலையுடைய திருவாவினன் குடியின் ஓர்பக்கத்தே தமிழ் முனிவராகிய அகத்திபர் சென்று, பொருந்தும்படி பதுமாசனத்திலிருந்து சடக்கர மந்திரத்தை மனமென்னும் ஏட்டி னிடத்து, உறுதி கொண்ட மதியென்னுங் கூரிய எழுத்தாணியால் விளங்கும்படி யெழுதிப் பாரணஞ்செய்ய, மனத்திற் கொண்டனவற்றைக் கண்கொண்டு பார்த்திருக்குங் காலத்தில். (சஉ)

தந்தைதாயெனவாருயிர்முழுது
மளித்தவனுதற்கண்ணில்
வந்துதோன்றியமணிநெடுஞ்சுடர்வைவேல்
வானவன்மறைபோற்று
மந்தஞானதேசிகன்வடிவாகிவந்
தருந்தவனெதிர்புக்கா
னெந்தையிங்கெழுந்தருளினனெனத்தெரிந்து
சேவடிதாழ்ந்தான்.

இ-ள். பிதாவும் மாதாவுமென்று சொல்லும்படி அரிய உயிர்வர்க்கங்கள் எல்லாவற்றையும் படைத்த சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணில்

இருந்து அவதரித்த அழகிய நீண்ட ஒளியை யுடைய வேலாயுதக் கடவுள் வேதங்களால் துதிக்கப் படுகின்ற அந்த ஞானசாரியனது வடிவத்தைக் கொண்டு அகத்திய முனிவரின் எதிரிற் சென்றார், எமது தந்தை யிங்கே யெழுந்தருளினன் என்றறிந்து திருவடிகளை வணங்கினர். (சங)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பான்மொழிப்பசும்பாவைசேய்போற்றி
பூஞ்சரவணபவபோற்றி
வான்சுரர்க்கருள்கந்தவேள்போற்றிபுள்
வரைபொடித்தவபோற்றி
தேன்மலர்ப்பொழிற்சிவாசலபோற்றி
சேவலங்கொடியோய்போற்றி
நான்மறைப்பொருளுயகபோற்றிமெய்ஞ்
ஞானதேசிகாபோற்றி.

இ-ள். பால்போலு மினிய மொழிகளை யுடைய பார்வதிபுத்திரரே வந்தனம், பொலிவாகிய சரவண வாவியிற் றோன்றினவரே வந்தனம், விண்ணுலகத்தைத் தேவர்க்குக் கொடுத்தவரே வந்தனம், கிரவுஞ்சமலையைப் பொடியாகச் செய்தவரே வந்தனம், தேன் பொருந்திய புட்பங்களையுடைய சோலைக ணிறைந்த சிவகிரிக் கடவுளே வந்தனம், கோழிக் கொடியை யுடையவரே வந்தனம், நான்கு வேதங்களின் உட்பொருளுக் குரியவரே வந்தனம், மெய்ஞ்ஞான குரவரே வந்தனம். (சச)

போற்றிபோற்றியென்றேதியமுனிவனைப்
பொருவில்போதகனோக்கிச்
சாற்றுவேண்டியதருகுதுமெனச்சது
மறையவன்சிரத்தொன்றை

யேற்றவெம்பிரான்றமியனேற்கருளிய
　　வின்றமிழதன்கூற்றை
வீற்றுறுவிரித்தருகென்றலும்
　　விளம்பலுற்றனன்மேலோன்.

இ-ள். வந்தனம் வந்தனம் என்று துதித்த அகத்திய முனிவரை ஒப்பற்ற ஞானசாரிய ராகிய கந்தவேள் திருநோக்கஞ் செய்து, வேண்டியவற்றைச் சொல்வாய், அவற்றை யீகுதும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, பிரமனது ஐந்து தலைகளுள் ஒன்றைப் பிடுங்கிக் கொண்ட எமது முதல்வன் தனியேனாகிய எனக்கு அருளிய வினிய தமிழின் பாகுபாட்டினை, ஒன்றும் விடாது விரித் துபதேசித் தருள்க என்று பிரார்த்தித்தலும், மேலவ ராகிய குமாரக்கடவுள் சொல்வாராயினர். (௪௫)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நந்துவிந்துவிலுயிர்த்தசூக்குமைமுதல்
　　வாக்குநால்வகைத்தாகி
யுந்துதானனோடுதித்தவனங்களோ
　　ரொன்றுடனைம்பானில்
வந்தவின்பமேதமிழதுமந்தண
　　மாமறைப்பொருளா
வெந்தைநல்கநீபெற்றனையருந்தவ
　　மெத்துணைமுயன்றாயோ.

இ-ள். வளர்கின்ற விந்துவினின்றுந் தோன்றிய சூக்குமை, பைசந்தி மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்குகள் நால்வகைப் பட்டு, முற்பட்டெழுகின்ற உதானன் என்னுங் காற்றினுடன் பிறந்த எழுத்துக்கள் ஐம்பத்தொன்றினுள், இனிய ஒலியுள்ள எழுத்துக்களா லானது தமிழ் மொழியே. இரகசிய மான வேதத்தின் பொருளாக நமது தந்தை

உபதேசிக்க நீ பெற்றாய், அதனைப் பெறற்கு எவ்வளவு அரிய தவத்தைச் செய்தனையோ. (சசு)

தானவர்த்தெறுநேமியோன்முதலர்பாற்
சங்கரன்களிதூங்கி
யானதோரகராதிபல்லுருவுகொண்
டடங்கினின்றனன்வானின்
மாநிலத்தவைவருவதுகாரணம்
வழங்கினனின்பாலெங்
கோனதன்றொகைவகைவிரிகூறுதுங்
கோடியென்றருள்செய்வான்.

இ-ள். அசுரர்களைக் கொல்கின்ற சக்கராயுதத்தை யுடைய விட்டுணு முதலாயினோரிடத்து, சிவபெருமான் களிப்புக் கொண்டு, முதன்மை யான அகரமுதலாகப் பலவடிவுகொண்டு அடங்கிநின்றனன், மேலுலகத்தும் பூமியினும் அவ்வெழுத்துக்கள் வருவதன் பொருட்டு நின்னிடத்து உபதேசித்தார் நமது தந்தையார், அவ்வெழுத்துக்களின் தொகை வகை விரிகளைக் கூறுகின்றேம், அவற்றையுங் கொள்ளுதியென்று திருவாய் மலர்ந்தருளுவா ராயினர். (சஎ)

வடமொழிக்கணச்சல்லெனவழங்கியுவ்
வகையிரண்டினுட்சிக்கா
விடையினுன்கையுமிறுதியிலிரண்டையு
மொழித்துநின்றனபத்தி
னுடன்விளங்கவேயெகரமுமொகரமு
மோமுறவேசேர்த்தி
யடைவினுலுயிரீராறெனவகுத்தன
னுகினான்றெமதையன்.

இ-ள். வடமொழிக்கண் அச்சு, அல் என்று வழங்கப்பட்ட உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்து என்னும் இரண்டனுள், பொருந்தாத இடையிலுள்ள இறு இறூ இலு இலூ என்னும் நான்கெழுத்துக்களையும், கடையிலுள்ள அம், அஃா என்னும் இரண்டெழுத்துக் களையும் நீக்கி நின்ற, அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும் பத்தெழுத்துக்களுடன் விளங்கும்படி, எ ஒ என்னும் எழுத்துக்களையுஞ் சேர்த்து முறையுடன் உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டென்று எமது தந்தையார் செய்தருளினர். (சஅ)

அல்லிலேவரிவருக்கத்துரைப்பியு
மெடுத்தணைத்தாங்கு
சொல்லெழுத்தவையொழித்துமுன்னின்றவு
மிறுதிதொக்கனவந்து
மெல்லெழுத்துமேலிடையரலவளவும்
விளங்கியவடநூலி
னில்லவாயினறனழவுஞ்சேர்த்திமெய்
யீரொன்பதெனச்செய்தான்.

இ-ள். அல் என்னும் மெய்யெழுத்துக்களுள் கவர்க்கம், சவர்க்கம், டவர்க்கம், தவர்க்கம், பவர்க்கம் என்னும் ஐந்து வர்க்கங்களில் உரப்பியும் கனைத்தும் நீட்டியும் கூறுகின்ற எழுத்துக்களான இடைநின்ற மூன்றெழுத்துக் களையும் ஒழித்து, முதலினும் இறுதியினும் நின்றவை வந்து தொகுக்கப் பட்டனவும், அம்மெல்லெழுத்துக் களுக்குமேல், இடை யெழுத்துக்களான ய ர ல வ ள என்பனவும் வந்து விளங்கின, வடமொழியில் இல்லாதன வாகிய ற ன ழ என்னும் மூன்றெழுத்துக்களும் ஆகியவற்றைச் கூட்டிப் பதினெட்டு மெய் யெழுத்துக்க ளாகச் செய்தார். (சகூ)

ஒதிரண்டையுமுறழ்ந்துதந்திடிலிரு
நூற்றொருபத்தாறு
பேதமாய்நடப்பனவுயிர்மெய்யும்பெற்றி
யின்வருஞ்சார்பு
நீதெரிந்திடென்றவற்றுளவிரி
நிகழ்த்திநீடதிகாரங்
கோதிலைந்தெனவரன்முறையுணர்த்திவேற்
குழகனேகினன்கோயில்.

இ-ள் சொல்லப்பட்ட உயிர் பன்னிரண்டையும், மெய் பதினெட்டையும் நெருங்கிச் சேர்க்கின் இருநூற்றுப் பதினறு வகையாக நடக்கும் அவ்வெழுத்துக்கள் உயிர்மெய் எனப்படும், அத் தன்மையாகப் பிறக்குஞ் சார்பெழுத்துக்களை நீ யுணரக் கடவாய் என்று அவற்றினது விரிவெல்லாவற்றையுந் தெரித்து, நெடிய அதிகாரம் குற்றமில்லாத எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்று ஐந்தாகவைத்து அவற்றையும் உபதேசித்துக் கந்தக் கடவுள் திருக்கோயிற்கு எழுந்தருளினர். (ரு0)

இறைஞ்சிமாமுனிவாமதேவன்றவ
மிழைக்குநீள்வனஞ்செல்கா
னிறைந்தநான்மறைவியாதனுதியரெதிர்
ரேர்ந்துபூந்தவிசேற்றி
யறஞ்செய்கேள்வினைபினைக்கிலாதது
முண்டுகொலருண்ஞானத்
திறஞ்செய்மாதவர்சிகாமணிமேலவான்
றெய்வமுநீயன்றோ.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் கந்தக்கடவுளை வணங்கி வாமதேவமுனிவர் தவஞ்செய்திருக்கும் ஆச்சிரமத்திற்குப் போகும்போது, நான்கு வேதங்களும் நிறைந்த மனத்தையுடைய வியாசமுனிவர் முதலாயினோர் எதிர்சென்று உபசரித்து, பொலிவாகிய ஆசனத்தி லிருத்தி, தவத்தைச் செய்கின்ற கேள்வி யறிவை யுடையவரே, நுமக்கில்லாத பொருளு முலகத்தி லுளதோ? சிவஞானப் டகுதியினின் றெழுகும் பெரிய தவ சிகாமணியே மேலான பெரிய தெய்வமுந் தேவரீ ரன்றோ? (ருசு)

முன்புநீபுரியாததொன்றிலைமலை
முனிவவிந்நாண்முன்னித்
தென்பெருந்திசைவிளங்கவுத்தரதிசைச்
சிவைசிவகிரிதந்தாய்
பின்புதீந்தமிழமுதியாவருமுணப்
பெருக்கினல்கினையானின்
றன்பெருந்தகையெளியதோவென்றனன்
பராசரன்றருஞ்செம்மல்.

இ-ள். பொதியமலை முனிவரே! முன்பு நீர்செய்யாத தொன்றுமில்லை, இந்த நாளில், திருவுளத் துன்னி, பெரிய தெற்குத் திசையானது விளங்கும்படி, வடதிசைக்க ணிருந்த சத்திகிரி சிவகிரி யென்னும் இரண்டனையுந் தந்தருளினீர், அதன் பின்னர் இனிய செந்தமிழாகிய அமிர்தத்தை எவர்களும் உண்ணுமாறு வளர்த்துக் கொடுத்தீர் நுமது பெருந்தகைமை எளியதாகுமோ என்றார் பராசரமுனிவர் புத்திரராய வேதவியாதர் (ருஉ)

ஏத்தியிந்தவாறிசைத்திடும்வியாதனு
தியரையேத்துபுஞானக்
கூத்தனன்புடைநுங்களையடைகுநர்க்
கொருகுறையுண்டோநீ

ராத்தரேயெனத்துதித்தவனொருவியா
வினன்குடிதொழுதார்வம்
பூத்தசெந்தமிழந்தணனடைந்தனன்
பொதியமால்வரைமீதில்.

இ-ள். துதித்து இவ்வாறு சொன்ன வியாசர்முதலாய முனிவர்களைப் புகழ்ந்து ஞானநாடகஞ் செய்தருளும் சிவபெருமானிடத்து அன்புடைய ரூங்களை யடைகின்றவர்க்கு யாதுங் குறையுள்ளதோ? நீவிர்கள் நமக்கு ஆப்தர்களேயாவிர் என்று துதித்து, அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி, பழநிப் பதியாகிய திருவாவினன் குடியை வணங்கி, விருப்பமிக்க செந்தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர் பெரிய பொதியமலையின்கட் சென்றார். (ருரு)

தூயமுத்தமிழையுமகத்தியமெனச்
சூத்திரவகையாற்செய்
தாயதொல்வடவேங்கடந்தென்குமரியி
னளவதுநிற்ப
மாயிரும்புவிநிறுத்திமாணவரிரு
திருவர்மாமதிநூலின்
மேயினோர்க்கருளினனெனவிளம்பினன்
வியாதனின்மேலோன்.

இ-ள். சுத்த மாகிய இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்னு முத்தமிழையும், அகத்தியம் என்னும் பெயர்வைத்துச் சூத்திர வகையால் ஒருநூல் செய்து, பழமை யாகிய வடவேங்கடமலை, தெற்கட் குமரி யென்னும் இவ்வெல்லைக்குள் அது வழங்கும்படி, பெரியபூமியின் கண் அதனை நிறுத்தி, பன்னிரு மாணவர்களுக்கும் நூலிற் பொருந்தி யுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் கூறின ரென்று வியாச முனிவரின் மாணக்கராகிய சூதமுனிவர் சொன்னார்.

அகத்தியமே தமிழ்க்கு முதனூலாகும். அது தலைச்சங்கப் புலவர்க்கும் இடைச்சங்கப் புலவர்க்கும் முதனூலாயிற்று. "இசைத்தமிழ் நூலாகிய பெருநாரை, பெருங்குருகும் பிறவும், தேவவிருடி நாரதன் செய்த பஞ்ச பாரதீய முதலா யுள்ள தொன்னூல்களு மிறந்தன. நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பரதம் அகத்திய முதலாயுள்ள தொன்னூல்களு மிறந்தன" என்று அடியார்க்கு நல்லார் முதலாய பண்டையாசிரியருரைத்தவற்றானே அகத்தியம் அக்காலத்தே மறைந்தன இக்காலத்துச் சிலர் சிற்றகத்தியம், பேரகத்தியம் என்னு மிருநூல்களே யதுவென மயங்குப. அவையன்றெனக்க சில சூத்திரங்கள் மட்டும் ஆங்காங்குப் பழைய வுரையிற் காணப் படுகின்றன. (௫௪)

அகத்தியச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—அ௬௪.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்திரண்டாவது,

தீர்த்தச்சருக்கம்.

கோச்சகக் கலிப்பா.

தொடர்ந்தபுலப்பகைகடிந்தோர்சூதனைமீளவுநோக்கித்
தடந்திகழுஞ்சத்திசிவசயிலமான்மியமுணர்ந்தே
மிடங்கொளவற்றுளதீர்த்தமான்மியமுமியம்புகென்று
மடங்கலில்கேள்வியனகனன்பூறிநனிமகிழ்தூங்கி.

இ-ள் சூழ்ந்து வருகின்ற ஐம்புலங்களாகிய பகையை வென்ற முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப் பின்னரும் பார்த்து, சுனைகள் விளங்கா நின்ற சத்திகிரி சிவகிரி என்பவற்றின் பெருமையை யறிந்தேம், பெருமை கொண்ட அம்மலைக்கணுள்ள தீர்த்த மகிமைகளையுஞ் சொல்லி யருள வேண்டுமென்றுகூற, குறைத லில்லாத கேள்வியை யுடைய சூத முனிவர். (க)

நீவிர்தவக்கடல்குளித்தீர்நிகழ்கேள்வித்துகள்படிந்தீர்
தேவிசிவமலைத்தீர்த்தங்குடையமனந்திளைப்புற்றீ
ரர்வலித்தீரதன்சரிதைகேட்பதும்மையனையபிறர்
யாவரடைந்தேனுமுய்யகேண்மினெனவிசைக்கலுற்றான்.

இ-ள். முனிவர்களே நீவிர் தவமாகிய சமுத்திரத்தில் முழுகினீர், நிகழ்ந்த கேள்வி யறிவாகிய துகளிற் படிந் துள்ளீர், சத்திகிரி, சிவகிரி என்னும் மலைக்க ணுள்ள தீர்த்தத்திற் குளிக்க மனங்கொண்டீர், அச்

சரித்திரங்கேட்க விருப்ப முற்றீர், உம்மைப்போன்ற பிறர் எவரேனும் அடைந்து உய்யக் கடவர், கேளுங்கள் என்று சொல்வாராயினர்.' (உ)

திங்கண்முடிமிலைந்தசிவகிரியிலைந்துதீர்த்தமுள
வங்கவற்றுளாயிரஞ்செங்கதிர்க்கடவுளளித்ததொரு
கொங்கவிழ்பூந்தடஞ்சூசிமுகதீர்த்தங்குணவரைப்பாற்
றங்கியதாடுநர்கொடுநோய்தணித்துநலத்ததுதருமால்.

இ-ள். பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த முடியை யுடைய சிவகிரியில் ஐந்து தீர்த்தங்க ளுள்ளன, அவைகளுள், சிவந்த ஆயிரங் கிரணங்களை யுடைய சூரியன் உண்டாக்கியது ஒரு தீர்த்த முளது. ஒப்பற்ற வாசனை பரந்த பொலிவாகிய தடங்களாற் சூழப்பட்ட சூசிமுக தீர்த்தமாகும். கிழக்குத் திசையின்க ணிருப்பது, அதுதன்னிற் றோய்வார்க்குக் கொடிய நோயை நீக்கி நன்மை யானதைக் கொடுக்கும். (௩)

சிகரியின்றென்பாற்றேவதீர்த்தமமருலகநல்கும்
பகரமுதத்தடமதன்பச்சிமத்ததுநோய்மூப்பொழிக்கு
நிகரறுதென்பால்வரைக்கீழ்நிகழ்ஞானமடுவுளதொன்
றகநெகமூழ்குநர்சீவன்முத்தராகுவர்திண்ணம்.

இ-ள். சிவமலைக்குத் தென்றிசையில் உள்ள தேவதீர்த்தம் விண்ணுலகத்தை யளிக்கும், அதற்கு மேற்றிசையில், சொல்லப்பட்ட அமுத தீர்த்த முள்ளது, அது நோயையும் விருத்தாப் பியத்தையும் நீக்கும், ஒப்பற்ற தென்றிசை மலைச்சாரலின்கீழ் விளக்குகின்ற ஞானதீர்த்த முள்ளது, அதன்கண் மனம் நெகிழத் தோய்கின்றவர் சீவன் முத்தராகுவர். இது உண்மை. (௪)

அறிஞர்புகழொருதடமுத்தரபாலுண்டதுகுய்யம் [து
வெறிகமழ்தாமரைக்கிழவன் விண்ணவர்மொய்கொளப்போந்

பொறியழலாற்றியகுண்டம்போர்கெழுவேற்கிறைவனருட்
செறியுநறுமலர்ப்பிரமதீர்த்தமெனச்சிறந்துளதால்.

இ-ள். அறிஞர்களாற் புகழப் படுகின்ற ஒருதீர்த்தம் வடக்குத் திசையின்க ணுள்ளது, அதன்பெருமை இரகசியம், வாசனை வீசுகின்ற தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமன, தேவர்கள் தன்னை செருங்கி வரச் சென்று, பொறிகளை யுடைய அக்கினி கொண்டு செய்த குண்ட முள்ளது, போர்த்தொழிலை யுடைய வேலாயுதத்திற்குந் தலைவராகிய குமாரக்கடவுளின் அருள்மிகுந்த நல்ல பூக்களை யுடைய பிரமதீர்த்தம் எனச் சிறந்துளது. (௫)

பரியமுறிசினைதழையப்பாடியகின்னரர்சுடரி
னெரிமணிசேர்மவுலிபுனையிமையவர்மென்சருகுநுகர்ந்
தெரிதவநோற்றோறவோரந்தணரெண்டிசைக்காவற்
புரிதருபுத்தேளிர்புகுந்தாடியபுண்ணியதீர்த்தம்.

இ-ள். மரத்தின் இலைகளும் கொம்பர்களும் தழையும்படி பாடிய கந்தருவர்களும், சூரியனைப் போன்ற பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்களழுத்திய கிரீடத்தைத் தரித்த தேவர்களும், மிருதுவான சருகையுண்டு அக்கினி மத்தியினின்று தவத்தைச் செய்த முனிவர்களும், அந்தணர்களும், அட்டதிக்குப் பாலகரும் புகுந்து குளித்த புண்ணிய தீர்த்தமுமுளது. (௬)

மஞ்சுமணிமுடிதடவுசிவகிரியின்வடதிசைப்பாற்
கஞ்சன்மலருவளகமான்மியங்கழறுமாறெளிதோ
வஞ்சலர்மாமடவார்கைம்முகிழ்ப்பவடல்வாள்விதிர்க்கும்
பஞ்சவனீணெறிநடத்தும்பாண்டிவளநன்னாட்டின்.

இ-ள் மேகங்கள் அழகிய சிகரத்தைப் பொருந்திய சிவமலையின் வடக்குத் திக்கினிடத்தே, பிரமதேவரது பரந்த கோயிலின் பெருமை

கள் சொல்வதற்கு எளிதோ? ஐந்து இலக்குமிகள் கைகூப்பும்படி வலிய வாளாயுதத்தை யசைக்கின்ற பாண்டியன் றருமநீதியை நடத்து கின்ற வளப்பம் பொருந்திய நல்ல நாட்டிலே. (எ)

திரையெறிதாம்பிரவன்னித்தெய்வநதித்தீம்புனல்சூழ்
கரைசெறியில்வாழ்க்கைநலங்கவினியநான்மறைக்கிழவன்
விரைசெறிதாமரைத்தாமமிலைந்தபுரிநூன்மார்பன்
புரைசெறிபுந்தியன்வேள்விபுரிந்தவன்புண்ணியமூர்த்தி.

இ-ள். அலைகளை வீசுகின்ற தாம்பிரபர்ணி யாகிய தெய்வத் தன்மையை யுடைய ஆற்றினது நல்ல நீரானது சூழ்ந்த, கரையினகண் பொருந்திய இல்வாழ்க்கையுடன் நன்மைமிக்க நான்குவேதங்களில் வல்லவன், வாசனை மிக்க தாமரைப் பூமாலையையும் உபவீதத்தையும் தரித்த மார்பினை யுடையவன், குற்றங் களைந்த மனத்தை யுடையவன், யாகஞ் செய்தவன், தருமமே வடிவாக வுள்ளவன். (அ)

தன்றாதையுயிர்துறப்பத்தன்னாற்செய்கடன்யாவு
மன்றாற்றியென்புபகீரதிபிழிச்சுவானகன்று
பின்றாழ்செஞ்சடையினிளம்பிறையாடப்பெயர்ந்துவெள்ளி
மன்றாடும்பரன்மதுரைவைகைநதித்துறையடைந்தான்.

இ-ள். தனது தந்தை யிறக்க, தன்னாலே செய்யப்படும் கடன்கள் எல்லாவற்றையும் ஆற்றைத்தினம் செய்து, எலும்பைக் கங்கை நீரிற் போடும்படி சென்று, பின்னர்த் தூங்குகின்ற சடையின்கண் இளஞ் சந்திர னாடச் சென்று வெள்ளியம்பலத்திற் றிருக்கூத்தாடும் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற மதுரையின்க ணுள்ள வைகை யாற்றின் றுறையைச் சார்ந்தான். (கூ)

அத்துறையினாற்றுகடன்முடித்தணிகொங்கடைந்துபொன்னி
தத்துதிரைதவழ்பாண்டிக்கொடுமுடியிற்சார்ந்தொரில்லங்

கைத்தமறையோர்க்கொடுநன்கடனாற்றிக்கங்கையிலென் [ன்
புய்த்திடச்செல்வோனைமறுத்தலுமறையோனென்றுரைப்பா

இ-ள். அந்த வையைத் துறையிற் செய்ய வேண்டிய கடன்களைச் செய்து முடித்து, அழகிய கோங்க வனத்தைச் சார்ந்து, காவிரியின் தாவுகின்ற திரைகள் தவழும் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியிற் சென்று, இல்லறத்தை விட்டுத் துறவடைந்த ஒரு அந்தணரைக் கொண்டு நல்ல கடன்களைச் செய்து, கங்கையாற்றில் எலும்பையிடுமாறு செல்வோனைத் தடுத்துப் பின்னரு மொருவார்த்தையை பிராமணன் கூறுவான். (௧0)

கங்கையிலென்பிடின்முத்திபடைதற்கோர்காரணமென்னச்
செங்கழுநீர்மலரெனவத்தீர்த்தத்தினெடுத்தாலோ
வங்கமெனத்தோன்றுமேற்பவந்தொலைபத்தருங்கதியுண்
டிங்குனதுதாதையிறையடியடைமாறிசைக்குதுங்கேள்.

இ-ள். கங்கையிலே எலும்பிட்டால், முத்தியைச் சேர்தற்கு ஒரு காரணமென்ற, செங்கழுநீர்ப் புட்பமென்று அத் தீர்த்தத்தில் எடுத்தால், முன்னர்ச் செய்த பிறவியாகிய சமுத்திரத்தைக் கடத்தற்கு மரக்கலத்தைப் போலக் காணப்படும், அரிய முத்தியையுங் கொடுக்கும், இவ்விடத்தில் உனது பிதா, சிவபெருமானது திருவடியை யடையும் வழியைச் சொல்வேங் கேட்பாயாக. (௧௧)

குழவியிளம்பிறைக்கோட்டுக்குன்றிமணிவிழக்கேழ
லொழுகருவிவரைச்சாரலோங்குசிவகிரிக்கோட்டி
னெழில்வரிவிற்கிடைபதினைந்தெனவடபாலெரிகுண்டம்
பழமறைவேதியனும்படைத்துடையதொருதீர்த்தம்.

இ-ள். மிக்க இளம்பிறை யானது உரிஞ்சுதலாற் குன்றிமணி யானது சொரிய அருவியானது ஒழுகுகின்ற வராகமலையின் பக்கத்தில் உயர்ந்து விளங்காநின்ற சிவகிரிச் சாரலின், அழகிய வரிந்த பதினைந்து

விற்கிடை தூரத்தி லுள்ள தென்று சொல்ல, வடபக்கத்தில் அக்கினிக் குண்டத்தி னருகில், பிரமதீர்த்தமென்று பெயருடையது ஒருதீர்த்த முள்ளது. (கஉ)

கலி விருத்தம்.

பண்டிரண்டுபேர்படிறர்நன்னெறி
விண்டநெஞ்சினர்வெய்யகூற்றுருக்
கொண்டுவந்தனகொல்சினத்தின
ருண்டடைந்தவாறுரைத்துங்கேட்டியால்.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் இருவர் இருந்தனர், அவரோ வஞ்ச வொழுக்கத்தை யுடையவர், தருமமென்பது சிறிதுமில்லாத மனத்தை யுடையவர், கொடிய யமனே அந்த வுருவத்தைக் கொண்டு வந்தாற் போன்ற வருத்துகின்ற கோபத்தை யுடையவர், இத் தீர்த்தத்தைப் பருகிப் பரகதியைச் சேர்ந்த வரலாற்றையுங் கூறுவேம் கேட்பீராக. (கஙா)

ஒருவனுத்தரபுரியினுண்மறை
யிருபிறப்பரிற்பிரியனென்பவ
னருமறைக்குலத்தவதரித்துமால்
பெருகுவெவ்வினைப்பிரியனுயினன்.

இ-ள். அவ்விருவருள் ஒருவன் உத்தர புரியிலே வேதமோதும் பிராமணகுலத்திற் பிறந்த பிரியன் என்பவன், அரிய பிராமண குலத்திற் பிறந்தும், மயக்கம் மிக்க தீவினைசெய்தலில் விருப்பமுடையவனானன். (கச)

இழிதொழிற்குலத்திழிஞரோடடுந்
தொழிலிழைத்துவெஞ்சூனரோடையி
னெழுகியூர்தொறுங்கரவுகொண்டுழன்
றழியுநெஞ்சனோரணுவுமன்பிலன்.

இ-ள். தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்த சண்டாள ருடன்கூடி, கொலைத் தொழிலைச் செய்து வெவ்விய ஊன்விற்பவரது மதுமடுவி னடந்து ஊர்கடோறுங் களவு செய்து, சுழன்று திரியும் மனத்தனுகி ஓரணுவள வாயினும் மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவ னுயினுன். (கரு)

மண்ணடைந்தபின்மரபில்வந்துமுன்
விண்ணடைந்துளோர்மீண்டுகும்பியின்
கண்ணடைந்துவெங்கனல்கனற்றவெம்
புண்ணடைந்துவாய்புலம்பலுற்றனர்.

இ-ள். அவன் பூமியிற் பிறந்தபின்பு, அவன் மரபிற் றேன்றி யிறந்து சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்த பிதிரர்கள், அங்குநின்றும் நரகத்திலடைந்து கொடிய அக்கினியானது சுட, கொடிய வருத்தத்தை யடைந்து வாயலறி யிரங்குவா ராயினர். (கசு)

தீயவன்பெயர்செப்பினேர்மனந்
தூயராயினுஞ்சுடும்வெங்கும்பியிற்
காய்வரென்றிடிற்கழறுமாறெவ
னேயில்பல்பதியுழன் றுசில்பகல்.

இ-ள். கொடியவனுப அப்பிரியன் என்பவனது பெயரைச் சொன்னவர்களும், மனஞ் சுத்தமுடையவரா யிருந்தாலும், சுடுகின்ற கொடிய நரகத்தில் வருந்துவா ரென்றுல் அவன் றன்மையை நாம்சொல்லும் விதமெப்படி? ஒழிதலின்றிப் பலவூர்கடோறுந் திரிந்து சிலநாள். (கஎ)

கொங்குநாடதின்குணதிசைக்கணேர்
பொங்குவெஞ்சுரம்புகுந்துநாடொறுந்
தங்கியாறலைத்துண்டுசார்விலா
தங்கிறந்தனனரியநோயினுல்.

இ-ள். கொங்கு தேசத்தின்கண் கிழக்குத்திசையிலேயுள்ள மிக்க வெப்பத்தை யுடைய பாலைவனம் ஒன்றிற் புகுந்து தங்கி, தினந்தோறும் வழிபறித்து உணவுகொண்டு, யாதோர் துணையு மின்றி, அரிய நோய் கொண்டு அங்கே யிறந்தான். (கஅ)

கரியமேதியூர்காலன்றாதுவர்
பரிவிலோன்றனைப்பாசத்தார்த்துநீஇப்
புரியுந்தண்டமுள்ளனபுரிந்துதீ
யெரியின்மாட்டினாரிரவுரவத்தினில்.

இ-ள். கரிய எருமைக் கடாவை வாகனமாக வுடைய யமனது தூதர்கள், உயிர்களிடத்து அன்பில்லாத பிரியன் என்பவனைக் கயிற்றினாற் கட்டிச் சென்று, செய்ய வேண்டிய தண்டனைக ளெல்லாவற்றையுஞ் செய்து இரௌரவ நரகத்தில் உள்ள அக்கினியிற் காய்ச்சினர். ()

கிருமிமொய்ம்பினங்கிடப்பஞாளியுங்
கரிபகாரியுங்கழுகுந்தின்றுசூழ்
செருமுங்காற்றசைசெறியொரென்பையோ
ரெருவைகொண்டுவானிவர்ந்தகன்றதே.

இ-ள். புழுக்களையுடைய அவனது உடலானது கிடப்ப, நாயும் கருநாயும் கழுகுந்தின்று சூழ்ந்து போர்புரியும் போது, தசைசெறிந்த ஓரெலும்பை, ஓர்பருந்தானது கொண்டு ஆகாயத்திற் சென்றது. (உ0)

செல்லுங்காற்சிவகிரியிற்போகினே
னல்குவாவியினழுவவீழ்த்திநீர்
மல்குபூவினைக்கவர்ந்துவானிடை
யொல்லையிற்பறந்தொருவிப்போயதே.

இ-ள். இவ்வாறு பருந்து கௌவிச் செல்லும் போது, சிவாசலத்தின்கண் தாமரை மலராசனனாகிய பிரமன் உண்டாக்கிய தீர்த்தத்தில்,

கழுவ விழுத்தி அர்ச்சரினிடத்து நிறைந்த புட்பத்துள் ஒன்றைக் கவர்ந்து கொண்டு ஆகாயத்தினிடத்து விரைவிற் பறந்து சென்றது (உக)

என்புவாவிதாழ்ந்திடுநலத்தினின்
முன்புகும்பியின்மூழ்குவேதிய
னின்பவீடுசென்றெய்தினனவன்
றென்புலத்தருந்தேவராயினர்.

இ-ள் எலும்பானது தடாகத்தில் விழுந்த நன்மையினால், முன்னர் நரகத்திலே முழுகிய பிராமணன், இன்பத்தை முத்தியிற் சென்று அநுபவித்தான், அவனது பிதிரர்களும் தேவராய்ச் சுவர்க்க மடைந்தனர். (உஉ)

கழுகுமூன்கவர்காலையத்தட
முழுகுநீர்மையாலுயிர்முடிந்துநீ
ரொழுகுதெய்வநல்லுருவுகொண்டுவான்
றொழுதுசூழ்வரத்துறக்கமுற்றதே.

இ-ள். கழுகானது முன்னர்க் கவர்ந்துசென்றபோதில் அப்பிரம தீர்த்தத்தில் முழுகிய தன்மையினால், உயிர் விட்டு வேத வொழுக்க முடைய சிறந்த தேவ வடிவத்தைக் கொண்டு, சுவர்க்கத் துள்ளவர் சூழ்ந்துவர இந்திர லோகத்தை யடைந்தது. (உங)

வேறு.

மற்றொருவனித்தலும்வனத்திடையிருப்போன்
கற்றதுபொருட்டதரிடர்த்தொழில்கருத்தி
லுற்றதுகொலைத்தொழிலுயிர்ப்பலவழித்தோன்
சொற்றிடிலுரப்பொடுசுடச்சுடவுரைப்போன்.

இ-ள். மற்றொருவன் நாடோறும் காட்டினிடத்தே யிருப்பவன், அவன் பழகியது வழியில் நின்று பொருளைக் கவர்ந்து துன்பஞ் செய்து

லாம், அவன் மனத்திற் பொருந்தியது கொலைத் தொழிலாகும், அதனால் பல உயிர்களையுங் கொன்றவன், சொல்லுங் காலத்து உரப்புதலோடு சுடும்படி சுடும்படி சொல்பவன் (உச)

மதுக்கடன்மடுத்துடல்வளர்த்தவுதரத்த
னிதழ்க்கறியெயிற்றினனிரக்கமிலுளத்தன்
கொதித்தவடவைக்கனல்கொடுத்தனவடுத்தோர்
வெதுப்புறவிழிப்பவன்விடக்குணவுதுய்ப்போன்.

இ-ள். கள்ளாகிய சமுத்திரத்தை நிறைத்துத் தன் சரீரத்தை வளர்த்த வயிற்றை யுடையன், உதடுகளைக் கடித்த பற்களை யுடையவன், இரக்க மில்லாத மனத்தை யுடையவன், கொதித்த வடவா முகாக்கினியைக் கொடுத்தாற் போலத் தன்னை யடைந்தவர் வெதும்பும்படியாகக் கண்களைத் திறப்பவன், இறைச்சி யுணவை யுண்பவன். (உரு)

சிவத்தலமுதற்பலதிருப்பதிகண்முற்று
மவத்தொழிலிழைத்துளவறுப்பனபொருட்பூ
ணுவப்பொடுபகற்பொழுதெடுத்தவணொளிப்போ
னிவற்கிரவிடைக்களவியற்றலருமைத்தே.

இ-ள். சிவ பெருமானது திருத்தல முதலாக பற்பல திருத் தலங்கள் தோறுஞ் சென்று, கேடான தொழில்களைச் செய்து, மன விருப்பமான பொருள்களையும் ஆபரணங்களையும் பகற்காலத்திலேயே எடுத்து அவ்விடத்தில் ஒளித்து இருப்பவன், இவனுக்கு இரவிலே களவுத் தொழில் செய்தல் அருமையாகும். (உசா)

மறைக்குலமுதற்குலமனைக்கொடியர்கற்போ
டிறைப்பொழுதினிற்சிதைவுறப்படிறிழைப்போன்
பொறைக்கொடுமையைப்புவிபொறுக்கரிதெனக்கீ
ழுறைத்திடுவிடப்பணிநெளித்துடலுருக்கும்.

இ-ள். அந்தணர் முதலாகிய சாதிகளிற் பிறந்த கற்புடை மகளிர்கள் யாவரும் ஒருகணப் பொழுதினிற் றங்கற்பு அழியும்படி வஞ்சகத்தைச் செய்பவன், இவனது பாரக் கொடுமையைப் பூமியானது பொறுக்க முடியாதென்று, கீழிருக்கின்ற ஆதிசேடனானது தன்றலையை நெளித்துக் கோபிக்கும். (உஎ)

சகத்துறுவினைத்தொடர்புரிந்தவர்தமக்கே
மிகுத்தநிரயத்தொகைவிரித்தனவிருப்பப்
புகுத்துபவனைப்பொடிபடுத்தநரகின்னும்
வகுத்திடவிறற்சமன்மனத்தினுண்மதிக்கும்.

இ-ள். பூமியின்கணுள்ள தீவினைகளைச் செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை செய்தற்காக விருந்துள்ள நரகக் கூட்டங்கள் பரந்துள்ளனவாக இருப்பவும், இன்னும் நரகங்களில் வீழ்த்தி அவனைப் பொடியாக்கற்காகப் புதிய நரகங்களை யுண்டாக்கற்கு வலியயமன் றன் மனத்துள் மதிப்பான். (உஅ)

கலிநிலைத் துறை.

மண்ணில்யாரவன்கரவினைவகுத்துரைக்கிற்பார்
புண்ணியன்றிருவாவினன்குடியினிற்போந்து
நண்ணிநின்சிவகிரியினுண்மலர்நறுங்குரவக்
கண்ணியோன்புனைகலன்கவர்ந்தகல்கின்றகாலை.

இ-ள். பூமியினிடத்தில் அவனது களவுத்தொழில்களைச் சொல்லவல்லவர், தருமசொரூபராகிய குமாரக் கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பழநித் தலத்திற் சென்று, பொருந்திய சிவகிரியின்கண் வீற்றிருக்கின்ற நறிய குராமாலையைத் தரித்த வேற்பெருமானது ஆபரணங்களைத் திருடிச் செல்லுங்காலத்து. (உகூ)

நெருக்குதொண்டினரவன்றனைநெருங்குறப்பிணித்துச்
சிருங்கமீள்சிவகிரித்திசைமுகன்றடர்தாழ்ப்பச்

சுருங்குழூச்சொடுகிடப்பவீகுவனெனத்துறந்தார்
மருங்குசார்ந்தனர்வீந்திலன்மறுபுலத்திருந்தான்.

இ-ள். அவனை நெருங்கிய, அங்கேயுள்ள திருப்பணி செய்வோர், சரீரத் திறகும்படி கட்டி, சுகரங்கள் நீண்ட சிவமலையின்கணுள்ள பிரமதீர்த்தத்துள் முழுக அமிழ்த்தினர், அவன் குறைந்த சுவாசத்துடனே கிடப்ப, இவன் இனி இறந்துவிடுவானென்று நினைத்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினர், அவன் உயிர் பிழைத்து மறுதேசத்திற் சென்று இருந்தான். (௩0)

பண்டுபோற்களவளவிலபுரிந்துபன்னெடுநாண்
மண்டுமாரணியத்திடைவருத்தநோய்மாய்ந்து
விண்டுவேதியன்றொழுதிருக்கயிலையின்மேவி
யண்டர்கோன்சிவகணத்துடனரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். பழமையைப் போலக் களவுத் தொழிலை அளவில்லாதவனாகச் செய்து, பல நெடுநாளாக, நெருங்கிய காட்டினிடத்தில் நோயானது வருத்த இறந்து, அப் பிராயணனுனவன் மால், பிரமரால் வணங்கப்படுகின்ற திருக் கயிலாய மலையை யடைந்து, தேவாதிடராகிய சிவபெருமானது கணங்களுடன் அரசு வீற்றிருந்தான். (௩க)

தீக்குணத்தினர்பெறும்பயனிதுவென்றெளிந்த
வாக்கும்யாக்கையுமனமுமாண்புறப்புலனைந்தின்
போக்கெறிந்தயன்பொய்கையிற்புனிதநீர்படிந்தோர்
பாக்கியத்தையாருணர்த்துவர்வேதபாரகனே.

இ-ள். வேதத்தைப் பாராயணஞ் செய்யும் அந்தணனே ! பாவக்குணத்தினையுடையவர், அடைகின்ற பிரயோசனம் இதுவாயின், தெளிந்த மொழிகளும், உடலும் மனமும் மாட்சிமை பொருந்த ஐம்புலவழிச்

செல்லும் விடயங்களை நீங்கி, பிரமதீர்த்தத்துட் படிந்தவர்களது செல்வத்தை யாவரறிந்து சொல்ல வல்லவர். (௩௨)

நீயுமத்தடங்குடைந்துநின் றந்தைதன்னென்பை
யேய்வீழ்த்தினுமெடுப்பினுமொண்கழுநீரா
மாயகாலைவீடெய்துமென் றறைந்தவற்போற்றிப்
போயினான்சிவகிரியினிற்புனிதநீர்குடைந்தான்.

இ-ள். பிராமணனே நீயும் அப்பிரம தீர்த்தத்துள் முழுகி, நினது பிதாவின எலும்பைப் பொருந்தும்படி விழுத்தினாலும், தோய்த்து எடுத்தாலும் அது உடனே மிருதுவாய செங்கழுநீர்ப புட்பமான காலத்தில் முத்தியை யடைவான் என்று கூற, அவனைத் துதித்துச் சென்று சிவகிரியின்கணுள்ள பிரம தீர்த்தத்தில முழுகினான். (௩௩)

தாதையென்பைமாமறையவன்சாற்றியவாக்காற்
சீதவாவியிற்றாழ்த்தினன்செங்கழுநீர்ப்போ
தாதல்காண்டலுமதிசயித்தாண்டருந்தவங்கூர்ந்
தோதுதற்பயந்தோன்பெறும்வீடடைந்துய்ந்தான்.

இ-ள். தன் பிதாவினது எலும்பைப் பெரிய பிராமணன் கூறிய வாக்கின்படி, குளிர்ச்சி பொருந்திய பிரம தீர்த்தத்தில் அமிழ்த்தினன், செங்கழுநீர்ப் பூவாதலும் அதனைக் கண்டதிசயித்து, அவ்விடத்தில் அரிய தவத்தைச்செய்து, சொல்லப்பட்ட தன்னைப்பெற்ற பிதாவடைந்த முத்தியைத் தானும் அடைந்து உய்ந்தனன். (௩௪)

ஈறில்சத்திமால்வரையிலீரிரண்டுளவவற்றுட்
கூறுசித்ததீர்த்தங்குணபாற்குகைவைகும்
பேறுசித்தருக்களிப்பதுபிற[illegible]தாடா
மாறுசித்தியின்மயக்கினர்மற்றையோரன்றே.

இ-ள். அழிவில்லாத சத்திகிரியின்கண் நான்கு தீர்த்தங்கள் உள்ளன, அவைகளுள், சொல்லப்பட்ட சித்த தீர்த்தமானது கிழக்குத் திசைக்கணுள்ள குகையினிடத்து இருக்கும், சித்தர்களுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுப்பது, பிறர் அதில் முழுகாதபடி தம்முடைய சித்தியினால் மற்றையோர் மயக்கினர். (௯௫)

வேய்த்தவுச்சியிற்றருமதீர்த்தம்விரைந்தாடில்
வாய்த்தநன்மகவுதித்திடும்வடாதுபான்மாயா
தீர்த்தநல்குமல்கியதிருதிசையதன்கீழ்பா
லார்த்தவித்தியாதீர்த்தநற்கலைமுதலளிக்கும்.

இ-ள். மூங்கில்களை யுடைய மலையினுச்சியில் உள்ள தரும தீர்த்தத்தில் விரைந்து முழுகினால், அறிவுடைய புத்திரப் பேறுண்டாகும், வடக்குப் பக்கத்தில் மாயா தீர்த்த மானது செல்வங்களைக் கொடுக்கும், அத்தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்குப் பக்கத்திலே ஒலிக்கின்ற வித்தியா தீர்த்த மானது கல்வி முதலாயவற்றைக் கொடுக்கும். (௯௬)

இன்னமோர்பெருந்தீர்த்தமுண்டிருஞ்சத்திவரையின்
றென்னரிற்கருங்கேழலஞ்சிலம்பிடைச்சிறந்து
மன்னுகன்னமாபுரியினோர்வடாதுபால்வைகு
மின்னிலங்குதத்தாத்திரிவிளங்குமாச்சிரமம்.

இ-ள் இன்னும் ஒருபெரிய தீர்த்தம் இருக்கின்றது, பெரிய சத்தி மலையில், தென்றிசைக்க ணுள்ள பெரிய வராகமலையினிடத்துச் சிறப்புற்றிருக்கும் கன்னமாபுரியின்கண் வடக்குத்திசையி னிடத்து இருக்கும் ஒளி விளங்காநின்ற தத்தாத்திரி முனிவர் வசிக்கும் ஆச்சிரமம் உண்டு. (௯௭)

ஆங்கணுயவெள்ளந்தொழவரசுவீற்றிருக்குங்
கோங்கரும்பிளமுலைப்பசுங்கொடிபுரைநுசுப்புத்

தேங்கமழ்ந்தபூங்குழலுமைதிருகுகோட்டிரலை
தாங்குமூர்திபாற்கடைக்கணேக்களித்தொன்றுசாற்றும்.

இ-ள். அவ்விடத்தி லிருக்கும் சேறுவெள்ளங்கள் வணங்க, அரசு வீற்றிருந்த, கோங்கு அரும்பு போன்ற இளமை பொருந்திய முலைகளையும், பசிய கொடிபோன்ற இடையையும், வாசனை வீசுகின்ற பூக்களைத் தரித்த கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியார், முறுகிய கொம்பரைக் கொண்ட மான் வாகனத்தை யுடைய வாயுதேவனிடத்திற் கடைக்கண் நோக்கஞ் செய்து ஒருவார்த்தை கூறுவார். (௩அ)

இரசதக்குவடுளதொருகுறிபிறையொன்றிற்
றரவெனக்கொணர்ந்தளித்தலுந்தாங்கினடாபித்
தரியமாதவந்திளைத்தறம்புரிதல்கண்டமலன்
மரைமலர்க்கண்மால்வரையுருக்கொண்டுகைதாங்க.

இ-ள். வெள்ளி மலையின்கண் ஒரு சிவலிங்கம் உளது, இறைப்பொழுதினுள் தருவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபிக்க, வாயுதேவன் கொண்டுவந்து கொடுத்தலும், அதைவாங்கித் தாபித்து, அரிய பெரிய தவத்தைச் செய்து, தருமத்தைச் செய்தல் கண்டு, நிருமலராகிய சிவபெருமானது தாமரைக் கண்ணாகிய மலரையுடைய திருமால், மலை வடிவத்தைக் கொண்டு கையாற் றாங்கிநிற்க. (௩௯)

ஊன்றுதண்டினன்முற்றநரைத்துடல்கூனிக்
கான்றபல்லினனடுக்குறுசென்னியன்கண்க
ளான்றிருண்டவன்றளர்நடைத்தூசினனாகத்
தோன்றிவந்தனனெம்மையாடொன்மலைக்கிழவன்.

இ-ள். ஊன்றிய தண்டினை யுடையவராய், முழுதாக நரைத்து, உடம்பு கூனித்து, விழ்ப்பட்ட பற்களை யுடையவராய், நடுக்கமுள்ள தலையை யுடையவராய், கண்கள் அகன்று இருண்ட நிறத்தை யுடையவ

ராய், தளர்ந்த நடையை யுடைய வத்திரமு முடையவர் ஆகி, தோன்றி வந்தனர் எம்மை யடிமையாக வுடைய பெரிய மலைத் தலைவராகிய சிவபெருமான். (௪0)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டடிவணங்கினள்வள்ளல்
பெருவிருந்தினேமென்றலுந்தலைவிகைப்பிடித்துத்
திருவிருந்தினர்துய்த்திடத்துய்த்திடத்தேவி
யொருவிருந்துநல்கியதுபேரண்டமுமுண்ட.

இ-ள், வந்தவிருந்தை யெதிர்கொண்டு திருவடிகளை உமையம்மையார் வணங்கினர், வள்ளலாகிய சிவபெருமான் பெரியவிருந்தாக வந்தேமென்று சொல்லுதலும், தலைவியாராகிய உமாதேவியார் கையைப் பிடித்து, அழகிய விருந்தாக வந்த சிவபெருமான், உண்ணும்படி யுண்ணும்படி, உமாதேவியார் ஒப்பற்ற விருந்தைக்கொடுத்தது பெரிய அண்டங்கள் யாவுமுண்டன போன்றன. (௪௧)

அன்னநல்கிவெள்ளிலைதுவர்க்காயுடனந்தச்
சென்னியன்செழும்பொன்னெனச்செய்யதக்கிணையு
மென்னையாளுடையாடரவெம்பிரானென்றன்
முன்னைநல்லெழில்காட்டினன்முராரிகைம்முகிழ்ப்ப.

இ-ள். சோற்றையுங் கொடுத்து, வெற்றிலை பாக்குடனே அந்தச் சோழராசனது அழகிய பொன்னைப்போலச் சிறந்த தக்கிணையையும், என்னை யடிமையாக வுடைய பிராட்டியார் கொடுக்க, எமது பெரிய கடவுளாகிய சிவபெருமான் முன்னருள்ள தமது திருவுருவத்தை விட்டுணுவுங் கைகூப்பி வணங்கக் காட்சி கொடுத்தார். (௪௨)

காமர்பூங்கழற்சேவடிகைதொழப்பணியுந்
தூமவார்குழற்கன்னியைத்துணைக்கையாற்புல்லி

வாமநல்கினன்சுரர்மலர்மாரிபெய்தார்த்தார்
சாமகானங்கடுமித்தன துந்துபிதழங்க.

இ-ள் அழகிய பொலிவாகிய திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்க, அவ்வாறு வணங்கிய புகைபோன்ற நீண்ட கூர்சூலே யுடைய கன்னிப் பருவத்தினராகிய உமையம்மையாரை, இருகைகளானும் தழுவி, தமது இடப் பாகத்தைக் கொடுத் தருளினர், தேவர்கள் புட்பமாரியைப் பொழிந்து ஆரவாரித்தார், தேவ துந்துபிகள் ஒலிக்க, சாமகீதங்கள் பொழிந்தன. (சுஙு)

தேவிகேண்மதிவரமெனத்தினஞ்செழுமறையோர்க்
கோவினல்விருந்தளித்திடவுங்கருளென்னக்
காவிமாமணிமிடற்றினேன்கடைக்கணேக்கருளி
மேவிவேருேராடலேயுளங்குறித்திடும்வேலே.

இ-ள் தேவியே வரத்தைக் கேள் என்ன, நாடோறுஞ் செழுமை யாகிய பிராமணர்க்கு ஒழிதலில்லாத விருந்துகொடுக்கும்படி, இவ்விடத்தில் அருள்வீராக வென்று சொல்ல, நீலோர்பலம்போன்ற கரிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான், கடைக்கணேக்கஞ் செய்து, வேருெரு திருவிளேயாடலே மனத்தின்கண் நினேத்தருளுங் காலத்தில். (சுசு)

நெறித்தபுன்சடைப்பரப்பினனிலாமதிக்கற்றை
யெறித்தநீற்ருெளிமேனியனெடுத்தகடடங்கன்
குறித்தசித்தரிற்கோரக்கனெனப்பெயருடையோன்
மறிக்கணுளேயெண்டோளனேவலங்கொடுபணிந்தான்.

இ-ள். நிமிர்ந்த புல்லிய சடைப் பரப்பை யுடையவனும், நில வினையுடைய சந்திரனது கிரணக் கூட்டங்கள் வீசிய திருநீற்றினெளி விளங்கும் திருமேனியை யுடையவனும், தாங்கிய வாளேயுடையவனும், உள்ள சொல்லப்பட்ட சித்தர்களுக்குள் கோரக்கன் என்னும் பெயருடை

யவன், மான்போன்ற கண்களை யுடைய உமாதேவியாரையும் எட்டுப் புயங்களை யுடைய சிவபெருமானை வலம்வந்து வணங்கினான். (௫௫)

திளைத்துளஞ்சிலவிநோதங்கள்செய்பவனுதரத்
துளைத்தவெம்பசியுணர்ந்திறையுமைமுகநோக்கி
யிளைத்தவர்க்கமுதளித்திடலறனெனவிசைப்ப
விளைத்துநின்றுமற்றளித்தனள்வேண்டுமோதனங்கள்.

இ-ள். மனம் விரும்பிச் சிலவிநோதங்களைச் செய்கின்ற அவனது வயிற்றின்கண் எழுந்த கொடிய பசியை யறிந்து, சிவபெருமான் உமாதேவியாரது முகத்தைப் பார்த்து, பசித்தவர்களுக்குச் சோறுகொடுத்தல் தருமமென்று சொல்ல, சமைத்துநின்று வேண்டும் அன்னங்களைக் கொடுத்தனர் (உமையம்மையார்.) (௫௬)

ஐயனேவலிற்சிலபகலருத்துவாளொருநாட்
டுய்யசித்தனன்றெய்துமுன்சூடகக்கையா
னெய்யினாலுறுசுவையனபாகத்தினிறைத்துப்
பெய்துவைத்தனடுப்பனபெருமலைச்சொன்றி.

இ-ள் சிவபெருமானது கட்டளையின்படி சிலதினங்களாக உண்ணக் கொடுத்த பெருமாட்டியார் ஒருநாள், சுத்தமாகியசித்தர் அற்றைத் தினம் வருதற்கு முன்னர், வளையலைத் தரித்த கையினால், நெய்கொண்டு மிக்க சுவையுடையனவற்றை அப்பாகத்தில் நிறைத்துச் சமைத்து வைத்தனர். உண்ணத்தக்க பெரிய மலைகள் போன்ற சோற்றையும் சமைத்து வைத்தனர்.

ஐயன் - ஆர்ய என்னும் வடமொழி ஐயன் எனத்திரிந்து நின்றது. வணங்கப் படத்தக்கவன் என்பது பொருள். சித்தன்=கோரக்கசித்தர். இவர் நவசித்தர்களுள் ஒருவர். உறு - உரிச்சொல். (௫௭)

ஆயபோதுதத்தாத்திரியடைந்திடுமூரல்
வேயனிச்சையின்மேன்பலனெய்தினன்யோகி

காயழற்பொறிகட்கடைதெறிப்பனகாணு
வேயமாமுனித்தலைவனும்வெகுளியின்மிக்கான்.

இ-ள். அவ்வாறாய சமையத்தில், தத்தாத்திரேய முனிவர், அடைந்து இடப்பட்ட சோற்றில் இச்சைக் கொண்டவராய், விரும்பிய மேலான டலனை யடைந்தனர், யோகியாகிய கோரக்க சித்தர்க்குச் சுடுகின்ற அக்கினிப்பொறிகள் கடைக்கண்ணினின்றும் வீசுவதைப்பார்த்து, அங்கிருந்த பெரிய முனித்தலைவரும் கோபத்தின் மேற்பட்டார். (சஅ)

வெகுளிமிக்கவர்தம்முனிநாரதன்மேவித்
தகுபெருஞ்சித்தியுடையரேற்றடங்கிரிதோறுந்
தொகுவிநோதங்கள்புரிகுதிரெனச்சொற்றவாற்றாற்
றிகழகந்தையிற்சுழலுநர்தமிற்சித்தனோர்நாள்.

இ-ள். கோபம் மிக்கவர் இடத்தில் நாரதமுனிவர் வந்து, தகுந்த பெரிய சித்தியுடையவர்களாயின், பெரிய மலைகள் தோறும் பலபல வியப்பைத் தரும் விளையாட்டைச் செய்திரென்று சொன்னபடியால், விளங்காநின்ற அகங்காரத்துட் சுழலுகின்றவர்களுக்குள் கோரக்க சித்தர் ஒருதினம். (சகூ)

சுத்தமாநதிமூலத்திற்றொல்பெருந்தடத்தின்
மொய்த்தநீரினோர்சேலெனமூழ்குதறெரிந்து
மெய்த்தவத்துயாமுனிவரன்மீனெறிபறவை
யத்திறத்ததோருருக்கொடுகொத்தினனன்றே.

இ-ள். சுத்தமுடைய பெரிய யாற்றிற்கு முதலாயுள்ள பழைய பெரிய தடாகத்தில், மிகுந்தநீரின்கண் ஓர் சேல்மீன்போல முழுகுதலை, உண்மையான தவத்தையுடைய சிறந்த தத்தாத்திரி முனிவரும் மீன் கொத்திப் பறவை யென்னும் அத்தன்மையை யுடைய ஓர் வடிவத்தைக் கொண்டு கொத்தினர். (௫0)

இனையரத்தலப்படிதவினிகலொரீஇமுன்னை
வினையின்கொட்பினலகந்தைமீக்கொண்டனமென்று
நினையுமார்வத்தினருந்தவநினைப்பநேர்ந்தமல
னனையருக்கருள்வழங்கிநல்வரங்களுமளித்தான்.

இ-ள். இவர்கள் அந்தத் தலத்தினிடத்திலே பகையை நீக்கி, முன்னர்ச் செய்த தீவினையின் வலியினலே அகங்காரத்தை மிகுதியாகக் கொண்டேமென்று, நினைத்த அன்பினலே அரியதவத்தைச்செய்ய, பரமசிவன் வந்தருளி, அவ் விருவருக்கும் தமது கிருபையைக் கொடுத்து வரங்களையும் அளித்தருளினர் (௫௧)

அன்றருந்தவமுனியொடுமாறுகொண்டடைந்து
வென்றயோகியும்விநோதங்கள்புரிந்திடுகாலைச்
சென்றுமீனெனப்படிதலிற்றிகழ்மற்சதீர்த்த
மென்றுசொற்றிடப்பெற்றதுபெயர்சித்தனென்றும்.

இ-ள். அக்காலத்தில் அரிய தவத்தையுடைய தத்தாத்திரி முனிவருடன் பகை கொண்டு, வெற்றி கொண்ட சித்தனும் அதிசய விளையாட்டைச் செய்யுங் காலத்தில், தடாகத்துட்போய் மீனகப் பொருந்துதலால், விளங்காநின்ற மர்சதீர்த்த மென்னும் பெயரையும் சித்ததீர்த்த மென்னும் பெயரையும் பெற்றது. (௫௨)

யாவராயினுந்தினந்தினம்படிந்துளோரிழிந்த
பாவகாரியராயினும்படர்மருப்புவாவை
யூர்வர்தென்புலநகருறுவார்களோவுறுர்மெய்த்
தேவதேவனற்சிவகதிசேருதறிண்ணம்.

இ-ள். எவர்களா யிருந்தாலும் நாடோறும் நாடோறும் மூழ்கினவர், இழிந்த பாவச் செய்கையை யுடையவ ராளுலும், பரந்த கொம்பர்களை யுடைய அயிராவத யானையை வாகனமாகச் செலுத்தும் இந்திரப்

பட்டத்தைப் பெறுவார்கள், யமனது நகரத்தை யடைவார்களோ, அடைய'மாட்டார், உண்மைப் பொருளான தேவர்களுக்கு அதிபனான சிவனது கதியை யடைவது சத்தியம். (ருரு)

ஆரநீரொலித்தீர்த்தங்கள்பெருமைகளறைந்தாங்
கூரயிற்படைக்குமரவேளருணெறிகுறித்துச்
சேரர்கோன்பணிபுரிந்தவாசெப்புதுங்கேண்மி
னேரருந்தவத்தீரெனவிசைத்தனன்சூதன்.

இ-ள். முத்துக்கள் பொருந்திய நீரையுடைய தீர்த்தங்களையும் அவற்றின் பெருமைகளையுங் கூறினும், கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக் கடவுளின் திருவருண் மார்க்கத்தைநினைத்து, சேரராசன் திருப்பணியைச் செய்தவரலாற்றையுங் கூறுவேம், அழகிய அரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்களே கேட்பீராகவென்று சூதமுனிவர் கூறினர்.

அறைந்தாம் - தனித் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. படை= படுத்தற்குக் கருவியா யுள்ளது. படுத்தல் ஈண்டு அழித்தல. குமரன்= மன்மதனது அழகையும் வென்றவன், பூமியில் மன்மதனைப் போல விளங்குவோன், அஞ்ஞான விருளை யழிப்பவன். வேள்=யாவராலும் விரும்பப்படுபவன். புரிந்தவாறு என்பது புரிந்தவா எனக் கடைக் குறைந்து நின்றது. கோன் = இதன்கண், ன் - சாரியை. (ருசு)

தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் கூகஅ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்து மூன்றாவது,
சேரர்கோன் சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

துடிக்கும்வரிச்சேலடவியின்கட்டொகுவெம்
புலியாகுலிபடியப்
படிக்குண்மிடையுங்கலியிருளைப்பருகிப்
புகழ்வெண்ணிலவுதட்பக்
கடிக்கொன்றையுங்கூன்பிறைக்கொழுந்துமுடித்தோன்
கடிமும்மதில்பொருநாட்
பிடித்தசிலையிற்சிலையெழுதும்பெருமான்
சேரர்பெருமானே.

இ-ள் துடிக்கின்ற வரிகளை யுடைய மீனக் கொடியும், காட்டின் கண் இருக்கும் கொடிய புலிக் கொடியும் துன்பத்திற் பொருந்தவும், பூமிக்குள்ளே நெருங்கிய துன்ப மென்னும் இருளை யுண்டு கீர்த்தி யாகிய வெள்ளிய நிலாவானது குளிரைச் செய்யவும், வாசனை பொருந்திய கொன்றை மாலையினையும் வளைந்த பிறைக் கண்ணியையும் தரித்தவ ராகிய சிவபெருமான், துன்பத்தைச் செய்த திரிபுரங்களையும் எரித்த காலத்திற் பிடித்த வில்லாகிய மேருமலையின்கண் விற்கொடியை யெழு திய பெருமான் யாரெனில் சேரராசனே யாம்.

பாண்டியனது கொடி யாகிய மீனக் கொடியும், சோழ ராசனது கொடியாகிய புலிக் கொடியும் வருந்தும்படி விற்கொடியை மேருமலையி லெழுதிய சேரன் என்பது கருத்து. (க)

கற்றைச்சடையோன்கழல்கழற்காலலது
பணியாக்கதிர்முடியோன்
சொற்றக்கடனூற்கடலமுதமலது
சுவையாத்துணைச்செவியோன்
மற்றையோன்பொற்பொதுவினடமலது
காணுமலர்விழியோன்
முற்றுமவனதருச்சனையேயலது
முயலாமனமுடையோன்.

இ-ள். தொகுதி யாகிய சடையை யுடைய சிவபெருமானது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடிகளை யல்லாமல் வேறொன்றனையும் வணங்காத ஒளிகொண்ட கிரீடத்தை யுடையவன், கேள்விச் சமுத்திரம், கல்விச் சமுத்திரம் என்னும் கடல்களிற் றோன்றிய அமுதமல்லாது வேறொன்றனையுஞ் சுவைத்தறியாத இருசெவிகளை யுடையவன், அச்சிவ பெருமான் கனக சபையின்கண் செய்தருளுந் திருக்கூத்தை யன்றி வேறொன்றனையுங் காணாத தாமரை மலர்போன்ற கண்களை யுடையவன், முழுவது மப்பெருமானது பூசையன்றி வேறொன்றற்கும் முயற்சிசெய்யாத மனத்தை யுடையவன். (உ)

ஆரமணியுமரனுவக்குமணியு
நீறுமணிமார்பன்
பாரினடுவுபயின்றூலும்பரமோ
ரைந்தும்பயின்றவன்

காரிந்திபெய்யினுங்கடவுடாளிற்
கடிவீபொழிகையன்
போரில்வலியனாயினும்பல்லுயிர்கட்
கிரக்கம்புரியிதயன்.

இ-ள். மாலைகளை யணிந்த சிவபெருமான் விரும்பிய உருத்திராக்கத்தையும் விபூதியையுந் தரித்த அழகிய மார்பினை யுடையவன், பூமியின்கண் நடுவிடத்தைப் பொருந்தினாலும் பஞ்சாக்கரத்தைச் செபிக்கும் நாவினை யுடையவன், காரி என்னும் உள்ளலது திரவியத்தைக் கொடுத்தாலும் சிவ பெருமானது திருவடிகளில் மணமுள பூக்களைத் தூவுகின்ற கையை யுடையவன், போர்த்தொழிலில் வல்லவனாயிருந்தாலும் பல உயிர்களுக்கும் இரக்கத்தைக் காட்டுகின்ற மனத்தை யுடையவன். (௩)

உற்றவிடத்தாருயிரொடும்பற்றின்றி
முனையும்படைக்குழுவும்
பெற்றகூறைந்தினிற்பிரித்துண்குடியும்
பிரியாப்பசுங்குழுவும்
பற்றுமறிவுதொடரமைச்சுமுயிர்போற்
பரிவுற்புரிநண்பு
மற்றும்பிறபல்லுறுப்பாணுமுடையோன்
மலைநாட்டுடையோனே.

இ-ள். துன்பம் வந்த விடத்தில் அரிய உயிரோடும் பற்றில்லாது, பகைவருடன் போர்புரியும் சேனைக் கூட்டங்களும், தாம் அடைந்த பொருள்களை யைந்தாகப் பகுத்துண்கின்ற குடிகளும், தன்னை விட்டு நீங்காத பசிய கூட்டங்களும், அன்பும் அறிவும் வைத்துள்ள மந்திரிமார்களும், தன்னுயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடத்து அன்புடையாரையும்,

விரும்புகின்ற நட்பும், ஏனைய பிற பலவகை யுறுப்புக்களும் அரணு முடையவன் மலைநாட்டை யுடைய சேரராச னுகும்.

அரசனது செல்வங்கள் எல்லாவற் றுள்ளுந் தலையாய செல்வம் சேனை யாகலின் அதனை முதற்கண் விதந்து கூறினர். அது "உறுப் பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் - வெறுக்கையு ளெல்லாந்தலை" என்ற திருக்குறளா னுணர்க.

அப்படைதான் மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப் படை, துணைப்படை, பகைப்படை யென அறுவகைத்து. அவற்றுள் மூலப்படையே எல்லாப் படைகளுள்ளுஞ் சிறந்தது அதற்கு அரசன் வேண்டியன கொடுத்து வைத்தல் வேண்டும்

வெண்பாமாலை-தும்பைப் படலம் (உ)

வெல்பொறியு நாடும் விழு பொருளுந் தண்ணடையுங்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - நல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப்
பன்மணிப் பூணான் படைக்கு.

படைகள் யானையாலும், இரதத்தாலும், குதிரைகளானும், காலாட்களானும் நிறைந்தன வாகும்.

பிதிரர், தேவர், அதிதிகள், சுற்றத்தார், தான் என்னும் ஐவர்க்கும் வரும் பொருளை யைந்து கூறுக்க விதித்தலின் "பெற்றகூ றைந்தினிற் பிரித்துண் குடியும்" என்றார். அதனைத் "தென்புலத்தார்" என்னுந் திருக்குறளா னுணர்க.

"பிரியாப் பசுங்குழூ" என்றது ஐம் பெருங் குழுவையும், எண் வகைப் பேராயங்களையுமாம். அவை யரசற் கின்றியமையா தென்பதற்கு மேற்கோள்.

சிலப்பதிகாரம் - ஐந்தாவது காதை.

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமு
மரச குமரருமப ரத குமரருங்

கவர்டரிப் புரவியர் களிற்றின் றெருகுதிய
ரிவர் பரித் தேரின ரியைந்தொருங் கீண்டி.

ஐம்பெருங் குழுவாவன:—

அமைச்சர் புரோகிதர் சேனு பதியர்
தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர்
பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே.

(திவாகரம் - கசரு)

எண்பேராய மாவன:—

கரணத் தியலவர் கரும விதிகள்
கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பாளர்
நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர்
யானை வீர ரிவுளி மறவர்
ரினையவ ரெண்பே ராய மென்ப.

(திவாகரம் - கசுச)

தச்சன், கொல்லன், அரசன் என்பன விகுதி கெட்டு, தச்சு, கொல், அரசு என நின்றாற் போல அமைச்சன் என்பதும் அமைச்சு என நின்றது. அரணுவன - மலையரண், காட்டரண், நீரரண், நிலவரண் என்பன. (சு)

உள்ளத்திறைவனடம்புரிவா னுவகைப்
புணரிபடிந்தனிக
வெள்ளக்கட லுமிகுநெடுந்தேர்மிளிர்பொற்
கிரியும்விலாழியுமிழ்
கிள்ளைக்கிளையும்பிறையெனக்கேழ்கிளர்கிம்
புரிவெண்கோட்டொருத்தற்
கொள்ளைக்குவடும்புடைநெருங்கக்குணபா
லடைந்தான்குடநாடன்.

இ-ள். இருதய கமலத்தி னிடத்திலே சிவபெருமான் திருக் கூத் தாடுதலாலே சேர அரசன் மகிழ்ச்சி யாகிய சமுத்திரத்தி னிடத்திலே படிந்து, சேனை வெள்ளச் சமுத்திரங்களும், மிக்க நீண்ட இரதங்க ளாகிய பொன் மலைகளும், வாய் மதத்தைப் பொழிகின்ற குதிரைக் கூட்டங்களும், பிறைச் சந்திரனைப் போல நிறம் விளங்குகின்ற கிம் புரிப்பூ ணணிந்த வெள்ளிய கொம்பர்களை யுடைய யானைக ளாகியமலைக் கூட்டங்களும் பக்கத்தில் நெருங்கிவரக் கிழக்குத் திசையை யடைந் தான். (ரு)

மூரிமணிமாமுழவதிரமுரிவெண்
டிரைத்தீம்புனனாட்டி
லாரினறுந்தாரபயனெதிர
ளவளாயோர்புடைபோத
வேரிமலர்த்தண்பொழிற்றில்லைமிளிர்மா
மணிப்பொற்பொதுவினருள்
வாரிபுரிநாடகவமுதைக்கண்ணான்
முகந்துமகிழ்ந்துண்டான்.

இ-ள் எருத்தின் றோலாற் கட்டப்பட்ட அழகிய மயிர்க்கண் முர சானது ஒலிக்க, மடங்குகின்ற வெள்ளிய திரைகளை யுடைய இனிய சோழ நாட்டிலே, ஆத்தி மாலையைத் தரித்த சோழவரசன் எதிர்வந்து அளவளாவி யோர் பக்கத்தில் வர, தேனைகொண்ட புட்பங்களை யுடைய குளிர்ந்த சோலைகளாற் சூழப்பட்ட சிதம்பரத்தின்கண் விளங்கும் அழ கிய கனகசபையின்கண் அருட் கடலாகிய சிவபெருமான் செய்தருளுந் திருக்கூத்தாகிய அமிர்தத்தைக் கண்களினாற் பருகி யுண்டு மகிழ்ந்தான்.

மயிர்க்கண் முரசம் பேரரசர்க் குரியது. அதுபற்றியே "உயிர்ப் பலி யுண்ணு முருமுக் குரன் முழக்கத்து-மயிர்க்கண் முரசொடு வான் பலி யூட்டி" என்றார் பிறரும். அஃதாவது புலியுடன் போர் புரிந்து

அதனைக் கொன்று நின்று சிலைத்துக் கொம்பினிடத்தே மண்கொண்ட எருது இறந்த காலத்தில், அதன் றோலினை மயிர் சீவாமற் போர்த்த முரசாம். அதனை,

சீவக சிந்தாமணி - முத்திபிலம்பகத்தில்,

புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு
பொருது வென்ற
கனைகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை
யுரிவை போர்த்து
துனைகுரன் முரசத் தானைத் தோன்றலைத்
தேய்மி னென்றான். என்றதனுற் காண்க.

அபயன்=பயமில்லாதவன். அளவளாவுதல்=கலத்தல் அது "அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய்" என வருதலா லறிக. தில்லை=ஓர்மரம். அது தானியாகு பெயராய் அதனை யுடைய தலத்திற்காயிற்று. இது உருவக வலங்காரம். (சு)

அந்நாட்டுளதொல்பதிமுழுதும்வழுத்தி
யாய்பைந்தமிழ்வழங்குந்
தென்னாட்டடைவாய்வேம்பினறுங்கண்ணி
யோன்சென்றெதிர்கொளப்போய்க்
கொன்னார்தணிச்சிப்படையோன்பொற்கோயி
லுட்கைகூப்பிமணிப்
பொன்னார்மவுலியரசரொடும்புக்கான்
றிருவாவினன்குடியில்.

இ-ள். அந்தச் சோழநாட்டின்கணுள்ள புராதன தலங்கள் எல்லாவற்றையும் வணங்கி, செந்தமிழ் வழங்கும் பாண்டியநாட்டைச் சேர்ந்தபோது, நறிய வேப்பம்பூ மாலையைத்தரித்த பாண்டியன் எதிர்கொண்டு உபசரிக்கச் சென்று, பெருமை நிறைந்த மழுவாயுதத்தை யுடைய பரம

சிவனது அழகிய கோயிலுட்சென்று கைகுவித்துவணங்கி, இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தை யுடைய அரசர்களோடும் சென்று பழநித்தலத்தை யடைந்தான். (எ)

கலிநிலைத் துறை.

மறைபயிலங்கிராவுமாசிலத்திரியுஞானத்
துறைபயில்வாமதேவ முனியுந்தோடுயர்பூப்போந்தி
னறைபயிலிறைவனாதிநிருபர்பாலணுகிவைவே
லிறைபயில்பழநிமூதூர்ச்சரிதையாவையுமிசைத்தார்.

இ-ள் வேதத்தை யறிந்த அங்கிரா முனிவரும், குற்றமில்லாத அத்திரி முனிவரும், ஞான மார்க்கத்தி லொழுகும் வாமதேவ முனிவரும், இதழ்களா லுயர்ந்த பனம்பூ மாலையைத் தரித்த சேரராசன் முதலாகிய அரசரிடத்தை யடைந்து, கூரிய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமாரகடவுள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலையுடைய பழைய பழநித் தலத்தின் சரித்திரங்களெல்லாவற்றையுஞ் சொற்றனர். (அ)

தொன்மைசால்காதைகேட்டசுடர்மணிமவுலிவேந்தர்
பொன்மலர்மகளுந்தேனும்புலியின்பைம்புரவியோனு
நன்மைசால்பதியும்வில்வவனமுநாண்மலர்ப்பூங்கோங்கின்
றன்மைகூர்வனமும்பூசித்துறைந்தனர்தவத்தின்மிக்கார்.

இ-ள் பழமை மிக்க அச்சரித்திரத்தைக்கேட்ட ஒளியுடைய இரத்தின கிரீடத்தை யணிந்த அரசர்கள், தாமரை மலராசனியாகிய இலக்குமியும் காமதேனுவும் சூரியனும் பூசித்த சிவகிரியையும், வில்வாரணியத்தையும், அன்றலர்ந்த புட்பங்களையுடைய கோங்கவனத்தையும் வழிப்பட்டுத் தவத்தின் மேம்பட்டவரா யிருந்தனர். (கூ)

காவலர்தமிலார்த்தார்ப்பூங்கண்ணியோன்கன்னிகார
மேவுதொல்வனத்தடத்தோருருத்திரதிசையின்மேலோ

ரோவறவுவகைமீக்கொளொருகுறிசிறுவியோர்ந்து
பூவலர்பொழிந்துபுந்திமுகிழ்ப்பவந்தனைபுரிந்தான்.

இ-ள். அரசர்களுக்குள் ஆத்திமாலையைத் தரித்த சோழராசன் கன்னிகார வனத்திலேயுள்ள தடாகத்திற்கு வடகீழ்த்திசையில் தேவர்களெல்லாம் ஒழிதலில்லாத மகிழ்வைக் கொள்ளுதற்குரிய ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து, சிவாகமவித்தையை யறிந்து புட்பங்களைத்தூவி மனங்குவியும்படி அருச்சனை செய்தனன். (௧0)

மைம்மணிக்கண்டன்வைகும்வளம்பதிபிறவும்போற்றிக்
கைம்மணிநெடுவேலண்ணல்கடிநகரதனின்மீளப்
பைம்மணிச்சேடனுச்சிபரித்தபார்முழுதுந்தாங்கு
மொய்ம்மணிமவுலிமன்னர்மூவருமேவலுற்றார்.

இ-ள். இந்திரநீல ரத்தினம்போன்ற திருக்கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற தலங்களெல்லாவற்றையும் துதித்து, கையினிடத்துள்ள அழகிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பழநித் தலத்தின்கண் மீளவும் வந்து, படத்தில் நிறைந்த இரத்தினங்களை யுடைய ஆதிசேடனது தலையிற்றாங்கிய உலகத்தை யாளும் நெருங்கிய இரத்தினங்களை யுடைய கிரீடத்தை யணிந்த தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் அவ்விடத்தில் வசித்தனர். (௧௧)

மதிதவழ்கந்தநீங்கிமணிமுடியிரண்டும்பாரிற்
பொதியமாமுனிவன்றந்தவாறும்பொற்பொடுமிடும்பன்
பதியிடைக்கொணர்ந்தவாறும்பாண்டியன்பசுந்தார்க்கிள்ளி
யதிர்கழலுதியன்கேட்பவங்கிராமுனிவன்சொற்றான்.

இ-ள். சந்திரன் தவழுகின்ற கந்தமலையை விட்டு நீங்கி, அழகிய சிகரங்கள் இரண்டும் பூமியின்கண் அகத்திய முனிவர் கொண்டுவந்த வாலாற்றையும், அழகுடனே இடும்பாசுரன் அத்தலத்தி னிடத்திலே

கொண்டுவந்த வரலாற்றையும் பாண்டியன், பசிய மாலையை யணிந்த சோழன், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த சேரன் என்னும் வேந்தர்கள் கேட்கும்படி அங்கிரா முனிவர் கூறினர். (கஉ)

விளம்பியமாற்றங்கேளாவேந்தரிற்போந்தின்றுரோன்
வளம்பெறுவரையினாற்றல்வகுத்தெமக்கருணீயென்ன
வுளம்பரிவெய்தியோதற்கெளியதோபரையுரூபந்
தளம்பொலிகமலப்புத்தேள்சாற்றருஞ்சத்திவெற்பு.

இ-ள் அங்கிரா முனிவர் கூறிய சொற்களைக் கேட்டு, பனம்பூ மாலையை யுடைய சேரவரசன், எட்பத்தைக் கொண்ட மலைகளின் பெருமையை விரித்து எமக்கு அருளிச் செய்வீராக வென்று கூற, மன வன்புற்று, அவற்றின் மகிமைகளை யெல்லாஞ் சொல்லுதற் கெளிய தாகுமோ? இதழ்கள் பொலிந்த தாமரை மலரின்மேல் வசிக்கும் சத்தி மலையானது பராசத்தி வடிவமாகும். (கந)

வேதன்மாலரனேயீசன்சதாசிவனோடுநாத
மோதருஞ்சத்திரூபஞ்சிவரூபமொடுங்குந்தானம்
பேதமினிலயஞ்சோதிபிறங்குதொல்குருவின்ரூப
மாகவிப்பன்னிரண்டாயமர்சிவகிரியின்ரூபம்.

இ-ள் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளுடன், நாதமும், சொல்லுதற் கரிய சத்தி வடிவமும், சிவவடிவமும், இலயிக்கின்ற இடமும், வேறுபாடில்லாத மந்திரவடிவும், ஒளி வடிவமும், குருவுருவமும் ஆகிய பன்னிரண்டாக விளங்குஞ் சிவகிரியின் வடிவமாகும். (கச)

செழுமலர்ப்போந்தைமொய்ம்பசிவசிருங்கத்தினாற்றல்
செழுமியவரலாறெம்மாற்கிளர்த்துதற்கெளிதோகேள்வி

யெழுதிடாமறைகளின்னமிசைக்கரிதெனவிண்வாக்கான்
மொழிதருகுருவுருபமுடியின்மேன்முருகன்வைகும்.

(இ-ள்.) செழிய பனம்பூ மாலையைத் தரித்த தோளையுடைய சேர மன்னனே! சிவமலையின் பெருமையைக் கொண்ட வரலாறுகளை, எம் மாலே சொல்லுதற் கெளிதாகுமோ? கேள்வியிலறியப்படும் எழுதப் படாத வேதங்களும் இன்னமும் சொல்லுதற் கரியது, அசரீரி வாக்கி னாலே சொல்லப்பட்ட குருவடிவாகிய அதன்முடியின்மீது முருகக் கட வுள் எழுந்தருளி யிருப்பார். (௬௫)

ஏலவின்னணமென்றேதுமெழின்முனிவனிச்சைபெற்றுத்
தாலமாலிகைதாழ்மார்பன்சிவகிரிச்சாரல்சார்ந்து
மூலமுமுடிவுமுற்றுமொழிதருதானந்தோறு
மேலவருவகைபொங்கவந்தனைபுரியும்வேலை.

இ-ள். பொருந்தும்படி யிவ்வாறு அங்கிரா முனிவர் மகிமையைச் சொல்லுங்காலத்தில், அம்முனிவரது விருப்பத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பனம்பூமாலை தூங்குகின்ற மார்பினையுடைய சேரன், சிவகிரிச் சாரலை யடைந்து, முதலும் முடிவும் ஆகிய எல்லாவிடமுமாக, சொல்லப்பட்ட இடங்கள் தோறும் தேவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அதிகரிக்க வணக்கத்தைச் செய்யுங் காலத்தில். (௬௬)

அறுசீரடிச் சந்த விருத்தம்.

மூசுவண்டிமிர்ந்துதேனிருலின்மூழ்குமொய்பொழில்
வீசுதென்றலஞ்சிவாசலச்சிருங்கமீமிசைத்
தேசிலங்குசெய்யவேள்சிறந்தபச்சிமத்தினின்
மாசில்காட்சிசேரர்கோன்மகிழ்ந்துபோற்றநல்கினன்.

இ-ள் மொய்க்கின்ற வண்டுகள் ஒலித்துத் தேன்கூடுகளில் மூழ் கின்ற நெருங்கிய சோலைகளையும் வீசுகின்ற தென்றற் காற்றையும்

உடைய சிவகிரியி னிடத்து, ஒளி விளங்குகின்ற அழகிய கந்தக் கடவுள் சிறந்த மேற்குத் திசையின்கண் குற்றமில்லாத காட்சியைச் சேரராசன் மகிழ்ந்து துதிக்க வழங்கினர். (கஎ)

போற்றியெந்தைதந்தகந்தபோற்றிகார்த்திகேயனே
போற்றிகங்கைமைந்தபைந்தளிர்க்கைநாரிபுதல்வனே
போற்றிபூதரம்பொடித்தபூமணிச்செவ்வேலனே
போற்றிதென்சிவாசலேசபுனிதபோற்றிபோற்றியே.

இ-ள் எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் பெற்ற கந்தக்கடவுளே வந்தனம், கார்த்திகையின் புத்திரரே வந்தனம், கங்கையின் புத்திரரே. வந்தனம், பசுமையாகிய தளிர்போன்ற கையையுடைய உமாகுமாரரே வந்தனம், மலைகளைப் பொடியாகச் செய்த அழகிய சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடையவரே வந்தனம், தென்றிசைக்கணுள்ள சிவகிரிக்கண் எழுந்தருளி யிருக்கின்றவரே வந்தனம், பரிசுத்த முடையவரே வந்தனம். (சஅ)

என்றுகண்கணீர்சொரிந்திறைஞ்சிவீழ்ந்தெழுந்துமு
னின்றுவையமுய்யவையநீள்சிவச்சிருங்கமேன்
மின்றயங்குசேதிடம்விரைந்திழைப்பவருளென
வன்றுசேரனுக்கருட்கணருளிவிண்மறைந்தனன்.

இ-ள். என்று கண்களினின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிந்து வீழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து, அவர்முன் நின்று, ஐயனே! உலகத்தவர் உய்யும்படி நீண்ட சிவகிரியின்மீது, ஒளிவிளங்கும் கோயில் விரைவுற றச் செய்தற்குக் கிருபைபுரிதல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அப் போது சேரராசனுக்குத் திருவருணோக்கஞ் செய்து ஆகாயத்தின் மறைந் தருளினர். (கசு)

என்னையாளுமெம்பிரானெனக்குநன்களித்திடு
மந்நிலக்கணாலயங்குயிற்றுவோமென்றன்புகூர்

தன்னுளங்களிப்புமிக்கிருந்ததாலமாலிகை
மன்னவன்றெரிக்குமேல்வைமயனும்வந்துதோன்றினன்.

இ-ள் எனை யடிமை யாக வுடைய கந்தவேள், எளியனேனுக்குக் காட்சியளித்த அந்த இடத்தின்கண் ஆலயத்தைச் செய்வோமென்று அன்புமிக்க தனது மனம் களிப்பானது உற விருந்த பனம்பூ மாலையைத் தரித்த அரசன் றெரிக்குஞ் சமயத்தில் மயன் என்பானும் வந்தனன் ()

வானகந்தணந்தடைந்தமயனைவானவன்றழீஇ
நானருந்தவம்புரிந்தநன்னர்நீபுகுந்தனை
தேனலர்ந்தசோலைசூழ்சிவாசலத்தின்மேற்செவ்வேற்
கோனவற்குமந்திரங்குயிற்றுகென்றுகூறினன்.

இ-ள். ஆகாயத்தி னின்றும் வந்து சேர்ந்த தேவதச்சனை, சேர ராசன் தழுவி, நான் அரிய தவத்தைச் செய்த நன்மையினாலே நீ வந்து சேர்ந்தனை, தேன் பரந்த சோலைகளாற் சூழப்பட்ட சிவகிரியின் மீது, சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக் கடவுளுக்கு ஆலயத்தைச் செய்க வென்று சொன்னான். (உ௪)

உதியர்கோனுரைத்தவாறுமொள்ளிலைச்செவ்வேலினேன்
முதிர்பசும்பொன்மேனிகாட்டிமுன்மறைந்துநின்றது
மதியினாலுதித்துணர்ந்துவாயில்பச்சிமத்ததாய்
விதியினாலிழைத்தனன்விமானமொன்றுமேலையோன்.

இ-ள். சேர ராசன் சொல்லியவற்றையும், ஒளி பொருந்திய இலைத்தொழின் முற்றிய சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் மாற்றுயர்ந்த பசிய பொன்போலுந் தமது வடிவத்தைக் காட்டி முன்மறைந்து நின்றதனையும், தன்னறிவினால் ஆராய்ந்து, தேவத் தச்சன் ஆனவன் மேற்கு வாயி லுடையதாக, சிற்பவிதிப்படி ஒரு விமான மொன்றைச் செய்தனன். (உஉ)

சேரர்கோனியற்றுமாதவச்செழுந்திரட்சியோ
வாரணத்தினந்தமோவெம்மண்ணலன்பர்சிந்தையோ
தாரகத்தினுட்பொருட்டயங்கியோங்குகுடிலையின்
பூரணத்ததோமயன்புனைந்துதந்தகோயிலே.

இ-ள். சேரராசன் செய்த பெரிய தவத்தினது செழிய கூட்டமோ? வேதத்தின் முடியோ? எமது பெருமையிற் சிறந்த குமாரக் கடவுளின் அன்டர்களது உள்ளமோ? பிரணவத்தினது உண்மைப் பொருள் விளங்கப் பெற்றோங்கிய சுத்தமாயையின் நிறைவோ? தேவத் தச்சன் செய்த அந்தக் கோயிலானது. (உரு)

கண்டகண்களோடுளங்களுங்கவர்ந்துகொண்டுமூ
தண்டரண்டகூடமும்பரந்துபாரடங்கலுங்
கொண்டிலங்குசோதிவீசுகோயிலுட்செவ்வேற்செவேள்
பண்டைமாமறைக்குணின்றபரிசுகாட்டிநின்றனன்

இ-ள். பார்த்தவிழிகளுடன் மனமும் ஆகிய இவற்றைக் கொள்ளை கொண்டு, பழைய அண்டங்களினும் வெளியண்டங்களினும் பரவி, பூமி முழுவதையும் உள்ளடக்கிப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியானது வீசுகின்ற கோயிலினுள்ளே சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக் கடவுள், பழமையாகிய வேதத்திற்குள்ளே நின்ற கோலத்தைக் காட்டி நின்றனர்.

பஞ்சதுந்துபிக்குழாமதிர்ந்தபைந்தருக்களு
மஞ்சிறைச்சுரும்புஞுவிண்ணவர்கண்பாரிசிந்தினர்
விஞ்சுமஞ்சொலித்தெனத்தொல்வேதவோதைவிம்மின
வஞ்சகங்கடிந்துளோர்கைவனசமுச்சிகூம்பின.

இ-ள் ஐந்து தேவ துந்துபிகளு மொலித்தன, பசிய தருக்கள் யாவும் அசைந்தன, அழகிய சிறகுகளை யுடைய வண்டுகள் வீழாத அத் தருக்களினிழலிலே வசிக்குந் தேவர்கள் கண்மழை பொழிந்தனர், மிக்க

ஐந்து வாத்தியங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து முழங்கினாற்போல, வேதவொலி மிக்கன, வஞ்சகத்தை நீக்கிய அடியவருடைய கரங்கள் ஆகிய தாமரை மலர்கள் உச்சியிற் கூம்பின. (உ௫)

சேலுருக்குறுங்கழுத்தகூர்மநாரசிங்கமைக்
கோலமோடுவாமனங்குலாவிராமர்மூவர்நீர்
நீலமாலெனத்திகழ்ந்துநின்றுகற்கிவடிவுதான்
மேலுதிக்குமாயனைத்தொடுத்தொர்சார்விளங்கவே.

இ-ள். மீன், உருக்கிச் செய்யப்பட்ட கழுத்தை யுடைய ஆமை, நரசிங்கம், கரிய பன்றியுடன், வாமனம், விளங்காநின்ற தசரத ராமன் மற்றைய பலராமன் பரசுராமன் நீலநிறத்தை யுடைய கண்ணன் என்னும் ஒன்பது வடிவங்களையுங் கொண்டு நின்று, இனிமேல் குதிரை வடிவத்தைக் கொள்ளும் நாரண மூர்த்தி துதிகூறி யொருபக்கத்தில் விளங்கவும். (உசு)

தோடவிழ்ந்ததாமரைச்சுரும்பினஞ்சுலாயதோ
ராடகப்பொகுட்டுவட்டவணையில்வைகுமந்தணன்
மாடணைந்துமாமணிப்பொன்மவுலிதாழ்த்தியேபராய்
நாடருந்தொல்வேதநான்குநன்னரின்னவிற்றவே.

இ-ள். இதழ்கள் விரிந்த தாமரை மலரின்கண், வண்டுக் கூட்டங்கள் சுற்றியுள்ள பொன்மயமான கொட்டையாகிய வட்டமுள்ள ஆசனத்தின் மீது வீற்றிருக்கின்ற பிரமன், பக்கத்திற் சேர்ந்து சிறந்த பொன்னாற் செய்யப் ட்ட கிரீடத்தைத் தாழ்த்தித் துதித்து, அறிதற்கரிய பழமை யாகிய நான்கு வேதங்களையும் நன்மையுடன் அத்தியயனஞ் செய்யவும். (உஎ)

மருவுநான்மருப்புமும்மதத்தவெண்பகட்டினோன்
கரியமேனிமுற்றுறங்கவின்படைத்தகண்களாற்

றெரியநோக்கிநூபுரத்தசெய்யசீரடிக்கணல்
வரிகொள்பாரிசாதமாமலர்க்குழாநிறைக்கவே.

இ-ள். பொருந்திய நான்கு கொம்பர்களையும் மூன்று மதங்களையும் உடைய வெள்ளையானை வாகனத்தனாகிய இந்திரன், சருநிற முடைய மேனியின்க ணுள்ள அழகுபெற்ற கண்களினாலே, அறியும்படிபார்த்து, சிலம்புகளை யணிந்த சிவந்த திருவடிகளிலே, சிறந்த வரிகளை யுடைய பாரிசாத புட்பத் தொகுதிகளை நிறைக்கவும். (உஅ)

ஏனையோர்கடத்தமேவலிற்றிளைப்பவெம்பிரான்
றானைவாணர்மகுடகோடிதரணிதாழவேழிசைத்
தேனவீணைவாணர்செஞ்செவிக்கருத்தவானெரீ
மானமீனையோட்டுவேல்வடிக்கணார்நடிக்கவே.

இ-ள். மற்றையோர்கள் தங்கள் தங்களுடைய பணிவிடைகளில் இருட்டவும், எமது கடவுளாகிய குகனது சேனை வீரர்களது கிரீடபந்திகள் பூமியின்கண் வணங்கவும், ஏழிசையாகிய தேனை வீணையில் வல்ல கந்தருவர்கள் செவ்விய காதிற்கு ஊட்டவும், மானையும் மீனையும் ஓட்ட வல்ல வேலாயுதம்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய தேவப் பெண்கள் ஆகாயத்தை விட்டு இறங்கிவந்து நடனஞ் செய்யவும். (உகூ)

விண்ணுளாரினெண்டிசைக்கண்மேயினாரின்மேதினிக்
கண்ணுளாரின்மாசுணக்கணங்களிற்கணக்கிலா
வெண்ணுளாரின்வீரவாகுவின்கையிற்பிரம்படிப்
புண்ணுளார்களாய்மிடைந்துவந்துவந்துபோற்றவே.

இ-ள் மேலுலகத் துள்ளவர்களுள்ளும், எட்டுத் திக்குகளினும் பொருந்திய இந்திரன் முதலாயினோருள்ளும், பூமியின்கண் வசிப்பவர்களுள்ளும், நாகர்கூட்டத் தவர்களுள்ளும், மதிக்கப்படாத அளவில்லாத

சணத்தவர்களுள்ளும், அளவிலார் வீரவாகு தேவரது கையிற் றரித்த பிரம்புகொண்டு அடிபட்டவர்களாய் செருங்கி வந்துவந்து துதிக்கவும்.

போற்றினோர்க்கும்பூசைதான் புரிந்துளோர்க்கும்பொங்குசீர்
சாற்றினோர்க்குமாறெழுத்தகந்தரித்துளோர்க்கும்வெண்
ணீற்றினோர்க்குநெஞ்சுளேநினைந்துளோர்க்குநீபனேன்
பாற்றினோர்க்குநோக்கருள்சுரந்தளிக்குமேல்வையில்

இ-ள். துதித்தவர்களுக்கும், பூசையைச் செய்தவர்க்கும், மிக்க சிறப்புகளை யெடுத்துச் சொன்னவர்க்கும், சடக்கர மந்திரத்தை மனத்தின்கண் நிறுத்தித் தியானித்தவர்களுக்கும், வெள்ளிய திருநீற்றைத் தரித்தவர்களுக்கும், கடப்பமாலையை யணிந்த கந்தக் கடவுளானவர் தவத்தைச் செய்தவர்க்குந் திருநோக்கஞ் செய்து கிருபை சுரந்து வழங்குங் காலத்தில். (ருக)

கலி நிலைத்துறை.

தாதைவெண்ணிலாத்திங்கட்சூடினேனெனத்தானு
மாதவஞ்செறிசேயொளிப்பரிதிகளனந்த
மீதொறுங்குரவணிந்தனவெயில்விரிசெழும்பொற்
சீதமாமணிநிழலுமிழ்மவுலிமேற்றிகழ.

இ-ள். தந்தையா ராகிய பரமசிவன் வெள்ளிய சந்திரிகையையுடைய பிறையைத் தாமுந் தரித்தவரைப் போலவும், பெரிய தவம் மிகுத்த சிவந்த ஒளியையுடைய அளவில்லாத சூரியர்கள் தம் உடம்புகடோறும் குராமாலையைத் தரித்தாற் போலவும், ஒளிவிரிந்த சிறந்த பொன்னாலாகிய, குளிர்ந்த அழகிய இரத்தினங்கள் கிரணத்தைக்காலும் கிரீடங்கள் சிரமீது விளங்கவும். (ருஉ)

பெற்றதந்தைபோற்பிறங்கழல்விழியுமைந்நீல
முற்றகண்டமுமிவர்க்குமுண்டோவெனக்கோதி

லுற்றநெற்றியிற்சுடர்மணிச்சுட்டியுங்கழுத்தின்
மற்றிழைத்தகோமளக்கட்டுவடமுமேவாய்ப்ப.

இ-ள். தம்மை யீன்ற பிதாவைப்போல, விளங்குகின்ற அக்கினிக் கண்ணும், மேகத்தின் சரிபநிறமுள்ள திருக்கண்டமும், இவர்க்குமுள் ளதோ வென்று சொல்ல, குற்றமில்லாத நல்லிலக்கணம் பொருந்திய நெற்றியி னிடத்து. ஒளிகொண்ட இரத்தினச் சுட்டியும், திருக்கண்டத் தில் இரத்தினமிழைத்துச்செய்யப்பட்ட நீலரத்தின வடமும் பொருந்தி யழகு செய்யவும். (ருரு)

பார்த்தகண்களும்பரசினோரிதயமும்பார்க்குங்
கூர்த்தகட்பெருங்கடலருட்டரங்கநீர்கொழிப்பச்
சீர்த்தவாண்முகக்கதிர்நிலாமுழுத்தவெண்டிங்கள்
வார்த்தைமாமறைவாய்ச்சிறுநகையமுதொழுக.

இ-ள். தரிசித்த விழிகளும், துதித்தவர்களுடைய மனமும், காண் கின்ற ஒளிமிக்க திருக்கண்களி னின்றும் பெருமைகொண்ட அருட் சமுத்திரத்தே திரைகளாகிய நீர் ஊறவும், சிறப்புடைய ஒளிபொருந் திய முகமாகிய சந்திரிகை பொருந்திய பூரணசந்திரனிடத்துள்ள, பெரிய வேதவசனங்களை வசனிக்கின்ற திருவாயி னின்றும் குறுமுறுவ லாய அமிர்தம் ஒழுகவும். (ருச)

முதுமறைக்கடலமுதினைமுகந்துண்டுதேக்கி
யெதிரெடுத்தனமான்மதந்தவழிணைச்செவியிற்
பதுமராகமும்விசும்புறுபசும்பொனும்பழுத்துக்
கதிர்மிடைந்தபூங்கொடுங்குழைகவின்றெடுங்கிடப்ப.

இ-ள். பழமையாகிய வேதமென்னுஞ் சமுத்திரத்திற் றோன்றிய அமிர்தத்தை யொண்டு பருகி நிறைத்துத், தேக்கெடுத்தாற்போல, கத் தூரி பொருந்திய இருகாதுகளினும் பதுமராகமும், மாற்றுயர்ந்த பசிய

பொன்னும் முதிர்ந்து ஒளிமிக்க பொலிவாகிய விளைந்த குண்டலங்கள் அழகுடனே கிடப்பவும். (ருடு)

பசுருப்பரையருத்துபால்பவளவாய்சிந்தி
வச்சிரத்திருமார்பிடைப்பரந்தனமணித்தார்
முச்சகந்திகழ்முத்தமாணிலவுமிழ்குழித்தண்
செச்சையுங்கமழ்செச்சையுஞ்சிறுவெயில்விரிப்ப.

இ-ள். பசுமையாகிய உருவத்தை யுடைய உமாதேவியார் ஊட்டிய பாலானது, பவளம்போன்ற திருவாயினின்றுஞ் சிந்தி, வைரமுள்ள அழகிய மார்பினிடத்தே பரந்தாற் போல, மூன்று உலகத்தும் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய முத்துமாலையினது ஒளியுங் காலுகின்ற குளிர்ந்த வெட்சிமாலையுங் குராமாலையும் சிறிய ஒளியை எறிப்பவும் .()

புயங்களிற்செழுந்தாமரைபூத்தெனவலயம்
வயங்கமுன்கையிலங்கையந்தாமரைமலர்க்குப்
பயங்கொள்பாசடைபோலொளிபழுத்தபொற்கடகந்
தயங்குகோமளப்பசுங்கதிர்தழைத்துவில்விளைப்ப.

இ-ள். திருத்தோள்களினிடத்தே அழகிய தாமரைமலர் பூத்தாற் போல, வாகுவலயங்கள் விளங்கவும், முன்கையில், கையாகிய தாமரை மலருக்கு நீரினிடத்துள்ள பசிய இலைபோல ஒளிவிளங்கிய பொற் கங்கணங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மரகத ரத்தினத்தின் பசிய ஒளிபோல மிகுந்து ஒளியைச் செய்யவும். (ருஎ)

மணிவிளிம்பெறிகோசிகம்விளங்கவான்மருங்கி
லணிதிகழ்ந்தொளிர்திருவரைஞாணழகெறிப்பத்
தணிவின்பாமறையொலிச்சிறுதண்டைநூபுரங்கிண்
கிணிசரோருகங்கவற்றுசேவடிமிசைக்கெழும.

இ-ள். இரத்தின விளிம்புசெய்த பட்டாடை, இடையினிடத்தே விளக்கவும், அழகுமிகுந்து விளங்கும் திருவரையின்கண் நாண் அழகை வீசவும், ஓய்தலில்லாத சிறந்த வேதவொலியும், சிறிய தண்டைகளும், சிலம்புகளும், கிண்கிணியும், தாமரைமலர்களையும் வருத்துகின்ற சிவந்த திருவடிகளினிடத்தே பொருந்தவும். (ருஅ)

நிலைத்தகோலமும்பேரொளிவடிவமுநிறைந்தே
நிலைத்ததாமமுங்காமர்பேரணியுநீண்முடிமே
னிலைத்தவாசியுஞ்செய்திருவருளுநேர்தோன்ற
நிலைத்தசேரர்கோனெடுங்கணீர்நிலைப்பிலனுன்.

இ-ள். நிலைபெற்றுள்ள அழகும், பெரிய ஒளியை யுடைய திருவுருவமும், நிறைவுற்று நிலைத்த மாலைகளும், அழகிய சிறந்த ஆபரணங்களும், நீண்ட திருமுடிகளினிடத்து நிலைபெற்றுள்ள மாலையும், செய்கின்ற திருவருளும் சேரிற் காணுமாறு குகனுர் தோன்றச் சேராசன் நீண்ட கண்களினின்றும் நீரை யிடையறுது பொழிந்தான். (ருகூ)

குவித்தகைகளுங்கொலைமுதற்றரும்புலனைந்து
மவித்தநெஞ்சமும்வஞ்சம்வேரறுத்தவாறெழுத்துஞ்
செவித்தசிந்தையுஞ்சிற்றுயிர்த்தன்மைபோய்த்தெளிந்துற்
பவித்தஞானமுந்தலைப்படப்பரவசனுஞன்.

இ-ள். அஞ்சலி பண்ணிய திருக்கரங்களும், கொலை முதலிய பாவத்தைத் தருகின்ற ஐம்புலன்களையும் போக்கிய மனமும், வஞ்சகத்தின வேரைக்களைந்த சடக்கர மந்திரத்தைச் செபித்த மனமும், சிறிய பசுத்துவம் நீங்கித் தெளிவுற்றுத் தோன்றிய சிவஞானமும் தோன்றப் பரவச மடைந்தான் (சேராசன்.)

"கொலை முதல்" என்றதனுற் பாதகங்களெல்லாங் குறிக்கப்படும். புலனைந்தாவன—சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம். ஆறெழுத்

தின் விவரங்கள் யாவுஞ் சிவராத்திரி புராணப் பாயிர வுரைக்கண் இனிது விளக்கியுள்ளாம். "ஞானமென்ப தலனருண் ஞானம்" என ஞானேந்த்ரரங் கூறுமாகலின், ஈண்டு "ஞானம்" என்பதற்குச் சிவ ஞானமென வுரைத்தாம். அருண்ஞானம், பரஞானம், தத்துவஞானம், மெய்யுணர்வு, பரோக்ஷ ஞானம், திருவடி ஞானம், அத்துவித ஞானம், பதிஞானம் எனபவு மதுவே. (ச0)

ஐயன்வாண்முகநகைமதியமுதுண்டுதேக்கி
யெய்துகாமரில்வைத்தகணிமைப்பிலனுகிச்
செய்யபானுவிற்பிறங்கிடத்தோன்றவுஞ்சேரன்
மையிறேவரிலொருவனென்றுரைப்பமன்னினனுல்.

இ-ள். குமாரக் கடவளது ஒளிபொருந்திய முகத்தி னின்றுந் தோன்றும் புன்முறுவலாகிய அமிர்தத்தைப பருகி நிறைத்து, இயற்கையாகப் பொருந்திய அழகினிடத்திலேவைத்த கண்கள் இமைத்த லிலலாதவனுகி, சிவந்த சூரியன் போல விளங்கித் தோன்றவும், சேரன்குற்ற மில்லாத தேவருள் ஒருவனென்று கண்டோர் கூறநின்முன். (சக)

கோச்சகக் கலிப்பா.

மாமணிச்செவ்வேற்சேய்நின்வாசச்சரோருகச்செந்
தேமலர்ப்பொற்றுள்வணங்காச்சென்னியுஞ்சென்னியோ
தூமறைத்தொல்லோனுதற்கட்டோன்றுமுந்தன்சோதியுருக்
காமரெழில்காணுப்புன்கண்களுங்கண்களோ.

இ-ள் அழகிய இரத்தினம் போன்ற சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய கடவுளே, தேவரீரது வாசனையை யுடைய தாமரை மலரைப் போன்ற அழகிய திருவடிகளைப் பணியாததலையுந் தலையாகுமோ? சுத்த மாகிய வேதங்களுட் கூறப்பட்ட பழம்பொருளாகிய சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்களி னின்றுந் தோன்றிய தேவரீரது, ஒளிவடிவின் எழிலைக்காணுத இழிந்த கண்களும் ஒரு கண்களெனப்படுமோ?

மணி = அலங்காரத்தை யுடையது. மண் = அலங்காரம். வேசுடி யாற் சுழுவப்படுவது எனலுமாம். வேல் = பகைவரை வெல்வதற்குக் கருவியாயுள்ளது. சேய் = செந்நிறமுடையவன், சிவகுமாரன். சென்னியோ, கண்களோ என்றவற்றின்க ணுள்ள ஓகாரங்கள் எதிர்மறைப் பொருளின்கண் வந்தன.

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை

என்ற திருக்குறள் கூறுதற்கேற்ப, "சென்னியுஞ் சென்னியோ" என்றார். "கண்களுங் கண்களோ" என்றார், மண்ணினும் மரத்தினும் கல்லினுங் கண்கள் இருப்பன வன்றிப் பீலிக் கண்ணு முண்டாகலின். எனவே குமாரக்கடவுளின் ஒளிவடிவின் அழகைக் காணுங் கண்களே, கண்களெனப்படு மென்றாராயிற்று இங்ஙனமேயுள்ள செய்யுள் ஒன்று தருதும்.

சூதசங்கிதை - முத்தி காண்டம்.

அரியானை யாவருக்கு மன்பருள மேய
பெரியானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணுநெடு வேதப்
பரியானைப் பண்ணவர்கள் பண்ணவனைக் கண்டங்
கரியானைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
காலகா லனைக்காணுக் கண்ணென்ன கண்ணே (சுஉ)

வேள்விதருதகரூர்வேலோய்நின்றொற்றெழுத்தின்
கேள்விநறவருந்தாக்கேள்வியுங்கேள்வியோ
மூளுநிருதர்முரணடக்கிநின்றேய்நின்று
ணளம்புயமுகவாநாசியுநாசியோ.

இ-ள் யாகத்தினின்றும் உண்டான ஆட்டு வாகனத்தை நடாத்தும் வேலாயுதக் கடவுளே! தேவரீரது சடக்கர மந்திரத்தின் கேள்வியாகிய தேனையுண்ணாத செவியும் ஒருசெவி யாகுமோ? பகை மூண்ட

அசுரர்களது வலியை யடக்குகின்ற கடவுளே! தேவரீரது அன்றலர்ந்த தாமரை யலர்போன்ற திருவடிகளை முகவாத மூக்கும் மூக்காகுமோ?

ஆட்டுக் கடாவாகனத்தில் ஏறியருளிய சரிதத்தைக் கந்தபுராணத்தும், எம்மாற் செய்யப்பட்ட குமார தரிசனம், சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் என்னு நூல்களினும் பரக்கக்காண்க. மற்றையவற்றிற்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க. இங்ஙனமே "கொங்கையோர் வண்டினந் தேன்கூட்டுணும் பூங்கூந்தன் - மங்கையோர் பங்குடையோன் மான்புலித்தோலுடையான் - கங்கையோ டரவணியுங் கவின்சடையோன் கனலார்-செங்கையோன் சீர்கேளாச் செவியென்ன செவியே - சிவபிரான் சீர் கேளாச் செவியென்ன செவியே" என்று சூதசங்கிதையுங் கூறிற்று. (

அண்டர்சேனாதிபநின் சீர்பாடியாரணமுந்
தண்டமிழு நுவலாத நாவுநாவோ
பண்டைமறைதொடராப் பண்ணவநின் பாதமலர்
கண்டுசிரமுகிழாத கைகளுங்கைகளோ.

இ-ள். தேவசேனாபதியே! தேவரீரது சிறப்பைப் பாடி, வேதங்களையும் இனிய தமிழையும் கூறாத நாவும் நாவெனப்படுமோ? பழமையாகிய வேதங்களும் கண்டறியாத கடவுளே! தேவரீரது தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களைத் தரிசித்துத் தலைக்கட் குவிவுறாத கைகளும் கைகளெனப்படுமோ.

தேவசேனாபதி மூர்த்தம் சோடசமூர்த்தத்துள் மூன்றாவது மூர்த்தம். அதனியல்பை, "ஞானசக்தி தரஸ்கந்தோ தேவசேனாபதிஸ்ததா" எனவரூஉம் குமார தந்திரசுலோகத்திற் காண்க.

ஆரணம் - ஆரணியகத்தை யுடையது, அருணசம்பந்தமான கீதங்களை யுடையது, வேதம். பண்டை மறைகளாவன - தைத்திரியம், பௌடிகம், தலவகாரம், சாமம் என்பன இவ்வாறு தொல்காப்பியப் பாயிர வுரைக்கண், ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைத்துளார்.

தாலுவுந் தாலுவோ" என்றார், மரம், மண், கல் என்னும் இவற்றின் நாக்களுடன் சிற்கைநா, கலைநா என்வுமுளவாகலின் என்க. இவ்வாறேயுள்ள மேற்கோளொன்று தருதும்.

சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.

நான்கடியின் மிக்குவந்த கலித்தாழிசை.

அவஞான மதுசேர்ந்திகலையா மற்சைவ
சிவஞான மெய்ம்மையினைத் தெள்ளியுய நம்மூர்
நவமான சந்நிதியி னண்ணியெமை யாளுந்
தவமானன் சீருரையாத் தாலென்ன தாலே
சரவணன் சீருரையாத் தாலென்ன தாலே. (சச)

பன்னிருதோட்சேவற்பதாகையெஃகுவேற்செவ்வே
ணின்னிருபூந்தாட்கிரங்காநெஞ்சமுநெஞ்சமோ
பொன்னிவர்பூங்கோயிற்புறஞ்சூழறங்காவற்
கன்னிமதில்சூழாதகால்களுங்கால்களோ.

இ-ள் பன்னிரு திருப்புயங்களையுடைய சேவற்கொடியையும் கூரிய வேலாயுதத்தையுமுடைய கடவுளே! தேவரீரது பொலிவாகிய இருதிருவடிகளுக்கும் இரங்காத உள்ளமும் உள்ள மெனப்படுமோ? அழகுமிக்க பொலிவாகிய கோயிலின் பக்கத்திற்சூழ்ந்த தருமக்காவலையுடைய புதிய மதிலைச் சூழாத கால்களுங் கால்களோ? (சரு)

பைங்கண்மயிலோய்நிற்பரசநாவாய்குவிப்ப
வங்கையெழில்காணக்கணுயிரமாயிரமா
யுங்குவைபெற்றோரிருப்பவோர்வாயுமிவ்விரண்டு
செங்கையுங்கணும்படைத்தோர்செல்வமுஞ்செல்வமோ.

இ-ள். பசியகண்களையுடைய மயில்வாகனத்தை யுடைய கடவுளே! தேவரீரைத் துதித்தற்கு நாவுடைய வாய்களையும், கூப்புதற்கு அங்கை

யையும், அழகைத்தரிசித்தற்குக் கண்களையும் ஆயிரம் ஆயிரமெனக் கூட்டமாகப் பெற்ற அடியவர்கள் இருப்பவும், ஒருவாயும் இரண்டு இரண்டாகிய சிந்தைகளும் கண்களும் பெற்றவரது செல்வமும் ஒரு செல்வமெனப்படுமோ. ? (சசு)

தோளாமணிநிற்றெழும்பெர்தனான்றுமுற்றுந்
தாளாளர்தேவர்முடிதாழ்த்தத்தலைசிறந்தாய்
கோளாரவன்னெஞ்சங்குளையாதிந்நாள்காறும்
வாழாதிருந்தவவென்வாழ்க்கையும்வாழ்க்கையோ.

இ-ள். துளைசெய்யப் படாத இரத்தினமே! தேவரீரது பணித் தொழிலை எந்நாளுஞ் செய்யும் அடியவர்களைத் தேவர் தலைதாழ்த்தி வணங்க அவரிடத்துச் சிறந்து நின்றீர், வலிய மனமானது துன்பங் களைக் கொள்ளாநிற்கவும், அது இளகாதாக இத்தினம் வரையும் என் னிடத்துக் குடிகொள்ளா திருந்தவரே அடியேனுடைய வாழ்க்கையும் வாழ்வாகுமோ ? (சஎ)

பாயொளியொண்கோனல்கிப்பச்சிமத்துவாரமணிக்
கோயிலிடங்கொண்டென்னையுங்குடிகொண்டெனுளம்புக்காய்
சேயொளிவேற்சேய்நின்செயலிதுவென்றாலினப்புன்
ஞயுமரியணையினண்ணியுலகாளாவோ.

இ-ள். பரந்த ஒளியையுடைய அழகிய தலைவரே ! காட்சிகொடுத்த இந்த மேலைவாயிலை யுடைய கோயிலை வீற்றிருக்கு மிடமாகக் கொண்டு, என்னையும் அடிமையாக ஆண்டு, மனத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டு உறைந்தருளினீர், சிவந்த நிறத்தையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கட வுளே ! தேவரீரதுசெய்கை யிதுவேயாயின், மிகவும் இழிந்த நாய்களும் சிங்காசனத்தை யடைந்து வீற்றிருந்து உலகத்தை யாளமாட்டாவோ ()

கலி விருத்தம்.

இனையன துதிபுரியிறைவனெஞ்சினு
ணினைவனவரம்பலவாங்கினின்மலன்
றனையனதனுபதிதலைசுமந்திவான்
புனைதருமலர்பெய்பூம்புரையிற்போயினான்.

இ-ள் இவ்வாறாய துதிகளைச் செய்த சேரராசன் தன் மனத்துள் நினைத்த வரங்கள் பலவற்றையும் பெற்று, சிவகுமாரரது திருவுருவுணர் வைத் தன்சிரத்திற்றரித்துக்கொண்டு, தேவலோகத்துள்ள புட்பங்களைத் தேவர்கள் பெய்கின்ற பூம்புரை என்னுந் தலத்துட் போயினன். (சகூ)

சென்றதிசயம்பலதெரிசித்தைம்புலன்
வென்றவர்தொழுஞ்சிவகிரியின்மீக்குக
னன்றருளருளுருவளிப்பக்கண்டுகண்
டுன்றறல்சொரிதரத்துதிநிரப்பினான்.

இ-ள். பூம்புரை என்னுந் தலத்திற்போய் அதிசயம் பலவற்றை யுந் தரிசித்து, ஐம்புலன்களையும் வெற்றி கொண்ட முனிவர்கள் வணங் குஞ் சிவமலையின்மேல், குகக்கடவுள் அற்றைத்தினம் வழங்கிய திரு வருள் வடிவத்தைக் காட்டியருளத்தரிசித்து, கண்ணினின்று மிகுந்த நீர் பொழியத் துதிகளைக் கூறினன். (ருo)

மயில்வலோனருணெறிவழாதுபூழியன்
பயில்வொடுமுணர்த்தமாமயன்படைத்ததோர்
செயிரறுகோயில்சேர்ந்தருளினன்சிவ
சயிலவாலயநடுத்தயங்குமேலையோன்.

இ-ள். மயில்வாகனத்தில் வல்ல குமாரக் கடவுள் திருவருள்நெறி வழுவாமல், சோழராசன் பழக்கத்துடன் அறிவிக்க, பெரிய தேவத்தச்

சன் செய்ததாய், குற்றமற்ற கோயிலையடைந்தருளினர், சிவகிரியின் ஆலய நடுவிலே விளங்கும் மேலவராகிய கந்தப்பெருமான். (ருக)

புரந்தரன்முதலியோர்போற்றும்பூம்புரை
மிரந்தரம்வைகும்வேற்கிறைவனீடருள்
வரந்தரவாங்குபோய்மன்னர்மூவரு
மிரந்தரனெனப்பணிந்தெய்திமீளவும்.

இ-ள் இந்திரன் முதலினோர் துதிக்கும் பூம்புரை என்னுங் கோயிலின்கண் வீற்றிருக்கும் வேலாயுதக் கடவுள் மிக்க அருளையும் வரத்தையும் கொடுக்கும்படி, அவ்விடத்தில மூவேந்தரும் சென்று, குறையிரந்து சிவபெருமானெனப் பாவித்துப் பெற்றுப் பின்னரும். ()

நீங்கருமேவலினினைத்தமிச்சையிற்
றேங்கமழ்பூம்புனந்திகழுமேனமா
லோங்கலின்வளம்பலவுமற்றினோர்சொல
வாங்கவர்காண்டொறுமவாமிக்காயினர்.

இ-ள். பிரித்தற்கு அரிய பணிவிடைசெய்ய நினைத்து, தம் இச்சையுடன் வாசனை வீசுகின்ற பொலிவாகிய தினைப்புனங்கள் விளங்குகின்ற, பெரிய வராகமலையினது வளப்பங்களையெல்லாம் அங்குள்ள முனிவர்கள் சொல்ல, அவர்கள் காணுந்தோறும் ஆசை மிக்கவரானார். (ருஉ)

தமிழ்பயில்பூம்புரைதனிற்றருத்தரு
மமுதருவியிற்படிந்தமலன்றாயபா
லுமிழ்மலைகேழலம்பறழுக்கூட்டிய
கமழ்மலர்ச்சிகரமுங்கண்டுபோற்றியே.

இ-ள் தமிழ்பொருந்திய பூம்புரையிடத்தில் மரமானது கொடுத்த அமுதம்போன்ற அருவிச் சுனையின்கண் மூழ்கி, நிருமலராகிய சிவபெருமான், சுத்தமாகிய பாலினை வருத்தமுற்ற பன்றிக்குட்டிகளுக்கு ஊட்டிய பூமணங்கமழும் வராகமலையையுங் கண்டு துதித்து. (ருச)

அந்நாள்வழுதியர்ச்சித்தலிங்கமும்
வந்தனைபுரிந்துதொல்வராகமாமுனி
முந்தொருபகற்சிவயோகமுற்றுறத்
தந்தநற்குறியையுந்தாழ்ந்துபோற்றியே.

இ-ள். அந்தக் காலத்திலே பாண்டியராசன் அருச்சனை செய்த இலிங்கத்தையும் வணக்கஞ் செய்து, பெரிய வராகமுனிவர் முன்னர் ஒருநாள் சிவயோகங் கைகூடப்பட்டபடி தாபித்துப் பூசித்த நல்ல சிவலிங்கத்தையும் வணங்கித் துதித்து. (ருரு)

முடிபுனைமன்னவர்முன்புறையக்கரங்
கொருமுடிவளனுமுட்கொண்டுபார்த்தனுங்
கடவுளும்பொருந்துமார்க்கண்டயந்தனின்
மடலவிழ்தடவநீள்வனமும்போற்றியே.

இ-ள். கிரீடத்தைத் தரித்த அரசர்கள், முன்னர்க் காலத்திற் சிவன் வீற்றிருந்த அழகிய ஒரு சிகரத்தின் வளப்பத்தையும் மனத்தினுணர்ந்து, அருச்சுனனும் குமாரக் கடவுளும் இருந்த மார்க்கண்டயம் என்னும் மலையில் உள்ள இதழ்கள் விரிந்த பெருமையையுடைய நீண்ட முல்லை வனத்தையுந் துதித்து. (ருசு)

மேதகுபூதமோரைந்துமேலைநாட்
போதுதூவிலிங்கமோரைந்தும்போற்றிவண்
சீதவாவியும்படிந்தமலைதேனுவாய்
மாதவம்புரிபசுமலையும்போற்றியே.

இ-ள். மேன்மையான தகுந்த பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களுக் முன்னர்ப் புட்பங்களைத் தூவி யருச்சித்த இலிங்கங்களைந்தையும் துதித்து, அவ்விடத்திலுள்ள குளிர்ந்த தடாகத்திலும் தோய்ந்து, திருமலையாகிய உமாபிராட்டியார் பசுவாகிப் பெரிய தவத்தைச் செய்த பசுமலையையுந் துதித்து. (ருஎ)

மிக்கிருவகைத்திரிவேணிசங்கமந்
தொக்கதீர்த்தமுமரன்சடையிற்றோன்றிய
தெக்கணமேவுகேதாரதீர்த்தமு
மொக்கமூழ்கிப்பிரணவவொண்பாறையும்.

இ-ள். மேற்பட்ட இருவகைத்தாய, திரிவேணி சங்கமம் என்னுந் தீர்த்தத்திலும், சிவபெருமானது சடையினின்றுந் தோன்றிய தெற்குத் திசையின்கணுள்ள கேதார தீர்த்தத்திலும் ஒருசேர முழுகி, அழகிய பிரணவப் பாறையினையும். (ருஅ)

வணங்கிமங்கலசிருங்கத்தின்வள்ளிதோள்
புணர்ந்தசெப்புனைமணக்கோலம்போற்றியே
ரிணங்கியசித்தவெற்பிறைஞ்சிவேளனை
யணங்குறுபுண்ணியப்புனலுமாடியே.

இ-ள். பணிந்து, மங்கல சிருங்கத்தின்கண் எழுந்தருளி யிருக்கும், வள்ளியம்மையாரது தோள்களைச்சேர்ந்த குமாரக் கடவுள் தரித்த திருமணக் கோலத்தைத் துதித்து, அழகு பொருந்திய சித்தமலையை வணங்கி, குமாரக் கடவுளதும் அம்மையாரதும் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய புண்ணிய தீர்த்தங்களினும் முழுகி.

குகப்பிரான் மங்கலக் (கல்யாண) கோலத்தைக் கொண்டு வீற்றிருந்தலின் அம்மலை மங்கல சிருங்கம் எனப் பெயர் பெற்றது. வள்ளி-வள்ளிக் கிழங்கெடுத்த குழியினிற் பிறந்தமையால் வள்ளியெனப் பெயர் பெற்றார். "பாத்திபடுவள்ளிப் படுகுழியில் வந்திடலால் - வாய்த்த வியனாமம் வள்ளியெனக் கூறினரே" என்றது கந்தபுராணம். வள்ளியம்மையாரை இலவலி நாயகி யென்ப வடநூலார். (ருகூ)

சந்திரகிரிச்சசிதீர்த்தமும்பிற
வந்ததீர்த்தங்களுமலரயன்கிரிக்

கொந்தவிழ்தடங்களுங்குடைந்துமால்கிரி
யுந்துதொல்வளங்களுமுவந்துபோற்றியே.

இ-ள். சந்திர கிரியின்கணுள்ள சசிதீர்த்தத்திலும், ஏனைய தீர்த்தங்களிலும், தாமரை மலரின்மேலிருக்கின்ற பிரமமலையின்கணுள்ள பூங்கொத்துகள் மலர்ந்த தீர்த்தங்களிலும் முழுகி, நாராயண கிரியின்கணுள்ள மேற்பட்ட பழைய வளங்களையும் மனமகிழ்வுற்றுத் துதித்து.

சந்திரன்=உலகங்களை மகிழ்விக்கப் பிரகாசிப்பவன். சசி=சசத்தை யுடையது. சசம்=முயற் களங்கம். சந்திரனாலுண்டாக்கப்பட்டதாகலின் அப்பெயர்பெற்றது. அயன்=பிறத்தலில்லாதவன். இது அமரர், இமையவர், வெள்ளாடு, பசி என்பன போன்ற உபசாரமொழியாம். மால்=பெருமையை யுடையவன். (௬0)

திரிபுரைவரையினுஞ்சிவாசலத்தினும்
வருவனதீர்த்தமுமற்சதீர்த்தமு
மருமறைமறைதிருவாவினன்குடி
தருசரவணமெனத்தபங்குதீர்த்தமும்.

இ-ள். சத்திகிரியினும் சிவகிரியினும் உள்ள தீர்த்தங்களையும் மற்சதீர்த்தத்தையும், அரிய வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்தற்கிடமாய திருவாவினன்குடி என்னுந் தலத்தில் உள்ள சரவணம் என்னும் பெயருடன் விளங்கிய தீர்த்தத்தையும்.

திரிபுரை—திரி=மூன்று, புரை=புரத்தை யுடையவள். புரம் என்பது ஈண்டு வடிவத்தையுணர்த்திற்று. மூன்று வடிவமாவன - அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்பன. வரை என்னுங் கீற்றின்பெயர், உவமையாகுபெயராய்க் கணுவிற்காகி, அது சினையாகு பெயராய் மூங்கிலுக்கு ஆகி, அது தானியாகு பெயராய் விளைதற்கிடமாகிய மலையை யுணர்த்தலின் மும்மடியாகுபெயர். சிவாசலம் - வடநூன் முடிபு. தீர்த்தம்= திருத்தத்தைச் செய்வது. (௬௧)

சிறந்தவில்வாடவித்தேனுதீர்த்தமு
முறைந்தசண்முகநதியொலிகொடீர்த்தமு
நிறங்கொள்பாலோடையுநேர்ந்துசென்றுசென்
றறந்தவாதாடிவந்தனைகளாற்றியே.

இ-ள். சிறப்புற்ற வில்வாரணியத்தின்கணுள்ள தேனு தீர்த்தத்தும், நன்மையுற்ற சண்முக நதி என்னும் ஒலிகொண்ட தீர்த்தத்தும், நிறத்தையுடைய பாலாவியினும் மனமொருமைப்பட்டுப் போய்ப்போய், அறநெறி தவறாது முழுகி வணக்கங்களைச் செய்து.

வில்வ=அடவி, வில்வாடவி எனத் தீர்க்கசந்தியாய்ப் புணர்ந்தது. சண்முகம் என்பதற்கு முன்னர் உரைத்தாம். நதி யாவது—மேற்கினின்று கிழக்கு முகமாக ஓடி வருவது. ஓடை=ஓடி நிறைந்தது. சென்று சென்று என்னும் அடுக்குத் தொழிற் பன்மைப் பொருளில் வந்தது. ()

முன்புபோலாவினன்குடியின்மூவரு
மன்புமீதூரவந்தடைந்துவைகுநாட்
கொன்கொள்வேற்கிள்ளியுங்குமரிச்சேர்ப்பனு
மின்கொடந்நாட்டிடைவிடைகொண்டெய்தினர்.

இ-ள். முன்னர்ப் போலத் திருவாவினன் குடியென்னும் பழநித் தலத்தில், சேரன் சோழன் பாண்டியன் என்னு மூன்றரசர்களும் அன்பானது அதிகரிக்கவந்து சேர்ந்து இருக்குங் காலத்தில், பெருமையைக் கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த சோழனும், குமரித் துறையையுடைய பாண்டியனும், ஒளி மிக்க தமது நாட்டினிடத்து உத்தரவு பெற்றுச் சென்றார்.

முன் என்னும் இடைச் சொல், பு - என்னுஞ் சாரியை பெற்று முன்பு என்றாயிற்று. இது காலப் பொருட்டு. மூவர் - தொகைக் குறிப்பு. மீதூரல் - மிகுதியாதல். (கூரு.)

அரசர்கணட்பகலாதகன்றபின்
புரசைமால்யானையம்பூழியர்க்கிறை
விரைசெய்பூம்பொழிற்குடநாடுமேவியேழ்
தரையுமோர்வெண்குடைநிழலிற்றங்கியே.

இ-ள். சோழ பாண்டிய அரசர்களின் சிநேகம் நீங்காது இருந்து, அவர் தம்மூர்க்குச் சென்றபின்பு, கழுத்திடு கயிற்றைக்கொண்ட பெரிய யானைச் சேனையை யுடைய சேர ராசன், வாசனை வீசுகின்ற பொலிவாகிய சோலைகளை யுடைய குடகநாட்டை யடைந்து ஏழு தீவுகளையும் ஒரு வெண் கொற்றக் குடையின் நிழலில் வீற்றிருந்து அரசு செய்து.

அரசர்=குடிகளை ஆளுதலாற் பிரீதிப் படுத்துவோர். மதத்தாற் சதஞ் சிறந்து தானும் போர் செய்தற் குரிய யானை, சேனைகளுட் சிறத்தலான், "புரசை மால்யானையம் பூழியர்க்கிறை" என்றார். இங்ஙனமே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். தும்பைத் திணை கூற வந்தார் "தானை யானை குதிரை யென்ற - நோனாருட்கு மூவகை நிலையும், என்று சூத்திரித்தார். யானை யுடைய படைகாண்டன் முன்னினிதே" என்றார் இனிய நாற்பதுநூலாரும். எழ்தரை - நாவலந்தீவு, குசத்தீவு, சான்மலித் தீவு முதலிய ஏழ்நிலங்களாம். ஏழ் - என்றதை மெய்யீற் றெண்ணுப் பெய ரென்பர் தொல்காப்பியனார். நன்னூலார் உகர வீற்று எண்ணுப் பெயரென்ப. (கூசு)

அருந்தவராசிகளறையவானவர்
விருந்தெதிர்கொளமுழவதிரவிண்மிசைக்
கருந்தடங்கண்ணிசேயொடுந்தங்கண்ணுத
லிருந்தவொண்கயிலையங்கிரியிலெய்தினான்.

இ-ள். அரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்துக்களைச் சொல்ல, தேவர்கள் விருந்தாக வந்து எதிர்கொண்டுவர, முழவுகளொலிக்க, ஆகாயத்தி னிடத்துக் கரிய நீண்ட கண்களையுடைய உமை

யம்மையாருடனும் குமாரக் கடவுளோடும் சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, அழகிய கயிலை மலையை யடைந்து இன்புற்றான்.

தவர் - தப் என்னுந் தாதுவின் அடியாகப் பிறந்த வடமொழிப் பண்பைப் பெயர் தவம் என்றது, ஈண்டுச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவற்றை. அது,

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவு மாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

என்ற சிவஞான போத சூத்திர உரையா னுணர்க. விருந்து- புதுமை. அஃதாகு பெயர் முழவு எனினும் தண்ணுமை எனினும் ஒக்கும். முழவு எனவே பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை, கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை தடாரி, அந்தரி, முரசு, சந்திர வளையம், மொந்தை, பதலை, கண்விடுதூம்பு, கிளை, துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சம், விரலேறு பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறை முதலிய தோற்கருவிகளெல்லாம் பெறப்படும். அது "பேரிகை படக மிடக்கை யுடுக்கை" எனவரூஉஞ் சுத்தானந்தப் பிரகாச பாத நூற் சூத்திரத்தா னுணரப்படும். கண்ணுதல் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. (சுரு)

கலி நிலைத்துறை.

செய்பழநிப்புராணமோதுவோர்செவிதாழ்த்துள்ளே
யாய்பவரிம்பரும்பரளப்பிலபோகமார்ந்து
தூய்மறையவன்பால்வைகுஞ்சூழலிற்றிருவந்துய்த்து
வேய்புரைதோளிபங்கன்வீட்டின்பங்கவர்வர்தாமே.

இ-ள். குமாரக் கடவுளினது பழநித் தலபுராணத்தை யோதுகின் றவரும், செவிகளைத் தாழ்த்தி மனத்தின்கண் ஆராய்ந் தறிவோரும்,

இவ்வுலகத்தும் மறுமையினும் அளவில்லாத போகங்களை யநுபவித்து, சுத்தமாகிய வேதத்தில் வல்ல பிரமதேவர் வாழுஞ் சத்திய லோகத்தினிடத்திருந்து செல்வங்களை யநுபவித்து, மூங்கிலை யொத்த தோளையுடைய உமாபாகராகிய சிவபெருமானோடு இரண்டறக் கலக்கும் சாந்துவித முத்தியின்பத்தைப் பெறுவார்கள்.

புராணம் = பழமை. அஃதாகு பெயராய்ப் பழைய வரலாற்றையுடைய நூலிற்கு ஆயிற்று. இம்பர் என்றதனால் அரசபோகம் முதலியனவும், ஆதி யரிவஞ்சம், நல்லரிவஞ்சம், ஏமத வஞ்சம், ஏமவஞ்சம், உத்தர குருவம், தேவ குருவம் என்னும் அறுவகைப் போக பூமியின் பங்களும், உம்பர் என்றதனால் நாகலோகம், விஞ்சையருலகு, இந்திர போகம் என்பவும் பெறப்படும். வேய்புரை தோளிபங்கன் எனக் கிளந்தது, அது மங்கலச் சொல்லாதலின் கோளுறுதற் கென்ப அவ்வாறே "வேயுறு தோளி பங்கன்' எனத் திருவநணெறித் தமிழ்வேதத்தும் அருளப்பட்டமை யறிக. வீடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் விடுதல் என்பது பொருள். விடுதலாவது—அநாதியே பந்தித்த மலத்தினின்றும் விடப்படுதல். (சுசு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செங்கைவேற்படையுஞ்செவ்வித்திருமுகமலரும்வாழி
கொங்கவிழ்கதம்பத்தாருங்குலவுதோள்வரையும்வாழி
சங்கரன்சேய்நூன்மார்புஞ்சதங்கையுந்தாளும்வாழி
பைங்கண்மாமயிலுஞ்சேவற்பதாகையும்வாழிவாழி.

இ-ள். சிவகுமாரராகிய குழந்தைவேற் பெருமானது, சிவந்த திருக்கரத்திற் றரித்துள்ள வேலாயுதமும், அழகுடைய ஆறு திருமுகங்களாகிய தாமரை மலரும் வாழ்க, வாசனை பரந்த கடப்ப மலர் மாலையும், அது விளங்கப் பெறும் திருப்புயங்களாகிய மலைகளும் வாழ்க, உபவீத முடைய திருமார்பும் சதங்கைகளும் அவற்றைத் தரித்த

திருவடிகளும், பசிய கண்களையுடைய சிறந்த மயில்வாகனமும், கோழிக் கொடியும் வாழ்க வாழ்க.

படைகளுக்குச் சிறந்ததாகலானும், ஞானசத்தியெனப்படலானும் வேற்படையை முதலில் விதந்தார். முகமலர், தோள்வரை - உருவகம். சங்கரன்=சுகத்தைச் செய்பவன். முருகக் கடவுள் உடல்வீதம் தரித்தமை, வேதாந்தத்தால் வரும் சிவஞானப் பொருளாயிருப்பவரும், அதனை யளிப்பவரும் தாமே யென்பதனை யுணர்த்தற் கென்க. என்னை?

> நூலுஞ் சிகையு நுவலிற் பிரமமோ
> நூலது கார்ப்பாச நுண்சிகை கேசமா
> நூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமா
> நூலுடை யந்தணர் காணு நுவலிலே.

என்று திருமந்திரங் கூறிற் றாதலின். (சுஎ)

விண்முகில்பொழிகவேதம்விளங்குகமறையோர்வாழ்க
மண்முகவரசர்நீதிவளர்கவானினங்கணல்க
பண்முதனல்வர்பாடல்பதிதொறுநிறைகபார்மேற்
சண்முகாருளுஞ்சைவசமயமுந்தழைகமன்னோ.

இ-ள். ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் மேகங்கள் மழையைப் பொழிக, நான்கு வேதங்களும் பொலிக, அந்தணர்கள் வாழ்க, நிலவுலகத்தி னுள்ள அரசர்களுடைய செங்கோல் வளருக, பசுக் கூட்டங்கள் விருத்தி யாகுக, பண்களைக் கொண்ட முதன்மையை யுடைய சமய குரவர் நால்வருடைய திருப்பாடல்கள் நகரங்கடோறும் பொருந்துக, பூமி யின்மேல் ஆறுமுகக் கடவுளது திருவருளும், சைவ சித்தாந்த சமயமுந் தழைத் தோங்குக.

முகில்=நீர் முகந்தலை யுடையது. வேதம் - வித் என்னுந் தாதுவி னடியாகப் பிறந்த பெயர். அறிதற்குக் கருவியாயுள்ளது என்பது பொருள். உலகியலற்கு முதற்கருவி மழையாகலின் மழையை முற்

கூறினர். "மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை" என்றார் நான்மணிக் கடிகையினும். அம்மழையும் வேதமந்திர பலத்தால் இடையறாது பொழிதலின் 'வேதம் விளங்குக" என்றும், அம்மந்திரத்தை ஓதி யாகம் வளர்ப்பவர் அந்தணராகலின் "மறையோர் வாழ்க" என்றும், அவர் இடையறா தொழுக்கற்கு அரசர் செங்கோல் காரணமாதலின் "பன்முக வரசநீதிவளர்க" என்றும், இவை நடத்தற்குப் பசுக்களின் பஞ்சகௌவியம் இன்றியமையாததாகலின் "ஆனினங்கணல்க" என்றும். இவைகளெல்லாம் விருத்தியாவதற்குத் தேவார திருவாசகங்களே காரணமாகலின், "பண்முதனல்வர் பாடல்" என்றும், அவை நான்குஞ் சைவ சித்தாந்தப் பொருளை அருள் வழிநின்று விளக்கலின் "சைவ சமயமுந் தழைக" என்றுங் கூறினர். இச்செய்யுள் காரணமாலையணி.

நால்வர் ஆவார் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். அவர்பாடிய பாடல்கள் இவ்வளவின வென்பது திருமுறைகண்டபுராணத்தானும் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தானும் உணர்க. பாடல்கள் - தேவார திருவாசகங்கள். இவை இருக்கு யசுர் சாம அதர்வணங்கள் போல, தமிழ் வேதம் எனப்படும். இவற்றின் அருமைகளை யெல்லாம் திருவருணைக் கலம்பக விருத்தியின் உரைத்துள்ளாம். சைவம் என்பது ஈண்டுச் சைவ சித்தாந்தத்தை யாகும். (சுஅ)

நல்லனபுரிவைகாவூர்நாடுசீர்நாளும்வாழ்க
செல்விமாதவங்கூர்கன்னிகாரமுந்திருந்திவாழ்க
பல்கலைதெரியுந்தானம்பயிலுமூதறிஞர்வாழ்க
மல்லலம்பழநிமூதூர்வாழ்கபல்வளஞ்சிறந்தே.

இ-ள். நல்லனவற்றைச் செய்கின்ற திருவைகாவூர் என்னும் நாட்டின் சிறப்பு எந்நாளும் வாழ்க, பரமேசுவரி பெரிய தவத்தைச் செய்த கன்னிகார வனமுஞ் சிறப்புற்று வாழ்க, பல சாத்திரங்களையும் ஆராய்ச்

தறிந்த அத்தலத்தின்கண் வசிக்கும் பேரறிவுடையார் வாழ்க, வளம் பொருந்திய அழகிய பெரிய பழநித் தலம் ஆனது பல வளங்களாலுஞ் சிறப்புற்று வாழ்க.

இந் நூலாசிரியர் தாம் பிறந்த இடம் சோழநாட்டி லுள்ள திருவைகாவூர் ஆதலின் "நல்லன புரிவைகாவூர்" என்று விதந்தார் என்க. வைகாவூர் என்பது வில் வாரணியத்தையாம். ஈண்டு எழுந்தருளி யிருக்குங்கடவுள் வில்வவனேச்சுரர் அம்மையார் வளைக்கை நாயகி, பூவை வல்லியம்மை தீர்த்தம் கூற்றுவ தீர்த்தம், வில்வ தீர்த்தம். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரால் தேவாரம் பெற்றுள்ளது இது சோழ நாட்டிலே திருவிசய மங்கைக்கு வடமேற்கே ஒருமைல் தூரத்துள்ளது. நாடு=யாவராலும் நாடப்படுவது. அன்றியும் அத்தலக்கண் இருப்பவர் வேறொரு வூரையும் விரும்பாமல் தன்னிடத்தே எல்லா வளங்களும் இருத்தலின் "நாடு" எனப்பட்டது. கூர் என்னும் உரிச்சொல் உள்ளது சிறத்தற் பொருளில் வரும். "கூர்ப்புங்கழிவு முள்ளது சிறக்கும்" என்றது தொல்காப்பியம் (கூக)

சேரர்கோன் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கூஅஎ.

பழநித் தலபுராணம்

முற்றிற்று.

கதிரை நாயகன் திருவருள் வாழ்க.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ0எ	ரு	அக்கினிச் சேடர்.	அக்கினி சேடர்.
௬௬௬	கஎ	இசை நுணுக் சம்.	இசை நுணுக்கம்.
௬௬	க0	திருவீளை யாடல்.	திருவிளை யாடல்.
௬௬	கஅ	தொல் காப் பியன்.	தொல் காப்பியன்.

௬௫எ-ம் பக்கந் தொடங்கி, ௬உ0 வரைக்குமுள்ள பக்க எண்களை யெல்லாம்,

"உ௫எ எனத் தொடங்கி, வரிசையாக எண்ணி, இறுதியில் ௬உ0 என வைத்து அப்பால் இருந்தபடி எண்ணுக.

☞ இவ்வுரை, சுபகிருது௵ பங்குனி௴ உத்தர நட்சத்திரத் திருநாளில் அரங்கேற்ற வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தால் மிக்க விரைவிற் சிலநாள் ஆகிய பதினைந்து தினத்திற்குள், முதல் தொடங்கி முடிவு காறுஞ் செய்து அச்சிற் பதிப்பித்து முடித்ததாகலால் சிலதவறுகள் நேர்ந்தன. ஏனையவற்றையும் இவ்வாறே யெல்லாம் திருத்திக் கொள்க.

இங்ஙனம்

நா-க.

உரையாசிரியன்.

